ต้นฉบับ ชุดที่ ๘ ของ ๑๗ ชุด

ห้องสมุด
ที่ สง 00212 ๒๒
๒๑ / มิ.ย. / ๔๗
รัฐสภา

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๓
ครั้งที่ ๑

(สมัยวิสามัญ)

วันพุธที่ ๒๕ เดือนมิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๔๖

สำนักรายงานการประชุมและชวเลข
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สมบัติห้องสมุดรัฐสภา

คณะกรรมาธิการตรวจแล้ว วันที่ ๑๘ เดือน สิงหาคม พ.ศ ๒๕๔๖

สภารับรองในคราวประชุม ครั้งที่...../..... วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ชุดที่ ๔ ของ ๑๗ ชุด

ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๓
ครั้งที่ ๑

(สมัยวิสามัญ)

วันพุธที่ ๒๕ เดือนมิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๔๖

สำนักรายงานการประชุมและชวเลข
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

คณะกรรมาธิการตรวจแล้ว วันที่ ๑๖ เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๖

สภารับรองในคราวประชุม ครั้งที่...../..... วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

สารบัญ

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๓

ครั้งที่ ๑ (สมัยวิสามัญ)

วันพุธที่ ๒๕ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๔๖

ณ ตึกรัฐสภา

.....

หน้า

ระเบียบวาระที่ ๑ กระทู้ถาม ไม่มี ๑

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ๑

๒.๑ พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ประกาศพระราชกฤษฎีกาเรียกประชุมสมัยวิสามัญแห่งรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๔๖ ๑

๒.๒ รับทราบเรื่องการถ่ายทอดการประชุมทางสถานีวิทยุกระจายเสียงและโทรทัศน์ ๓

ระเบียบวาระที่ ๓ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี ๓

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้ว ไม่มี ๓

เรื่องด่วน

ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๗ (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ๓

เรื่องหารือ

ผู้อภิปราย

- นายจุรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์ ๕
- นายชินวรณ์ บุณยเกียรติ ๕
- นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ ๖
- นายสนั่น สุธากุล ๘

หน้า

- นางกุสุมาลวตี ศิริโกมุท ๑๐
- นายประกอบ รัตนพันธ์ ๑๐

ผู้อภิปราย (ร่าง พ.ร.บ. งบประมาณฯ ๒๕๔๗)

- พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร ๑๐
- นายบัญญัติ บรรทัดฐาน ๒๐, ๗๔
- นางสาวกัญจนา ศิลปอาชา ๓๘
- นายไตรรงค์ สุวรรณคีรี ๔๙, ๙๕, ๙๖
- นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ลี ๗๑
- นายวิทยา บูรณศิริ ๗๔
- นายสรรเสริญ สมะลาภา ๗๙
- นายอดิศัย โพธารามิก ๘๘, ๒๕๕
- นายประชาธิปไตย คำสิงห์นอก ๙๖
- นายกอร์ปศักดิ์ สภาวสุ ๑๐๕
- นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ ๑๑๙
- นายสุวโรช พะลัง ๑๒๗, ๑๙๕, ๒๖๘
- นายวัฒนา เซ่งไพเราะ ๑๒๗
- นายโพธิพงษ์ ล่ำซำ ๑๓๓
- นายวิวรรธนไชย ณ กาฬสินธุ์ ๑๓๘
- นายพรวุฒิ สารสิน ๑๔๓
- นายนพคุณ รัฐผไท ๑๔๗

หน้า

- นายวิทยา แก้วภราดัย ๑๕๓, ๒๕๔, ๒๗๒, ๒๗๓
- นายพินิจ จันทร์สมบูรณ์ ๑๖๒
- นายยงยุทธ สุวภาพ ๑๖๒
- นายมานิตย์ สังข์พุ่ม ๑๖๓
- นายเรวัต สิรินุกุล ๑๖๖
- นายประชา ประสพดี ๑๗๔
- นายตรีพล เจาะจิตต์ ๑๗๙, ๒๗๑
- นายประเสริฐ จันทรรวงทอง ๑๘๙
- นายไพบูลย์ พิมพ์พิสิฐถาวร ๑๙๒
- นายชินวรณ์ บุณยเกียรติ ๒๐๔, ๒๕๓
- นายวิชาญ มีนชัยนันท์ ๒๑๘
- นายวราเทพ รัตนากร ๒๒๑
- นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร ๒๒๗
- นายนคร มาฉิม ๒๓๑
- นายวิสิทธิ์ พิทยาภรณ์ ๒๓๘
- นายเนวิน ชิดชอบ ๒๓๙
- นายสุทิน คลังแสง ๒๗๓
- นายวิจิตร ศรีสอ้าน ๒๗๖
- นายวราวุธ ศิลปอาชา ๓๐๐
- นายสมมารถ เจ๊ะนา ๓๐๗
- นายสนั่น สุธากุล ๓๑๗

หน้า

- นายประกอบ รัตนพันธ์ ๓๒๙
- นายอภิชาต การิกาญจน์ ๓๔๑
- นายสุพัฒน์ ธรรมเพชร ๓๔๕
- นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย ๓๕๘

.....

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๓
ครั้งที่ ๑ (สมัยวิสามัญ)
วันพุธที่ ๒๕ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๔๖
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๔๐ นาฬิกา
จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๔๘๙ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกครับ บัดนี้ ได้มีสมาชิกมาลงชื่อครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอเปิดการประชุมสมัยวิสามัญ พิจารณางบประมาณ

ระเบียบวาระที่ ๑ กระทู้ถาม ไม่มีนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

ด้วยได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ประกาศพระราชกฤษฎีกาเรียกประชุมสมัยวิสามัญแห่งรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๔๖ ผมจึงขอเชิญท่านสมาชิกโปรดยืนขึ้นรับฟังพระบรมราชโองการนะครับ ขอเชิญท่านเลขาธิการอ่านพระบรมราชโองการเชิญเลยครับ

(สมาชิกและผู้ที่อยู่ในห้องประชุมได้ยืนขึ้นเพื่อรับฟังพระบรมราชโองการ)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

สผ ๑/๒๕๔๖ (วิ.) เพทาย ๑/๒

พระบรมราชโองการ ประกาศ
พระราชกฤษฎีกา
เรียกประชุมสมัยวิสามัญแห่งรัฐสภา
พ.ศ. ๒๕๔๖

(พระปรมาภิไธย) ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๖
เป็นปีที่ ๕๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่ทรงพระราชดำริว่า มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์แห่งรัฐ สมควรที่จะเรียกประชุมรัฐสภาเป็นการประชุมสมัยวิสามัญ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๖๒ มาตรา ๑๖๔ และมาตรา ๒๒๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาเรียกประชุมสมัยวิสามัญแห่งรัฐสภา ตั้งแต่วันที่ ๒๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๖

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร
นายกรัฐมนตรี

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอบคุณครับ เชิญนั่งได้นะครับ

เรื่องที่จะแจ้งให้ทราบอีกเรื่องหนึ่งก็คือ เรื่องการถ่ายทอดการประชุมทางสถานีวิทยุกระจายเสียงและโทรทัศน์

ด้วยในการประชุมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๗ นอกจากจะมีการถ่ายทอดทางสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยและสถานีวิทยุกระจายเสียงของรัฐสภาตามปกติแล้ว ผมได้ขออนุญาตให้มีการถ่ายทอดการประชุมทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ ช่อง ๑๑ กรมประชาสัมพันธ์ด้วย จึงแจ้งที่ประชุมทราบนะครับ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ระเบียบวาระที่ ๓ รับรองรายงานการประชุม วันนี้ไม่มีนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้ว วันนี้ก็ไม่มี

ต่อไปนี้เป็นการพิจารณาเรื่องด่วน เป็นร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๗ (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ร่าง
พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย
ประจำปีงบประมาณ
พ.ศ. ๒๕๔๗

สำนักงบประมาณ
สำนักนายกรัฐมนตรี

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๗

หลักการ

๑. ตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๗ เป็นจำนวนไม่เกิน ๑,๐๒๘,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๒. ตั้งรายจ่ายชดใช้เงินคงคลัง

เหตุผล

๑. เพื่อให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจได้มีงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๗ สำหรับใช้เป็นหลักในการจ่ายเงินแผ่นดิน

๒. เพื่อปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณที่กำหนดให้ตั้งรายจ่ายชดใช้เงินคงคลังตามที่ได้จ่ายไปแล้ว

ร่าง

พระราชบัญญัติ

งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๗

.....

.....

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๗

.....

.....

.....

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๗"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๖ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๗ ให้ตั้งเป็นจำนวนรวมทั้งสิ้น ๑,๐๒๘,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท จำแนกเป็นรายจ่ายตามที่จะระบุต่อไปในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ งบประมาณรายจ่ายงบกลาง ในความควบคุมของกระทรวงการคลังและสำนักงบประมาณ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๑๒๕,๗๘๔,๖๕๘,๒๐๐ บาท จำแนกดังนี้

(๑) เงินเบี้ยหวัด บำเหน็จ บำนาญ ๔๘,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๒) เงินช่วยเหลือข้าราชการ ลูกจ้างและพนักงานของรัฐ ๑,๕๓๔,๖๕๐,๐๐๐ บาท

(๓) เงินเลื่อนขั้น เลื่อนอันดับเงินเดือน
และเงินปรับวุฒิข้าราชการ ๓,๔๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๔) เงินสำรอง เงินสมทบและเงินชดเชยของข้าราชการ ๑๗,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๕) เงินสมทบของลูกจ้างประจำ ๔๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๖) เงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น ๕,๒๘๑,๗๒๒,๒๐๐ บาท

(๗) ค่าใช้จ่ายจัดงานเฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระนางเจ้า
สิริกิติ์ฯ เฉลิมพระชนมพรรษา 6 รอบ ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๘) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเสด็จพระราชดำเนิน
และต้อนรับประมุขต่างประเทศ ๔๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๙) ค่าใช้จ่ายตามโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ๒,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๑๐) ค่าใช้จ่ายในการชำระหนี้กองทุนหมู่บ้าน
และชุมชนเมือง ๑๑,๕๘๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๑๑) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการรักษาความมั่นคง
ของประเทศ ๓๕๕,๓๒๖,๐๐๐ บาท

(๑๒) เงินราชการลับในการรักษาความมั่นคงของประเทศ ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๑๓) ค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลข้าราชการ
ลูกจ้างและพนักงานของรัฐ ๑๗,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๑๔) ค่าใช้จ่ายเพื่อการเสริมสร้างศักยภาพการแข่งขัน
และการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศ ๑๖,๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๑๕) ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาระบบสารสนเทศ ๑,๒๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

มาตรา ๕ งบประมาณรายจ่ายของสำนักนายกรัฐมนตรี และหน่วยงานในกำกับ
ให้ตั้งเป็นจำนวน ๗,๖๗๗,๓๐๑,๔๐๐ บาท จำแนกดังนี้

ก. สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี รวม ๒๖๗,๕๒๓,๐๐๐ บาท คือ

๑. แผนงานนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนา ๒๖๗,๕๒๓,๐๐๐ บาท

ข. กรมประชาสัมพันธ์	**รวม**	**๕๘๕,๑๔๖,๑๐๐ บาท คือ**
๑. แผนงานนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนา		๒๗๑,๕๘๕,๗๐๐ บาท
๒. แผนงานบริการของรัฐ		๖๘๑,๖๘๖,๑๐๐ บาท
๓. แผนงานส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษา		๓๕,๔๗๐,๓๐๐ บาท
ค. สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค	**รวม**	**๘๒,๔๔๗,๐๐๐ บาท คือ**
๑. แผนงานคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ		๘๒,๔๔๗,๐๐๐ บาท
ง. สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี	**รวม**	**๑,๔๓๐,๗๒๗,๐๐๐ บาท คือ**
๑. แผนงานนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนา		๑,๔๓๐,๗๒๗,๐๐๐ บาท
จ. สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี	**รวม**	**๔๕๒,๑๔๒,๔๐๐ บาท คือ**
๑. แผนงานนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนา		๔๕๒,๑๔๒,๔๐๐ บาท
ฉ. สำนักข่าวกรองแห่งชาติ	**รวม**	**๓๓๗,๘๑๒,๘๐๐ บาท คือ**
๑. แผนงานรักษาความมั่นคงภายในประเทศ		๓๓๗,๘๑๒,๘๐๐ บาท
ช. สำนักงบประมาณ	**รวม**	**๓๕๖,๕๔๕,๐๐๐ บาท คือ**
๑. แผนงานบริหารการพัฒนา		๓๕๖,๕๔๕,๐๐๐ บาท
ซ. สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ	**รวม**	**๕๗,๔๑๖,๐๐๐ บาท คือ**
๑. แผนงานนโยบายและแผน		๕๗,๔๑๖,๐๐๐ บาท
ฌ. สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	**รวม**	**๑๔๘,๕๐๕,๕๐๐ บาท คือ**
๑. แผนงานบริหารการพัฒนา		๑๔๘,๕๐๕,๕๐๐ บาท
ญ. สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน	**รวม**	**๑,๒๒๘,๕๘๑,๔๐๐ บาท คือ**
๑. แผนงานบริหารการพัฒนา		๑,๒๒๘,๕๘๑,๔๐๐ บาท
ฎ. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	**รวม**	**๔๕๓,๔๔๐,๐๐๐ บาท คือ**
๑. แผนงานบริหารการพัฒนา		๔๕๓,๔๔๐,๐๐๐ บาท
ฏ. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ	**รวม**	**๒๕๐,๗๑๕,๘๐๐ บาท คือ**
๑. แผนงานนโยบายและแผน		๒๕๐,๗๑๕,๘๐๐ บาท

ฐ. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย **รวม** **๑,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท**

๑. แผนงานวิจัย ๑,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

ฑ. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ **รวม** **๒๐๑,๘๕๕,๐๐๐ บาท**

๑. แผนงานบริหารการพัฒนา ๒๐๑,๘๕๕,๐๐๐ บาท

ฒ. สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) **รวม** **๓๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท**

๑. แผนงานส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษา ๓๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

มาตรา ๖ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงกลาโหม ให้ตั้งเป็นจำนวน ๗๗,๕๘๐,๖๘๓,๐๐๐ บาท จำแนกดังนี้

ก. สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม **รวม** **๒,๖๖๔,๔๐๕,๐๐๐ บาท**

๑. แผนงานนโยบายและแผน ๑,๔๒๓,๓๑๕,๕๐๐ บาท

๒. แผนงานป้องกันราชอาณาจักร ๑๔๒,๔๕๒,๑๐๐ บาท

๓. แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ๑,๔๑๔,๕๐๐ บาท

๔. แผนงานวิจัย ๗๔,๕๖๔,๘๐๐ บาท

๕. แผนงานบริการสุขภาพ ๑๕๖,๖๕๓,๘๐๐ บาท

๖. แผนงานบริการสังคม ๘๖๕,๕๖๓,๕๐๐ บาท

ข. กรมราชองครักษ์ **รวม** **๒๔๕,๐๖๖,๑๐๐ บาท**

๑. แผนงานรักษาความปลอดภัยสถาบันพระมหากษัตริย์ ๒๔๕,๐๖๖,๑๐๐ บาท

ค. กองบัญชาการทหารสูงสุด **รวม** **๗,๒๑๐,๕๒๘,๕๐๐ บาท**

๑. แผนงานป้องกันราชอาณาจักร ๕,๓๑๕,๗๓๓,๑๐๐ บาท

๒. แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ๓๔,๕๕๖,๕๐๐ บาท

๓. แผนงานรักษาความปลอดภัยสถาบันพระมหากษัตริย์ ๒๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๔. แผนงานบริการสังคม ๑,๖๒๐,๒๓๕,๓๐๐ บาท

ง. กองทัพบก **รวม** **๓๗,๑๔๑,๖๗๓,๐๐๐ บาท คือ**

๑. แผนงานป้องกันราชอาณาจักร ๓๔,๔๕๕,๕๓๙,๐๐๐ บาท

๒. แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ๑๕๘,๖๕๔,๐๐๐ บาท

๓. แผนงานบริการสุขภาพ ๒,๕๐๗,๓๖๘,๐๐๐ บาท

๔. แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์ ๗,๓๕๐,๐๐๐ บาท

๕. แผนงานส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว ๑๒,๗๖๒,๐๐๐ บาท

จ. กองทัพเรือ **รวม** **๑๕,๓๑๒,๔๕๕,๐๐๐ บาท คือ**

๑. แผนงานป้องกันราชอาณาจักร ๑๔,๖๒๔,๙๔๖,๐๐๐ บาท

๒. แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ๖๑,๙๘๑,๐๐๐ บาท

๓. แผนงานบริการสุขภาพ ๖๒๒,๐๕๕,๐๐๐ บาท

๔. แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์ ๓,๔๗๓,๐๐๐ บาท

ฉ. กองทัพอากาศ **รวม** **๑๕,๔๐๖,๑๕๕,๐๐๐ บาท คือ**

๑. แผนงานป้องกันราชอาณาจักร ๑๕,๐๙๙,๓๙๓,๐๐๐ บาท

๒. แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ๑๖,๒๒๖,๐๐๐ บาท

๓. แผนงานบริการสุขภาพ ๒๘๒,๒๗๒,๐๐๐ บาท

๔. แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์ ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๕. แผนงานส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว ๒,๒๖๔,๐๐๐ บาท

มาตรา ๗ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงการคลัง ให้ตั้งเป็นจำนวน ๑๓๒,๕๙๐,๒๓๕,๕๐๐ บาท จำแนกดังนี้

ก. สำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง **รวม** **๑๘๐,๓๙๑,๙๐๐ บาท คือ**

๑. แผนงานนโยบายและแผน ๑๘๐,๘๙๑,๙๐๐ บาท

ข. กรมธนารักษ์ **รวม** **๔๕๗,๗๓๖,๒๐๐ บาท คือ**

๑. แผนงานจัดการทรัพย์สินและหนี้สินของรัฐ ๔๕๗,๗๓๖,๒๐๐ บาท

ค. กรมบัญชีกลาง **รวม** **๖๘๑,๙๘๙,๕๐๐ บาท คือ**

๑. แผนงานจัดการรายจ่ายของรัฐ ๖๘๑,๙๘๙,๕๐๐ บาท

ง. กรมศุลกากร รวม ๑,๕๓๕,๒๒๕,๗๐๐ บาท

๑. แผนงานจัดการรายได้ของรัฐ ๑,๕๓๕,๒๒๕,๗๐๐ บาท

จ. กรมสรรพสามิต รวม ๑,๒๘๘,๕๐๔,๔๐๐ บาท

๑. แผนงานจัดการรายได้ของรัฐ ๑,๒๘๘,๕๐๔,๔๐๐ บาท

ฉ. กรมสรรพากร รวม ๔,๕๗๘,๑๑๑,๐๐๐ บาท

๑. แผนงานจัดการรายได้ของรัฐ ๔,๕๗๘,๑๑๑,๐๐๐ บาท

ช. สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ รวม ๒,๐๓๔,๗๕๒,๑๐๐ บาท

๑. แผนงานนโยบายและแผน ๒,๐๓๔,๗๕๒,๑๐๐ บาท

ซ. สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ รวม ๑๒๑,๓๐๑,๕๒๐,๘๐๐ บาท

๑. แผนงานจัดการทรัพย์สินและหนี้สินของรัฐ ๑๒๑,๓๐๑,๕๒๐,๘๐๐ บาท

ฌ. สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง รวม ๑๓๑,๕๖๓,๕๐๐ บาท

๑. แผนงานนโยบายและแผน ๑๓๑,๕๖๓,๕๐๐ บาท

มาตรา ๘ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงการต่างประเทศ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๕,๓๗๗,๖๕๓,๓๐๐ บาท จำแนกดังนี้

ก. สำนักงานปลัดกระทรวงการต่างประเทศ รวม ๕,๓๗๗,๖๕๓,๓๐๐ บาท

๑. แผนงานนโยบายและแผน ๘๐๑,๐๓๒,๒๐๐ บาท

๒. แผนงานรักษาผลประโยชน์ในต่างประเทศ ๔,๕๓๐,๓๗๘,๑๐๐ บาท

๓. แผนงานส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว ๔๖,๒๔๓,๐๐๐ บาท

มาตรา ๙ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๒,๕๐๘,๓๐๐,๐๐๐ บาท จำแนกดังนี้

ก. สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา รวม ๑๕๖,๘๒๒,๘๐๐ บาท

๑. แผนงานนโยบายและแผน ๑๕๖,๘๒๒,๘๐๐ บาท

ข. สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ รวม ๑,๓๑๕,๑๕๐,๕๐๐ บาท

๑. แผนงานส่งเสริมและพัฒนาการกีฬา และนันทนาการ ๒๘๕,๔๕๘,๑๐๐ บาท

๒. แผนงานจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๔๒๖,๗๕๑,๖๐๐ บาท

๓. แผนงานจัดการศึกษาอุดมศึกษา ๖๐๒,๕๐๑,๒๐๐ บาท

ค. สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว **รวม** ๖๘๖,๓๒๖,๓๐๐ **บาท คือ**

๑. แผนงานส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว ๖๘๖,๓๒๖,๓๐๐ บาท

ง. สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน) **รวม** ๓๕๐,๐๐๐,๐๐๐ **บาท คือ**

๑. แผนงานส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว ๓๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

มาตรา ๑๐ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ หน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๓,๕๑๘,๘๔๘,๘๐๐ บาท จำแนกดังนี้

ก. สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ **รวม** ๗๖๓,๔๑๗,๕๐๐ **บาท คือ**

๑. แผนงานนโยบายและแผน ๗๖๓,๔๑๗,๕๐๐ บาท

ข. กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ **รวม** ๒,๖๘๐,๔๒๐,๒๐๐ **บาท คือ**

๑. แผนงานส่งเสริมและพัฒนาสังคม ๒,๖๓๕,๖๐๕,๑๐๐ บาท

๒. แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์ ๔๔,๘๑๑,๑๐๐ บาท

ค. สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว **รวม** ๑๐๑,๗๗๗,๕๐๐ **บาท คือ**

๑. แผนงานส่งเสริมและพัฒนาสังคม ๑๐๑,๗๗๗,๕๐๐ บาท

ง. สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ **รวม** ๑๕๓,๒๓๓,๒๐๐ **บาท คือ**

๑. แผนงานส่งเสริมและพัฒนาสังคม ๑๕๓,๒๓๓,๒๐๐ บาท

จ. สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน) **รวม** ๑๘๐,๐๐๐,๐๐๐ **บาท คือ**

๑. แผนงานส่งเสริมและพัฒนาองค์กรชุมชน ๑๘๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

มาตรา ๑๑ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๕๓,๒๒๖,๓๘๕,๔๐๐ บาท จำแนกดังนี้

ก. สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์	**รวม**	**๑,๕๗๕,๘๖๗,๕๐๐ บาท คือ**
๑. แผนงานนโยบายและแผน		๑,๐๗๕,๓๘๓,๘๐๐ บาท
๒. แผนงานส่งเสริมการผลิตการเกษตร		๘๕๖,๔๘๔,๑๐๐ บาท
ข. กรมชลประทาน	**รวม**	**๒๗,๕๓๒,๖๒๔,๕๐๐ บาท คือ**
๑. แผนงานส่งเสริมการผลิตการเกษตร		๒๕,๗๘๔,๒๒๗,๑๐๐ บาท
๒. แผนงานอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ		๒๖,๒๖๕,๘๐๐ บาท
๓. แผนงานพัฒนาเมือง		๒,๑๒๒,๑๓๒,๐๐๐ บาท
ค. กรมตรวจบัญชีสหกรณ์	**รวม**	**๖๑๓,๕๑๑,๐๐๐ บาท คือ**
๑. แผนงานส่งเสริมการผลิตการเกษตร		๖๑๓,๕๑๑,๐๐๐ บาท
ง. กรมประมง	**รวม**	**๒,๕๐๑,๕๕๕,๕๐๐ บาท คือ**
๑. แผนงานส่งเสริมการผลิตการเกษตร		๒,๕๐๑,๕๕๕,๕๐๐ บาท
จ. กรมปศุสัตว์	**รวม**	**๓,๐๕๘,๘๑๗,๘๐๐ บาท คือ**
๑. แผนงานส่งเสริมการผลิตการเกษตร		๓,๐๕๘,๘๑๗,๘๐๐ บาท
ฉ. กรมป่าไม้	**รวม**	**๕๒๒,๖๓๕,๕๐๐ บาท คือ**
๑. แผนงานส่งเสริมการผลิตการเกษตร		๕๒๒,๖๓๕,๕๐๐ บาท
ช. กรมพัฒนาที่ดิน	**รวม**	**๓,๖๗๓,๐๒๒,๐๐๐ บาท คือ**
๑. แผนงานส่งเสริมการผลิตการเกษตร		๓,๖๗๓,๐๒๒,๐๐๐ บาท
ซ. กรมวิชาการเกษตร	**รวม**	**๒,๕๗๗,๓๘๓,๐๐๐ บาท คือ**
๑. แผนงานส่งเสริมการผลิตการเกษตร		๑,๗๗๐,๐๒๑,๐๐๐ บาท
๒. แผนงานวิจัย		๑,๒๐๗,๓๖๒,๐๐๐ บาท
ฌ. กรมส่งเสริมการเกษตร	**รวม**	**๔,๖๖๖,๘๐๖,๔๐๐ บาท คือ**
๑. แผนงานส่งเสริมการผลิตการเกษตร		๔,๖๔๕,๔๕๔,๕๐๐ บาท
๒. แผนงานส่งเสริมและพัฒนาสหกรณ์		๒๑,๓๑๑,๕๐๐ บาท
ญ. กรมส่งเสริมสหกรณ์	**รวม**	**๒,๕๕๒,๔๒๖,๕๐๐ บาท คือ**
๑. แผนงานส่งเสริมและพัฒนาสหกรณ์		๒,๕๕๒,๔๒๖,๕๐๐ บาท

ฎ. สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม **รวม** **๑,๒๗๐,๔๖๔,๐๐๐ บาท คือ**

๑. แผนงานส่งเสริมการผลิตการเกษตร ๑,๒๗๐,๔๖๔,๐๐๐ บาท

ฎ. สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตร

และอาหารแห่งชาติ **รวม** **๒๐๒,๖๔๕,๖๐๐ บาท คือ**

๑. แผนงานส่งเสริมการผลิตการเกษตร ๒๐๒,๖๔๕,๖๐๐ บาท

ฐ. สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร **รวม** **๔๓๘,๕๗๒,๕๐๐ บาท คือ**

๑. แผนงานส่งเสริมการผลิตการเกษตร ๔๓๘,๕๗๒,๕๐๐ บาท

มาตรา ๑๒ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงคมนาคม ให้ตั้งเป็นจำนวน ๕๐,๒๕๑,๖๑๑,๘๐๐ บาท จำแนกดังนี้

ก. สำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคม **รวม** **๑๔๗,๑๕๒,๖๐๐ บาท คือ**

๑. แผนงานนโยบายและแผน ๑๔๗,๑๕๒,๖๐๐ บาท

ข. กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี **รวม** **๒,๓๐๗,๒๗๗,๕๐๐ บาท คือ**

๑. แผนงานขนส่งทางน้ำ ๒,๓๐๗,๒๗๗,๕๐๐ บาท

ค. กรมการขนส่งทางบก **รวม** **๑,๔๘๔,๕๖๑,๓๐๐ บาท คือ**

๑. แผนงานขนส่งทางบก ๑,๔๗๑,๖๘๒,๕๐๐ บาท

๒. แผนงานส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว ๑๒,๘๗๘,๔๐๐ บาท

ง. กรมการขนส่งทางอากาศ **รวม** **๑,๑๓๖,๕๓๕,๖๐๐ บาท คือ**

๑. แผนงานขนส่งทางอากาศ ๑,๑๓๖,๕๓๕,๖๐๐ บาท

จ. กรมทางหลวง **รวม** **๓๑,๓๑๘,๖๘๓,๐๐๐ บาท คือ**

๑. แผนงานขนส่งทางบก ๓๑,๓๑๘,๖๘๓,๐๐๐ บาท

ฉ. กรมทางหลวงชนบท **รวม** **๑๓,๖๕๖,๗๔๑,๗๐๐ บาท คือ**

๑. แผนงานขนส่งทางบก ๑๓,๔๐๐,๐๕๗,๗๐๐ บาท

๒. แผนงานส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว ๒๕๖,๖๘๔,๐๐๐ บาท

ช. สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่ง

และจราจร **รวม** **๑๖๐,๖๑๕,๗๐๐ บาท คือ**

๑. แผนงานนโยบายและแผน ๑๖๐,๖๑๕,๗๐๐ บาท

มาตรา ๑๓ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้ตั้งเป็นจำนวน ๑๔,๙๗๕,๘๔๒,๔๐๐ บาท จำแนกดังนี้

ก. สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	**รวม**	**๔๖๒,๖๖๒,๑๐๐ บาท**
๑. แผนงานนโยบายและแผน		๔๖๒,๖๖๒,๑๐๐ บาท
ข. กรมควบคุมมลพิษ	**รวม**	**๓๘๐,๘๓๑,๗๐๐ บาท**
๑. แผนงานส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม		๓๘๐,๘๓๑,๗๐๐ บาท
ค. กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง	**รวม**	**๘๐๓,๕๐๑,๖๐๐ บาท**
๑. แผนงานอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ		๘๐๓,๕๐๑,๖๐๐ บาท
ง. กรมทรัพยากรธรณี	**รวม**	**๓๘๐,๔๕๕,๔๐๐ บาท**
๑. แผนงานอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ		๓๘๐,๔๕๕,๔๐๐ บาท
จ. กรมทรัพยากรน้ำ	**รวม**	**๑,๔๗๐,๗๑๔,๓๐๐ บาท**
๑. แผนงานอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ		๑,๔๗๐,๗๑๔,๓๐๐ บาท
ฉ. กรมทรัพยากรน้ำบาดาล	**รวม**	**๑,๑๑๔,๕๑๒,๒๐๐ บาท**
๑. แผนงานอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ		๑,๑๑๔,๕๑๒,๒๐๐ บาท
ช. กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม	**รวม**	**๕๒๒,๕๕๘,๔๐๐ บาท**
๑. แผนงานส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม		๕๒๒,๕๕๘,๔๐๐ บาท
ซ. กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช	**รวม**	**๗,๘๕๔,๑๕๔,๕๐๐ บาท**
๑. แผนงานอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ		๗,๒๖๑,๒๒๔,๘๐๐ บาท
๒. แผนงานวิจัย		๓๒๕,๘๑๕,๗๐๐ บาท
๓. แผนงานส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว		๒๖๓,๑๕๐,๐๐๐ บาท
ฌ. สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	**รวม**	**๑,๕๘๖,๓๓๒,๒๐๐ บาท**
๑. แผนงานนโยบายและแผน		๑๗๕,๑๔๖,๑๐๐ บาท
๒. แผนงานอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ		๑๓,๒๔๘,๓๐๐ บาท

๓. แผนงานส่งเสริมและรักษาอุณภาพสิ่งแวดล้อม ๑,๔๘๖,๑๐๐ บาท

๔. แผนงานส่งเสริมและพัฒนาองค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่น ๑,๗๕๒,๔๕๑,๗๐๐ บาท

มาตรา ๑๔ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ตั้งเป็นจำนวน ๒,๒๑๒,๑๘๔,๖๐๐ บาท จำแนกดังนี้

ก. สำนักงานปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศ
และการสื่อสาร รวม ๒๕๖,๐๑๓,๑๐๐ บาท คือ

๑. แผนงานนโยบายและแผน ๒๕๖,๐๑๓,๑๐๐ บาท

ข. กรมไปรษณีย์โทรเลข รวม ๑๔๔,๕๔๒,๕๐๐ บาท คือ

๑. แผนงานนโยบายและแผน ๑๔๔,๕๔๒,๕๐๐ บาท

ค. กรมอุตุนิยมวิทยา รวม ๑,๑๐๒,๗๒๗,๐๐๐ บาท คือ

๑. แผนงานบริการของรัฐ ๑,๑๐๒,๗๒๗,๐๐๐ บาท

ง. สำนักงานสถิติแห่งชาติ รวม ๖๖๘,๕๐๒,๐๐๐ บาท คือ

๑. แผนงานบริหารการพัฒนา ๖๖๘,๕๐๒,๐๐๐ บาท

มาตรา ๑๕ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงพลังงาน ให้ตั้งเป็นจำนวน ๖๒๕,๒๗๑,๒๐๐ บาท จำแนกดังนี้

ก. สำนักงานปลัดกระทรวงพลังงาน รวม ๑๑๔,๔๓๒,๒๐๐ บาท คือ

๑. แผนงานนโยบายและแผน ๑๑๔,๔๓๒,๒๐๐ บาท

ข. กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ รวม ๑๕๘,๑๔๕,๒๐๐ บาท คือ

๑. แผนงานจัดหาพลังงาน ๑๕๘,๑๔๕,๒๐๐ บาท

ค. กรมธุรกิจพลังงาน รวม ๒๒๕,๕๖๕,๖๐๐ บาท คือ

๑. แผนงานกำกับกิจการพลังงาน ๒๒๕,๕๖๕,๖๐๐ บาท

ง. กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน รวม ๑,๑๐๒,๗๒๑,๘๐๐ บาท คือ

๑. แผนงานจัดหาพลังงาน ๕๘๗,๔๑๐,๖๐๐ บาท

๒. แผนงานส่งเสริมและพัฒนาการใช้พลังงาน ๑๑๔,๕๑๑,๒๐๐ บาท

จ. สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน **รวม** **๒๘,๘๐๖,๔๐๐ บาท**

๑. แผนงานนโยบายและแผน ๒๘,๘๐๖,๔๐๐ บาท

มาตรา ๑๖ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงพาณิชย์ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๔,๗๐๗,๖๕๑,๑๐๐ บาท จำแนกดังนี้

ก. สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ **รวม** **๗๓๘,๗๓๔,๓๐๐ บาท**

๑. แผนงานนโยบายและแผน ๔๕๔,๕๐๖,๖๐๐ บาท

๒. แผนงานส่งเสริมพาณิชย์ระหว่างประเทศ ๒๘๓,๘๒๗,๗๐๐ บาท

ข. กรมการค้าต่างประเทศ **รวม** **๕๓๖,๓๒๒,๖๐๐ บาท**

๑. แผนงานส่งเสริมพาณิชย์ระหว่างประเทศ ๒๘๓,๒๕๑,๔๐๐ บาท

๒. แผนงานชำระหนี้เงินกู้ ๒๕๓,๐๗๑,๒๐๐ บาท

ค. กรมการค้าภายใน **รวม** **๔๘๕,๖๖๓,๐๐๐ บาท**

๑. แผนงานส่งเสริมพาณิชย์ในประเทศ ๔๘๕,๖๖๓,๐๐๐ บาท

ง. กรมการประกันภัย **รวม** **๒๗๓,๑๓๔,๕๐๐ บาท**

๑. แผนงานส่งเสริมพาณิชย์ในประเทศ ๒๗๓,๑๓๔,๕๐๐ บาท

จ. กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ **รวม** **๒๐๓,๗๓๕,๐๐๐ บาท**

๑. แผนงานส่งเสริมพาณิชย์ระหว่างประเทศ ๒๐๓,๗๓๕,๐๐๐ บาท

ฉ. กรมทรัพย์สินทางปัญญา **รวม** **๑๓๒,๑๕๕,๕๐๐ บาท**

๑. แผนงานส่งเสริมพาณิชย์ในประเทศ ๑๓๒,๑๕๕,๕๐๐ บาท

ช. กรมพัฒนาธุรกิจการค้า **รวม** **๓๘๒,๕๔๒,๓๐๐ บาท**

๑. แผนงานส่งเสริมพาณิชย์ในประเทศ ๓๘๒,๕๔๒,๓๐๐ บาท

ซ. กรมส่งเสริมการส่งออก **รวม** **๑,๕๕๐,๕๖๓,๕๐๐ บาท**

๑. แผนงานส่งเสริมพาณิชย์ระหว่างประเทศ ๑,๕๕๐,๕๖๓,๕๐๐ บาท

มาตรา ๑๗ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงมหาดไทย และหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๑๐๒,๗๕๒,๒๖๔,๓๐๐ บาท จำแนกดังนี้

ก. สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย **รวม** **๑,๕๓๗,๕๘๔,๖๐๐ บาท คือ**

๑. แผนงานนโยบายและแผน ๑,๕๓๗,๕๘๔,๖๐๐ บาท

ข. กรมการปกครอง	**รวม**	**๑๓,๖๕๘,๒๑๖,๒๐๐**	**บาท คือ**
๑. แผนงานรักษาความมั่นคงภายในประเทศ		๑๓,๖๕๘,๒๑๖,๒๐๐	บาท
ค. กรมการพัฒนาชุมชน	**รวม**	**๒,๑๑๐,๒๕๒,๗๐๐**	**บาท คือ**
๑. แผนงานส่งเสริมและพัฒนาองค์กรชุมชน		๒,๑๑๐,๒๕๒,๗๐๐	บาท
ง. กรมที่ดิน	**รวม**	**๒,๕๕๖,๖๓๘,๕๐๐**	**บาท คือ**
๑. แผนงานรักษาความมั่นคงภายในประเทศ		๒,๘๒๕,๕๖๓,๐๐๐	บาท
๒. แผนงานส่งเสริมการผลิตการเกษตร		๑๓๑,๐๗๕,๕๐๐	บาท
จ. กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	**รวม**	**๑,๓๑๕,๔๗๔,๐๐๐**	**บาท คือ**
๑. แผนงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย		๑,๓๑๕,๔๗๔,๐๐๐	บาท
ฉ. กรมโยธาธิการและผังเมือง	**รวม**	**๒,๓๕๓,๘๒๐,๒๐๐**	**บาท คือ**
๑. แผนงานพัฒนาเมือง		๒,๑๔๐,๗๕๖,๑๐๐	บาท
๒. แผนงานส่งเสริมและพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น		๒๔๔,๘๗๒,๐๐๐	บาท
๓. แผนงานส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว		๘,๑๕๒,๑๐๐	บาท
ช. กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น	**รวม**	**๖๗,๑๐๐,๘๕๒,๕๐๐**	**บาท คือ**
๑. แผนงานส่งเสริมและพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น		๕๔,๕๐๘,๒๖๓,๔๐๐	บาท
๒. แผนงานพัฒนาเมือง		๕,๐๔๓,๒๐๔,๐๐๐	บาท
๓. แผนงานส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว		๑,๖๔๐,๖๘๕,๔๐๐	บาท
๔. แผนงานจัดการศึกษาปฐมวัย		๓๒๗,๖๔๑,๕๐๐	บาท
๕. แผนงานจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน		๕,๑๘๑,๐๕๔,๒๐๐	บาท
ซ. กรุงเทพมหานคร	**รวม**	**๕,๕๘๒,๔๗๕,๕๐๐**	**บาท คือ**
๑. แผนงานขนส่งทางบก		๑,๖๑๐,๕๕๐,๕๐๐	บาท
๒. แผนงานส่งเสริมและพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น		๔๕๖,๑๔๕,๕๐๐	บาท
๓. แผนงานพัฒนาเมือง		๑๒๕,๘๘๐,๐๐๐	บาท

๔. แผนงานพัฒนาอาชีพและฝีมือแรงงาน ๑๕,๓๐๐,๐๐๐ บาท

๕. แผนงานส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ๕๗๐,๑๕๖,๕๐๐ บาท

๖. แผนงานจัดการศึกษาปฐมวัย ๑๒๔,๗๖๒,๐๐๐ บาท

๗. แผนงานจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๔,๘๐๕,๐๐๘,๓๐๐ บาท

๘. แผนงานบริการสุขภาพ ๕๘,๐๘๐,๐๐๐ บาท

๙. แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์ ๕๑,๔๔๘,๕๐๐ บาท

๑๐. แผนงานส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว ๒,๑๕๖,๖๕๕,๘๐๐ บาท

ฌ. เมืองพัทยา **รวม** **๑,๒๕๖,๕๐๕,๗๐๐ บาท**

๑. แผนงานพัฒนาเมือง ๑,๑๕๐,๗๐๓,๐๐๐ บาท

๒. แผนงานจัดการศึกษาปฐมวัย ๘,๓๔๕,๒๐๐ บาท

๓. แผนงานจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๑๓๗,๔๕๗,๕๐๐ บาท

มาตรา ๑๘ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงยุติธรรม ให้ตั้งเป็นจำนวน ๑๑,๔๔๗,๒๒๖,๕๐๐ บาท จำแนกดังนี้

ก. สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม **รวม** **๓๖๓,๐๒๓,๕๐๐ บาท**

๑. แผนงานนโยบายและแผน ๓๖๓,๐๒๓,๕๐๐ บาท

ข. กรมคุมประพฤติ **รวม** **๘๓๗,๖๐๕,๗๐๐ บาท**

๑. แผนงานควบคุมบังคับคดี ๔๒๗,๗๕๔,๖๐๐ บาท

๒. แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ๔๐๕,๘๑๕,๑๐๐ บาท

ค. กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ **รวม** **๒๐๓,๕๗๑,๖๐๐ บาท**

๑. แผนงานคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ ๒๐๓,๕๗๑,๖๐๐ บาท

ง. กรมบังคับคดี **รวม** **๔๓๕,๗๔๐,๘๐๐ บาท**

๑. แผนงานควบคุมบังคับคดี ๔๓๕,๗๔๐,๘๐๐ บาท

จ. กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน **รวม** **๕๔๑,๖๑๔,๗๐๐ บาท**

๑. แผนงานควบคุมบังคับคดี ๘๕๕,๘๘๓,๔๐๐ บาท

๒. แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ๔๕,๗๓๑,๓๐๐ บาท

ฉ. กรมราชทัณฑ์ **รวม** ๖,๑๑๗,๓๔๔,๕๐๐ **บาท คือ**

๑. แผนงานควบคุมบังคับคดี ๕,๘๕๓,๕๐๘,๘๐๐ บาท

๒. แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ๒๒๓,๔๓๕,๖๐๐ บาท

ช. กรมสอบสวนคดีพิเศษ **รวม** ๖๒๐,๐๗๘,๘๐๐ **บาท คือ**

๑. แผนงานป้องกันและควบคุมอาชญากรรม ๖๒๐,๐๗๘,๘๐๐ บาท

ซ. สำนักงานกิจการยุติธรรม **รวม** ๖๐,๓๕๒,๕๐๐ **บาท คือ**

๑. แผนงานนโยบายและแผน ๖๐,๓๕๒,๕๐๐ บาท

ฌ. สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ **รวม** ๒๐๑,๓๖๙,๗๐๐ **บาท คือ**

๑. แผนงานอำนวยความยุติธรรมและรักษา
ผลประโยชน์ทางกฎหมาย ๒๐๑,๓๖๙,๗๐๐ บาท

**ญ. สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม
ยาเสพติด** **รวม** ๑,๖๖๒,๑๒๐,๖๐๐ **บาท คือ**

๑. แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ๑,๖๖๒,๑๒๐,๖๐๐ บาท

มาตรา ๑๙ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงแรงงาน ให้ตั้งเป็นจำนวน ๑๒,๙๙๔,๒๕๔,๑๐๐ บาท จำแนกดังนี้

ก. สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน **รวม** ๖๕๐,๙๘๕,๔๐๐ **บาท คือ**

๑. แผนงานนโยบายและแผน ๖๕๐,๙๘๕,๔๐๐ บาท

ข. กรมการจัดหางาน **รวม** ๕๗๑,๙๔๗,๓๐๐ **บาท คือ**

๑. แผนงานส่งเสริมการมีงานทำ ๕๗๑,๙๔๗,๓๐๐ บาท

ค. กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน **รวม** ๑,๓๕๑,๑๑๖,๘๐๐ **บาท คือ**

๑. แผนงานพัฒนาอาชีพและฝีมือแรงงาน ๑,๓๔๗,๑๗๖,๗๐๐ บาท

๒. แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์ ๓,๙๔๐,๑๐๐ บาท

ง. กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน **รวม** ๗๕๓,๒๖๙,๙๐๐ **บาท คือ**

๑. แผนงานคุ้มครองและสวัสดิการแรงงาน ๗๕๓,๒๖๙,๙๐๐ บาท

จ. สำนักงานประกันสังคม **รวม** ๙,๖๖๖,๙๓๔,๗๐๐ **บาท คือ**

๑. แผนงานประกันสังคม ๙,๖๖๖,๙๓๔,๗๐๐ บาท

มาตรา ๒๐ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงวัฒนธรรม และหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๒,๒๓๔,๖๔๘,๗๐๐ บาท จำแนกดังนี้

ก. สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม	**รวม**	**๕๖๕,๗๒๔,๔๐๐ บาท**
๑. แผนงานนโยบายและแผน		๕๖๕,๗๒๔,๔๐๐ บาท
ข. กรมการศาสนา	**รวม**	**๑๘๐,๖๓๔,๘๐๐ บาท**
๑. แผนงานศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม		๑๘๐,๖๓๔,๘๐๐ บาท
ค. กรมศิลปากร	**รวม**	**๑,๒๒๘,๓๖๒,๖๐๐ บาท**
๑. แผนงานศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม		๗๒๖,๒๓๕,๓๐๐ บาท
๒. แผนงานจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน		๓๗๐,๐๔๘,๒๐๐ บาท
๓. แผนงานจัดการศึกษาอุดมศึกษา		๘๓,๕๔๕,๑๐๐ บาท
๔. แผนงานส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว		๔๘,๑๓๔,๐๐๐ บาท
ง. สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ	**รวม**	**๑๕๐,๕๖๒,๐๐๐ บาท**
๑. แผนงานศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม		๑๕๐,๕๖๒,๐๐๐ บาท
จ. สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย	**รวม**	**๔๐,๖๕๗,๔๐๐ บาท**
๑. แผนงานศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม		๔๐,๖๕๗,๔๐๐ บาท
ฉ. ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน)	**รวม**	**๒๘,๒๖๗,๕๐๐ บาท**
๑. แผนงานบริการวิชาการแก่สังคม		๒๘,๒๖๗,๕๐๐ บาท

มาตรา ๒๑ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๕,๑๔๕,๕๕๕,๒๐๐ บาท จำแนกดังนี้

ก. สำนักงานปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี	**รวม**	**๑,๗๘๗,๕๓๕,๐๐๐ บาท**
๑. แผนงานนโยบายและแผน		๔๓๑,๖๒๕,๐๐๐ บาท
๒. แผนงานส่งเสริมและพัฒนาวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี		๑,๐๗๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท
๓. แผนงานบริการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		๒๘๔,๔๑๐,๐๐๐ บาท

ข. กรมวิทยาศาสตร์บริการ **รวม** **๒๗๖,๘๑๗,๒๑๐ บาท คือ**

๑. แผนงานส่งเสริมและพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ๑๔๗,๐๕๕,๑๐๐ บาท

๒. แผนงานบริการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ๓๓,๕๘๒,๘๐๐ บาท

๓. แผนงานวิจัย ๕๕,๗๗๕,๓๐๐ บาท

ค. สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ **รวม** **๖๑๖,๑๗๕,๐๐๐ บาท คือ**

๑. แผนงานส่งเสริมและพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ๓๓๘,๘๖๖,๐๐๐ บาท

๒. แผนงานบริการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ๖๘,๑๔๗,๐๐๐ บาท

๓. แผนงานวิจัย ๑๖๓,๗๕๒,๐๐๐ บาท

๔. แผนงานส่งเสริมและพัฒนาการใช้พลังงาน ๔๕,๓๗๐,๐๐๐ บาท

ง. สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ **รวม** **๒,๒๐๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท คือ**

๑. แผนงานนโยบายและแผน ๑๔๕,๐๑๕,๕๐๐ บาท

๒. แผนงานส่งเสริมและพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ๒๖๔,๐๗๔,๖๐๐ บาท

๓. แผนงานบริการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ๘๖,๖๐๐,๕๐๐ บาท

๔. แผนงานวิจัย ๑,๗๐๖,๓๐๕,๐๐๐ บาท

จ. สำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน) **รวม** **๒๕๕,๐๖๔,๐๐๐ บาท คือ**

๑. แผนงานบริการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ๒๕๕,๐๖๔,๐๐๐ บาท

มาตรา ๒๗ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงศึกษาธิการ และหน่วยงานในกำกับ เป็นจำนวน ๑๕๘,๐๓๗,๖๗๑,๕๐๐ บาท จำแนกดังนี้

ก. สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ **รวม** **๒,๗๗๑,๘๘๑,๕๐๐ บาท คือ**

๑. แผนงานนโยบายและแผน ๒,๗๗๑,๘๘๑,๕๐๐ บาท

ข. กรมการศึกษานอกโรงเรียน	**รวม**	**๓,๗๕๖,๗๓๑,๕๐๐ บาท คือ**
๑. แผนงานจัดการฝึกอบรมวิชาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต		๓,๗๕๖,๗๓๑,๕๐๐ บาท
ค. กรมวิชาการ	**รวม**	**๔๕๕,๑๓๕,๗๐๐ บาท คือ**
๑. แผนงานจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน		๔๕๕,๑๓๕,๗๐๐ บาท
ง. กรมสามัญศึกษา	**รวม**	**๓๖,๓๔๖,๕๑๘,๔๐๐ บาท คือ**
๑. แผนงานจัดการศึกษาปฐมวัย		๗๕,๗๗๖,๕๐๐ บาท
๒. แผนงานจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน		๓๖,๒๗๐,๗๔๑,๕๐๐ บาท
จ. กรมอาชีวศึกษา	**รวม**	**๕,๕๕๗,๓๔๐,๓๐๐ บาท คือ**
๑. แผนงานจัดการศึกษาอาชีวศึกษา		๘,๗๗๘,๕๕๔,๑๐๐ บาท
๒. แผนงานจัดการฝึกอบรมวิชาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต		๘๑๘,๗๔๖,๒๐๐ บาท
ฉ. สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล	**รวม**	**๓,๑๐๒,๓๓๓,๘๐๐ บาท คือ**
๑. แผนงานจัดการศึกษาอุดมศึกษา		๒,๕๑๓,๑๕๕,๑๐๐ บาท
๒. แผนงานบริการวิชาการแก่สังคม		๓๑,๕๗๓,๘๐๐ บาท
๓. แผนงานศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม		๑,๐๖๐,๘๐๐ บาท
๔. แผนงานวิจัย		๑๕๖,๕๐๐,๑๐๐ บาท
ช. สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ	**รวม**	**๘๖,๒๕๕,๐๕๔,๑๐๐ บาท คือ**
๑. แผนงานจัดการศึกษาปฐมวัย		๑๑,๕๑๕,๘๒๐,๐๐๐ บาท
๒. แผนงานจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน		๗๔,๓๗๕,๒๗๔,๑๐๐ บาท
ซ. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน	**รวม**	**๕,๕๐๑,๖๕๖,๒๐๐ บาท คือ**
๑. แผนงานส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษา		๕,๕๐๑,๖๕๖,๒๐๐ บาท
ฌ. สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู	**รวม**	**๑๗๘,๓๖๔,๓๐๐ บาท คือ**
๑. แผนงานส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษา		๑๗๘,๓๖๔,๓๐๐ บาท

ญ. สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ รวม ๔,๒๓๑,๖๕๓,๑๐๐ บาท คือ

๑. แผนงานจัดการศึกษาอุดมศึกษา ๔,๑๐๖,๑๑๑,๕๐๐ บาท

๒. แผนงานบริการวิชาการแก่สังคม ๗๘,๘๒๑,๑๐๐ บาท

๓. แผนงานศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม ๕,๘๒๐,๐๐๐ บาท

๔. แผนงานวิจัย ๔๐,๕๐๐,๑๐๐ บาท

ฎ. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย รวม ๓๐๕,๑๕๒,๒๐๐ บาท คือ

๑. แผนงานจัดการศึกษาอุดมศึกษา ๒๗๔,๖๐๗,๓๐๐ บาท

๒. แผนงานบริการวิชาการแก่สังคม ๑๒,๗๑๒,๓๐๐ บาท

๓. แผนงานศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม ๑๒,๕๓๐,๕๐๐ บาท

๔. แผนงานวิจัย ๕,๓๐๑,๗๐๐ บาท

ฏ. มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย รวม ๑๔๒,๔๐๕,๓๐๐ บาท คือ

๑. แผนงานจัดการศึกษาอุดมศึกษา ๑๒๖,๓๑๕,๐๐๐ บาท

๒. แผนงานบริการวิชาการแก่สังคม ๑๐,๔๓๓,๔๐๐ บาท

๓. แผนงานศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม ๑,๒๗๔,๐๐๐ บาท

๔. แผนงานวิจัย ๔,๓๗๘,๕๐๐ บาท

ฐ. สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวม ๑,๐๗๖,๒๐๗,๐๐๐ บาท คือ

๑. แผนงานส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษา ๑,๐๗๖,๒๐๗,๐๐๐ บาท

ฑ. โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ รวม ๑๕๓,๑๕๓,๗๐๐ บาท คือ

๑. แผนงานจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๑๕๓,๑๕๓,๗๐๐ บาท

มาตรา ๒๓ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงสาธารณสุข และหน่วยงานในกำกับ เป็นจำนวน ๔๕,๒๒๕,๔๗๑,๖๐๐ บาท จำแนกดังนี้

ก. สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข รวม ๓๒,๒๑๓,๗๗๕,๕๐๐ บาท คือ

๑. แผนงานสนับสนุนการพัฒนาระบบสุขภาพ ๔,๕๖๕,๑๗๒,๐๐๐ บาท

๒. แผนงานบริการสุขภาพ ๒๗,๓๑๖,๕๔๗,๑๐๐ บาท

๓. แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์ ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๔. แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ๓๒๓,๐๖๐,๔๐๐ บาท

ข. กรมการแพทย์ **รวม** ๒,๖๕๗,๐๕๑,๑๐๐ **บาท คือ**

๑. แผนงานสนับสนุนการพัฒนาระบบสุขภาพ ๕๗๒,๗๑๑,๕๐๐ บาท

๒. แผนงานบริการสุขภาพ ๑,๖๕๖,๕๗๖,๔๐๐ บาท

๓. แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ๓๘๗,๔๐๒,๘๐๐ บาท

ค. กรมควบคุมโรค **รวม** ๔,๐๕๖,๖๖๔,๔๐๐ **บาท คือ**

๑. แผนงานบริการสุขภาพ ๒,๘๒๖,๓๕๕,๕๐๐ บาท

๒. แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์ ๑,๒๗๐,๓๐๘,๕๐๐ บาท

ง. กรมพัฒนาการแพทย์แผนไทย
และการแพทย์ทางเลือก **รวม** ๑๒๓,๔๕๒,๗๐๐ **บาท คือ**

๑. แผนงานสนับสนุนการพัฒนาระบบสุขภาพ ๑๒๓,๔๕๒,๗๐๐ บาท

จ. กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ **รวม** ๕๒๕,๕๕๘,๖๐๐ **บาท คือ**

๑. แผนงานสนับสนุนการพัฒนาระบบสุขภาพ ๘๗๒,๘๕๕,๘๐๐ บาท

๒. แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์ ๑๑,๗๖๕,๑๐๐ บาท

๓. แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ๔๔,๘๘๕,๗๐๐ บาท

ฉ. กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ **รวม** ๕๕๕,๖๕๗,๖๐๐ **บาท คือ**

๑. แผนงานสนับสนุนการพัฒนาระบบสุขภาพ ๕๕๕,๖๕๗,๖๐๐ บาท

ช. กรมสุขภาพจิต **รวม** ๑,๖๑๔,๒๑๒,๒๐๐ **บาท คือ**

๑. แผนงานสนับสนุนการพัฒนาระบบสุขภาพ ๔๒๔,๕๕๑,๒๐๐ บาท

๒. แผนงานบริการสุขภาพ ๘๓๐,๗๗๓,๗๐๐ บาท

๓. แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์ ๑๓,๑๓๕,๔๐๐ บาท

๔. แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ๓๔๕,๗๐๗,๕๐๐ บาท

ซ. กรมอนามัย **รวม** **๑,๓๔๕,๘๓๖,๒๐๐ บาท คือ**

๑. แผนงานสนับสนุนการพัฒนาระบบสุขภาพ ๑,๒๘๐,๓๓๖,๒๐๐ บาท

๒. แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์ ๖๕,๕๐๐,๐๐๐ บาท

ฌ. สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา **รวม** **๕๑๔,๗๖๕,๓๐๐ บาท คือ**

๑. แผนงานสนับสนุนการพัฒนาระบบสุขภาพ ๕๑๔,๗๖๕,๓๐๐ บาท

ญ. สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข **รวม** **๕๖,๘๖๐,๐๐๐ บาท คือ**

๑. แผนงานวิจัย ๕๖,๘๖๐,๐๐๐ บาท

ฎ. สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ **รวม** **๑,๐๓๓,๕๕๐,๐๐๐ บาท คือ**

๑. แผนงานบริการสุขภาพ ๑,๐๓๓,๕๕๐,๐๐๐ บาท

มาตรา ๒๔ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงอุตสาหกรรม ให้ตั้งเป็นจำนวน ๓,๒๑๔,๘๐๒,๕๐๐ บาท จำแนกดังนี้

ก. สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม **รวม** **๔๕๕,๔๑๗,๔๐๐ บาท คือ**

๑. แผนงานนโยบายและแผน ๓๑๗,๘๑๕,๓๐๐ บาท

๒. แผนงานส่งเสริมการผลิตอุตสาหกรรมและผู้ประกอบการ ๑๗๗,๖๐๒,๑๐๐ บาท

ข. กรมโรงงานอุตสาหกรรม **รวม** **๕๒๗,๘๑๘,๐๐๐ บาท คือ**

๑. แผนงานส่งเสริมการผลิตอุตสาหกรรมและผู้ประกอบการ ๕๒๗,๘๑๘,๐๐๐ บาท

ค. กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม **รวม** **๕๖๔,๕๕๗,๐๐๐ บาท คือ**

๑. แผนงานส่งเสริมการผลิตอุตสาหกรรมและผู้ประกอบการ ๕๖๔,๕๕๗,๐๐๐ บาท

ง. กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ **รวม** **๓๓๕,๖๑๒,๐๐๐ บาท คือ**

๑. แผนงานส่งเสริมการผลิตอุตสาหกรรมและผู้ประกอบการ ๓๓๕,๖๑๒,๐๐๐ บาท

จ. สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย รวม ๑๐๕,๕๕๔,๕๐๐ บาท คือ

๑. แผนงานส่งเสริมการผลิตอุตสาหกรรมและผู้ประกอบการ ๑๐๕,๕๕๔,๕๐๐ บาท

ฉ. สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม รวม ๒๒๖,๓๐๕,๖๐๐ บาท คือ

๑. แผนงานส่งเสริมการผลิตอุตสาหกรรมและผู้ประกอบการ ๒๒๖,๓๐๕,๖๐๐ บาท

ช. สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม รวม ๑๖๖,๑๒๐,๗๐๐ บาท คือ

๑. แผนงานส่งเสริมการผลิตอุตสาหกรรมและผู้ประกอบการ ๑๖๖,๑๒๐,๗๐๐ บาท

ซ. สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน รวม ๓๕๒,๕๓๗,๓๐๐ บาท คือ

๑. แผนงานส่งเสริมการผลิตอุตสาหกรรมและผู้ประกอบการ ๓๕๒,๕๓๗,๓๐๐ บาท

มาตรา ๒๕ งบประมาณรายจ่ายของทบวงมหาวิทยาลัย และหน่วยงานในกำกับ ตั้งเป็นจำนวน ๓๑,๕๒๖,๑๖๘,๓๐๐ บาท จำแนกดังนี้

ก. สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย รวม ๔,๐๖๕,๐๖๔,๑๐๐ บาท คือ

๑. แผนงานนโยบายและแผน ๓,๔๓๒,๓๗๖,๑๐๐ บาท

๒. แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์ ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๓. แผนงานวิจัย ๖๒๒,๖๘๘,๐๐๐ บาท

ข. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย รวม ๓,๕๕๗,๒๖๐,๐๐๐ บาท คือ

๑. แผนงานจัดการศึกษาอุดมศึกษา ๒,๑๕๕,๘๕๗,๑๐๐ บาท

๒. แผนงานบริการวิชาการแก่สังคม ๒๘,๑๓๕,๔๐๐ บาท

๓. แผนงานศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม ๔,๒๐๓,๕๐๐ บาท

๔. แผนงานบริการสุขภาพ ๑,๓๕๔,๘๑๑,๓๐๐ บาท

๕. แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์ ๗๓,๑๐๓,๐๐๐ บาท

๖. แผนงานวิจัย ๒๖๑,๑๐๕,๓๐๐ บาท

ค. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	**รวม**	**๒,๑๔๗,๖๑๓,๘๐๐ บาท คือ**
๑. แผนงานจัดการศึกษาอุดมศึกษา		๑,๖๒๗,๖๒๘,๓๐๐ บาท
๒. แผนงานบริการวิชาการแก่สังคม		๓๘,๓๗๓,๘๐๐ บาท
๓. แผนงานศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม		๔,๐๕๒,๔๐๐ บาท
๔. แผนงานวิจัย		๔๗๗,๕๕๘,๓๐๐ บาท
ง. มหาวิทยาลัยขอนแก่น	**รวม**	**๒,๑๘๗,๘๒๗,๐๐๐ บาท คือ**
๑. แผนงานจัดการศึกษาอุดมศึกษา		๑,๕๗๖,๓๗๑,๑๐๐ บาท
๒. แผนงานบริการวิชาการแก่สังคม		๑๗,๑๖๐,๘๐๐ บาท
๓. แผนงานศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม		๒,๑๕๒,๔๐๐ บาท
๔. แผนงานบริการสุขภาพ		๔๖๑,๑๗๖,๗๐๐ บาท
๕. แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์		๑๓,๓๔๔,๘๐๐ บาท
๖. แผนงานวิจัย		๑๑๗,๗๒๑,๒๐๐ บาท
จ. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	**รวม**	**๒,๓๔๕,๗๕๗,๕๐๐ บาท คือ**
๑. แผนงานจัดการศึกษาอุดมศึกษา		๑,๗๖๒,๕๗๕,๒๐๐ บาท
๒. แผนงานบริการวิชาการแก่สังคม		๓๕,๒๕๔,๕๐๐ บาท
๓. แผนงานศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม		๕๗๑,๘๐๐ บาท
๔. แผนงานบริการสุขภาพ		๔๔๑,๑๘๐,๒๐๐ บาท
๕. แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์		๓๓,๑๔๗,๘๐๐ บาท
๖. แผนงานวิจัย		๗๒,๖๒๘,๐๐๐ บาท
ฉ. มหาวิทยาลัยทักษิณ	**รวม**	**๕๒๔,๐๒๔,๔๐๐ บาท คือ**
๑. แผนงานจัดการศึกษาอุดมศึกษา		๔๕๑,๓๔๔,๖๐๐ บาท
๒. แผนงานบริการวิชาการแก่สังคม		๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๓. แผนงานศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม		๑๑,๗๓๘,๔๐๐ บาท
๔. แผนงานวิจัย		๕๔๑,๔๐๐ บาท

ช. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	**รวม**	**๑,๔๕๓,๒๔๒,๖๐๐**	**บาท คือ**
๑. แผนงานจัดการศึกษาอุดมศึกษา		๑,๒๔๑,๕๕๕,๓๐๐	บาท
๒. แผนงานบริการวิชาการแก่สังคม		๔,๓๐๑,๐๐๐	บาท
๓. แผนงานศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม		๗๐๐,๐๐๐	บาท
๔. แผนงานบริการสุขภาพ		๑๕๕,๒๐๕,๐๐๐	บาท
๕. แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์		๓๕๘,๔๐๐	บาท
๖. แผนงานวิจัย		๔๗,๐๗๘,๕๐๐	บาท
ซ. มหาวิทยาลัยนเรศวร	**รวม**	**๘๓๖,๐๘๕,๒๐๐**	**บาท คือ**
๑. แผนงานจัดการศึกษาอุดมศึกษา		๗๖๒,๕๖๑,๖๐๐	บาท
๒. แผนงานบริการวิชาการแก่สังคม		๑,๒๗๔,๐๐๐	บาท
๓. แผนงานศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม		๑,๘๔๒,๐๐๐	บาท
๔. แผนงานบริการสุขภาพ		๕๐,๓๔๑,๖๐๐	บาท
๕. แผนงานวิจัย		๒๐,๐๗๐,๐๐๐	บาท
ฌ. มหาวิทยาลัยบูรพา	**รวม**	**๔๔๓,๔๕๘,๖๐๐**	**บาท คือ**
๑. แผนงานจัดการศึกษาอุดมศึกษา		๓๖๕,๖๗๕,๐๐๐	บาท
๒. แผนงานบริการวิชาการแก่สังคม		๔,๐๕๗,๕๐๐	บาท
๓. แผนงานศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม		๑,๔๕๕,๖๐๐	บาท
๔. แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์		๗๓๔,๓๐๐	บาท
๕. แผนงานวิจัย		๖๗,๔๕๕,๘๐๐	บาท
ญ. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	**รวม**	**๔๗๓,๔๔๑,๐๐๐**	**บาท คือ**
๑. แผนงานจัดการศึกษาอุดมศึกษา		๔๔๕,๐๔๐,๘๐๐	บาท
๒. แผนงานบริการวิชาการแก่สังคม		๒๗๐,๐๐๐	บาท
๓. แผนงานศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม		๕,๒๖๗,๗๐๐	บาท
๔. แผนงานวิจัย		๑๘,๘๖๒,๕๐๐	บาท

ฎ. มหาวิทยาลัยมหิดล	**รวม**	**๔,๕๘๕,๕๗๐,๐๐๐**	**บาท คือ**
๑. แผนงานจัดการศึกษาอุดมศึกษา		๒,๖๗๗,๗๘๒,๖๐๐	บาท
๒. แผนงานบริการวิชาการแก่สังคม		๗๘,๖๕๗,๕๐๐	บาท
๓. แผนงานศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม		๑,๑๒๔,๒๐๐	บาท
๔. แผนงานสนับสนุนการพัฒนาระบบสุขภาพ		๑๐,๗๔๕,๔๐๐	บาท
๕. แผนงานบริการสุขภาพ		๑,๕๒๓,๗๕๘,๗๐๐	บาท
๖. แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์		๑๖,๘๓๕,๐๐๐	บาท
๗. แผนงานวิจัย		๒๘๐,๕๘๒,๖๐๐	บาท
ฏ. มหาวิทยาลัยแม่โจ้	**รวม**	**๔๒๑,๒๕๑,๕๐๐**	**บาท คือ**
๑. แผนงานจัดการศึกษาอุดมศึกษา		๓๗๘,๕๒๕,๖๐๐	บาท
๒. แผนงานบริการวิชาการแก่สังคม		๑๕,๖๘๖,๖๐๐	บาท
๓. แผนงานศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม		๓๒๕,๗๐๐	บาท
๔. แผนงานวิจัย		๒๖,๓๐๕,๖๐๐	บาท
ฐ. มหาวิทยาลัยรามคำแหง	**รวม**	**๘๐๖,๑๑๕,๘๐๐**	**บาท คือ**
๑. แผนงานจัดการศึกษาอุดมศึกษา		๗๘๕,๕๘๗,๖๐๐	บาท
๒. แผนงานวิจัย		๑๖,๕๒๘,๒๐๐	บาท
ฑ. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	**รวม**	**๕๗๓,๒๓๓,๖๐๐**	**บาท คือ**
๑. แผนงานจัดการศึกษาอุดมศึกษา		๘๔๓,๕๗๔,๐๐๐	บาท
๒. แผนงานบริการวิชาการแก่สังคม		๔,๐๒๐,๖๐๐	บาท
๓. แผนงานศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม		๑,๘๐๒,๐๐๐	บาท
๔. แผนงานบริการสุขภาพ		๑๐๕,๕๒๔,๓๐๐	บาท
๕. แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์		๕๓๔,๘๐๐	บาท
๖. แผนงานวิจัย		๑๖,๕๗๗,๕๐๐	บาท

ฆ. มหาวิทยาลัยศิลปากร	**รวม**	**๗๗๑,๔๗๕,๘๐๐ บาท คือ**
๑. แผนงานจัดการศึกษาอุดมศึกษา		๗๐๗,๕๖๕,๒๐๐ บาท
๒. แผนงานบริการวิชาการแก่สังคม		๕,๒๕๘,๒๐๐ บาท
๓. แผนงานศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม		๒๕,๔๓๓,๕๐๐ บาท
๔. แผนงานวิจัย		๓๒,๘๑๔,๕๐๐ บาท
ง. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	**รวม**	**๑,๘๒๔,๕๖๗,๓๐๐ บาท คือ**
๑. แผนงานจัดการศึกษาอุดมศึกษา		๑,๔๒๐,๔๐๗,๕๐๐ บาท
๒. แผนงานบริการวิชาการแก่สังคม		๑๕,๕๐๔,๖๐๐ บาท
๓. แผนงานศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม		๒,๐๖๒,๖๐๐ บาท
๔. แผนงานบริการสุขภาพ		๓๔๖,๔๕๖,๖๐๐ บาท
๕. แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์		๖,๗๑๕,๘๐๐ บาท
๖. แผนงานวิจัย		๓๓,๘๒๐,๒๐๐ บาท
จ. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช	**รวม**	**๔๕๓,๘๖๒,๗๐๐ บาท คือ**
๑. แผนงานจัดการศึกษาอุดมศึกษา		๔๔๒,๐๕๔,๕๐๐ บาท
๒. แผนงานบริการวิชาการแก่สังคม		๔,๒๗๔,๒๐๐ บาท
๓. แผนงานศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม		๕๘๗,๓๐๐ บาท
๔. แผนงานวิจัย		๖,๕๐๖,๗๐๐ บาท
ฉ. มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี	**รวม**	**๒๕๘,๑๕๘,๕๐๐ บาท คือ**
๑. แผนงานจัดการศึกษาอุดมศึกษา		๒๘๓,๘๒๐,๕๐๐ บาท
๒. แผนงานบริการวิชาการแก่สังคม		๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๓. แผนงานศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม		๑,๓๐๐,๐๐๐ บาท
๔. แผนงานวิจัย		๕,๐๓๘,๔๐๐ บาท
ช. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง	**รวม**	**๖๗๑,๑๖๖,๒๐๐ บาท คือ**
๑. แผนงานจัดการศึกษาอุดมศึกษา		๖๕๔,๐๗๗,๘๐๐ บาท
๒. แผนงานบริการวิชาการแก่สังคม		๑,๑๒๕,๑๐๐ บาท

๓. แผนงานศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม ๖๙๐,๘๐๐ บาท

๔. แผนงานวิจัย ๑๕,๒๖๘,๕๐๐ บาท

ท. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ รวม ๖๐๕,๕๕๒,๙๐๐ บาท คือ

๑. แผนงานจัดการศึกษาอุดมศึกษา ๕๘๕,๑๕๕,๑๐๐ บาท

๒. แผนงานบริการวิชาการแก่สังคม ๑๒,๘๙๗,๔๐๐ บาท

๓. แผนงานวิจัย ๗,๕๐๐,๔๐๐ บาท

ธ. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ รวม ๒๔๖,๓๙๕,๐๐๐ บาท คือ

๑. แผนงานจัดการศึกษาอุดมศึกษา ๒๓๐,๙๑๐,๘๐๐ บาท

๒. แผนงานบริการวิชาการแก่สังคม ๕,๙๒๕,๗๐๐ บาท

๓. แผนงานวิจัย ๙,๕๕๘,๕๐๐ บาท

น. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี รวม ๖๐๓,๔๓๓,๗๐๐ บาท คือ

๑. แผนงานจัดการศึกษาอุดมศึกษา ๕๖๗,๓๒๙,๗๐๐ บาท

๒. แผนงานบริการวิชาการแก่สังคม ๒,๙๖๕,๗๐๐ บาท

๓. แผนงานศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม ๑,๐๙๔,๗๐๐ บาท

๔. แผนงานวิจัย ๓๒,๐๔๓,๖๐๐ บาท

บ. มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ รวม ๓๙๑,๒๓๓,๘๐๐ บาท คือ

๑. แผนงานจัดการศึกษาอุดมศึกษา ๓๘๙,๖๐๖,๑๐๐ บาท

๒. แผนงานบริการวิชาการแก่สังคม ๗๓๖,๒๐๐ บาท

๓. แผนงานศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม ๓๕๙,๔๐๐ บาท

๔. แผนงานวิจัย ๕๓๒,๑๐๐ บาท

ป. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี รวม ๕๔๒,๔๘๗,๐๐๐ บาท คือ

๑. แผนงานจัดการศึกษาอุดมศึกษา ๔๒๒,๒๗๑,๖๐๐ บาท

๒. แผนงานบริการวิชาการแก่สังคม ๓๔,๖๒๒,๓๐๐ บาท

๓. แผนงานศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๔. แผนงานวิจัย ๘๔,๕๘๓,๑๐๐ บาท

ผ. มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง รวม ๒๗๕,๖๖๔,๕๐๐ บาท คือ

๑. แผนงานจัดการศึกษาอุดมศึกษา ๒๗๔,๒๘๒,๐๐๐ บาท

๒. แผนงานบริการวิชาการแก่สังคม ๗๕๕,๕๐๐ บาท

๓. แผนงานศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม ๑๖๐,๔๐๐ บาท

๔. แผนงานวิจัย ๔๖๗,๐๐๐ บาท

ฝ. สถาบันระหว่างประเทศเพื่อการค้าและการพัฒนา (องค์การมหาชน) รวม ๑๓,๗๒๑,๐๐๐ บาท คือ

๑. แผนงานบริการวิชาการแก่สังคม ๑๓,๗๒๑,๐๐๐ บาท

มาตรา ๒๖ งบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง ทบวง ให้ตั้งเป็นจำนวน ๕๕,๑๗๕,๗๑๗,๔๐๐ บาท จำแนกดังนี้

ก. สำนักราชเลขาธิการ รวม ๕๗๒,๗๗๖,๔๐๐ บาท คือ

๑. แผนงานส่งเสริมกิจการในพระองค์ ๕๗๒,๗๗๖,๔๐๐ บาท

ข. สำนักพระราชวัง รวม ๑,๒๗๕,๕๔๘,๔๐๐ บาท คือ

๑. แผนงานส่งเสริมกิจการในพระองค์ ๑,๒๗๕,๕๔๘,๔๐๐ บาท

ค. สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ รวม ๑,๖๕๘,๗๖๕,๓๐๐ บาท คือ

๑. แผนงานศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม ๕๕๒,๕๔๕,๕๐๐ บาท

๒. แผนงานจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๗๐๕,๘๒๓,๘๐๐ บาท

ง. สำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ รวม ๒๘,๗๘๖,๖๐๐ บาท คือ

๑. แผนงานส่งเสริมกิจการในพระองค์ ๒๘,๗๘๖,๖๐๐ บาท

จ. สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ รวม ๕๘๓,๘๗๕,๐๐๐ บาท คือ

๑. แผนงานบริหารการพัฒนา ๕๘๓,๘๗๕,๐๐๐ บาท

ฉ. ราชบัณฑิตยสถาน รวม ๕๔,๘๘๖,๒๐๐ บาท คือ

๑. แผนงานบริหารการพัฒนา ๕๔,๘๘๖,๒๐๐ บาท

ช. สำนักงานตำรวจแห่งชาติ **รวม** **๔๔,๓๑๑,๔๔๔,๘๐๐ บาท คือ**

๑. แผนงานป้องกันและควบคุมอาชญากรรม ๓๕,๙๐๗,๘๕๓,๔๐๐ บาท

๒. แผนงานรักษาความมั่นคงภายในประเทศ ๖,๕๒๔,๑๘๘,๒๐๐ บาท

๓. แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ๖๘๓,๗๐๔,๐๐๐ บาท

๔. แผนงานส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว ๗๙๘,๕๗๙,๖๐๐ บาท

๕. แผนงานบริการสุขภาพ ๓๙๔,๒๑๙,๖๐๐ บาท

๖. แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์ ๒,๙๐๐,๐๐๐ บาท

ซ. สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน **รวม** **๙๖,๔๓๖,๕๐๐ บาท คือ**

๑. แผนงานป้องกันและควบคุมอาชญากรรม ๙๖,๔๓๖,๕๐๐ บาท

ฌ. สำนักงานอัยการสูงสุด **รวม** **๓,๒๘๓,๙๘๐,๒๐๐ บาท คือ**

๑. แผนงานอำนวยความยุติธรรมและรักษาผลประโยชน์ทางกฎหมาย ๒,๘๓๒,๑๔๓,๗๐๐ บาท

๒. แผนงานคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ ๔๕๑,๘๓๖,๕๐๐ บาท

ญ. สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา **รวม** **๗๓๗,๑๑๔,๒๐๐ บาท คือ**

๑. แผนงานบริหารจัดการนิติบัญญัติ ๗๓๗,๑๑๔,๒๐๐ บาท

ฎ. สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร **รวม** **๑,๘๙๗,๕๘๐,๙๐๐ บาท คือ**

๑. แผนงานบริหารจัดการนิติบัญญัติ ๑,๘๙๗,๕๘๐,๙๐๐ บาท

ฏ. สถาบันพระปกเกล้า **รวม** **๒๓๘,๑๑๔,๙๐๐ บาท คือ**

๑. แผนงานสนับสนุน ส่งเสริมและพัฒนาระบอบประชาธิปไตย ๒๓๘,๑๑๔,๙๐๐ บาท

มาตรา ๒๗ งบประมาณรายจ่ายของหน่วยงานอิสระตามรัฐธรรมนูญ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๔๗๕,๗๙๗,๖๐๐ บาท จำแนกดังนี้

ก. สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง **รวม** **๖๘๒,๖๐๓,๐๐๐ บาท คือ**

๑. แผนงานสนับสนุน ส่งเสริมและพัฒนาระบอบประชาธิปไตย ๖๘๒,๖๐๓,๐๐๐ บาท

ข. สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา **รวม** **๕๘,๔๑๗,๖๐๐ บาท คือ**

๑. แผนงานบริหารการพัฒนา ๕๘,๔๑๗,๖๐๐ บาท

ค. สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ **รวม** **๗๔,๘๗๐,๐๐๐ บาท คือ**

๑. แผนงานคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ ๗๔,๘๗๐,๐๐๐ บาท

ง. สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ **รวม** **๗๒,๗๕๓,๐๐๐ บาท คือ**

๑. แผนงานสนับสนุน ส่งเสริมและพัฒนาระบอบประชาธิปไตย ๗๒,๗๕๓,๐๐๐ บาท

จ. สำนักงานศาลยุติธรรม **รวม** **๖,๖๖๕,๔๐๐,๐๐๐ บาท คือ**

๑. แผนงานอำนวยความยุติธรรมและรักษาผลประโยชน์ทางกฎหมาย ๖,๖๖๕,๔๐๐,๐๐๐ บาท

ฉ. สำนักงานศาลปกครอง **รวม** **๗๕๗,๕๐๐,๐๐๐ บาท คือ**

๑. แผนงานอำนวยความยุติธรรมและรักษาผลประโยชน์ทางกฎหมาย ๗๕๗,๕๐๐,๐๐๐ บาท

ช. สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ **รวม** **๓๓๔,๖๘๕,๐๐๐ บาท คือ**

๑. แผนงานบริหารการพัฒนา ๓๓๔,๖๘๕,๐๐๐ บาท

ซ. สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน **รวม** **๘๒๕,๕๒๕,๐๐๐ บาท คือ**

๑. แผนงานบริหารการพัฒนา ๘๒๕,๕๒๕,๐๐๐ บาท

มาตรา ๒๘ งบประมาณรายจ่ายของรัฐวิสาหกิจ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๑,๑๒๕,๘๕๒,๘๐๐ บาท จำแนกดังนี้

ก. ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร **รวม** **๔,๔๖๐,๔๒๑,๖๐๐ บาท คือ**

๑. แผนงานส่งเสริมการผลิตการเกษตร ๔,๔๖๐,๔๒๑,๖๐๐ บาท

ข. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย **-รวม** **๔,๘๔๒,๓๒๘,๔๐๐ บาท คือ**

๑. แผนงานส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว ๔,๘๔๒,๓๒๘,๔๐๐ บาท

ค. การกีฬาแห่งประเทศไทย	**รวม**	**๑,๓๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท คือ**
๑. แผนงานส่งเสริมและพัฒนาการกีฬา		๑,๓๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
ง. การเคหะแห่งชาติ	**รวม**	**๕๔๕,๗๐๕,๔๐๐ บาท คือ**
๑. แผนงานพัฒนาเมือง		๕๔๕,๗๐๕,๔๐๐ บาท
จ. องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้	**รวม**	**๔๕,๘๖๐,๑๐๐ บาท คือ**
๑. แผนงานอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ		๓๕,๕๖๐,๑๐๐ บาท
๒. แผนงานส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว		๑๔,๓๐๐,๐๐๐ บาท
ฉ. สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง	**รวม**	**๕๒๘,๕๘๐,๕๐๐ บาท คือ**
๑. แผนงานส่งเสริมการผลิตการเกษตร		๕๒๘,๕๘๐,๕๐๐ บาท
ช. องค์การสวนยาง	**รวม**	**๑,๒๐๕,๓๓๐,๐๐๐ บาท คือ**
๑. แผนงานส่งเสริมการผลิตการเกษตร		๑,๒๐๕,๓๓๐,๐๐๐ บาท
ซ. องค์การส่งเสริมกิจการโคนมแห่งประเทศไทย	**รวม**	**๓๖,๔๒๐,๐๐๐ บาท คือ**
๑. แผนงานส่งเสริมการผลิตการเกษตร		๓๖,๔๒๐,๐๐๐ บาท
ฌ. องค์การตลาดเพื่อเกษตรกร	**รวม**	**๕,๘๔๗,๐๐๐ บาท คือ**
๑. แผนงานส่งเสริมการผลิตการเกษตร		๕,๘๔๗,๐๐๐ บาท
ญ. การรถไฟแห่งประเทศไทย	**รวม**	**๘,๗๘๒,๓๓๑,๑๐๐ บาท คือ**
๑. แผนงานขนส่งทางบก		๘,๐๕๘,๗๒๐,๑๐๐ บาท
๒. แผนงานส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว		๑๕,๓๑๒,๐๐๐ บาท
๓. แผนงานชำระหนี้เงินกู้		๗๐๘,๒๕๙,๐๐๐ บาท
ฎ. การทางพิเศษแห่งประเทศไทย	**รวม**	**๕,๒๘๘,๐๒๗,๐๐๐ บาท คือ**
๑. แผนงานชำระหนี้เงินกู้		๕,๒๘๘,๐๒๗,๐๐๐ บาท
ฏ. สถาบันการบินพลเรือน	**รวม**	**๕๗,๗๐๘,๘๐๐ บาท คือ**
๑. แผนงานขนส่งทางอากาศ		๕๗,๗๐๘,๘๐๐ บาท

ฐ. การรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย **รวม** **๔,๕๗๕,๘๐๒,๑๐๐ บาท คือ**

๑. แผนงานขนส่งทางบก ๑๘๔,๕๕๘,๑๐๐ บาท

๒. แผนงานชำระหนี้เงินกู้ ๔,๗๕๑,๒๐๔,๐๐๐ บาท

ฑ. องค์การสวนสัตว์ **รวม** **๒๘๘,๒๔๘,๑๐๐ บาท คือ**

๑. แผนงานส่งเสริมและพัฒนาการกีฬา
และนันทนาการ ๑๕๓,๔๐๗,๑๐๐ บาท

๒. แผนงานส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว ๕๔,๘๔๑,๐๐๐ บาท

ฒ. องค์การสวนพฤกษศาสตร์ **รวม** **๖๘,๓๖๑,๕๐๐ บาท คือ**

๑. แผนงานอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ ๖๘,๓๖๑,๕๐๐ บาท

ณ. องค์การจัดการน้ำเสีย **รวม** **๑๐๕,๖๗๕,๑๐๐ บาท คือ**

๑. แผนงานส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ๑๐๕,๖๗๕,๑๐๐ บาท

ด. การประปาส่วนภูมิภาค **รวม** **๒,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท คือ**

๑. แผนงานพัฒนาเมือง ๒,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

ต. สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
แห่งประเทศไทย **รวม** **๕๗๕,๘๒๗,๘๐๐ บาท คือ**

๑. แผนงานบริการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ๓๖๔,๒๕๖,๕๐๐ บาท

๒. แผนงานวิจัย ๒๑๕,๕๓๑,๓๐๐ บาท

ถ. องค์การพิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์แห่งชาติ **รวม** **๑๖๑,๐๑๗,๕๐๐ บาท คือ**

๑. แผนงานส่งเสริมและพัฒนาวิทยาศาสตร์
และเทคโนโลยี ๑๖๑,๐๑๗,๕๐๐ บาท

มาตรา ๒๙ ให้ตั้งงบประมาณรายจ่ายเพื่อเป็นกองทุนและเงินทุนหมุนเวียน เป็นจำนวน ๓,๓๕๕,๘๒๒,๔๐๐ บาท จำแนกดังนี้

(๑) กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ๒๗,๔๖๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๒) กองทุนรวมเพื่อช่วยเหลือเกษตรกร ๒,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๓) กองทุนสำหรับพนักงานที่ได้รับผลกระทบ
จากการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ ๓๑๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๔) กองทุนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๕) กองทุนกีฬามวย ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๖) กองทุนฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๗) กองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร ๑,๒๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๘) กองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมจังหวัด ๒๒,๘๐๐,๐๐๐ บาท

(๙) กองทุนสงเคราะห์ครูใหญ่และครูโรงเรียนเอกชน ๔๘๔,๖๙๗,๐๐๐ บาท

(๑๐) กองทุนหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ ๒๙,๗๒๗,๕๓๖,๔๐๐ บาท

(๑๑) กองทุนส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ๑,๗๒๐,๗๘๙,๐๐๐ บาท

(๑๒) กองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง ๒๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

ให้สำนักงบประมาณมีอำนาจจัดสรรงบประมาณรายจ่ายดังกล่าวในวรรคก่อนให้ส่วนราชการเบิกจ่ายได้ตามความจำเป็น

ในกรณีจำเป็น สำนักงบประมาณจะโอนรายจ่ายรายการใดรายการหนึ่งไปเพิ่มรายการอื่นในมาตรานี้ก็ได้

มาตรา ๓๐ ให้ตั้งรายจ่ายชดใช้เงินคงคลัง ตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง และกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ เป็นจำนวน ๑๓,๒๐๓,๗๙๔,๓๑๐ บาท

มาตรา ๓๑ ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจสั่งจ่ายเงินแผ่นดิน ตามรายการและจำนวนเงินที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่สำนักงบประมาณจะได้จัดสรร หรือตามที่จะได้มีการโอนเปลี่ยนแปลงตามกฎหมาย

มาตรา ๓๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นายกรัฐมนตรี

ผมขอหารือที่ประชุมอย่างนี้นะครับว่า เนื่องจากว่าในอดีตปีที่แล้ว ๆ มาเราก็พิจารณางบประมาณกันมาก็เป็นไปด้วยความเรียบร้อยดี โดยมีการตกลงกันของวิป (Whip) ทั้ง ๒ ฝ่าย ว่าเราจะบริหารเวลากันเองภายใน ๒ วันนี้นะครับ ผมทราบเบื้องต้นมาว่าคราวนี้เราก็แบ่งกันคนละ ๑๕ ชั่วโมง ในอดีตบางครั้งก็ ๒๔ ชั่วโมงบ้าง ๒๖ ชั่วโมงบ้าง แต่คราวนี้ถ้าแบ่งกันคนละ ๑๕ ชั่วโมงก็จะได้ ๓๐ ชั่วโมง แต่ถ้าหากว่าการอภิปรายกะทัดรัดแล้วก็อยู่ในประเด็นเราก็อาจจะได้จบเร็วกว่านั้น แต่คงจะจบช้ากว่านี้ไม่ได้นะครับ เพราะว่าเวลาเราก็ได้ตกลงกันแล้วนะครับ ผมก็จะดำเนินการตามที่ปีที่แล้ว เคยทำมาเนื่องจากเรียบร้อยดีก็คือหลังจากนายกรัฐมนตรีแถลงงบประมาณจบแล้วก็จะให้ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายก่อนโดยไม่กำหนดเวลา รวมทั้งหัวหน้าพรรคการเมืองทุกพรรคก็ไม่กำหนดเวลาเช่นเดียวกัน หลังจากนั้นก็จะให้สมาชิกพรรคอภิปรายทางฝ่ายค้านก็ไม่เกิน ๑๒ นาที โดยมาก ๑๐ นาที บางท่านก็ ๗ นาทีก็จบแล้ว แต่ถ้า ๑๐ นาที ไม่เกิน ๑๒ นาที โดยหลักการที่เคยอภิปรายมาก็จะรู้สึกว่ายาวด้วยซ้ำไป ควรจะสรุปได้ เพราะว่าในขั้นรับหลักการเท่านั้น ส่วนที่เคยปฏิบัติอีกเรื่องหนึ่งก็คือว่า สมาชิกฝ่ายค้านบางท่านจะใช้เวลายาวก็ต้องไปแบ่งเวลาของเพื่อนสมาชิกด้วยกันเองในพรรคของท่านเองนะครับ นี่เราได้ทำกันมา ๒ ปี ๓ ปีที่แล้วก็เรียบร้อยดีก็อยากให้เป็นไปตามนั้นนะครับ คุณจุรินทร์ใช่ไหมครับ เชิญเลยครับ

นายจุรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์ (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม จุรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์ พรรคประชาธิปัตย์ ขออนุญาตกราบเรียนกับท่านประธานครับว่า กรณีที่ท่านประธานได้กรุณากำหนดกติกาเมื่อสักครู่ก็ไม่มีอะไรโต้แย้งในแง่ของข้อตกลงที่จะให้อภิปรายกันฝ่ายละไม่เกิน ๑๕ ชั่วโมง แต่ว่าสำหรับในกรณีของฝ่ายค้าน ขออนุญาตกราบเรียนกับท่านประธานว่าพวกเราก็ได้มาจัดหมวดหมู่ในการอภิปรายแล้วก็ได้จัดเวลาสำหรับผู้อภิปรายแต่ละท่านซึ่งอาจจะใช้เวลาไม่เท่ากัน เพราะฉะนั้นขอความกรุณาท่านประธานได้กรุณาอนุญาตด้วย คงไม่จำเป็นว่าแต่ละท่านต้อง ๑๒ นาทีหรือ ๑๕ นาที บางท่านก็อาจจะแค่ ๑๐ แต่บางท่านอาจจะต้องใช้เวลาครึ่งชั่วโมงเหล่านี้เป็นต้น ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอบคุณครับ เข้าใจกันดีแล้วนะครับ คุณชินวรณ์ครับ

นายชินวรณ์ บุณยเกียรติ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ชินวรณ์ บุณยเกียรติ พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดนครศรีธรรมราช ต่อข้อที่ท่านประธานได้แจ้งให้ที่ประชุมได้ทราบในเรื่องของที่ท่านประธานได้กรุณาทำหนังสือเพื่อที่จะขอให้มีการถ่ายทอดทางสถานีวิทยุและสถานีโทรทัศน์ ช่อง ๑๑ ผมได้ยินจากปากท่านประธานเมื่อตะกี้นะครับว่าท่านประธานเป็นคนขอเพียงแต่ให้มีการถ่ายทอด ช่อง ๑๑ ซึ่งจริง ๆ แล้วผมคิดว่าโดยประเพณีปฏิบัตินั้น เราเคยมีการถ่ายทอดทั้งช่อง ๑๑ และช่อง ๙ อ.ส.ม.ท. ครับท่านประธาน ผมคิดว่าท่านประธานก็คงทราบดีว่าในยุคนี้เป็นยุคปฏิรูปทางการเมือง การถ่ายทอดร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีซึ่งเป็นเงินภาษีของพี่น้องประชาชนนั้น ผมคิดว่าสมควรที่จะได้ให้ประชาชนได้มีโอกาสรับรู้ข่าวสารอย่างทั่วถึง ท่านประธานต้องยอมรับความเป็นจริงครับในเขตพื้นที่หลายพื้นที่ และโดยเฉพาะในพื้นที่ของผมนั้นคือเขต ๕ จังหวัดนครศรีธรรมราชนั้นไม่สามารถที่จะรับช่อง ๑๑ ได้ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าจะให้มีการถ่ายทอด ๒ ช่อง ผมคิดว่าก็จะเป็นทางเลือกของประชาชนที่ดี เพราะยังมีช่องอื่นที่เป็นช่องไอทีวี. หรือช่อง ๓ ช่อง ๕ ช่อง ๗ ก็จะเป็นทางเลือกของประชาชนอยู่แล้ว ผมไม่แน่ใจว่าทำไมท่านประธานจึงทำขออนุญาตเพียงช่องเดียว ผมยังเข้าใจว่าเป็นความคิดของท่านนายกรัฐมนตรีที่ให้มีการถ่ายทอดเพียงช่องเดียว วันนี้ผมอยากทราบว่าเป็นความคิดของท่านประธาน

ไหมครับที่จะขอเพียงช่องเดียว หรือว่าท่านทำหนังสือขอไปให้มีการถ่ายทอดทั้งช่อง ๑๑ และช่อง ๙ แต่ว่าได้รับความกรุณาจากรัฐบาลให้ถ่ายทอดเพียงช่องเดียว ผมอยากได้ยินคำยืนยันของท่านประธานในเรื่องนี้ครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอบคุณคุณชินวรณ์ คืออย่างนี้นะครับ เรื่องนี้ได้มีการท้วงติงกันตั้งแต่ยังไม่ปิดสมัยการประชุม เรื่องการถ่ายทอดกระจายเสียงนี่นะครับ เดิมทีเราเคยถ่ายทอด ๒ ช่อง เราก็ขอไปตามปกตินะครับ แต่ได้สอบถามทางรัฐบาลแล้วปรากฏว่าทางรัฐบาลแจ้งว่าช่อง ๑๑นี่นะครับครอบคลุมทุกพื้นที่อยู่แล้ว นั่นประการที่ ๑ นะครับ

ประการที่ ๒ เครื่องไม้เครื่องมือในการถ่ายทอดของ ๒ ช่องนี่นะครับ เขาแจ้งว่าของช่อง ๑๑ นี่ทันสมัยมาก เขาว่าอย่างนั้นนะครับ ผมก็เชื่อเขาอย่างนั้นนะครับ เพราะว่าอะไรดีกว่าเราก็เอาอย่างนั้นเถอะนะครับเขาบอกครอบคลุมทั่วแล้ว ถ้าไปเอาทั้ง ๒ ช่องบางทีแทนที่อีกช่องหนึ่งจะทำอย่างอื่นได้ให้เป็นทางเลือกกลายเป็นว่าต้องมาฟังสภาทั้ง ๒ ช่องอย่างนี้เป็นต้น มันก็มีเหตุผลอยู่นะครับ ผมก็ได้เลยดำเนินการไปตามนั้นนะครับ คุณสุขุมพงศ์เชิญเลยครับ

นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ (กาฬสินธุ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาฬสินธุ์ พรรคไทยรักไทย ตามที่ท่านประธานได้กรุณาหารือว่า กรอบในการอภิปรายในวันนี้ กรอบวัน กรอบเวลา ตลอดจนกรอบเนื้อหา กระผมในฐานะที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกระผมเห็นด้วย นอกจากนั้นกระผมเองก็มีส่วนร่วมในการที่จะเป็นกรรมการประสานงานสภาผู้แทนของรัฐบาล วิปรัฐบาลเองก็ได้มีการปรึกษาหารือกัน ก็มีความเห็นตรงกับท่านประธาน และตรงกับฝ่ายค้านด้วยว่าในการอภิปราย ๒ - ๓ ปีที่ผ่านมานั้นก็ใช้กรอบวันเพียง ๒ วันเท่านั้น ตลอดจนกรอบเวลา เมื่อแบ่งเวลาฝ่ายละ ๑๕ ชั่วโมง ซึ่งฝ่ายรัฐบาลเองถึงแม้ว่าจะมีจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนมาก แต่ด้วยความตระหนักถึงภาระหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคฝ่ายค้าน ฝ่ายรัฐบาลเองจึงรวม ๑๕ ชั่วโมง รวมคณะรัฐมนตรีด้วย ทุกพรรคที่เป็นพรรคร่วมรัฐบาลด้วยใช้เวลา ๑๕ ชั่วโมง ซึ่งเราจะประสานงานและควบคุมเวลา กรอบเวลาของเราเอง นั่นก็ตรงกันครับท่านประธานครับ

ในประเด็นที่ ๒ ซึ่ง ส.ส. จากพรรคฝ่ายค้านได้มีความเห็นเกี่ยวกับเรื่องการถ่ายทอดโทรทัศน์นั้นท่านประธานครับ ท่านประธานได้กรุณามีหนังสือกราบเรียนทางรัฐบาลให้มีการถ่ายทอดวิทยุและโทรทัศน์ ซึ่งก็เป็นไปตามข้อบังคับการประชุมสภา ข้อ ๑๖ วรรคสอง ท่านประธานครับ ในการประชุมแต่ละครั้งนั้นจะต้องมีการถ่ายทอดวิทยุกระจายเสียงและโทรทัศน์ ซึ่งขณะนี้ตัวกระผมเองในฐานะที่เป็นข้าราชการฝ่ายการเมือง รองเลขาธิการฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ประจำท่านรองนายก วิษณุ เครืองาม ซึ่งได้รับมอบหมายให้กำกับและสั่งปฏิบัติราชการกรมประชาสัมพันธ์ กระผมก็ทราบมาว่า ช่อง ๑๑ นั้นนะครับท่านประธานตามที่ท่านประธานได้กรุณาชี้แจงชอบแล้วนะครับ ----------

ในปี ๒๕๔๕ ช่อง ๑๑ ของกรมประชาสัมพันธ์ได้รับงบประมาณปรับปรุงเครือข่ายสมรรถนะในการขยายเครือข่ายการแพร่ภาพทางเสียงและทางภาพ งบประมาณ ๑,๒๐๐ ล้านบาท ซึ่งขณะนี้โครงการดังกล่าวได้สำเร็จเรียบร้อยแล้ว เพราะฉะนั้นกระผมขอยืนยัน ณ สภาแห่งนี้ ตลอดจนพี่น้องประชาชนชาวไทยทั้งประเทศว่าช่อง ๑๑ มีสมรรถนะที่จะแพร่ภาพได้ทั่วประเทศ ยกเว้นนะครับ ที่เขาสูงบริเวณยอดเขาสูงหรือบริเวณช่องเขาทึบนะครับท่านประธาน ตลอดจนหมู่เกาะที่ห่างไกลอาจจะรับได้ไม่ชัดเจน สำหรับประเด็นที่อาจจะมีบางพื้นที่ว่าเหตุใดจังหวัดโน้นไม่ชัดเจน จังหวัดนี้ไม่ชัดเจน อันนั้นก็อาจจะเกิดจากปัญหาว่าพี่น้องในที่แห่งนั้นไม่ได้หันเสาอากาศไปยังสถานีถ่ายทอดทั้ง ๕๑ ของกรมประชาสัมพันธ์ กระผมจึงใคร่ขอแนะนำพี่น้องที่อยู่ทางบ้านว่า หากจุดใดที่ท่านรับไม่ได้ กรุณาดูเพื่อนบ้านที่เขารับได้ว่าเขาหันเสาอากาศไปช่วงใด ตลอดจนสอบถามสถานีวิทยุ สถานีโทรทัศน์ในพื้นที่ก็จะเกิดประโยชน์กับพี่น้องประชาชนครับท่านประธานครับ ขอกราบขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีท่านสมาชิกยกมือแสดงความประสงค์จะขอชี้แจงอะไรมากมาย ผมว่ามันน่าจะจบได้แล้วกระมัง เพราะว่างบประมาณจะได้เริ่มกันเลยนะครับ เอาคนสุดท้ายนะครับทางข้างหลัง เดี๋ยวคุณสนั่นอย่าเพิ่งครับ ผมยังไม่อนุญาต เอาคนข้างหลังก่อนครับ

(นายสนั่น สุธากุล ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสนั่น สุธากุล (สตูล) : ผมขออนุญาตประท้วงนิดเถอะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ประท้วง เอ้า ประท้วงเชิญก่อน

นายสนั่น สุธากุล (สตูล) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม สนั่น สุธากุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสตูล พรรคประชาธิปัตย์ ผมขออนุญาตประท้วงผู้ลุกขึ้นอภิปรายเมื่อสักครู่ครับ ขอประทานอภัยที่เอ่ยนาม คือคุณสุขุมพงศ์ โง่นคำ นะครับ ที่ได้ชี้แจงข้อมูลเกี่ยวกับการรับสัญญาณของทีวีช่อง ๑๑ ว่า สามารถที่จะรับได้ทั่วประเทศ อันเป็นผลมาจากการปรับปรุงเครื่องถ่ายทอดสัญญาณในช่วงที่ผ่านมา ผมขออนุญาตที่จะกราบเรียนนะครับว่าการชี้แจงดังกล่าวนั้นเป็นข้อมูลที่คลาดเคลื่อนและบิดเบือนไปจากความเป็นจริง เพราะว่าในพื้นที่หลายพื้นที่ที่ผมมีโอกาสได้ออกไปไม่ได้เป็นพื้นที่ที่อยู่ในที่สูงหรืออยู่ในที่อับ เป็นพื้นที่ธรรมดาทั่วไป ผมยกตัวอย่างได้เลยครับ

ที่อำเภอละงู จังหวัดสตูลของผม หรืออำเภอควนกาหลง จังหวัดสตูล ไม่สามารถที่จะรับสัญญาณช่อง ๑๑ ได้ เขาหมุนแผงกันจนกระเบื้องแตกไปหลายแผ่นแล้วครับ เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็ขออนุญาตเรียนนะครับว่า บางพื้นที่ที่รับได้ รับไม่ได้ตามปกติ เขาก็พยายามที่จะรับสัญญาณช่อง ๑๑ โดยซื้อแผงรับสัญญาณจากดาวเทียมนะครับ ยอมรับครับว่าถ้าที่ใดใช้แผงรับสัญญาณจากดาวเทียมก็สามารถที่จะรับได้ แต่ประชาชนทั่วไปที่เขาไม่สามารถที่จะซื้อแผงรับดาวเทียมได้ เขาก็ไม่สามารถที่จะรับสัญญาณช่อง ๑๑ ได้ครับ เพราะฉะนั้นผมกราบเรียนว่าถ้าจะยกเอาเหตุว่าขณะนี้ช่อง ๑๑ มีศักยภาพในการถ่ายทอดดีมาก และไม่จำเป็นที่จะต้องถ่ายทอดช่อง ๙ ผมคิดว่าตรงนี้เป็นการชี้แจงที่ไม่ตรงกับความเป็นจริง และผมคิดว่าถ้าพิจารณาถึงเหตุผลในการที่เรามีการกำหนดไว้ในข้อบังคับเพื่อให้ถ่ายทอดทางสถานีวิทยุโทรทัศน์นั้น ก็เพื่อที่จะสนองตอบเจตนารมณ์ในการที่จะให้ความรู้กับประชาชนตามแนวทางในการปฏิรูปการเมืองเหมือนกับที่คุณชินวรณ์ได้กรุณาเรียนต่อสภาไปแล้ว เพราะฉะนั้นผมกราบเรียนท่านประธานนะครับว่า ถ้ารัฐบาลมีความจริงใจที่จะส่งเสริมการปฏิรูปการเมือง การให้ข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์กับประชาชน โดยเฉพาะในเรื่องที่เกี่ยวกับการใช้เงินภาษีอากรของเขา ผมคิดว่าควรจะให้เขาได้รับรู้อย่างกว้างขวางครับ ควรถ่ายทอดทั้งช่อง ๙ และช่อง ๑๑ ครับ ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือผมขอชี้แจงนะครับ ตามที่คุณสนั่นยกมือขึ้นประท้วงนี่นะครับ ผมอนุญาต เนื่องจากว่าการประท้วงนี่จะเกิดขึ้นได้ต่อเมื่อเห็นว่าสมาชิกทำไม่ถูกข้อบังคับหรือว่าสมาชิกพูดจาเสียดสีหรือพาดพิงถึงจะประท้วงได้ แต่การที่เขาพูดผิด ๆ ถูก ๆ นี่มันประท้วงไม่ได้นะครับ คนไหนพูดผิดก็เป็นเรื่องของคนนั้นเองนะครับ เพราะว่าคนเรามันฉลาดกับโง่นี่ไม่เท่ากันนะครับ ความผิดความถูกนี่ก็เป็นเรื่องธรรมดา แล้วจะให้เข้าใจทุกเรื่องนี่ก็ไม่จำเป็นนะครับ บางคนพูด ๒ คำเข้าใจแล้ว บางคนพูด ๒๐ คำก็ยังไม่เข้าใจ อันนี้ก็ขอให้เข้าใจธรรมชาติการประชุมด้วยนะครับ ไม่ต้องเข้าใจทุกเรื่องและไม่ต้องถูกทุกเรื่องนะครับ ถ้าเสียดสีเท่านั้นประท้วงได้หรือว่าทำผิดข้อบังคับ นี่ชี้แจงนะครับ

(นางกุสุมาลวตี ศิริโกมุท ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณผู้หญิงเชิญเลยครับ ประท้วงนะ ต้องผิดข้อบังคับนะ

นางกุสุมาลวตี ศิริโกมุท (มหาสารคาม) : ท่านประธานคะ ดิฉัน นางกุสุมาลวตี ศิริโกมุท ขอประท้วงผู้ที่อภิปรายทำผิดข้อบังคับ ข้อ ๖๑ ก็คือกล่าวด้วยคำที่เป็นเท็จ แล้วก็เสียดสี แล้วก็มีเจตนารมณ์ที่จะดิสเครดิต (Discredit) รัฐบาล เนื่องจากดิฉันทราบนะคะว่าจังหวัดนครศรีธรรมราชนั้นรับช่อง ๑๑ ได้ชัดเจน เนื่องจากว่าคณะกรรมาธิการการพัฒนาการเมืองเคยไปสัมมนาที่ตรงนั้น แล้วก็ช่อง ๑๑ เป็นแม่ข่ายรับได้ชัดเจนมากมายค่ะ เพราะฉะนั้นการพูดเช่นนั้นเป็นการทำลายเครดิตรัฐบาลนะคะ ขอบคุณค่ะ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ก็เอาอย่างนี้นะครับ ผมคิดว่าผมจะไม่อนุญาตแล้วนะครับ คือผมกำลังจะวินิจฉัย

(นายประกอบ รัตนพันธ์ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณประกอบนั่งลงก่อน

นายประกอบ รัตนพันธ์ (นครศรีธรรมราช) : ผมใช้สิทธิพาดพิงครับ ผมจังหวัดนครศรีธรรมราช

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เขาไม่ได้พาดพิงคุณล่ะ เขาพาดพิงจังหวัด คุณนั่งลงครับ

นายประกอบ รัตนพันธ์ (นครศรีธรรมราช) : เสียหายครับ เพราะว่าคราวที่แล้วผมอภิปรายไม่ไว้วางใจครับ ปรากฏว่า

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมไม่อนุญาตคุณประกอบ นั่งได้แล้ว คืออย่างนี้ ผมวินิจฉัยคุณกุสุมาลวตี ที่คุณประท้วงไม่ผิดข้อบังคับอะไรหรอก คุณประท้วงไม่ได้นะครับ เอาว่าผมขออนุญาตที่ประชุมว่าขอให้จบการหารือ ผมจะเข้าระเบียบวาระ ขอเชิญท่านนายกรัฐมนตรีได้แถลงร่างพระราชบัญญัติงบประมาณได้เลย เชิญท่านนายกรัฐมนตรีครับ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร (นายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ คณะรัฐมนตรีขอเสนอร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยมีหลักการและเหตุผล ดังนี้

สผ ๑/๒๕๔๖ (วิ.) อัมพา ๔/๒

หลักการ

๑. ตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๗ เป็นจำนวนไม่เกิน ๑,๐๒๘,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งล้านสองหมื่นแปดพันล้านบาท)

๒. ตั้งรายจ่ายชดใช้เงินคงคลัง

เหตุผล

๑. เพื่อให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจได้มีงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๗ สำหรับใช้เป็นหลักในการใช้จ่ายเงินแผ่นดิน

๒. เพื่อปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง และกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ ที่กำหนดให้ตั้งรายจ่ายชดใช้เงินคงคลังตามที่ได้จ่ายไปแล้ว

ท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลขออนุญาตเสนอคำแถลงประกอบงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๗ ฉบับสมบูรณ์เป็นเอกสาร และขอสรุปหลักการและสาระสำคัญบางประการ ดังนี้

รัฐบาลได้จัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๗ ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความจำเป็นในการดำเนินนโยบายและมาตรการต่าง ๆ ของรัฐบาล รวมทั้งสภาวการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศที่ปรับตัวดีขึ้น โดยยึดกรอบวินัยทางการเงิน การคลังของประเทศ เน้นประสิทธิภาพในการเบิกจ่ายและใช้จ่ายเงินในระยะ ๒ ปีที่ผ่านมารัฐบาลได้ดำเนินการเสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจภายในประเทศควบคู่กับการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการส่งออก รวมทั้งการเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการภาครัฐ เช่น การพักชำระหนี้เกษตรกร โครงการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง โครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ การส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม การปรับปรุงการบริหารจัดการตลาดเพื่อเพิ่มราคาสินค้าเกษตร

ทางด้านสังคม รัฐบาลได้ดำเนินการในเชิงรุก เช่น การปฏิรูปการศึกษา การประกันสุขภาพถ้วนหน้า การปราบปรามยาเสพติด การป้องกันการก่อการร้าย การปราบปรามผู้มีอิทธิพล การจัดระเบียบสังคม เป็นต้น ----------

นอกจากนี้ยังได้มีการปฏิรูประบบราชการซึ่งทำให้ทุกส่วนราชการ กระทรวง ทบวง กรม เข้าใจการพัฒนาประเทศในทิศทางเดียวกัน รวมทั้งการจัดตั้งวงเงินงบประมาณเพื่อความคล่องตัวในการรองรับสถานการณ์ที่ไม่คาดฝันให้สามารถแก้ไขปัญหาได้ทันเหตุการณ์ เช่น ค่าใช้จ่ายสำรองเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ และรายจ่ายเพื่อปรับปรุงโครงสร้างเศรษฐกิจ

ผลการดำเนินงานที่ผ่านมา ทำให้เศรษฐกิจหยุดการชะลอตัวและมีการเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง อันจะเห็นได้จากการจัดเก็บรายได้ของรัฐบาลในปี ๒๕๔๖ ซึ่งจัดเก็บได้มากกว่าประมาณการที่กำหนดไว้และคาดว่าจะจัดเก็บได้มากถึง ๑ ล้านล้านบาท อย่างไรก็ตามจากวิกฤตการณ์ภายนอกประเทศ เช่น ภาวะสงคราม การก่อการร้าย การแพร่ระบาดของโรคทางเดินหายใจเฉียบพลัน ทำให้ประเทศประสบกับภาวะเสี่ยงทางเศรษฐกิจ ดังนั้นในปี ๒๕๔๗ เพื่อให้เศรษฐกิจมีการเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง รัฐบาลจึงต้องจัดทำงบประมาณแบบขาดดุลในจำนวนที่ลดลงเมื่อเทียบกับปีงบประมาณที่ผ่านมา ทั้งนี้ เพื่อรักษาวินัยและความยั่งยืนทางการคลัง มุ่งสู่งบประมาณสมดุลโดยเร็วต่อไป

นอกจากนี้รัฐบาลได้จำกัดการก่อหนี้ภาครัฐอย่างต่อเนื่องและจะบริหารการเงินการคลังของรัฐให้เหมาะสมกับรายได้และรายจ่าย รวมทั้งลดต้นทุนการบริหารเงิน รัฐบาลสนับสนุนการขยายตัวการลงทุนของประเทศ โดยเพิ่มสัดส่วนรายจ่ายลงทุนต่องบประมาณ ทั้งนี้ เพื่อเป็นการจัดทำโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นและเอื้อประโยชน์ต่อการเพิ่มศักยภาพของภาคเอกชนในการแข่งขัน รวมทั้งเป็นการสนับสนุนการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศ ตลอดจนสนับสนุนการกระจายอำนาจ กระจายงานและเงินสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ก่อนที่กระผมจะแถลงสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๗ กระผมขอรายงานให้ทราบถึงภาวะเศรษฐกิจทั่วไป ฐานะและนโยบายการเงินการคลังของประเทศ ดังต่อไปนี้

ภาวะเศรษฐกิจทั่วไป

ภาพรวมการขยายตัวของเศรษฐกิจในไตรมาสแรกของปี ๒๕๔๖ ขยายตัวร้อยละ ๖.๗ โดยมีจุดเด่นสรุปได้ดังนี้ การบริโภคและการลงทุนภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ ๖.๕ และ ๑๘.๙ ตามลำดับ การผลิตภาคเกษตรขยายตัวร้อยละ ๘.๑ และระดับราคาสินค้าเกษตร

ปรับตัวสูงขึ้นร้อยละ ๗.๕ การผลิตภาคอุตสาหกรรมขยายตัวร้อยละ ๑๑.๐ การจ้างงานปรับตัวดีขึ้น มีการขยายตัวร้อยละ ๓.๑ ดุลการค้าและดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุล ๑,๐๙๖ ล้านดอลลาร์สหรัฐ และ ๒,๕๖๗ ล้านดอลลาร์สหรัฐตามลำดับ เงินสำรองระหว่างประเทศ ณ สิ้นไตรมาสที่ ๑ มีจำนวน ๓๗,๖๐๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐ ปัจจุบัน ๓๙,๙๐๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือเท่ากับกว่า ๓ เท่าของหนี้ต่างประเทศระยะสั้น ซึ่งนับได้ว่ามั่นคงเมื่อเปรียบเทียบกับความเสี่ยงที่เกิดจากภาวะสงครามและการชะลอตัวของเศรษฐกิจภายนอก สำหรับเศรษฐกิจใน ๙ เดือนหลังของปี รัฐบาลได้เร่งรัดดำเนินการทุกวิถีทางในการประชาสัมพันธ์และการตลาดเชิงรุก เพื่อเสริมสร้างความมั่นใจของนักท่องเที่ยวและนักลงทุนต่างชาติ ซึ่งจะส่งผลให้เศรษฐกิจไทยโดยรวมทั้งปีขยายตัวไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕ และมีอัตราเงินเฟ้อประมาณร้อยละ ๑.๖

ปี ๒๕๔๗ รัฐบาลคาดว่าเศรษฐกิจไทยจะขยายตัวอย่างมีเสถียรภาพและปรับตัวดีขึ้นต่อเนื่องจากปี ๒๕๔๖ โดยจะขยายตัวประมาณร้อยละ ๕.๕ - ๖.๐ และมีอัตราเงินเฟ้อประมาณร้อยละ ๒ การใช้จ่ายภายในประเทศยังเป็นปัจจัยสำคัญในการสนับสนุนการเจริญเติบโต โดยเฉพาะความสำเร็จในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของฐานรากระบบเศรษฐกิจจะส่งผลในการสร้างกำลังซื้อของประชาชนและความมั่นใจของนักลงทุน จะสนับสนุนให้การลงทุนภาคเอกชนขยายตัวต่อไป ในขณะที่การส่งออกจะเข้มแข็งมากยิ่งขึ้นตามการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศและภาวะเศรษฐกิจโลกที่มีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้น

ฐานะและนโยบายการคลัง

ผลของการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องในปี ๒๕๔๕ และปี ๒๕๔๖ ตลอดจนความพยายามในการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ทำให้รัฐบาลสามารถจัดเก็บภาษีได้มากกว่าเป้าหมายที่ได้วางไว้เดิม ----------

ในระยะครึ่งปีแรกของปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๖ รวมทั้งส่งผลให้เงินคงคลัง ณ ปัจจุบันเพิ่มสูงขึ้น โดยมียอดรวมทั้งสิ้น ๑๑๐,๐๙๓.๒ ล้านบาท

ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๗ รัฐบาลประมาณการว่าจะสามารถจัดเก็บรายได้สุทธิทั้งสิ้น ๙๖๖,๒๒๐ ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๑.๗ จากปีก่อน หรือร้อยละ ๑๕.๔ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเบื้องต้น และเมื่อหักการจัดสรรภาษีมูลค่าเพิ่มให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๓๘,๑๒๐ ล้านบาท แล้วคงเหลือเป็นรายได้สุทธิที่สามารถนำมาจัดสรรเป็นรายจ่ายของรัฐบาลจำนวน ๙๒๘,๑๐๐ ล้านบาท หรือร้อยละ ๑๔.๘ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ

ด้านรายจ่าย รัฐบาลได้กำหนดวงเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๗ รวมทั้งสิ้น ๑,๐๒๘,๐๐๐ ล้านบาท และชดเชยการขาดดุลงบประมาณ จำนวน ๙๙,๙๐๐ ล้านบาท เมื่อเทียบกับการขาดดุลในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๖ จำนวน ๑๗๔,๙๐๐ ล้านบาท การขาดดุลงบประมาณในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๗ ลดลงจำนวน ๗๕,๐๐๐ ล้านบาท หรือลดลงร้อยละ ๔๒.๙ ซึ่งการลดลงดังกล่าว เป็นการแสดงจุดยืนของรัฐบาลในการรักษาความยั่งยืนทางการคลัง และสอดคล้องเหมาะสมกับสภาวการณ์ทางเศรษฐกิจ สังคมในปัจจุบัน และที่คาดว่าจะเกิดขึ้น

ฐานะและนโยบายการเงิน

เศรษฐกิจไทยในรอบปีที่ผ่านมา แสดงทิศทางการฟื้นตัวต่อเนื่องทั้งทางด้านการผลิตและการใช้จ่าย โดยด้านการผลิตมีการขยายตัวในหลายสาขามากขึ้น ขณะที่การใช้จ่ายเป็นผลการเร่งรัดการใช้จ่ายภาคเอกชนเป็นสำคัญ รวมถึงการส่งออกเริ่มขยายตัวได้มากขึ้น นอกจากนี้เสถียรภาพต่างประเทศอยู่ในเกณฑ์ดี โดยดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุล ค่าเงินบาทมีเสถียรภาพ เงินสำรองระหว่างประเทศอยู่ในระดับที่มั่นคง และหนี้ต่างประเทศลดลงอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้การฟื้นตัวของเศรษฐกิจยังไม่สร้างแรงกดดันมากนักต่อระดับราคา ทำให้อัตราเงินเฟ้อทั่วไปและอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานยังคงอยู่ในระดับต่ำ โดยรวมแล้วกล่าวได้ว่าฐานะการเงินของประเทศอยู่ในระดับที่

มั่นคงและไม่น่าวิตก รัฐบาลจะติดตามดูแลอย่างใกล้ชิด รวมทั้งจะผสานนโยบายอัตราดอกเบี้ยผ่อนคลายและการคลังให้เหมาะสม เพื่อสนับสนุนการฟื้นตัวของเศรษฐกิจ และดูแลความเสี่ยงด้านต่างประเทศที่มีผลต่อการขยายตัวต่อเศรษฐกิจไทย

สาระสำคัญของงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๗

ท่านประธานที่เคารพ การปรับกระบวนทัศน์การจัดทำงบประมาณที่เปลี่ยนจากการควบคุมการใช้จ่ายไปสู่การประเมินความคุ้มค่าและมุ่งเน้นผลลัพธ์ของการใช้จ่ายงบประมาณที่มีความคล่องตัว โดยยึดประชาชนเป็นศูนย์กลางของรัฐบาล ในช่วงที่ผ่านมาได้พิสูจน์ให้เห็นอย่างเป็นรูปธรรมแล้วว่าประสบความสำเร็จอย่างน่าพอใจ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๗ ถือได้ว่าการจัดทำงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงานตามยุทธศาสตร์มีการพัฒนาไปอีกขั้นหนึ่ง จากการปรับปรุงโครงสร้างส่วนราชการที่รัฐบาลดำเนินการไปแล้ว ทำให้สามารถจัดสรรงบประมาณได้ตรงกับภารกิจของหน่วยงาน ลดความซ้ำซ้อน เพิ่มประสิทธิภาพและสะท้อนต่อเป้าหมายยุทธศาสตร์ระดับชาติในขั้นการวางแผนการจัดทำงบประมาณ ----------

ได้มีการกำหนดเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ที่ชัดเจนยิ่งขึ้น รวมทั้งได้ริเริ่มจัดให้มีการจัดทำแผนงบประมาณในเชิงบูรณาการในอีกมิติหนึ่ง โดยมีรองนายกรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องเป็นผู้รับผิดชอบกำกับดูแลให้มีความเชื่อมโยงสอดคล้องและสนับสนุนซึ่งกันและกันระหว่างหน่วยงาน เพื่อนำไปสู่เป้าประสงค์ที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน รายละเอียดโดยสรุปของยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณทั้ง ๕ ข้อ มีดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์เพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ ๑๐๑,๒๓๓ ล้านบาท หรือร้อยละ ๙.๘ เพื่อเพิ่มผลิตภาพการผลิตในทุกภาคการผลิตและบริการ เพิ่มส่วนแบ่งตลาดส่งออกของไทยในตลาดโลก เพิ่มรายได้จากการส่งออกและการท่องเที่ยว โดยมีกลุ่มผู้ได้รับประโยชน์ ดังนี้

ผู้ประกอบการส่งออกสำหรับสินค้าหลักในการส่งเสริมการส่งออกในตลาดใหม่และตลาดเดิม ๑๒ สินค้า บริษัทได้รับการพัฒนาศักยภาพการส่งออก ๒๑,๐๐๐ บริษัท รวมทั้งพัฒนาอาหารฮาลาลให้เป็นสินค้าส่งออก ผู้ประกอบการท่องเที่ยวได้รับการพัฒนามาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวใน ๓๖ จังหวัด ส่งเสริมการตลาดด้านการท่องเที่ยวใน ๓๔ กลุ่มประเทศ เกษตรกรได้รับการบริหารจัดการน้ำในพื้นที่ชลประทาน ๒๒.๒ ล้านไร่ พื้นที่ชลประทานได้รับการปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพ ๕๑๐,๐๐๐ ไร่ และเพิ่มพื้นที่ชลประทานใหม่ ๕๓๕,๐๐๐ ไร่ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมได้รับบริการในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต โดยให้คำปรึกษาและบริการข้อมูลด้านธุรกิจภาคอุตสาหกรรม ๑ แสนราย บริการข้อมูลสารสนเทศอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมมากกว่า ๙,๐๐๐ ราย

๒. ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศ ๑๐๔,๗๖๑ ล้านบาท หรือร้อยละ ๑๐.๒ เพื่อเสริมสร้างการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศ โดยสร้างเศรษฐกิจระดับฐานรากให้มีความเข้มแข็ง เพิ่มศักยภาพทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี อุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยมีกลุ่มผู้ได้รับประโยชน์ ดังนี้

ประชาชนในท้องถิ่นได้รับบริการจากกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง ๗๕,๕๔๗ กองทุน พัฒนาโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ โดยมีเป้าหมายการเพิ่มรายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชนในประเทศไม่น้อยกว่า ๒๕,๐๐๐ ล้านบาท และต่างประเทศไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ ล้านบาท ตลอดจนส่งเสริมการถ่ายทอดความรู้ด้านกระบวนการผลิตแก่ชุมชนท้องถิ่น ประชาชนคนไทยทั้งประเทศได้รับบริการโครงสร้างพื้นฐานระบบโครงข่ายทางหลวง

และทางหลวงชนบท ๔,๖๖๐ กิโลเมตร บำรุงรักษาทางหลวงและทางหลวงชนบท ๘๘,๘๖๐ กิโลเมตร พัฒนาท่าเรือ ๕ แห่ง ก่อสร้างทางรถไฟทางคู่ ๒๓๔ กิโลเมตร พัฒนาระบบขนถ่ายสินค้าให้สามารถใช้งานได้เต็มประสิทธิภาพ

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสังคม การแก้ไขปัญหาความยากจนและยกระดับคุณภาพชีวิต ๔๐๓,๘๕๒ ล้านบาท หรือร้อยละ ๓๙.๓ เพื่อลดความยากจน โดยคนยากจนและเกษตรกรรายย่อยมีโอกาสและทางเลือกในการประกอบอาชีพ การเข้าถึงบริการพื้นฐานของรัฐมากขึ้น ลดปัญหาการว่างงาน และเพิ่มศักยภาพฝีมือแรงงาน มีหลักประกันสุขภาพอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม โดยมีกลุ่มผู้ได้รับประโยชน์ ดังนี้

คนยากจน เด็ก ผู้ด้อยโอกาส คนชรา คนพิการ ได้รับการจัดสวัสดิการสังคมสงเคราะห์ให้กับคนยากจน และกลุ่มผู้ด้อยโอกาสในสังคม ๑.๔ ล้านคน แก้ไขปัญหาที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อย โครงการบ้านเอื้ออาทร ๗,๔๓๗ หน่วย และพัฒนาที่อยู่อาศัยชุมชน ๕๓๙ หน่วย ให้สวัสดิการสังคมสงเคราะห์แก่ผู้ติดเชื้อเอดส์และครอบครัว ๑๕,๑๐๐ คน พัฒนาอาชีพและรายได้ ๗๗๒,๔๐๐ คน นักเรียน นักศึกษาที่มีฐานะยากจนหรือขาดแคลนทุนทรัพย์ได้กู้ยืมเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการศึกษา จำนวน ๘๒๑,๐๘๙ คน โดยจะเป็นผู้กู้รายใหม่ประมาณ ๑ แสนคน เกษตรกรผู้พักชำระหนี้ได้รับการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ ๒.๒ ล้านราย แก้ไขปัญหาหนี้สินให้เกษตรกร ๓๖๗,๐๐๐ ราย แรงงานและผู้ว่างงาน ผู้ใช้แรงงานได้รับการคุ้มครองแรงงานตามกฎหมาย ๒.๕ ล้านคน ฝึกอบรมให้ประชาชนได้รับการพัฒนาอาชีพอิสระ ๓๐,๒๕๐ คน เพิ่มศักยภาพระดับฝีมือแรงงาน ๑๑๑,๕๐๐ คน บริการจัดหางานแก่ผู้ว่างงานและผู้ถูกเลิกจ้าง ๖๓๒,๐๐๐ คน เด็ก เยาวชนและประชาชนทั่วไปได้รับบริการจัดการศึกษาขั้นปฐมวัย ๒.๕ ล้านคน ขั้นพื้นฐานทั้งสายสามัญและสายอาชีพสำหรับเด็กปกติ ด้อยโอกาส และคนพิการ ๑๑.๙ ล้านคน ระดับอุดมศึกษา ๑.๖ ล้านคน การศึกษาตลอดชีวิต ๙๓๒,๘๒๐ คน ส่งเสริมให้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬา ๓ ล้านคน ประชาชนไทยได้รับการบริการสุขภาพด้วยการสร้างหลักประกันสุขภาพอย่างทั่วถึง นอกจากนี้รัฐบาลยังคงดำเนินโครงการ ๓๐ บาทรักษาทุกโรคอย่างต่อเนื่อง โดยกำหนดกลุ่มเป้าหมายไว้ ๔๖ ล้านคน จัดการดูแลรักษาผู้ติดเชื้อและผู้ป่วยเอดส์ให้มีชีวิตที่ดี และสามารถประกอบอาชีพให้เลี้ยงครอบครัวได้ ๖๖,๖๔๐ คน ----------

ประชาชนทั่วไปและผู้ติดยาเสพติดได้รับการคุ้มครองป้องกันภัยจากยาเสพติด โดยการปราบปรามทำลายและจับกุมองค์กรอาชญากรรม ข่ายงานการค้ารายสำคัญ กลุ่มนักค้ารายย่อย และยึดทรัพย์ของนักค้ายาเสพติด สำหรับผู้ติดยาเสพติดจะได้รับการบำบัดรักษาฟื้นฟูสมรรถภาพและบริการสุขภาพจิต ประชาชนผู้ประสบภัยพิบัติได้รับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน โดยการอำนวยความเป็นธรรมจากเรื่องร้องเรียน แก้ไขปัญหาของประชาชนในระดับท้องที่ ผู้ประสบภัยได้รับความช่วยเหลืออย่างทันท่วงทีและตรงตามความต้องการไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ตลอดจนให้บริการพยากรณ์อากาศและการเตือนภัยธรรมชาติที่มีประสิทธิภาพ

๔. ยุทธศาสตร์ความมั่นคงของชาติ การต่างประเทศ การอำนวยความยุติธรรม ๙๘,๘๐๘ ล้านบาท หรือร้อยละ ๙.๖ เพื่อให้กองทัพสามารถดำรงสภาพความพร้อมรบในการป้องกันประเทศ และช่วยพัฒนาประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ ผลประโยชน์ของประเทศได้รับการคุ้มครอง และลดข้อพิพาทหรือข้อขัดแย้งระหว่างประเทศ รวมทั้งให้ประชาชนมีความมั่นใจในกระบวนการยุติธรรม

๕. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการประเทศ ๓๑๙,๓๔๖ ล้านบาท หรือร้อยละ ๓๑.๑ เพื่อเสริมสร้างระบบการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี พัฒนาระบบการเมืองและดำเนินภารกิจตามกฎหมายที่มีประสิทธิภาพ มีระบบตรวจสอบด้วยการมีส่วนร่วมของประชาชนที่เข้มแข็ง มีระบบสนับสนุนการกระจายอำนาจที่โปร่งใส รวมทั้งพัฒนาขีดความสามารถในการจัดเก็บรายได้ให้สูงขึ้น ทั้งส่วนกลางและส่วนท้องถิ่น

ท่านประธานที่เคารพและท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ สาระสำคัญและยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๗ ตามที่รัฐบาลได้แถลงมานั้น แสดงให้เห็นถึงแผนการดำเนินงานของรัฐบาลที่สอดคล้องกับเป้าหมายยุทธศาสตร์ระดับชาติ ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ และแสดงจุดยืนในการรักษาความยั่งยืนทางการคลังของรัฐบาล ซึ่งอยู่บนพื้นฐานของแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ มุ่งให้ผลประโยชน์คุ้มค่าแก่ประเทศชาติและประชาชน

รัฐบาลตระหนักดีว่า การฟื้นตัวทางเศรษฐกิจเป็นเพียงการเริ่มต้นในการปรับโครงสร้างของระบบเศรษฐกิจ สังคม และระบบการบริหารราชการแผ่นดินของประเทศ

ก้าวสำคัญต่อไป คือ การพัฒนาไปสู่เศรษฐกิจยุคใหม่ ที่ใช้ความรู้และเทคโนโลยีเป็นเครื่องมือสำคัญในการสนับสนุนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่มีคุณภาพ มีโครงสร้างการกระจายรายได้ที่ส่งเสริมความเข้มแข็งของฐานรากระบบเศรษฐกิจ มีขีดความสามารถในการแข่งขันในระดับโลก เช่น เป็นครัวของโลก เป็นศูนย์บริการสุขภาพมาตรฐานระดับโลก และเป็นเมืองหลวงของการท่องเที่ยวในเอเชีย เป็นต้น รวมทั้งมีระบบการให้การศึกษา การสาธารณสุข ตลอดจนโครงสร้างทางสังคม วัฒนธรรมและสภาพสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการประกอบธุรกิจและการอยู่อาศัยอย่างมีคุณภาพ โดยใช้ยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณ และแผนการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีการทำงานร่วมกันอย่างบูรณาการ เป็นกลไกนำไปสู่เป้าหมายการพัฒนาดังกล่าว ทั้งนี้ รัฐบาลจะดำเนินการขยายผลให้ต่อเนื่องและพัฒนาให้ดีขึ้นต่อไป สำหรับรายละเอียดตามมาตรา ๘ (๑) ของพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ ปรากฏในคำแถลงนโยบายและเอกสารงบประมาณที่ได้นำเสนอต่อสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่านแล้ว

กระผมหวังว่าท่านประธานและท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติจะได้พิจารณารับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพื่อรัฐบาลจะได้ยึดถือเป็นหลักในการใช้จ่ายงบประมาณแผ่นดินอย่างรัดกุม และเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประเทศชาติและประชาชนสืบไป ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ต่อไปผมจะเชิญท่านผู้นำฝ่ายค้าน พร้อมแล้วเชิญเลยนะครับ ท่านบัญญัติครับ

นายบัญญัติ บรรทัดฐาน (ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม บัญญัติ บรรทัดฐาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปี ๒๕๔๗ ซึ่งท่านนายกรัฐมนตรีท่านเพิ่งแถลงจบไปเมื่อสักครู่นี้ นับเป็นฉบับที่ ๓ ครับ ที่ท่านนายกรัฐมนตรีท่านเดียวกันนี้ ขอประทานโทษที่เอ่ยนาม คือท่าน พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร ได้นำเสนอให้สภานี้พิจารณา ฉบับแรกคือฉบับปี ๒๕๔๕ ซึ่งนำเสนอเมื่อปี ๒๕๔๔ ซึ่งคราวนั้นดูท่านจะได้พูดจาออกตัวไว้มากมายหลายเรื่อง เช่น เวลาที่ค่อนข้างจะมีจำกัดเพราะเพิ่งเข้ารับหน้าที่ รวมทั้งข้อจำกัดด้วยประการอื่น ๆ ด้วย และในขณะเดียวกันดูท่านจะรับสารภาพทีเดียวว่าท่านเองก็ไม่ค่อยจะพึงพอใจต่องบประมาณฉบับนั้นเท่าไรนัก ซึ่งก็เป็นเรื่องที่พอรับกันได้ ฉบับที่ ๒ คือฉบับปี ๒๕๔๖ ซึ่งนำเสนอเมื่อปี ๒๕๔๕ คือเมื่อปีที่แล้วนี้เองครับ คราวนั้นเรียกได้ว่าท่านสามารถจัดงบประมาณตามแนวทางของท่านได้อย่างเต็มที่ โดยมีการใช้ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศตามแนวทางของท่าน ในการกำหนดวิธีการ ในการจัดสรรงบประมาณเพื่อให้ตอบสนองต่อนโยบายที่วางไว้ แล้วฉบับนี้ก็เป็นฉบับที่ ๓ ครับ ซึ่งก็เป็นอีกฉบับหนึ่งที่ท่านสามารถจัดสรรตามแนวทางของท่านได้อย่างเต็มที่อย่างครบถ้วนบริบูรณ์ทีเดียวครับ อย่างน้อยที่สุดผมเข้าใจว่า คำแถลงซึ่งท่านได้แถลงต่อสภาผู้แทนราษฎรของเราเมื่อสักครู่นี้ดูจะมีความมั่นใจเป็นอันมาก ซึ่งก็น่าจะเป็นเช่นนั้น เพราะว่าวันนี้เมื่อท่านเข้ารับหน้าที่ยาวนานมาถึงขนาดนี้แล้ว คือ ๒ ปีกว่า ๆ ก็ไม่น่าที่จะอ้างถึงเรื่องข้อจำกัดด้วยประการใด ๆ ทั้งสิ้นครับ

ในส่วนของสาระสำคัญของงบประมาณฉบับ ๓ คือ ฉบับประจำปี ๒๕๔๗ ที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้นำเสนอในวันนี้ กระผมคิดว่าแม้ว่าท่านได้ใช้ความพยายามที่จะเพิ่มสิ่งใหม่ ๆ เข้ามาครับ ไม่ว่างบบูรณาการหรืองบประมาณฐานศูนย์ ซึ่งการนำสิ่งใหม่ ๆ เข้ามาในลักษณะดังกล่าวนี้ก็คงจะเข้ามาในลักษณะทฤษฎีการตลาดนำการเมืองของท่าน แต่ว่าในขณะเดียวกระผมคิดว่าถ้าเรามองลึกลงไปในสาระสำคัญทั้งหมดแล้วนี่ก็ดูจะไม่ค่อยมีความผิดแผกแตกต่างจากฉบับที่แล้วเท่าไรนัก หรือรวมกระทั่งฉบับก่อน ๆ ด้วย คือจะมีเรื่องในการให้ความมั่นใจในทางเศรษฐกิจ มีเรื่องนโยบายงบประมาณและหลักการในการจัดทำงบประมาณว่ายึดหลักการใด แล้วก็เพื่อจะนำไปสู่ความมุ่งหมายอันใด มีเรื่องโครงสร้าง

รายรับ - รายจ่าย แล้วก็มีเรื่องยุทธศาสตร์ที่สำคัญ ๆ ระดับชาติ ซึ่งวันนี้กระผมนับไม่ทันทีเดียวครับว่า ท่านใช้คำว่า ยุทธศาสตร์ กี่คำ ซึ่งดูจะมากมายร้อยแปดพันประการทีเดียวครับ ซึ่งในฐานะของผู้อภิปรายนำในวันนี้ กระผมก็ขอกราบเรียนท่านประธานว่าก็จะได้อภิปรายในสาระสำคัญบางส่วนเป็นลำดับ ๆ ไป ก่อนที่ท่านสมาชิกท่านอื่น ๆ จากพรรคฝ่ายค้านจะได้อภิปรายลึกลงไปในรายละเอียดในแต่ละด้านเป็นลำดับ กระผมขอกราบเรียนท่านประธานไว้ตรงนี้ว่า ในปีนี้เราจะแบ่งกลุ่มผู้อภิปรายออกเป็น ๓ กลุ่มด้วยกันครับ คือกลุ่มเศรษฐกิจกลุ่มหนึ่ง กลุ่มสังคมกลุ่มหนึ่ง แล้วก็กลุ่มการเมืองการบริหารอีกกลุ่มหนึ่ง ทั้งนี้ ก็เพื่อให้การอภิปรายได้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยในแต่ละกลุ่ม แต่ละด้าน ซึ่งกระผมก็หวังในความกรุณาของท่านประธานและรัฐบาลเองที่จะให้ความร่วมมือในการทำหน้าที่ของพวกเราให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย

ในเรื่องเศรษฐกิจนั้น ดูรัฐบาลจะมีความมั่นใจทีเดียวว่าเศรษฐกิจไทยจะขยายตัวอย่างมีเสถียรภาพดีทีเดียว จากถ้อยแถลงของท่านนายกรัฐมนตรีเมื่อเช้านี้ ดูท่านจะแถลงด้วยความภาคภูมิใจเป็นพิเศษในอัตราความเจริญเติบโตของเศรษฐกิจในไตรมาสแรกของปี ๒๕๔๖ ว่าโตถึงร้อยละ ๖.๗ ----------

แต่ว่าในขณะเดียวกันกระผมคิดว่าไม่ทราบว่าท่านจะลืมหรือไม่ หรือท่านจำไม่ได้แล้วว่า สำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติก็ดูจะเพิ่งแถลงออกมาเมื่อวานนี้ ในทำนองว่าไตรมาส ๒ อาจจะมีการชะลอตัวอยู่บ้าง รัฐบาลมีความมั่นใจที่เดียวว่าเศรษฐกิจจะเติบโตอย่างต่อเนื่องแล้วมีเสถียรภาพ ยันตัวเลขเลยว่าจะโตถึงขนาดร้อยละ ๕.๕ ถึง ๖ ต่อปีอย่างแน่นอน โดยที่การขยายตัวดังกล่าวนี้จะยังคงได้รับการสนับสนุนจากแรงกระตุ้น จากอุปสงค์ภายในประเทศเป็นสำคัญ ๆ นี่กระผมใช้ภาษาของรัฐบาลทั้งหมดนะครับ ท่านบอกว่าราคาสินค้าเกษตรมีแนวโน้มจะปรับตัวเพิ่มขึ้น อัตราดอกเบี้ยต่ำ และเงื่อนไขทางการเงินที่ผ่อนปรน การเสริมสร้างความเข้มแข็งของฐานรากระบบเศรษฐกิจซึ่งส่งผลในการสร้างกำลังซื้อของประชาชน และกระตุ้นการใช้จ่ายภาคเอกชนให้ขยายตัวต่อเนื่องทั้งในเรื่องการบริโภคและการลงทุน และท้ายสุดท่านก็บอกว่าการส่งออกนับวันแต่จะเข้มแข็งยิ่งขึ้น ซึ่งฟังดูแล้วก็สบายใจดีครับท่านประธาน แต่ว่าอย่างไรก็ตามกระผมคิดว่าท่ามกลางความมั่นอกมั่นใจของรัฐบาลในเรื่องความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจจากตัวเลขอย่างที่ว่าก็ดูจะมีเสียงวิพากษ์วิจารณ์มาจากหลายส่วนด้วยกันครับ จากนักวิชาการนั้นเห็นจะไม่ต้องพูดถึงกันอยู่แล้วครับ มีบ่อยเป็นพิเศษแล้วที่สำคัญที่สุดก็คือว่าจากภาคเอกชนเองก็ดูจะมีการพูดจากันบ่อยเหมือนกันว่าแท้ที่จริงแล้วความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ว่านี้เป็นความเจริญเติบโตเพียงบางด้านบางสาขาเท่านั้น แล้วก็ยังเปราะบางอยู่บ้างไม่ทราบว่าท่านนายกจะยอมรับความจริงหรือไม่ ตรงนี้พูดกันมากครับ แล้วบางฝ่ายไปไกลถึงขนาดว่าความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในบ้านเมืองของเราเวลานี้ถ้าจะว่าไปแล้วนี่น่าจะเรียกว่าเป็นความเจริญเติบโตทางธุรกิจแล้วก็เป็นธุรกิจบางสาขาเสียด้วย กระผมคิดว่าตรงนี้ก็พูดกันมาก แต่ว่าอย่างไรก็ตามกระผมคิดว่าเสียงวิพากษ์วิจารณ์ที่ฟังดูแล้วเห็นว่ามีน้ำหนักน่ารับฟังได้ทีเดียวก็คือว่า มีการพูดกันว่าอุปสงค์ภายในคือการใช้จ่ายด้านการบริโภค โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจับจ่ายใช้สอยของประชาชนซึ่งรัฐบาลบอกว่ามีกำลังซื้อมากนั้น แล้วก็เห็นว่ามีผลอย่างสำคัญในการกระตุ้นเศรษฐกิจให้ขยายตัวขึ้นนั้น แท้ที่จริงแล้วส่วนใหญ่เป็นผลสืบเนื่องมาจากการอัดฉีดเงินของภาครัฐลงไปเป็นจำนวนมากทั้งในงบประมาณและนอกงบประมาณ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในรูปแบบของการกู้ยืมต่าง ๆ นั่นเองครับ ซึ่งถ้าเป็นเช่นนี้กระผมเข้าใจว่าก็น่าจะเป็นที่เข้าใจกันทีเดียวว่าภาวการณ์แห่งแรงกระตุ้นที่ว่านี้ก็น่าจะเป็นภาวะการณ์ของแรงกระตุ้น

ที่จะมีลักษณะเป็นภาวะเพียงชั่วครั้งชั่วคราวเท่านั้น ท่านประธานครับ กระผมคิดว่าดูจะเป็นที่ยอมรับกันอยู่แล้วว่าการใช้จ่ายของผู้บริโภค ซึ่งนับเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญมากในการกระตุ้นเศรษฐกิจหรือส่งผลให้เศรษฐกิจขยายตัวและมีความเจริญเติบโตนั้น การใช้จ่ายดังกล่าวนี้จะสามารถดำเนินการอย่างต่อเนื่องและมีเสถียรภาพได้ก็ต้องเป็นการใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากรายได้ที่เพิ่มขึ้นจริง ๆ เท่านั้นครับ เช่น เงินเดือนเพิ่ม ค่าจ้างเพิ่ม ค่าแรงเพิ่ม ผลตอบแทนการลงทุนเพิ่ม อย่างนี้จึงจะเป็นการเจริญเติบโตอย่างมีเสถียรภาพ แล้วก็อย่างต่อเนื่องอย่างที่รัฐบาลท่านหวังกันเอาไว้ เพราะเมื่อไรก็ตามกระผมเข้าใจว่าถ้าแรงกระตุ้นดังกล่าวนี้มีอันต้องชะงักลงกระผมคิดว่านั่นก็ย่อมหมายความว่าเศรษฐกิจก็อาจจะต้องชะลอตัวลงอีก กระผมเข้าใจว่ารัฐบาลเองก็คงจะตระหนักดีในเรื่องของแรงกระตุ้นดังกล่าวนี้ครับ ถึงได้พยายามสรรหาวิธีการที่จะอัดฉีดเงินลงไปเพื่อสร้างแรงกระตุ้นในระบบเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องต่อไปอีก คงไม่มีใครปฏิเสธว่ามาตรการผ่อนปรนเงื่อนไขทางการเงินหลาย ๆ เรื่องครับที่รัฐบาลนี้ได้กระทำลงไม่ว่าจะเป็นในตอนไตรมาสหลังสุดของปีที่แล้ว หรือตอนไตรมาสแรกของปีนี้ก็ตาม กระผมเข้าใจว่าล้วนแล้วแต่เป็นไปในลักษณะที่จะอัดฉีดเงินเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจทั้งสิ้น แผนงานส่งเสริมให้นำเงินในอนาคตมาใช้พลางก่อน ที่ชัดเจนที่สุดก็คือ กรณีอนุญาตให้มีการนำบำนาญตกทอดที่จะตกทอดแก่ทายาทของข้าราชการบำนาญที่ถึงแก่กรรมมาใช้ไปพลางก่อนถึงร้อยละ ๕๐ นั้น ----------

คงปฏิเสธไม่ได้ว่าความมุ่งหมายอย่างลึก ๆ ก็คงจะมีเรื่องดังกล่าวนี้เกี่ยวข้องเข้าไปด้วย แล้วสุดท้ายกระผมเข้าใจว่าการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนครับ ซึ่งทราบว่ารัฐบาลนี้กำลังขะมักเขม้นเป็นพิเศษอยู่ในขณะนี้ก็อาจจะเป็นมาตรการหนึ่งเช่นเดียวกันเพื่อเสริมแรงอัดฉีดในระบบเศรษฐกิจต่อ อย่างไรก็ตามต้องยอมรับความจริงว่าการดำเนินการในลักษณะของการอัดฉีดลงไปมาก ๆ ในลักษณะดังกล่าวนี้ไม่ว่าจะแผนงานหรือมาตรการใดก็ตามครับ สิ่งหนึ่งซึ่งดูจะตามมาแล้วก็ปรากฏอย่างชัดเจนแล้วก็คือ เรื่องหนี้สาธารณะ และหนี้ซึ่งเป็นหนี้ครัวเรือนของภาคเอกชนด้วย การตั้งงบประมาณที่ดูจะไม่ขาดดุลมากในปีนี้ กระผมเข้าใจว่าดูจะเป็นการยอมรับความจริงอย่างหนึ่งเหมือนกันครับว่ารัฐบาลค่อนข้างจะวิตกในเรื่องตัวเลขเหล่านี้อยู่ไม่น้อย เรื่องหนี้สาธารณะนั้นเมื่อดูกรอบเงินกู้เพื่อชดเชยการขาดดุลปีนี้ คือปี ๒๕๔๗ ซึ่งมีงบขาดดุลเพียง ๙๙,๙๐๐ ล้านบาท ซึ่งเป็นตัวเลขที่ลดลงเมื่อเปรียบเทียบกับตัวเลขในเอกสารงบประมาณในรอบปีที่ผ่านมา ซึ่งมีจำนวนขาดดุลงบประมาณเป็นจำนวนถึง ๑๗๔,๙๐๐ ล้านบาท กระผมเข้าใจว่าถ้าดูตัวเลขเช่นนี้อาจจะทำให้บางฝ่ายมีความรู้สึกทีเดียวว่าบางทีปัญหาหนี้สาธารณะก็กำลังอาจจะคลายตัวลงไปบ้างแล้วก็เป็นได้ แต่ว่าแท้ที่จริงแล้วท่านประธานครับกระผมอยากเรียนท่านประธานว่าหากดูทางด้านการใช้จ่ายก็จะพบความจริงว่ามีโครงการที่ต้องใช้เงินเป็นจำนวนมากมายหลายโครงการครับ โดยที่ไม่ได้จัดเป็นงบประมาณรายจ่ายของภาครัฐโดยชัดแจ้ง แต่อาศัยสถาบันการเงินภาครัฐหลายแห่งเป็นเครื่องมือหรือเป็นกลไกแทนงบประมาณดังกล่าวนี้ ว่าตามจริงกระผมคิดว่าในฐานะที่เป็นสถาบันการเงินนั้นไม่ว่าจะเป็นของรัฐหรือไม่ของรัฐก็ตามครับ ความจำเป็นที่จะต้องรักษาหลักการในทางธุรกิจมีวินัยทางการเงินก็ดูจะเป็นเรื่องที่มีความจำเป็นอยู่เหมือนกัน เพราะฉะนั้นที่วิตกกันอยู่ในเวลานี้ก็คือว่า เมื่อสถาบันการเงินของรัฐเริ่มเปลี่ยนแปลงหลักการให้ผิดแผกแตกต่างไปจากเดิม รับสนองนโยบายของรัฐบาลในลักษณะเงินอุดหนุนมากขึ้น การดำเนินการเช่นนี้ก็อาจจะก่อภาระให้เกิดขึ้นกับพี่น้องประชาชนในอนาคตมากยิ่งขึ้น แล้วนั่นก็หมายความว่าวันหนึ่งฐานะการคลังของประเทศเอง ซึ่งคงหนีไม่พ้นที่จะต้องเข้ามารับภาระก็จะมีความเสี่ยงมากขึ้น ตรงนี้ก็น่าจะกล่าวได้ทีเดียวว่าเป็นหนี้สาธารณะที่ยังแขวงอยู่ครับ ซึ่งดูจะเป็นจำนวนมาก ก็จะมีท่านสมาชิกในสังกัดพรรคฝ่ายค้านจะได้พูดถึงในโอกาสต่อไป หนี้ครัวเรือนหรือ

หนี้สินของครัวเรือนไทยโดยทั่วไปนั้น ซึ่งดูจะเป็นที่เข้าใจกันว่าหลังจากที่รัฐบาลนี้เข้ามานั่งบริหารบ้านเมืองตั้งแต่ปี ๒๕๔๔ เป็นต้นมาจนกระทั่งบัดนี้ หนี้จำนวนนี้เพิ่มมากขึ้นเป็นพิเศษครับ มีตัวเลขรายงานของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ซึ่งจัดทำเป็นประจำทุก ๒ ปีครับ พบความจริงว่าครัวเรือนทุกกลุ่มมีหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนในปี ๒๕๔๕ ซึ่งเพิ่มจากปี ๒๕๔๓ ซึ่งก็เป็นช่วงระยะเวลาของการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาลนี้พอดีละครับ ๒ ปีเต็ม ๆ ครับ มีหนี้สินที่คำนวณได้เป็นครัวเรือนทุกกลุ่มเพิ่มเติมเป็นจำนวนมากโดยรวมหรือโดยเฉลี่ยแล้วทั่วประเทศในปี ๒๕๔๕ เพิ่มขึ้นเป็นอัตราร้อยละ ๙.๘ ต่อปี ถ้าคิดเป็นรายภาคครับ ดูในภาคใต้ของกระผมเองจะเพิ่มมากที่สุดถึงร้อยละ ๑๘.๖ ต่อปี นี่เป็นตัวเลขของสำนักงานสถิติแห่งชาติซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐบาลเอง และเมื่อแยกเป็นประเภท ๆ โดยรวมทั่วประเทศก็จะพบว่าเฉพาะครัวเรือนผู้ถือครองที่ดินที่ทำการเกษตรมีหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนมากกว่ากลุ่มอื่น คือ เพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ ๑๖.๒ ต่อปี ----------

ก็ไม่ทราบว่าตัวเลขนี้จะเป็นตัวเลขที่ดูจะขัดแย้งกับตัวเลขที่ท่านนายกรัฐมนตรีท่านแถลงไปเมื่อเช้ามากน้อยแค่ไหน อย่างไรถึงเรื่องฐานะชีวิตความเป็นอยู่ของเกษตรกร ซึ่งท่านยืนยันว่าดูนับแต่จะดีขึ้นทุกวัน แล้วก็สำหรับครัวเรือน เสมียนพนักงาน พนักงานขายและให้บริการและครัวเรือนลูกจ้างผู้ปฏิบัติงานวิชาชีพ วิชาการและนักบริหาร ก็ยังอุตส่าห์มีหนี้สินเพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ ๑๒ ต่อ ๑๖ ต่อปีเช่นเดียวกัน ตรงนี้ผมคิดว่าตัวเลขเป็นตัวเลขที่รัฐบาลเองก็ไม่ควรจะต้องนิ่งนอนใจครับ ควรจะได้ให้ความระมัดระวังดูแลเอาใจใส่เป็นพิเศษ เรื่องของการลงทุนภาคเอกชนภายในประเทศซึ่งดูจะมีการตั้งความหวังเอาไว้มากเช่นเดียวกันว่าจะเป็นปัจจัยที่สำคัญอีกอันหนึ่งที่จะช่วยให้เศรษฐกิจขยายตัวมากขึ้น เมื่อพิจารณาดูแล้วท่านประธานครับ เราพบความจริงว่าดูจะยังไม่ได้เพิ่มขึ้นมากมายเท่าที่ควร แล้วสำคัญเหนือสิ่งอื่นใดก็คือว่าที่เพิ่มขึ้นนั้นก็ดูจะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการบริโภคเสียเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งกรณีเช่นนี้จะเรียกว่าจะเป็นปัจจัยที่สนับสนุนการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างมีเสถียรภาพผมคิดว่าเห็นจะกล่าวเช่นนั้นได้ยาก การประกาศลดดอกเบี้ยเงินฝากของบรรดาธนาคารพาณิชย์ครับ ซึ่งตลอดช่วงระยะเวลา ๒ สัปดาห์ที่ผ่านมาผมเข้าใจว่าอยู่ในความสนใจของพี่น้องประชาชนตามสมควรครับ โดยเฉพาะคนที่มีเงินฝากไว้กับธนาคารแล้วหวังจะใช้ดอกเบี้ยเงินฝากที่ได้รับนั้นในการเยียวยาฐานะชีวิตความเป็นอยู่ ธนาคารพาณิชย์หลายแห่งให้เหตุผลในการลดดอกเบี้ยเงินฝาก ดูจะตรงกันเป็นประการเดียวเท่านั้นครับ บอกว่าเป็นเพราะระบบของสภาพคล่องเกินระบบที่มีอยู่ ธนาคารไม่สามารถที่จะแบกรับดอกเบี้ยเงินฝากดังกล่าวนี้ต่อไปได้ เพราะถ้าขืนแบกต่อไปธนาคารอาจจะขาดทุน กระผมไม่ทราบว่าสัญญาณตรงนี้เป็นสัญญาณที่น่าจะพูดกันได้อย่างเพียงพอหรือไม่ว่าเป็นการแสดงให้เห็นว่าการลงทุนทางภาคเอกชนด้วยการกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินภายในประเทศนั้นดูจะยังไม่ดีเท่าที่ควรแล้วเมื่อมาประกอบกับว่าการลงทุนส่วนใหญ่จะเป็นการลงทุนที่เกี่ยวข้องกับการบริโภคทั้งสิ้นผมคิดว่าตัวเลขนี้ก็เป็นตัวเลขที่รัฐบาลต้องกลับไปทำการบ้านให้มากขึ้นเช่นเดียวกัน กระผมขอเรียนว่าเหล่านี้เป็นข้อน่าห่วงใยครับบางประเด็นในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความมั่นอกมั่นใจของรัฐบาลในเรื่องความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ กระผมขอยกตัวอย่างเหล่านี้มาพูดจาเพื่อประกอบการพิจารณาครับ เพื่อเป็นการเตือนสติกันไว้บ้างเท่านั้นเอง แล้วก็ในฐานะที่เรื่องเศรษฐกิจเป็นเรื่องใหญ่ตามสมควรครับ ผมคิดว่าวันนี้จะมีผู้อภิปรายในกลุ่มเศรษฐกิจของเรา

อีกมากมายหลายท่านจะสะท้อนความเป็นจริงที่ลึก ๆ ในประเด็นเหล่านี้ให้รัฐบาลได้รับการพิจารณาอย่างครบถ้วนทั่วถึงอีกครั้งหนึ่ง ในเรื่องของยุทธศาสตร์ซึ่งดูจะเป็นเรื่องที่รัฐบาลนี้ได้แสดงออกให้เห็นตลอดเวลาครับในทุกครั้งที่ไม่ว่าจะดำเนินการอะไรก็แล้วแต่ รัฐบาลจะพูดด้วยความภาคภูมิใจอยู่เสมอว่าทุกเรื่องที่ทำเป็นเรื่องที่ทำภายใต้ของยุทธศาสตร์ที่มีความชัดเจนด้วยกันทั้งสิ้น อย่างกรณีเมื่อเช้านี้ก็ชัดเจนครับ ท่านนายกท่านพูดถึงยุทธศาสตร์หลายคำ แล้วก็แน่นอนครับในการจัดทำงบประมาณฉบับนี้ท่านก็แถลงอย่างชัดเจนว่าท่านได้ยึดหลักตามยุทธศาสตร์ที่สำคัญ ๆ อย่างน้อยที่สุดก็ ๕ ยุทธศาสตร์ด้วยกัน ๕ ยุทธศาสตร์ที่ท่านนายกแถลงเมื่อเช้านี้ว่าตามจริงก็เป็น ๕ ยุทธศาสตร์ที่ดูจะมีความคล้ายคลึงกับ ๕ ยุทธศาสตร์เมื่อปีที่แล้ว อย่างน้อยที่สุดผมคิดว่า ๔ ยุทธศาสตร์ที่เหมือนกันเป๊ะ ๆ เลยก็คือ ยุทธศาสตร์เพื่อเสริมศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ ยุทธศาสตร์การพัฒนาสังคม การแก้ไขปัญหาความยากจนและการอำนวยความยุติธรรม และยุทธศาสตร์การบริหารจัดการประเทศ รวมทั้งยุทธศาสตร์ความมั่นคงของชาติ การต่างประเทศและการอำนวยความยุติธรรมอีกด้วย อย่างไรก็ตามท่านประธานครับ เมื่อพิจารณาลงไปลึก ๆ แล้วก็จะพบความจริงว่าในตัวเลขที่กำหนดไว้ในเอกสารงบประมาณ กระผมชักไม่แน่ใจเหมือนกันว่าการพูดถึงเรื่องยุทธศาสตร์อย่างจริงจังเหลือเกินนั้นจะเป็นเพียงการใช้ภาษาที่ฟังดูดีตามทฤษฎีการตลาดนำการเมืองหรือไม่ เพราะเรื่องที่ว่าสำคัญ ๆ นั้นพอถึงเวลาเอาจริงครับ ตัวเลขที่ปรากฏในเอกสารงบประมาณฉบับนี้ก็สะท้อนให้เห็นว่าไม่ได้จริงจังเหมือนกับยุทธศาสตร์ที่ท่านนายกพูด กระผมคิดว่าที่ชัดเจนที่สุดซึ่งท่านนายกรัฐมนตรีกล่าวย้ำอยู่เสมอครับ เมื่อเช้าวันนี้ก็กล่าวย้ำ คือการแก้ไขปัญหาความยากจน การแก้ไขปัญหาความยากจนนั้นต้องยอมรับว่าเป็นหนึ่งในสามของสงครามที่รัฐบาลนี้แถลงมาตลอดครับ นับตั้งแต่วันแถลงนโยบายต่อสภานี้ ----------

และเมื่อไม่ช้าไม่นานมานี้กระผมคิดว่าท่านนายกท่านกล้าพูดลึกลงไปถึงขนาดกำหนดเป้าหมายได้เลยทีเดียวว่าใน ๖ ปีข้างหน้าความยากจนของประเทศจะไม่มีกันอีกแล้ว วันนี้ก็พูดจาให้ความสำคัญกับยุทธศาสตร์นี้มากเป็นพิเศษ ในขณะที่วงเงินงบประมาณที่ท่านกำหนดไว้เพื่อยุทธศาสตร์ของการแก้ไขปัญหาความยากจนในปีนี้เมื่อเปรียบเทียบกับปีที่แล้วแล้ว ก็จะพบความจริงว่าลดลงเป็นอันมาก ปีนี้ท่านกำหนดตัวเลขงบประมาณที่เรียกว่าดำเนินการตามยุทธศาสตร์ของการแก้ไขปัญหาความยากจนนั้นในวงเงินร้อยละ ๓๙.๓๖ ของวงเงินงบประมาณ ในขณะที่เมื่อปีกลายนี้ท่านให้ความสำคัญสูงกว่านี้ให้ความสำคัญถึงขนาดว่ากำหนดไว้เป็นตัวเลขถึงร้อยละ ๔.๔ ของวงเงินงบประมาณ หรือว่ามันมีสัญญาณอะไรบ่งบอกว่าบัดนี้ความยากจนของประเทศได้ลดน้อยถอยลงไปแล้ว ซึ่งกระผมไม่คิดว่าจะเป็นเช่นนั้น แล้วก็เพื่อนสมาชิกในสภานี้ก็ไม่น่าจะคิดว่าจะเป็นเช่นนั้น เพราะฉะนั้นตรงนี้ฟังไปแล้วก็เลยกลายเป็นว่าทำไม่ตรงกับที่พูดกันเสียแล้ว ท่านประธานครับเรื่องแผนงบประมาณเชิงบูรณาการท่านก็พูดถึงหลายครั้งเมื่อเช้าวันนี้ครับ ซึ่งแสดงให้เห็นทีเดียวว่าดูท่านจะมีความภาคภูมิใจเป็นอันมากว่าเป็นนวตกรรมใหม่และเป็นจุดเด่นของงบประมาณปี ๒๕๔๗ ของท่าน แต่ว่าอย่างไรก็ตามครับอาจจะเป็นเพราะความที่ยังไม่พร้อมหรือรีบเร่งจนเกินไปในอันที่จะให้มีการแสดงภาพกิจกรรมของงบประมาณที่เกี่ยวข้องหลายหน่วยงาน หรืออาจจะเป็นเพราะหน่วยงานที่เกี่ยวข้องยังอาจจะไม่เข้าใจในเรื่องนี้อย่างเพียงพอก็ได้ เพราะเมื่อดูลึกลงไปถึงตัวเลขจริง ๆ แล้วผมต้องขอกราบเรียนท่านประธานว่าแผนงบประมาณเชิงบูรณาการจึงยังไม่ใช่แผนงบประมาณที่เกิดจากการบูรณาการตามขั้นตอนของการทำงานอย่างจริง ๆ มันเป็นเพียงการรวบรวมตัวเลขงบประมาณให้เป็นหมวดหมู่เท่านั้นเองครับ แล้วถ้ายิ่งดูลึกลงไปอีกครับก็จะพบความจริงมากไปกว่านั้นครับ จะพบความจริงว่าตามตัวเลขในเอกสารงบประมาณในส่วนที่เกี่ยวข้องกับแผนงบประมาณเชิงบูรณาการดังกล่าวนี้ยังสะท้อนข้อเท็จจริงให้เห็นว่ารัฐบาลเองก็ยังไม่ได้ตั้งใจที่จะจัดสรรงบประมาณโดยคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดในเชิงบูรณาการจริง ๆ ครับ ลำดับความสำคัญของงานที่ควรจะเป็นก็ไม่ควรจะเป็น มีตัวเลขที่แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนทีเดียวว่างานที่มีความมุ่งหมายทางด้านการหาเสียงของพรรคดูจะได้รับการสนับสนุนส่งเสริมได้รับการทุ่มเทวงเงินให้มาก มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องคอยดูแลรับผิดชอบอย่างเต็มที่ เช่น

งานของกระทรวงสาธารณสุข บุคลากรและงบประมาณในปี ๒๕๔๗ นั้นดูจะได้รับการทุ่มเท กับโครงการสุขภาพถ้วนหน้าคือรักษาพยาบาลทุกโรค ๓๐ บาทมากกว่างานสาธารณสุข ทุกด้าน ทั้ง ๆ ที่มีความสำคัญแล้วเป็นเรื่องที่มีความจำเป็นอยู่ แผนงานงบประมาณ เชิงบูรณาการจำนวน ๒๖ แผนในวงเงิน ๒๖๐,๙๘๙.๙ ล้านบาทนั้น ดูลงไปลึก ๆ ในตัวเลขแล้วก็จะพบความจริงว่ารัฐบาลจัดสรรงบประมาณในปี ๒๕๔๗ สำหรับแผนงาน สุขภาพถ้วนหน้าหรือรักษาพยาบาล ๓๐ บาททุกโรค ซึ่งเป็นนโยบายในการหาเสียงนั้นสูงถึง ๗๗,๒๗๗.๖ ล้านบาท ในขณะที่แผนงานในการแก้ไขความยากจนกลับมีวงเงินเพียง ๑๗,๗๘๐.๓ ล้านบาท ----------

หรือแม้แต่แผนงานการแก้ไขปัญหายาเสพติดที่ว่าสำคัญ ๆ แล้วก็ยังมีวงเงินเพียง ๔,๕๘๖.๓ ล้านบาทเท่านั้นครับ เพราะฉะนั้นจากแผนงานสุขภาพถ้วนหน้าเพียงแผนงานเดียวก็ใช้งบประมาณมากถึงร้อยละ ๓๐ ของแผนงานเชิงบูรณาการทั้งหมดเสียแล้ว แล้วถ้าท่านประธานจะได้กรุณามองลึกลงไปกว่านั้นก็จะพบความจริงที่เดียวว่าแผนงบประมาณเชิงบูรณาการดังกล่าวนี้ที่ปรากฏในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณฉบับนี้ให้ความสำคัญกับการศึกษาซึ่งเป็นปัจจัยหลักที่สำคัญยิ่งของการพัฒนาประเทศน้อยมาก มีตัวเลขวงเงินของแผนงานงบประมาณในการปฏิรูปการศึกษาซึ่งเป็นเรื่องสำคัญมาก ด้วยตัวเลขที่ปรากฏอย่างชัดเจนว่ามีเงินเพียง ๑,๑๒๕.๘ ล้านบาทเท่านั้น ซึ่งถ้าเปรียบเทียบแล้วดูจะเป็นการให้ความสำคัญน้อยไปกว่าแผนงานบูรณาการด้านการข่าวเสียอีก ซึ่งได้รับการจัดสรรงบประมาณสูงถึง ๑,๒๕๗.๒ ล้านบาท ในขณะที่มีการพูดจากันอยู่เสมอว่าการปฏิรูปการศึกษานั้นเป็นหัวใจของการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญในยุคนี้ แต่ว่าเมื่อดูตัวเลขที่รัฐบาลจัดสรร แล้วที่ปรากฏอย่างชัดเจนในเอกสารงบประมาณนั้นกลับได้รับความสำคัญไม่มากเท่าที่ควร เพราะฉะนั้นตรงนี้กระผมเข้าใจว่ามีเหตุผลอย่างเพียงพอทีเดียวถ้าสภาจะมีความรู้สึกว่ารัฐบาลนี้ให้ความสำคัญกับการปฏิรูปการศึกษา ซึ่งรัฐบาลเองบอกว่าสำคัญนั้นน้อยเหลือเกินครับ คือน้อยกว่าที่ควรจะเป็น มีเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับการจัดสรรงบประมาณ ๒ - ๓ เรื่องครับที่กระผมคิดว่าควรจะได้ตั้งข้อสังเกตเอาไว้ในวันนี้ด้วยเช่นเดียวกันครับ ซึ่งความจริงบางเรื่องก็เป็นเรื่องที่พวกเราพรรคฝ่ายค้านได้ตั้งเป็นข้อสังเกตไว้แล้วตั้งแต่ในการพิจารณางบประมาณประจำปี ๒๕๔๖ เมื่อตอนปีกลายนี้ แต่ว่าข้อเท็จจริงก็ปรากฏว่ารัฐบาลก็ยังไม่ได้แก้ไขประการใดครับ ก็ยังทำในรูปแบบเดิม ๆ กลับมาอีก

เรื่องแรก คือเรื่องงบประมาณที่จัดสรรให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ความจริงเมื่อพิจารณาดูข้อความที่รัฐบาลสาธยายไว้ในเอกสารงบประมาณในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ดูรัฐบาลมีทีท่าว่าจะเข้าใจ คือเข้าใจดีในเจตนารมณ์ที่สำคัญของรัฐธรรมนูญฉบับนี้ที่บัญญัติไว้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้สามารถพึ่งตนเองและสามารถดำเนินกิจการต่าง ๆ ได้เอง มีอิสระในการกำหนดนโยบายการปกครอง การบริหารบุคคล การเงินและการคลัง นอกจากนั้นแล้วรัฐบาลก็ยังได้มีการ

เท้าความถึงพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนของการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ อีกด้วยครับ ที่กำหนดให้มีการจัดสรรภาษีอากร เงินอุดหนุน และรายได้อื่นให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีเกณฑ์ที่กำหนดไว้อย่างชัดเจนเลยทีเดียว ว่าต้องมีรายได้ที่ได้รับไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒๐ ของรายได้สุทธิที่รัฐบาลได้รับโดยรวมภายในปี ๒๕๔๔ แล้วที่ชัดเจนที่สุดก็คือว่าภายในปี ๒๕๔๙ นั้นสัดส่วนที่ท้องถิ่นต้องได้รับการสนับสนุนส่งเสริมจากรัฐบาลกลางนั้นต้องโตไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๕ ซึ่งหากรัฐบาลมีความจริงใจในอันที่จะสนองเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ หรือมีความตั้งใจที่จะปฏิบัติตามข้อกำหนดของกฎหมายขั้นตอนของการกระจายอำนาจตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนในการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแล้วละก็ การสนับสนุนส่งเสริมของรัฐบาลในเรื่องนี้น่าจะต้องสนับสนุนส่งเสริมเพิ่มเติม และกระผมคิดว่าไม่ควรจะน้อยกว่าร้อยละ ๓ ในทุกปี เช่น สมมุติว่าปีแรกได้ร้อยละ ๒๐ ปีถัดมาควรจะเป็นร้อยละ ๒๓ เป็นร้อยละ ๒๖ เป็นร้อยละ ๒๙ เป็นร้อยละ ๓๒ อย่างนี้ถึงจะถึงร้อยละ ๓๕ ได้ ----------

แต่ว่าถ้าหันมาดูการดำเนินการของรัฐบาลนี้ในการจัดสรรงบประมาณเพื่อการนี้ ในระยะเวลา ๓ ปีที่ผ่านมานั้นพบความจริงว่าไม่ได้เป็นไปอย่างนี้เลยครับ ดูจะยังหยุดนิ่งอยู่ที่ตัวเลข ร้อยละ ๒๑ ร้อยละ ๒๒ อยู่อย่างนี้ตลอด ปี ๒๕๔๔ สัดส่วนของรายได้ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับต่อรายได้สุทธิของรัฐบาลนั้นตกร้อยละ ๒๐.๖๘ ปี ๒๕๔๕ ได้รับร้อยละ ๒๑.๘๘ แล้วก็ปี ๒๕๔๖ ได้รับร้อยละ ๒๒.๑๙ ปีนี้เป็นงบประมาณฉบับที่ ๓ ของรัฐบาลนี้แล้วครับ ก็ยังคงได้รับในระดับเดิม ๆ เดียวกันนี่แหละครับคือร้อยละ ๒๒.๕๐ ในขณะที่ท่านนายกรัฐมนตรีดูท่านจะแถลงเมื่อเช้านี้ว่านี่เป็นการให้การสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างเต็มที่แล้ว กระผมเข้าใจดีครับท่านประธานครับ ว่านอกเหนือจากจะมีความรู้สึกว่าการจัดสรรให้ท้องถิ่นมาก ๆ อาจจะส่งผลกระทบในทางลบต่อฐานะการคลังของรัฐบาลได้แล้ว กระผมเข้าใจว่าส่วนหนึ่งน่าจะเป็นเพราะไม่ค่อยจะมีความเชื่อมั่นในระบบการกระจายอำนาจ หากแต่เชื่อมั่นในระบบรวมศูนย์อำนาจมากกว่า ซึ่งนอกเหนือจากจะสะท้อนให้เห็นได้อย่างชัดเจนในแนวทางการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาลนี้ในหลายเรื่องหลายราวแล้ว กระผมเข้าใจว่าเพื่อนสมาชิกในสภานี้ก็ดูจะเคยได้ยินความคิดในเรื่องการปรับเปลี่ยนโครงสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่เสมอ ๆ ครับ ซึ่งดูจะออกมาเป็นระยะ ๆ เดี๋ยวจะยุบ อบต. บ้าง เดี๋ยวจะควบรวม อบต. บ้างให้เป็น อบต. ที่ใหญ่ขึ้นเพื่อลดจำนวน อบต. ให้ลดน้อยถอยลงบ้าง เดี๋ยวจะเปลี่ยนระบบ อบต. ให้เป็นระบบเทศบาลเพื่อให้หมด เพื่อให้เหลือประเภทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพียง ๒ ประเภทบ้าง แล้ววันดีคืนดีก็มีข่าวที่จะยุบองค์การบริหารส่วนจังหวัดบ้าง ดูจะปรากฏเป็นข่าวให้ได้ยินได้ฟังอยู่เสมอ ๆ ครับ แล้วก็บางครั้งคงปฏิเสธไม่ได้ว่าท่านนายกรัฐมนตรีเองท่านก็ดูจะสัมภาษณ์ในเรื่องแนวคิดเหล่านี้อยู่บ้างเหมือนกัน ส่วนท่านจะคิดอย่างไรกระผมก็ไม่ทราบ อย่างไรก็ตามกระผมคิดว่าในเรื่องของเหตุผลนั้นถ้าจะมีความคิดที่ผิดแผกแตกต่างกันไปบ้างก็เป็นเรื่องปกติธรรมดา แต่ว่าอย่างน้อยที่สุดกระผมเข้าใจว่าถ้ารัฐบาลมีความคิดที่จะมีการปรับเปลี่ยนโครงสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเหล่านี้อย่างไรบ้าง สิ่งที่รัฐบาลน่าจะต้องได้ทำเป็นประการแรกก็คือต้องดูเจตนารมณ์ที่ค่อนข้างจะชัดเจนของรัฐธรรมนูญ ฉบับปี ๒๕๔๐ ซึ่งเรียกว่าเป็นรัฐธรรมนูญฉบับปฏิรูปการเมือง ผมคิดว่านอกเหนือจากเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญในเรื่องนี้จะปรากฏอย่างชัดเจนในส่วนที่เป็นลายลักษณ์อักษรแล้ว เจตนารมณ์ที่แฝงไว้ในหลักเหตุผลอย่างสำคัญที่สุดในเชิงปฏิรูปการเมืองก็คือว่า รัฐธรรมนูญ ฉบับปี ๒๕๔๐ นั้น

จะส่งเสริมการปกครองในระบอบประชาธิปไตยที่เรียกว่าเป็นแบบมีส่วนร่วมมากขึ้น กระผมก็อยากจะขอถือโอกาสกราบเรียนไว้ตรงนี้ว่า ประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมนั้นที่ดีที่สุดก็คือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนี่แหละ เพราะจะเป็นองค์กรปกครองที่อยู่ใกล้ชิดประชาชนมากที่สุด แล้วตรงนี้ในทางกลับกันผมคิดว่าถ้าเราหันมาทำหน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีหน่วยที่ใหญ่โตมากขึ้น ความใกล้ชิดกับประชาชนในลักษณะที่มีส่วนร่วมก็จะน้อยลง ความห่างเหินก็จะมีมากขึ้น ซึ่งกระผมเข้าใจว่าอันนี้คงไม่ใช่เจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญอย่างแน่นอนครับ เพราะมิฉะนั้นแล้วก็มีเฉพาะราชการบริหารส่วนกลางหรือภูมิภาคก็พอแล้ว ไม่จำเป็นต้องมีท้องถิ่นก็ได้ ผมยังคิดต่อไปว่าการที่มีการแบ่งประเภทองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็น ๓ ประเภท คือองค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล นอกเหนือจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในรูปแบบพิเศษอื่น เช่น กรุงเทพมหานคร หรือเมืองพัทยานั้น การกำหนดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไว้เป็น ๓ ประเภทดังกล่าวนี้ ถ้าจะว่าไปแล้วผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า ดูจะเป็นการกำหนดที่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของสังคมของเราอย่างไม่มีปัญหาเลย คงไม่มีใครกล้าปฏิเสธว่าในขณะที่เรามีเมืองเราก็มีสภาพท้องถิ่นของเราประการหนึ่งคือกึ่งเมืองกึ่งชนบท แล้วก็มีสภาพที่เป็นชนบทแท้ ๆ ----------

เพราะฉะนั้นที่กำหนดกันเอาไว้ว่าเป็นองค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นเทศบาล และเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น ผมคิดว่าชอบแล้วครับ ถ้ารัฐบาลจะมีความจริงใจที่จะบูรณาการให้ท้องถิ่นเหล่านี้สามารถที่จะปฏิบัติภารกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น เพื่อเอื้ออำนวยบริการให้กับพี่น้องประชาชนอย่างแท้จริงแล้วละก็ ผมคิดว่าทำได้อย่างมากที่สุดก็คือการปรับความสัมพันธ์ระหว่าง ๓ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดังกล่าวนี้ให้มีการประสานสัมพันธ์ที่สอดคล้องกัน แล้วเกื้อหนุนซึ่งกันและกัน ผมคิดว่าถ้าเช่นนี้ประชาชนก็จะได้ประโยชน์ที่จำเป็นต้องนำเรื่องนี้มาพูดจาไว้ตรงนี้ ก็เป็นเพราะว่า ๑. ตัวเลขงบประมาณที่รัฐบาลนี้สนับสนุนท้องถิ่นนั้นดูจะยังไม่มีความก้าวหน้าแต่อย่างหนึ่งประการใดเลย การชะลอตัวดังกล่าวนี้ ผมคิดว่าอาจจะเป็นสัญญาณบอกเหตุให้ได้รับรู้รับทราบ ว่าการเปลี่ยนโครงสร้าง การยุบ การควบรวมก็อาจจะเกิดขึ้นได้ ก็ขออนุญาตกราบเรียนไว้ตรงนี้ เพื่อเป็นการเตือนสติรัฐบาล

เรื่องที่ ๒ ซึ่งกระผมคิดว่าจำเป็นต้องพูดจาไว้ในวันนี้เช่นเดียวกัน ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดสรรงบประมาณ ก็คือเรื่องตั้งงบประมาณไว้ในงบกลาง ในลักษณะที่ไม่มีรายละเอียดเลย ตั้งมาแล้ว ๒ ปีครับ ปีนี้ก็ตั้งไว้อีก เป็นจำนวนถึง ๑๖,๕๐๐ ล้านบาท เรียกว่าเป็นงบเสริมศักยภาพการแข่งขันและการพัฒนาที่ยั่งยืน ที่จำเป็นต้องนำเรื่องนี้มาเป็นหัวข้อหนึ่งในการพูดจาไว้ตรงนี้ ผมคิดว่าก็เป็นเพราะว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่พรรคฝ่ายค้านอย่างพวกกระผมนี่ได้เคยแสดงความคิดเห็นโต้แย้งและทักท้วงเอาไว้แล้ว แต่ว่ารัฐบาลก็ยังทำอีก แล้วก็ทำเหมือนเดิมทุกประการ แล้วครั้งนี้ก็ไม่ใช่ครั้งที่ ๒ ครับ หากแต่เป็นครั้งที่ ๓ ครั้งแรกรัฐบาลนี้ได้ตั้งไว้ในงบประมาณประจำปี ๒๕๔๕ ที่เรียกว่างบกระตุ้นเศรษฐกิจตั้งไว้สูงถึง ๕๘,๐๐๐ ล้านบาท แล้วก็ตั้งไว้ลอย ๆ เหมือนกับงบที่ตั้งไว้เป็นจำนวน ๑๖,๕๐๐ บาท ในวันนี้ครับ ไม่มีรายละเอียดใด ๆ ทั้งสิ้นครับ แล้วก็พอถึงเวลาที่มีการใช้จริง ๆ ก็เลยกลายเป็นงบการเมืองเต็มตัวมากขึ้น เพราะขึ้นอยู่กับการตัดสินใจของฝ่ายการเมืองที่เป็นฝ่ายบริหารที่มีอำนาจอยู่เท่านั้นครับ ครั้งที่ ๒ ตั้งไว้ในงบประมาณประจำปี ๒๕๔๖ แต่ว่าเรียกชื่อใหม่ว่าเป็นงบปรับปรุงโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคม แล้วครั้งนี้ก็ตั้งเข้ามาอีกครับ ภายใต้งบของชื่อที่เปลี่ยนแปลงเป็นงบเสริมสร้างศักยภาพของการแข่งขันและการพัฒนาที่ยั่งยืน ซึ่งก็ไม่มีรายละเอียดใด ๆ เลย ที่พรรคฝ่ายค้าน

ได้ให้ความสำคัญกับเรื่องนี้เป็นพิเศษ ไม่ว่าจะเป็นเพราะว่าเคยทักท้วงกันมาแล้ว แล้วเคยตักเตือนกันมาแล้ว แต่รัฐบาลก็ยังไม่ยอมรับฟัง

เหตุผลที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือว่า เป็นเหตุผลของหลักการท่านประธานครับ งบประมาณรายจ่ายที่รัฐบาลตั้งไว้นั้น จะส่งผลกระทบอย่างสำคัญต่อประชาชนเจ้าของภาษี ทั้งในแง่ที่ประชาชนจะต้องแบกรับ หรือทั้งในแง่ที่จะต้องได้รับผลกระทบจากกิจกรรมทางเศรษฐกิจในเวลาที่รัฐบาลดำเนินการตามกฎหมายงบประมาณอย่างหนึ่งอย่างใดลงไป ในทางหลักการของประชาธิปไตยนั้นต้องยอมรับว่างบประมาณจึงเป็นกฎหมายที่มีความสำคัญมากที่ต้องผ่านความเห็นชอบของสภา สภาจะให้ความเห็นชอบได้มากน้อยแค่ไหน อย่างไร กระผมเข้าใจว่าสภาจะมีความเห็นอย่างไร จึงต้องขึ้นอยู่กับรายละเอียดที่สภาจะต้องรับรู้รับทราบพอสมควรครับ มิฉะนั้นก็ตัดสินใจยาก เมื่อรัฐบาลละเลยหลักการที่สำคัญเช่นนี้ก็จำเป็นที่จะต้องนำมาพูดกันให้เป็นที่ปรากฏ แล้วเรื่องอย่างนี้ท่านประธานครับ ต้องนับว่าเป็นเรื่องของความไม่ชอบมาพากลอีกเรื่องหนึ่งครับที่ทำให้งบประมาณฉบับนี้เป็นงบประมาณที่มีข้อบกพร่องเพิ่มเติมมากยิ่งขึ้น นอกเหนือจากข้อบกพร่องประการอื่น

เรื่องที่ ๓ ก็คือเรื่องงบประมาณฐานศูนย์ ซึ่งดูจะเป็นงบประมาณที่รัฐบาลค่อนข้างจะมีความภาคภูมิใจเป็นอันมากเช่นเดียวกันครับว่าเป็นการนำหลักการใหม่มาใช้ บอกว่าหลักการที่สำคัญของหลักการนี้ก็คือ เมื่อพบว่าความจริงโครงการใดไม่คุ้มค่าหรือไม่จำเป็นต่อไปแล้วก็จะยกเลิก เอางบประมาณไปทำโครงการใหม่ที่ให้ประโยชน์มากกว่าแล้วก็คุ้มค่ามากกว่าในงบปี ๒๕๔๗ นี่ท่านก็เลยถือโอกาสเริ่มโครงการใหม่มากมายหลายโครงการด้วยกันครับ มีทั้งงานถนนราดยาง งานสะพานคอนกรีตเสริมเหล็ก แล้วก็ยังมีงานก่อสร้างและสะพานเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวอีกด้วย ซึ่งเมื่อรวมยอดงบประมาณของ ๓ - ๔ รายการนี้เข้าด้วยกันแล้วก็ต้องยอมรับความจริงว่ามีจำนวนหลายพันล้านอยู่เหมือนกัน แต่ว่าตรงนี้คงไม่ใช่ประเด็นสำคัญครับ ประเด็นสำคัญน่าจะอยู่ตรงที่ว่า เมื่อพิจารณาดูแล้วโครงการที่ใช้งบประมาณดังกล่าวนี้ดูจะกระจุกตัวอยู่ในพื้นที่ไม่กี่จังหวัดเท่านั้นเอง ซึ่งก็ทำนองเดียวกับอีกหลาย ๆ โครงการ แล้วก็หลาย ๆ แผนงานที่ปรากฏในเอกสารงบประมาณประจำปี ๒๕๔๗ นี้ กระผมคิดว่าพฤติการณ์เช่นนี้คือพฤติการณ์ที่มีโครงการกระจุกตัวอยู่ในบางพื้นที่เท่านั้น ต้องยอมรับความจริงว่าจะเรียกว่าเป็นการให้ความเป็นธรรมแก่ประชาชนทั่วไปเจ้าของภาษีอากรก็คงจะไม่ตรงทีเดียวนักครับ ในช่วงนี้มีถ้อยคำที่ค่อนข้างจะฮิตกันอยู่เป็นอันมาก ติดปากชาวบ้านอยู่เสมอก็คือเรื่องเอื้ออาทร กระผมก็อยากจะเรียกงบประมาณในส่วนนี้ว่าเป็นงบประมาณแห่งการเอื้ออาทรโดยแท้ แต่ว่าคงไม่ใช่เป็นการเอื้ออาทรต่อพี่น้องประชาชนผู้เสียภาษีอากร หรือเอื้ออาทรให้กับพวกกระผมซึ่งเป็นฝ่ายค้าน คงเอื้ออาทรให้กับฝ่ายรัฐบาลที่มีบทบาทและมีอำนาจในการจัดทำงบประมาณตรงนั้น ท่านประธานที่เคารพ ที่กระผมได้อภิปรายมาทั้งหมดนั้นก็เพียงเพื่อที่จะสะท้อนให้เห็นถึงภาพรวม ๆ บางส่วนของร่างพระราชบัญญัติงบประมาณฉบับนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่รัฐบาลจัดทำ แล้วก็รัฐบาลค่อนข้างจะมีความพอใจและมีความภาคภูมิใจ ก็เพื่อที่จะบอกให้รัฐบาลได้รับรู้รับทราบว่าความจริงมันอาจจะไม่เป็นไปตามที่ท่านคิดหรือท่านอ้าง นั่นประการหนึ่งครับ กับอีกประการหนึ่งก็เป็นความพยายามที่จะนำเอาข้อบกพร่องหลายส่วนที่ท่านยังไม่ยอมแก้ไขมาตอกย้ำอีกครั้งหนึ่ง รวมทั้งข้อบกพร่องที่ปรากฏให้เห็นเพิ่มเติมในร่างพระราชบัญญัติปี ๒๕๔๗ นี้ ซึ่งถ้าจะว่าไปแล้วก็คือการทำหน้าที่ตามที่รัฐธรรมนูญมอบให้แทนเจ้าของเงินงบประมาณตัวจริง ซึ่งก็คือพี่น้องประชาชนเจ้าของภาษีอากรผู้แบกรับภาระทางภาษีนั่นเองครับ

สผ ๑/๒๕๔๖ (วิ.) นัยนา ๑๗/๒

เรื่องที่กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานเป็นเรื่องสุดท้ายสำหรับวันนี้ ก็คือว่า ความจริงการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณปี ๒๕๔๗ หาใช่การพิจารณายอดวงเงินทั้งหมดที่รัฐบาลนี้นำไปใช้จ่ายดังที่กระผมได้เกริ่นเอาไว้ในตอนต้นบ้างแล้วว่า มีโครงการที่จะต้องใช้เงินเป็นจำนวนมาก ๆ มากมายหลายโครงการที่ไม่ได้จัดเป็นงบประมาณของภาครัฐโดยชัดแจ้ง แต่อาศัยสถาบันการเงินของรัฐและช่องทางอื่นในการใช้จ่าย ซึ่งบางท่านก็เรียกว่า เงินนอกงบประมาณ ซึ่งมีคนเคยประเมินกันแล้วว่ามีตัวเลขยอดรวมสูงถึงร่วม ๆ ๗ แสนล้านบาท ซึ่งถ้าจะใช้ภาษางบประมาณที่เรียกขานงบเหล่านี้ว่าเป็นงบลงทุนแล้วละก็ ก็จะเป็นงบลงทุนประเภทที่ไม่ผ่านการตรวจสอบจากตัวแทนประชาชนหรือจากสภานี้ แต่อย่างหนึ่งประการใดทั้งสิ้น แล้วเมื่อนำจำนวนงบลงทุนดังกล่าวนี้มาเปรียบเทียบกับตัวเลขงบลงทุนที่ปรากฏจริงในงบประมาณฉบับนี้ที่จะผ่านการตรวจสอบจากสภาซึ่งมีอยู่เพียงร้อยละ ๒๑.๕ ของวงเงินงบประมาณทั้งหมด ----------

ซึ่งมียอดตัวเลขเพียง ๒๒๐,๘๘๘.๘ ล้านบาทเท่านั้น ท่านประธานก็จะเห็นชัดเจนเลยทีเดียวว่าแทบจะเปรียบเทียบกันไม่ได้เลย เพราะที่สภานี้มีโอกาสร่วมพิจารณาร่วมตรวจสอบนั้นเป็นจำนวนเพียงเล็กน้อยเท่านั้น และที่สภานี้ไม่ได้มีโอกาสตรวจสอบเลยครับ เพราะไม่ได้ตั้งไว้ในงบประมาณอย่างชัดเจน ซึ่งมีจำนวนสูงถึงประมาณ ๗ แสนล้านบาทนั้น ถ้าเทียบเป็นจำนวนเปอร์เซ็นต์แล้วละก็ผมคิดว่าสูงกว่าร้อยละ ๗๐ คือสูงกว่า ๗๐ เปอร์เซ็นต์เลยทีเดียว ตัวเลขนี้ก็เป็นตัวเลขที่น่าห่วงใยเป็นอันมาก แล้วก็เรื่องนี้ก็เป็นเรื่องที่แสดงให้เห็นถึงข้อบกพร่องอีกประการหนึ่งของงบประมาณปี ๒๕๔๗ นอกเหนือจากข้อบกพร่องอื่น ๆ ซึ่งดูจะมีอยู่อย่างมากมาย ซึ่งเพื่อนสมาชิกในสังกัดพรรคฝ่ายค้านของกระผมจะได้ลุกขึ้นมาอภิปรายต่อจากกระผม ก็ด้วยเหตุผลทั้งหมดนี้ ด้วยข้อผิดพลาด ข้อบกพร่องมากมายร้อยแปดพันประการที่กระผมได้ใช้ความพยายามในการนำเสนอต่อท่านประธานเพียงบางส่วนในตอนนี้ กระผมคิดว่าเพียงเท่านี้ก็ดูจะมีเหตุผลอย่างเพียงพอทีเดียวว่างบประมาณฉบับนี้ก็คงเป็นงบประมาณที่พรรคการเมืองในสังกัดพรรคฝ่ายค้านคงทำใจยากที่จะรับหลักการ กระผมขอกราบขอบพระคุณท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกครับ สำหรับของหัวหน้าพรรคการเมืองยังไม่หมดนะครับ ลำดับของพรรคการเมืองต่อไปคือพรรคชาติไทย ซึ่งผมได้รับหนังสือแจ้งจากหัวหน้าพรรค คือ ท่านบรรหาร ศิลปอาชา มอบให้คุณกัญจนาเป็นผู้อภิปรายแทนนะครับ คุณกัญจนาพร้อมแล้ว เชิญเลยนะครับ

นางสาวกัญจนา ศิลปอาชา (สุพรรณบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ดิฉัน กัญจนา ศิลปอาชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคชาติไทย จังหวัดสุพรรณบุรี ท่านประธานที่เคารพคะ การจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีพุทธศักราช ๒๕๔๗ รัฐบาลได้กำหนดยุทธศาสตร์ที่สำคัญไว้ ๕ ยุทธศาสตร์ ดังที่ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีได้กล่าวชี้แจงในเบื้องต้นไปแล้วนะคะ รวมทั้งได้จัดทำแผนงบประมาณในเชิงบูรณาการไว้อีก ๒๖ แผน โดยเน้นการประสานเชื่อมโยงภารกิจของหน่วยงานที่มีเป้าหมายวัตถุประสงค์เดียวกัน เน้นการกำกับดูแลโดยรองนายกรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบ แล้วก็เน้นการมีเจ้าภาพในแต่ละแผนงาน ประเด็นที่ดิฉันจะอภิปรายในวันนี้จะพูดเพียงเฉพาะยุทธศาสตร์การพัฒนาสังคม การแก้ไขปัญหาความยากจนและการยกระดับ

คุณภาพชีวิต ซึ่งก็จะเชื่อมโยงไปถึงแผนงานบางแผนงานใน ๒๖ แผนบูรณาการ จากนั้น ดิฉันจะอภิปรายถึงข้อจำกัดของงบประมาณที่ทำให้เกิดปัญหาในการดำเนินงานในบางกรณี ซึ่งดิฉันจะเอ่ยถึง ๔ กรณีด้วยกัน คือเรื่องค่าอาหารกลางวันสำหรับผู้รับการสงเคราะห์ในสถานสงเคราะห์ เรื่องความไม่เพียงพอของบ้านฉุกเฉินสำหรับเด็ก สตรี แล้วก็ครอบครัว แล้วก็เรื่องการถ่ายโอนสถานสงเคราะห์คนชราไปยังท้องถิ่น และเรื่องสุดท้ายก็คือเรื่องงบโครงการอาหารกลางวันของเด็กนักเรียน

ท่านประธานที่เคารพคะ ในยุทธศาสตร์การพัฒนาสังคม การแก้ไขปัญหาสังคม และการยกระดับคุณภาพชีวิต รัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณในส่วนนี้ไว้เป็นจำนวน ๔๐๓,๘๕๒.๒ ล้านบาท คิดเป็น ๓๙.๓ เปอร์เซ็นต์ของงบประมาณรายจ่ายทั้งหมดของปี ๒๕๔๗ ซึ่งนับว่าสูงสุดกว่ายุทธศาสตร์อื่น ๆ ก็เป็นเรื่องที่ดีที่รัฐบาลได้ให้ความสนใจในเรื่องปัญหาความยากจนแล้วก็คุณภาพชีวิตของประชาชน แต่ประเด็นที่ดิฉันจะต้องอภิปรายก็คือ เมื่อเอ่ยชื่อถึงชื่อยุทธศาสตร์นี้นะคะ ฟังเสมือนหนึ่งว่าเจ้าภาพที่สำคัญแล้วก็ควรจะเป็นหน่วยงานที่ได้รับงบประมาณสูงสุดในยุทธศาสตร์ด้านนี้ น่าจะเป็นหน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นใหม่ภายใต้การปฏิรูประบบราชการ นั่นก็คือกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เพราะว่าบทบาทหน้าที่ที่กระทรวงนี้ได้ถูกกำหนดไว้ ก็คือเรื่องการพัฒนาสังคม การสร้างความเป็นธรรมและความเสมอภาค การส่งเสริมพัฒนาคุณภาพและความมั่นคงในชีวิต สถาบันครอบครัว ชุมชน เพื่อให้ประชาชนมีความมั่นคงในการดำรงชีพ มีบริการสวัสดิการและการคุ้มครองที่ทั่วถึงเป็นธรรม สามารถช่วยเหลือพัฒนาตนเอง ครอบครัวและชุมชนให้เป็นสังคมที่สันติสุขได้ ----------

แต่ท่านประธานคะ เมื่อดูงบประมาณในส่วนที่กระทรวงนี้ได้รับจัดสรรในปี ๒๕๔๗ เป็นจำนวนเงิน ๓,๙๑๘.๘ ล้านบาท หรือคิดเป็นแค่เพียง ๐.๙๘ เปอร์เซ็นต์ นั่นคือไม่ถึง ๑ เปอร์เซ็นต์นะคะของงบประมาณในส่วนยุทธศาสตร์การพัฒนาสังคม เมื่อเป็นเช่นนี้ค่ะคนทำงานก็ต้องพยายามเข้าใจนะคะว่า งบประมาณส่วนใหญ่ในยุทธศาสตร์ด้านนี้ได้กระจายอยู่ในหน่วยงานอื่น ๆ มากกว่า ไม่ว่าจะเป็นในกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงมหาดไทย กระทรวงศึกษาธิการ หรือว่ากระทรวงแรงงาน การทำงานของกระทรวงการพัฒนาสังคมด้วยงบประมาณที่ไม่มากนัก แต่ว่ามีภารกิจที่ยิ่งใหญ่เพราะว่าต้องรับผิดชอบในเรื่องความมั่นคงทั้งทางด้านสุขภาพ ด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง สภาพแวดล้อมของพี่น้องประชาชนทั้ง ๖๐ กว่าล้านคน ด้วยงบประมาณที่ไม่มากนักการทำงานก็ไม่ง่ายนักนะคะ แต่ในฐานะที่ดิฉันเป็นที่ปรึกษาของท่านรัฐมนตรีว่าการก็ขอยืนยันว่าบุคลากรทุกคนในกระทรวงนี้มุ่งมั่นที่จะทำงานนะคะ แล้วก็อยากจะทำงานในมิติเชิงรุกด้วย แต่จะได้รับผลสำเร็จในการทำงานหรือไม่นั้น ความร่วมมือ การสนับสนุนของหน่วยงานอื่นมีความสำคัญอย่างยิ่งนะคะ เพราะอย่างที่ได้กล่าวมาแล้วว่างบประมาณส่วนใหญ่ของยุทธศาสตร์ด้านนี้ไม่ได้อยู่ที่กระทรวงการพัฒนาสังคม ดิฉันอยากจะขอยกตัวอย่างให้ท่านประธานฟังสักหนึ่งเรื่องนะคะถึงความคาดหวังแล้วก็ไม่ได้ดั่งหวังของงานกระทรวงการพัฒนาสังคม เนื่องจากว่าไม่ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ก็คือเรื่องเกี่ยวกับงบของคนพิการค่ะ สืบเนื่องมาจากการประชุมยุทธศาสตร์พัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการนะคะเมื่อวันที่ ๑๐ ตุลาคมปีที่แล้ว ซึ่ง ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีได้กรุณาไปเป็นประธานในการประชุมครั้งนั้นนะคะ ท่านนายกรัฐมนตรีได้มอบหมายให้กระทรวงการพัฒนาสังคมเป็นเจ้าภาพในเรื่องทุกเรื่องที่เกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้พิการ ซึ่งทางกระทรวงก็รับสนองด้วยความเต็มใจยิ่ง แล้วก็ได้จัดตั้งคณะกรรมการอำนวยการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการขึ้นทันทีซึ่งคนทำงานก็ประกอบไปด้วยทั้งคนพิการ คนปกติ ทั้งหน่วยงานภาครัฐ เอกชนนะคะ แล้วก็ท่านหัวหน้าพรรคของดิฉันก็ได้รับมาเป็นประธานที่ปรึกษาด้วย มีมติที่ประชุมเรื่องหนึ่งนะคะในเรื่องเกี่ยวกับกองทุนช่วยเหลือคนพิการ ได้มีมติให้ทางกระทรวงการพัฒนาสังคมนี้ทำเรื่องขอเงินจากกองสลาก จำนวน ๒๐๐ ล้านบาท เข้าสู่กองทุนฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ ซึ่งปกติท่านประธานคะ กองทุนนี้จะได้รับเงินสนับสนุนจากรัฐบาลปีละ ๒๐ ล้านบาท แต่วัตถุประสงค์ของกองทุนนี้กว้างขวางมากนะคะ วัตถุประสงค์ของกองทุนต้องการที่จะดำเนินงานสงเคราะห์

คนพิการทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านการแพทย์ การศึกษา สังคม การฝึกอาชีพ แล้วก็ตั้งแต่ก่อตั้งกองทุนมาเมื่อปี ๒๕๓๖ จนถึงปัจจุบันนี้นะคะ ได้ทำการช่วยเหลือคนพิการไปแล้วเป็นจำนวนถึง ๒๗,๐๐๐ ราย แล้วก็ช่วยเหลือโครงการที่พัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการไปแล้วเป็นจำนวน ๓๘๐ โครงการ เป็นเงินทั้งสิ้นประมาณ ๕๒๒ ล้านบาทค่ะ เป้าหมายที่ได้เคยตั้งไว้สำหรับปี ๒๕๔๖ นี้ได้ตั้งไว้ว่าต้องการที่จะให้คนพิการสามารถกู้เงินได้จากกองทุนนี้ จำนวน ๖,๐๐๐ ราย แล้วก็ต้องการที่จะช่วยเหลือโครงการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการอีก ๘๕ โครงการ ประกอบกับคณะกรรมการกองทุนฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการได้มีมติที่จะขยายวงเงินกู้ยืมสำหรับคนพิการนะคะ จากเดิมที่ให้กู้รายละไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท เป็นให้กู้รายละไม่เกิน ๔๐,๐๐๐ บาท ทั้งนี้ก็เพื่อให้เขาได้มีวงเงินในการประกอบอาชีพมากขึ้นะคะ ทำให้เงินที่มีหมุนเวียนในกองทุนนี้มีไม่เพียงพอที่จะช่วยได้อย่างมีประสิทธิภาพ เมื่อกระทรวงการพัฒนาสังคมได้ทำเรื่องขอเงินไปยังกระทรวงการคลัง ปรากฏว่าไม่ได้รับเงินจำนวนนี้นะคะ โดยกระทรวงการคลังอ้างว่าได้ยกเงินจากกองสลากจำนวน ๒๐๐ ล้านบาทนี้เข้าสู่กองทุนการศึกษาเพื่อคนพิการสังกัดกระทรวงศึกษาธิการแล้ว แล้วเมื่อได้ให้เงินจำนวนนี้กับกระทรวงศึกษาธิการแล้วก็ไม่มีที่จะให้กระทรวงอื่นอีกเพราะถือว่าเป็นงบสำหรับคนพิการด้วยกัน ซึ่งก็ได้เรียนแล้วนะคะว่างานของกองทุนฟื้นฟูนี่เป็นงานในเชิงบูรณาการที่กว้างกว่าการศึกษา เพราะว่ารวมถึงเรื่องการแพทย์ การสังคม ที่สำคัญก็คือการประกอบอาชีพด้วย จะมีประโยชน์อะไรท่านประธานคะถ้าเราสนับสนุนให้คนพิการเรียนจนจบ แต่เราไม่ได้ให้การสนับสนุนเรื่องอาชีพนะคะ ----------

อันนี้ก็ต้องขอฝากไว้ด้วย และนี่ก็คือข้อจำกัดของการทำงานของกระทรวงการพัฒนาสังคม อย่างที่ได้เรียนแล้วว่าถ้าไม่ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเราก็ทำงานค่อนข้างลำบากนะคะ ท่านนายกก็เหมือนเป็นเทวดาที่ไม่มีไม้กายสิทธิ์นะคะ จะเสกอะไรก็ไม่ได้ ก็ต้องขอรบกวนด้วยนะคะ ท่านประธานที่เคารพคะ ในส่วนของแผนบูรณาการ ๒๖ แผน ดิฉันอยากจะขอกล่าวเป็นข้อสังเกตไว้สัก ๒ แผนนะคะ

แผนแรกก็คือ ในแผนงานที่ ๑๒ ค่ะ การป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติด งานในส่วนนี้โดยแท้จริงแล้วกระทรวงการพัฒนาสังคมมีบทบาทสำคัญยิ่งนะคะ เพราะว่าเราทำงานเกี่ยวกับเด็ก เกี่ยวกับเยาวชน เด็กและเยาวชนท่านประธานก็คงจะทราบดีว่าเป็นกลุ่มเสี่ยงแล้วก็เป็นกลุ่มเป้าหมายหลักของพวกพ่อค้ายาเสพติด แต่ว่าแผนงานในส่วนนี้กระทรวงการพัฒนาสังคมไม่ได้รับงบประมาณเลยนะคะ

อีกแผนหนึ่งก็คือแผนงานที่ ๑๘ ค่ะ การฟื้นฟูหลังน้ำท่วม เจ้าภาพที่กำหนดไว้ในแผนนี้ก็คือกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย หากแต่ว่าในทางปฏิบัติค่ะท่านประธาน เมื่อเกิดน้ำท่วมขึ้นภาวะหลังน้ำลดแล้วพี่น้องประชาชนก็ยังหวังพึ่งการช่วยเหลือของหน่วยงานที่เรียกว่าประชาสงเคราะห์จังหวัด ซึ่งเป็นชื่อเดิมนะคะ หรือชื่อใหม่ก็คือ พัฒนาสังคมและสวัสดิการจังหวัดอยู่นั่นเอง แต่เราก็ไม่มีงบประมาณในส่วนนี้เช่นเดียวกัน ดิฉันก็ต้องขอตั้งเป็นข้อสังเกตไว้

ท่านประธานที่เคารพคะ ต่อไปนี้ดิฉันจะขออภิปรายถึงข้อจำกัดของงบประมาณที่ทำให้เกิดปัญหาในการทำงานใน ๔ เรื่องด้วยกัน เรื่องแรกก็คือ เรื่องค่าอาหารสำหรับผู้รับการสงเคราะห์ประเภทต่าง ๆ ในสถานสงเคราะห์สังกัดกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กรมพัฒนาสังคมได้ทำเรื่องถึงกระทรวงการคลังเพื่อจะขอเพิ่มอัตราค่าอาหารของผู้ที่รับการสงเคราะห์ในสถานสงเคราะห์ ซึ่งเป็นอัตราที่เราใช้มาตั้งแต่ปี ๒๕๓๙ แล้วนะคะ แต่ว่าปัจจุบันนี้ภาวะค่าครองชีพสูงขึ้น เงินก็เฟ้อนะคะ งบประมาณที่ได้จัดสรร ไม่เพียงพอที่จะซื้ออาหารที่มีคุณภาพให้กับผู้รับการสงเคราะห์ได้ กรมพัฒนาสังคมได้ทำเรื่องขอไปที่กระทรวงการคลังค่ะ ซึ่งกระทรวงการคลังก็ได้กรุณาอนุมัติให้มานะคะ แม้จะไม่ได้ตามอัตราที่ขอแต่ก็ยังดีค่ะยังให้เพิ่มขึ้นบ้าง ดิฉันอยากเรียนให้ท่านประธาน

ได้ทราบถึงอัตราโดยสังเขปดังนี้นะคะ จะได้ทราบว่าถึงแม้ได้เพิ่มมันก็ยังน้อยอยู่นะคะ ค่าอาหารสำหรับผู้รับการสงเคราะห์ทุกประเภทจากเดิมเราได้รับในอัตราคนละวันละ ๓๒ บาท ได้เพิ่มเป็นคนละวันละ ๔๐ บาท ท่านประธานคะ ท่านนายกคะ ๔๐ บาทนี้หมายถึง ๓ มื้อนะคะ ก็ตกมื้อละประมาณ ๑๓ บาท จริง ๆ ก็ยังน้อยอยู่เลยนะคะ และค่าอาหารสำหรับเด็กอ่อนในวัย ๐ - ๕ ปี จากเดิมที่ได้คนละวันละ ๓๙ บาท ก็ได้เพิ่มเป็น ๕๐ บาท ค่าอาหารสำหรับผู้เจ็บป่วยจากคนละวันละ ๓๙ บาท เพิ่มเป็น ๔๐ บาท และค่าอาหารกลางวันสำหรับเด็กในสถานสงเคราะห์ที่ไปศึกษานอกสถานสงเคราะห์จากเดิมที่ได้อัตราวันละ ๒๖ บาท ก็เป็น ๔๐ บาท แม้ได้เพิ่มน้อยไม่ได้ตามที่ขอแต่ก็ยังดีที่ได้เพิ่มบ้าง ปัญหาที่เกิดขึ้นก็คือว่ากระทรวงการคลังได้อนุมัติมาเมื่อวันที่ ๑๖ พฤษภาคมที่ผ่านมานี้นะคะ ซึ่งก็ล่วงเลยเวลาพิจารณางบประมาณปี ๒๕๔๗ ของสำนักงบประมาณไปแล้ว ดังนั้นดิฉันคงต้องขอฝากคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณางบประมาณในขั้นพิจารณาในวาระที่ ๒ นะคะ เพราะว่าจะมีผู้แปรญัตติในส่วนนี้เป็นวงเงินประมาณ ๙๐,๔๓๕,๐๐๐ กว่าบาท เพื่อเพิ่มเป็นค่าอาหารให้กับผู้รับการสงเคราะห์ตามที่กระทรวงการคลังได้อนุมัติมาแล้ว เพียงแต่อนุมัติมาไม่ทันเวลาของงบประมาณนะคะ

เรื่องที่ ๒ ก็คือ เรื่องความจำเป็นที่จะต้องขอมีบ้านพักฉุกเฉินสำหรับเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัวมากขึ้น ท่านประธานคะ ดิฉันขออนุญาตเรียนชี้แจงข้อมูลของความจำเป็นดังนี้นะคะ ปัจจุบันนี้กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการได้จัดบริการบ้านพักสำหรับเด็ก ครอบครัว ขึ้น ๙ แห่งทั่วประเทศ ใน ๙ จังหวัด คือที่จังหวัดเชียงใหม่ ภูเก็ต ชลบุรี อุดธานี อุบลราชธานี นราธิวาส นครสวรรค์ สงขลา และกรุงเทพมหานคร ทั้งนี้ก็เพื่อให้การช่วยเหลือเด็ก เยาวชน และครอบครัวที่ประสบปัญหาความเดือดร้อนให้มีที่พักพิงชั่วคราว เสมือนหนึ่งเป็นบ้านพักฉุกเฉินหรือบ้านแรกรับนั่นเอง ก่อนที่จะพิจารณาว่าจะส่งเขากลับสู่ครอบครัวหรือว่าจะช่วยเหลือในรูปแบบใดที่เหมาะสม ซึ่งที่ผ่านมาก็ได้ให้ความช่วยเหลือกลุ่มต่าง ๆ เช่น เด็กที่ถูกทอดทิ้ง เด็กที่ขาดผู้อุปการะเลี้ยงดู เด็กเร่ร่อน สตรีตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ สตรีที่ถูก

สผ ๑/๒๕๔๖ (ว.)

เพทาย ๒๐/๓

ทารุณกรรมทางเพศ และบุคคลในครอบครัวที่ประสบปัญหา เป็นต้น จากการดำเนินงานของบ้านพักเด็กและครอบครัวที่ได้จัดตั้งขึ้นมาตั้งแต่ปี ๒๕๓๖ มีเป้าหมายให้บริการปีละประมาณ ๒,๕๐๐ คน ในบ้าน ๙ แห่งนี้นะคะ ----------

- ๒๑/๑

ซึ่งในปี ๒๕๔๔ มีผู้มาใช้บริการจำนวนประมาณ ๒,๔๐๐ กว่าคน ปี ๒๕๔๕ เพิ่มเป็น ๓,๓๐๐ กว่าคนนะคะ แล้วก็ข้อมูลปี ๒๕๔๖ จนถึงเดือนเมษายนที่ผ่านมานี้มีผู้มารับบริการแล้วถึง ๒,๐๐๐ คน จะเห็นได้นะคะว่าแนวโน้มของเด็กสตรีแล้วก็บุคคลในครอบครัวที่ประสบปัญหาทุกข์ยากมีเพิ่มขึ้นทุก ๆ ปี แล้วก็บริการบ้านพักเด็กและครอบครัวที่มีอยู่ก็สามารถช่วยเหลือพวกเขาได้มากให้กลับคืนสู่ครอบครัวแล้วก็ชุมชนนะคะ การที่เราจะให้เขาสู่สถานสงเคราะห์นั้นเป็นทางเลือกสุดท้ายเพราะว่าชีวิตในสถานสงเคราะห์ไม่น่าอภิรมย์นักนะคะ นอกจากว่าไม่มีทางไปแล้วเราถึงจะต้องนำเขาเข้าสู่สถานสงเคราะห์ ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้นค่ะ กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการจึงได้มีโครงการที่จะขยายบ้านพักฉุกเฉินลักษณะนี้ไปยังจังหวัดอื่น ๆ อีกเพื่อให้บริการได้ครอบคลุมพี่น้องประชาชนได้มากขึ้น โดยจะมุ่งเน้นจังหวัดที่ได้รับผลกระทบทางสังคมอันเนื่องมาจากการพัฒนาเศรษฐกิจนะคะ จังหวัดที่เป็นศูนย์กลางการคมนาคมแล้วก็มีการเคลื่อนย้ายแรงงานในระดับล่าง แล้วก็มีการเคลื่อนไหวของทางสังคมที่จะส่งผลกระทบต่อกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งที่กรมพัฒนาสังคมได้ทำขอเพิ่มไปใน ๑๕ จังหวัดนะคะ ได้แก่ที่จังหวัดอยุธยา นครปฐม ลำปาง เพชรบุรี ระยอง นครศรีธรรมราช ชุมพร ยะลา จันทบุรี ตรัง ขอนแก่น สุราษฎร์ธานี เชียงราย พิษณุโลก และนครราชสีมาค่ะ ซึ่งงบประมาณที่ใช้สำหรับการจัดตั้งบ้านฉุกเฉินในแต่ละแห่งรวมเบ็ดเสร็จนะคะ ทั้งค่าเช่าสถานที่ ค่าจ้างบุคลากร งบดำเนินการจะตกประมาณแห่งละ ๔.๕๔๓ ล้านบาท ๑๕ แห่งก็จะเป็นเงินรวมทั้งสิ้นประมาณ ๖๘.๑๔๕ ล้านบาทนะคะ โดยตั้งเป้าหมายว่าบ้านแต่ละแห่งจะรับผู้บริการได้แห่งละประมาณ ๒๐๐ คน แต่เมื่อกรมพัฒน์ทำเรื่องขอไปยังสำนักงบประมาณปรากฏว่าก็ไม่ได้รับอนุมัตินะคะ ก็อยากจะฝากขอท่านกรรมาธิการพิจารณางบประมาณได้ช่วยพิจารณาในขั้นแปรญัตติด้วยเพราะว่าก็จะมีผู้แปรญัตติในส่วนนี้เช่นเดียวกัน ถ้าเรามีบ้านอย่างนี้เพิ่มขึ้นนะคะก็จะช่วยเหลือเด็ก สตรีผู้ถูกรุกรานทางครอบครัวได้มากยิ่งขึ้นค่ะ

ปัญหาเรื่องที่ ๓ นะคะ ก็คือเรื่องปัญหาการถ่ายโอนสถานสงเคราะห์คนชราจำนวน ๑๓ แห่งให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนะคะ ท่านประธานคะขณะนี้รายการงบประมาณในส่วนของกรมพัฒนาสังคมที่ได้โอนไปให้ท้องถิ่นแล้วก็มีเรื่องเบี้ยยังชีพเอดส์จำนวน ๓๖ ล้านบาท แล้วก็เบี้ยยังชีพคนพิการจำนวน ๑๕๐ ล้านบาท แต่สิ่งที่ดิฉันห่วงใยก็คือ

การที่จะโอนสถานสงเคราะห์คนพิการจำนวน ๑๓ แห่งนี่ล่ะคะ เพราะว่าตามมติของคณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระบุว่าต้องโอนไปให้ภายในปี ๒๕๔๗ จะเหลือสังกัดกรมพัฒนาสังคมอีกเพียง ๗ แห่ง ทั้งหมดเรามี ๒๐ แห่งค่ะ เหตุที่ห่วงเพราะอะไรคะ ห่วงก็เพราะว่าท้องถิ่นหลายแห่งยังไม่มีความพร้อม แล้วที่สำคัญก็คือเรื่องขอบเขตของการให้บริการ ดิฉันยกตัวอย่างนะคะ อย่างสถานสงเคราะห์คนชรา เช่นที่จังหวัดนครปฐมอย่างนี้เป็นต้น ขณะที่สังกัดอยู่ที่กรมพัฒน์จะให้บริการคนชราไม่ใช่เฉพาะแค่ที่จังหวัดนครปฐม แต่จะให้บริการคนชราในจังหวัดใกล้เคียงด้วย หากถ้าว่าเมื่อโอนไปสู่ท้องถิ่นแล้วท้องถิ่นจะรับบริการคนชราในจังหวัดใกล้เคียงหรือไม่ อันนี้เป็นปัญหา เพราะว่าเรายังไม่มีสถานสงเคราะห์คนชราครบทุกจังหวัดนะคะ ทางกรมพัฒน์ได้ทำเรื่องขอชะลอการโอนนี้ไปยังคณะกรรมการกระจายอำนาจ ขอชะลอก่อนจนกว่าเราจะมีความพร้อมหรือว่าชุมชนมีความพร้อมมากกว่านี้ แต่ว่าคณะกรรมการก็ไม่ยอมให้ชลอนะคะอันนี้เป็นความห่วงใยของดิฉันค่ะ

เรื่องสุดท้ายและเป็นเรื่องสำคัญยิ่งสำหรับเรื่องงบประมาณก็คือ เรื่องงบอาหารกลางวันของเด็กนักเรียน จากข้อมูลที่ปรากฏนี่นะคะ น่าตกใจแล้วก็น่าห่วงใยเป็นอย่างยิ่ง เพราะแม้ว่าข้อมูลของเด็กในระดับประถมศึกษาซึ่งเรามีเด็กในระดับประถมศึกษาประมาณ ๖.๖ ล้านคนนี่นะคะ ก็ปรากฏว่าเด็กถึงประมาณล้านคนเศษอยู่ในภาวะทุกข์โภชนาการ ทั้งที่ประเทศไทยเราเป็นเมืองเกษตรกรรมเรียกว่าเป็นอู่ข้าว อู่น้ำ แต่เด็กไทยเรายังอดอยากหิวโหยอยู่มากมาย นี่เรายังไม่พูดถึงเด็กที่อยู่นอกระบบนะคะ แล้วก็ยังไม่พูดถึงเด็กในระดับมัธยมด้วย ----------

ซึ่งข้อมูลในขณะที่ดิฉันอยู่กระทรวงศึกษาธิการนะคะ เราได้ทำการสำรวจเด็กในระดับมัธยมด้วย จากข้อมูลโรงเรียนทั้งหมดที่สำรวจประมาณ ๒,๓๐๐ โรงเรียนในปี ๒๕๔๒ ปรากฏว่ามีโรงเรียนเพียง ๖๐๕ โรงเรียน หรือคิดเป็นแค่ ๒๔ เปอร์เซ็นต์ของโรงเรียนในระดับสามัญทั้งหมดที่เด็กทุกคนได้รับประทานอาหารกลางวันอิ่มทุกวัน ยังมีอีกจำนวนมากที่ไม่ได้รับประทานอาหารกลางวัน ในเรื่องนี้ขอเรียนว่ารัฐบาลคงต้องให้ความสนใจอย่างยิ่งยวด เพราะว่าพัฒนาการของเด็กในเรื่องความพอเพียงของอาหารที่เด็กได้รับจะเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ แล้วถ้าเด็กไม่ได้รับการพัฒนา การปฏิรูปการศึกษาต่อให้เราพยายามเน้นย้ำอย่างไรก็ยากที่จะสำเร็จได้ ซึ่งดิฉันก็ดีใจนะคะว่าเรื่องนี้ท่านนายกก็ได้ลงมาให้ความสนใจแล้วนะคะ สิ่งที่ดิฉันอยากจะเรียนในที่นี้ก็คืออยากจะเรียนถึงข้อมูลการทำงานในเรื่องโครงการอาหารกลางวันในช่วงที่ผ่านมาที่พรรคชาติไทยได้เคยดูแลกระทรวงศึกษาธิการเผื่อจะได้เป็นแนวทางให้ได้ดำเนินการสืบเนื่องต่อไป เพราะว่าจะเป็นประโยชน์กับเด็กเยาวชนของเรา ในช่วงที่พรรคชาติไทยดูแลกระทรวงศึกษานะคะ สิ่งที่ได้ทำไว้สำหรับเรื่องโครงการอาหารกลางวันก็คือเราได้ตั้งคณะกรรมการขึ้นมาชุดหนึ่ง ชื่อคณะกรรมการโครงการส่งเสริมให้นักเรียนทุกคนได้รับประทานอาหารกลางวันอิ่มทุกวัน ชื่อยาวหน่อยค่ะท่านประธาน แต่ว่าแจ่มแจ้งนะคะในเจตนารมณ์ของการที่อยากจะให้เด็กทุกคนได้รับประทานอาหาร ซึ่งคณะกรรมการชุดนี้มีดิฉันในขณะนั้นซึ่งดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการเป็นประธาน แล้วก็มีสำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติเป็นฝ่ายเลขา ขอประทานโทษที่ต้องเอ่ยนามท่านนะคะ ท่านอดีตปลัดโกวิท วรพิพัฒน์ ผู้ล่วงลับไปแล้ว ท่านเป็นกำลังสำคัญสำหรับโครงการนี้ด้วย คณะกรรมการชุดนี้เราได้มีการประชุมกันทุกเดือนแล้วก็มีหน่วยงานในทุกสังกัดของกระทรวงศึกษาธิการให้ความร่วมมือ ในช่วงนั้นพอดีว่าพรรคชาติไทยได้กำกับดูแลกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ด้วยก็ได้นำเอากระทรวงเกษตรและสหกรณ์มาทำเอ็มโอยู (MOU) ร่วมกัน เพราะว่าหน่วยงานในกระทรวงเกษตรและสหกรณ์หลายหน่วยงานจะช่วยในเรื่องโครงการอาหารกลางวันเด็กในโรงเรียนได้นะคะ หน่วยงานในกระทรวงเกษตรที่มาช่วยก็คือ กรมพัฒนาที่ดิน กรมชลประทานมาช่วยในเรื่องการขุดบ่อเพื่อเป็นแหล่งน้ำในการทำโครงการพืชผักสวนครัวในโรงเรียน กรมประมงมาให้พวกพันธุ์ปลา กรมปศุสัตว์สนับสนุนเรื่องพันธุ์เป็ด พันธุ์ไก่ พันธุ์พืช เรื่องอาหารสัตว์แล้วก็เรื่องพวกเวชภัณฑ์ต่าง ๆ กรมส่งเสริมการเกษตรมาแนะนำวิธี

เพาะปลูก เลี้ยงสัตว์ มาแนะนำเครื่องมือเครื่องใช้ วิธีถนอมอาหาร การแปรรูปอาหาร รวมทั้งให้เงินทุนหมุนเวียนฝึกอาชีพเกษตรกรด้วย นโยบายนี้เราเน้นให้ทุกโรงเรียนต้องทำโครงการพืชผักสวนครัวเพาะปลูกเพื่อเป็นอาหารกลางวัน เพราะว่าลำพังงบประมาณที่ได้วันละ ๖ บาท เป็นค่าอาหารกลางวันต่อหัว จำนวน ๒๐๐ วันต่อ ๑ ปี แล้วก็แค่ ๓๐ เปอร์เซ็นต์ของเด็กนักเรียนทั้งหมดนี่อย่างไรก็ไม่เพียงพอถ้าไม่ทำโครงการอาหารกลางวันแบบนี้นะคะ แล้วการที่เราทำโครงการเช่นนี้ เด็กเองก็จะได้เรียนรู้ เป็นการเรียนรู้สอดคล้องกับการปฏิรูปการศึกษาด้วย และถ้าเขาได้เรียนรู้แบบนี้เขาสามารถที่จะนำโครงการนี้ไปทำต่อที่บ้านเพื่อเป็นอาหารมื้อเย็นแล้วก็มื้อเช้าได้อีกด้วย กระทรวงศึกษาธิการในช่วงนั้นได้เสนอคณะรัฐมนตรี ขอให้โครงการส่งเสริมให้นักเรียนทุกคนได้รับประทานอาหารกลางวันอิ่มทุกวัน เป็นนโยบายที่สำคัญของรัฐ ซึ่งคณะรัฐมนตรีก็ได้เห็นชอบเมื่อเดือนตุลาคม ๒๕๔๒ แล้วก็กำหนดให้กระทรวงศึกษาธิการกระทรวงเกษตรเป็นกระทรวงหลัก แล้วก็ให้ทุกหน่วยงานกระทรวง ทบวง กรม ไม่ว่าจะเป็นกระทรวงมหาดไทย กระทรวงสาธารณสุขให้ความร่วมมือกับโครงการนี้ นอกจากนั้นแล้วเราตระหนักดีนะคะว่าโครงการจะสำเร็จไม่ได้ถ้าขาดความร่วมมือจากท้องถิ่น เราจึงได้จัดการประชุมยุทธศาสตร์ เรียกว่า ยุทธศาสตร์การดำเนินงานโครงการอาหารกลางวัน เศรษฐกิจพอเพียง อาหารกลางวันเพียงพอนะคะ โดยได้เชิญผู้บริหารทุกระดับในทุกจังหวัดประมาณ ๗๐๐ คน ไล่ไปตั้งแต่ท่านผู้ว่าราชการจังหวัด สาธารณสุขจังหวัด ศึกษาธิการจังหวัด ประถมศึกษาจังหวัด เกษตรจังหวัดแล้วก็มีพระสงฆ์ด้วย ผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแล้วก็หน่วยงานทางภาครัฐ เอกชนเข้าร่วมประชุมเพื่อให้ความรู้นะคะ ถึงความสำคัญของโครงการอาหารกลางวันแล้วก็ขอความร่วมมือให้ท่านเหล่านั้นให้ความร่วมมือในโครงการอาหารกลางวันของเด็กนักเรียนซึ่งก็ได้รับผลสัมฤทธิ์เป็นอย่างดีนะคะ คณะกรรมการยังได้ทำการตรวจเยี่ยมการทำงานโครงการนี้ในโรงเรียนต่าง ๆ ในแต่ละจังหวัดเป็นประจำ และจังหวัดไหนทำดีก็จะเป็นตัวอย่างให้จังหวัดอื่น ๆ ดิฉันขอยกตัวอย่างนะคะ ในจังหวัดเลย สมัยนั้นท่านอดีตผู้ว่าพีระ มานะทัต เป็นผู้ว่าราชการจังหวัดเลย ท่านทำได้ดีมาก จนออกรับประกันได้เลยว่าเด็กในจังหวัดเลยขณะนั้นไม่มีใครอดอาหารกลางวันเลย ซึ่งขณะนี้เป็นอย่างไรดิฉันไม่ทราบแล้วนะคะ ----------

แล้วทางกระทรวงก็เน้นให้ผู้บริหารโรงเรียนทุกคนต้องให้ความสนใจกับโครงการนี้ แล้วก็ใช้ผลสัมฤทธิ์ของโครงการนี้เป็นหนึ่งในเกณฑ์ประเมินผลงานของผู้บริหารด้วย นอกจากนั้นก็ยังเน้นความร่วมมือจากภาคเอกชนต่าง ๆ ซึ่งก็ได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดียิ่ง ยกตัวอย่างอย่างเช่น มูลนิธิอายิโนะโมะโต๊ะ มูลนิธิมิตซูบิชิ อิเล็กทริก ธนาคารแสตนดาร์ทชาร์เตอร์ นครธนก็บริจาคเงินเป็นจำนวนหลายล้านบาท ที่สำคัญคืออย่างบริษัท พร็อคเตอร์ แอนด์ จัมโบ้ ประเทศไทย ได้จัดโครงการรณรงค์หาทุนให้โครงการอาหารกลางวันเป็นเงินถึง ๑๙ ล้านบาท อันนี้ก็เรียนว่าถ้าเราเรียกร้องให้องค์กรเอกชนมาช่วยเหลือเขาก็ยินดีที่จะให้ความช่วยเหลือ เพียงแต่ว่าเราต้องตื่นตัวในเรื่องนี้ก่อนนะคะ และเป้าหมายในขณะนั้นหวังด้วยว่าเมื่อเด็กทุกคนได้รับประทานอาหารกลางวันอิ่มทุกวันแล้วนี่ก็จะขยายไปสู่การรับประทานอาหารที่ถูกหลักโภชนาการด้วย โครงการไปได้ดีมากนะคะ ก็อยากจะฝากท่านผู้บริหารกระทรวงศึกษาธิการลองไปดู ลองไปค้นเอกสารการดำเนินงานโครงการนี้นะคะ แล้วก็อยากจะให้สืบสานต่อเพื่อเป็นประโยชน์กับเด็กเยาวชนของเราเอง ดิฉันได้ทราบว่ากระทรวงศึกษาธิการได้มีโครงการจะขอเพิ่มงบอาหารกลางวันจากมื้อละ ๖ บาทเป็น ๑๐ บาท ซึ่งถ้าได้รับเพิ่มในส่วนนี้ก็เป็นสิ่งที่ดี แต่อย่างไรก็ตามดิฉันขอเรียนว่าการบริหารจัดการเป็นเรื่องที่สำคัญนะคะ ต่อให้ได้รับงบประมาณเพิ่ม แต่ถ้าบริหารจัดการไม่ดีเท่าไรก็ไม่พอค่ะ ท่านประธานที่เคารพคะ ดิฉันได้ใช้เวลามาพอสมควรแล้วก็ขอสรุปโดยฝากประเด็นทั้งหมดที่ได้อภิปรายไว้ให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องนั่นก็คือผู้บริหารนโยบาย แล้วก็ทางคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณางบประมาณ ทั้งนี้ก็เพื่อที่จะให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในการพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่มีความมั่นคงในชีวิตอย่างแท้จริงค่ะ ขอขอบคุณค่ะ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ท่านหัวหน้าพรรคการเมืองอื่นไม่ติดใจจะอภิปราย ให้เป็นลูกพรรคหรือสมาชิกพรรคนะครับ เชิญเลยครับ เชิญเลยครับที่ยกมือทางประชาธิปัตย์ครับ

นายไตรรงค์ สุวรรณคีรี (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม ไตรรงค์ สุวรรณคีรี สมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ บัญชีรายชื่อ ท่านประธานที่เคารพครับ ก่อนที่ผมจะลงลึกไปในเอกสารงบประมาณที่รัฐบาลได้แจกจ่ายนี่ ผมต้องทำความเข้าใจเป็นเบื้องต้นกับท่านประธานและพี่น้องประชาชนที่ฟังรวมทั้งพวกเราที่อยู่ในสภาว่า การอภิปราย

สผ ๑/๒๕๔๖ (วิ.) อัมพา ๒๓/๒

ในขั้นรับหลักการนั้น ผมได้รับผิดชอบจากพรรคให้ดูแลทางด้านเศรษฐกิจร่วมกับคณะอีก ๑๕ คน ในทางเศรษฐศาสตร์นั้นคำว่า หลักการ ของการพิจารณาเกี่ยวกับเรื่องงบประมาณนั้น ให้ดูเป้าหมายทางด้านเศรษฐกิจ เป้าหมายทางด้านเศรษฐกิจนี่ในทางการคลังเวลาจัดสรรงบประมาณนี่ก็จะมี ๔ เป้าหมาย คนที่เรียนวิชาเศรษฐศาสตร์ทุกคนรู้ ท่านรัฐมนตรีก็รู้ คิดว่าท่านนายกรัฐมนตรีก็รู้ เป้าหมายมี ๔ ประการก็คือว่า ๑. ดูว่ามีผลต่อความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจเป็นอย่างไร ประการที่ ๒ ก็ดูว่ามีผลต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจแค่ไหน ประการที่ ๓ ก็ดูว่ามีผลต่อการจัดสรรทรัพยากรธรรมชาติให้มีประสิทธิภาพมากน้อยแค่ไหน และประการที่ ๔ ดูว่ามีผลต่อการกระจายรายได้เกิดความเป็นธรรมในหมู่พี่น้องประชาชนแค่ไหน มี ๔ ประการนี้เท่านั้นนะครับ ไม่ว่าในโลกเสรีหรือในโลกคอมมิวนิสต์ สังคมนิยมก็มี ๔ ตัวนี้แหละ เพียงแต่ว่าแต่ละปีแต่ละช่วงเวลานั้นขึ้นอยู่กับการจัดอันดับความสำคัญว่ามันถูกกับกาลเทศะมากน้อยแค่ไหน นี่คือกรอบที่ผมจะอภิปรายครับ ----------

ทีนี้มาดูในเนื้อเอกสารผมจะไม่ลงลึกมากเพราะว่ามีสมาชิกในกลุ่มของผมอีก ๑๔ - ๑๕ คน จะต้องลงลึกไป แต่ผมอยากจะกราบเรียนว่าในกรอบเอกสารงบประมาณที่รัฐบาลได้เสนอ และที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้กรุณาอ่านให้ฟังแล้วเมื่อเช้านี้ ได้พูดชัดเจนว่ารัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณในปีนี้นะครับ ได้พูดผมลอกมาเลยนะครับว่า รัฐบาลบอกว่าภายใต้ภาวะเศรษฐกิจของโลกยังฟื้นตัวไม่เต็มที่ ซึ่งคาดการณ์ว่าเศรษฐกิจของไทยในปี ๒๕๔๖ จะขยายตัวไม่ต่ำกว่า ๕ เปอร์เซ็นต์ และอัตราเงินเฟ้อก็จะอยู่ ๑.๖ เปอร์เซ็นต์อย่างที่ท่านบอกนะครับ และท่านบอกด้วยว่าสาเหตุของปี ๒๕๔๖ เพราะว่าการตั้งงบประมาณแผ่นดินในปี ๒๕๔๗ มันต้องดูสภาพการณ์ปี ๒๕๔๖ รัฐบาลทำถูกต้องแล้วก็ต้องทำนายเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในปี ๒๕๔๗ ทุกประเทศเขาก็ต้องทำอย่างนี้ครับ แล้วก็ทุกปีที่พวกเราทำก็ทำอย่างนี้ เพราะรัฐบาลเขาเท้าความว่าปี ๒๕๔๖ รัฐบาลเชื่อมั่นว่าเศรษฐกิจไทยจะขยายตัว ๕ เปอร์เซ็นต์ เงินเฟ้อ ๑.๖ แล้วก็ย้ำว่าที่จะขยายตัวประมาณ ๕ เปอร์เซ็นต์มาจากการดำเนินการ การเสริมสร้างความเข้มแข็งของฐานรากของระบบเศรษฐกิจ ส่งผลในการสร้างกำลังซื้อและกระตุ้นการใช้จ่ายภาคเอกชนให้ขยายตัวอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งส่งผลให้ภาษีที่จัดเก็บบนพื้นฐานของการบริโภคขยายตัวในอัตราที่สูงกว่าเป้าหมาย และการขยายตัวดังกล่าวนั้นได้รับการสนับสนุนจากการส่งออกอย่างเข้มแข็งยิ่งขึ้น นี่คือลอกมาจากตรงโน้น ๑ บรรทัด ตรงนี้ ๒ บรรทัด ตรงนี้ ๓ บรรทัด แต่ว่าลอกคำพูดในหนังสืองบประมาณโดยสังเขปนี้แล้วลอกมาเขียน แค่นี้ผมก็จะแบ่งออกเป็น ๔ ข้อ ทั้ง ๑๐ ประโยคนี้ผมจะแบ่งออกมาเป็น ๔ ข้อ เพื่อที่จะมาถกเถียงกันกับรัฐบาลในวันนี้ ก็คือว่าแยกออกมาเป็นว่าอย่างนี้นะครับ ข้อที่ ๑ รัฐบาลบอกว่าในปี ๒๕๔๖ ได้เสริมสร้างความเข้มแข็งของฐานรากทางเศรษฐกิจ อันนี้รัฐบาลคงจะหมายถึงพวกกองทุนหมู่บ้านหรือธนาคารคนจนเพราะพูดถึงว่าฐานราก และก็ต้องหมายถึงการลงทุน ท่านพูดถึงความเข้มแข็งเสริมสร้างในฐานรากก็หมายถึงการลงทุน ประการที่ ๒ รัฐบาลชื่นชมยินดีกับความสำเร็จในการกระตุ้นการใช้จ่ายของภาคเอกชน อันนี้แน่นอน ก็บอกชัดเจนแล้วหมายความว่ารัฐบาลก็มีความภูมิใจว่าสามารถที่จะกระตุ้นให้เอกชนให้ประชาชนนั้นได้ใช้จ่ายมากยิ่งขึ้น นั่นเป็นตัวที่ทำให้กระตุ้นเศรษฐกิจดีขึ้น อันนี้ก็หมายถึงการบริโภคของเอกชน ตัวแรกนี่ถ้าภาษาอังกฤษเขาเรียกว่ารัฐบาลหมายถึงอินเวสเม้นท์ (Investment) การลงทุน ตัวที่ ๒ คือคอนซัมพ์ชั่น (Consumption) ส่วนอันที่ ๓ รัฐบาลชื่นชมยินดีกับการจัดเก็บภาษีจากการบริโภคของ

ประชาชนว่าได้เกินเป้าหมายที่วางไว้ อันนี้ก็ชัดเจนอยู่แล้ว เดี๋ยวเราจะได้พูดกันนิดหน่อย ส่วนประการที่ ๔ นั้นรัฐบาลบอกว่าการขยายตัวทางเศรษฐกิจทั้งในปี ๒๕๔๖ และจะต่อเนื่องไปถึงปี ๒๕๔๗ ถูกต้องครับ ก็ต้องเขียนอย่างนี้ทั้งนั้นเพราะมันอยู่ในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อ การขยายตัวทางเศรษฐกิจทั้งในปี ๒๕๔๖ ที่ต่อเนื่องมาจนถึงปี ๒๕๔๗ นั้นมีส่วนได้รับการกระตุ้นจากอุปสงค์หรือการบริโภคภายในประเทศที่รัฐบาลกระตุ้นขึ้นมานี่นะครับ และจากการสนับสนุนการส่งออกที่เข้มแข็งยิ่งขึ้น หมายความว่าการส่งออกไปยังต่างประเทศ นี่ครับ ๔ ประการนี้นะครับ ผมจะขอมองต่างมุมกับรัฐบาลใน ๔ ประเด็นนี้นะครับ ประเด็นแรกที่รัฐบาลบอกว่าเศรษฐกิจมันเข้มแข็งขึ้นเพราะว่ารัฐบาลได้สร้างความเข้มแข็งในฐานรากของทางเศรษฐกิจนี่ ผมก็คิดว่ารัฐบาลก็ได้ย้ำว่ารัฐบาลนี้ยังคงจะให้ความสำคัญต่อเนื่องจากยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณของปี ๒๕๔๖ มาใช้ในปี ๒๕๔๗ ซึ่งเมื่อดูในเนื้องบประมาณแล้วรัฐบาลก็ทำอย่างนั้นจริง ๆ ท่านหัวหน้าพรรคผมก็ได้พูดไปแล้ว ยุทธศาสตร์ทั้ง ๕ ยุทธศาสตร์ต่าง ๆ ก็ไม่ได้แตกต่างอะไรกัน ชื่อก็เกือบจะเหมือนกันหมด มีที่ไม่เหมือนกันก็เปลี่ยนนิดหน่อย มียุทธศาสตร์การฟื้นฟู ปีที่แล้วเรียกว่ายุทธศาสตร์การฟื้นฟูพัฒนาเศรษฐกิจ ปีนี้เรียกว่ายุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจยั่งยืนของประเทศอะไรนี่ นอกนั้นก็ชื่อเหมือนกันหมด แต่ว่าผมอยากจะกราบเรียนอย่างนี้ว่าถ้าเผื่อรัฐบาลคิดว่าโครงการกองทุนหมู่บ้านของรัฐบาลเป็นโครงการที่สร้างความเข้มแข็งให้กับฐานราก ให้กับประเทศนี้ ให้กับพี่น้องประชาชนที่อยู่ทั่วราชอาณาจักรนั้น ผมว่าไม่จริงครับ และผมว่าผมมองตรงข้ามกับรัฐบาล ----------

อาจจะมองกันขาวเป็นดำหรือดำเป็นขาวก็ได้ ซึ่งเรื่องนี้รัฐบาลก็ต้องรับฟังนะครับ เพราะว่านี่คือเสรีภาพ ผมไม่จำเป็นจะต้องพูดเหมือนกับรัฐบาล แล้วรัฐบาลก็ไม่จำเป็นต้องพูดเหมือนผม เพราะว่าในระบอบประชาธิปไตยเราต้องพร้อมจะรับฟังความคิดเห็นที่แตกต่างกัน กว่าจะได้มีระบอบประชาธิปไตย นักปราชญ์ได้ต่อสู้กันมาเยอะมากก่อนจะมีการปฏิวัติฝรั่งเศสปี ค.ศ. ๑๗๘๙ มีนักปราชญ์ราชบัณฑิตเยอะแยะไม่ว่าจะเป็นจอห์น ล็อค โทมัส ฮอบ จังจัก รุสโซ อย่างที่ผมชอบมากที่สุดก็คือ วอร์แต วอร์แต ผมชอบตรงไหนครับ ชอบประโยคที่ท่านพูดว่า ข้าพเจ้าพร้อมที่จะเสียสละชีวิตเพื่อจะปกป้องให้ท่านได้พูดในสิ่งที่ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย นี่คือความหมายของคำว่า ประชาธิปไตย ข้าพเจ้าพร้อมจะปกป้องยอมเสียสละชีวิตเพื่อปกป้องให้ท่านได้พูดในสิ่งที่ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย นี่คือสิ่งที่วอร์แตพูด เพราะฉะนั้นผมไปผมก็จะไปเคารพวอร์แตทุกที เพราะว่าอนุสาวรีย์อยู่ที่ฝรั่งเศส แต่ว่าอยู่ใกล้ ๆ กับสวิตเซอร์แลนด์ ข้ามไปนิดเดียวก็ถึง เพราะฉะนั้นผมก็จะมีความเห็นอย่างนี้ครับ คือผมมีทีมเศรษฐกิจของผม แล้วผมก็ส่งไปสำรวจทำแซมพลิ่ง (Sampling) โดยใช้หลักวิชาการดูว่ากองทุนหมู่บ้านของท่านที่ท่านกระจายเงินไปกู้เงินมาจากธนาคารออมสิน ๘๐,๐๐๐ ล้านบาทแล้วก็กระจายไปทั่วหมู่บ้านละ ๑ ล้านบาท แล้วก็ให้คณะกรรมการพิจารณากันเอง ปล่อยให้กู้ไป ปรากฏว่าผลที่ออกมานะครับ ๔๐ เปอร์เซ็นต์ของเงินที่ปล่อยกู้ไปเอาไปลงทุน ส่วนที่ลงทุนถือว่าโอ.เค. ตรงเป้า แต่อีก ๖๐ เปอร์เซ็นต์กู้ไปบริโภค เอาไปซื้อทีวี เอาไปซื้อตู้เย็น เอาไปซื้อมือถือนี่แหละครับ เพราะฉะนั้นสรุปใน ๖๐ เปอร์เซ็นต์นี้มันไม่ได้มีส่วนในการสร้างความเข้มแข็งของฐานรากเลย แม้แต่โครงการ หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ก็เหมือนกันนะครับ ที่ท่านปล่อยกู้ไปนี่ ผมได้รับเชิญเป็นประธานแห่งหนึ่งให้ไปเปิดการแสดงสินค้าผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบลหนึ่งหมู่บ้านที่อำเภอแห่งหนึ่ง ทุกตำบลเขาแสดงมีทำขนมนมเนยใช้วัตถุดิบภายในท้องถิ่น แต่ทุกตำบลสิ่งที่ผมพบก็คือว่า ไม่มีตำบลไหนที่ไม่มีสาโท ไม่มีตำบลไหนที่ไม่มีกระแช่ ไม่มีตำบลไหนที่ไม่มีไวน์ (Wine) ด้วยซ้ำ ด้วยผลไม้หรือวัตถุดิบที่เกิดจากในหมู่บ้านในตำบลนั้น ๆ ผมถามว่าพวกคุณผลิตพวกนี้คุณเอาไปขายที่ไหน เขาบอกว่าไม่ทราบ แต่นี่เขามีความสามารถจะผลิตได้ แล้วเขาไม่ได้ เขาขายกันเอง กินกันเอง เมากันเอง ก็เมาคลานกันทั้งตำบลแล้วมันจะเข้มแข็งได้อย่างไรฐานราก เมากันทั่วทั้ง

ราชอาณาจักรเพราะมันผลิต ไปดูสิครับเรื่องจริง ๆ มันผลิตกันแต่สาโท ผลิตกันแต่ไวน์ นี่เรื่องจริงนะครับ ผมไม่ได้กล่าวหา ผมพูดจริง ๆ ว่าอันนี้คือความสูญเสียเพราะว่าเราไม่ได้วางแผนเรื่องการตลาดให้กับเขาเลย เราส่งเสริมแต่ให้เขาทำการผลิต กระผมจึงมองไม่เห็นว่า ที่ท่านจะภูมิใจว่าการที่ให้ประชาชนกู้เงินเหล่านี้ไปแล้วเอาไปบริโภค แล้วไปลงทุนในสิ่งพวกนี้ แล้วมันจะก่อให้เกิดความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจได้อย่างไร แล้วปัญหาเหมือนกองทุนหมู่บ้าน ท่านให้เขากู้ไป ๑ ปี พอสิ้นปีมันต้องคืน คณะกรรมการก็ไปบังคับเขา เขาก็กลัว พอเขามีคนค้ำประกันก็บีบให้เขาต้องคืน มันมีธุรกิจอะไร ผมถามท่านนายกรัฐมนตรี ถามทุกคนที่เป็นนักธุรกิจทั้งหลายมีธุรกิจอะไรที่กู้ไป ๑ ปี แล้วคืนได้ทั้งต้นทั้งดอก นอกจากค้ายาม้า มันไม่มีครับ ไม่มีอย่านึกว่าผมไม่ทำธุรกิจ ผมก็ทำธุรกิจ ผมก็มีธุรกิจ ผมก็เคยทำธุรกิจเจ๊งมาตลอด แต่ว่ากู้เงินเวลาทำกู้เงินมาทั้งนั้นนะครับ แต่ว่ามันไม่มีธุรกิจไหนหรอกครับที่ทำแล้วภายใน ๑ ปีแล้วคืนได้ทั้งต้นทั้งดอก ที่ชาวบ้านเขาคืนได้ไปดูเถอะครับ เขาทำอย่างไร เขาไปกู้เงินนอกระบบมาอัตราดอกเบี้ยร้อยละ ๕ ร้อยละ ๑๐ ต่อเดือน แล้วเอามาคืนกองทุน เพราะว่าถูกบีบบังคับจากคนค้ำประกันจากคณะกรรมการผู้ทรงอิทธิพลในกรรมการ แล้วการปล่อยกู้ไม่ได้ดูโครงการหรอกครับดูหน้าคนกู้ ไม่ได้เหมือนธนาคาร กองทุนธนาคารเขาต้องดูโครงการ นั่นก่อนปี ๒๕๔๐ นี่ดูหน้าคนกู้เหมือนระบบธนาคาร มันถึงเจ๊งปี ๒๕๔๐ ประเทศไทย เพราะว่าการให้ปล่อยกู้โดยการดูหน้ากัน โดยไม่ได้ดูเนื้องาน โดยไม่ได้ดูบาลานซ์ ชีท (Balance sheet) ที่เขาเรียก นี่คือสิ่งที่เกิดขึ้น เพราะฉะนั้นผมเป็นห่วงว่าโครงการอย่างนี้เป็นโครงการที่ท่านสร้างให้พี่น้องประชาชนเพิ่มภาระหนี้มากขึ้นไปเรื่อย ๆ ปีแรกอาจจะกู้ได้เอาไปชำระคืนอัตราดอกเบี้ย ๕ เปอร์เซ็นต์ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ต่อเดือน ท่านก็บอกว่าเอ็งเป็นคนดีให้กู้มาอีก ๒ เท่า ปีถัดไปมันก็ต้องเหมือนกันอีก มันก็เอาไปบริโภค มันเอาไปลงทุนที่ขายอะไรไม่ได้ แล้วในที่สุดก็ถึงจุด ๆ หนึ่งที่เขาไม่มีความสามารถที่จะชำระหนี้ได้ เพราะอัตราดอกเบี้ยนอกระบบมันแพงเกินไป แล้วเขาทำอย่างไรครับ ซักดาบ เขาก็ไม่จ่ายเขาก็ไม่กู้มันก็เป็นเอ็นพีแอล (NPL) แล้วเป็นเอ็นพีแอลเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้แล้วก็ไม่คืนด้วย ทั่วราชอาณาจักรมันจะเป็น มันเป็นแล้วที่เปรู ----------

ขายทรัพย์สินสมบัติทั้งหมดแล้วก็อพยพกันไปอยู่ที่กรุงลิมา รอบกรุงลิมา ที่โซโต ที่ท่านเชิญมาพูดนั่นแหละ ผมเห็นมาพูดทำเป็นพูดเก่ง ผมบินไปที่เปรูไปดูความฉิบหายของมัน เห็นเจ๊งกันทั้งประเทศก็เพราะอย่างนี้ครับ เพราะการบริหารที่ว่าไม่มีเป้าหมายอะไรที่ชัดเจน นี่คือประการแรกที่ผมเห็นว่าถ้าเผื่อท่านคิดว่าท่านภูมิใจนักหนาว่ากองทุนต่าง ๆ นี่ที่ท่านทำไปไม่ว่ากองทุนหมู่บ้าน กองทุนหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ สร้างความเข้มแข็งแก่ฐานรากนี่ ผมว่าไม่ใช่ละครับ เพิ่มพูนหนี้สินให้กับประชาชนและไม่ได้ทำให้ประเทศนี้เข้มแข็งเลย เพราะท่านไม่ได้แก้ปัญหาตรงพื้นฐานเลย

ส่วนประการที่ ๒ รัฐบาลก็ชื่นชมยินดีกับความสำเร็จว่าสามารถจะกระตุ้นรายจ่ายของภาคเอกชน เพราะตัวรายจ่ายของภาคเอกชนเป็นตัวประกอบของบัญชีรายได้ประชาชาติตัวที่ใหญ่ที่สุด ถ้าตัวนี้มันเพิ่มขึ้น อัตราการเพิ่มขึ้นของการบริโภคของประชาชนจะใกล้เคียงกับอัตราการเพิ่มขึ้นของรายได้ประชาชาติ นักเศรษฐศาสตร์ทั่วโลกรู้หมด ใกล้เคียงกันเพราะมันเป็นตัวประกอบ ๖๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ เพราะฉะนั้นตัวนี้ทำให้มันสูงเท่าไรรายได้ประชาชาติมันก็เพิ่มเท่านั้น แต่นั่นไม่ได้หมายความว่าประเทศเราพัฒนาขึ้นนะครับ ไม่ได้หมายความว่าประเทศพัฒนาขึ้น เอาโครงการบางโครงการที่ท่านทำท่านก็ให้ประชาชนกู้ไป ก็กู้ไปก็เอาไปซื้อสวนมากก็จะเป็นสินค้าในการบริโภค ก็เป็นการช่วยคนยากคนจนผมก็เห็นด้วย ผมก็ไม่ได้คัดค้านอะไร แต่ว่าผมก็เป็นห่วงติอยู่นิดหนึ่งนะครับ พูดเสียก่อนเรื่องนี้เพราะว่า เช่นเรื่องบ้านเอื้ออาทรนี้ผมก็ไม่ได้ขัดข้องบ้านเอื้ออาทร ท่านก็ไปสร้างบ้านเอื้ออาทรขึ้นมาเพื่อจะขายคนยากคนจนให้การเคหะไปทำ ตั้งเป้าเอาไว้ ๑ ล้านหน่วยให้เสร็จภายใน ๕ ปี การเคหะไปกู้ออมสินมา ๑,๘๐๐ ล้าน แล้วก็ไปกู้จากธนาคารอาคารสงเคราะห์มา ๑,๘๐๐ ล้าน อัตราดอกเบี้ยที่จะให้ประชาชนกู้เพื่อจะไปซื้อบ้าน ๖ แสนหน่วยการเคหะสร้าง ๔ แสนหน่วยให้ธนาคารออมสินสร้าง ธนาคารทั้ง ๒ แห่งนี้ประชาชนคนจนไปกู้อัตราดอกเบี้ยต่ำ ๓ ปี ปีแรก ๓.๕ ปีที่ ๒ ๔.๐ และปีที่ ๓ ๔.๕ และปีถัดไปบอกว่าแล้วแต่อัตราลอยตัวของอัตราดอกเบี้ยในตลาด อันนี้ที่ผมเป็นห่วงเพราะว่าคนจนที่ท่านกำหนดให้กู้นี่ถ้าเป็นบ้านของธนาคารออมสินท่านบอกว่าต้องไม่ต่ำกว่า ๖,๐๐๐ บาทต่อเดือน ถ้าเป็นบ้านของการเคหะท่านบอกว่าไม่เกิน ๑๕,๐๐๐ บาทต่อเดือน พวกที่ ๖,๐๐๐ บาทต่อเดือนต้องมากู้ไป ๓ แสนนะครับ จ่ายทั้งต้นทั้งดอก อัตราดอกเบี้ย ๔.๕ เปอร์เซ็นต์ ๔ เปอร์เซ็นต์พวกนี้ก็ยังพอไปได้ เดือนหนึ่งสัก ๑,๐๐๐ รายได้

๖,๐๐๐ บาทแต่ท่านแน่ใจได้อย่างไรครับว่าอีก ๓ ปีหรือ ๔ ปีข้างหน้า ใน ๓ ปีนี้ไม่เป็นไร ๓ ปีนี้การเคหะเขายังไม่ให้กรรมสิทธิ์ เพราะฉะนั้นถ้าเผื่อใครเบี้ยวไม่ส่ง การเคหะก็ยึดบ้านคืนแล้วก็ไปหาคนอื่นมาซื้อต่อมาผ่อนส่งต่อใน ๕ ปีนี้ แต่หลังจาก ๕ ปีแล้วได้กรรมสิทธิ์ไป และเกิดว่าหลังจากนี้ไป ๕ ปีเกิดเศรษฐกิจโลกมันกลับฟื้นขึ้นมา รีคัฟเวอรี (Recovery) แล้วกลายเป็นพรอสเพอริตี้ (Prosperity) คือมีความเจริญรุ่งเรืองขึ้นมา ค่าเงินดอลลาร์แข็ง ทุกอย่างเกิดขึ้นมาเหมือนกับก่อนปี ๒๕๔๐ อัตราดอกเบี้ยอาจจะเพิ่มขึ้น ๑๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ เพราะถ้าเราไม่เพิ่มอัตราดอกเบี้ยเงินดอลลาร์ก็ไหลออกนอกประเทศ เราต้องเพิ่มอยู่แล้ว มันบังคับอยู่แล้วด้วย เขาต้องจ่าย ๒,๐๐๐ - ๓,๐๐๐ แล้วทีนี้ และมีรายได้แค่ ๖,๐๐๐ เขาอยู่ได้ไหม เขาก็อยู่ไม่ได้ ----

ในที่สุดเขาก็จ่ายไม่ได้ เมื่อจ่ายไม่ได้ก็เหมือนเดิมอีก ก็เป็นเอ็นพีแอล อันนี้ต้องคิดเผื่อไว้นะครับ ท่านต้องคิดเผื่อไว้ เมื่อก่อนระบบโบราณรัฐบาลตั้งงบประมาณช่วยเหลือ ผมสร้างบ้านตอนผมเป็นข้าราชการอยู่ เป็นอาจารย์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ รัฐบาลช่วยผม ๕ เปอร์เซ็นต์ แล้วผมจ่ายอัตราดอกเบี้ยเอง ๗ เปอร์เซ็นต์ ต้องคิดเผื่อไว้ อันนี้ผมเป็นห่วงแค่นั้นเอง เพราะว่าไม่ขัดข้องในการช่วยเหลือคนจน ไม่ขัดข้อง แต่เป็นห่วงว่ารัฐบาลทำไปก็ได้เสียงล่ะครับ ก็หาเสียงก็บอกกันตรง ๆ แต่ถ้าเผื่อคนจนได้ประโยชน์ ผมก็ไม่ได้ว่า แต่ว่าปัญหาที่ตามมาหลังจากนี้ไป ๕ ปี ผมก็เตือนเสียก่อนว่ามันจะเป็นปัญหา ทีนี้สำคัญว่าประชาชนที่กู้ไปจากธนาคารเหล่านี้ รัฐบาลไม่ได้ค้ำประกัน เมื่อรัฐบาลไม่ได้ค้ำประกันเกิดเขาชำระหนี้ไม่ได้หลังจาก ๕ ปีขึ้นมา ใครเดือดร้อน ธนาคารออมสินเดือดร้อน เพราะตอนนี้ท่านบังคับเขา เขาต้องทำ เขาจะเห็นด้วยไม่เห็นด้วยไม่รู้ แต่เมื่อคนที่กู้เงินจากเขา ไม่ว่าธนาคารออมสิน หรือธนาคารอาคารสงเคราะห์ เมื่อคนไม่คืนเขา สภาพคล่องเขาเป็นอย่างไร คนฝากเงินเขา เขาต้องจ่ายดอกเบี้ย เพราะว่าเด็กมันทุบกระปุกมาฝาก ต้องจ่ายดอกเบี้ยให้มัน แต่ว่าคนกู้ไปไม่จ่ายคืนมามันจะเกิดอะไรขึ้นครับ แบงก์ก็จะล้มสิครับ แบงก์ทั้งหลายที่ท่านใช้ ๆ เขาจ่ายเงินไปเยอะแยะมันจะล้ม แต่ว่าปรัชญาของประเทศไทยคืออะไร ปรัชญาประเทศไทยเกี่ยวกับเรื่องทางด้านการเงิน คือแบงก์ล้มไม่ได้ นี่คือปรัชญาของประเทศไทย ในที่สุดรัฐบาลก็ต้องทำอย่างไร ก็ต้องหางบประมาณแผ่นดินไปเพิ่มทุนให้กับธนาคารพวกนี้ เอาไปจากไหน เอาไปจากคนทั้งประเทศ ก็มันเป็นหนี้สาธารณะ ท่านแอบไปใช้นอกงบประมาณแผ่นดิน ไม่ยอมให้พวกผมได้มีโอกาสพิจารณาก็จริง แต่ในที่สุดประเทศนี้ต้องรับผิดชอบในหนี้สินที่ท่านสร้างขึ้นไว้ในอนาคต มันก็หนีไม่พ้น เดี๋ยวจะมีคนพูดมากกว่านี้ นี่ผมจั่วหัวให้แค่นั้นเอง จั่วหัวเฉย ๆ เพราะฉะนั้นผมถึงเป็นห่วงและเป็นห่วงหนัก เพราะผมได้ข่าวว่าท่านกำลังจะให้สำนักงานสลากกินแบ่งกู้เงินธนาคารออมสินประมาณ ๒๐,๐๐๐ ล้าน ในวงเงิน ๒๐,๐๐๐ ล้าน เพราะกองสลากกำลังจะออกหวย ๓ ตัว หวย ๓ ตัวนั้นน่ากลัวนะครับ เวลาหลวงพ่อดัง ๆ ทายคนเชื่อ สมมุติมีหลวงพ่อศักดิ์สิทธิ์สักคนทายว่างวดนี้ออก ๗๓๐ แล้วมันซื้อกันทั้งประเทศ ๗๓๐ แล้วมันออก ๗๓๐ จริง ๆ เจ้ามือเจ๊งกันมาเป็นแถวแล้ว ท่านก็กลัวว่ากองสลากนี่จะเจ๊ง ท่านก็เลยจะให้กู้ธนาคารออมสินประมาณ ๒๐,๐๐๐ ล้าน

จริงไม่จริงก็ว่ามา จริงไม่จริงก็ว่ามา ผมได้ข่าวอยู่เรื่อย และยังมีอีกข่าวหนึ่ง เมื่อกี้หัวหน้าพรรคผมพูดไว้แล้วคือการแปลงทรัพย์สินเป็นทุน ที่เปรูธนาคารมันไม่ยอม เพราะว่าการปล่อยกู้ ท่านบอกเขามีแอสเซ็ท (Asset) แล้วท่านจะปล่อยกู้เขานี่ ธนาคารก็ไม่ให้ความร่วมมือ เพราะเขาดูโครงการว่าเขาจะมีโอกาสได้เงินคืนหรือไม่ เขาจึงไม่ได้ให้กู้ ที่โน่นที่ให้กู้ไปแล้วชาวไร่ ชาวนา แล้วมันก็คืนไม่ได้ ในที่สุดมันก็ต้องทำอย่างไร เพราะรัฐบาลก็ไม่ได้ดูแลเรื่องผลผลิต มันก็ขายที่ดินทิ้งที่ดินแล้วก็เข้ามาอยู่รอบกรุงลิมา มายึดพื้นดินเขามากันทีเป็นหมื่น ๆ เหมือนสนามหลวงอย่างนี้ มันมาถึงคืนเดียวแค่นั้นมันปักเต็มหมดเลยทั้งสนามหลวง แล้วก็จัดกองทัพล้อมรอบ ตำรวจ ทหาร เข้ามามันสู้ บอกกูจะเอาตรงนี้กูจะอยู่ที่นี่มึงจะทำไม บ้านเมืองมันไม่มีขื่อมีแป ฉะนั้นเราอย่าไปลอกมัน อย่าไปนับถือมันนับถือผมสิ ผมไม่ทำของชั่ว ๆ อย่างนั้น ผมเป็นคนอยู่ภายใต้กฎหมาย เพราะฉะนั้นผมเป็นห่วงว่าถ้าเผื่ออะไร ๆ ท่านก็ยัดลงไปในธนาคารของรัฐบาลที่มีอยู่ ๒ - ๓ แห่ง อีกหน่อยมันล้มได้นะครับ ธนาคารพวกนี้ คือท่านอยากจะหาเสียง อยากหาความนิยมเป็นปกติ ผมไม่ได้ว่าเป็นเรื่องปกติ เป็นนักการเมืองหาเสียง เป็นรัฐบาลก็อยากจะหาเสียง แต่มันต้องมีขีดจำกัดนะครับ ไม่ใช่หาเสียงเพลินจนกระทั่งว่าชาติฉิบหาย หรือว่าชาติจะก่อเกิดความหายนะในอนาคต ขอถอนคำว่า ฉิบหาย ครับ เพราะพูดในสภาไม่เหมือนนอกสภา ต้องไพเราะหน่อย ผมก็เลยต้องเตือนว่าสิ่งที่ท่านทำเดี๋ยวจะมีคนพูดในรายละเอียดต่อไป นี่คือสิ่งที่ผมเป็นห่วงนักหนา ส่วนอันนี้ต่อไปที่ผมอยากจะกราบเรียนต่อไปก็คือ นี่เราพูดกันเรื่องข้อ ๑ เท่านั้น เราพูดเรื่องข้อ ๒ ไปแล้ว ทีนี้มีเรื่องที่จะต้องพูดก็คือที่ท่านพอใจว่าการเก็บภาษี การเก็บรายได้จากการใช้จ่ายของพี่น้องประชาชนได้เกินเป้า ขอแสดงความยินดีด้วยครับ แต่แน่นอนล่ะครับ เพราะว่าท่านไปส่งเสริมให้คนเขาบริโภคมากขึ้น แล้วจริง ๆ ผมพูดตรง ๆ ได้ไหมครับ ผมว่าที่คนมันบริโภคเพิ่มขึ้นนี่ ฝีมือทางนโยบายการคลังมีส่วนนิดเดียวแค่นั้นเอง มีส่วนนิดเดียว ทำไม---------

ก็เพราะเหตุว่าสภาพเศรษฐกิจของโลกมันบังคับ ผมทำนายไว้แล้วตั้งแต่ปีที่แล้ว เดือนนี้ผมบอกว่าสหรัฐอเมริกา นักเศรษฐศาสตร์อเมริกาเขาวิจารณ์ ผมเอามาอ่านให้ฟัง ๒ - ๓ อัน จะอ่านให้มากกว่านั้นท่านประธานก็ห้าม ฉะนั้นผมเลยพูดให้ฟัง ๒ - ๓ คน แต่สรุปว่านักเศรษฐศาสตร์ในอเมริกาที่ดัง ๆ เขามีความเห็นว่า ถึงแม้ว่ายังไม่เกิดสงครามอิหร่านเศรษฐกิจของอเมริกาจะฟื้นจริง ๆ วงจรเศรษฐกิจมันจะเริ่มเดือนกรกฎาคม ไปถอดเทปที่ผมพูดกรกฎาคมปีนี้จะเริ่มฟื้นถ้าไม่เกิดสงครามอิรัก แต่มันเกิดสงครามอิรักเพราะฉะนั้นเศรษฐกิจของอเมริกาจะฟื้นจริง ๆ ตอนนี้ยังไม่มีใครรู้ ไม่มีใครทายถูกว่ามันจะฟื้นจริง ๆ เมื่อไร กรีน สแปน ก็ไปประชุมที่เบอร์ลิน เขาพยายามซักจะลดอัตราดอกเบี้ยหรือเปล่าก็ไม่ยอมตอบ เพราะไม่มีความมั่นใจว่ามันจะฟื้นหรือไม่ฟื้น ถ้ามั่นใจก็ตอบไปนานแล้วว่ากูไม่ลด แต่ไม่ตอบ กรีน สแปน ผู้ว่าธนาคารชาติไม่ยอมตอบเพราะว่าตัวเองก็ไม่มั่นใจ เพราะฉะนั้นเศรษฐกิจของอเมริกาก็อ่อนแอ เมื่อเศรษฐกิจของอเมริกาอ่อนแออะไรเกิดขึ้น ก็คือเงินดอลลาร์มันก็อ่อนแอลงมา ผมบอกไว้ปีที่แล้วว่า ถ้าหากว่าการใช้จ่ายของรัฐบาลอเมริกันขาดดุลเกิน ๕ เปอร์เซ็นต์ นักเศรษฐศาสตร์บอกว่า ค่าของเงินดอลลาร์จะลดลงมาประมาณ ๔๐ เปอร์เซ็นต์ ปัจจุบันนี้ลดลงไปเท่าไรแล้วครับ ๓๕ เปอร์เซ็นต์ ปีที่แล้วผมยกตัวอย่างง่าย ๆ มิถุนายนปีที่แล้ววันที่ผมพูด เงิน ๑ ยูโรดอลลาร์มีค่าเท่ากับ ๙๐ เซนต์ของอเมริกันดอลลาร์ วันนี้ที่ผมพูดอยู่นี่ ๑๒๐ เซนต์ของอเมริกันดอลลาร์เท่ากับ ๑ ยูโรดอลลาร์ แสดงว่าลดไปเท่าไรครับ เอา ๑๒๐ ตั้งลบด้วย ๙๐ เหลือเท่าไรครับ ๓๐ ๓๐ หารด้วย ๙๐ ได้เท่าไรครับ ๓๕ คิดเองก็ได้ ไม่กี่เดือนก็ถึงแล้วครับ ๔๐ ที่นักเศรษฐศาสตร์พวกนั้นเขาทำนายไว้ไม่ใช่ผมหรอก เขาชำนาญเพราะเศรษฐกิจของเขา ไม่มีใครรู้เศรษฐกิจของอเมริกาดีเท่ากับคนอเมริกา และก็ไม่มีใครรู้เศรษฐกิจไทยดีเท่ากับคนไทย ไม่ต้องไปจ่ายจ้างมาหรอก ไมเคิล ๑๙ ล้านเสียดาย มาพูดเลอะเทอะพวกเรารู้ดีกว่าเสียดายสตางค์ ทีหลังใครอย่าไปเชื่อพวกที่ปรึกษาเอาสตางค์ให้ผมดีกว่า นี่คือสิ่งที่ผมเป็นห่วง เสร็จแล้วเมื่อเงินดอลลาร์มันอ่อนตัวลงมา เงินบาทมันจะเป็นอย่างไรครับ ถ้าเผื่อเราไม่ทำอะไร เงินบาทก็จะแข็งตัวขึ้น นี่ถ้าเราไม่ทำอะไร ปัจจุบันนี้อาจจะเป็น ๓๖ - ๓๗ บาทต่อ ๑ ดอลลาร์ แต่เหตุการณ์บังคับให้ธนาคารชาติจำเป็นต้องรักษาเงินบาทให้อ่อนตัวไว้ ไม่เช่นนั้นสินค้าส่งออกเราจะขายไม่ได้ เพราะฉะนั้นเป็นความลับของธนาคารแห่งประเทศไทย ผมเห็นว่าเป็นความลับผมเลยเอามาเปิดเผย คือพิมพ์เงินบาทแล้วซื้อ

ดอลลาร์เก็บ พิมพ์เงินบาท เราพิมพ์เท่าไรก็ได้เงินบาท เรามีโรงพิมพ์ของเราเอง พิมพ์มาแล้วก็ซื้อเงินดอลลาร์เก็บ ๆ เก็บเพื่อให้เงินบาทนี่มันอ่อนตัว ไม่อย่างนั้นก็เป็น ๓๖ - ๓๗ บาท ปัจจุบันนี้เป็น ๔๑ - ๔๒ บาท ที่มันเป็นนี่ไม่ได้เป็นโดยธรรมชาตินะครับ อาร์ติฟิเชียล (Artificial) ภาษาอังกฤษเขาเรียก อาร์ติฟิเชียล คือของปลอมเราสร้างมันขึ้นได้ เพราะว่าเป็นความจำเป็น ต้องขอบคุณธนาคารชาติที่ยังมีสมองเหลืออยู่ที่นั่น มันก็ทำให้สินค้าส่งออกของเรามันส่งออกได้ และก็เป็นผลอัตราดอกเบี้ยเรา ธนาคารชาติก็จำเป็นต้องกดอัตราดอกเบี้ยให้ต่ำเอาไว้ เพราะอัตราดอกเบี้ยมันก็ต่ำทั้งโลก----------

นี่คือผลที่ทำให้คนจับจ่ายใช้สอยมากขึ้นสามารถจะไปกู้เงินต่าง ๆ ได้มากขึ้น ที่จริงมันเป็นนโยบายการเงินมาจากธนาคารชาติ ผมคิดว่านโยบายการคลังของท่านคงมีผลน้อยมากครับที่ท่านพูดนั้นไตรมาสแรก รายได้ประชาชาติเพิ่ม ๖๗ เปอร์เซ็นต์เพราะว่าการบริโภคเพิ่มขึ้น ๖.๕ เปอร์เซ็นต์ ใน ๖.๕ เปอร์เซ็นต์นี้จริง ๆ แล้วประชาชนทั่วไปมีการบริโภคเพิ่มขึ้น ๔.๓ คนรวยซื้อรถยนต์เพิ่มขึ้น ๒.๒ เปอร์เซ็นต์ หักที่คนรวยซื้อรถยนต์ออกไปแล้วชาวบ้านได้เพิ่มบริโภคจริง ๆ ๔.๓ แต่ ๔.๓ เปอร์เซ็นต์นี้ได้มาต้องยอมรับว่าเพราะว่าเราขายสินค้าส่งออกได้มากเพราะว่านโยบายการเงินที่ทำให้ค่าเงินบาทอ่อนตัวเอาไว้และอัตราดอกเบี้ยก็ต่ำเอาไว้ เศรษฐกิจถึงดีในไตรมาสแรก เศรษฐกิจในไตรมาสแรกนี่ดี ทำไมถึงดีเพราะว่าคนกลัวสงครามคนก็สั่งซื้อสินค้ามาตั้งแต่ตุลาคม พฤศจิกายน ธันวาคม มกราคม เพราะฉะนั้นในไตรมาสแรกจะเห็นว่า มกราคม กุมภาพันธ์ มีนาคม ไปดูตัวเลขสิครับตั้งแต่ตุลาคม พฤศจิกายน ธันวาคม แล้วนะครับ นี่เอ็กซ์ปอร์ต (Export) เราออกนอกประเทศมันมาก แล้วกินความกันมาถึงมกราคม กุมภาพันธ์ มีนาคม ส่งออกดีมาก ดีไปทุกอย่างเพราะว่าคนกลัวสงคราม สินค้าในช่วงนั้นไม่ว่าจะเป็นข้าว ไม่ว่าจะเป็นกุ้ง ไม่ว่าจะเป็นมันสำปะหลัง ไม่ว่าจะเป็นอะไรมันก็จะดีไปหมดแต่เฉพาะไตรมาสแรกนะครับ ปัจจุบันนี้แย่แล้วนะครับเริ่มลดแล้วนะครับ ท่านรัฐมนตรีพาณิชย์อธิบายต่อก็ได้ว่ามันไม่ดีเหมือนไตรมาสแรกแล้วหลังจากผ่านสงครามไปนี่ มันเริ่มจะไม่ดีแล้ว ไตรมาสแรกดูเรื่องยางพาราอย่างเดียว ผมยกตัวอย่างยางพารานะครับเดือนมกราคมปี ๒๕๔๖ เราขายได้เดือนเดียวนะครับขายได้เท่าไร ๒๕๐,๐๐๐ ตัน เดือนมกราคมปี ๒๕๔๕ รัฐบาลของท่านนะครับขายได้เท่าไรครับเดือนนั้นเดือนมกราคมของปีที่แล้ว ๑๗๐,๐๐๐ ตัน ทำไมเราขายได้ ๒๕๐,๐๐๐ เพราะคนกลัวสงครามก็รีบสั่งยางพารากันใหญ่สั่งไปสต็อก (Stock) เอาไว้ จีนแดงเริ่มก่อน พอจีนแดงเริ่มญี่ปุ่นก็กลัวว่าสินค้ายางจะไม่พอเพราะญี่ปุ่นต้องรักษา ๘๐,๐๐๐ ตันไว้ตลอดในสต็อกของเขา พอจีนแดงเริ่มซื้อ ญี่ปุ่นก็ต้องแย่ง อเมริกาก็แย่ง ประเทศต่าง ๆ ก็แย่งกันซื้อมันก็ทำให้ขายได้ แต่ผมแปลกใจว่าราคาในรูปของดอลลาร์ไม่ได้ดีขึ้น แต่ว่าราคาเป็นเงินบาท ๓๔ - ๓๗ บาท ก็เพราะว่าอัตราแลกเปลี่ยนเรารักษาไว้ ๔๑ - ๔๒ บาท เมื่อแลกขายเป็นดอลลาร์แลกไปเป็นเงินบาทมันก็เลยได้เงินบาทมากขึ้นแค่นั้นเอง แต่ว่าราคาที่เป็นดอลลาร์ไม่ได้ดีขึ้น อันนี้ก็เหมือนกันทุกประเทศ ผมก็ไม่ทราบจะด่าใคร อันนี้ก็ยกตัวอย่างให้ฟัง ต่อไปเรื่องที่ผมพูดถึงว่าท่านพอใจว่ารัฐบาล

ดีใจกับการเก็บภาษีการบริโภคได้เกินเป้าก็เพราะว่านโยบายการเงินเป็นหลักมีเอ็กซ์ปอร์ตมากขึ้น สินค้าส่งออกมากขึ้น คนบริโภคมากขึ้น และอัตราดอกเบี้ยก็ต่ำโดยอัตโนมัติคนก็ต้องกู้บริโภคมากขึ้น ท่านก็ต้องเก็บภาษี วีเอที (VAT) ภาษีบริโภคได้มากขึ้น แต่ว่าที่ผมไม่สบายใจที่ผมฟังมานี่ แต่ท่านรัฐมนตรีเพื่อนกันตอบก็ได้ว่าจริงหรือเปล่า คือท่านได้บรรจุพนักงานลงไปในกรมสรรพากรเพิ่มขึ้น ๕,๐๐๐ ตำแหน่งจริงหรือเปล่าครับ ที่อื่นไม่เพิ่มนะครับ เพิ่มที่กรมสรรพากรเพราะว่าท่านต้องการที่จะเก็บรายได้ให้มันได้มากให้มันได้เป้า ให้มันได้เกินเป้า ทีนี้การเพิ่มจำนวนข้าราชการสรรพากรผมไม่ว่า แต่ว่าต้องไปเก็บจากคนที่มันเลี่ยงภาษี พวกที่ทำบัญชีหลายบัญชีนี่ พวกนั้นมีฤทธิ์สรรพากรไม่ค่อยกล้า แล้วเผลอ ๆ ก็ อือ ๆ แล้วก็ อา ๆ ผ่านไปอีกอย่างนี้ไม่ได้ครับ แล้วก็ไปรีดคนที่ไม่มีทางสู้ คือคนที่แสดงบัญชีถูกต้องแล้วก็ไปรีดเขาจะเอาเงินเพิ่ม ----------

- ๓๐/๑

นี่รายได้เพิ่มส่วนนี้ ผู้มีอิทธิพลทั้งหลายก็ไม่กล้าไปยุ่งกับเขา แล้วที่สำคัญก็คือลุกลามไปถึงคนยากคนจนแล้วตอนนี้ อันนี้ผมประสบมากับตัวเองครับผมไปพูดที่จังหวัดพัทลุง ผมไปปราศรัยทางการเมืองจังหวัดพัทลุง แล้วเวลาผมขึ้นไปพูดที่ไหนคนก็จะส่งโน๊ตมาถามปัญหาเยอะแยะ ผมปราศรัยเสร็จก็ตั้งใจตอบปัญหาประชาชน มันมีอยู่ฉบับหนึ่งบอกว่าดิฉันเป็นแม่ม่ายมีลูกอยู่ ๓ คน ขายข้าวแกง มีแกง ๓ หม้อ มีข้าวอยู่ ๑ หม้อ ขายมาสิบกว่าปีแล้ว บ้านอยู่ที่เขาชัยสน อำเภอเขาชัยสน ไม่เคยเสียภาษี แต่มาปีนี้สรรพากรบอกว่าคุณต้องเสียภาษี แกถามทำไมฉันต้องเสียด้วยฉันจนนะ ฉันเลี้ยงลูกพ่อมันก็ไม่มี เขาบอกว่ารัฐบาลเขาต้องการที่จะให้เก็บภาษีให้เข้าเป้าจึงจำเป็นต้องเสียภาษี ท่านออกพระราชกฤษฎีกามาเอง ออกตามประมวลรัษฎากรให้มีผลบังคับใช้ ๑ มกราคมปีนี้ว่ารายได้สุทธิหลังจากหักค่าใช้จ่าย หักค่าเลี้ยงดูบุตร หักค่าสาธารณะกุศลอะไรต่าง ๆ ๘๐,๐๐๐ บาท ถ้าไม่เกินไม่ต้องเสียภาษี ปกติใครมีรายได้สุทธิไม่เกิน ๑ แสนบาทต้องเสียภาษี ๕ เปอร์เซ็นต์ ๑ แสน ถึง ๕ แสนบาทจะต้องเสีย ๑๐ เปอร์เซ็นต์เป็นอัตราก้าวหน้า แต่ท่านออกกฤษฎีกามาเองประเมินได้ด้วยสายตา สั่งสอนลูกน้องว่าให้มันดูบ้างคนขายข้าวแกง ๓ หม้อมันถึงหรือ ๘๐,๐๐๐ นี่ แล้วไปรังแกทำไม ที่อื่นมีเยอะแยะภาษีทำไมต้องไปรังแกคนจนด้วย อันนี้ผมฝากเอาไว้ เพราะฉะนั้นอย่ามาภูมิใจว่าเก็บรายได้ได้มาก ถ้าเผื่อขูดรีดคนจนอย่างนี้ผมว่าจะเป็นเหมือนกับพระเจ้าทีปอของพม่า ราชบัลลังก์ของทีปอที่ล้มลงมาก็เพราะว่าขุ่ยอย่างนี้ เก็บภาษีเพราะมีเล่นเพชรก็เลยต้องรีดภาษีทุกอย่างจากประชาชน ประชาชนทนไม่ไหวต้องแอบเล็ดลอดเข้ามามาหากองทัพอังกฤษที่อยู่ที่ปากน้ำอิรวดีบอกว่าช่วยไปยึดราชบัลลังก์ทีปอให้กูทีเถอะกูทนไม่ไหวแล้วมันเก็บภาษีกูมากเกินไป นี่คือสาเหตุราชบัลลังก์ของทีปอล้ม แล้วพม่าก็เป็นเมืองขึ้นกับอังกฤษ เพราะเก็บภาษีอย่างนี้กับคนยากคนจนนี่ อย่าให้มันเกิดขึ้นครับ เก็บภาษีไปเก็บที่คนรวย อย่าไปรังแกคนดี อย่ารังแกคนจน คนดีคือคนที่เขายื่นบัญชีแล้ว ดูตามความเหมาะสมครับไม่ใช่ไปรีด พอมีนโยบายลงไปก็ไปรีดกัน พวกที่มันไม่ยอมยื่นบัญชีพวกนี้ไล่บี้มัน แต่ไม่ใช่พวกที่มีรายได้ขายข้าวแกง ๓ หม้อก็จะให้เสียภาษีแล้วอย่างนี้ผมว่ามันเกินกว่าเหตุ

ประเด็นที่ ๔ ครับ ประเด็นที่ ๔ นี่ก็ค่อนข้างจะสำคัญอยู่เหมือนกัน ที่ผมพูดไปแล้วเมื่อกี้นี้ก็คือว่ารัฐบาลเชื่อว่าอย่างนี้นะครับ ท่านนายกก็พูดเมื่อเช้า

รัฐบาลเชื่อว่าถ้าขยายตัวทางเศรษฐกิจทั้งในปี ๒๕๔๖ ถึง ๒๕๔๗ จะขึ้นอยู่กับอุปสงค์ในประเทศหรือการบริโภคของคนในประเทศบวกกับแรงสนับสนุนจากการส่งออกที่เข้มแข็งยิ่งขึ้น แล้วก็มีอีกประโยคหนึ่งท่านบอกว่าในปี ๒๕๔๗ เศรษฐกิจไทยจะขยายตัวอย่างมีเสถียรภาพและปรับตัวดีขึ้นกว่าปี ๒๕๔๖ โดยจะขยายตัวประมาณร้อยละ ๕.๕ ถึง ๖ โดยมีอัตราเงินเฟ้อแค่ ๒ เปอร์เซ็นต์ ท่านใช้คำว่าขยายตัวอย่างมีเสถียรภาพนะครับ และปัจจัย ๒ ตัวที่จะทำให้เกิดเสถียรภาพที่ผมพูดเมื่อกี้ที่ผมลอกท่านมาก็คือ ๑. การเพิ่มขึ้นของอุปสงค์ภายในประเทศ ๒. การเพิ่มขึ้นของแรงซื้อสินค้าจากต่างประเทศที่เข้มแข็งยิ่งขึ้น ท่านว่าอย่างนั้น มาดูครับ ๒ ปัจจัยนี้ว่าที่ท่านตั้งสมมุติฐานอย่างนี้มันจะเป็นจริงไหม ไม่จริง ผมว่าไม่จริงอีก เอาตัวแรก ตัวแรกที่ท่านบอกว่าการบริโภคภายในประเทศที่คนจะต้องบริโภคเพิ่มขึ้นและทำให้เศรษฐกิจมีเสถียรภาพ ----------

ในทางเศรษฐศาสตร์นะครับ ไปถามอาจารย์ไหนก็ได้ในวิชาเศรษฐศาสตร์คำว่า เสถียรภาพ มันไม่ใช่การบริโภคผมพูดแต่ต้นแล้ว เราไปเอาเงินให้คนเยอะ ๆ ไปบริโภคของเยอะ ๆ รายได้ประชาชาติมันก็เพิ่มเพราะตัวคอมซัมพ์ชั่นเป็นส่วนประกอบของรายได้ประชาชาติ แต่ว่าอย่างนั้นมันหัวโต โตเฉพาะหัวแต่ว่าตัวมันลีบ ในทางเศรษฐศาสตร์การเจริญนี่จริง ๆ แล้วมันจะมีเสถียรภาพก็ต่อเมื่อประชาชนมีรายได้แล้วก็ใช้จ่ายไปส่วนหนึ่ง ส่วนหนึ่งเก็บออม แล้วออมมารวม ๆ กันได้จำนวนเยอะ คนก็จะมากู้เงินออมนั้นไปลงทุน การลงทุนอย่างนี้เขาต้องจ่ายดอกเบี้ย เขาต้องพิจารณาโครงการว่าโครงการที่เขาลงทุนต้องเป็นโครงการที่มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะทำให้เขาสามารถจะคืนเงินได้และเขามีกำไร ถ้าไปลงทุนในสินค้าที่จะส่งออกเขาก็ต้องประเมินดูศักยภาพของวัตถุดิบ ศักยภาพของปัจจัยการผลิต เช่น แรงงาน เทคโนโลยีต่าง ๆ ว่าเขาสามารถจะผลิตสินค้าได้ในราคาที่สู้กับต่างประเทศได้หรือต่ำกว่าต่างประเทศ เรียกว่ามีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบ มีคอมพาราทีฟ แอ็ดเวนเทจ (Comparative advantage) นั่นละครับ ถ้าเป็นอย่างนั้นถึงจะเรียกว่าประเทศนี้มีอัตราความเจริญอย่างมีเสถียรภาพ แต่ว่าการปั๊มเงินฉีดเงินเข้าไปให้ประชาชนนี่ปล่อยเงินกู้อัตราดอกเบี้ยต่ำให้กับประชาชนแล้วจะไปซื้อของต่าง ๆ มาแล้วก็ให้รายได้ประชาชาติสูงขึ้นนี่เมื่อไรท่านหยุดปล่อย รายได้ประชาชาติตกทันทีเลยเพราะมันไม่มีอะไรงอกเงยขึ้นมา มันซื้อบริโภคเฉย ๆ แต่ว่าประชาชนเป็นหนี้เพิ่มขึ้นอย่างที่ผมกราบเรียนแล้วตั้งแต่ต้น ก็ไม่อยากจะพูดซ้ำ แต่ที่อยากจะย้ำอีกข้อหนึ่งก็คือว่าที่ท่านบอกว่าในปี ๒๕๔๖ ปี ๒๕๔๗ ท่านพูดบอกต่อเนื่องนี่ ท่านบอกว่าเศรษฐกิจปี ๒๕๔๖ และปี ๒๕๔๗ จะเจริญต่อเนื่องอย่างมีเสถียรภาพเพราะปัจจัยการบริโภคภายในประเทศเพิ่มขึ้น แล้วก็การเพิ่มขึ้นของสินค้าส่งออก ท่านพูดเหมือนกับว่าท่านรู้ว่าเศรษฐกิจของโลกกำลังจะเฟื่องฟูในครึ่งหลังของปี ๒๕๔๖ หรือกำลังจะเฟื่องฟูในปี ๒๕๔๗ ในขณะที่นักเศรษฐศาสตร์ทั่วโลกไม่มีใครรู้ แต่ท่านรู้อยู่คนเดียว ท่านคิดอยู่คนเดียวว่ามันจะเจริญ แล้วมาดูสิครับว่าเศรษฐกิจของโลก ของปี ๒๕๔๗ ยังไม่มีคนทำนาย ผมหาตัวเลขไม่ได้

นักเศรษฐศาสตร์ทั่วโลกไม่มีใครกล้าทำนาย ไม่มีใครกล้าฟันธง แต่มีคนกล้าฟันธงว่า ปี ๒๕๔๖ จะเป็นอย่างไรก็คือไอเอ็มเอฟ (IMF) กับธนาคารโลก ไอเอ็มเอฟ เอาแค่ ไอเอ็มเอฟ ไอเอ็มเอฟนี่ปรับปรุงตัวขึ้นเยอะหลังจากให้นโยบายผิดพลาดมา รวมทั้งเมืองไทยด้วยให้ยาผิดมาเยอะ แล้วก็เลยรู้สึกตัวถูกศาสตราจารย์สติกลิสต์ด่าบ้าง ถูกพอล คุกเว่น ด่าบ้าง ถูกใครต่อใครด่าก็ปรับปรุงกันใหญ่ในไอเอ็มเอฟ เดี๋ยวนี้ชักเข้าท่าข้างในนี่เท่าที่ผมสืบทราบมาชักเข้าท่ามีเหตุมีผลมากยิ่งขึ้น เพราะคำทำนายไอเอ็มเอฟต่อไปนี้จะฟังได้มากขึ้น ไอเอ็มเอฟจึงแก้ไข การทำนายเอาไว้เมื่อก่อนหน้านี้ไอเอ็มเอฟทำนายว่าสหรัฐอเมริกาจะมีอัตราความเจริญปี ๒๕๔๖ ๒.๖ เปอร์เซ็นต์ เพิ่งใหม่ ๆ นะครับเปลี่ยนแล้วครับบอกว่าสหรัฐอเมริกานี่จะเจริญจริง ๆ แค่ ๒.๒ แค่นั้นเองปี ๒๕๔๖ ญี่ปุ่นไอเอ็มเอฟทำนายไว้ก่อนว่าจะเจริญ รายได้ประชาชาติจะเพิ่มขึ้น ๑.๑ อันนี้ขอเปลี่ยนครับเป็น ๐.๘ ครับ ยุโรปเคยทำนายว่า ๑.๒ ขอเปลี่ยนเป็น ๑.๑ จีนเคยทำนายไว้ถึง ๘ ถึง ๙ นี่เปลี่ยนเป็น ๗.๕ แต่ว่าธนาคารโลกยืนยันว่าไม่เกิน ๗.๒ ของจีน เพราะหลังจากมีโรคซาร์สส่วนอาเซียนไม่ต้องพูด อาเซียนก็พึ่งตลาดพวกนี้ ๔ - ๕ ตลาด พวกนี้ผมพูดแล้วเมื่อปีที่แล้วในเมื่อตลาดพวกนี้ไม่ดี ความสามารถที่จะซื้อสินค้าของเราจากประเทศอาเซียนก็ต้องไม่ดีไปด้วย แล้วมันก็ต้องตกต่ำไปด้วย อัตราความเจริญก็ต่ำกว่าที่คาดหมายเอาไว้ เพราะฉะนั้นโอกาสที่เราจะขายสินค้าในปี ๒๕๔๖ และอาจจะถึงปี ๒๕๔๗ ด้วย ผมว่าไม่ดีอย่างที่รัฐบาลคาดหวังเพราะมันก็อาจจะก่อให้เกิดผลเสียหลายด้าน เพราะว่ารายรับอาจจะไม่เข้าเป้า แล้วก็จะก่อให้เกิดปัญหาการก่อหนี้สาธารณะอะไรตามมา คือถ้าทำนายผิดแล้วมันก็จะมีผลเสียอีกหลายประเด็น เพราะฉะนั้นอันนี้คือสิ่งที่ผมต้องเตือนเอาไว้ในสภาพเศรษฐกิจที่ซบเซานี่ประเทศไทยอย่านึกว่ามันกระเตื้องอะไรนักหนานะครับยังซบเซาแล้วก็ไม่ดีเลยนะครับ มันดีเฉพาะไตรมาสแรกแค่นั้น ผมบอกแล้วมันเป็นผลจากการกลัวสงครามแล้วหลังจากนี้มันไม่ดีนะครับ แล้วท่านไปดูสิครับ ไม่ว่าราคากุ้ง ไม่ว่า

ราคาพืช ผัก ผลไม้ อะไรต่าง ๆ เดี๋ยวผมจะมีทีมเศรษฐกิจพูดแต่ละรายการเลยให้ท่านฟัง แต่รัฐบาลไม่ได้ทำอะไรเลย กุ้งนี่มันเอาของต่างประเทศเข้ามานะครับ แล้วต่างประเทศพวกนั้นที่มันมีสารไนโตรฟูแรนส์ (Nitrofurans) สารคลอแรมฟินิคอล (Chloramphenical) ที่ยุโรปไม่รับนี่ มันไม่ใช่กุ้งที่ผลิตในประเทศไทย แต่มันนำเข้ามาจากเพื่อนบ้านแล้วมาตีตราประเทศไทยส่งไป คนไทยมันรู้มันไม่ใช้สารพวกนี้ ผมไปดูตามฟาร์มต่าง ๆ มันไม่ใช้ แต่เป็นกุ้งพวกนั้น แล้วรัฐบาลทำอะไรบ้าง เคยตรวจสอบไหม รู้ไหมมันเข้ามาด่านไหน ตัวเลขอยู่ที่ผมอยากรู้ก็ได้ว่าด่านไหนบ้าง แต่เดี๋ยวจะมีคนพูดเรื่องนี้ รายละเอียดผมให้ไปหมดแล้ว เดี๋ยวจะมีคนพูด ----------

ท่านไม่ได้ดูแลอะไรเลย พืชอะไรบ้างที่มันดีขึ้น มันกำลังจะเลวลงทุกอย่าง แต่ว่าท่านก็ไม่ค่อยได้ดูแล ผมดูงบประมาณแล้วท่านก็ไม่ค่อยสนใจอะไรเท่าไร ที่น่าเสียดายก็คือว่าท่านแก้ปัญหาเพียงเพื่อให้ประชาชนพอใจในช่วงสั้น ๆ แต่ท่านไม่คิดหรือครับว่าอีก ๒ - ๓ ปี ทั้งโลกเราต้องแข่งกัน อัตราภาษี ๐ ถึง ๕ เปอร์เซ็นต์ ทั้งโลกอีก ๒ - ๓ ปีข้างหน้าเราไม่สามารถที่จะคุ้มครองคนของเราได้โดยกำแพงภาษีอีกแล้ว ขัดกฎเกณฑ์ของดับเบิ้ลยูทีโอ (WTO) กฎเกณฑ์อาฟตา (AFTA) กฎเกณฑ์อะไรจิปาถะ ทั่วโลกมันเป็นอย่างนี้หมดแล้ว แล้วท่านเคยสำรวจดูไหมครับว่าในประเทศไทยอะไรบ้างที่มันเป็นอุปสรรค ท่านรู้จักโอริง เทียรี ไหมครับ โอริง เทียรี มันเกิดขึ้นเพราะว่ามันมียานอวกาศแชลเลนเจอร์ (Challenger) มันระเบิดกลางอากาศ ที่มันระเบิดทุกอย่างดีหมด แต่มันมีตัวสกูรตัวชิ้นส่วนประกอบอันเล็ก ๆ อันหนึ่งเขาเรียก โอริง มันไม่ทำงาน ตัวเดียวเท่านั้นเอง มันระเบิดทั้งลำ นักเศรษฐศาสตร์ก็เลยเอามาเขียนเป็น โอริง เทียรี ประเทศไทยเรามีศักยภาพดีทุกอย่าง พื้นดินอุดมสมบูรณ์ คนเฉลียวฉลาด มีมันสมอง ศูนย์กลางการคมนาคมอยู่ในเมืองไทยเหมาะที่จะเป็นฮับ (Hub) เป็นศูนย์กลางการคมนาคมไปตรงไหนก็ใกล้หมดจากประเทศไทยไปไหน คือมันมีอะไรบรรพบุรุษเลือกมาให้ดีที่สุด แต่ว่าเราไม่รู้จักมาพัฒนา สิ่งที่แย่ที่สุดก็คือว่าเราไม่พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของเรา นี่คือตัวที่เราจะใช้แข่งกับเขาในอนาคต ๑๐ ปี ๒๐ ปี ถ้าคุณภาพยังเป็นอย่างนี้ผมเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมมา เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานมา ผมรู้ว่าแรงงานที่ทำงานในโรงงานในปัจจุบันนี้มากกว่า ๗๐ เปอร์เซ็นต์จบ ป.๔ และต่ำกว่า ป. ๔ ครับ แล้วท่านจะให้เขาไปทำงานกับเทคโนโลยีสูง ๆ เขารู้เรื่องหรือครับ ท่านซื้ออาวุธที่ทันสมัยให้ดีให้ตายทันสมัยอัตโนมัติทุกอย่างเอาไปให้ทหารที่จบ ป. ๔ หรือไม่จบ ป. ๔ ไปใช้ ท่านฝึกเวลารบ ถ้าทำสงครามจริง ๆ มันจำไม่ได้ตรงไหนลิปดาตรงไหนองศา มันลืมหมดแล้วมันทิ้งปืน แล้วมันวิ่งหนี เหมือนคนทำงานในโรงงานนี่ครับว่าสิ่งที่ท่านจะต้องทำ ท่านต้องทำมาตั้งนานแล้ว ๒ ปี ท่านไม่ได้สนใจในการปฏิรูปการศึกษา ไม่ได้สนใจในการที่จะเทรน (Train) คนงานที่อยู่ในโรงงานให้มีขีดความสามารถเพิ่มขึ้น สิ่งนี้ต่างหากที่เราจะสู้กับชาวโลกเขาได้ คนของเราจะต้องมีความรู้วิทยาศาสตร์เพิ่มขึ้น ต้องรู้คณิตศาสตร์เพิ่มขึ้น จะต้องมีความรู้เรื่องเทคโนโลยีพูดภาษาอังกฤษ รู้ภาษาอังกฤษมากขึ้น สิ่งเหล่านี้ต้องทำ ต้องเริ่มทำ

แล้วครับ แต่ท่านก็ไม่ได้ทำ ท่านดูเกาหลีทำไมเขาถึงเจริญ เพราะเขารู้แล้วเขาทำอย่างนี้มานานแล้ว ผมจะยกตัวเลขให้ดูก็ได้ เกาหลีมีความฉลาดมากเพราะความเจ็บใจกับเพื่อนบ้าน บางประเทศที่รังแกเขา เขาต้องสู้กับเพื่อนบ้านให้ได้ เพราะเขารู้ว่าคุณภาพของคนเขาสำคัญมากในการที่จะพัฒนา เมื่อปี ๒๕๐๗ มีแค่ ๒๙ เปอร์เซ็นต์ของนักเรียนมัธยมที่เรียนแผนกวิทยาศาสตร์ ๒๙ เปอร์เซ็นต์ ในปี ๒๕๐๗ เขาทำทุกอย่าง ๑๔ ปีถึงปี ๒๕๒๑ ปรากฏว่าจาก ๒๙ เปอร์เซ็นต์เพิ่มเป็น ๖๘ เปอร์เซ็นต์ของเด็กที่จบมัธยมจบแผนกวิทยาศาสตร์ ก่อนจะจบ ม. ๖ จากแผนกวิทยาศาสตร์ แล้วเขาเรียน เขามีห้องแล็ป รู้เรื่อง ไม่ใช่ของเรานี่สอนบนกระดานดำแต่ไม่มีห้องแล็ป เด็กเราพันมอเตอร์ยังไม่เป็น แต่สอนบอกต้องพันอย่างนี้จากซ้ายไปขวาขวาไปซ้าย ขั้วบวกขั้วบวกต้องชนกันมันจะได้มีแรงต่อต้านแล้วไปหมุนแกนตรงกลาง ทฤษฎีผมเรียนผมจบ ๘ วิทยาศาสตร์ ผมถึงพูดถูก แต่ว่าผมทำไม่เป็น อาจารย์แกสอนบนกระดานดำ ไม่มีเครื่องทดลองให้ ลูก ๆ ผมไปเรียนต่างประเทศมันทำเป็น เพราะมันต้องพันเอง เพราะฉะนั้นเด็กที่เกาหลีมันจบ ม. ๖ มามันเข้าทำงานโรงงาน มันทำงานร่วมกับเครื่องจักรได้ทั้งหมด เด็กที่อื่นหรือประเทศอื่นเขาก็อย่างนั้น ของเราจบ ม. ๖ ไปพอเข้าไปทำงานโรงงานนะครับ เวลาไปทำงานกับเครื่องจักรคุณภาพเท่ากับ ป. ๔ นั่นแหละ เพราะว่าปรัชญาการศึกษาของประเทศเราให้คนจบปริญญาตรี เรียนมาเพื่อไปต่อปริญญาตรี แต่ของต่างประเทศเขาไม่ต้อง สวีเดนจบมาไม่ต้องเรียนปริญญาตรี จบมาไปทำงานในโรงงาน ไปทำงาน ๕ ปี ๖ ปีแล้วแต่ความพอใจแล้วก็เข้ามาเรียนในมหาวิทยาลัยเขาจะถามเองไปทำงาน ๕ ปี ไปทำอะไรบ้าง แล้วเขาจะให้เครดิตได้ เขาจะคิดได้ว่านี่เท่ากับกี่หน่วยกิต และไปเรียนจริง ๆ ๒ ปีครึ่งหรือ ๓ ปีได้ปริญญาตรี มันต้องปรับปรุงระบบการศึกษาอย่างนั้นครับ พระราชบัญญัติการศึกษาเขาพูดไว้หมดเรื่องอย่างนี้ ในรัฐธรรมนูญก็มี แต่ท่านก็ไม่ทำ นี่ผมเสียดายมาก เห็นไหมครับที่ผมพูดมาทั้งหมดก็คือว่าการจัดอันดับความสำคัญของท่านมันไม่ถูก ท่านไปให้ความสำคัญกับโกรส (Growth) คืออัตราความเจริญของประเทศ ในขณะที่ประเทศต้องการให้ท่านจัดสรรทรัพยากรธรรมชาติเตรียมพร้อมเพื่อให้มีการผลิตที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น แต่ท่านไม่ให้อันดับความสำคัญอันนี้อยู่อันดับสุดท้ายเลย ----------

ชาติจะไปไม่รอดถ้าอย่างนี้ อีก ๑๐ ปี ๒๐ ปี ประเทศไทยจะสู้เวียดนามก็ไม่ได้ จะสู้ใครก็ไม่ได้ จะตกล้าหลังเลย เพราะว่าคนเราไม่มีคุณภาพเพียงพอ หาเสียงก็หาไป แต่อย่าลืมในสิ่งที่ผมพูดสิครับ อย่าลืม อย่าทำเหมือนในละตินอเมริกานะครับ ผมไปมากี่ประเทศท่านนายกรู้ไหม ผมไปดูอาร์เจนตินา บราซิล เม็กซิโก เปรู ชิลี และไปศึกษามาละเอียด ผมรู้ความผิดพลาดของที่นั่น แล้วเรากำลังจะเดินเจริญรอยตามเขา เอาแค่น้ำมันนี่นะครับ เราเกิดวิกฤติน้ำมันขึ้นมาหลายครั้ง เราเกิดวิกฤติน้ำมันหลายครั้ง ปี พ.ศ. ๒๕๒๑ - ๒๕๒๓ น้ำมันตลาดโลกเพิ่มขึ้นมาก ปี ๒๕๓๓ ราคาน้ำมันในตลาดโลกเพิ่มขึ้นมาก เขาเรียกว่า ออย ช็อค (Oil Shock) ในละตินอเมริกาประเทศพวกนั้นเขาทำอย่างไรครับ รัฐบาลก็ไปยืมเงินจากต่างประเทศมา และให้ประชาชนบริโภคน้ำมันในราคาเดิมและรัฐบาลก็อุดหนุนเพราะว่าเอาใจประชาชน รัฐบาลไทยสมัยนั้นทำอย่างไรครับ พลเอก เปรม เป็นนายกรัฐมนตรี ผมเป็นโฆษกรัฐบาล คุณสมหมายเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ประหยัด หน่วยราชการปิดหมด ห้ามเปิดแอร์ เรียกร้องให้ประชาชนช่วยกันประหยัดน้ำมัน โรงงานต่าง ๆ ช่วยหาวิธีประหยัดน้ำมัน ใช้ก๊าสมาแทนน้ำมัน ปรับปรุงโครงสร้างการผลิต ปรับปรุงโครงสร้างทุก ๆ อย่างเพื่อการประหยัดน้ำมัน ประเทศอื่น ๆ ในเอเชียก็ทำคล้ายประเทศไทย แต่ละตินอเมริกามันทำเมืองของพวกมัน ยืมเงินมา แล้วก็ให้ประชาชนพอใจ พอน้ำมันตกสภาพกลับสู่ปกติ ไม่ได้ปรับปรุงอะไรเลยในละตินอเมริกา โครงสร้างต่าง ๆ ไม่มีการปรับปรุงคนมองไม่เห็นว่าจะผลิตอะไรบ้างที่จะได้เปรียบประเทศอื่น เขาก็ถอนเงินดอลลาร์ออกจากประเทศ แล้วไปลงทุนในประเทศอื่นที่เขามีความพร้อมกว่า เป็นอย่างไร ล้ม ก็ไม่มีดอลลาร์จะใช้หนี้ ก็ประกาศโมราโทเรียม (Moratorium) ไม่ชำระหนี้กับไม่รู้กี่ประเทศ อิรักรบกับอิหร่าน ละตินล้ม อิรักรบกับคูเวต ละตินล้ม เพราะนโยบายชุ่ย นโยบายประชานิยม เอาใจประชาชนแล้วไม่ได้แก้ปัญหาพื้นฐาน มันก็ไปไม่รอด ถ้าเผื่อเรายังดำเนินนโยบายตามหลังละตินอเมริกา เราก็จะประสบสภาวะเหมือนกับละตินอเมริกา ประเทศเราไม่ใช่วันนี้นะครับ อีก ๗ - ๘ ปี เราอาจจะเป็นเหมือนเขาก็ได้ เพราะว่ามันจะไปผุดขึ้นมาตรงนั้นครับ การก่อหนี้สาธารณะมากขึ้นการไม่ปรับปรุงความอ่อนแอของประชาชน ของประเทศในการแข่งขันในตลาดโลกไม่มี ในที่สุดเราสู้เขาไม่ได้ อีก ๗ - ๘ ปีแค่นั้นประเทศไทยจะไม่มี

ความสามารถชำระหนี้ได้ และจะเป็นประเทศที่ล้าหลังที่สุดในปริมณฑลนี้ ผมจึงเรียกร้องให้เปลี่ยนนโยบายให้เปลี่ยนวิธีการจัดสรรงบประมาณ และจัดอันดับความสำคัญ เป้าหมายเศรษฐกิจเสียใหม่ แต่ผมรู้ว่าผมพูดไปก็แค่นั้นล่ะครับ เพราะว่าโหวต (Vote) กันก็แพ้ท่านอยู่แล้ว แต่ว่าพูดเอาไว้ บันทึกให้เป็นหลักฐาน ปีที่แล้วผมทำนายอะไรไว้ก็ใกล้เคียงความเป็นจริง มีผิดอยู่ตรงที่ผมไม่นึกว่าจะเก็บรายได้ได้สูงกว่าเป้าหมาย นี่เก็บรายได้ได้สูงกว่าเป้าหมาย แต่ผมก็ติงว่าที่เก็บ เก็บมาจากไหน ผมก็ฝากเป็นการบ้านให้คิด ผมก็พูดเพียงแค่นี้ครับ ขอบพระคุณมากท่านประธานครับ สวัสดี

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายอุทัย พิมพ์ใจชน ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรัฐมนตรี

นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ลี (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ลี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ขออนุญาตใช้เวลาของที่ประชุมเล็กน้อย เพื่อที่จะได้ชี้แจงข้อมูลของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ซึ่งท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรได้กล่าวถึงเมื่อเช้านี้ และข้อมูลที่ท่านกล่าวถึงเป็นข้อมูลที่ไม่ครบถ้วนแล้วเกรงว่าจะได้รับการอ้างอิงกันไปตลอดในการประชุมอภิปรายงบประมาณในครั้งนี้ แล้วจะทำให้เกิดความเสียหายได้นะครับ----------

ข้อมูลของท่านผู้นำฝ่ายค้านที่ได้พูดถึงการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ซึ่งเป็นการสำรวจข้อมูลรายได้และหนี้สินของประชากรในปี ๒๕๔๕ เป็นการสำรวจโดยใช้ครัวเรือนตัวอย่างประมาณ ๔๖,๐๐๐ ครัวเรือน กระจายอยู่ในทุกจังหวัดทั่วประเทศครับ ข้อมูลที่ท่านผู้นำฝ่ายค้านได้พูดไปเมื่อเช้านี้ก็คือว่า ในปี ๒๕๔๕ ครัวเรือนทั่วประเทศมีหนี้สินโดยเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจากครัวเรือนในปี ๒๕๔๓ กล่าวคือในปี ๒๕๔๓ มีหนี้สินเฉลี่ยครัวเรือนละ ๖๘,๔๐๕ บาท ในขณะที่ปี ๒๕๔๕ มีหนี้สินเฉลี่ยเพิ่มขึ้นต่อครัวเรือนเป็น ๘๒,๔๘๕ บาท หรือเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ ๙.๘ ต่อปีนะครับ ถ้าหากพูดแล้วเป็นตัวเลขก็คือเหมือนกับเพิ่มขึ้นประมาณ ๑๔,๐๘๐ บาทต่อครัวเรือนในช่วงระยะเวลา ๒ ปี ถ้าฟังเช่นนี้ก็อาจจะเกิดความรู้สึกว่าใน ๒ ปีที่ผ่านมาประชาชนไทยมีหนี้สินเพิ่มขึ้นพอสมควร ถ้าเราประมาณการว่ามีครัวเรือนประมาณ ๑๕ ล้านครัวเรือน ครัวเรือนหนึ่งเฉลี่ยมีหนี้สินเพิ่มขึ้นประมาณ ๑๔,๐๘๐ บาท ก็เหมือนกับว่าทั้งประเทศมีหนี้สินเพิ่มขึ้นของประชาชนประมาณ ๒๑๐,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งฟังแล้วน่าตกใจพอสมควร ท่านยังไม่ได้กล่าวต่อไปว่าถ้าเปรียบเทียบระหว่างปี ๒๕๔๑ - ๒๕๔๓ ซึ่งเป็นการบริหารงานของรัฐบาลชุดที่แล้ว ปรากฏว่าหนี้สินต่อครัวเรือนเมื่อเปรียบเทียบระหว่างปี ๒๕๔๑ กับปี ๒๕๔๓ หนี้สินลดลงด้วยครับ น่าแปลกมาก ทั้งที่ในตอนนั้นหลายคนก็บอกว่าเศรษฐกิจไม่ดี แต่หนี้สินของประชาชนต่อครัวเรือนกลับลดลง ผมขอหยิบตัวเลขนี้ขึ้นมาเพื่อจะพูดให้ชัดเจนว่า ในปี ๒๕๔๑ หนี้สินต่อครัวเรือนของประชาชนตกประมาณ ๖๙,๖๗๔ บาทนะครับ พอถึงปี ๒๕๔๓ หนี้สินต่อครัวเรือนเหลือ ๖๘,๔๐๕ บาท ลดลงไปต่อครัวเรือนประมาณ ๑,๒๖๙ บาท ซึ่งถ้าหากดูเผิน ๆ ก็เหมือนกับว่าหนี้สินลดลง ประชาชนน่าจะมีความสุขมากขึ้น สิ่งที่ท่านได้หยิบยกขึ้นมานั้นหยิบยกมาจากตารางที่ ๑ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนและจำนวนหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือน ท่านพูดเฉพาะฝั่งที่เป็นหนี้สิน ท่านไม่ได้พูดฝั่งที่เป็นรายได้นะครับ ถ้าหากพูดฝั่งที่เป็นรายได้ด้วยจะทำให้เห็นภาพที่ชัดเจนมากขึ้น ถ้าเราไปดูฝั่งที่เป็นรายได้ ในปี ๒๕๔๓ รายได้ต่อครัวเรือนต่อเดือนตกประมาณ ๑๒,๑๕๐ บาท แต่ในปี ๒๕๔๕ รายได้ต่อครัวเรือนเพิ่มขึ้นเป็น ๑๓,๗๓๖ บาท ถ้าหากเราได้คำนวณเป็นรายได้สะสมจนกระทั่งถึงครบ ๒ ปี เพื่อเปรียบเทียบว่าหนี้สินที่เพิ่มขึ้นมาใน ๒ ปี เปรียบเทียบกับรายได้ที่เพิ่มขึ้นมาใน ๒ ปีนั้นเป็นอย่างไรนะครับ ก็จะพบว่ารายได้สะสมช่วง ๒ ปี ระหว่างปี ๒๕๔๓ - ๒๕๔๕ ครัวเรือนนั้นมีรายได้เพิ่มขึ้นจากเดิม ๓๘,๐๖๔ บาท รายได้เพิ่มขึ้น ๓๘,๐๖๔ บาท เปรียบเทียบกับที่ท่านกล่าวว่าหนี้สินเพิ่มขึ้น ๑๔,๐๘๐ บาท เพราะฉะนั้น

มีส่วนต่างถึงประมาณ ๒๓,๙๘๔ บาทต่อครัวเรือน เมื่อสักครู่นี้ผมพูดว่าถ้าเอาตัวเลข ๑๕ ล้านครัวเรือนคูณเข้าไป เหมือนกับว่าหนี้สินใน ๒ ปีที่ผ่านมาประชาชนมีหนี้สินเพิ่มขึ้นประมาณ ๒๑๐,๐๐๐ ล้านบาท แต่ถ้าพูดรายได้จะพบว่าใน ๒ ปีที่ผ่านมาประชาชนไทยทั้งประเทศ ทั้ง ๑๕ ล้านครัวเรือนมีรายได้เพิ่มขึ้นเป็น ๕๗๐,๐๐๐ ล้านบาทนะครับ นี่ชี้ให้เห็นชัดว่าจริง ๆ แล้วการพิจารณาถึงความเป็นอยู่ของประชาชนโดยคำนึงเฉพาะหนี้สิน แล้วยกตัวเลขมาเพียงแค่ตัวเลขหนี้สินน่าจะทำให้ภาพของการมองถึงความเป็นอยู่ของประชาชนไม่ครบถ้วน ก็จะทำให้เกิดความเสียหาย แล้วก็ทำให้เกิดการแปรผลในทิศทางของการดำเนินงานทางด้านเศรษฐกิจได้นะครับ เช่นเดียวกันถ้าหากเราไปดูในข้อมูลของสำนักงานสถิติแห่งชาติก็จะพบว่ามีการสำรวจต่อไปถึงเรื่องเหลื่อมล้ำของรายได้ระหว่างคนจนกับคนรวย พบว่ามีแนวโน้มที่ดีขึ้นในช่วง ๒ ปีที่ผ่านมาครับ ก็คือว่าถ้าเปรียบเทียบในปี ๒๕๔๓ เอาตัวเลขของกลุ่มคนรวยที่รวยมากเป็น ๒๐ เปอร์เซ็นต์ที่มีรายได้มากที่สุดของสังคม ส่วนแบ่งรายได้ของคนรวยเปรียบเทียบกับส่วนแบ่งรายได้ของประชาชนทั้งหมดในปี ๒๕๔๓ มีส่วนแบ่งรายได้ถึง ๕๑ เปอร์เซ็นต์ แต่พอมาถึงปี ๒๕๔๕ ส่วนแบ่งรายได้ของคนรวยเหลือเพียง ๕๐.๑ ก็คือลดลงมา ๐.๙ เปอร์เซ็นต์ ที่ส่วนแบ่งรายได้ของคนจนซึ่งอยู่ข้างล่างก็คือชนชั้นผู้ใช้แรงงาน เกษตรกร ซึ่งในปี ๒๕๔๓ มีส่วนแบ่งรายได้เพียงแค่ ๕.๕ เปอร์เซ็นต์ ปรากฏว่าในปี ๒๕๔๕ มีส่วนแบ่งรายได้เพิ่มขึ้นเป็น ๕.๗ เปอร์เซ็นต์ แล้วเราพบว่าความแตกต่างระหว่างคน ๒ กลุ่มนี้ลดลงจาก ๙.๓ เท่าเป็น ๘.๘ เท่า เพราะฉะนั้นความไม่เสมอภาคในเรื่องของการกระจายรายได้จึงมีการกระจายรายได้ที่ดีขึ้น อันนี้เป็นภาพรวมของตัวเลขสำนักงานสถิติแห่งชาติทั้งหมดที่อยู่ในรายงานชุดนี้ครับ เพราะฉะนั้นจึงใคร่ขอกราบเรียนท่านประธานเพื่อโปรดได้เห็นภาพรวมของข้อมูลนี้ทั้งชุด ไม่ใช่เป็นการหยิบยกมาเพียงแค่ครึ่งหนึ่งแล้วก็ทำให้เกิดการแปรผลที่ผิดพลาดได้ครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง) : เชิญครับท่านผู้นำฝ่ายค้าน

นายบัญญัติ บรรทัดฐาน (ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานที่เคารพ ผม บัญญัติ บรรทัดฐาน ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร บังเอิญท่านรัฐมนตรีท่านขึ้นมาชี้แจง ซึ่งกระผมเข้าใจว่ามีข้อความหลายตอน ซึ่งท่านหยิบยกว่าเป็นข้ออภิปรายของผม แต่ว่าแท้ที่จริงแล้วคงไม่ได้ไปไกลถึงขนาดนั้นครับ ก็ยังเป็นที่น่ายินดีว่าท่านยอมรับว่าตัวเลขของครัวเรือนที่กระผมนำมาพูดจาในสภาเมื่อเช้านี้เป็นตัวเลขอันเกิดจากรายงานของสำนักงานสถิติแห่งชาติจริง ๆ ตรงนี้ก็ต้องขอถือโอกาสขอบพระคุณครับ แต่ว่าที่ท่านบอกว่าท่านไปไกลถึงขนาดว่าผมได้มีการหยิบยกตัวเลขของปี ๒๕๔๑ ถึงปี ๒๕๔๓ ซึ่งเป็นปีที่อยู่ระหว่างพรรคประชาธิปัตย์เป็นรัฐบาล แล้วนำมาเปรียบเทียบกับตัวเลขที่เกิดขึ้นระหว่าง ๒๕๔๓ กับ ๒๕๔๕ ว่าตอนนั้นดีกว่าตอนนี้เยอะ กระผมไม่ทราบว่าท่านรัฐมนตรีไปฟังมาจากไหนอย่างไร คงเป็นเรื่องนึกเอาเองมากกว่า เพราะว่ากระผมไม่ได้ก้าวล่วงไปถึงขนาดนั้นเลยครับ เพียงแต่แสดงตัวเลขบางตัวที่ควรจะได้แสดงในสภานี้เท่านั้นครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง) : คุณวิทยา วิทยามี ๒ วิทยา ที่คณะกรรมการประสานงานได้ส่งรายชื่อมาให้เป็นวิทยา บุรณศิริ อย่างนั้นเอาวิทยา บุรณศิริ ก่อนครับ

● นายวิทยา บุรณศิริ (พระนครศรีอยุธยา) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม วิทยา บุรณศิริ ส.ส. เขต ๔ พรรคไทยรักไทย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ก็ต้องน่าชื่นชมครับ ที่เราได้เห็นงบประมาณประจำปี ๒๕๔๗ ซึ่งรูปแบบในการจัดสรรงบประมาณ ซึ่งหลายท่านก็เป็นห่วง เนื่องจากว่ารัฐบาลมีการจัดสำรองรายจ่าย แล้วแนวการจัดงบประมาณนั้นเป็นทั้งเชิงรุกและเชิงรับอยู่ในตัว ซึ่งไม่ซ้ำจากเดิม จะเห็นได้จากเหตุการณ์ที่ผ่านมานะครับ ไม่ว่าจะเป็นวิกฤติเศรษฐกิจถดถอยจากสงครามอิรักก็ดี หรือวิกฤติภาวะโรคซาร์ส ซึ่งทำให้ทั่วโลกเกิดภาวะถดถอยในเรื่องของเศรษฐกิจ เราจะเห็นว่าการจัดงบประมาณ ในปี ๒๕๔๗ ก็เฉกเช่นเดียวกันนะครับ ถ้าปี ๒๕๔๖ ไม่ได้จัดงบประมาณเป็นการสำรองไว้ ก็คงจะไม่มีงบประมาณในการที่จะกระตุ้นเศรษฐกิจ

เพื่อรองรับภาวการณ์ตามที่ผมได้กล่าว เพราะฉะนั้นในหมวดรัฐบาลได้จัดทำไว้ในปีนี้ จะเห็นว่าเป็น ๕ ยุทธศาสตร์หลักใหญ่ ๆ การพัฒนาประเทศ การฟื้นฟู ยุทธศาสตร์ในการพัฒนาสังคม ยุทธศาสตร์ในความมั่นคง และยุทธศาสตร์ในการบริหารการจัดการประเทศ มีทั้งเพิ่มเสริมศักยภาพในการแข่งขันกับต่างประเทศ ตรงนี้นะครับ ในบริบทของสังคมที่เปลี่ยนไป เราจะเห็นได้ว่าแม้แต่ประเทศจีน ซึ่งเป็นประเทศที่ใหญ่มีประชากรจำนวนมากนับพันล้านคน แต่เหตุการณ์เพียงเล็กน้อยที่เกิดขึ้น เป็นเหตุการณ์เพียงแค่โรคติดต่อซึ่งทุกคนทั่วโลกกลับเชื่อและหวั่นเกรงในภาวะของโรคซาร์ส ก็สามารถทำให้สถานการณ์ในประเทศ โดยเฉพาะภาวะเศรษฐกิจนั้นสั่นคลอนได้ เพราะฉะนั้นผมเองชื่นชมรัฐบาลในส่วนของการจัดสรรงบประมาณในแบบสำรองหรือเป็นแบบที่สามารถที่จะเคลื่อนไหวหรือเคลื่อนย้ายได้ แต่แบ่งหมวดออกเป็นภารกิจ ๕ ยุทธศาสตร์ ----------

สำหรับตัวกระผมเองแล้วนะครับหลายท่านได้มีความเป็นห่วง แต่ผมกลับไม่เป็นห่วง ในยุทธศาสตร์ทั่วไป เพียงในยุทธศาสตร์เดียวหลังจากรัฐบาลมีการปฏิรูปกระทรวง ทบวง กรม แล้ว ก็ยังมีบางหน่วยงานที่รัฐบาลจะต้องดำเนินการและแก้ไขเพื่อให้สอดคล้องและเกิดเสถียรภาพทางการเงิน โดยเฉพาะด้านองค์กรปกครองท้องถิ่น ในส่วนนี้หลายท่านวิพากษ์วิจารณ์ที่ผ่านมาว่ารัฐบาลมีความไม่จริงใจ มีเจตนาส่อในเชิงจะขัดรัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ บ้าง มีเจตนาจะไม่ให้ปฏิบัติไปตามพระราชบัญญัติขั้นตอนการกระจายอำนาจปี ๒๕๔๒ แต่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติครับ ผมได้ติดตามเรื่องราวเหล่านี้มาโดยตลอด จะเห็นได้ว่ารัฐบาลนี้มีความจริงใจ หลังจากรัฐบาลได้ปฏิรูปกระทรวง ทบวง กรม เสร็จเรียบร้อย ปัญหาที่เกิดขึ้นในการปฏิรูปกระทรวง ทบวง กรม นั้นท่านสมาชิกคงทราบดี หลังจากปฏิรูปกระทรวง ทบวง กรมแล้วยังมีหน่วยงานที่เป็นไปตามพระราชบัญญัติขั้นตอนกระจายอำนาจปี ๒๕๔๒ ที่จะต้องเร่งรัดภารกิจในการถ่ายโอนภารกิจให้กับองค์กรปกครองท้องถิ่น ซึ่งปัจจุบันนั้นตั้งแต่มีพระราชบัญญัติขั้นตอนกระจายอำนาจมานั้น เราจะเห็นได้ว่าแม้รัฐบาลจัดสรรเงินงบประมาณให้เป็นไปตามขั้นตอนของกฎหมาย คือไม่ต่ำกว่า ๒๐ เปอร์เซ็นต์ หลายท่านได้แสดงความเป็นห่วง แต่ท่านสมาชิกผู้เกียรติ ผมกลับไม่วิตก ผมกลับชื่นชมรัฐบาลที่มีความจริงใจแล้วก็พยายามจะผลักดันงบประมาณให้เกิดประสิทธิผล ประสิทธิภาพ โดยเฉพาะองค์กรปกครองท้องถิ่นให้สอดรับแนวนโยบายของรัฐบาล จะเห็นได้ว่าแม้ปัจจุบันนี้ปีงบประมาณที่แล้ว ปี ๒๕๔๖ ซึ่งปัจจุบันนั้นองค์กรปกครองท้องถิ่นนั้นกำลังใช้เม็ดเงินงบประมาณอยู่ ท่านเชื่อหรือไม่ครับว่าปี ๒๕๔๕ องค์กรปกครองท้องถิ่นยังใช้เงินงบประมาณไม่หมดเลยครับ แล้วปี ๒๕๔๗ รัฐบาลก็จัดสรรเพิ่มให้อีกโดยเป็น ๒๒ เปอร์เซ็นต์เศษ ซึ่งตรงนี้แหละครับหลายท่านเป็นห่วงว่าในพระราชบัญญัติขั้นตอนการกระจายอำนาจรัฐบาลจะมีการเหนี่ยวรั้ง แต่จากที่ได้รับทราบว่ารัฐบาลนั้นมีการตั้งให้ขึ้นมาศึกษา โดยเฉพาะคณะกรรมการขั้นตอนการกระจายอำนาจ ซึ่งมี ฯพณฯ จาตุรนต์ ฉายแสง เป็นประธาน ได้ทำการศึกษาเพื่อให้เกิดเสถียรภาพในการบริหารการจัดการใช้เงินขององค์กรปกครองท้องถิ่นเพื่อให้มีประสิทธิภาพสอดคล้องแนวนโยบายของรัฐบาล ซึ่งรัฐบาลเองก็ได้ปฏิรูปในส่วนของรัฐบาลส่วนกลางไปเรียบร้อย เพราะฉะนั้นคงจะต้องหันกลับไปดูองค์กรปกครองท้องถิ่นซึ่งมี ๗,๐๐๐ กว่าแห่งในประเทศไทย ตรงนี้แหละครับ ปัจจุบันมีหลายท่านได้กล่าว ไม่ว่าจะเป็นภารกิจซ้ำซ้อน

การจัดการกับงบประมาณแบบไม่เกิดประสิทธิผลและประสิทธิภาพ ไปทำโครงการที่ไม่เกิดประโยชน์กับแผ่นดิน สิ่งเหล่านี้นะครับผมคิดว่ารัฐบาลหันกลับมาดูแลนั้นเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง โดยแม้กระทั่งในพรรคการเมืองก็มีคณะกรรมการขึ้นมาตรวจสอบ หลายท่านได้ตรวจสอบ ได้ดำเนินการ แล้วก็พบปัญหาจริง ผมใคร่จะเรียนและชี้แจงแล้วก็ฝากทางรัฐบาลให้ดำเนินการเร่งโดยการปฏิรูปองค์กรปกครองท้องถิ่นเพื่อให้รองรับภารกิจ สามารถที่จะรองรับภารกิจในการกระจายอำนาจซึ่งเป็นไปตามพระราชบัญญัติปี ๒๕๔๒ โดยเร็ว เพราะเนื่องจากว่าปัจจุบันนี้ถ้าฟังดูแล้วนะครับ ผมขออนุญาตยกตัวอย่างให้ท่านประธานได้ฟัง มีบางหน่วยงานองค์กรปกครองท้องถิ่น ผมขออนุญาตยกนะครับ มี อบต. หนึ่ง มีประชากรอยู่ ๕๘ คน ที่ขอนแก่น ที่อำเภอกระนวน เป็นชื่อ อบต. กระนวน มีประชากรอยู่ ๕๘ คน ที่ อบต. ท่าน้ำอ้อย มีประชากรอยู่ ๓๕ คน แล้วก็ที่ อบต. หนึ่งคือ อบต. ยางชุมน้อย จังหวัดศรีสะเกษ มี ๒๑ คน ท่านเชื่อหรือไม่ครับว่าในอดีตที่ผ่านมา ในรัฐบาลที่ผ่านมา สิ่งเหล่านี้ได้หยิบยกขึ้น ได้ถูกยกฐานะขึ้นให้เป็นนิติบุคคล และจะใช้จ่ายเม็ดเงินงบประมาณให้เกิดประสิทธิผล ประสิทธิภาพอย่างไร ----------

เป็นปัญหาที่สุมกันมานาน ท่านประธานครับ ปัจจุบันนั้นผมดีใจที่รัฐบาลจะจัดให้มีการศึกษาด้านนี้เกิดขึ้น มีข่าวว่าในพระราชบัญญัติ ๓ ฉบับ กฎหมายของท้องถิ่น ที่มาของผู้บริหาร เช่น อบต. ก็ดี เทศบาลก็ดี และองค์การบริหารส่วนจังหวัดก็ดีนั้นถูกรัฐบาลชะลอไว้ เท็จจริงแล้วผมกลับเห็นว่าเป็นประโยชน์ที่สุด หลายท่านวิพากษ์วิจารณ์ว่าการยุบรวมองค์กรปกครองท้องถิ่นนั้นรัฐบาลไม่จริงใจ แต่สิ่งที่กระผมได้กล่าวท่านประธานคงทราบนะครับว่า อบต. หนึ่งมีประชากร ๕๘ ท่าน มี ๒๑ ท่าน อย่างนี้จะรองรับภารกิจใหญ่ ๆ ได้อย่างไร เพราะฉะนั้นในองค์กรหรือใน อบต. หนึ่ง หรือในตำบลหนึ่งยังมีหน่วยปกครองท้องถิ่น ๓ หน่วยบ้าง เช่น มีเทศบาล ๑ แห่ง มีทั้ง อบต. และมีทั้งสภาตำบล สิ่งเหล่านี้รัฐบาลคงจะต้องเร่งรัดในการที่จัดรูปแบบ เพื่อให้ท้องถิ่นนั้นสามารถมีศักยภาพและรองรับภารกิจของรัฐบาล รองรับทั้งกำลังคนและเงินงบประมาณ อีกทั้งหลังจากปฏิรูปกระทรวง ทบวง กรมแล้วผมก็ใคร่จะฝากรัฐบาลต่อไปอีกว่า สิ่งใดก็แล้วแต่ภายใต้การปฏิรูปกระทรวง ทบวง กรมแล้วต้องถ่ายโอนภารกิจให้ท้องถิ่นนั้น ให้ท่านรีบดำเนินการหลังจากที่ได้ปฏิรูปองค์กรให้มีขนาดและรองรับภารกิจได้ ทั้งนี้ก็เพื่อที่จะให้ขั้นตอนในการปฏิบัติเป็นไปตามพระราชบัญญัติขั้นตอนการกระจายอำนาจ ซึ่งมีกฎหมายอีกหลายฉบับที่จะต้องแก้ไขนะครับ หลายมาตราที่จะต้องแก้ไขให้สอดรับเนื่องจากรัฐบาลปฏิรูปกระทรวง ทบวง กรมไปแล้ว ตรงนี้นะครับที่ผมเห็นความจริงใจของรัฐบาล แล้วคิดว่าทิศทางในการพัฒนาในการจัดสรรเงินงบประมาณที่จะเพิ่มยุทธศาสตร์ในการบริหารการจัดการประเทศน่าจะมีประสิทธิภาพขึ้นในปีงบประมาณ ๒๕๔๗ สิ่งเหล่านี้ผมไม่ได้แสดงความวิตกกังวลและมีความเป็นห่วง เนื่องจากว่าทราบว่ามีคณะทำงานแม้กระทั่งสภาผู้แทนราษฎรเองก็ได้มีการตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นมาศึกษา ซึ่งตรงนี้ถือว่าเป็นการที่จะมีทิศทางในการปฏิรูปองค์กรปกครองท้องถิ่น และรัฐบาลเองก็ตั้งคณะทำงานขึ้นมาตามที่ผมได้กล่าว เพื่อศึกษาทิศทางที่จะรองรับภารกิจขององค์กรปกครองท้องถิ่นได้อย่างไร ตรงนี้ถือว่าเป็นความจริงใจนะครับ สำหรับภารกิจในรูปแบบอื่น ๆ นั้นตัวกระผมเองมิได้เป็นห่วงนะครับ สืบเนื่องจากว่าได้มีการพัฒนาในส่วนที่สอดรับกับภาวะและบริบทของสังคมโลกที่เปลี่ยนไป ไม่ว่าจะเป็นภาวการณ์ในการที่จะไปดำเนินการเพื่อสร้างเสริมเศรษฐกิจความแข็งแรงของประเทศชาติต่อสายตาของประชากรโลกในประเทศต่าง ๆ ที่ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีได้ดำเนินการนั้นตัวกระผมก็เห็นด้วย สำหรับเงินงบประมาณในปี ๒๕๔๗ นั้นผมก็คาดหวังว่า

ทุกสิ่งทุกอย่างที่รัฐบาลตั้งไว้นั้นคงเป็นการรองรับนะครับ เนื่องจากว่าภาวการณ์ที่เกิดขึ้น แม้จะว่าถดถอยเพียงใดรัฐบาลเองก็นำพาไปสู่ความมั่นคงจนได้ เพราะฉะนั้นในปี ๒๕๔๗ นั้น ผมดูแล้วในหมวดการใช้จ่ายและยุทธศาสตร์ทั้ง ๕ ด้านแล้วมีความเหมาะสมนะครับ โดยเฉพาะศักยภาพในการที่จะพัฒนา ตัวกระผมเองก็มีเพียงแค่นี้ครับ ขอกราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง) : เชิญครับคุณสรรเสริญ

นายสรรเสริญ สมะลาภา (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม สรรเสริญ สมะลาภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ หากท่านประธานยังจำได้เมื่อการพิจารณางบประมาณรายจ่ายเมื่อ ๒ ปีที่แล้ว คือปีงบประมาณ ๒๕๔๕ ฝ่ายค้านเองได้เป็นคนพูดถึงลักษณะการจัดสรรงบประมาณที่สัดส่วนค่าใช้จ่ายประจำควรจะลดลง สัดส่วนของงบลงทุนที่ควรจะเพิ่มขึ้น แล้วก็เรื่องของการกู้เพื่อมาชดเชยการขาดดุลงบประมาณก็ควรจะลดลง ----------

มาในตอนนี้ครับ ๒ ปีให้หลังเอกสารงบประมาณที่ปรากฏอยู่บนข้างหน้าของพวกเราทุกคน มันก็เป็นลักษณะนั้น อันนี้ผมคิดว่าเป็นภาพที่รัฐบาลพยายามจะแสดงให้พวกเราทุกคนเห็นว่าการใช้จ่ายของรัฐบาลเริ่มที่จะมีวินัย โดยการใช้จ่ายรัฐบาลคิดเป็นสัดส่วนต่อเศรษฐกิจแล้วนี่ลดลงมาเป็นลำดับ แต่ความจริงไม่ได้เป็นอย่างนั้นครับ ความจริงคือ การใช้จ่ายของรัฐบาลได้เพิ่มขึ้น เพียงแต่ลักษณะของการใช้จ่ายได้เปลี่ยนแปลงไปจากใช้เงินในงบประมาณไปเป็นการใช้จ่ายโดยลักษณะอื่น ท่านประธานครับ เศรษฐกิจไตรมาสแรกของปี ๒๕๔๖ ก็ขยายตัว ๖.๗ เปอร์เซ็นต์ เป็นอัตราการขยายตัวซึ่งสูงเกินการคาดหมายของหลาย ๆ คน สิ่งที่รัฐบาลรายงานก็คือว่าการขยายตัวในลักษณะนี้เป็นการขยายตัวบนพื้นฐานของการใช้จ่ายรัฐบาลซึ่งลดลง ซึ่งดูเผิน ๆ ก็เหมือนกับว่าจะเป็นการดีนะครับ ดูเหมือนว่าเศรษฐกิจดำเนินไปได้ด้วยตัวของตัวเอง ไม่ต้องมีรัฐบาลมาคอยพยุง แต่เรื่องที่ผมกำลังจะพูดต่อไปนี้แสดงให้เห็นว่าจริง ๆ แล้วไม่ได้เป็นอย่างนั้น รัฐบาลใช้เงินมากมาตลอด และเงินนั้นก็ไม่รวมอยู่ในการใช้จ่ายของรัฐบาลที่รายงาน เงินนั้นก็คือการปล่อยสินเชื่อของธนาคารรัฐ เหตุผลที่กระผมต้องใช้โอกาสในการอภิปรายงบประมาณครั้งนี้มาพูดถึงในเรื่องนี้ ก็เพราะว่าจริง ๆ แล้ว ตามตรรกเงินที่อยู่ในธนาคารรัฐ จริง ๆ แล้วก็เป็นเงินของประชาชน ไม่ว่าจะเป็นในรูปของภาษีที่ประชาชนต้องเสียนำไปจัดตั้งสถาบันการเงินของรัฐ หรือภาษีที่ประชาชนต้องเสียเพื่อไปชดเชยความเสียหาย หากเกิดความเสียหายขึ้นมากับธนาคารรัฐ หรือไม่ว่าจะเป็นในรูปของเงินฝากก็ตาม เพราะฉะนั้นถ้าพวกเราทุกคนยึดตามตรรกะนี้เป็นหลัก เงินเหล่านี้สภาก็น่าจะมีสิทธิที่จะเข้ามาพิจารณาการใช้จ่ายและตรวจสอบ ไม่ใช่เฉพาะจาก ส.ส. ฝ่ายค้านอย่างเดียวนะครับ ส.ส. ฝ่ายรัฐบาลก็ควรจะมีสิทธิพิจารณาตรวจสอบเช่นเดียวกัน ที่สำคัญครับ ถ้าปล่อยให้รัฐบาลใช้เงินในลักษณะนี้ ต่อไปในอนาคตไม่มีใครตรวจสอบได้ การใช้เงินลักษณะนี้ก็จะบั่นท่อนเศรษฐกิจที่มีพื้นฐานมาจากกลไกตลาดเสรี โครงการที่รัฐบาลจะให้ธนาคารรัฐปล่อยสินเชื่อในอนาคต มีด้วยกันหลายโครงการ ถ้าพิจารณาแยกกันแต่ละโครงการบางโครงการครับท่านประธานในตัวของมันเองก็เป็นโครงการที่ดี แต่สิ่งที่ผมกังวลและผมคิดว่าท่าประธานเองก็คงจะแปลกใจ ก็คือยอดเงินรวมของโครงการทั้งหมดมันมีมูลค่ามหาศาล มีโครงการอะไรบ้างครับ โครงการแรก บ้านสำหรับผู้มีรายได้น้อย ๑ ล้านยูนิต ยูนิตละ ๓ แสนบาท รัฐบาลสนับสนุนส่วนหนึ่ง ให้ประชาชนผ่อนยูนิตละ ๒๒๐,๐๐๐ บาท มูลค่ารวม

๒๒๐,๐๐๐ ล้านบาท อันนี้ธนาคารกรุงไทยและธนาคารอาคารสงเคราะห์หรือ ธอส. เป็นผู้รับผิดชอบ โครงการที่ ๒ ครับ เพิ่มเงินกองทุนหมู่บ้านในระยะนี้จะปล่อยกู้เฉพาะหมู่บ้านที่มีอันดับ ๓ เอ ก่อน ที่เหลือจะตามมามูลค่าโครงการทั้งหมด ๑ แสนล้าน ธนาคารกรุงไทย ธนาคารออมสิน และธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เป็นผู้รับผิดชอบ โครงการต่อมาครับ โครงการที่ ๓ คอมพิวเตอร์เอื้ออาทร เรื่องนี้ครับ ท่านนายกเพิ่งบอกไปนะครับ ว่าจะให้ถึง ๑ ล้านเครื่อง ผ่อนเครื่องละ ๒๕,๐๐๐ บาท ผมสมมุติเท่านั้นนะครับว่าประชาชนเพียงครึ่งหนึ่งต้องการที่จะผ่อน อีกครึ่งหนึ่งจ่ายเป็นเงินสด มูลค่าโครงการทั้งหมดก็จะมีมูลค่าเท่ากับ ๑๒,๕๐๐ ล้านบาท----------

- ๓๙/๑

ธนาคารกรุงไทยและธนาคารออมสินอีกแล้วครับเป็นผู้รับผิดชอบ โครงการต่อมาคือ แท็กซี่เอื้ออาทร ๑ แสนคันครับ ผ่อนคันละ ๗ แสนบาท มูลค่ารวมทั้งหมด ๗๐,๐๐๐ ล้านบาท ธนาคารกรุงไทยเป็นผู้รับผิดชอบอีกแล้ว โครงการที่ ๕ ครับ ให้ข้าราชการ ซี ๑ ถึง ซี ๗ ท่องเที่ยว ข้าราชการ ซี ๑ ถึง ซี ๗ ผมก็ไปทำตัวเลขออกมาปรากฏว่ามีจำนวนคนซึ่งเยอะมาก ๑.๘ ล้านคน สมมุติว่าครึ่งหนึ่งสนใจท่องเที่ยวปล่อยกู้คนละ ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท มูลค่าโครงการขั้นต่ำก็จะเป็น ๙๐๙,๐๐๐ ล้านบาทเข้าไปแล้ว กรุงไทยกับออมสินเป็นผู้รับผิดชอบ โครงการสุดท้ายครับ ขยายวงเงินธนาคารประชาชน ขยายจากปล่อยกู้คนละ ๑๕,๐๐๐ บาท มาเป็น ๔๐,๐๐๐ บาท ปัจจุบันมีคนกู้ ๖ แสนคน สมมุติโดยขั้นต่ำนะครับว่าคนกู้เท่าเดิม มูลค่าโครงการนี้ก็จะมีเท่ากับ ๑๕,๐๐๐ ล้านบาท ธนาคารออมสินเป็นผู้รับผิดชอบ ท่านประธานจะเห็นว่าบางโครงการในตัวของมันเองเป็นโครงการที่ดี แต่ถ้าดูยอดเงินรวมแล้วท่านประธานเองก็จะตกใจ มียอดเงินรวมทั้งหมด ๔๒๖,๕๐๐ ล้านบาท ที่สำคัญครับ ธนาคารทั้ง ๔ แห่งที่ผมได้กล่าวถึงจะรับไม่ไหว เพราะว่าหลังจากทำโครงการเหล่านี้ไปแล้วเงินจะหมด ถ้าเราพูดถึงว่าธนาคารเงินจะหมดหรือไม่หมดเราก็ต้องมาดูที่สภาพคล่องของธนาคารใน ๔ แห่งนั้น ตามปกติถ้าเราพูดถึงเรื่องสภาพคล่องโดยทั่วไปก็จะเป็นเงินฝากบวกด้วยเงินกู้จากที่อื่น ลบด้วยเงินที่ปล่อยกู้ไปแล้ว แล้วก็ลบด้วยเงินลงทุนระยะยาวที่ธนาคารเหล่านั้นนำไปลงทุน แต่บางท่านอาจจะพูดว่าเงินลงทุนระยะยาวอย่างเช่นพันธบัตรรัฐบาลที่ธนาคารเข้าไปซื้อก็สามารถนำออกมาขายได้แปรสภาพเป็นเงินสดนำมาปล่อยสินเชื่อได้ทันที เพราะฉะนั้นผมถือว่าผมยกประโยชน์ให้จำเลยครับ โดยคิดว่าสภาพคล่องที่เหลือคือเงินฝากบวกด้วยเงินกู้จากส่วนอื่นแล้วก็ลบด้วยเงินปล่อยกู้ ไม่นับเงินลงทุนระยะยาว ดังนั้นสภาพคล่องที่คิดจากวิธีนี้ก็จะเป็นสภาพคล่องที่สูงที่สุดที่ธนาคารปัจจุบันพึงจะมี เรามาดูสภาพคล่องของธนาคารทั้ง ๔ แห่งกัน ธนาคารกรุงไทย ณ วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๖ มีพอสมควรครับกว่าแสนล้านบาท ธนาคารออมสิน ณ วันที่ ๓๐ เมษายน มากหน่อยครับอันนี้เกือบ ๓ แสนล้านบาท อันนี้ผมคิดว่าก็เป็นที่มาว่าเมื่อรัฐบาลคิดโครงการอะไรใหม่ ๆ ก็มักจะมาลงที่ออมสิน เพราะปัจจุบันสภาพคล่องของธนาคารออมสินค่อนข้างจะสูง ธอส. ครับเหลือน้อยเต็มทีแล้ว ส่วน ธ.ก.ส. ณ วันที่ ๓๑ มีนาคม ก็ไม่แพ้ ธอส. เท่าไรหรอกครับ ธ.ก.ส. มีสภาพคล่อง

๒๐,๐๐๐ กว่า ๆ ล้านบาท ท่านประธานถ้าพิจารณาให้รอบคอบในรายละเอียดของงบกระทรวงการคลังท่านประธานก็จะเห็นว่าจะมีการตั้งงบเพื่อเพิ่มทุนให้ ธ.ก.ส. ผมก็ไม่ทราบว่าการที่ ธ.ก.ส. มีสภาพคล่องเหลือน้อยแต่ว่ามีภาระมากก็จะเป็นที่มาของการที่จะต้องตั้งงบเพิ่มทุนให้ ธ.ก.ส. อันนั้นหรือไม่ แต่ท่านประธานครับ ถ้าเรารวมสภาพคล่องของทั้ง ๔ ธนาคารเข้าด้วยกันจะมีมูลค่าทั้งหมด ๓๙๗,๘๐๐ ล้านบาท สิ่งที่น่าตกใจก็คือว่ายอดเงินรวมของโครงการที่รัฐบาลจะสั่งให้ธนาคารรัฐปล่อยกู้ ที่ผมได้พูดไปเมื่อสักครู่นี้ ๔๒๖,๕๐๐ ล้านบาท มากกว่าสภาพคล่องของธนาคารทั้ง ๔ แห่ง ถึง ๒๘,๗๐๐ ล้านบาท นี่ขนาดผมยกประโยชน์ให้จำเลยนะครับโดยไม่นำเงินลงทุนระยะยาวเข้ามาคิด ถ้านำเงินลงทุนระยะยาวเข้ามาคิดด้วยสภาพคล่องของธนาคารจะเหลือน้อยไปกว่านี้ อันนี้หมายความว่าอย่างไรครับ มันหมายความว่าธนาคารรัฐหลังจากที่ทำโครงการของรัฐบาลเสร็จแล้วจะเป็นง่อยในทันที คือหมดเงินครับ และผมก็ไม่แน่ใจนะครับว่าต่อไปรัฐบาลจะมีโครงการอะไรออกมาอีก ----------

- ๔๐/๑

ที่ผมกล่าวทั้งหมดนี้ ผมจึงไม่แปลกใจครับว่าสิ่งที่ท่านรัฐมนตรีว่ากระทรวงการคลังพูดเมื่อตอนต้นปีนี่ถึงไม่เป็นจริง ท่านพูดว่าจะมีการปรับอันดับตราสารหนี้ภาครัฐในช่วงเดือนเมษายน แต่ว่าผู้เชี่ยวชาญของ เอส แอนด์ พี (S&P) แล้วก็ฟิทซ์ (Fix) บริษัทจัดอันดับความน่าเชื่อถือเขากลับออกมาปฏิเสธ เขาบอกว่าไม่มีการจัดอันดับตราสารหนี้ภาครัฐในเร็ว ๆ นี้ ก็ด้วยเหตุผลนี่ล่ะครับ ล่าสุดกองทุนการเงินระหว่างประเทศหรือไอเอ็มเอฟก็เตือนรัฐบาลในเรื่องการใช้จ่ายเงินนอกงบประมาณเช่นเดียวกัน ผมไม่แปลกใจอีกว่า เพราะเงินในธนาคารรัฐหมดนี่เองรัฐบาลจึงต้องจัดตั้งกองทุนวายุภักษ์ขึ้นมาลงทุนต่อโดยขายหน่วยลงทุนให้กับประชาชน พอมาพูดถึงกองทุนนี้ครับผมคิดว่ากองทุนวายุภักษ์นี่เห็นได้ชัดว่ารัฐบาลมีวาระมาตั้งแต่แรกว่าจะซื้ออะไรบ้างเข้ามาในหน่วยของกองทุน เพราะเป็นไปได้ยากครับเมื่อรัฐบาลขายหน่วยลงทุนให้ประชาชนแล้วดอกเบี้ยก็ต้องจ่ายให้ประชาชน ค่าใช้จ่าย รัฐบาลจะต้องลงทุน สิ่งที่ท่านรัฐมนตรีคลังพูดว่ากองทุนนี้นี่เป็นเครื่องมือในการบริหารเศรษฐกิจในยามจำเป็นให้เตรียมเครื่องมือนี้ไว้ก่อน ผมคิดว่าไม่เป็นความจริง เพราะว่าจ่ายเงินให้กับประชาชนแล้วจะต้องนำเงินนั้นไปลงทุนหาเงิน ทีนี้จะซื้ออะไรต่อไป จะเอื้อประโยชน์ให้ใคร ผมว่าต้องตามดูกันและท่านประธานครับ ผมก็ไม่แปลกใจอีกเช่นเดียวกันเพราะว่าเงินในธนาคารรัฐหมดนี่เองครับ รัฐบาลถึงพยายามผลักดันให้ธนาคารเอกชนรับนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนไปทำนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนมูลค่าอีก ๓ แสนล้านบาทนะครับ แต่อย่างไรก็ตามธนาคารเอกชนก็ยังลังเลอยู่ จริงอยู่ครับเมื่อสภาพคล่องของธนาคารรัฐหมดแล้วรัฐบาลสามารถกู้จากเอกชนแล้วก็กู้จากประชาชนเพิ่ม นำไปสู่ธนาคารรัฐเพื่อจะนำเงินมาสนองนโยบายรัฐได้ต่อ แต่นั่นผมคิดว่าเป็นการซุกหนี้สาธารณะ เพราะตามคำจำกัดความของหนี้สาธารณะไม่ได้รวมหนี้ของธนาคารรัฐเอาไว้ครับ และผมคิดว่านั่นยังเป็นการแย่งเงินทุนของธนาคารเอกชนในการปล่อยสินเชื่อ ประการสำคัญครับ ท่านประธานต้องอย่าลืมว่าเมื่อเรารวมสินเชื่อของธนาคารรัฐที่จะต้องปล่อยในอนาคตตามนโยบายของรัฐบาลมูลค่า ๔ แสนกว่าล้านบาทแล้วนี่เข้ากับสินเชื่อของนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนมูลค่าอีก ๓ แสนล้านบาทเราก็จะได้ตัวเลขของทั้งธนาคารรัฐและธนาคารเอกชนที่จะต้องปล่อยสินเชื่อตามนโยบายของรัฐบาลอีก ๗ แสนล้านบาทด้วยกัน เท่ากับสภาพคล่องที่เหลืออยู่ในระบบเศรษฐกิจตอนนี้พอดี ซึ่งอันนี้

หมายความว่าอย่างไรครับ นั่นหมายความว่า หากธนาคารเอกชนปฏิบัติตามนโยบายรัฐบาลในเรื่องของการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนด้วยนี่ ธนาคารทั้งระบบในประเทศก็จะเป็นง่อยเลย คือหมดความสามารถในการปล่อยสินเชื่อตามกลไกตลาดเสรี หมดความสามารถในการกระตุ้นเศรษฐกิจ และผมว่าคนที่น่าสงสารที่สุดก็คือนักธุรกิจภาคเอกชน เพราะธนาคารทั้งประเทศจะหมดความสามารถในการปล่อยสินเชื่อให้กับภาคเอกชน ในเรื่องนี้ผมคิดว่ารัฐบาลอาจจะอ้างว่าเมื่อปล่อยสินเชื่อไปแล้วนี่ ประชาชนผู้กู้เงินก็จะคืนเงินกลับมา แล้วเงินนั้นก็สามารถจะมาประกอบกิจกรรมของธนาคารรัฐได้ต่อ ----------

แต่ท่านประธานครับ โครงการส่วนใหญ่ของรัฐบาลเป็นโครงการระยะยาว ซึ่งกว่าจะได้เงินต้นคืนทั้งหมดหลายโครงการใช้เวลาไม่ต่ำกว่า ๑๐ ปี จะทำให้ธนาคารรัฐหมดความสามารถในการปล่อยสินเชื่อประเภทอื่นไปอีกนานครับ ทีนี้เราลองมาดูผลของเรื่องนี้ต่อเศรษฐกิจโดยรวมกันบ้างครับ ผมคิดว่าเศรษฐกิจในปีนี้และปีหน้าจะโต ๖ และ ๘ เปอร์เซ็นต์หรือไม่ตามที่ท่านนายกบอก ไม่ใช่เรื่องแปลกหรอกครับ เพราะว่าถ้าคิดเงินปล่อยกู้จากนโยบายรัฐบาลอย่างเดียว ทั้งของภาคเอกชนและของทั้งธนาคารรัฐมูลค่าก็จะมีมากกว่า ๗ แสนล้านบาทเข้าไปแล้ว อันนี้ก็ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ของจีดีพี (GDP) เข้าไปแล้วครับ มันขึ้นอยู่กับว่ารัฐบาลจะเลือกจังหวะการปล่อยสินเชื่อตอนไหน อาจจะปล่อยปีนี้น้อยหน่อย และปล่อยปีหน้ามากหน่อย เพราะปีหน้าเป็นเทศกาลเลือกตั้ง หรืออาจจะปล่อยปีนี้มากหน่อย หรือว่าปีหน้าน้อยหน่อย แต่ว่าภาวการณ์ทางด้านเศรษฐกิจ ณ เวลานี้ไม่ใช่ว่าไม่มีปัญหาเลยเสียทีเดียว ในขณะที่การท่องเที่ยวซบเซา ดุลบริการซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของดุลบัญชีเดินสะพัดหรือศัพท์โดยทั่วไปก็คือว่ารายได้สุทธิเข้าประเทศ ล่าสุดครับ ดุลบริการเดือนเมษายนก็ขาดดุลเป็นครั้งแรกในรอบ ๔๕ เดือน และถ้ารัฐบาลจะใช้เงินจากธนาคารรัฐอีกมหาศาลย่อมจะเป็นผลให้การนำเข้าถีบตัวสูงขึ้น อาจจะทำให้ดุลบัญชีเดินสะพัดขาดดุลได้ ผลของดุลบัญชีเดินสะพัดขาดดุลก็คือว่ารายได้เข้าประเทศติดลบ และผมคิดว่าอันนี้จะเป็นสัญญาณอันตราย ผมคิดว่ารัฐบาลอย่าหวังกับเงินทุนไหลเข้าระยะสั้นให้มากเกินไปเลยครับ เพราะว่าเงินทุนไหลเข้าระยะสั้น ณ เวลานี้มันไหลเข้าได้ มันก็ไหลออกได้เช่นเดียวกัน ผลสำรวจความเชื่อมั่นของภาคอุตสาหกรรมของสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยก็ลดลงอย่างต่อเนื่อง ดัชนีเดือนเมษายนเท่ากับ ๙๕.๙ ต่ำกว่า ๑๐๐ ซึ่งถือว่าไม่ดีนะครับ และก็ต่ำที่สุดในรอบ ๖ เดือน เพราะฉะนั้นผมคิดว่าเศรษฐกิจกำลังจะมีปัญหาอีกมากที่ต้องการการแก้ไข ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการปล่อยสินเชื่อของธนาคารรัฐ เรื่องของดุลบัญชีเดินสะพัด เรื่องของความเชื่อมั่นของภาคอุตสาหกรรม และที่สำคัญที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีและสารสนเทศเพิ่งพูดไปเมื่อกี้นี้ก็คือเรื่องของหนี้ภาคครัวเรือน เรื่องนี้ผมจำได้ครับ ผมเป็นคนอภิปรายประเด็นนี้เมื่อรัฐบาลแถลงผลงานรอบ ๒ ปี ประเด็นสำคัญไม่ได้อยู่ที่ว่าหนี้เพิ่มขึ้นเท่าไรในช่วง ๒ ปีนี้ และหนี้เพิ่มขึ้นเท่าไรในช่วง ๒ ปีที่พรรคประชาธิปัตย์เป็นรัฐบาล และประเด็นก็ไม่ได้สำคัญที่ว่ารายได้เพิ่มขึ้นเท่าไร

ในช่วง ๒ รัฐบาลนี้ แต่ประเด็นอยู่ที่ว่าหนี้ในช่วงที่ท่านเข้ามาบริหารในภาคครัวเรือนได้เพิ่มขึ้นมากกว่ารายได้ที่เพิ่มขึ้นประมาณ ๑๐ เท่าตัว เพราะฉะนั้นโดยสรุปครับ ผมอยากฝากให้รัฐบาลพิจารณาถึง ๓ เรื่องด้วยกัน เรื่องแรกครับ ผมคิดว่าควรจะให้สภามีส่วนในการพิจารณาและตรวจสอบการปล่อยกู้ของธนาคารรัฐที่รัฐบาลสั่ง ไม่ใช่ว่ารัฐบาลสั่งตรงแต่เพียงผู้เดียว เพราะว่าเงินนี้ตามตรรกะแล้วก็เป็นเงินของประชาชนเพื่อที่จะไม่ให้การใช้จ่ายเงินลักษณะนี้บั่นทอนเศรษฐกิจที่มีพื้นฐานมาจากกลไกการปล่อยกู้เสรี ข้อที่ ๒ ครับ รัฐบาลควรรายงานการกู้เงินการปล่อยสินเชื่อและการประกอบการของโครงการที่รัฐบาลสั่งให้ธนาคารรัฐทำเพื่อความโปร่งใสและเพื่อไม่เป็นการซุกหนี้สาธารณะ ข้อที่ ๓ ครับ จังหวะเวลาในการปล่อยสินเชื่อของธนาคารรัฐเหล่านี้ผมคิดว่าต้องคำนึงถึงฐานะดุลบัญชีเดินสะพัดในเวลานั้น ๆ เพื่อให้แน่ใจว่าดุลบัญชีเดินสะพัดจะไม่ขาดดุล เพราะฉะนั้นผมขอจบการอภิปรายเพียงเท่านี้แล้วก็จะขอฟังคำชี้แจงของท่านรัฐมนตรีต่อไป ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

นายอดิศัย โพธารามิก (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : กราบเรียนท่านประธาน กระผม อดิศัย โพธารามิก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ต้องขอออกมาขออนุญาตที่จะเรียนชี้แจงก่อนนะครับ เพราะว่าได้มีท่านฝ่ายค้านที่เป็นผู้นำในการอภิปรายเรื่องเศรษฐกิจได้มาพูดถึงตัวเลขต่าง ๆ แล้วก็ได้เชิญชวนให้ผมขึ้นมาตอบคำถามนะครับ ต้องเรียนว่าท่านคงจะเข้าใจเรื่องเศรษฐกิจได้ดีนะครับ แต่อาจจะพูดประเด็นเดียว อาจจะพูดด้านเดียว แล้วก็พูดไม่ครบนะครับผมมีความนับถือท่านส่วนตัว แล้วก็คิดว่าท่านเป็นผู้รู้เรื่องเศรษฐศาสตร์ในมหภาคอย่างดีเยี่ยม แต่การที่ท่านขึ้นมาอภิปรายเรื่องต่าง ๆ แล้วก็ชี้ชวนให้ประชาชนคิดว่าเศรษฐกิจประเทศไทยวันนี้ไม่ดีนะครับมีโอกาสจะเกิดความเสี่ยงมากในอนาคต ผมก็อยากจะมาขอเล่าว่าจริง ๆ แล้วเราทำงานเรื่องนี้มานี่เราไม่ได้ทำงานแบบที่ท่านเคยทำนะครับก็ผมพูดย้ำมาหลายครั้งวันนี้ขอพูดอีกครั้งหนึ่งนะครับ ท่านพูดถึงการส่งออกพูดถึงเรื่องการบริโภคหรือคอนซัมพ์ชั่น (Consumption) ท่านบอกว่าถ้าเราจะเอาเงินให้ประชาชนกู้ปล่อยเงินเข้าไปในระบบให้เกิดคอนซัมพ์ชั่นมาก ๆ แล้วเศรษฐกิจก็จะเติบโต เพราะส่วนนี้เป็นส่วนสำคัญในการที่ไปนับค่าจีดีพีของประเทศ อันนี้ทุกคนทราบอยู่นะครับ แต่ว่าที่เราทำทั้งหมดนี่ท่านอาจจะไม่เข้าใจหรือเข้าใจก็ไม่ทราบนะครับ อาจจะพูดไม่หมด คำว่า การบริโภค นี้ไม่ได้หมายความว่าการกินอย่างเดียว มันก็มีทั้งการกินทั้งซื้อทั้งใช้จ่ายต่าง ๆ นะครับ เพราะฉะนั้นการบริโภคในที่เราพูดกันทั้งหมดนี้เป็นเรื่องสำคัญยิ่งของประเทศต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นประเทศในเอเชีย ในสหรัฐอเมริกาในยุโรปที่เจริญแล้ว ที่จีดีพีเขาขึ้นยั่งยืนนี่ทั้งหมดอยู่ที่เรื่องของการบริโภคนะครับ การบริโภคไม่ได้แปลว่าเรากินอย่างเดียว มันจะมีกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริโภค เช่น การซื้อการขายพูดง่าย ๆ ว่าคือภาคบริการประชาชน ๑ คนนะครับที่เอาเงินออกมาใช้จ่ายนี่ ประชาชนอีกคนหนึ่งนี่อีกหลาย ๆ คนก็มีรายได้ รายได้ตรงนี้คือการทำงานประเภทหนึ่ง ซึ่งไม่ใช่เป็นการทำงานแบบการส่งสินค้าออกไปต่างประเทศ แต่เป็นการทำงานเรื่องของภาคบริการนะครับ ซึ่งเป็นแรงที่จะกระตุ้นให้ทุกคนนี่พอเราทำงานแล้วโอกาสที่จะกำไรก็มีเพราะฉะนั้นทุกคนที่เข้ามาในกิจกรรมของการบริโภคนี้แปลว่า ๒ ด้าน ทั้งกิน ทั้งขาย แล้วประเทศที่เจริญแล้วนี่ในภาคบริโภคจะถือว่าเติบโตมากยั่งยืนมาก ประเทศไหนที่ยังถือว่าบริโภคไม่ถึง ๕๐ เปอร์เซ็นต์ของยอดจีดีพี อย่าหวังว่า

เกิดความยั่งยืนในเรื่องของการมีเสถียรภาพในการเติบโตนะครับ ประเทศไทยวันนี้ยังไม่ถึงนะครับ เกือบถึงเรามองเรื่องการส่งออกเป็นหลักมาตลอดเวลา สมัยที่ท่านเป็นรัฐบาลส่งออกท่านดีนะครับ ก็ปรากฏว่าเราไปพึ่งเรื่องส่งออกอย่างเดียว แต่หารู้ไม่ว่าจริง ๆ แล้วการส่งออกนี่เป็นประเด็นหนึ่ง เป็นหนึ่งในตัวสำคัญในการที่ทำให้ค่าจีดีพีสูง แต่ไม่ยั่งยืนนะครับ เพราะการส่งออกนี่มันอยู่ที่กำไรขาดทุนด้วย ท่านผู้อภิปรายเมื่อสักครู่นี้พูดถึงเรื่องที่ว่าระวังการขาดดุลเดินสะพัด ตรงนี้ต้องบอกว่ารัฐบาลนี้ระวังมาก ผมดูแลเรื่องการค้าผมจะระวังเรื่องดุลการค้าเป็นพิเศษ ผมจะไม่ยอมให้ดุลการค้าไม่ว่าจะเป็นปีที่แล้วหรือปีนี้หรือปีต่อ ๆ ไปติดลบนะครับ จะเห็นว่าในช่วงที่แล้วมานี่เราไม่มีความระวังดุลการค้าติดลบมาก ช่วงเศรษฐกิจเติบโตจะเป็นช่วงที่มีโอกาสทำให้ดุลการค้าติดลบเพราะอะไรนะครับ เพราะอิมพอร์ต (Import) นำเข้านี่มากกว่าส่งออกนะครับ แต่ว่าวันนี้ที่การบริหารรัฐบาลชุดนี้เราจะบริหารให้การนำเข้าและส่งออกนี่อยู่สัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน เรามักจะพูดถึงคำว่า ส่งออก อย่างเดียวเป็นหลักนะครับ แล้วก็พูดถึงเทรด บาลานซ์ (Trade Balance) เรื่องดุลการค้าเป็นหลัก ๒ คำเท่านั้นเอง แต่ทุก ๆ ประเทศเขาจะพูดกัน ๒ ด้านคือการค้าที่ทั้งส่งออกและนำเข้านะครับ ส่งออกและนำเข้าคือการค้าที่เรียกว่า เป็นยอดการค้า ทั้ง ๒ ทาง ซึ่งวันนี้ประเทศไทยเรามียอดการค้าประมาณถึงเกือบ ๆ ๑๔๐,๐๐๐ ล้านเหรียญสหรัฐนะครับ ----------

ก็ประมาณเกือบ ๒ เท่าของการส่งออก ตรงนี้เป็นสิ่งที่เขาวัดกันนะครับ ถามว่าการนำเข้ามีประโยชน์ไหม ก็ต้องบอกมีประโยชน์ ถ้าเราบอกว่าเราจะส่งออกอย่างเดียวไม่นำเข้าเลย ไม่มีทางนะครับ เหตุผลก็คือว่านำเข้านี่วัตถุดิบที่นำเข้ามาเพื่อส่งออกก็มีส่วนหนึ่ง การนำเข้าสินค้าเข้ามาเพื่อบริโภคในประเทศก็อีกส่วนหนึ่ง มากระตุ้นบริโภค เพราะฉะนั้นการบริโภคนี่ผมก็ไม่อยากจะเรียนท่านนาน ๆ คือถ้าไม่เข้าใจตรงนี้ผมคิดว่าเราจะพูดกันไม่รู้เรื่องนะครับ การบริโภคก็หมายถึงกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง การนำเข้าก็เป็นการกระตุ้นการบริโภค การซื้อขายในประเทศถ้าเกษตรกรมีเงินมากขึ้น นักธุรกิจมีเงินมากขึ้น ประชาชนทั้งประเทศมีเงินมากขึ้น สามารถซื้อขายได้ ถ้าสามารถซื้อขายได้ตรงนี้นี่นะครับ ผมคิดว่าตรงนี้จะเป็นประเด็นที่ให้เกิดการบริโภคด้วย เพราะฉะนั้นการบริโภคทั้งหมดนี้ขอให้เข้าใจว่าไม่ใช่เราเอาเงินปล่อยกู้ไปเฉย ๆ แล้วเกิดการบริโภค เมื่อหยุดปล่อยกู้บริโภคหายไป ผมต้องขอทำความเข้าใจตรงนี้ด้วยนะครับ ทีนี้ในประเด็นที่เรียกว่าถ้าหากว่าเราจะเอาเรื่องการบริโภคเป็นหลักแล้ว รัฐบาลนี้ต้องบอกว่าต้องทำบริโภคให้เกิน ๕๐ เปอร์เซ็นต์ วันนี้ส่งออกยังเป็น ๕๖ เปอร์เซ็นต์อยู่นะครับ ท่านบอกว่ายอดส่งออกที่ผมดูแลอยู่นี่ไม่ได้เกิดจากฝีมือหรอกคล้าย ๆ อย่างนั้น เกิดจากแบงก์ชาติช่วย ก็คือว่าเงินบาทควรจะแข็งเป็น ๓๖ บาทแล้ว แต่วันนี้แบงก์ชาติใช้วิธีการทำให้เงินกลายเป็น ๔๑.๕๐ บาท อัตราแลกเปลี่ยน ทำให้เราขายของได้ จริง ๆ ไม่ใช่ครับ จริง ๆ การขายของได้วันนี้อัตราแลกเปลี่ยนนี้ไม่ใช่ประเด็นใหญ่ของรัฐบาลนี้อีกต่อไป เราต้องการให้อัตราแลกเปลี่ยนค่อย ๆ ลงอย่างมีเสถียรภาพ ในอนาคตผมมีความมั่นใจว่าถ้าประเทศเราแข็งแรงขึ้นอัตราแลกเปลี่ยนเราจะต้องอยู่แถว ๆ ๔๐ บาท ๓๙ บาทด้วยซ้ำไป แต่เราต้องหาดอลลาร์ให้มากขึ้นนะครับเพื่อให้บาทนี่ที่เป็นเงินไทยออกมาไม่ต่ำเกินไป ฉะนั้นการส่งออกของเราวันนี้นี่นะครับผมมองถึงเรื่องว่าไม่ได้เกี่ยวกับทางแบงก์ชาติทำให้เงินอ่อน แล้วก็เป็นทีโอรี (Theory) เป็นทฤษฎีที่ท่านคิดกันมาตลอดเลยว่าต้องให้แบงก์ชาติทำให้เงินอ่อน สมัยก่อนบอก ๔๕ บาท ๔๔ บาทถึงจะอยู่ได้ วันนี้เริ่มพูดแล้ว ๔๓ บาทอยู่ได้ เพราะมันลงมา ๔๑ บาทแล้ว แล้วก็ต่อไปเรื่อย ๆ นะครับ ต่อไปเรื่อย ๆ เช่นบอกว่าพอเราจะมาถึง ๓๙ บาท ท่านก็บอกว่ามันควรที่จะต้องเป็น ๔๐ กว่าบาท อันนี้คือทฤษฎีเดิมที่ท่านคิดว่าเป็นอย่างนั้น ถ้าเราปล่อยให้เงินบาทอ่อนไปเรื่อย ๆ แล้วก็บอกว่าส่งออกให้มาก ๆ ขึ้น ไม่เกิดประโยชน์หรอกครับสุดท้าย เราต้องให้ส่งออกมาขึ้น แล้วก็เวลาเดียวกันเงินบาทต้องแข็ง มันหยุดไม่ได้

หรอกครับ เงินบาทต้องแข็ง วันนี้เงินบาทแข็งไม่ได้เป็นเพราะดอลลาร์อ่อนอย่างเดียว พื้นฐานประเทศดีขึ้นมากนะครับ ผมเรียนเรื่องการส่งออกให้ท่านนิดหนึ่ง ท่านอาจจะไม่ได้ทำสถิติวันนี้นี่นะครับการส่งออกเป็นสถิติใหม่มาทุกเดือน ตั้งแต่เดือนตุลาคมปีที่แล้ว เราเริ่มที่ได้ ๖,๔๐๐ กว่าล้านหรียญสหรัฐต่อเดือนนะครับ มาเดือนมีนาคมทำลายเรคคอร์ด (Record) ๖,๖๐๐ กว่าล้านเหรียญสหรัฐ เดือนนี้เดือนมิถุนายนนะครับ แต่เรารู้ผลเดือนพฤษภาคมแล้ววันนี้ ยอดส่งออกทำลายสถิติอีกครั้งหนึ่ง ๖,๗๐๐ กว่าล้านเหรียญสหรัฐ ทำลายอีกครั้งหนึ่งในควอเตอร์ (Quarter) ที่ ๑ ๓ เดือนที่แล้วท่านบอกว่าจะดีกันแค่ควอเตอร์ที่ ๑ ควอเตอร์เดียว เอ็กซ์พอร์ตขึ้นมา ๒๑.๘ เปอร์เซ็นต์ เทียบกับปีที่แล้วนะครับ ท่านบอกว่าควอเตอร์ ๒ จะเจ๊งแน่ เพราะว่าจะมีเศรษฐกิจต่าง ๆ ผมก็ฟังจากท่านผู้นำฝ่ายค้านพูดบ้าง ท่านผู้อภิปรายนำเรื่องเศรษฐกิจพูดบ้าง ต้องบอกไม่ใช่นะครับ วันนี้ ๕ เดือนนะครับ เอา ๕ เดือนว่ากันเลย การส่งออกยังขึ้น ๒๐.๑ เปอร์เซ็นต์ ตัวเลขสุดท้ายวันนี้นะครับ ๒๐ เปอร์เซ็นต์เศษ ๆ ผมตั้งเป้าการส่งออกไว้ทั้งปีแค่ ๗ เปอร์เซ็นต์สูงสุด วันนี้ต้องเปลี่ยนเป้าให้สูงขึ้นแน่นอนนะครับ ต้องสูงขึ้น ผมยังไม่อยากบอกว่าเท่าไร สภาพัฒน์บอกเมื่อวานนี้บอก ๙ เปอร์เซ็นต์ แต่อีก ๒ วันจะบอกว่าอาจจะเกิน ๙ เปอร์เซ็นต์ก็ได้นะครับ ----------

เพราะฉะนั้นทั้งหมดนี่เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นในวันนี้ เศรษฐกิจเรื่องการส่งออกนี่ดีแน่นอน ท่านบอกว่าไม่ดีผมก็ไม่เข้าใจ เพราะว่าผมไปต่างประเทศมาทุกแห่งทุกคนชื่นชมประเทศไทยมากว่าประเทศไทยเดินหน้าได้อย่างดีมาก เราเดิน ๒ แทรค (Track) ภาษาอังกฤษเรียกว่า ดูโอ แทรค (Duo track) คือ ๒ แทรค แทรคที่ ๑ คือแทรคในประเทศ ก็คือเรื่องคอนซัมพ์ชั่น เป็นหลักต้องทำพืชผลราคาต่าง ๆ ให้ดีขึ้น ทุกคนมีเงินจับจ่ายใช้สอยเพื่อมีการเข้ามาทำให้คอนซัมพ์ชั่นดีขึ้น

อันที่ ๒ คือการส่งออกก็เป็น โดเมสติค อีโคโนมี (Domestic economy) ในประเทศเอง แล้วก็นำเงินต่างประเทศเข้ามา การส่งออกสำคัญเพราะว่าเราต้องได้เงินต่างประเทศเข้ามานะครับ ปีนี้ เอา ๕ เดือนดีกว่า ๕ เดือนตอนนี้ตัวเลขผมมีอยู่นี่ ๒,๔๐๐ ล้านเหรียญสหรัฐแล้วเป็นบวก ๕ เดือน ผมคาดคะเนไว้ ๓,๕๐๐ ถึง ๔,๕๐๐ ผมมั่นใจว่าปีนี้ทะลุ ๕,๐๐๐ แน่ นำเข้าลบด้วยส่งออกจะเกินดุลอยู่ไม่น้อยกว่า ๕,๐๐๐ ล้านเหรียญสหรัฐ นี่เงินสด ๆ ที่เข้ามาในเมืองไทย ถ้าเราค้าขายแล้วเราบอกว่าไม่ได้กำไรเลยไม่มีประโยชน์ เงินส่วนนี้มาเป็นส่วนเป็น รีเซิร์ฟ (Reserve) ของประเทศด้วย และก็มาลงทุนเพื่อในอนาคตด้วย ผมก็ยังไม่เข้าใจว่าท่านไม่เข้าใจหรือว่าท่านแกล้งไม่เข้าใจนะครับ ผมก็ไม่นึกว่าท่านจะอภิปรายเรื่องการส่งออกวันนี้เลย ผมเตรียมมาเรื่องสินค้าเกษตร เตรียมมาเรื่องข้าว อียู (EU) เตรียมมาทุกเรื่องที่ท่านอยากจะถามซักต่อ แต่ก็ไม่นึกว่าท่านจะมาอภิปรายเรื่องการส่งออก ก็เลยต้องขอโอกาสชี้แจงนะครับ

ผมอยากจะใช้เวลาอีกสักนิดหนึ่งได้ไหมครับ เพราะว่าท่านได้แตะเรื่องสินค้าเกษตรนิดเดียว แต่ผมขอแตะอีกนิดหนึ่งเหมือนกันนะครับ ท่านบอกว่ามีปัญหามากพวกผลไม้ เรื่องกุ้งกุลาดำนะครับ ผมอยากจะตอบท่านว่าทั้งหมดนี้เราทำงานแล้วมีปัญหาบ้าง ไม่ใช่มีปัญหามาก มีปัญหาบ้างนะครับ แต่เราต้องแก้ปัญหาตลอด ๆ ไป อย่างผลไม้ปีนี้ผมแน่ใจว่าผมไม่มีปัญหาแน่ ผมแก้วิธีใหม่ เดี๋ยวผมจะเล่าให้ฟังอีกทีหนึ่งก็ได้นะครับ ถ้ามีใครจะแตะเรื่องผลไม้ผมจะกลับมาเล่าอีกครั้งหนึ่ง แต่ต้องเรียนท่านอย่างนี้ว่าสินค้าเกษตรทั้งหลายถ้ามองภาพรวมทุกอย่างแล้ว นับเป็นตัว ๆ ไปเลยแล้วก็บวกเข้าไป ตัวใหญ่ ๆ ของเราก็มีข้าวมียางพารา มันสำปะหลังเล็กหน่อย แต่พวกนี้คือการส่งออก ๓ ตัวการส่งออกได้เงินสด ๆ เข้ามานะครับ แล้วเงินพวกนี้เป็นเงินสด ๆ ที่ไม่มีค่าใช้จ่าย

มาก ๆ ด้วย ไม่มีอิมพอร์ต คอนเทนท์ (Import content) ไม่ต้องซื้อของจากต่างประเทศมาทำ เป็นเงินสด ๆ ที่ออกจากบ้านเราออกไปจริง ๆ นี่คือสิ่งที่เราอยากจะได้ แล้วก็ถึงประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศเสียด้วยซ้ำ เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมคิดว่า เรื่องสินค้าเกษตรท่านต้อง ผมอยากจะใช้คำว่าอย่างไรดี ท่านจะบอกว่ามันไม่ขึ้นราคาเลยนะครับ มันกำลังจะขึ้นราคา ท่านผู้นำฝ่ายค้านได้ใช้คำว่า จะมีเสถียรภาพ คล้าย ๆ ว่ายังไม่เกิดขึ้นนะครับ จริง ๆ ไม่ใช่นะครับ มันเกิดขึ้นแล้วนะครับ ท่านไม่เข้าใจหรืออย่างไร ผมก็ไม่ทราบ ท่านพูดถึงเรื่องยางพารา ทำไมมันมีตกมันมีขึ้นมันมีลง ก็กลไกมันตกมันขึ้นมันลงได้อยู่แล้วสินค้าทุกอย่าง ทั้งปีมันมีซีซัน (Season) ของมัน อย่างยางตอนนี้ ๓๘ บาท มันเคย ๔๓ บาท เอฟ.โอ.บี. (F.O.B.) ขอโทษไม่ใช่ เอฟ.โอ.บี. ราคาที่ตลาดหาดใหญ่นะครับบอกว่าวันนี้ ๓๘ บาท ท่านบอกว่าราคาตก ไม่ใช่นะครับ ต้องมองทั้งปี กระบวนการทั้งปี ผมถามว่าประชาชนเดือดร้อนไหมวันนี้ ยางจะขึ้น ๆ ลง ๆ ถ้าตกต่ำกว่า ๓๐บาทสิครับ บอกว่านั่นแหละฝีมือรัฐบาลใช้ไม่ได้ ผมยืนยันได้ว่ายางพาราอย่างไรก็ไม่ตกกว่า ๓๐ บาท มันลง ๓๘ บาทอย่าตกใจนะครับ มันมีกระบวนการขึ้นลงก็ต้องปล่อยให้พวกพ่อค้าเขาทำกำไรกันบ้าง เขาอยากจะได้กำไรบ้างไม่ใช่ขึ้นตลอดเวลานะครับ นี่ถ้าท่านไม่เข้าใจกลไกอย่างนี้ ผมว่าท่านแกล้งไม่เข้าใจมากกว่า ผมแน่ใจว่าผมดูหน้าแล้วหลายท่านเข้าใจนะครับ ไม่ใช่ไม่เข้าใจ รู้จัก ๆ กันนี่ แต่เวลาท่านพูดท่านพูดด้านเดียว ฉะนั้นตรงนี้ผมคิดว่าสินค้าเกษตรต้องมองภาพรวม ผมจับมารวมทั้งหมด ๖ แสนกว่าล้านบาททุกตัวเลยสินค้าเกษตรทั้งหมดนี่ ----------

วันนี้ขึ้นมาถึง ๗๕๐,๐๐๐ ล้านบาท อันนี้พูดถึงประชาชนนะครับ ๖๕๐,๐๐๐ ล้านบาทถึงประชาชนนะครับ ถ้าไปถึงการค้าขายออกไปต่างประเทศต่าง ๆ มีพ่อค้ามีแวลู เชนจ์ (Value change) ออกไปอย่างนี้เพิ่มขึ้นอีกเยอะแยะ วันนี้ที่ผมต้องทำเรื่องสินค้าเกษตรคืออะไร ผมต้องการทำให้ราคาต่อหน่วยสูงขึ้น สินค้าผัก ผลไม้ เราเริ่มทำเอฟทีเอกับจีน ผมเริ่มส่งสินค้าผลไม้ไปทำตลาดทั่วโลกเมื่อ ๒ อาทิตย์ที่แล้วนะครับ วันนี้วิธีการต่าง ๆ ในการที่เข้ามาบริหารสินค้าต่าง ๆ นี่ วันนี้หน้าผลไม้ผมพิสูจน์ได้ว่าลิ้นจี่ที่เป็นเรื่องสำคัญที่สุดเพราะมันเสียหายง่าย ไม่มีปัญหา ราคาต่ำสุดพออยู่ได้ วันนี้เงาะกำลังฮิต ๆ อยู่ที่จันทบุรี ที่ตราดจบแล้ว ราคาขึ้นหมดแล้ว ที่จันทบุรีก็ ๘.๕๐ บาท อันนี้พูดถึงเกรดเอ เกรดดี ๆ นะครับ ๒๘ รูปจากสวนนะครับ ๘.๕๐ บาท ถามว่าต่อไปที่ปักษ์ใต้ของท่านนี่นะครับจะเจอเรื่องมังคุดเจอเรื่องเงาะ ผมก็ได้รับความร่วมมืออย่างดีจาก ส.ส. ภาคใต้ของพรรคประชาธิปัตย์ที่เข้ามาช่วยกันทำงาน หลายคนที่เข้ามาช่วยทำงานนะครับ ปีนี้ผมหวังว่าสินค้าพวกนี้ผมจะแก้ปัญหาให้ท่านได้ ใช้เวลาพูดสินค้าทั้งหมดราคาตกนี่ท่านพูดเป็นอย่าง ๆ มันมีปัญหาบ้าง อย่างกุ้งกุลาดำเดี๋ยวท่านพูดมาเดี๋ยวผมจะตอบทีหลังว่าเราทำอย่างไรบ้าง จริงครับมันมีการตกอยู่วันนี้ มีการนำเข้า มีการไม่ได้ตรวจโรคต่าง ๆ ก็มีอยู่บ้าง แต่รัฐบาลไม่ได้ปล่อยปละละเลยนะครับกำลังแก้ไขปัญหาอยู่ ฉะนั้นเรื่องทั้งหมดนี้ผมอยากจะเรียนว่าท่านต้องพูดจากความเป็นธรรม พูดจากความเป็นจริง ท่านถามประชาชนดูได้ส่วนใหญ่ของประเทศ ท่านลองไปเซอร์เวย์ (Surway) ได้ ทำโพลล์ (Poll) ได้ว่าเขามีความเป็นอยู่ดีขึ้นไหม ท่านบอกว่าประชาชนมีหนี้สูงขึ้น ผมไม่แน่ใจนะคำตอบตรงนี้มันอาจจะสูงขึ้นเหมือนกันนะครับ เพราะเขาเลือกทำธุรกิจของเขาได้ ถ้าบอกว่าคนไม่ทำอะไรเลย ไม่ไปกู้เงินเลยนี่ก็ไม่มีโอกาสที่จะเติบโตได้ แต่การไปกู้เงินทั้งหลายไม่ได้แปลว่าเสียหายทั้งหมด ท่านจะมองระยะสั้น ๆ แค่ปีหนึ่ง ๒ ปีไม่ได้ท่านต้องมองภาพใหญ่ วันนี้รัฐบาลเอาเงินตรงนี้ให้ประชาชนเข้าไปกู้ เพราะว่าประชาชนไม่มีโอกาสถึงแหล่งเงินเลย เราถึงต้องสร้างแหล่งของเงินตามชั้นต่าง ๆ จากชั้นข้างบน ชั้นกลาง เอสเอ็มอี (SME) แล้วมาชั้นประชาชน คนไหนมีความสามารถเข้าไปกู้มีโอกาสเติบโตได้ให้โอกาสเขา แต่ไม่ได้แปลว่าทุกคนต้องไปกู้ไปใช้เสียหายหมดนะครับ แล้วก็ที่ให้ทุกคนเข้าไปกู้หนี้ยืมสินกันทั้งหลายนี่แล้วก็ดูแลกันเองนี่เป็นเรื่องที่ทำแบบธรรมชาติ รัฐบาลก็หวังว่าตรงนี้จะเวิร์ก (Work) แน่จะทำงานแน่นอนครับ แต่มีปัญหาบ้างต้องมีนะครับ ถ้าท่านไปหยิบเรื่องข้าวแกงมาเรื่องเดียวแล้วบอกเรื่องนี้เป็น

เรื่องใหญ่ของประเทศทั้งหมดไม่ใช่นะครับ ไม่ใช่ ที่ดี ๆ ไม่หยิบมาบ้างครับ เรื่องภาษีต่าง ๆ ฉะนั้นตรงนี้ผมถึงบอกว่าวันนี้ที่เดินมาทั้งหมดแล้วนี่บอกว่า ๖.๗ เปอร์เซ็นต์ควอเตอร์ ที่ ๑ ท่านบอกว่าควอเตอร์ที่ ๒ ดูก็แล้วกันมันจะเจ๊งแน่ เพราะว่าสภาพัฒน์ออกมาพูดถึง ประมาณ ๓ - ๔ เปอร์เซ็นต์ สภาพัฒน์ก็เป็นหน่วยงานของรัฐบาลซึ่งเป็นกลาง วันนี้สภาพัฒน์ต้องพูดด้วยคอนเซอร์เวทีฟ (Conservative) อันนี้ที่เร็วที่สุดของเขาก็ไม่ได้เสียหายมาก แต่รัฐบาลต้องทำให้ดีกว่านี้ ก็มีการคุยกันในลักษณะอย่างนั้นนะครับ ผมขออนุญาตใช้เวลาแค่นี้ก่อนครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง) : คุณประชาธิปไตยครับ

นายไตรรงค์ สุวรรณคีรี (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ ผมขอใช้สิทธิพาดพิงหน่อยได้ไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง) : ท่านไตรรงค์ครับ มีอะไรครับ

นายไตรรงค์ สุวรรณคีรี (บัญชีรายชื่อ) : คือเมื่อกี้ท่านรัฐมนตรีว่าการได้พูดว่าผู้นำการอภิปรายในด้านเศรษฐกิจหมายถึงผมนะครับ ว่าไม่เข้าใจคำว่า คอนซัมพ์ชั่น อะไรนี่ ผมขอพูดหน่อยได้ไหมครับ ไม่อย่างนั้นเสียหายนะครับ ผมเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์ไม่มีใครรู้ตำแหน่งผมเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์นะครับก่อนจะออกมาเล่นการเมืองนี่ เพราะผมรู้นะครับ ผมขอพูดหน่อยนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง) : ผมขอสั้น ๆ ก็แล้วกันนะครับ

นายไตรรงค์ สุวรรณคีรี (บัญชีรายชื่อ) : ครับ สั้น ๆ ครับ คือการบริโภคไม่มีใครนักเศรษฐศาสตร์คนไหน ไม่มีสักคนหนึ่งที่เขาบอกว่าไม่สำคัญ มันสำคัญทั้งนั้นทั้งประเทศยากจน ประเทศที่เจริญ การบริโภคมันก็ต้องเพิ่มขึ้น ยิ่งมีเสถียรภาพมันยิ่งดี ทำให้รายได้ประชาชาติเพิ่มขึ้นอย่างมีเสถียรภาพ แต่ต้องเป็นการบริโภคที่มาจากรายได้ ไม่ใช่การบริโภคที่มาจากยืมเขา มั่ว ๆ ยืมมา นั่นคือความหมายที่ผมพูด แล้วที่พูดเรื่องดุลบัญชีเดินสะพัดบอกว่ามันต้องขาดดุลบ้าง นี่ไม่เถียง แต่ถ้าขาดติดต่อกันคนเขาก็จะไม่เชื่อถือ ก็ก่อนปี ๒๕๔๐ มันเกิดเหตุการณ์อย่างนี้มา อย่าว่าแต่ขาดดุลเลยครับ เกินดุลน้อยลงมาติดต่อกันสัก ๔ - ๕ ปี คุณจะเห็นว่าอะไรจะเกิดขึ้น คนจะถอนเงินดอลลาร์ออกนอกประเทศ เพราะว่าท่านไม่ได้เรียนมา ท่านเลยพูดมั่ว ๆ ผมเรียนมา ๑๐ ปีแล้วครับ เศรษฐศาสตร์ แล้วสอน ๑๖ ปี แล้วเรื่องผลไม้ที่ท่านบอกว่าราคามันดี ไม่ดี ส.ส. ท่านลงไปแถลงอยู่ข้างล่างทุกพรรคการเมือง ชาติพัฒนา ชาติไทย ประชาธิปัตย์ แล้วก็ไทยรักไทย เขาลงไปร้องอยู่ข้างล่างให้สัมภาษณ์อยู่ว่าราคาตกหมดทุกอย่าง แล้วถ้าเราพูดอะไรมั่วๆ ก็อย่าพาดพิงระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ บาปนะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง) : ครับ

นายประชาธิปไตย คำสิงห์นอก (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายประชาธิปไตย คำสิงห์นอก สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา พรรคชาติพัฒนา กระผมจะขออนุญาตวิพากษ์วิจารณ์อภิปรายการจัดตั้งงบประมาณของรัฐบาลชุดนี้ คืองบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๔๗ ภายใต้การนำของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ท่าน พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร ผู้นำรัฐบาล ท่านประธานที่เคารพครับ ประเทศมีองค์รวม องค์ประกอบกันอยู่หลายประการ ความอยู่ดีกินดีของประชาชนย่อมอยู่ภายใต้การบริหารงบประมาณแผ่นดินด้วย นอกจากการกำหนดยุทธศาสตร์ที่พูดกันมากมาย ทั้งฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายค้าน ทั้งนักวิชาการ คำว่า ยุทธศาสตร์ กำลังเป็นคำที่นิยมกันมาก ซึ่งแต่ละยุทธศาสตร์ก็มีเป้าหมายอยู่ที่ประชาชน กระผมในฐานะที่เป็น ส.ส. มาจากลูกชาวไร่ ชาวนา มาจากข้างล่าง รากหญ้า ผมก็มองการจัดตั้งงบประมาณด้วยความเป็นกลาง ไม่ว่าฝ่ายรัฐบาล

หรือฝ่ายค้านก็มีความเป็นห่วงประชาชนและประเทศชาติเช่นเดียวกัน ผมก็ขอทำหน้าที่ในความเป็นผู้แทนราษฎร ในการวิพากษ์วิจารณ์ตรงไปตรงมาตามเวลาที่กำหนดให้เพียง ๑๐ นาที ท่านประธานที่เคารพครับ ก็ต้องยอมรับว่ารัฐบาลชุดนี้มีความตั้งใจในการที่จะจัดงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ พยายามลดการขาดดุล การจัดงบประมาณให้น้อยลงก็ถือว่าเป็นภาพลักษณ์ที่ดีสำหรับการจัดงบประมาณอย่างไม่สิ้นเปลือง และผมก็จ้องมองกระทรวงการคลังของรัฐบาลชุดนี้ โดยเฉพาะรัฐมนตรี ๒ ท่านว่ามีความรู้ ความสามารถในการจัดเก็บเงินเข้าประเทศได้มากน้อยเพียงใด ผมก็สบายใจครับว่าท่านเป็นมือเก็บครับ เป็นมือเก็บเงินเพื่อมาจัดตั้งงบประมาณ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังท่านก็เป็นมือเก่าของกรมสรรพากร ท่านรัฐมนตรีช่วยก็เป็นมือที่เข้าใจสังคมพื้นฐานโครงสร้างพื้นฐานคือท่านรัฐมนตรีวราเทพ การปราบหวยก็ดี หวยเถื่อนนี่นะครับก็เป็นเป้าหมายในการเก็บเงินเข้ารัฐบาล เพราะขณะนี้ประชาชนก็หันไปซื้อหวยรัฐบาล สลากกินแบ่งรัฐบาลซึ่งจัดทำขึ้นมาก็ดีครับ จะได้รู้ตัวเลขว่ารัฐบาลนี้สามารถควบคุมตัวเลขการจับจ่ายใช้สอยในเรื่องการเสี่ยงดวงเท่าไร ผมก็ดีใจประชาชนผมนอนหลับดีครับ เพราะไม่ต้องไปฝันหาหวยครับ เพราะขณะนี้เจ้ามือหวยเถื่อนไม่มี ต้องขอบคุณท่านรัฐมนตรีคลังนะครับที่ทำให้ประชาชนนอนหลับสบาย ที่ผมไปเยี่ยมประชาชนมา ผมก็ดีใจด้วย เพื่อที่จะได้เอาเงินจำนวนนั้นมาตั้งเป็นงบประมาณ แต่ว่าเมื่อตั้งงบประมาณประมาณ ๑ ล้านล้านบาทเศษนี่นะครับ มันตรงสเปกที่ชาวบ้านต้องการหรือไม่ หลายเรื่องที่ตรงกับความคิดของชาวบ้าน และบางเรื่องก็ไม่ตรง ถ้ารัฐบาลใจกว้างฟังก็จะเป็นเรื่องที่ดี แต่ผมจะพูดในเรื่องแคบ ๆ ในเรื่องของกระทรวงหนึ่ง ซึ่งมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่รัฐบาลจะต้องสนใจ เพราะเกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของสังคมอย่างมากก็คือกระทรวงแรงงาน ผมต้องยอมรับนะครับว่า นโยบายของรัฐบาลชุดนี้ในเรื่องของการพัฒนาสังคมก้าวไกลไปมาก กระทรวงแรงงานภายใต้นโยบายของรัฐบาล ซึ่งได้มอบภารกิจให้กับท่านรัฐมนตรีสุวัจน์ ลิปตพัลลภ ไปบริหารราชการแผ่นดิน สามารถยกระดับของกระทรวงแรงงานขึ้นมาเป็นกระทรวงสำคัญยิ่งในฐานะเป็นกระทรวงหนึ่งที่สามารถสร้างเศรษฐกิจภายใต้นโยบายของรัฐมนตรีที่บอกว่า กระทรวงแรงงานสร้างงาน สร้างพลัง สร้างชาติ แน่นอนครับท่านประธานครับ ๓ คำนี้มีความลึกซึ้งต่อวิถีชีวิตของคนยากคนจนไปถึงคนรวยด้วย ถ้าประเทศใดในโลกนี้

ขาดการแรงงานที่มีความเข้มแข็ง ขาดการแรงงานที่มีประสิทธิภาพ มีคุณภาพ ประเทศนั้นก็อ่อนแอครับ ----------

- ๔๗/๑

แต่วันนี้ทำให้เราเห็นแล้วว่ากระทรวงแรงงานของประเทศไทยในยุคปัจจุบันสามารถเติมแต่งภาวะเศรษฐกิจของชาติให้มีความเข้มแข็งภายในระยะเวลา ๑ ปีอย่างทันตาเห็นครับ ผมจะขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานครับว่า งบประมาณกระทรวงแรงงาน กระทรวงแรงงานนี้ได้รับงบประมาณทั้งสิ้น๑๒,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งถ้าจะพูดไปขอไปเกือบ ๒๐,๐๐๐ ล้านบาท แต่รัฐบาลได้จัดให้ ๑๒,๐๐๐ ล้านบาท ทั้ง ๆ ถ้าเราดูคนใช้แรงงานในประเทศและต่างประเทศ ถ้าในประเทศเศรษฐกิจหมุนเวียนการใช้แรงงานก็ประมาณ ๓ - ๔ แสนล้านบาท ถ้าต่างประเทศถ้าดูจากพี่น้องซึ่งเป็นฝีมือคนยากคนจนไปหาเงินจากต่างประเทศไปขุดทองนำเข้าระบบที่เราคาดการณ์แล้วก็พยายามสืบหาตัวเลข เสาะแสวงหาทุกมุมทุกแห่งทุกจังหวัดทั้งธนาคารประเทศไทย ปรากฏว่าพี่น้องคนยากคนจนจบ ป. ๔ ป. ๖ หรือไม่จบเลยนี่ไปขุดทองต่างประเทศใช้แรงงานนำเงินเข้ามาในประเทศไทย ทั้ง ๆ ที่งบประมาณแผ่นดินสนับสนุนน้อยมากเป็นจำนวนเงินถึงเกือบ ๖ แสนล้านบาท รวมเบ็ดเสร็จทั้งในประเทศแล้วก็นอกประเทศเกือบแสนล้านบาทครับ นั่นก็หมายความว่านำเข้า ๖๐,๐๐๐ ล้านบาท แล้วในประเทศอีกประมาณ ๔๐,๐๐๐ ล้านบาทรวมเป็นแสนล้าน นั่นก็หมายความว่าองคาพยพของการใช้แรงงานของประเทศไทยนั้นสามารถส่งคนไปเป็นตลาดแรงงานนั้นเข้าสู่เมืองไทยแก้ปัญหาเศรษฐกิจที่ขาลงเมื่อ ๒ - ๓ ปีที่ผ่านมาฟื้นขึ้นมาด้วยการฉีดวัคซีนแรงงานสู่ต่างชาติ นั่นเป็นยุทธศาสตร์หนึ่งของรัฐบาลในข้อที่ ๓ ที่บอกว่าเป็นยุทธศาสตร์พัฒนาสังคมและพัฒนาคุณภาพชีวิต ถือว่าแหลมคมครับ ยุทธศาสตร์ของรัฐบาลในการจัดงบประมาณครั้งนี้ ท่านประธานที่เคารพครับ แต่ว่าในเรื่องของกระทรวงแรงงานที่กระผมจะต้องพูดก็คือ กรมการจัดหางาน กรมการจัดหางานสามารถนำเงินส่งการคลังของประเทศประมาณ ๕๐๐ ล้านบาทต่อปี แต่ว่าได้รับการจัดสรรเงินงบประมาณก็เทียบเท่ากัน ทั้ง ๆ ที่กรมการจัดหางานนั้นน่าจะได้เงินมาบริหารจัดการของกรมนี้มากถึง ๑,๖๐๐ ล้านบาท แต่ว่าปีนี้ขอไป ๑,๕๐๐ กว่าล้านบาท ได้รับการจัดสรรเพียง ๕๐๐ กว่าล้านบาท ซึ่งท่านคิดดูครับท่านประธานครับ ถ้ารัฐบาลเห็นว่ากระทรวงแรงงานนั้นสามารถที่จะฟื้นฟูเศรษฐกิจในระดับความเข้มแข็งถ้าใจปั้มใส่เงินงบประมาณเข้าไปประมาณ ๑,๐๐๐ กว่าล้านบาท ในการที่จะมาจัดสวัสดิการให้กับคนงานเพิ่มพูนขีดความสามารถของคนงานไทย พัฒนาฝีมือให้ทันสมัย กระผมคิดว่าเงินที่นำมาจากต่างประเทศประมาณ ๖๐,๐๐๐ - ๗๐,๐๐๐ ล้านบาท มันจะเพิ่มเป็น

๑ แสนล้านบาท แล้วในประเทศจาก ๔๐,๐๐๐ ล้านบาทก็จะเป็น ๕๐,๐๐๐ - ๖๐,๐๐๐ ล้านบาท เป้าหมายสูงสุดวิสัยทัศน์ของกระทรวงแรงงานบอกว่า การใช้แรงงานจะทำให้เศรษฐกิจหรือทำรายได้ให้กับประเทศไทยได้ถึงแสนล้านบาท ถ้าเรามีขีดจำกัดก็ไม่ได้ ถ้าเรามีขีดความสามารถในการกระตุ้นงบประมาณเข้าไป กรมการจัดหางานก็สามารถที่จะสร้างงาน สร้างคน สร้างชาติ ให้เงินรายได้เข้าสู่ประเทศเป็นแสนล้านบาท เพราะฉะนั้นผมก็อยากจะฝากรัฐบาลว่าควรจะเอาใจใส่เกี่ยวกับเรื่องการขายแรงงานของประเทศไทย เพราะเราไม่ได้ใช้เงินทุนมากมายนัก แต่เราใช้กำลัง ใช้ฝีมือ ใช้อุดมการณ์ของคนยากคนจนเพื่อไปสู่ต่างประเทศ ตรงนั้นถ้าเรามีเงินไปดูแลเขา มีสวัสดิการเพียงพอ เขาไปอยู่ต่างประเทศมีสวัสดิการการอยู่การนอน มียารักษาโรค มีโรงพยาบาล ทำให้คุณภาพชีวิตของคนงานไทยมีความเข้มแข็งปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ เงินก็จะไหลเข้ามาสู่ประเทศมากมาย ดังนั้นการที่กรมการจัดหางานของบประมาณไปนั้นตามที่รัฐบาลจัดให้ประมาณ ๕๐๐ ล้านบาทไม่เพียงพอแล้วครับ ผมก็อยากจะให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานได้โปรดพิจารณาเรื่องนี้ ถ้ากรรมาธิการงบประมาณได้พิจารณาเห็นความสำคัญตรงนี้ ผมคิดว่าพี่น้องชาวไร่ ชาวนาโดยเฉพาะคนอีสาน เดี๋ยวนี้กระทรวงแรงงานเขาได้จัดตั้งศูนย์บริการ เขาเรียกว่า วัน สต็อป เซอร์วิส (One stop service) ขออนุญาตพูดภาษาอังกฤษ แปลว่าศูนย์บริการจัดหางานไปต่างประเทศเพื่อลดค่าหัวทุกอย่าง ขจัดหัวคิว ขจัดนายหน้าเถื่อน สายเถื่อนทั้งหลายครับ ในยุค ๘ เดือนที่ท่านรัฐมนตรีสุวัจน์มาบริหาร ข้าราชการกระทรวงแรงงานสนองนโยบายรัฐบาลเต็มที่สามารถจับกุมปิดบริษัทซึ่งเอารัดเอาเปรียบประชาชน เช่น ในปี ๒๕๔๔ นี่นะครับ มีคนถูกหลอก ๗,๐๐๐ กว่าคน ค่าเสียหายจำนวน ๒๐,๐๐๐ ล้านบาท ----------

ปรากฏว่ากระทรวงแรงงานสามารถบริหารจัดการเอาคืนมาให้คนงานได้ ๑๖,๐๐๐ ล้านบาท ในปี ๒๕๔๕ คนถูกหลอก ๕,๐๐๐ กว่าคน ท่านประธานครับ สามารถเคลียร์พื้นที่ให้กับคนยากคนจนซึ่งถูกหลอกนั้นเอาเงินคืนให้ ปิดบริษัทด้วย ดำเนินคดีคิดเป็นเงิน ๔๑๕ ล้านบาท และนอกจากปี ๒๕๔๖ นี้แล้วท่านรัฐมนตรีสุวัจน์ตั้งศูนย์ขึ้นมาสามารถช่วยคนที่ถูกหลอกได้ ๒,๔๙๑ คน และสามารถเอาเงินคืนให้ถึง ๔๐,๐๐๐ ล้านบาท นั่นก็หมายถึงว่านโยบายของรัฐบาลในการปราบปรามอิทธิพลคนหลอกลวงคนหางานได้ผลครับ เพราะฉะนั้นก็ต้องถือว่าท่านนายกรัฐมนตรีท่านเอาจริงเอาจัง ท่านสุวัจน์สนองนโยบายท่านนายก ข้าราชการตั้งกองอำนวยการขึ้นมาสามารถที่จะปราบปรามและขณะนี้ได้ผลมากครับ ปรากฏว่าบริษัทจัดหางานทั้งหลายให้ความร่วมมือครับ สายเถื่อนทั้งหลายที่กินชาวบ้านมาตลอดถูกดำเนินคดี เพราะฉะนั้นกรมการจัดหางานก็ถือว่าขาดงบประมาณไปสนับสนุน ก็หวังว่าสภาแห่งนี้จะได้พิจารณาช่วยเหลือคนยากคนจนด้วยการเพิ่มงบประมาณเข้าไปอีกนะครับ อันนี้ก็เป็นเรื่องของกรมการจัดหางาน

ในอีกเรื่องหนึ่งครับที่กระผมชื่นชมรัฐบาล ก็คือการผลักดันออกพระราชกฤษฎีกาในการกำหนดเวลาดำเนินการจัดผลประโยชน์สมทบให้กับผู้ว่างงาน รัฐบาลชุดนี้สามารถออกกฤษฎีกาและออกกฎกระทรวงอีก ๒ ฉบับครับ กฎกระทรวงฉบับแรกก็คือการจัดหาเงินสมทบ ไตรภาคีที่คนงานทั้งในประเทศและต่างประเทศเขาพยายามผลักดันให้เกิดขึ้นคือ นายจ้าง ลูกจ้างและรัฐบาล รัฐบาลใจป้ำ ใจใหญ่และก็เห็นความสำคัญของกรมประกันสังคมครับท่านประธาน ได้ออกกฎกระทรวงออกมาเพื่อประกันการว่างงาน เพื่อให้พี่น้องทั้งหลายที่ทำงานเวลาตกงาน ๓ - ๔ เดือน ๕ เดือนก่อนที่จะหางานใหม่นั้นมีมาตรการรองรับจากรัฐบาล เพราะฉะนั้นรัฐบาลก็ออกกฎกระทรวงมาโดยเก็บจากนายจ้าง ๐.๕ นะครับ แล้วก็ลูกจ้าง ๐.๕ จากรัฐบาล ๐.๒๕ แต่ผมมาดูงบประมาณครับ งบประมาณผมก็พยายามเปิดหาว่ากฎกระทรวงนี้ พระราชกฤษฎีกานี้จะมีผลตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม แล้วก็จะมีการปฏิบัติใน ๑ มกราคม ๒๕๔๗ ครับ ปรากฏว่าก็พยายามมองหางบประมาณไม่เห็นตัวเลขนะครับ ในเมื่อนายจ้างใจใหญ่ใจป้ำมองเห็นความสำคัญของลูกจ้าง ลูกจ้างก็ใจใหญ่ใจป้ำก็อยากจะสมทบกองทุนการประกันการว่างงาน ปรากฏว่าผมก็พยายามเปิดแล้วเปิดอีกครับหลายคืน

แล้ว แล้วก็หลายวันครับ ผมอยากจะเห็นรัฐบาลของ ฯพณฯ ที่ผมเคารพรักคือท่านทักษิณครับ รัฐบาลชุดนี้ครับหาเงินเก่งครับ แล้วก็ต้องการฟื้นฟูสมรรถภาพชีวิตมนุษย์ให้มีความเสมอภาคในการเป็นมนุษย์เท่าเทียมกัน แล้วก็คนงานประมาณ ๑๐ ล้านคนในประเทศจะได้มีมาตรฐานชีวิตมีการประกันการว่างงาน ขอให้รัฐบาลนี้ครับจัดงบประมาณ ๐.๒๕ เพื่อสมทบกับนายจ้างและลูกจ้างซึ่งจะใช้เงินก้อนแรกประมาณ ๑,๐๐๐ กว่าล้านบาท หรืออาจจะไม่ถึงประมาณ ๕๐๐ ล้านบาทก็จะเป็นไปได้ ตรงนี้อยากจะเห็นรัฐบาลครับ เพราะเดือนมกราคมปี ๒๕๔๗ นี้ก็จะได้ดำเนินการ ในเมื่อนายจ้างเห็นว่าเศรษฐกิจดีเพราะมีการประชุมคณะกรรมการประกันสังคมไตรภาคีแล้วเขาบอกว่าเศรษฐกิจมันฟื้นตามที่รัฐบาลพูด ตามที่สำนักงานเศรษฐกิจพูด แล้วก็ตามความรู้สึกของประชาชน เขาสามารถสมทบได้ ลูกจ้างก็บอกว่าอนาคตสดใสแน่ถ้ามีการประกันการว่างงาน ท่านสุวัจน์ผลักดัน ท่านรัฐมนตรีกระทรวงแรงงานข้าราชการทำการบ้าน รัฐบาลเห็นด้วย แต่มาวันนี้ผมก็พยายามซาวหาอยู่ครับท่านประธานว่ามันอยู่ตรงไหนสมทบของรัฐบาลนี่ ๐.๒๕ ผมอยากเห็นจริง ๆ ครับท่านประธานครับ อยากเห็นคน ๑๐ ล้านคนมีความหวังว่าเมื่อไรที่ฉัน ครอบครัวของผมว่างงาน รัฐบาลของท่านทักษิณชินวัตร รัฐมนตรีสุวัจน์ ลิปตพัลลภ ครม. ทั้งหมด ๓๕ คนได้เห็นความสำคัญของวิถีชีวิตตกงานปั๊บ ๓ เดือนผมได้รับเงินจากกองทุนสมทบ ----------

กว่าจะถึง ๓ เดือนครับท่านประธาน อาจจะได้งานไปแล้ว ก็ไม่ต้องจ่ายสตางค์ เพราะฉะนั้น ๕๐๐ ล้านบาท ถึง ๑,๐๐๐ ล้านบาท ที่รัฐบาลสมทบน่าที่จะทำได้ ผมก็ขอฝากรัฐบาลและกรรมาธิการให้เห็นความสำคัญของพี่น้องประชาชนด้วยว่า ในเมื่อนายจ้างพร้อม ลูกจ้างพร้อม รัฐบาลซึ่งมีเงินอยู่แล้วปีนี้จัดขาดดุลลดลงไปอีกด้วย เราก็ต้องสามารถที่จะสมทบกองทุนการประกันการว่างงานได้ ผมเป็นห่วง ผมให้กำลังใจครับ ผมคิดว่าท่านนายกฯท่านไม่ปล่อยให้เรื่องนี้ผ่านไปแน่นอน ท่านคงจะมีบัญชาให้กรรมาธิการได้ดูเรื่องนี้ เพราะประชาชนคนงานทั้งหลายได้ฟังมติของ ครม. เมื่อเดือนเมษายนเขามีความภาคภูมิใจ เขามีความหวัง เขาเห็นอนาคต เขาเห็นความมั่นคงในครอบครัว ครอบครัวเข้มแข็งอย่างที่ ฯพณฯ นายกฯพูด ทุกคนชื่นชม ผมก็ชื่นชมครับ เมื่อครอบครัวเข้มแข็งเศรษฐกิจก็แข็งแรง ความอ่อนไหวในเรื่องจิตใจก็ไม่เกิดขึ้น จะไปฆ่าตัวตายก็ลดลง นอกจากตัดตอนไม่เกี่ยวครับ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าครอบครัวเข้มแข็งนั้น การประกันว่างงานคน ๑๐ ล้านคน ในประเทศทั้งต่างประเทศจึงมีความจำเป็นที่รัฐบาลชุดนี้จะต้องใส่เงินเข้าไปสมทบในระบบไตรภาคี ผมก็หวังว่าท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรตินะครับ คงจะเห็นความสำคัญของพี่น้องประมาณ ๑๐ ล้านคน และพี่น้องที่ทำงานอยู่ต่างประเทศ ท่านประธานที่เคารพครับ การจัดตั้งงบประมาณโครงสร้างพื้นฐานผมก็เป็นห่วงครับ การคมนาคมในกระทรวงมหาดไทยก็ดี ในกระทรวงคมนาคมก็ดี ผมชื่นชมครับ กระทรวงคมนาคมตอนนี้สามารถที่จะลดความเสียหายของถนนหนทางได้ เนื่องจากว่าการควบคุมน้ำหนัก นอกจากสามารถลดลงได้แล้ว ความสะอาดบนถนนก็มีมากมาย หลังจากที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมเอาจริงเอาจังนะครับ ถนนหนทางสะอาดขึ้น ดินที่มันหล่นลงบนถนนที่ใส่พูนกันมาเต็มก็ลดลงเยอะครับ แต่ว่าในส่วนถนนที่มันเสียหาย เช่น ถนนจากกรุงเทพมหานครไปจังหวัดนครราชสีมา ซึ่งขณะนี้ก็พยายามซ่อมครับ ดีขึ้น ก็อยากจะให้เร่งหน่อยครับ และถนนย่านชุมชนทุกแห่งครับทั้งในประเทศไทยผมอยากจะให้ดูด้วย เพราะการสัญจรไปมามันแออัดนะครับ เมื่อแออัดแล้ว ถ้าไม่ขยายถนน อุบัติเหตุก็เกิดขึ้น พี่น้องเสียชีวิต ๑ คน พวกเราก็เศร้าสลดใจครับไม่อยากจะให้สูญเสียเกิดขึ้น กระทรวงคมนาคมก็ถือว่าเป็นกระทรวงสำคัญยิ่งในการที่จะดูแลคุณภาพชีวิตของพี่น้องประชาชน กระทรวงการศึกษาครับ กระทรวงศึกษาธิการผมเห็นว่า

ตัวเลขที่รัฐบาลจัดสรรน่าจะเพิ่มขึ้นได้ เพราะอะไรครับท่านประธาน รัฐธรรมนูญกำหนดว่าการศึกษาฟรี ๑๒ ปี ภาคบังคับ ๙ ปีครับ ตัวเลขมันจะต้องเพิ่มประมาณ ๒๐ กว่าเปอร์เซ็นต์หรือร้อยละ ๒๐ กว่า ถึงร้อยละ ๒๔ ได้ แต่วันนี้บวกลบคูณหารยังไม่ถึงร้อยละ ๒๐ ผมว่าน่าเป็นห่วงครับท่านประธาน หนึ่งโรงเรียนหนึ่งอำเภอในฝันนี่นะครับ มันจะเกิดขึ้นไหม ถ้างบประมาณไม่เพียงพอ เพราะการศึกษาจะต้องเกิดขึ้นในชีวิตมนุษย์ก่อน ก่อนที่จะไปพูดเรื่องเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองครับ ถ้าการศึกษาไม่มีเพียงพอ ลูกหลานเรียนหนังสือไม่มีเงิน การเก็บเงินใต้โต๊ะต้องจบครับ มันผิดกฎหมาย ปฏิบัติได้หรือยังครับ พ.ร.บ. การศึกษาภาคบังคับ ๙ ปี ฟรี ๑๒ ปี ลูกหลานจำนวนมากสื่อหนังสือพิมพ์ลง ต้องขายตัว ต้องอะไรต่อมิอะไรเยอะแยะ ฆ่าตัวตายครับ ขอผ่อนส่งค่าเทอม ค่าศึกษา ค่าบำรุง ค่าหน่วยกิตเป็นอย่างไรครับท่านประธาน การศึกษาเหล่านี้มีความสำคัญยิ่ง ผมก็อยากจะให้รัฐบาลได้มองเห็นด้วยว่าพวกเรานะครับ สนับสนุนนโยบายรัฐบาลในเรื่องการจัดการศึกษา จะเห็นได้ว่าท่านนายก ท่านเอาใจใส่ในเรื่องการศึกษา ท่านเป็นแบบอย่าง ท่านเรียนสูงมา ก็สามารถจัดการประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพและรวดเร็วครับ ดังนั้นลูกหลานก็เช่นเดียวกัน ถ้าเราใส่เงินเข้าไป ให้เงินกองทุนกู้ยืมเพิ่มขึ้นอย่างที่ท่านทำอยู่ทุกวันนี้ เพิ่มขึ้นอีกได้ไหม ถ้าได้ก็ยิ่งดีครับ ก็ขอฝากท่านประธานครับว่าการพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิตนั้น กระทรวงศึกษาธิการก็ดี กระทรวงแรงงานก็ดี กระทรวงพัฒนาสังคมก็ดี รัฐบาลชุดนี้ก็มีเจตนาดี มียุทธศาสตร์ ในข้อที่ ๓ นั้นชัดเจน เมื่อมียุทธศาสตร์ชัดเจน กลยุทธ ยุทธศาสตร์ในการจัดงบประมาณก็ต้องสนับสนุนไปด้วย ผมก็ขอสนับสนุนงบประมาณของรัฐบาลชุดนี้อย่างดียิ่ง ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง) : คุณกอร์ปศักดิ์ครับ

นายกอร์ปศักดิ์ สภาวสุ (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม กอร์ปศักดิ์ สภาวสุ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ ตกลงแล้วเศรษฐกิจนี่มันดีจริงหรือเปล่าครับ ตรงนี้จะเป็นคำถามที่ไม่ว่าท่านประธานไปที่ไหนก็มักจะมีผู้คนพูดถึง แต่ว่าถ้าหากว่าเราเข้าไปดูแล้วเราก็จะเห็นว่าคำตอบนั้นต่างกันไป พี่น้องประชาชนที่ติดตามการอภิปรายในสภาในวันนี้ผมเชื่อว่าตอนเปิดทีวีดูตั้งแต่ ๙ โมงครึ่งนั้นก็ใจชื้นครับ เพราะได้ยินท่านหัวหน้ารัฐบาลออกมาแถลงต่อสภา ฟังดูแล้วก็คิดว่าประเทศไทยนี่จะไปได้ดีมาก ๆ แต่พอฟังไปสักพักหนึ่งนะครับ ได้ยินท่านผู้นำฝ่ายค้านลุกขึ้นมาพูดภาพก็เปลี่ยนไปอีกอย่างหนึ่ง กระผมคิดว่าตลอดระยะเวลา ๒ วัน พี่น้องประชาชนที่อยู่ทางบ้านจะได้ยินได้ฟังอย่างนี้นะครับ แต่สิ่งหนึ่งซึ่งผมคิดว่าเป็นสิ่งที่จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งก็คือพี่น้องทั้งหลายจะได้มีโอกาสรู้ข้อมูลต่าง ๆ เมื่อสักครู่นี้การประชุมในสภาซึ่งก็เริ่มต้นมาดีนะครับ ทำท่าจะไม่ค่อยดีเท่าไร ผมก็อยากจะขออนุญาตกราบเรียนท่านประธาน ขออนุญาตกราบเรียนไปยังท่านรัฐมนตรีด้วยว่าพวกเราในสภาผู้แทนราษฎรนี่ครับเขาเคารพในความเห็นซึ่งกันและกัน เขาไม่ดูถูกดูแคลนกันครับ เขาจะไม่มีการพูดว่าคุณเก่งหรือไม่เก่งอย่างไรมากนักหรอกครับ เพราะว่าเราเป็นสภาที่งานของเรานั้นก็คือเรานำความจริงมาพูด แน่นอนละครับ ความจริงบางครั้งอีกฝ่ายหนึ่งก็อาจจะไม่ค่อยอยากฟังเท่าไรนัก และก็มีการกล่าวหากันซึ่งเหตุการณ์อย่างนี้มักจะมีบ่อย ๆ แต่สิ่งสำคัญที่สุดพี่น้องประชาชนที่อยู่ทางบ้านเขาจะเป็นคนตัดสินเอง ที่ผมพูดเมื่อสักครู่ตั้งแต่เริ่มต้นว่าเศรษฐกิจดีจริงหรือไม่ จริง ๆ ก็เป็นคำถามที่ผมเชื่อว่าพี่น้องประชาชนที่นั่งฟังวิทยุ ดูทีวีกันอยู่ ก็ถามตัวเองอยู่เหมือนกัน เพราะว่าสื่อข่าวสารต่าง ๆ ที่ได้ยินได้ฟังมาตลอดระยะเวลามันไม่มีข่าวร้ายครับ มันมีข่าวดีทั้งนั้น แต่ว่าเมื่อเขาตื่นแต่เช้าขึ้นรถเมล์ไปทำงาน หรือถ้าเป็นเกษตรกรออกไปไร่ไปนา ผมยังเชื่อว่าเขากลับมาด้วยความทุกข์ครับ มาวันนี้เรากำลังดูเรื่องงบประมาณเงินภาษีของพี่น้องประชาชนทั่วประเทศ แล้วก็ไม่บ่อยครั้งหรอกครับที่สภาแห่งนี้จะได้มีโอกาสพิจารณางบประมาณที่จัดโดยรัฐบาล

ภายใต้ผู้นำคนเดียวกัน ๓ ปีติด ๆ กัน เพราะฉะนั้นการวิเคราะห์หรือการเข้าไปดูหรือการวิจารณ์การจัดงบประมาณนั้นมันไปไกลถึงขนาดเรียกว่าเข้าไปดูได้เลยครับว่าที่คุยกันไว้ในการจัดงบประมาณเมื่อปีแรก เวลานี้ผล ผมพูดถึงผลที่มันออกมานี่มันเป็นอย่างไร วันนี้ผมจะเอาผลที่ออกมาแล้วจะได้ไม่ต้องเถียงกันว่าใครรู้หรือว่าใครไม่รู้ แต่ว่าเป็นข้อมูลซึ่งเป็นข้อมูลจากธนาคารแห่งประเทศไทยซึ่งผมคิดว่าเชื่อถือได้ ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่าการดำเนินนโยบายแล้วเราจะได้ยินอยู่เสมอ ๆ ในเรื่องว่าทำอย่างไรให้เศรษฐกิจขยายตัวอย่างต่อเนื่องและอยู่ในระดับที่สูง ตัวเลขมีการประมาณการกันคาดการณ์กัน แต่ท่านประธานเชื่อผมเถอะครับว่าอีกหลายสิบล้านคนครับเขาไม่รู้หรอกครับว่ามันหมายถึงอะไร ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่านักการเมืองนี่ไม่ใช่เฉพาะในประเทศไทยเท่านั้น เกือบจะทุกประเทศทั่วโลกครับชอบมากเลยเรื่องตัวเลขการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ----------

โดยเฉพาะประเทศที่กำลังพัฒนา ที่ผมพูดอย่างนี้ก็เพราะว่าประเทศที่กำลังพัฒนานั้นมันมีช่องของการขยายตัวทางเศรษฐกิจมาก ก็ประเทศมันยังด้อยพัฒนาอยู่นี่ครับ ถนนก็ต้องสร้าง สะพานก็ต้องสร้าง บ่อน้ำก็ต้องขุด เกษตรกรรายได้ก็ยังน้อย บ้านเกษตรกรก็ไม่มี มันต้องสร้างทั้งสิ้น นักการเมืองก็อยากจะเอาใจประชาชน เพราะฉะนั้นถ้าดูแล้วเราจะรู้เลยว่านักการเมืองในระบอบประชาธิปไตยที่ต้องการเสียงสนับสนุนจากประชาชนในประเทศที่กำลังพัฒนาจะกังวลมากในเรื่องตัวเลขอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ เวลาตัวเลขสูงแปลว่าอะไรครับ มีงานทำครับ รายได้ดีขึ้นครับ ผลผลิตทางการเกษตรทำไปแล้วขายได้ครับ ทุกอย่างดีไปหมดครับ ตรงนั้นแปลง่าย ๆ ว่านั่นล่ะมันขยายตัวอยู่ ทีนี้อันตรายที่เกิดขึ้นกับประเทศที่กำลังพัฒนาก็เพราะนักการเมืองนี่ครับชอบและอยากให้อัตราการขยายตัวมันสูงขึ้น แล้วเราก็เจอบทเรียนจากพวกเรากันเองว่าเราภูมิใจกันมากเลยว่าในช่วงระยะเวลาหนึ่ง การขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศ ๒ หลักครับ ไม่ใช่ ๕ ไม่ใช่ ๖ ไม่ใช่ ๗ ไม่ใช่ ๘ แต่ ๑๐ ขึ้นครับ ทุกคนพอใจ กรมสรรพากรพอใจมาก การจัดเก็บงบประมาณในแต่ละปี ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังท่านทราบดีว่าเกินเป้าเขาไม่พูดกันหรอกครับ ๕ เปอร์เซ็นต์ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ๒๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ครับ แล้วการจัดงบประมาณแต่ละครั้งนั้นหามาได้เท่าไรก็ใช้เท่านั้นครับ ไม่ต้องกู้เพิ่มเลย เพราะฉะนั้นการขยายตัวทางเศรษฐกิจในอดีตที่ผ่านมานั้นก็มุ่งมั่นแต่เพียงใช้จ่ายเงินในงบประมาณเป็นหลัก แต่ว่าทางภาคเอกชนนั้นก็มีความสามารถสูงครับ แล้วก็เมื่อเกิดความเชื่อมั่นในประเทศ เงินต่างประเทศก็ไหลเข้ามาเยอะ นั่นก็เป็นเรื่องในอดีตที่ผ่านมา แต่ผมอยากจะชี้ให้เห็นว่าตัวเลขทางเศรษฐกิจนี่มันอันตราย ทีนี้เราก็มาดูครับ เรามาดูว่ารัฐบาลท่านนายก ทักษิณ ท่านใช้วิธีหรือนโยบายแยบยลอย่างไรในเรื่องการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของประเทศ ท่านเริ่มต้นอย่างนี้ครับ อันนี้มันเป็นหลักทั่วไปของนักธุรกิจที่เขาบอกว่าถ้าหากว่าเราจะมาทำงาน ๔ ปี วันแรกที่เราเข้ามานี่เราจะต้องสร้างสถานการณ์ให้มันแย่จริง ๆ ครับ นั่นก็หมายความว่าในช่วงระยะแรกนั้นสื่อที่ออกไปก็จะบอกว่าเศรษฐกิจมันกำลังจะพังแล้ว มันไม่ดีเลย แต่ผมกำลังจะทำให้ดีขึ้น วันนี้ผมจะเอาตัวเลขชี้ให้เห็นว่าในช่วงต่อเนื่องของปีงบประมาณนะครับว่าการจัดงบประมาณของรัฐบาล นายชวน หลีกภัย ก่อนที่จะต้องลงจากเก้าอี้ไปแล้วมาจบกับตรงที่รัฐบาล

ของท่านทักษิณ ชินวัตร เข้ามาเป็นรัฐบาล ข้อเท็จจริงมันเป็นอย่างไร อันนั้นก็เป็นตัวเลขที่ผมจะนำเสนอนะครับ

ประเด็นที่ ๒ ที่ผมอยากจะกราบเรียนก็คืออยากจะให้ท่านประธานได้เข้าใจว่าทั้งหลายทั้งปวงเขาใช้วิธีการตลาดเข้ามาทำงานทางเรื่องเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นเรื่องที่น่ากลัวไม่ต่างกับนำการตลาดมาใช้กับงานทางการเมืองครับ เพราะว่าเรื่องของเศรษฐกิจนี่มันเป็นเรื่องของกระเป๋าของพี่น้องประชาชน เมื่อไรที่ผู้นำรัฐบาลไม่พูดความจริงกับประชาชน เขากำลังทำสิ่งซึ่งเป็นบาปมากเลยครับ เพราะว่าประชาชนจะไปลงทุนทำอะไรแล้วไปเชื่อข้อมูลของรัฐบาลแล้วผิดพลาด ครอบครัวตัวเองเดือดร้อนครับ เพราะฉะนั้นในเรื่องของระบบเศรษฐกิจแล้วหน้าที่ของผู้นำรัฐบาลจะต้องพูดความจริง ในวิธีการพูดความจริงก็มีหลายรูปแบบครับ เราอาจจะพูดความจริงในเรื่องตัวเลขทางมหภาคซึ่งฟังดูแล้วสวยหรู วันนี้ผมจะเอาตัวเลขที่เป็นภาคเศรษฐกิจจริงมานำเสนอต่อท่านประธานครับ ทุกครั้งที่เราพูดถึงเรื่องตัวเลขทางเศรษฐกิจเราก็มักจะพูดว่าขยายตัวขึ้นเป็นร้อยละเท่าไร ร้อยละ ๕ ร้อยละ ๓ ร้อยละ ๑๐ ลดลง ลบ ๑.๘ อะไรก็ว่าไป แต่ผมคิดว่าตัวเลขที่ผมเชื่อว่าจะเป็นประโยชน์สำหรับพี่น้องประชาชนมากก็คือเราลองไปดูในอดีตสมัยที่เราเฟื่องฟูซิว่าตัวเลขเศรษฐกิจที่เรียกว่าภาคเศรษฐกิจที่แท้จริงนั้นมันเป็นอย่างไร แล้วเราลองเอามาเปรียบเทียบกับตัวเลขที่เรากำลังเผชิญอยู่ปัจจุบันนี้ว่ามันต่างกันหรือไม่อย่างไร เพราะฉะนั้นในวันนี้นะครับกระผมก็จะนำตัวเลขที่เป็นภาคเศรษฐกิจที่แท้จริงมานำเสนอให้ท่านประธานได้ดูด้วย ----------

สิ่งที่กระผมกังวลมากนะครับท่านประธาน ก็คือการกระตุ้นเศรษฐกิจโดยหวังแต่ในเรื่องของการบริโภคภายในประเทศเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งขณะนี้รัฐบาลกำลังทำอยู่ ผมไม่อยากจะโต้เถียงกับท่านรัฐมนตรีหรอกนะครับว่าการบริโภคภายในเป็นอย่างไร ทฤษฎีเป็นอย่างไร ปฏิบัติจริงเป็นอย่างไร แต่ผมอยากจะเรียนอย่างนี้ครับว่า ผมกล้าพูดได้ว่าพี่น้องประชาชนคนไทยทั่วประเทศขณะนี้บริโภคไม่ใช่เกิดจากรายได้ของตัวเองเป็นส่วนใหญ่ มีครับ มีผู้บริโภคไม่ว่าเขาจะจับจ่ายใช้สอยเงินอย่างไรเขาทำจากรายได้ แต่ผมเชื่อว่าจักรยานก็ดี มอเตอร์ไซค์ก็ดี มือถือก็ดี ที่มียอดพุ่งขายมหาศาลนั้นแท้ที่จริงแล้วประชาชนซื้อจากเงินที่ไปกู้มาครับ การใช้จ่ายเงินล่วงหน้าในลักษณะอย่างนี้ที่เรียกว่าเงินในอนาคตอาจจะพอฟังได้ครับ แล้วผมเชื่อว่ารัฐบาลก็รู้ดีอยู่ แต่มันจะต้องมีตัวขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจที่เป็นตัวแรกที่นำทาง แล้วรัฐบาลเลือกเอาวิธีนี้ เพราะในการหาเสียงของรัฐบาลครั้งที่แล้วนั้นรัฐบาลปฏิเสธอย่างรุนแรงกับการลงทุนจากต่างประเทศ เนื่องจากต้องการจะสร้างกระแสของความเป็นไทยรักไทยครับ ท่านประธานครับวันนี้ผมก็จะชี้ให้เห็นว่าการลงทุนจากต่างประเทศ แม้กระทั่งการลงทุนในประเทศเองก็ไม่มีอะไรดีขึ้น ทั้งหมดที่กระผมกราบเรียนมานั้นเพื่ออยากจะชี้ให้เห็นว่าตัวเลขที่ผมจะนำเสนอต่อท่านประธานนี้ไม่ใช่เป็นความเห็น มันเป็นตัวเลขซึ่งเราไม่ค่อยจะมีโอกาสหรอกครับที่จะสามารถนำมาพูดคุยกัน เพราะรัฐบาลในอดีตที่ผ่านมาไม่ค่อยที่จะได้มีโอกาสจัดงบประมาณแล้วได้เห็นผลงานของตัวเอง กระผมขออนุญาตท่านประธานว่าอยากจะใช้เอกสารพร้อมทั้งคงจะต้องใช้อุปกรณ์ขาตั้งด้วยครับผม ขออนุญาตท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง) : ครับ

นายกอร์ปศักดิ์ สภาวสุ (บัญชีรายชื่อ) : ในเบื้องต้นนะครับท่านประธานเพื่อไม่ให้เสียเวลา ในเบื้องต้นที่ผมกราบเรียนท่านประธานไปแล้วว่า สมัยรัฐบาลของท่านนายกชวน หลีกภัย ท่านเองก็คงจะไม่ได้มีโอกาสได้เห็นผลงานของตัวเองนะครับ แต่ผมอยากจะชี้ให้เห็นตัวเลขง่าย ๆ ตัวเลขเดียวละครับ มันคงมีอีกหลายตัวเลขที่มาคุยกันได้แต่ว่ามันถกเถียงกันได้ แล้วที่ผมจับตัวเลขนี้มาเพราะว่ารัฐมนตรีคลังท่านเคยเป็นอดีตอธิบดีกรมสรรพากร ผมก็เลยคิดว่าตัวเลขอย่างนี้ท่านเข้าใจดีมากที่สุด ผมจะพูดถึงมนุษย์เงินเดือนครับท่านประธาน มนุษย์เงินเดือนเป็นมนุษย์ที่น่าสงสารที่สุด พูดกันจริง ๆ แล้วถ้าถามว่า

เศรษฐกิจดีไหม คนเหล่านี้จะบอกว่าไม่ค่อยเท่าไรหรอกครับ เพราะว่าเงินเดือนไม่ค่อยได้ขึ้นเลย เหตุผลก็เพราะว่าการแข่งขันมีสูงแล้วก็การประกอบการของธุรกิจไม่มีกำไรมากเท่าที่ควรยกเว้นธุรกิจบางประเภทครับ ----------

- ๕๓/๑

เพราะฉะนั้นเราอยากจะวัดดูว่า ถ้าเราอยากจะวัดดูว่าสิ่งที่เราทำในอดีตนั้นมันมีผลอย่างไร ผมอยากจะเรียนว่าเราไปดูตัวเลข ภงด. ๙๑ ครับ จำนวนผู้เสียภาษี จำนวนผู้เสียภาษีนี่เขาแบ่งแยกออกตามอัตรารายได้นะครับ เริ่มต้น ๕๐,๐๐๐ บาทต่อปี แล้วก็เป็นขั้นเป็นตอนไล่มาจนถึงมหาเศรษฐีทั้งหลายที่มีรายได้เป็นเงินเดือนนะครับ ปีละกว่า ๑๐ ล้านบาท ในปี พ.ศ. ๒๕๔๓ กลางปีก็จะเป็นช่วงที่รัฐบาลท่านชวน หลีกภัย เป็นผู้จัดงบประมาณ แล้วก็ใช้มาเรื่อยครับ จนกระทั่งท่านนายกทักษิณเข้ามาเป็นรัฐบาลช่วงต้นปี แต่ก็ยังไม่ได้ออกงบประมาณของตัวเองยังใช้เงินงบประมาณของรัฐบาลนายชวนอยู่ สิ่งหนึ่งที่ผมอยากจะชี้ให้เห็นว่าเศรษฐกิจมันไม่เลวร้ายจริง ๆ เพราะมีมนุษย์เงินเดือนที่มีเงินเดือนเพิ่มขึ้น และได้มีโอกาสรับเงินเดือนมากขึ้นในปีเดียวสูงถึง ๕๓๔,๔๙๘ คนครับ จำนวนผู้เสียภาษีทั้งสิ้นในปีนั้นในปี ๒๕๔๓ ซึ่งเป็นปีที่เศรษฐกิจค่อนข้างจะตกต่ำเพราะว่าเรายังเซอยู่นะครับจากปี ๒๕๔๒ ตัวเลขผู้เสียภาษีที่เป็นคนที่กินเงินเดือนตามปกติ ตื่นนอน ๖ โมงเช้า กลับบ้าน ๒ ทุ่มนะครับ มีทั้งหมด ๔,๒๓๐,๐๖๙ คนนั้น พอปี ๒๕๔๔ เศรษฐกิจขยายตัวได้ดีครับ มันไม่ได้ตกต่ำ มันไม่ได้เสียหาย และมันดีมากขึ้นด้วย ทำให้มีผู้มีงานทำเพิ่มขึ้นเฉพาะ ผมกราบเรียนว่าเฉพาะผู้ที่กินเงินเดือนเท่านั้น ๑๒.๖๔ เปอร์เซ็นต์ และถ้าหากท่านประธานจะไปดูว่าใครได้เงินเดือนกันมากเท่าไร ก็จะเห็นตัวเลขชัดเจนครับ พวกที่ได้เงินเดือนระหว่างปีละแสนก็คือเดือนหนึ่งประมาณ ๑๐,๐๐๐ นะครับ หรือน้อยกว่านั้น เพิ่มขึ้น ๑๔๐,๐๐๐ กว่าคน มีอยู่ ๑ ล้าน ๔ ก็กลายเป็น ๑ ล้าน ๕ ไล่ลงมาเรื่อย ๆ นะครับ มาดูพวกเงินเดือนเยอะหน่อย ท่านผู้แทนราษฎรของเราผมไม่แน่ใจว่าอยู่ในอันดับที่เท่าไร น่าจะพูดได้ว่าปีละล้านนะครับ ก็มีเพิ่มขึ้น ๒๓,๐๐๐ กว่าคน แม้กระทั่งมหาเศรษฐีซึ่งในปี ๒๕๔๓ มีเงินเดือนเกินกว่า ๑๐ ล้านบาทต่อปี มีเพียง ๖๗๔ คนนั้นมีเพิ่มขึ้นถึง ๙๒๖ คน ตัวเลขที่ผมคิดว่าวันนี้กรมสรรพากรมีแล้วคือ ปี ๒๕๔๕ ลองเข้าไปดูสักนิดสิครับ ลองไปดูสักนิดหนึ่งสิว่าอัตราการเพิ่มของคนที่มีรายได้ที่เป็นเงินเดือนประจำนั้นมันมีสักเท่าไร แล้วบอกพวกเราเสียหน่อย ท่านประธานครับ บางคนเขาก็มีการประกอบการครองชีพของเขา อาชีพเขา โดยไม่กินเงินเดือน ดูที่ ภงด. ๙๐ ได้ครับ คนที่ไม่มีเงินเดือนประจำแต่ก็ยังต้องเสียภาษีก็มีอีกจำนวนหนึ่งครับ ตัวเลข ภงด. ๙๐ เป็นเรื่องแปลกเพราะตัวเลข ภงด. ๙๐ นั้นปรากฏว่ามีจำนวนผู้เสียภาษีในปี ๒๕๔๓ เพียง ๑๑๑,๙๐๕๗ คนเท่านั้น แต่ก็เป็นที่น่ายินดีครับ เพราะปลายปีระหว่างช่วงปี ๒๕๔๔ ซึ่งมีการใช้เงินงบประมาณ

ในสมัยที่ท่านนายกชวนเป็นหัวหน้ารัฐบาลอยู่ แต่ว่าผู้ใช้คือท่านนายกทักษิณนะครับ ผมให้เครดิตทั้งคู่แหละครับ เพิ่มขึ้นครับ จำนวนผู้ที่มีรายได้แล้วก็เสียภาษี บุคคลเหล่านี้น่ารักมากนะครับ เดี๋ยวผมจะพูดต่อว่าเพราะอะไรผมถึงว่าท่านน่ารักมาก ๑๑๑,๙๐๕๗ คน แล้วก็เพิ่มสูงเกือบ ๒ แสนคนครับ ท่านประธานครับ ที่ผมนำตัวเลขทั้ง ๒ ตัวเลขนี้มาให้ดูจะได้ไม่ต้องเถียงกันครับ ไม่ต้องเถียงกันว่าในปี ๒๕๔๓ นี่ ปี ๒๕๔๔ ฉันเข้ามาเป็นรัฐบาลนี่เศรษฐกิจกำลังแย่ เพราะข้อเท็จจริงแล้วตัวเลขตรงนี้เป็นข้อยืนยันได้ว่ามีคนทำงานได้เงินเดือนมากขึ้น ในขณะเดียวกันก็เป็นที่ยืนยันได้ว่าผู้ที่ไม่ได้รับเงินเดือนแต่ประกอบกิจการธุรกิจของตัวเองก็มีรายได้สูงขึ้น ที่ผมกังวลขอพูดตอนนี้เสียเลยก็คือว่า ภาษีทางตรงอย่างนี้เป็นหัวใจ เป็นเรื่องของความเป็นธรรมในการเก็บภาษี ไม่ใช่ภาษีสรรพสามิตกิจการโทรคมนาคมที่ว่าเป็นธรรมหรอกครับ นั่นมันเป็นภาษีทางอ้อม ----------

- ๕๔/๑

ที่ผมพูดอย่างนี้ก็เพราะว่าเศรษฐีเสียมากครับท่านประธาน แล้วคนมีรายได้น้อยก็เสียน้อย ผมคิดว่าไม่เป็นธรรมอย่างยิ่งที่จะให้มหาเศรษฐีต้องเสียภาษีในอัตราเดียวกันกับคนยากคนจน เวลาเขาสูบบุหรี่ เวลาเขาดื่มเหล้า เวลาเขาซื้อโทรศัพท์มือถือสักเครื่องหนึ่ง เพราะฉะนั้น นโยบายการเก็บภาษีของกรมสรรพากรจะต้อง ผมเน้นว่าจะต้อง แล้วผมเชื่อว่า ท่านรัฐมนตรีเห็นด้วยกับผมเป็นอย่างยิ่งว่าทำอย่างไรถึงจะเก็บภาษีทางตรงให้ได้มากที่สุด ทั้ง ๆ ที่รัฐบาลทุกรัฐบาลทั่วประเทศ ทั่วโลก ชอบภาษีทางอ้อมทั้งสิ้น เพราะมันเก็บง่าย แต่ไม่ค่อยเป็นธรรมเลยครับ ภาษีแบบนี้ตัวดีไม่เป็นธรรมเลยครับ ไปซื้อเสื้อผ้าตัวหนึ่ง ก็เสียภาษีเท่ากัน ไม่ว่าคนนั้นจะเป็นคนรวยหรือคนจน ปัญหาที่จะเกิดขึ้นก็คือว่า อนาคตข้างหน้าถ้าเรามีฐานภาษี ผู้เสียภาษีเพียง ๕ ล้านกว่าคนอย่างนี้ ในจำนวนประชากร ๖๐ กว่าล้านคน เราอยู่ได้ไหมครับ ผมยังไม่พูดถึงเงินนอกงบประมาณที่เพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผมพูดไปเมื่อสักครู่ ผมพูดแต่เพียงเรื่องของเงินในงบประมาณเท่านั้น เราอยู่ได้จริง ๆ หรือครับ เราจะขึ้นภาษีหรือครับ เพราะขึ้นภาษีเขาก็หายไปหมด เราจะลดภาษีหรือครับ เรามีกระบวนการที่จะติดตามเรื่องพวกนี้อย่างไร ตรงนั้นครับเป็นหัวใจสำคัญ ประเด็นต่อไปครับ ผมขออนุญาตท่านประธานเข้ามาพูดในเรื่องของภาคเศรษฐกิจจริง แล้วก็เพื่อป้องกันไม่ให้มีการถกเถียงกันมากว่าใครเก่งกว่าใคร เราก็เอาตัวเลขซึ่งเป็นข้อมูลของธนาคารแห่งประเทศไทยมาดูกันครับ ผมเป็นห่วงเรื่องการลงทุนภาคเอกชน ไม่ว่าจะจากต่างประเทศหรือในประเทศ แล้วผมก็อยากจะรู้ว่าในสมัยที่เศรษฐกิจของเราปกติอยู่ หมายความว่ามีการเจริญเติบโตที่ใช้ได้ค่อนข้างจะดีเกินไป ความจริงถ้ารัฐบาลสมัยนั้นเบรค (Break) เสียหน่อยปัญหาต่าง ๆ ก็ไม่เกิดขึ้น ผมอยากจะรู้ว่าในช่วงนั้น การลงทุนภาคเอกชนเป็นอย่างไร แล้วผมก็อยากจะรู้ว่าปัจจุบันนี้มันเป็นอย่างไร เพราะฉะนั้นในฉากที่ผมแสดงให้ท่านประธานเห็น ผมก็แบ่งออกเป็น ๒ บล็อคครับท่านประธาน ในช่วงแรกผมพูดถึงปี พ.ศ. ๒๕๓๗, ๒๕๓๘, ๒๕๓๙ และ ๒๕๔๐ ส่วนในช่วงที่ ๒ นั้น ผมพูดถึงตั้งแต่ ปี พ.ศ. ๒๕๔๑ มาจนถึงเมื่อปีที่แล้วคือ ๒๕๔๕ ท่านประธานครับ ขอความกรุณาท่านประธานดูเรื่องของพวกโรงงานที่ได้รับอนุญาตเป็นรายปีหน่อย ท่านประธานดูในช่วง ๒๕๓๘ ปีหนึ่งมีโรงงานได้รับอนุญาตให้ก่อสร้าง

๑,๓๓๙ โรงงาน ตัวเลขนี้น่าสนใจครับท่านประธาน เพราะว่าตัวเลขนี้จะเพิ่มขึ้นไปเรื่อย ๆ จนถึงปี ๒๕๔๐ ช่วงเกิดเศรษฐกิจวิกฤติทันทีครับ แต่ว่าโรงงานได้รับอนุญาตมีสูงครับ ๑,๖๗๒ ผมเชื่อว่าโรงงานพวกนี้ผลสุดท้ายไม่ได้สร้างหรอก เพราะว่าพอมาไล่ลงก็จะเห็นว่าการขออนุญาตก่อสร้างโรงงานนั้นน้อยลงไปเรื่อย ๆ ครับ จนถึงปัจจุบันครับ ปี ๒๕๔๓ ๑,๒๖๓ โรง ๒๕๔๔ ๑,๐๘๗ โรง ๒๕๔๕ เมื่อปีที่แล้ว ๙๓๐ โรงงานที่ได้รับอนุญาต ----------

- ๕๕/๑

สผ ๑/๒๕๔๖ (ว.) นัยนา ๕๕/๑

ถ้าดูเป็นจำนวนเงินนะครับ ตรงนี้ก็เป็นตัวเลขที่น่าสนใจ เราเริ่มต้นในปี ๒๕๓๘ มูลค่าปีละ ๔๗,๐๐๐ กว่าล้านครับ ปี ๒๕๔๐ สูงขึ้นไปถึง ๒ แสนกว่า ปี ๒๕๔๑ ๒๒๑,๘๘๑ ล้าน พอมาถึงปี พ.ศ. ๒๕๔๒ ก็เริ่มลดลงมา ขออภัยครับ จะเริ่มลดลงมาจาก ๒๒๑,๘๘๑ ล้าน เหลือเพียง ๓๘,๓๑๘ ล้าน เพราะฉะนั้นเราดูตัวเลขอย่างนี้ไม่ต้องเป็นนักเศรษฐศาสตร์ก็คงจะรู้และเห็นได้ชัดเจนว่าเวลาเศรษฐกิจมีปัญหาตูมปุ๊บเงินลงทุนหายหมด ถามว่าวันนี้เงินลงทุนดีขึ้นบ้างไหม ปี ๒๕๔๕ ๙๑,๑๑๘ ล้าน นิดเดียวครับ นิดเดียวจริง ๆ เพราะฉะนั้นปัญหาการลงทุนจึงเป็นเรื่องที่สำคัญ แล้วลองขยับมาดูนิดหนึ่งว่าแล้วเงินลงทุนจากบีโอไอ (BOI) เป็นอย่างไร ไม่ต่างกันครับ เงินทุนจากบีโอไอนั้นก็ขยับจากต่ำสุด ๒๑๑ ล้าน ไล่มาถึง ๔๑๒ ล้านในปี ๒๕๔๐ แล้วแน่นอนครับตกลงมาจนถึงต่ำสุดที่ปี ๒๕๔๒ เพียง ๑๓๙ ล้าน เท่านั้น มาถึงวันนี้ ๒๒๑.๙ ล้าน ไม่มากครับ สิ่งที่ผมอยากจะให้ท่านประธานได้ดูคือ เมื่อกี้เราดูคนที่เขามาตั้งกิจการ เรามาดูพวกที่เขาเลิกกิจการสิครับเป็นอย่างไร พวกเลิกกิจการนี่นะครับ ปี ๒๕๓๙ ๗,๐๘๐ ราย ปี ๒๕๔๐ ๙,๙๒๕ ราย พอปี ๒๕๔๑ ๑๒,๐๐๐ กว่ารายครับ ปี ๒๕๔๓ ถึง ๒๔,๐๐๐ ราย และปี ๒๕๔๕ เลิกกิจการถึง ๒๔,๕๔๑ ราย เลิกกิจการนะครับที่ลงทุนใหม่ก็ลงทุนน้อย แต่ว่าตัวเลขที่เลิกกิจการนั้นสูงเท่ากับช่วงที่มีปัญหาเลยครับ อันตรายอย่างไรครับท่านประธาน อันตรายเพราะว่าเรามองเห็นแล้วเราก็บอกว่าภาคเศรษฐกิจจริงการลงทุนของภาคเอกชนนั้นน้อยจนน่ากลัว แล้วถ้าหากไปดูตัวเลขของทางรัฐบาลเองก็เห็นชัดเจนว่าเป็นอย่างนั้นจริงครับ ตัวเลขการลงทุนภาคเอกชนปี ๒๕๔๖ ขยายตัวร้อยละ ๑๐.๕ ในขณะที่ปีที่แล้วขยายตัวถึงร้อยละ ๑๓.๓ เกิดอะไรขึ้นครับนี่ ทำไมไหนว่าดี ทำไมตัวเลขการลงทุนขยายตัวน้อยลงล่ะครับ เกิดอะไรขึ้น มันต้องมีอะไรบางอย่างที่ผิดปกตินะครับท่านประธาน เพราะฉะนั้นสิ่งที่รัฐบาลหวังอยู่ขณะนี้คือการลงทุนภาคอสังหาริมทรัพย์ เราถึงเห็นโครงการสารพัดโครงการที่เกี่ยวกับเรื่องการก่อสร้างเกิดขึ้นในช่วงนี้ รัฐบาลไม่ใช่ไม่รู้ครับทราบ และกำลังแก้ไขปัญหาในลักษณะอย่างนี้อยู่ แล้วแก้ไขอย่างนี้ดีหรือไม่เดี๋ยวมาว่ากันครับ

ตัวเลขสุดท้ายนะครับท่านประธาน ความจริงมีเยอะ แต่ว่าผมก็มีเวลาจำกัดนะครับ ผมอยากจะพูดถึงสิ่งซึ่งพวกเราทุกคนสนใจ เพราะได้ยินได้ฟังกันมาตลอดในช่วง ๑ - ๒ ปีที่ผ่านมา ก็คือการบริโภคภาคเอกชนครับ เพื่อที่จะให้เห็นว่าภาคเอกชนใช้เงินทำอะไรบ้าง ผมว่าตื่นเต้นมากเลยถ้าหากไปดูตัวเลขว่าในระหว่างที่เขาใช้เงินนั้นเขาถูกไล่ออก

สผ ๑/๒๕๔๖ (วิ.) นัยนา ๕๕/๒

จากงานสักกี่คนครับ ผมขออนุญาตเริ่มต้นแบบเดียวกันนะครับ คือตั้งแต่ระหว่างปี ๒๕๓๗ ถึงปี ๒๕๔๐ รถยนต์นั่งปีหนึ่ง ๑๕๔,๕๐๐ กว่าคันครับท่านประธาน แล้วก็ไล่ขึ้นมาจนถึงปี ๒๕๓๙ ขึ้นไปสูงถึง ๑๗๓,๐๐๐ คัน ในขณะที่มอเตอร์ไซค์ปี ๒๕๓๗ ๑ ล้าน ๒ แสนกว่าคัน แล้วสูงสุดที่ปี ๒๕๓๘ ปีละ ๑.๕ ล้านคัน เริ่มลดลงครับ เพราะเริ่มมีปัญหา ปี ๒๕๓๙ และปี ๒๕๔๐ เริ่มลดลงมา แต่ท่านประธานดูตัวเลขที่เกี่ยวกับการว่าจ้างสิครับ จำนวนผู้ประกอบการที่ยกเลิกไปแล้วก็จำนวนผู้ว่าจ้างที่ถูกไล่ออกจากงานนั้นตัวเลขเพียง ๑๗๗ ราย หมายความว่าเศรษฐกิจมั่นคงครับ เขามีสตางค์ไปซื้อรถ เขามีสตางค์ไปซื้อมอเตอร์ไซค์ เพราะลูกจ้างถูกไล่ออก ๕,๙๐๐ กว่าคนต่อปีเท่านั้นเอง และท่านประธานมาดูตอนที่มีปัญหาปี ๒๕๔๐ สิครับท่านประธาน จากที่มีผู้ประกอบการยกเลิกไป ๗๗ ราย เพิ่มทันทีถึง ๙๐๓ ราย และมีผู้ออกจากงานทันที ๔๔,๐๐๐ กว่าคน ตัวเลขการซื้อรถยนต์นั่งก็ดี ตัวเลขการซื้อมอเตอร์ไซค์ก็ดีลดลงทันที แล้วถ้าหากท่านประธานกลับมาดูในช่วงวิกฤติเศรษฐกิจ รถยนต์นั่งเคยขายได้ปีละ ๑๕๐,๐๐๐ คัน ขายได้เพียง ๔๐,๐๐๐ กว่าคันต่อปีครับ ----------

มาถึงวันนี้ เศรษฐกิจดีแล้ว รัฐบาลภูมิใจเพราะรถยนต์ขายยอดสูงมากและสูงจริงครับ ๑๒๖,๓๓๐ คัน ในปี พ.ศ. ๒๕๔๕ ในขณะที่มอเตอร์ไซค์ก็ไม่ต่างกันครับ จากช่วงเศรษฐกิจพังทลาย ปีหนึ่งได้ ๕ แสนคัน วันนี้ ๑ ล้าน ๓ แสนคัน แต่ที่น่าใจหายก็คือตัวเลขจำนวนผู้ประกอบการ ช่วงปี ๒๕๔๑ เจ๊งแน่นอนครับ ปีหนึ่งขายรถได้ปีละ ๕๐,๐๐๐ คัน แต่ผู้ประกอบการก็เจ๊งเยอะเหมือนกันครับ ๕,๘๐๐ กว่าราย และจำนวนลูกจ้างที่ถูกไล่ออก ๓๕๖,๓๖๗ คน ท่านประธานดูตัวเลขปี ๒๕๔๒ ๒๕๔๓ ๒๕๔๔ ๒๕๔๕ สิครับ ยอดรถยนต์นั่งสูงขึ้น ยอดรถมอเตอร์ไซค์สูงขึ้นเฉพาะปี ๒๕๔๓ ๒๕๔๔ ๒๕๔๕ นี่เห็นชัดเจน แต่ท่านประธานกรุณาดูตัวเลขยกเลิกการว่าจ้างงานสิครับ ปี ๒๕๔๔ ยกเลิก ๗,๐๐๐ ผู้ประกอบการ มีผู้ถูกออกจากงานถึง ๑๘๔,๐๐๐ คน ในขณะที่ปี ๒๕๔๕ ปีที่แล้วนี่เอง เศรษฐกิจสุดยอดของรัฐบาล จำนวนผู้ประกอบการยกเลิกการว่าจ้าง ๑๕,๕๖๓ ราย แล้วก็มีคนที่ตกงาน ๑๖๐,๐๐๐ คน ข้อมูลจากธนาคารแห่งประเทศไทย อันนี้เป็นภาคเศรษฐกิจจริงครับ เพราะฉะนั้นเราถึงมักจะเข้าไปร้านกาแฟที่ไหน เข้าไปพบปะเพื่อนฝูงที่ไหน ก็จะมีการถามกันอยู่อย่างนี้ครับ เศรษฐกิจมันดีจริงหรือ ผมว่ามันดีเฉพาะบางกลุ่ม เฉพาะบางพวก ไม่ต้องบอกก็คงจะรู้ว่ากลุ่มไหน พวกไหน ตอนอภิปรายไม่ไว้วางใจได้อธิบายให้ฟังแล้วว่าบริษัทที่เขาร่ำรวย มันพวกไหน สิ่งที่กระผมกังวลและกระผมคิดว่าเป็นเรื่องที่รัฐบาลจำเป็นจะต้องทำ กระจายครับ ถ้าหากว่าท่านมีความเชื่อมั่นว่าท่านมีความสามารถจริง แต่ผมกำลังจะบอกท่านว่าความเชื่อมั่นของท่านนั้นมันอันตรายมาก ๆ ระบบการตลาดถ้าหากว่าขายเหล้า ขายเบียร์ ไม่เป็นไรครับ เราจะโฆษณาอย่างไร เราจะบอกพี่น้องประชาชนว่าของเราดีหรือไม่ดีอย่างไรนั้น มันชั่วครู่ชั่วยาม แต่ว่าถ้าหากว่าเราให้พี่น้องประชาชนที่อยู่ในหมู่บ้านบอกเขาว่า ฉันทำการตลาดผิดครับ เพื่อจะขาย ๑ ตำบล ๑ ผลิตภัณฑ์ไว้ให้เรียบร้อยแล้ว ช่วยกู้เงินกองทุนหมู่บ้านไปลงทุนหน่อยนะ ฟังดูแล้วใจหายเหมือนกันครับ เพราะว่าเวลาเกิดข้อผิดพลาดขึ้นมาแล้ว ผมคิดว่าผลสุดท้ายจริง ๆ สิ่งที่เราตั้งใจจะทำมันก็จะไม่เกิดขึ้น ถ้าจะถามผมว่าผมกังวลไหม ผมกังวลไหมว่าการนำเศรษฐกิจโดยการกระตุ้นให้พี่น้องประชาชนใช้จ่ายเงินที่สามารถกู้มาได้ง่าย ๆ เพราะรัฐบาลมีแนวนโยบายที่จะให้ประชาชนมีสิทธิเข้าไปในระบบของสถาบันการเงินให้มากที่สุด ถ้าหากผมกังวลตรงนั้น ผมก็จะกังวลอยู่ประเด็นเดียวครับ เรื่องของอัตราดอกเบี้ย

วันนี้ผมกลุ้มใจมากที่สุดเพราะผมกลัวดอกเบี้ยมันขึ้น ผมพูดไว้วันนี้ครับท่านประธาน ว่ารัฐบาลนี้กำลังดำเนินนโยบายนี้ทำได้เพราะดอกเบี้ยต่ำเท่านั้นเอง ถ้าหากดอกเบี้ยไม่อยู่ในระดับอย่างนี้ ผมถามท่านประธานเถอะครับ พี่น้องที่อยู่ทางบ้าน ใครบ้างครับจะไปซื้อรถใหม่ ใครบ้างครับที่จะวิ่งไปซื้อที่ดินเพื่อไปกู้ กู้เงินมาซื้อเพราะดอกเบี้ยทั้งนั้นนะครับ เพราะฉะนั้นการบริโภคทั้งหลายทั้งปวง ณ วินาทีนี้ มันเกิดขึ้นจากดอกเบี้ยต่ำทั้งสิ้น ท่านจะต้องระมัดระวังนะครับ ท่านอย่าประมาท สมัยนี้มันไม่มีอะไรแน่หรอกครับ วันดีคืนดีขึ้นมา เศรษฐกิจมันเปลี่ยนแปลงไป ความต้องการเงินมันมีมากขึ้น เงินก็คือสินค้าเวลามีคนต้องการมากขึ้น ราคามันจะสูง ราคาของเงินก็คือดอกเบี้ย เพราะฉะนั้นสิ่งที่รัฐบาลจะต้องระวังเป็นอย่างยิ่งก็คือดูให้ดี อย่าไปใช้ความคิดเหมือน ๆ กับนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เขา ถึงแม้ว่ารัฐบาลจะมีประสบการณ์มากในเรื่องนี้ก็ตาม เวลาขึ้นทุกคนก็เฮโลคิดว่าขึ้น เวลาลง ทุกคนก็เฮโลคิดว่าลง มันไม่ใช่อย่างนั้น เพราะฉะนั้นสิ่งที่กระผมกราบเรียนท่านประธานในวันนี้ก็คือความห่วงใยและผมคิดว่าเป็นหน้าที่ของผมในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์จะต้องแสดงความห่วงใยเพื่อให้พี่น้องประชาชนได้รับทราบข้อมูลที่แท้จริงครับ ขอบพระคุณครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง) : คุณณัฐวุฒิครับ

นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ (สุพรรณบุรี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ สุพรรณบุรี พรรคชาติไทย ก่อนอื่นท่านประธานที่เคารพครับ อย่าเพิ่งนับเวลานะครับ เพราะผมจะชี้ให้เห็นถึงความบกพร่องในเอกสารงบประมาณนะครับ งบประมาณมี ผมอ่านดูรายละเอียดแล้วนี่ครับ ผมเกรงว่าเมื่อกระทบยอดไปยังยอดรวมใหญ่แล้วนะครับ อาจจะไม่ตรงกันได้ครับ ยกตัวอย่างเช่น งบประมาณของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ หน้า๘๗ นี่นะครับ หน้า ๘๗ เขียนไว้ว่าค่าก่อสร้างที่มีราคาต่อหน่วยต่ำกว่า ๑๐ ล้านบาท มี ๓ รายการ ถ้าต่ำกว่า ๑๐ ล้านบาทมี ๓ รายการ มันก็ไม่ควรเกิน ๓๐ ล้านบาท แต่ยอดรวมกลับเป็น ๑๘๒,๗๔๐,๐๐๐ บาท นี่ตรงนี้ผิดไปเยอะเลยครับ แล้วก็ผิดอย่างนี้หลายที่ด้วยครับ ผมยกตัวอย่างให้เห็นต่อไปนะครับ ยกตัวอย่างให้เห็นในงบประมาณของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมนี่นะครับ ในหน้าที่ ๖๒ นี่นะครับ ค่าก่อสร้างที่มีราคาต่อหน่วยต่ำกว่า ๑๐ ล้านบาท รวม ๔ รายการ มันก็ไม่ควรจะเกิน ๔๐ ล้านบาท ใช่ไหมครับท่านประธาน แต่กลับเป็นงบประมาณถึง ๔๓,๗๐๖,๙๐๐ บาท อย่างนี้นะครับ มันจะกระทบไปสู่ยอดรวมหรือไม่ ฝากท่านประธานบอกผ่านไปยังรัฐบาลแล้วก็ยังสำนักงบประมาณด้วยนะครับ ว่ามันผิดพลาดบกพร่องอย่างไรตรงนี้ แล้วก็มีผิดอีกหลายแห่งนะครับ ผมเพียงแต่ยกตัวอย่างให้เห็นเท่านั้นเองนะครับ ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมขอขอบพระคุณท่านประธานและท่านเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรและสำนักงบประมาณ ซึ่งจะนำเอกสารที่จะอธิบายเกี่ยวกับการจัดทำงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงานมามอบให้กับท่านสมาชิกเพื่อดูประกอบในการอภิปราย ซึ่งทราบว่าสำนักงบประมาณกำลังดำเนินการจัดทำอยู่ซึ่งอาจจะมามอบให้ได้ทันในตอนบ่าย ซึ่งงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงานนั้นสำคัญมากครับ เพราะมันจะกล่าวถึงพันธกิจ กล่าวถึงเป้าหมายกล่าวถึงวัตถุประสงค์ผลผลิตและผลลัพธ์รวมทั้งการประเมินผล ซึ่งนอกจากนั้นยังมีสามารถคาดการณ์งบประมาณได้ในปีหน้าด้วย และในอีก ๕ ปีข้างหน้าด้วยนะครับ ซึ่งเป็นงบประมาณที่แตกต่างจากงบประมาณปีอื่น ท่านประธานที่เคารพครับ งบประมาณปีพุทธศักราช ๒๕๔๗ นี้ ผมขออนุญาตตั้งฉายานะครับ ให้เป็นงบประมาณฉบับฟื้นไข้ครับ แต่ยังไม่หายป่วย หมอคนนี้เก่งมากครับ

รักษาโรคด้วยความตั้งใจและรักษาไม่ใช่เฉพาะรักษาโรคเท่านั้น ยังให้ยาบำรุงนะครับ ยังรักษาในเชิงจิตวิทยา รักษาทางร่างกายและจิตใจนะครับ ทำให้คนไข้นี้หายป่วยเร็วยิ่งขึ้นนะครับ ท่านประธานที่เคารพครับ เมื่อวานนี้ครับ ผมขออนุญาตยกตัวอย่างให้เห็นนะครับว่า ทำไมจึงฟื้นไข้ครับ เพราะว่าเราเปรียบเทียบงบประมาณอย่างนี้นะครับ ดูงบประมาณปี ๒๕๔๕ ครับท่านประธานครับ จะเป็นงบรายจ่ายประจำ ๗๗๓,๗๑๔ ล้านบาท รายจ่ายประจำนี้เราเก็บรายได้เท่าไรครับ เราเก็บรายได้ ๘๒๓,๐๐๐ ล้านบาท สุทธินะครับ เพราะฉะนั้นรายได้เกินรายจ่ายงบประมาณประจำอยู่ ๔๙,๐๐๐ ล้านบาท ในปีงบประมาณ ๒๕๔๕ นะครับ ก็ยังดียังไม่ต้องไปกู้เขามาก แต่ก็กู้ถึงในปีนั้นตั้งงบประมาณสำหรับกู้ถึง ๒๐๐,๐๐๐ ล้านบาท นะครับ ปี ๒๕๔๖ ครับ ตั้งงบรายจ่ายประจำ ๗๕๓,๔๕๔ ล้านบาท เป็นงบที่จัดเก็บรายได้ได้ ๘๒๕,๐๐๐ ล้านบาท จัดเก็บรายได้เพิ่มขึ้นครับ อีก ๗๐,๐๐๐ ล้านบาท และกู้ลดลงเหลือเพียง ๑๗๔,๐๐๐ ล้านบาท มาปีนี้ครับท่านประธานครับ เห็นได้อย่างชัดเจนครับ ว่าปีนี้งบรายจ่ายประจำ ๗๗๒,๙๕๕ ล้านบาท จะสามารถเก็บรายได้ได้ถึง ๙๒๘,๑๐๐ ล้านบาท รายได้สุทธินะครับ จัดเก็บรายได้ถึงนะครับ สูงกว่ารายจ่ายประจำ ๑๕๘,๐๔๕ ล้านบาท นี่ตัวเลขที่ดีขึ้นนะครับ แล้วการกู้ยืมเงินเพื่อมาทำงบประมาณนี่นะครับ ลดลงเหลือกู้เพียง ๙๙๐,๙๐๐ ล้านบาท----------

เพราะฉะนั้นเห็นตัวเลขอย่างนี้อาการดีขึ้นเรื่อย ๆ ปี ๒๕๔๕ ปี ๒๕๔๖ และ ปี ๒๕๔๗ ดีขึ้นเรื่อย ๆ เพราะฉะนั้นผมจึงตั้งฉายางบประมาณฉบับนี้ว่าฉบับฟื้นไข้ครับ แล้วจะหายป่วยเมื่อไร รัฐบาลตั้งเป้าหมายว่าจะสามารถทำงบประมาณสมดุลได้ ในปีพุทธศักราช ๒๕๕๐ นั่นแหละเราจะหายป่วยครับ ไม่ต้องไปกู้ยืมเงินใครมา บริหารประเทศ ท่านประธานที่เคารพครับ เมื่อวานนี้ครับเป็นวันสำคัญอย่างยิ่ง คณะราษฎรได้ปฏิวัติเปลี่ยนแปลงการปกครองซึ่งนับถึงวันนี้แล้ว ๗๑ ปีครับ ใน ๗๑ ปีนี่นะครับเจตนารมณ์ของคณะราษฎรก็คือประกาศหลัก ๖ ประการของ คณะราษฎร ผมยังรำลึกถึงอยู่นะครับ มีอะไรบ้างที่สำคัญ ท่านประธานครับ คณะราษฎร ต้องการที่จะรักษาความปลอดภัยให้ประเทศ ให้มีการประทุษร้ายต่อกันลดน้อยลง ให้มาก ลดน้อยหรือยังครับ คณะราษฎรต้องการให้การศึกษาอย่างเต็มที่แก่ราษฎร เต็มที่หรือยังครับ กำลังปฏิรูปการศึกษากันอยู่ คณะราษฎรต้องการธำรงความสมบูรณ์ ของราษฎรในทางเศรษฐกิจ โดยรัฐบาลจะพยายามหางานให้ราษฎรทำโดยเต็ม ความสามารถ จะร่างโครงการเศรษฐกิจแห่งชาติ ไม่ปล่อยให้ราษฎรอดอยาก นี่คือ เจตนารมณ์ของคณะราษฎร ถามว่า ๗๑ ปีแล้วบรรลุผลสำเร็จของการปฏิวัติ ในปี ๒๔๗๕ แล้วหรือยังครับ แต่ ๒ ปีครึ่งของรัฐบาลนี้ ตั้งแต่ปี ๒๕๔๔ จนถึงปัจจุบันนี้ รัฐบาลทุ่มเททำงานทุกประการด้วยความตั้งใจ ด้วยการอุทิศสติปัญญาและกำลังกาย กำลังใจเพื่อจะให้ประเทศชาตินั้นพ้นจากวิกฤติต่าง ๆ รัฐบาลกำลังปราบผู้มีอิทธิพล รัฐบาลกำลังจัดระเบียบสังคม รัฐบาลกำลังปราบปรามยาเสพติด รัฐบาลกำลังปฏิรูป การศึกษา รัฐบาลกำลังดำเนินการอย่างเข้มข้นในโครงการประชานิยม ท่านประธาน ที่เคารพครับ รัฐบาลชุดนี้ภายใต้การนำของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ถ้าจะเปรียบแล้ว เก่งกว่าแฮรี่ พอตเตอร์ นะครับ แฮรี่ พอตเตอร์ ว่ามีไม้กายสิทธิ์แล้ว ท่านนายกรัฐมนตรี ของเราใช้สติปัญญา ใช้มันสมองแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ใน ๒ ปีครึ่งได้หลายประการ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาตินั้นได้แถลงผลการดำเนิน นโยบายประชานิยมของรัฐบาล ๖ โครงการด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นกองทุนหมู่บ้าน ๓๐ บาทรักษาทุกโรค ธนาคารประชาชน ปรากฏอย่างนี้ครับ สภาพัฒน์ได้แถลงไว้ว่า คนจนลดลง ๒ ล้านคนครับ คนจนเหลือเพียง ๖.๘ ล้านคน ประชาชนอยู่ดีมีสุขมากขึ้น

มีหลักประกันสุขภาพดีขึ้น รายได้เฉลี่ยของคนไทย ปี ๒๕๔๕ เพิ่มขึ้นเป็น ๓,๙๕๕ บาทต่อเดือน จากเดิมในปีพุทธศักราช ๒๕๔๓ ได้รับเพียง ๓,๔๖๘ บาท หรือรายได้เพิ่มขึ้น ๕๐๐ บาทต่อเดือนครับ อย่างไรก็ดีครับท่านประธาน ภายใต้ความสำเร็จต่าง ๆ ที่กระผมได้นำรายละเอียดมาชี้แจงนั้นปรากฏว่ายังมีเงื่อนไขครับ สำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติบอกไว้ครับว่า ไม่แน่ครับว่าจะยั่งยืนหรือไม่ และการจ้างงานยังกระจุกตัวอยู่ในกรุงเทพมหานครและจังหวัดภาคกลาง ไม่ได้กระจายไปทั่วประเทศ เศรษฐกิจไทยยังคงพึ่งพาตนเองได้ไม่มาก ยังต้องพึ่งพาการส่งออกและการนำเข้า ประการสำคัญที่สุดครับท่านประธานที่เคารพครับ ช่องว่างระหว่างรายได้ของคนรวยและคนจนยังห่างไกลกันถึง ๑๔ เท่าครับ ท่านประธานครับ รายได้สูงสุดของกลุ่มคนรวย ๒๐ เปอร์เซ็นต์ มีรายได้ถึง ๕๖ เปอร์เซ็นต์ของรายได้ของคนทั่วประเทศ รายได้ต่ำสุดของกลุ่มคนจน ๒๐ เปอร์เซ็นต์ มีรายได้เพียง ๔ เปอร์เซ็นต์ของรายได้ คือมีรายได้เพียง ๘๗๑ บาทต่อเดือน ซึ่งเป็นรายได้ที่ต่ำกว่าเส้นแบ่งความยากจนที่กำหนดไว้ ๙๒๒ บาทต่อเดือน แสดงให้เห็นว่ายังมีคนจนที่มีช่องว่างระหว่างคนจนกับคนรวยอยู่จำนวนมาก ----------

ท่านประธานที่เคารพครับ งบประมาณนั้นจะเป็นส่วนหนึ่งที่จะไปลดช่องว่างระหว่างคนรวยกับคนจน ถามว่าคนจนอยู่ที่ไหนครับ คนจนอยู่ภาคการเกษตรมากที่สุด ผมดูงบประมาณของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ปีนี้นะครับ ปีนี้เราตั้งงบประมาณไว้ บริหารประเทศไว้ทั้งหมด ๑๒๘,๐๐๐ ล้านบาท ขออภัยครับ ๑,๐๒๘,๐๐๐ ล้านบาทครับ งบประมาณของกระทรวงเกษตรในปี ๒๕๔๖ ๕๓,๕๐๙,๗๓๑,๒๐๐ บาท ปี ๒๕๔๗ ครับ เหลือเพียง ๕๓,๒๒๖ ล้านบาท ถามว่ามันลดลงได้อย่างไร ไม่ลดหรอกครับ เพิ่มขึ้น เนื่องจากว่ามีกรมอุทยานแห่งชาติโอนไปอยู่กระทรวงทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีงบประมาณถึง ๗,๘๕๔ ล้านบาท ท่านประธานที่เคารพครับ ผมลงไปดูงบประมาณในรายละเอียดซึ่งสำคัญอย่างยิ่งว่าทำอย่างไรจะลดช่องว่างระหว่างคนจนกับคนรวยได้อย่างแท้จริง นั่นก็คือว่าศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อการเกษตรครับประจำตำบล ซึ่งมีอยู่ทั้งสิ้น ๗,๑๒๕ ศูนย์ ปีนี้ครับ ปีนี้ท่านรัฐมนตรีได้กรุณาตั้งงบประมาณเพื่อพัฒนาศูนย์นี้ครับ ๗,๐๐๐ กว่าศูนย์นี่มันใช้ได้จริง ๆ ๗๐๐ กว่าศูนย์เท่านั้นเอง ตั้งงบประมาณไว้ถึง ๒๑๗ ล้านบาทเพื่อพัฒนาศูนย์แห่งนี้ครับ ผมขออนุญาตท่านประธานครับ ถ้าเราสามารถทำศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีให้เกิดมีประสิทธิภาพบริการพี่น้องเกษตรกรได้อย่างแท้จริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของโครงการเกษตรอินทรีย์ ทำไปเถอะครับปีนี้ ๑๐๐ ไร่ ตำบลแต่ละตำบลปีนี้ ๑๐๐ ไร่ ปีหน้า ๒๐๐ ไร่ ๓๐๐ ไร่ ในท้ายที่สุดนะครับทั้งประเทศนี่ครับจะเป็นการทำการเกษตรอินทรีย์ทั้งประเทศได้ ในขณะเดียวกันโรงเรียนเกษตรกรก็เช่นเดียวกันครับ เป็นสิ่งที่สมควรจะสนับสนุนอย่างยิ่ง แต่รู้เรื่องชนิดของแมลงก็มีประโยชน์อย่างยิ่งแล้วครับ ท่านประธานที่เคารพครับ การเกษตรจะสามารถช่วยลดช่องว่างระหว่างคนจนกับคนรวยได้ นอกจากนั้นครับท่านประธานที่เคารพครับ ระบบชลประทานก็เป็นเรื่องที่สำคัญ เรามีโครงการสูบน้ำด้วยเครื่องไฟฟ้านะครับ ซึ่งเดิมอยู่กรมพัฒนาพลังงาน เดี๋ยวนี้โอนไปอยู่กรมชลประทาน ปีนี้ตั้งงบประมาณไว้ ๗๘๒ ล้านบาทเศษ ๆ ปรากฏว่าบุคลากรจากกรมพัฒนาพลังงานไปอยู่กรมชลประทานจะต้องถูกถ่ายโอนไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งผมเชื่อว่ากรมชลประทานยังมีความจำเป็นครับที่จะใช้บุคลากรที่มีความรู้ ความชำนิชำนาญความเชี่ยวชาญในเรื่องเครื่องสูบน้ำด้วยไฟฟ้าอยู่ กรมชลประทานน่าจะได้ใช้บุคลากรเหล่านี้ให้เป็นประโยชน์ อย่างไรก็ตามครับผมไปดูงบประมาณของกรมส่งเสริมสหกรณ์แล้ว ปีที่แล้วได้ ๓,๘๕๒ ล้านบาท ปีนี้ครับ ท่านประธานครับ ระบบสหกรณ์เป็นระบบที่สำคัญจะช่วย

ลดช่องว่างระหว่างคนจนกับคนรวยได้อย่างแท้จริง ปรากฏว่าปีนี้ตั้งงบประมาณให้เพียง ๒,๙๙๒ ล้านบาทเท่านั้นเอง หายไปเกือบ ๆ ๑,๐๐๐ ล้านบาทครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมฝากกรรมาธิการด้วยว่าถ้ามีการพิจารณางบประมาณของกรมส่งเสริมสหกรณ์ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญในการที่จะเสริมสร้างเศรษฐกิจให้ในระดับรากหญ้าให้เข้มแข็งขึ้น นั่นเป็นส่วนหนึ่งครับที่จะลดช่องว่าง การกระตุ้นเศรษฐกิจก็เช่นเดียวกัน การเร่งใช้งบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ ท่านประธานครับ ผมเคยตั้งกระทู้สดถามเรื่อง ทางยกระดับถนนสาย ๓๔๐ บริเวณแยกบางบัวทอง ซึ่งปีงบประมาณ ๒๕๔๖ ตั้งงบประมาณไว้ ๔๔๐ ล้านบาทเศษ ประมูลไปตั้งแต่วันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๔๕ ได้เงินประมูล ๓๑๓ ล้านบาท ประหยัดงบประมาณไปได้ ๑๒๗ ล้านบาทครับ ผมต้องขอขอบคุณท่านรัฐมนตรีสุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ ไว้ ณ โอกาสนี้ด้วยครับ ท่านรับปากกับผมว่าจะเร่งรัดผลักดันให้มีการใช้งบประมาณตัวนี้โดยเร็วแล้วก็นำงบประมาณที่เหลือ ๑๒๗ ล้านบาทนี่นะครับไปดำเนินการขยายเส้นทางบริเวณที่เป็นคอขวดให้การจราจรที่ไปสู่หลาย ๆ จังหวัดทางภาคเหนือให้เป็นอีกทางเลือกหนึ่งของพี่น้องหลาย ๆ จังหวัดได้รับความสะดวกในการจราจร ----------

ท่านประธานที่เคารพครับ มีถนน มีงบประมาณของปี ๒๕๔๖ ในส่วนของสำนักงานปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตร หรือ ส.ป.ก. นี่นะครับ พอมีเรื่องการทุจริตขึ้น อธิบดีหรือเลขาธิการนี่นะครับไม่กล้าอนุมัติงบประมาณ จังหวัดสุพรรณบุรีของผมนี่นะครับ พี่น้องเกษตรกรยากจนอยู่แล้ว ลำบากอยู่แล้วนะครับ ปีนี้แล้วก็น้ำจะท่วมเร็วกว่าพื้นที่อื่น ๆ ปรากฏว่าได้รับงบประมาณแล้ว ท่านเลขาธิการ ส.ป.ก. ยังไม่อนุมัติงบประมาณไปให้ก่อสร้างถนนในพื้นที่ของสำนักงานปฏิรูปที่ดิน ผมขออนุญาตว่าการใช้งบประมาณอย่างเร่งด่วนนี่นะครับอย่างทันท่วงที ก็จะมีส่วนสำคัญในการกระตุ้นเศรษฐกิจได้ด้วยนะครับ ท่านประธานที่เคารพครับ พี่น้องคนยากคนจนนั้นเป็นผู้ที่เดือดร้อนอยู่แล้วนะครับ ยังมีอีกหลายส่วนที่การจัดงบประมาณไปแล้วไม่สามารถดำเนินการได้ ยกตัวอย่างเช่น กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ปรากฏว่างานของกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยไปฝากไว้กับพัฒนาสังคมและสวัสดิการจังหวัด ซึ่งเป็นประชาสงเคราะห์เดิม ทีนี้การเบิกจ่ายงบประมาณเงินทดรองจ่าย พัฒนาสังคมและสวัสดิการจังหวัดไม่สามารถเบิกจ่ายได้ ทดรองจ่ายได้ เพราะว่าไม่ใช่เป็นหน่วยงานเจ้าของงบประมาณ ทำให้การนำเงินไปช่วยเหลือพี่น้องที่ประสบภัยธรรมชาตินี่นะครับไม่สามารถดำเนินการได้อย่างทันท่วงที ผมยกตัวอย่างเช่น ที่ตำบลองครักษ์ อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรีของผมนี่นะครับ ปรากฏว่าประสบกับวาตภัยมา ๒ เดือนเศษแล้ว ปัจจุบันยังไม่ได้รับเงินช่วยเหลือจากวาตภัยในครั้งนี้เลย ท่านประธานที่เคารพ เรื่องสำคัญอีกเรื่องหนึ่งครับ ประปาหมู่บ้านและการขุดเจาะบ่อบาดาล ซึ่งเดิมนั้นมีหลาย ๆ หน่วยงานช่วยบรรเทาปัญหาของพี่น้องประชาชน ไม่ว่าจะเป็นกรมทรัพยากรธรณี สำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบทและกรมอนามัย ปัจจุบันนี้ไม่มีหน่วยงานรับผิดชอบแล้วครับ ชาวบ้านเดือดร้อนมาก เครื่องไม้เครื่องมือ เครื่องจักรต่าง ๆ ที่อยู่กรมโยธาธิการ ๒๐๐ กว่าเครื่องนี่นะครับ ทราบว่าสนิมขึ้นเต็มไปหมดแล้วนะครับ จะทำอย่างไร จะแก้ไขปัญหาอย่างไร ผมฝากกรรมาธิการช่วยไปพิจารณานะครับ เร่งแก้ไขในเรื่องนี้ด้วยนะครับ ท่านประธานที่เคารพครับ บ่อบำบัดน้ำเสียทั้งประเทศมี ๘๖ แห่ง ใช้งบประมาณไปแล้ว ๖๗,๒๐๐ ล้านบาท แล้วถามว่าบ่อบำบัดน้ำเสียเหล่านี้ได้ดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพคุ้มกับเงินงบประมาณที่ลงทุนไปหรือไม่ ผมฝากกรรมาธิการอีกเรื่องหนึ่งครับ ตั้งอนุกรรมาธิการเถอะครับ มาศึกษาเรื่องบ่อบำบัดน้ำเสียโดยตรง

นะครับว่ามันมีปัญหามีอุปสรรคอย่างไร จึงไม่สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ท่านประธานที่เคารพครับ ส.ส. จังหวัดอุทัยธานี คุณนพดล พลเสน ท่านเป็นห่วงมากครับเรื่องมรดกป่าเขาใหญ่ ห้วยขาแข้งซึ่งเป็นมรดกโลก มีการจัดเก็บค่าธรรมเนียมเข้าไปชมแล้วนี่นะครับ เงินไม่ได้กลับมาพัฒนาบริเวณเขาใหญ่ ห้วยขาแข้งเลย ทำอย่างไรจึงจะให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้าไปดูแลด้วย

ท่านประธานครับ มีอีกส่วนหนึ่งที่ผมไปดูงบประมาณ คือสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคนี่นะครับ ต่างประเทศเขาทำกันหมดแล้วครับ เขามีกองทุนเพื่อไปให้เอ็นจีโอ (NGO) ไปให้เอกชน ภาคเอกชนเข้ามาช่วยรัฐในการดูแลคุ้มครองผู้บริโภค ของเรายังไม่มีกองทุนครับ ฝากกรรมาธิการด้วยครับว่าถ้าเป็นไปได้ ตั้งกองทุนเถอะครับ จะช่วยเหลือพี่น้องประชาชนได้เป็นอย่างดี ท่านประธานครับ งบประมาณฉบับนี้มีที่แตกต่างไปจากงบประมาณปีอื่นก็คือมี ๒๖ แผนงานในการบูรณาการเข้าด้วยกัน และก็มีรองนายกรัฐมนตรีดูแลอยู่ คำว่า บูรณาการ นี่ผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานครับว่าให้ไปดูตัวอย่างการทำงานที่จังหวัดสุพรรณบุรีครับ ฯพณฯ บรรหาร ศิลปอาชา หัวหน้าพรรคชาติไทย พัฒนาบึงฉวากเฉลิมพระเกียรติ ขณะนี้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีพี่น้องประชาชนให้ความสนใจไปชมนับหมื่น ๆ คนแต่ละสัปดาห์นี่นะครับ ท่านบูรณาการไม่ว่าจะเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรมต่าง ๆ กรมป่าไม้ กรมประมง กรมชลประทานเข้ามาช่วยกัน การบูรณาการนั้นสำคัญที่สุดครับคือผู้นำต้องมีบารมี อย่าง ฯพณฯ นายกทักษิณอย่างนี้นะครับถือว่าเป็นผู้มีบารมี ทำซีอีโอ (CEO) ได้ ทำบูรณาการได้ ท่าน ฯพณฯ บรรหาร ศิลปอาชาทำบูรณาการได้นะครับ ----------

นี่เป็นอีกส่วนหนึ่งกับที่เป็นตัวอย่างให้เห็นครับ ท่านประธานครับ รัฐบาลประกาศไว้แล้วนะครับว่าจะขจัดความยากจนให้สิ้นไปใน ๖ ปี จะให้ไทยเป็นรัฐสวัสดิการใน ๖ ปี ทุกคนต้องเรียนฟรีไม่ต่ำกว่า ๑๒ ปี หลักประกันสุขภาพ มีอาหารเพียงพอต่อความต้องการโดยไม่มีใครอดอยากมีที่พักอาศัยมีบ้านอยู่ใน ๕ ปี มีน้ำสะอาดดื่ม มีโอกาสเข้าถึงแหล่งเงินทุน และมีความปลอดภัยนี่คือเจตนารมณ์ส่วนหนึ่งของคณะราษฎร์ครับ และเป็นเจตนารมณ์ส่วนหนึ่งของนักการเมืองทุกคนครับ ผมคนหนึ่งละครับที่จะสนับสนุนงบประมาณ ปี ๒๕๔๗ ภายใต้การทำงานอย่างหนักของรัฐบาลชุดนี้ครับ ขอบพระคุณเป็นอย่างสูงครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง) : คุณวัฒนาครับ

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : ท่านประธานครับ ขออนุญาตนิดเดียวครับท่านประธานครับ ผม สุวโรช พะลัง ส.ส. ชุมพร ท่านประธานช่วยเรียกท่านรัฐมนตรีสักท่านหนึ่งมานั่งฟังการอภิปรายแสดงความคิดเห็นของ ส.ส. หน่อยได้ไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง) : นั่งอยู่ข้างหลังผมนี่ครับ

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : ผมไปดูข้างหลังแล้วก็ไม่มีครับ กลับหมดแล้วหรืออย่างไรครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง) : เชิญคุณวัฒนาครับ

นายวัฒนา เซ่งไพเราะ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานครับ ผม นายวัฒนา เซ่งไพเราะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร เขตพระโขนง เขตวัฒนา พรรคไทยรักไทย ท่านประธานครับ ผมจะขออนุญาตท่านประธานเพื่อจะอภิปรายสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๗ ด้วยเหตุผลที่จะได้ประทานกราบเรียนท่านประธานเป็นข้อ ๆ ในช่วงเวลาสั้น ๆ ดังต่อไปนี้ครับท่านประธานครับ

ประเด็นที่ ๑ นี่นะครับท่านประธาน เรื่องการจัดงบประมาณ วิธีการจัดงบประมาณของรัฐบาลชุดนี้นั้นเราต้องยอมรับกับท่านประธานว่าเป็นวิธีคิดที่แตกต่างจากอดีต อดีตซึ่งรัฐบาลชุดนี้ได้ทำมาเป็นเวลา ๒ ปีแล้ว พวกเราเห็นครับท่านประธาน

ชัดเจน ชัดเจนว่าการให้จัดงบประมาณแบบคล่องตัวนั้นจะเป็นประโยชน์สูงสุด เนื่องจากว่าเราสามารถที่จะจัดหรือสับเปลี่ยนเมื่อเวลาโครงการเหล่านั้นไม่มีความจำเป็นแล้ว และที่สำคัญท่านประธานครับสำหรับคราวนี้รัฐบาลเน้นในเรื่องของประสิทธิผลและเป้าหมาย ผมขออนุญาตยกตัวอย่างท่านประธานครับ เพื่อให้เห็นว่าอย่างนี้พี่น้องประชาชนจะได้ประโยชน์ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ท่านประธานครับ เช่น ของกรุงเทพมหานครท่านประธาน จัดงบประมาณสนับสนุนเพิ่มเติมเข้าไปนะครับ แล้วได้กำหนดชัดเจนว่าต่อไปนี้ถ้าประชาชนใช้เวลาในการเดินทางครับท่านประธาน ต้องน้อยลงกว่า ๑๐ เปอร์เซ็นต์ จากนี้ไปประชาชนจะเฝ้าตามครับถ้าไม่ถึงหรือว่าเดินทางมากกว่า ๑๐ เปอร์เซ็นต์ โดยประเมินขององค์กรใดก็ตาม นี่เป็นพันธกิจครับที่กรุงเทพมหานครต้องดำเนินการเมื่อเอางบประมาณไปแล้ว นี่เป็นตัวอย่างอันหนึ่งครับท่านประธานที่ถ้ามีการจัดสรรงบประมาณแบบใหม่อย่างนี้สัมฤทธิผลแน่นอนท่านประธานครับ อีกอันหนึ่งท่านประธานที่น่าจะเห็นชัด คือ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ซึ่งผมเองนั้นค่อนข้างที่จะหนักใจ เนื่องจากว่าสำนักงานตำรวจแห่งชาตินี้ตลอดเวลาการยอมรับความน่าเชื่อถือมีปัญหานะครับ แต่ถ้าการจัดงบประมาณต่อไปนี้ตำรวจต้องระวังแล้วครับท่านประธาน เช่น ต่อไปนี้นะครับท่านประธานคดีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเกิดขึ้นต้องไม่เกิน ๑๐๓,๕๗๙ คดีต่อปี ถ้าเกินคุณมีปัญหาแน่นอนครับ เพราะว่าคุณเอางบประมาณไป ๔๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท เมื่อคุณเอาไปแล้วเท่านั้น พันธกิจตัวชี้วัดรัฐบาลชุดนี้กำหนดชัดเจน แน่นอน เช่น สมมุติว่าต่อไปนี้สิ่งที่ประชาชนได้ชัดเจนเลยครับท่านประธานก็คือว่าการแจ้งเหตุทางโทรศัพท์ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจไปถึงที่เกิดเหตุภายใน ๑๕ นาทีในเขตกรุงเทพมหานคร เทศบาลและสุขาภิบาล ถ้าเกิน แน่นอนครับตำรวจต้องมีปัญหาแน่นอนประชาชนสามารถตรวจสอบและร้องเรียนได้ หรือภายใน ๓๐ นาทีนอกเขตเทศบาลและสุขาภิบาล อันนี้เป็นตัวอย่างครับท่านประธานว่าต่อไปนี้พันธกิจในการจัดสรรงบประมาณในเชิงที่จะต้องมีการตรวจสอบและมีเป้าหมาย ฉะนั้นการจัดงบประมาณเลยไม่จำเป็นที่ต้องมีโครงการชัดเจนแล้วก็ตรึงเอาไว้ เมื่อถึงเวลาไม่จำเป็นโครงการเหล่านั้นก็ใช้ไม่ได้เงินต้องส่งคลังเป็นปัญหา ฉะนั้นการจัดสรรงบประมาณที่รัฐบาลได้ทำนั้นผมเห็นด้วยในประเด็นแรก

ประเด็นที่ ๒ ท่านประธานครับ รัฐบาลชุดนี้เน้นภาคสังคมเป็นหลัก สมาชิกบางท่านได้บอกไปแล้วนะครับ อภิปรายไปแล้วว่าถึง ๔ แสนกว่าล้าน ภาคสังคมนั้นเป็นภาคที่ค่อนข้างที่จะดูแลลำบาก แต่รัฐบาลชุดนี้กล้าตัดสินใจครับที่จะนำทุกอย่างเข้าไป เพราะเดิมทีในอดีตเราเอาเศรษฐกิจนำมาตลอดและเป็นปัญหาสังคม เพราะเราก็เปิดรับทุกอย่างที่คิดว่ามันเจริญเอาเข้าบ้านเมืองเรามา บัดนี้รัฐบาลชุดนี้เน้นและเดินตามนโยบายที่ประกาศไว้คือระดับรากหญ้า พัฒนาคน พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ฉะนั้นภาคสังคมดู พ.ร.บ. ของงบประมาณปีนี้แล้วเน้นถึง ๔ แสนกว่าล้าน ผมพอใจครับ แล้วถือว่าเป็นการเน้นด้านงบประมาณที่มากที่สุด

ท่านประธานครับ ประเด็นต่อไปที่ ๓ เหตุผลที่ ๓ คือประสิทธิภาพในการจัดเก็บ เพื่อนสมาชิกบอกแล้วครับว่าได้เพิ่มตั้งแสนกว่าล้าน แล้วประสิทธิภาพในการที่จะลดการกู้ลดได้ถึง ๗ หมื่นกว่าล้านบาท นี่แสดงว่ารัฐบาลชุดนี้ได้มีความพยายามจะจัดเก็บและลดการกู้เงิน แสดงว่าไม่นานครับเราเองคงจัดงบประมาณแบบสมดุลได้ไม่นาน

ประเด็นที่ ๔ ท่านประธานครับ เรื่องนโยบายที่รัฐบาลนี้ได้สัญญาไว้กับพี่น้องประชาชน ถ้าเราจำไม่ผิดท่านประธานครับ นโยบายไม่ว่าจะเป็น ๓๐ บาทก็ดี ไม่ว่าจะเป็นนโยบายในเรื่องของกองทุนหมู่บ้าน นโยบายปราบปราบยาเสพติด นโยบายประกาศสงครามความยากจน ยาเสพติด สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ปีนี้รัฐบาลยังคงทำต่อเนื่อง เราเห็นได้ชัดครับท่านประธานจากงบประมาณที่ลงไป เราจะเห็นเลยว่างบประมาณที่เข้าไปนั้นเพิ่มมากขึ้น แสดงว่ารัฐบาลชุดนี้ยังคงสัญญากับประชาชนไว้อย่างไรก็ได้ดำเนินการตามนโยบายที่ได้ประกาศไว้ เราดูจากตัวเลขของงบประมาณที่ดำเนินการเข้าไป

ท่านประธานครับ อีกส่วนหนึ่งพอเรามาดูในเรื่องของนโยบายด้านการเงิน ผมถามได้เลยครับรัฐบาล แล้วก็พี่น้องประชาชน แล้วท่านฟังด้วยนะครับ ผ่านท่านประธานว่าสิ่งที่รัฐบาลได้บอกนั้นท่านเห็นด้วยไหม เช่น เน้นเสถียรภาพต่างประเทศอยู่ในเกณฑ์ที่ดี เราจะเห็นภาพท่านนายกและรัฐมนตรีนั้นสร้างความสัมพันธ์กับต่างประเทศชัดเจน ภาพเหล่านี้เราเห็นมาตลอดครับ ดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุล ค่าเงินบาทมีเสถียรภาพ อ้ายนี่ตัวเลขตรวจสอบได้ไม่ยาก เงินสำรองระหว่างประเทศอยู่ในระดับที่มั่นคง หนี้ต่างประเทศลดลงอย่างต่อเนื่อง นโยบายการเงินแค่นี้ถามว่าเราเชื่อมั่นไหม ผมคนหนึ่งล่ะครับที่เชื่อมั่นว่ารัฐบาลชุดนี้สามารถดำเนินการโดยใช้งบประมาณฉบับนี้เอาไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ท่านประธานครับ ถ้าเราหันกลับมาดูในส่วนของกระทรวงต่าง ๆ โดยสังเขป เราจะเห็นว่ากระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา รัฐบาลชุดนี้เพิ่มให้ครับ ถ้าเราดูจากตัวเลข จาก ๑,๗๐๐ ล้านบาท เป็น ๒,๕๐๐ ล้านบาท ทิศทางของการพัฒนานั้นเน้นที่คน และรู้ว่าการท่องเที่ยวนั้นเป็นส่วนหนึ่งที่จะนำเงินเข้าประเทศ ถ้าเราได้ติดตามการทำงานของรัฐบาล ผมไม่แน่ใจว่ากรณีที่เกิดโรคซาร์ส (SARS) นั้นถ้าไม่มีการประกาศอย่างชัดเจนโดย ฯพณฯ ซึ่งถือว่าเป็นผู้นำรัฐบาลชุดนี้ไม่ได้ปิดผ้าก๊อซไปเดินในที่ที่ทุกคนกลัว ไม่ประกาศให้รางวัล ผมว่าสภาพอาจจะเลวร้ายกว่านี้ก็ได้ แสดงให้เห็นว่าการที่รัฐบาลจัดเงินโดยเน้นที่การท่องเที่ยวและการกีฬานั้นน่าจะถูกแล้วก็เป็นเป้าหมายที่ถูกต้อง

เรามาดูกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ท่านประธานครับ เพิ่มขึ้น ซึ่งกระทรวงนี้เป็นกระทรวงเน้นในเรื่องของการเคลื่อนไหวของสังคม ยากครับกับการตรวจสอบ เราคงต้องรอประมาณ ๕ - ๖ ปีกว่าจะรู้ผลว่าการที่รัฐบาลนั้นลงรากหญ้าก็ดี ลงในแนวนโยบายที่การพัฒนาคนในเรื่องต่าง ๆ กว่าจะเห็นผลทฤษฎีทางสังคมต้องใช้เป็นช่วงอายุคน ฉะนั้นทฤษฎีตรงนี้ถามว่าสำเร็จหรือยัง ผมมองว่ารัฐบาลปัจจุบันต้องมองจากอดีตครับ ถ้าถามอดีตกับปัจจุบันผมมั่นใจว่าปัจจุบันดีกว่าแน่ แต่ถ้าบอกว่าอนาคตอาจจะ ๆ เกิดปัญหาอาจจะเสียหาย อันนี้ผมยังให้โอกาส ผมถือว่ารัฐบาลชุดนี้เทียบจากอดีตแล้วทำได้ดีที่สุด ณ ปัจจุบันนะครับท่านประธาน

ท่านประธานครับ ส่วนของกระทรวงคมนาคม ผมต้องขออนุญาต ว่าในเขตกรุงเทพมหานครของเรานั้นมีปัญหามาก แล้วรัฐบาลชุดนี้ก็ได้จัดให้ส่วนของสำนักนโยบายและแผนจราจรขนส่ง ซึ่งได้งบประมาณเพิ่มเติมเข้าไป ซึ่งผมดูแล้วนี่คือส่วนหนึ่งครับท่านประธานครับกับการที่จะทำให้เศรษฐกิจเรานั้นมีอนาคตมากขึ้น ถ้าการขนส่งหรือปัญหารถติดได้รับการแก้ไข เรามองดูแล้วจะเห็นได้ว่ารัฐบาลพยายามเติมงบประมาณในส่วนที่น่าจะเป็นปัญหาของสังคม แล้วก็ในส่วนของภาคเศรษฐกิจให้ดีที่สุด ท่านประธานครับ สำหรับกรุงเทพมหานครที่ผมนำเรียนเมื่อกี้ว่ามีตัวชี้วัดชัดเจนในเรื่องของการจัดสรรงบประมาณ มันทำให้เรามั่นใจขึ้นว่าต่อไปนี้ถ้ากรุงเทพมหานครไม่ดำเนินการตามนี้ รัฐบาลต้องดูแลงบประมาณคุณอย่างละเอียดมากขึ้นกว่าเดิมแล้ว เพราะตัวชี้วัดต่าง ๆ ที่คุณต้องทำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการประเมินความพึงพอใจมีตัวเลขนี้และมีเปอร์เซ็นต์เกือบทุกกระทรวง ซึ่งผมพอใจมากว่าการประเมินความพึงพอใจนี้นักวิชาการทำได้ไม่ยาก และการประเมินนี่แหละครับจะบอกว่ารัฐบาลได้ทำดีไหม กระทรวง ทบวง กรมนั้นได้ดีกว่าไหม ถ้าไม่ดี คราวหน้าเราอาจจะไม่จัดสรรงบประมาณให้ หรือลดน้อยลง หรืออาจจะตัดทอนก็ได้

ท่านประธาน ในส่วนของกระทรวงศึกษาธิการ สิ่งที่ผมเห็นและกรุงเทพมหานครเราพบกันอยู่ตลอดเวลาก็คือคนกลุ่มหนึ่งไม่สามารถเข้าระบบการศึกษาได้ เพราะว่าโอกาสของเขาหรือความพลั้งเผลอหรือความไม่เห็นความสำคัญในช่วงเวลาวัยเรียนก็เกิดปัญหา กศน. ครับ คืออีกส่วนหนึ่งที่เข้ามาดูแลตรงนี้ รัฐบาลก็ได้เพิ่มเงินให้ ตรงนี้ครับผมพอใจ เพราะว่ามันเป็นส่วนหนึ่งที่เราต้องเติม เติมปัญญาให้กับสังคมโดยถือว่าคนที่ผิดพลาดในทางสังคมนั้น หรือเขาไม่สามารถเข้าใจว่าวัยเขาต้องเรียนหนังสือแล้วมีปัญหานั้น เราจะดูแลเขา รัฐบาลให้เงินเขาไปในส่วนนี้

ท่านประธาน ในเรื่องของกระทรวงสาธารณสุข สิ่งหนึ่งที่เราเห็นชัดเจนและเป็นที่ฮือฮากันมากพอสมควรก็คือ แพทย์แผนไทย แพทย์แผนไทยนี่ละครับท่านประธาน ต่อไปจะเป็นส่วนหนึ่งกับการที่เราลดต้นทุนต่าง ๆ ในเรื่องของการนำเข้ายา รัฐบาลชุดนี้ก็เพิ่มงบเข้าไปมากครับ มากจากเดิม ๙๕ ล้านบาท เป็น ๑๒๕.๕ ล้านบาท ผมถือว่าแสดงว่ารัฐบาลชุดนี้ให้ความสำคัญกับภูมิปัญญาไทยมาก แล้วก็เน้น

เนื่องจากว่าปัจจุบันรัฐบาลประกาศทั่วไปโดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านรัฐมนตรีสุดารัตน์ เกยุราพันธุ์ ซึ่งรับผิดชอบกระทรวงสาธารณสุขเปลี่ยนวิธีคิดว่าการจะตั้งรับรักษาพยาบาลเลิกที ต่อไปนี้ต้องทำให้คนไม่ป่วย ก็เลยเน้นในเรื่องของสุขภาพมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านบอกว่าต่อไปปี ๒๕๔๗ รัฐบาลชุดนี้บอกว่า ต้องปลอดสารในอาหารทุกชนิด มีคำพูดว่า อาหารสะอาด รสชาติอร่อย นี่คือส่วนหนึ่งของการคำนึงถึงคุณภาพชีวิตของพี่น้องประชาชน แล้วก็จัดสรรงบประมาณให้กับกระทรวงสาธารณสุขมากขึ้นกว่าเดิม อันนี้ครับเป็นส่วนหนึ่งที่ผมเองนั้นได้บอกผ่านท่านประธานไปถึงเพื่อนสมาชิกครับว่า ด้วยเหตุผลที่ผมได้นำเรียนมาแล้วนั้นเป็นเหตุผลที่ผมเห็นว่าในฐานะที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของกรุงเทพมหานครเห็นว่าในกรุงเทพมหานครจะได้รับประโยชน์มากจากการที่เราเองนั้นถือว่าเป็นเขตปกครองท้องถิ่นพิเศษ งบประมาณแผ่นดินแต่ละครั้ง กระทรวงต่าง ๆ จะลงกรุงเทพยากมาก แต่บัดนี้กระทรวงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นสามารถที่จะเอื้อประโยชน์ให้กับพี่น้องชาวกรุงเทพมหานครได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นกระทรวงหนึ่งครับที่สร้างความแปลก สร้างความฮือฮาให้กับสังคมไทย เนื่องจากว่ากระทรวงนี้สามารถเข้าไปดูแลคุณภาพชีวิตของมนุษย์ได้เลย ผมเคยครับท่านประธาน ปัญหาของพี่น้องประชาชนในระดับครอบครัวคิดไม่ตกครับว่าจะทำอย่างไรจะแก้ไขปัญหาครอบครัวเขาได้ เพราะว่าเนื่องจากปัญหายาเสพติดก็ดี ปัญหาการด้อยโอกาสทางการศึกษาก็ดี ท้ายที่สุดเขียนรายละเอียดไปให้กระทรวงพัฒนาสังคม เขาก็เข้ามาดูแลได้เลย เพราะมันกว้างมากครับ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ฉะนั้นด้วยเหตุผลที่ผมได้นำเรียนสั้น ๆ ผ่านท่านประธานไปแล้วนั้นก็เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำงบประมาณ ๒๕๔๗ ขอบคุณครับท่านประธานครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสุชาติ ตันเจริญ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญครับ

นายโพธิพงษ์ ล่ำซำ (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม นายโพธิพงษ์ ล่ำซำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ จะขออนุญาตกล่าวอภิปรายในระยะเวลาเพียงสั้น ๆ นะครับ เรื่องที่ผมจะอภิปรายนี้ก็จะเกี่ยวกับเรื่องค้า ๆ ขาย ๆ ซึ่งก็คงจะหนีไม่พ้นท่านเพื่อนเก่าของผม คือท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ปัจจุบันนี้นะครับ ผมจำได้ว่าในการอภิปรายงบประมาณเมื่อปีที่แล้วนั้นผมอภิปรายในตอนเช้า ตอนค่ำท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ท่านได้ตอบผม แล้วก็พูดว่าผมพูดจาเย้ยหยันท่านนะครับ แต่ผมก็จะขอเรียนไว้ตรงนี้ว่าผมไม่ได้มีเจตนาที่จะพูดจาเย้ยหยันใคร ผมจะพูดจาในฐานะที่ผมเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคฝ่ายค้านที่มีวิจารณญาณ ที่มีความเห็นที่เป็นของตัวผมเอง ถ้าจะติก็ติเพื่อก่อครับท่านประธาน ผมจะขออภิปรายเพียง ๓ เรื่องสั้น ๆ นะครับ

เรื่องแรกที่ผมจะพูดซึ่งเกี่ยวข้องกับกระทรวงพาณิชย์ ก็เรื่องของการเจรจาจัดตั้งเขตการค้าเสรีระดับทวิภาคีที่รัฐบาลกำลังดำเนินงานอยู่กับหลายประเทศ ไม่ว่าไปประเทศไหนก็เห็นทางรัฐบาลพยายามที่จะเจรจาเรื่องนี้กันทุกครั้ง ท่านไปบาห์เรน ปีที่แล้วผมก็พูดทีหนึ่งแล้วว่าไปเจรจาจัดตั้งเขตการค้าเสรีที่บาห์เรน โดยอ้างว่าจะใช้บาห์เรนเป็นทางผ่านไปในประเทศตะวันออกกลางนั้นก็มีข้อจำกัดอยู่ครับ เพราะว่าประเทศตะวันออกกลางนั้นมีหลายประเทศ ซึ่งเราไปเลือกประเทศบาห์เรนประเทศเดียว ประเทศอื่นที่อยู่ใกล้เคียงกันเขาก็อาจจะเข้าใจว่าเราไม่สนใจประเทศเขาก็เป็นไปได้นะครับ แต่มันมีข้อสำคัญอีกข้อหนึ่งนะครับ ซึ่งผมมาดูแล้วเพราะว่าถ้าเราจะใช้ประเทศบาห์เรนเป็นทางผ่านของสินค้าไทยไปตะวันออกกลางนั้น ฟังดูมันก็ดีนะครับ แต่ท่านประธานจะทราบหรือไม่ว่าจริง ๆ แล้วมันไม่สามารถที่จะทำได้ เพราะอะไรรู้ไหมครับ เพราะว่ามันขัดกับหลักการแหล่งกำเนิดสินค้าตามกฎเกณฑ์ขององค์การค้าโลกซึ่งเราเป็นสมาชิกอยู่นะครับ ตอนท่านผู้นำรัฐบาลไปอเมริกา ท่านรัฐมนตรีของผมท่านก็ไปด้วยนะครับ ก็เป็นเรื่องที่ดีครับ เพราะว่าสำหรับประเทศ เพราะว่าอย่างน้อยเราก็ได้เห็นภาพผู้นำประเทศ

ของเราได้ถ่ายรูป ได้เข้าเจรจาตัวต่อตัวกับท่านประธานาธิบดีของสหรัฐ ก็เป็นภาพลักษณ์ที่ดีสำหรับประเทศไทย แต่กลับมาแล้วก็บอกว่าไปอเมริกานั้นได้ไปจัดตั้งเขตการค้าเสรีกับอเมริกา อันนี้ผมก็ยังมีข้อกังขาอยู่ครับว่าเรามีอะไรจะไปต่อรองกับเขาครับ เพราะว่าอัตราศุลกากรนำเข้าของประเทศอเมริกานั้นเขาต่ำกว่าของเรามากนะครับ พลังอำนาจต่อรองของเขาก็เหนือกว่าของเราทุกด้าน ท่านไปเม็กซิโกท่านก็ไปขอเจรจาจัดตั้งเขตการค้าเสรีกับประเทศเม็กซิโก ทั้ง ๆ ที่ประเทศเม็กซิโกนั้นไม่ใช่เป็นประเทศที่เป็นตลาดยุทธศาสตร์สำคัญของไทยเราเลย ในการเจรจาการค้านั้นไม่ว่าจะระดับไหนก็แล้วแต่ รัฐบาลควรที่จะวางยุทธศาสตร์ที่ชัดเจนเสียก่อน และยุทธศาสตร์ดังกล่าวนั้นควรจะอิงอยู่บนพื้นฐานของการศึกษารายละเอียดและข้อมูลที่เป็นระบบ แต่ในการเจรจาของรัฐบาลนั้น ผมยังไม่เห็นรายงานการศึกษาที่จริงจังเลยแม้แต่ฉบับเดียว จะมีฉบับหนึ่งก็ที่ว่าทางรัฐบาลได้ร่วมศึกษากับรัฐบาลออสเตรเลียนะครับ ซึ่งก็จัดทำขึ้นมาเกี่ยวเนื่องไม่กี่กลุ่มอุตสาหกรรม ทั้ง ๆ ที่การเปิดเสรีการค้านั้นจะต้องเปิดในทางกลุ่มอุตสาหกรรมและรายการสินค้าทุก ๆ รายการ ----------

ในเอกสารงบประมาณของกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ รัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณไว้เพียง ๘ ล้านบาทเท่านั้น เพื่อศึกษาผลกระทบและความเป็นไปได้ของการเปิดการค้าเสรี ซึ่งท่านตั้งไว้ ๘ ล้านบาท เรื่องศึกษาการค้าเสรีระหว่างไทยกับสหรัฐ เม็กซิโก เปรู บราซิลและชิลี ซึ่งมีแล้วถึง ๕ ประเทศ ซึ่งงบเพียงนี้นั้นผมก็สงสัยว่าท่านจะศึกษาอะไร ท่านจะทำได้หรือไม่ เพราะปกติแล้วค่าใช้จ่ายในการศึกษาในลักษณะนี้แต่ละประเทศถ้าทำโดยละเอียดแล้ว และมีข้อมูลเพียงพอที่จะทำให้ตัดสินใจได้นั้นก็ต้องใช้งบประมาณอย่างน้อยประเทศละประมาณ ๑๐ ล้านบาทขึ้นไปครับ เรื่องนี้ท่านรัฐมนตรีท่านอาจจะขึ้นมาตอบผมได้ว่า เงินเพียงแค่นี้ท่านทำของท่านได้ก็แล้วกัน ก็ไม่เป็นไรครับ ผมเพียงแต่ติงไว้เท่านั้นครับ ผมเองอ่านงบแล้วก็ยังประหลาดใจอีกข้อหนึ่ง ซึ่งว่าตั้งงบในการเจรจาแก้ไขปัญหาการกีดกันทางการค้า ซึ่งเป็นงบค่าจ้างที่ปรึกษากฎหมายเพียง ๕ ล้านบาทเท่านั้น ท่านประธานครับ เราเอา ๔๒ หารเข้าไปซิครับ ก็เหลือแค่แสนกว่าเหรียญเท่านั้น ปัจจุบันนี้ประเทศไทยเราจะต้องประสบปัญหาในการเจรจาทางการค้า การพิพาทเป็นจำนวนมาก ซึ่งแต่ละเรื่องนั้นก็มีผลประโยชน์กระทบกับภาคธุรกิจของไทย แก่ประชาชนคนไทยทั้งสิ้น งบเพียงแค่นี้จะเพียงพอหรือไม่ ก็อยากจะฝากกรรมาธิการที่จะตั้งขึ้นช่วยไปพิจารณาด้วยนะครับ ท่านประธานครับ อีกอย่างหนึ่งในการเจรจาเปิดการค้าเสรีนี้เท่าที่ผมทราบก็ยังไม่มีประเทศใดที่จะยอมให้เปิดเสรีการค้า การนำเข้าสินค้าเกษตรจากประเทศไทยตามที่เราต้องการเลยแม้แต่เพียงประเทศเดียวนะครับ ผมทราบว่ามีการไปเปิดเจรจาการค้าเสรีกับประเทศญี่ปุ่น แล้วเวลานี้เรื่องอยู่ที่ไหนครับ ผมทราบว่ายังจอดสนิทอยู่กับที่ครับ ท่านประธานครับ ตามที่ผมได้เอ่ยมานั้นไม่ใช่ว่าผมไม่เห็นด้วยกับการเจรจาเปิดการค้าเสรีระดับทวิภาคี เพราะโดยหลักการแล้วการเจรจาทวิภาคีเปิดเสรีการค้านี้ดีไปได้ แต่ต้องดำเนินการอย่างรอบคอบ รู้จักข้อมูล รู้จักทิศทาง มียุทธศาสตร์ที่ชัดเจน ท่านประธานครับ เรื่องที่ผมจะพูดต่อไปก็คือเรื่องงบประมาณการเจรจาการแก้ไขปัญหาการกีดกันทางการค้าที่ระบุไว้ในเอกสารงบประมาณฉบับนี้นะครับ เอกสารระบุว่าผลการเจรจาเป็นไปตามที่ผู้แทนคาดหวังไว้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐ ผมก็อยากจะถามเพียง ๒ ข้อเท่านั้นเองนะครับว่าผู้แทนคือใครครับ แล้วก็ความคาดหวังที่ตั้งไว้ท่านกำหนดกฎเกณฑ์อย่างไรครับ

เรื่องต่อไป คือผมจะไปเร็ว ๆ นะครับ เพราะว่ามีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอีกหลายท่านที่ต้องการจะอภิปราย เรื่องต่อไปคือผมเป็นห่วงว่ารัฐบาลกำลังจะจัดสรรงบ

อย่างไม่รอบคอบ ก็คือเรื่องที่งบจัดสรรให้กับผู้แทนการค้าไทย หรือที่เรียกกันว่า ทีทีอาร์ (TTR) ผมขอกราบเรียนท่านประธานว่าตำแหน่งผู้แทนการค้าของประเทศอื่น ๆ นั้น โดยหลักการแล้วเขามีหน้าที่ในการเจรจาความตกลงในระดับต่าง ๆ ทั้งพหุภาคี ทวิภาคี และระดับภูมิภาคนะครับ คือเขาระบุไว้ชัดเจน ส่วนบทบาทของผู้แทนการค้าในประเทศอื่นนั้นเขาก็กำหนดไว้อย่างชัดเจนครับ แต่กรณีของประเทศไทยเรานั้น ตำแหน่งดังกล่าวทำหน้าที่ซับซ้อนและซ้ำซ้อนกับภารกิจของกรมส่งเสริมการส่งออก ซึ่งผมถือว่าที่ทำงานผ่านมาก็ทำได้อยู่ในเกณฑ์ที่ค่อนข้างจะดีมากครับ อันนี้ตั้งขึ้นมาใช้งบประมาณไป ผลที่ออกมาก็คือมีการเหยียบตาปลากันอุตลุดไปหมด ผมยกตัวอย่างนะครับว่าเมื่อเร็ว ๆ นี้ ผู้แทนการค้าไทยท่านหนึ่งได้เดินทางไปประเทศอิรัก ว่าไปขายสินค้าที่อิรัก ท่านผู้ช่วยรัฐมนตรีก็ไป กรมส่งเสริมการส่งออกก็ไป จะเห็นไหมครับว่าการทำงานซับซ้อนกันอย่างนี้ งบประมาณก็ต้องใช้เพิ่มขึ้นเป็นเท่าตัว และธุรกิจไทยได้อะไรครับ ประเทศไทยได้อะไรบ้างครับ กลับมาก็เพียงบอกว่าจะได้สัญญาโน่น จะได้สัญญานี่ มีแต่คำว่า จะ จะ แล้วได้หรือยังครับ ----------

เรื่องที่ผมพูดนี้นะครับอาจจะไม่เกี่ยวข้องโดยตรงกับท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ พูดที่จริงผมช่วยพูดแทนท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์เสียด้วยซ้ำไป เพราะท่านเองอาจจะอึดอัดก็ได้ น้ำท่วมปากพูดไม่ออก เพราะว่าผู้แทนการค้าไทยไม่ได้อยู่ภายใต้การควบคุมของท่านเลยนะครับ ที่ผมพูดที่ว่างานผู้แทนการค้าไทยต้องใช้งบประมาณ การดำเนินการ การเดินทาง การประสานงานต่าง ๆ งบประมาณนี่ก็มาจากเงินภาษีอากรของประชาชนคนไทยทั้งสิ้น ก็น่าจะลองไปทบทวนดูสักทีนะครับ

เรื่องสุดท้ายที่ผมจะพูดถึงก็คือ เรื่องการค้าหักบัญชีที่ได้มีการโหมโรงกันไว้มาก ไปประเทศไหนก็บอกว่าจะทำการค้าแบบหักบัญชีกับประเทศนั้น ๆ แล้วก็ยังยืนยันด้วยว่าการค้าแบบหักบัญชีนั้นจะก่อให้เกิดประโยชน์กับภาคธุรกิจเอกชน และพูดว่าธุรกิจไทยนั้นจะมีช่องทางในทางการค้ากับต่างประเทศ แต่ท่านประธานทราบหรือไม่ครับว่า ตามที่รัฐบาลกล่าวไปแล้วเกี่ยวกับเรื่องนี้นั้น ภาคเอกชนและภาคธุรกิจไทยเขามีความสงสัยกันเป็นอย่างมากว่าการค้าแบบหักบัญชีนั้นจะทำได้อย่างไร ซึ่งในความเป็นจริงแล้วนั้นการดำเนินงานที่เกี่ยวกับการค้าหักบัญชีนั้นจะต้องเกี่ยวข้องกับบุคคลหลายฝ่ายมาก สถาบันหลายสถาบันเป็นเรื่องยุ่งยากซับซ้อน แล้วก็เป็นไปด้วยความเสี่ยง ผมเชื่อว่าไม่มีธนาคารแห่งไหนที่จะยอมรับแบกความเสี่ยงภาคธุรกิจไทยได้ครับ ผมไม่ปฏิเสธหรอกครับว่าถ้าคู่สัญญาคือรัฐต่อรัฐแล้วย่อมจะตกลงกันได้อาจจะไม่มีปัญหา แต่ถ้าระหว่างภาคเอกชนแล้วทำได้ยากมากครับ เท่าที่ผมทราบยังไม่มีกรณีใดที่สามารถดำเนินการให้เป็นรูปธรรมได้เลย ทางกระทรวงพาณิชย์เองก็ไม่เคยชี้แจงให้ประชาชนได้รับทราบถึงความคืบหน้าในเรื่องนี้ โดยเฉพาะในกรณีการค้าของด้านเอกชนต่อประเด็นนี้ ผมอยากจะทราบว่ารัฐบาลจะดำเนินการอย่างไรต่อไป และชี้แจงอย่างไรหรือจะปล่อยให้อยู่เฉย ๆ จนกระทั่งประชาชนลืมไปเองถึงในที่สุด ท่านประธานครับ ผมขออภัยครับ ผมจะต้องย้อนกลับมาเรื่องการค้าเสรีอีกหน่อยนะครับ เพราะผมเห็นว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังท่านกลับเข้ามานั่งในห้องประชุมแห่งนี้นะครับ คือผมอยากจะเรียนว่าการค้าเสรีเรื่องนี้นี่นะครับ การเตรียมการมันจะต้องมีให้มาก เพราะว่าในเรื่องเปิดการค้าเสรีต่าง ๆ จะมีผู้ได้ จะมีผู้เสีย จะมีเอกชนที่จะต้องเสียประโยชน์ จะมีเอกชนที่ได้ประโยชน์ จะต้องนำมาบวกลบกันให้ดี ชั่งน้ำหนักกันให้ดี สำหรับผู้ที่เสียประโยชน์นั้นที่มองเห็นชัด ๆ สำหรับนักธุรกิจไทยที่จะต้องแข่งขันกับสินค้านำเข้าซึ่งจะลดอัตราภาษีลงเหลือร้อยละ ๐ - ๕

ขณะเดียวกันผู้ผลิตของไทยเราจะต้องนำสินค้าที่เป็นวัตถุดิบและกึ่งวัตถุดิบเข้า ที่จะต้องเสียภาษีร้อยละ ๑๐ ขึ้นไปนะครับ อันนี้ผมก็ไม่ทราบว่าทางรัฐบาลได้ดำเนินการไปแค่ไหนแล้ว คืบหน้าไปแค่ไหนแล้ว โดยหลักการแล้วนะครับ ควรจะดำเนินการเรื่องนี้ให้แล้วเสร็จไปเสียก่อนที่จะไปดำเนินการตกลงในเรื่องการค้าเสรีกับประเทศใด ๆ ก่อนที่การค้าเสรีจะมีผลบังคับ ผมก็ขออภิปรายเพียงเท่านี้ครับ ผมไม่สามารถที่จะให้การรับรองแก่งบประมาณของรัฐบาลที่เสนอนี้มาได้ เพราะว่าท่านไม่ใช้ในสิ่งที่ควรใช้และดันไปใช้ในสิ่งที่ไม่ควรใช้ครับ ขอขอบพระคุณครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : เชิญท่านวิวรรธนไชยครับ

นายวิวรรธนไชย ณ กาฬสินธุ์ (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม วิวรรธนไชย ณ กาฬสินธุ์ พรรคไทยรักไทย ขอขอบคุณท่านประธานที่ได้ให้โอกาสผมได้อภิปรายงบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๔๗ ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรก็จะมีการพิจารณากฎหมายสำคัญฉบับนี้ทุกปีไม่มีเว้น ซึ่งแต่ละปีนั้นผมเห็นว่าเป็นกฎหมายที่สำคัญที่สุดกว่าทุก ๆ กฎหมาย เพราะถ้าประเทศไทยขาดกฎหมายรายจ่ายประจำปีแล้วคงจะบริหารประเทศชาติบ้านเมืองไปได้ยากพอสมควร เมื่อเช้าผมได้ฟังท่านหัวหน้าพรรคไทยรักไทยในฐานะนายกรัฐมนตรีได้แถลงนโยบายในสภาผู้แทนราษฎร ได้ฟังการอภิปรายของท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร เป็นประเด็นต่าง ๆ ที่นำมาคิดได้มากมาย พร้อมกับผมได้มีโอกาสศึกษารายละเอียดงบประมาณรายจ่ายประจำปีมากเป็นพิเศษ ----------

ผมมองเห็นความแตกต่างจากการที่ผมเคยพิจารณางบประมาณรายจ่ายประจำปีมาตั้งแต่ยุค พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ จนมาถึงทุกวันนี้ ท่านประธานที่เคารพครับ มีความแตกต่างในการจัดทำงบประมาณกันแบบจะหาวิธีการมาเปรียบเทียบเป็นรายกระทรวงเป็นการเพิ่มขึ้นมีการลดลงนั้นยากมากไม่สามารถที่จะทำได้ เพราะการจัดทำงบประมาณตั้งแต่ปี ๒๕๔๖ มาจนถึงปี ๒๕๔๗ เป็นต้นมานั้น เป็นการจัดทำงบประมาณในแบบบูรณาการ ซึ่งปีนี้การทำงบประมาณแบบบูรณาการนั้นเป็นปีแรก ก็อย่างที่ทราบกันดีละครับว่า การบูรณาการนั้นหมายถึงว่ามีการเชื่อมโยงสอดคล้องสนับสนุนซึ่งกันและกัน ได้มีจุดสิ้นสุดโดยที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่าทั้งหมด ๒๖ แผนงาน ๕ ยุทธศาสตร์นั้น เป็นสิ่งที่จะนำพาและแก้ไขประเทศไปได้ เป็นความมั่นใจของรัฐบาลครับ จากการที่รัฐบาลได้ทำงานมาเป็นเวลาถึง ๒ ปี ได้จัดทำงบประมาณของตัวเองอย่างเต็มไม้เต็มมือมานั้น ทำให้รัฐบาลมีความมั่นใจเป็นอย่างมาก ซึ่งผมสังเกตดูในงบประมาณแล้ว ท่านประธานที่เคารพครับ ผมอยากจะเรียนเพื่อให้พี่น้องประชาชนที่ฟังอยู่ทางบ้านและคนที่ได้เข้าใจการอภิปรายงบประมาณว่า การอภิปรายการงบประมาณก็อย่างนี้ละครับว่าส่วนใหญ่ฝ่ายค้านก็จะมองตัวเลขเดียวกับที่ฝ่ายรัฐบาลมอง เพราะมาจากหนังสือเล่มงบประมาณโดยสังเขปด้วยกัน แตกต่างกัน ฝ่ายค้านก็จะมองไปอีกประเด็นหนึ่ง ฝ่ายรัฐบาลก็จะมองไปอีกอย่างหนึ่ง อย่างเช่น การตั้งงบประมาณปีใหม่นี้เป็นการตั้งงบประมาณฐานศูนย์ ทางฝ่ายรัฐบาลผมมองเห็นว่าเป็นการตั้งงบประมาณที่ถูกเพราะงบประมาณใดก็ตามที่ตั้งไปแล้ว แผนงานไหนก็ช่างที่ตั้งไปแล้วไม่สามารถนำมาใช้ได้ ไม่เกิดประสิทธิผลต่อพี่น้องประชาชนก็ยกเลิกไป ซึ่งแตกต่างไปจากงบประมาณเก่า ๆ ที่เราเคยพิจารณาคือ เมื่อตั้งไปแล้วไม่สามารถยกเลิกได้ ต้องเพิ่มขึ้นทุกปี ๆ นั่นก็มองแตกต่างกันครับ แล้วก็อีกอย่างหนึ่งครับสิ่งที่มองเห็นแตกต่างกันไปนั่นก็คือ การจัดเก็บภาษีของรัฐบาล ซึ่งก็อย่างที่ทราบกันดีละครับว่าใน ๘ เดือนแรกนะครับ ๘ เดือนแรกการจัดเก็บภาษีของรัฐบาลได้เกินเป้า สูงกว่าเป้าถึง ๑๑๘,๖๒๗ ล้านบาท ฝ่ายค้านมองตรงนี้ว่าเป็นการรังแกพี่น้องประชาชน เป็นการที่สั่งให้กรมสรรพากรน่ะไปรีดนาทาเร้นพี่น้องประชาชนที่ค้าขายเลยทำให้งบประมาณเก็บภาษีได้เพิ่มขึ้นถึง ๑๑๘,๐๐๐ ล้านบาท แต่ผมไม่ได้มองอย่างนั้น ท่านประธานที่เคารพครับ ผมได้ไปสอบถามดูจากการค้าการขาย จากนักวิชาการ ซึ่งบางคนอาจจะเป็นถึงระดับศาสตราจารย์นะครับอาจจะไม่ได้เป็นแค่ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เขามองว่าเศรษฐกิจ

ที่เจริญขึ้น การเก็บภาษีได้มากขึ้นถึง ๑๑๘,๖๒๗ ล้านบาทนั้น ไม่ใช่การเก็บมาจากข้าวแกง จะเก็บได้เพิ่มขึ้นเป็นแสน ๆ ล้านบาท การเพิ่มขึ้นเป็นแสน ๆ ล้านบาทนี่ มันคือมาจากการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจ ซึ่งนี่แหละครับก็คือแตกต่างกันไปอีกอย่างหนึ่งระหว่างฝ่ายค้านกับฝ่ายรัฐบาล นั่งฟังท่านนายกรัฐมนตรีครับเมื่อเช้าท่านได้แถลงต่อสภาผู้แทนราษฎรและก็มีอยู่ในหนังสืองบประมาณโดยสังเขปนี่แหละครับว่าอัตราการขยายตัวของงบประมาณปี ๒๕๔๗ นี่ตั้งไว้ ๕.๕ - ๖ แต่ว่าในงบประมาณไตรมาสแรกที่สภาพัฒน์ได้ประกาศไปนะครับ ท่านนายกรัฐมนตรีได้แจ้งต่อสภาว่ามีการเจริญเติบโตถึง ๖.๗ เปอร์เซ็นต์ ----------

และในขณะเดียวกันถึงแม้เกิดสงครามขึ้นมา ถึงแม้เกิดโรคซาร์สขึ้นมา การเติบโตทางเศรษฐกิจอาจจะชะลอตัวลงไปบ้าง แต่ถึงอย่างไรก็ตามครับจากผู้รู้หลายท่านก็ได้ยืนยันว่าตัวเลขปีนี้สิ้นปี ๖ เปอร์เซ็นต์แน่นอน แต่ได้ฟังฝ่ายค้านบางท่านอภิปรายว่าเมื่อตัวเลขเศรษฐกิจเติบโตขึ้นมา ๖ เปอร์เซ็นต์ ๕ เปอร์เซ็นต์ ๗ เปอร์เซ็นต์ หรืออย่างเช่นปี ๒๕๔๗ เมื่อสิ้นสุดปีงบประมาณ สำนักงบประมาณได้ทำนายไว้ว่าจะเติบโตถึง ๖ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งพูดกันข้างนอกว่าอาจจะถึง ๘ เปอร์เซ็นต์ แต่ที่นี้พอฟังทางฝ่ายค้านพูดว่าการอ้างตัวเลขการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจนั้นจะเป็นการอ้างตัวเลขของประเทศด้อยพัฒนามากกว่า ประเทศที่เจริญแล้วเขาจะไม่อ้างตัวเลขทางเศรษฐกิจกัน ตัวนี้ก็ทำให้ผมเกิดความสงสัยขึ้นมาว่าและจะเอาอะไรมาวัดว่าประเทศไทยเรามีความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจมากขึ้น หรือจะทำอย่างรัฐบาลบางยุคบางสมัย ท่านประธานที่เคารพครับ ท่านจำได้หรือเปล่า รัฐบาลบางยุคบางสมัยได้แถลงว่าเศรษฐกิจของประเทศดีขึ้นเพราะประชาชนใช้ไฟฟ้าในช่วงนี้ ในเดือนนี้มากขึ้น ตัวนั้นมันวัดไม่ได้ครับ แต่รัฐบาลในชุดนั้นในขณะนั้นมีการออกมาแถลง ซึ่งเรื่องอย่างนั้นเป็นเรื่องที่จับลมดมเงา ไม่มีตัวตน ไม่มีเนื้อหนังมังสา แต่ว่าถ้าพูดถึงการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ถ้าเราไม่อ้างถึงการจัดเก็บภาษีได้มากขึ้นเพื่อชี้ให้เห็นว่าเศรษฐกิจมันโตขึ้น หรือรายได้ของประชาชาติหรืออัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่สูงขึ้นแล้ว มันก็คงไม่มีอะไรที่จะนำมาเปรียบเทียบได้การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างนี้นะครับ ท่านประธานที่เคารพครับ มีการพูดกันไว้ว่าประเทศไทยเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจเป็นอันดับ ๒ รองจากประเทศจีนเท่านั้นเอง นายกรัฐมนตรี ท่าน พันตำรวจโท ดอกเตอร์ทักษิณ ชินวัตร สามารถทำมูลค่าเพิ่มให้แก่ประเทศไทยในช่วงที่ท่านเป็นนายกรัฐมนตรีถึง ๒ ล้านล้านบาท ท่านประธานที่เคารพ นอกจากนั้นแล้วในปีหน้าเศรษฐกิจที่จะโตขึ้นจากคำทำนายของสำนักงบประมาณ จะโตขึ้นกว่าปี ๒๕๔๖ เมื่อสิ้นสุดปีงบประมาณปี ๒๕๔๗ จะโตขึ้นถึง ๖,๒๖๓,๗๐๐ ล้านบาท โตขึ้นกว่าปี ๒๕๔๖ ถึง ๔๖๔,๐๐๐ ล้านบาท สูงสุดในรอบ ๑๐ ปี ท่านประธานที่เคารพครับ เมื่อตัวเลขที่เป็นวิชาการที่นำมาอ้างอิงอย่างนี้แล้ว ฝ่ายค้านเห็นว่าไม่ถูกต้อง แต่ถ้าผมจะมาขอยืมคำพูดของหม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช ซึ่งเป็นอดีตหัวหน้าพรรคกิจสังคมมาใช้ในสภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้ ว่าการที่นายกรัฐมนตรีสามารถนำพาเศรษฐกิจของประเทศชาติ

เป็นอันดับที่ ๒ รองจากประเทศจีนเท่านั้น ควรจะใช้คำพูดของหม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช ว่านี่คือ กฤษฎาภินิหารที่บดบังมิได้ ท่านประธานที่เคารพ ถ้าผมจะใช้คำพูดคำนี้ก็คงไม่ผิดไปจากความจริงแต่ประการใด แต่ถึงอย่างไรท่านประธานครับ ถึงแม้เศรษฐกิจไทยจะผ่านพ้นวิกฤติจะต่อสู้กับโรคซาร์ส กับสงครามที่มันเกิดขึ้น และสิ้นปีก็มีการทำนายกันไว้แล้วนั้นก็ยังทำให้เห็นว่างบประมาณที่จัดทำมานี้ ผมเห็นด้วยกับยุทธศาสตร์ของรัฐบาลทั้ง ๕ ยุทธศาสตร์ที่กำหนดขึ้นมาเป็นแผนงานเพื่อจัดทำงบประมาณนั้น โดยเฉพาะยุทธศาสตร์การแก้ปัญหาความยากจน ซึ่งรัฐบาลได้ตั้งงบประมาณไว้ถึง ๓๙.๓ เปอร์เซ็นต์ เป็นยุทธศาสตร์ที่จะนำนโยบายของพรรคกิจสังคม เป็นยุทธศาสตร์ที่จะนำนโยบายของพรรคไทยรักไทยที่ได้แถลงไว้ต่อสภาผู้แทนราษฎร และเคยหาเสียงไว้กับพี่น้องประชาชนว่า ปราบคอรัปชั่น ทำสงครามยาเสพติดพิชิตมาเฟีย พักหนี้เกษตรกร บัตรทอง กองทุนหมู่บ้าน ธนาคารคนจน หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เท่านี้ละครับแก้ปัญหาของประเทศได้ แถมบ้านเอื้ออาทรอีกนิดหนึ่งครับ ในขณะนี้ครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมทราบว่าก็เกิน ๗ นาทีมาแล้ว ผมก็จะขออนุญาตสรุปว่าทั้งหมดทั้งสิ้นนั้นนะครับ ท่านประธานที่เคารพ โดยเฉพาะยุทธศาสตร์เพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ ท่านประธานที่เคารพครับ ยุทธศาสตร์ในการแข่งขันของประเทศอ่านดูในงบประมาณโดยสังเขปฉบับนี้น่าดีใจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รัฐบาลของพรรคไทยรักไทย ได้เขียนไว้อย่างชัดเจนว่าเป้าหมายในการส่งออกในปีหน้า ในปี ๒๕๔๗ นั้นจะเป็นส่วนแบ่งตลาดโลกถึง ๑ เปอร์เซ็นต์ ----------

ท่านประธานครับ แล้วก็โดยเฉพาะที่น่าดีใจที่สุดก็คือวิธีการทำงบประมาณ ซึ่งในขณะนี้นะครับ แถมอีกนิดหนึ่งว่าวิธีการจัดทำงบประมาณนั้นได้ดูอย่างละเอียดแล้วปรากฏว่างบผูกพันลดลง ซึ่งงบผูกพันจะลดลงเรื่อย ๆ ลดลงไปถึงปี ๒๕๕๑ ก็จะเหลืออยู่ ๑๒๙ ล้านบาทเท่านั้นเอง และโดยเฉพาะขณะนี้นะครับ การใช้หนี้ต่างประเทศ หนี้ต่างประเทศนะครับลดลงมหาศาล หนี้ในประเทศเพิ่มขึ้น ตรงนี้ละครับที่มันดีต่อประเทศไทย เพราะรัฐบาลมีนโยบายให้สำนักงบประมาณนะครับ มีนโยบายให้กู้เงินในประเทศเท่านั้นเอง ท่านประธานที่เคารพครับ การกู้เงินในประเทศนี้แตกต่างจากการกู้เงินต่างประเทศ เพราะการกู้เงินต่างประเทศดอกผลมันตกที่ต่างประเทศ การกู้เงินในประเทศดอกผลตกที่บ้านเรา เศรษฐกิจเกิดขึ้นที่บ้านเรา แล้วนอกจากนั้นแล้วการกู้เงินต่างประเทศที่ผ่านมาผมเห็นนะครับ มีการตามมา เก็บค่าที่ปรึกษา เก็บค่าธรรมเนียม แล้วยังกู้เป็นเงินดอลลาร์อีก ตรงนี้เป็นการเสี่ยง ซึ่งรัฐบาลโดยท่านหัวหน้าพรรคไทยรักไทย ท่าน พันตำรวจโท ดอกเตอร์ทักษิณ ได้สรุปตัวเลขไว้ในหน้า ๔๓ ของหนังสืองบประมาณโดยสังเขปว่า ณ วันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๔๖ กู้ในประเทศ ๑ ล้าน ๘ แสนบาท กู้ต่างประเทศ ๗ แสนล้านบาทเท่านั้นเอง ท่านประธานครับ ความมั่นคงของประเทศ การเจริญเติบโตอย่างมีเสถียรภาพของประเทศกำลังจะเดินไปได้ดี และคิดว่าถ้าพันตำรวจโท ดอกเตอร์ทักษิณ ชินวัตร ท่านยอมเป็นนายกรัฐมนตรีต่อไปอีกสักหลาย ๆ สมัย ก็ยิ่งจะมีเสถียรภาพมากขึ้น ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : เชิญครับ ฝ่ายค้านครับ

นายพรวุฒิ สารสิน (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม พรวุฒิ สารสิน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ กระผมจะขออภิปรายงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๗ ในส่วนของกรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ ในหน้า ๘๘ เอกสารเล่มที่ ๑๐ ซึ่งเป็นงบประมาณที่กระทรวงพาณิชย์ได้ขอไว้ช่วยเหลือพัฒนาธุรกิจค้าปลีกรายย่อยของคนไทย ซึ่งงบประมาณที่ขอไว้นี้จะแบ่งเป็น ๒ รายการ ซึ่งจะเป็นรายการค่าจ้างที่ปรึกษาทั้งคู่ โดยรายการแรกจะเป็นค่าจ้างที่ปรึกษาเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการธุรกิจค้าปลีก จำนวน ๒๕,๘๑๘,๐๐๐ บาท ส่วนรายการที่ ๒ จะเป็นรายการค่าจ้างที่ปรึกษา

เพื่อส่งเสริมและพัฒนาธุรกิจแฟรนไชน์ (Franchise) และการค้าของคนไทย เป็นเงินจำนวน ๗,๐๑๗,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้นประมาณ ๓๒.๘ ล้านบาท ท่านประธานครับ ถ้ามาดูธุรกิจ ถ้ามาพูดถึงธุรกิจค้าปลีกของคนไทย ณ วันนี้ ยังมีความสับสน ผู้ประกอบการยังมีความอึดอัดอย่างมากเกี่ยวกับนโยบายที่มีการเปลี่ยนไปเปลี่ยนมาไม่แน่นอนของทางรัฐบาล ยิ่งได้เห็นการปฏิบัติหน้าที่และนโยบายของท่านรัฐมนตรีที่ผ่านมาทั้ง ๓ ท่านในเวลา ๒ ปีครึ่ง จะเห็นความแตกต่างในด้านนโยบายในด้านปฏิบัติงานและผลงานมีความแตกต่างอย่างสิ้นเชิงครับ ก่อนที่จะมีการเลือกตั้งได้มีการออกมาสัญญาว่าจะมีการช่วยแก้ไขปัญหาค้าปลีกรายย่อยให้ผู้ประกอบการไทยให้เบ็ดเสร็จเสร็จสิ้นภายใน ๖ เดือนหลังจากเข้ามาบริหารราชการ ท่านรัฐมนตรีคนแรกเวลาเข้ามารับหน้าที่ก็มีการกล่าวถึงการค้าเสรี มีการอ้างถึงดับเบิ้ลยูทีโอ ว่าถ้าเราออกพระราชบัญญัติค้าปลีกมาจะมีปัญหากับดับเบิลยูทีโอหรือไม่ สำหรับท่านรัฐมนตรีท่านที่ ๒ มีภาพซึ่งคล้าย ๆ กับว่าจะพยายามผลักดันพระราชบัญญัติค้าปลีกค้าส่งออกมา แล้วก็เวลาเดียวกันท่านก็จัดตั้งองค์กรหรือบริษัทรวมค้าปลีกเข้มแข็ง ซึ่งจะมาช่วยเหลือค้าปลีกรายย่อยของไทย สุดท้ายมาถึงท่านรัฐมนตรีท่านสุดท้าย พ.ร.บ. ค้าปลีกก็เตรียมพร้อมแต่ถูกระงับก่อนที่จะได้เข้าพิจารณา โดยมีการพยายามที่จะเอากฎหมายผังเมืองเป็นตัวชูโรง พยายามที่จะเอากฎหมายผังเมืองออกมาใช้แทนพระราชบัญญัติการค้า แล้วก็มีการยืนยันว่าจะสามารถออกมาได้ภายใน ๔ เดือน ----------

ที่นี้ลองมาดูงบประมาณค่าจ้างที่ปรึกษาทั้งหมดที่กระทรวงพาณิชย์ได้ตั้งไว้ช่วยเหลือกิจกรรมค้าปลีกรายย่อยของไทยประมาณ ๓๒.๘ ล้านบาทนี้ ดูแล้วก็น่าเป็นห่วงธุรกิจคนไทยครอบครัวคนไทยนะครับที่มีการรอคอยการจัดระเบียบค้าปลีกมาอย่างช้านาน งบประมาณ ๓๒.๘ ล้านบาทนี้ดูในแง่หนึ่งก็จะดูว่าเป็นงบประมาณที่น้อยนิดสำหรับธุรกิจค้าปลีกที่มีมูลค่าเป็นแสน ๆ ล้านบาท แต่ถ้าลองมาดูอีกแง่หนึ่ง ลองมาดูอีกนัยหนึ่งของงบประมาณจำนวน ๓๒.๘ ล้านบาทนี้ อาจจะดูว่าเงินจำนวนนี้ที่ขอมาอาจจะมากเกินไปด้วยซ้ำครับท่านประธาน ต้องพูดเช่นนี้นะครับ เพราะว่ามีตัวอย่างในความล้มเหลวในการใช้งบประมาณที่จะไปช่วยเหลือค้าปลีกรายย่อยของไทยให้เห็นในช่วง ๒ ปีครึ่งที่ผ่านมา แล้วความช่วยเหลือในวันนี้งบประมาณในวันนี้ก็ทำท่าว่าจะส่อเกิดความล้มเหลวเช่นกัน นอกจากจะเป็นการเสียงบประมาณโดยใช่เหตุ แล้วก็จะต้องเป็นการเห็นผู้ประกอบการรายย่อยของไทยล้มหายตายจากไป ผมจะขอยกตัวอย่างการใช้งบประมาณที่ล้มเหลวที่ไปช่วยค้าปลีกรายย่อยของไทยที่ผ่านมาสั้น ๆ นะครับ เมื่อวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๔๕ คณะรัฐมนตรีเห็นชอบจัดตั้งองค์กรหรือบริษัทรวมค้าปลีกเข้มแข็งหรือเออาร์ที (ART) ตามกระทรวงพาณิชย์ได้ขอมา ซึ่งผมจะใช้คำว่า เออาร์ที แทนองค์กรหรือบริษัทรวมค้าปลีกเข้มแข็งนะครับ เออาร์ที มีหน้าที่อะไร เออาร์ที มีหน้าที่รวบรวมคำสั่งซื้อจากสมาชิกรายย่อย หรือเทค ออเดอร์ (Take order) รับออเดอร์จากรายย่อย เมื่อสามารถรับรายการซื้อได้เป็นจำนวนมากก็สามารถที่จะซื้อราคาได้ถูกลงเพื่อจะไปสู้กับร้านดิสเคาท์ สโตร์ (Discount store) ได้ นอกจากนั้นหน้าที่ของเออาร์ที ก็คือจัดส่งสินค้าเหล่านี้ไปให้สมาชิกเออาร์ที เออาร์ที นอกจากนั้นก็มีหน้าที่ประสานงานกับสถาบันการเงินของรัฐ ไม่ว่าจะเป็น บอย. ธนาคารออมสิน ธนาคารกรุงไทย เป็นต้น เพื่อขอความร่วมมือในด้านสินเชื่อให้แก่สมาชิก เออาร์ที มีหน้าที่อบรมแล้วก็แนะนำผู้บริหารรายย่อยของไทยเกี่ยวกับการบริหารจัดการสมัยใหม่ รวมทั้งระบบข้อมูล แล้วในเวลาเดียวกัน เออาร์ที มีหน้าที่ที่จะจัดรูปแบบการค้าให้เป็นมาตรฐานที่เออาร์ทีได้กำหนดไว้ เออาร์ที มีเงินจดทะเบียน ๓๙๕ ล้านบาท ถือหุ้น ๔๙ เปอร์เซ็นต์โดยบรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม ๔๙ เปอร์เซ็นต์หรือ บอย. ถืออยู่ ๔๙ เปอร์เซ็นต์ ส่วนอีก ๕๑ เปอร์เซ็นต์นั้นถือหุ้นโดยสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมอีก ๕๑ เปอร์เซ็นต์ ก็มีเงินจดทะเบียนทั้งสิ้น ๓๙๕ ล้านบาท และก็ได้ตั้งเป้าสมาชิกเข้าร่วมซื้อขายกับเออาร์ทีในปีแรก ๑๐,๐๐๐ ราย

ปีที่ ๒ ๕๐,๐๐๐ ราย และปีที่ ๓ ๑ แสนราย นอกจากนี้นะครับก็ยังได้ตั้งเป้าเปิดร้านค้าต้นแบบซึ่งเป็นร้านค้าตัวอย่างให้ได้ปีแรก ๒๐๐ ร้านค้า แล้วก็ภายใน ๓ ปีจะมี ๒,๐๐๐ ร้านค้าต้นแบบ นี่คือเป้าหมายของเออาร์ที ส่วนการวัดผลสำเร็จนะครับก็จะมีอยู่ ๔ เรื่องด้วยกัน จะมีเรื่องจำนวนร้านค้า ยอดขายของสมาชิก อัตราการเจริญเติบโตของร้านค้าต้นแบบ รวมทั้งความพึงพอใจของซัพพลายเออร์ (Supplier) ของผู้ประกอบการและผู้บริโภค เออาร์ทีเริ่มดำเนินการเมื่อเดือนกันยายนปีที่แล้วนะครับ ถึงปัจจุบันก็ผ่านมาแล้ว ๑๐ เดือนพอดี ผลเป็นอย่างไรครับท่านประธาน ----------

วันนี้ เออาร์ที มีสมาชิกทั้งสิ้น ๔๐,๐๐๐ กว่ารายนะครับ สมาชิก ๔๐,๐๐๐ กว่าราย แต่มีสมาชิกที่ผ่านระบบเออาร์ทีเพียง ๑,๐๐๐ ราย หรือ ๑๐ เปอร์เซ็นต์จากเป้าหมายที่ตั้งไว้ ๑๐,๐๐๐ ราย ที่จริงแล้วผู้บริหารที่ได้รับการแต่งตั้งมาบริหารก็เป็นผู้บริหารที่มีความเก่งนะครับ แล้วก็เป็นผู้บริหารที่ได้รับการยอมรับ แต่ปัญหาตรงนี้คือสมาชิกไม่สามารถจะได้รับการสนับสนุนจากสถาบันการเงิน สถาบันการเงินยังไม่ยอมปล่อยกู้ให้กับสมาชิกที่ไม่มีหลักทรัพย์ค้ำประกัน ในที่สุดขณะนี้มีเหลือเพียงธนาคารนครหลวงไทยแห่งเดียวนะครับที่ปล่อยกู้ให้ธุรกิจค้าปลีกรายย่อยรายละไม่เกิน ๑๕,๐๐๐ บาท โดยไม่ต้องมีหลักทรัพย์ค้ำประกัน ทีนี้เราก็ลองมาดูราคาสินค้าที่เออาร์ทีตั้งใจที่จะทำราคาสินค้าที่จะสู้กับดิสเคาท์สโตร์ ได้ แต่ความที่บ้านเราเรื่องกฎหมายไม่มีมาตรฐาน ไม่ค่อยมีมาตรการในการดูแลเรื่องค้าปลีกนะครับ เออาร์ทีออกมาดิสเคาท์ สโตร์ เขาก็ตัดราคา ราคาที่ดิสเคาท์สโตร์ ออกมาตอนนี้ถูกกว่าเออาร์ทีขายอยู่ เพราะฉะนั้นสมาชิกก็แห่ไปซื้อของที่ดิสเคาท์ สโตร์ แทนที่จะมาซื้อกับเออาร์ทีแทน แล้วร้านค้าต้นแบบที่จะกะเปิดให้ได้ ๒๐๐ ร้านค้าในปีแรกนี่นะครับ ตอนนี้ก็ ๒๐๐ ร้านค้าตั้งเป้าไว้ ๒๐๐ ร้านค้าในปีแรก ตอนนี้ก็ครึ่งปีพอดี ครึ่งปีนี้มีสมาชิกสนใจเปิดร้านค้าต้นแบบเพียง ๖๐ ราย แล้วก็เพิ่งจะสามารถเปิดร้านค้าต้นแบบได้เพียง ๑ รายเท่านั้นนะครับนี่ ก็เป็นตัวอย่างสั้น ๆ ที่เห็นว่าการใช้เงินงบประมาณไปแก้ไขปัญหาค้าปลีกยังไม่ได้ผลนะครับ ด้วยตัวอย่างที่ผมได้กล่าวมาโดยสังเขปนะครับ เราก็ไม่แน่ใจว่าเงินจำนวนนี้ที่รัฐบาลกำลังจะขอจากสภานี่จะได้ไปช่วยเหลือธุรกิจค้าปลีกรายย่อยของคนไทยได้จริงหรือไม่ ผมคิดว่าสภาแห่งนี้นะครับพร้อมที่จะจัดงบประมาณไปช่วยเหลือร้านค้าปลีกรายย่อยของคนไทย แต่ถ้าจะแก้ไขด้วยงบประมาณอย่างเดียวคงจะไม่พอ คงจะต้องดูเรื่องนโยบายที่มีความชัดเจน มีความต่อเนื่อง แล้วก็ต้องดูการประพฤติที่มีความจริงจังและมีความจริงใจ ผมไม่คิดว่าเงินงบประมาณ ๓๒.๘ ล้านบาทนี้จะไปช่วยธุรกิจค้าปลีกรายย่อยของไทยได้ผมก็ไม่สามารถที่จะเห็นชอบกับงบประมาณในส่วนนี้ของที่กระทรวงพาณิชย์ได้ขอมา ขอบพระคุณครับ

ท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : เชิญท่านนพคุณครับ

นายนพคุณ รัฐผไท (เชียงใหม่) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ผม

นายนพคุณ รัฐผไท ไทยรักไทยจากจังหวัดเชียงใหม่ครับ ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตอภิปรายในประเด็นของการจัดสรรงบประมาณเกี่ยวกับการกระจายอำนาจให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของงบประมาณประจำปี ๒๕๔๗ สำหรับปีนี้การจัดสรรงบประมาณให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของรัฐบาลได้จัดให้ ๒๒.๕ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งมากกว่าปีที่แล้ว ปีที่แล้วรัฐบาลได้จัดให้ ๒๒.๑๙ ถ้าคิดเป็นเม็ดเงินแล้วก็เพิ่มขึ้นจากปีที่แล้วประมาณ ๑๓,๐๐๐ กว่าล้านบาท เท่ากับแสดงให้เห็นถึงเจตนารมณ์ของรัฐบาลในการที่จะส่งเสริมให้มีการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้นจากปีก่อน ๆ ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ พ.ศ. ๒๕๔๒ เมื่อพิจารณาถึงเงินอุดหนุนรัฐบาลได้จัดให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในปีนี้เม็ดเงินถึง ๗๙,๓๑๘ ล้านบาท ซึ่งถือว่าเป็นงบประมาณที่จัดให้ท้องถิ่นที่สูงที่สุดเท่าที่เคยจัดมาตั้งแต่มีพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ ท่านประธานครับ ความสำคัญของการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็น ๑ ใน ๓ ของการใช้อำนาจในการบริหารประเทศ โดยเฉพาะใช้งบประมาณประมาณ ๒๒.๕ เท่ากับ ๑ ใน ๕ ส่วนของบ้านเมืองนี้นะครับ ----------

เจตนารมณ์ที่บ้านเมืองจำเป็นจะต้องมีราชการบริหารส่วนท้องถิ่นหรือที่เราเรียกว่าการกระจายอำนาจนั้น เพราะต้องการให้ชุมชนได้รับการปกครองตนเอง สามารถใช้งบประมาณในการแก้ไขปัญหาและความต้องการของประชาชนเป็นการแบ่งเบาภาระของรัฐบาล แต่การกระจายอำนาจที่มีมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๗๖ ตั้งแต่เราริเริ่มรูปแบบของเทศบาลเป็นต้นมานั้น เราไม่เคยมีการประเมินผลว่าท้องถิ่นตั้งแต่ ๗๐ ปีที่แล้วมาที่รัฐบาลได้ส่งเสริมให้มีการปกครองตนเองนั้น ท้องถิ่นได้ใช้งบประมาณไปในทางที่ถูกที่ควร ท้องถิ่นได้ใช้งบประมาณสนองเจตนารมณ์หรือท้องถิ่นได้ใช้งบประมาณในการแก้ไขปัญหาของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่ ผมขออนุญาตที่ต้องกล่าวนามท่านอดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ท่านปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์ ที่ท่านเคยกล่าวไว้ว่าการปกครองส่วนท้องถิ่นของไทยนั้นส่วนใหญ่ต้องการจะเน้นในเรื่องของเม็ดเงิน เรื่องของการกระจายอำนาจ แต่ทางราชการไม่เคยที่จะประเมินผลว่าท้องถิ่นแต่ละรูปแบบนั้นได้ใช้งบประมาณไปในทำนองให้เกิดประสิทธิภาพต่อประชาชนต่อประเทศชาติอย่างไร การใช้งบประมาณในสัดส่วนที่ทางรัฐบาลทุกรัฐบาลได้จัดสรรให้ไปนั้นมีเพียงแต่ต้องการจะเพิ่มอำนาจและเพิ่มวงเงินงบประมาณมากขึ้นเท่านั้น แต่ในส่วนของการนำเงินงบประมาณไปแก้ปัญหาให้กับประชาชนในพื้นที่นั้น ส่วนราชการต่าง ๆ แม้กระทั่งของรัฐบาลก็ยังไม่ได้มีการทำงานอย่างจริงจังในเรื่องของการประเมินผลว่า ที่ทำไป ๗๐ ปีนั้นได้รับผลเป็นที่พึงพอใจของประชาชนหรือไม่นะครับ จากการที่งบประมาณของท้องถิ่นซึ่งเป็น ๑ ใน ๕ ของงบประมาณทั้งหมดนั้น ผมถือว่าท้องถิ่นนั้นมีความสำคัญเพราะว่าเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดกับปัญหาของประชาชน เพราะฉะนั้นสมควรที่รัฐบาลชุดนี้ได้จัดสรรงบประมาณในอัตราส่วนที่เพิ่มขึ้นแต่ละปี ถึงแม้ว่าจะไม่ใช่ ๓ เปอร์เซ็นต์อย่างที่ท่านผู้นำฝ่ายค้านได้เสนอแนะไว้นะครับ ทั้งนี้เนื่องจากทุกท่านทราบดีว่าประเทศชาติของเรานั้นในระยะ ๒ - ๓ ปีนี้มีปัญหาอุปสรรคในเรื่องของการก่อการร้ายก็ดี ในเรื่องของโรคภัยไข้เจ็บก็ดีที่มามีผลกระทบต่อปัญหาทางเศรษฐกิจนะครับ แต่อย่างไรก็ตามนะครับ ถ้าหากเราพิจารณาในภาพรวมแล้วรัฐบาลก็ได้จัดสรรให้เพิ่มขึ้นมากกว่าปีที่แล้วถึง ๑๓,๐๐๐ กว่าล้านบาทนะครับ ผมมีข้อสังเกตเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่นของไทยอยู่ ๒ - ๓ ประการ

ประการแรก เป็นปัญหาใหญ่ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบ อบต. ซึ่งมีอยู่ประมาณ ๖,๗๔๔ แห่ง ผมถือว่าองค์การบริหารส่วนตำบลหรือ อบต. นั้นเป็นรูปแบบการปกครอง

ที่ดีที่สุดนะครับ เหตุที่บอกว่าดีที่สุดนั้นก็คือมีผู้แทนจากทุกหมู่บ้าน อบต. เป็นองค์กรท้องถิ่นที่ใกล้ชิดประชาชนมากที่สุด อบต. เป็นท้องถิ่นที่รู้ปัญหาของประชาชนมากที่สุด รู้มากกว่ารูปแบบอื่นนะครับ อันนี้เป็นข้อดีของ อบต. แต่น่าเสียดายที่ว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในรูปแบบ อบต. นั้นได้จัดขึ้นมาพร้อมกัน ๒ - ๓ ปี ๖,๐๐๐ กว่าแห่งนี่นะครับ บางแห่งนั้น อบต. ไม่สามารถมีประสิทธิภาพในการแก้ปัญหาของประชาชนได้ เนื่องจากว่าในสภาพของ อบต. เองนั้นก็มีปัญหา อย่างเช่น บาง อบต. ของภาคอีสานนั้นมีประชากรอยู่แค่ ๒๑ คน บาง อบต. มีประชากรอยู่ ๕๘ คน บาง อบต. มีแค่ ๑ หมู่บ้านนะครับ มีจำนวนถึง ๕ แห่งด้วยกันที่ อบต. มีพื้นที่เพียง ๑ หมู่บ้าน เพราะฉะนั้นงบประมาณของ อบต. เล็ก ๆ เหล่านี้ก็จะสูญเสียไปในเรื่องของค่าใช้จ่ายประจำนะครับ ผิดกับ อบต. ที่ดูแล ๒๐ หมู่บ้าน ค่าใช้จ่ายในการจ้างเงินเดือนให้กับปลัด อบต. ช่างโยธา แล้วก็ฝ่ายการคลังนั้นก็จะมีค่าใช้จ่ายที่ใกล้เคียงกัน แต่ว่าการบริการประชาชน การแก้ปัญหาของประชาชน อบต. เล็ก ๆ เหล่านี้สมควรที่จะได้รับการพัฒนาบูรณาการให้เป็นท้องถิ่นขนาดใหญ่ขึ้น มีงบประมาณมากขึ้น ผมไม่ได้สนใจว่า อบต. เหล่านี้ต่อไปจะมีการพัฒนาให้เป็นรูปแบบเทศบาลหรือรูปแบบใดก็แล้วแต่ แต่หัวใจอยู่ที่ว่าในเมื่อเป็นรูปแบบที่ดีที่สุดนะครับ ก็ควรจะได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากรัฐบาลให้มีเพิ่มมากขึ้น จนกระทั่งสามารถที่จะนำงบประมาณนั้นไปแก้ไขปัญหาของประชาชนได้ ส.ส. ที่ลงพื้นที่ไปทุกวันนี้นะครับก็ไปเจอแต่ซองขาว เปิดออกมาก็มีแต่ขอให้ ส.ส. ช่วยติดตามเรื่องถนนให้ติดตามในเรื่องโครงการต่าง ๆ ให้ ----------

ซึ่งโครงการต่าง ๆ เหล่านี้ทาง อบต. ไม่มีงบประมาณนะครับ ถ้าหากว่าทางรัฐบาลได้ให้ความสนใจจริงจังในการที่จะพัฒนา อบต. ซึ่งเป็นรูปแบบที่ดี ที่ใกล้ชิดแล้วก็ประชาชนสามารถตรวจสอบการทำงานของ อบต. ได้ รัฐบาลไม่จำเป็นที่จะต้องใช้งบประมาณเพิ่มเติมเลยนะครับ เพียงแต่รัฐบาลกล้าตัดสินใจในการปฏิรูปการปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างจริงจังนะครับ แล้วก็ศึกษาอย่างจริงจังว่ารูปแบบการปกครองท้องถิ่นของไทยเราเวลานี้มีรูปแบบไหนที่ไม่คุ้มค่าบ้าง มีรูปใดที่มีพื้นที่ซ้ำซ้อนบ้าง มีรูปแบบใดที่ท้องถิ่นใช้งบประมาณไปในทำนองที่ไม่เป็นประโยชน์กับประชาชนบ้าง รัฐบาลสามารถที่จะนำข้อมูลเหล่านั้นมาตัดสินใจ มาแก้ปัญหา นำเงินงบประมาณของท้องถิ่นนั้น ๆ ที่รัฐบาลกล้าตัดสินใจที่จะปรับปรุงนำมาเสริมสร้างให้ อบต. นั้นมีความเข้มแข็ง และผมเชื่อว่าไม่เกิน ๔ ปี ตำบล หมู่บ้านที่อยู่ใน อบต. ก็จะมีงบประมาณในการพัฒนา มีงบประมาณในการแก้ปัญหาของประชาชน ๔ ปีเท่านั้นเองครับ ถ้าหากว่ารัฐบาลกล้าตัดสินใจในการที่จะปฏิรูปราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งได้ปรับปรุงปฏิรูประบบบริหารราชการส่วนกลางไปแล้ว แต่ส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่นนั้นรัฐบาลยังไม่ได้ทำ ซึ่งผมเข้าใจเจตนาดีของท่านนายกรัฐมนตรีที่ท่านมีเจตนาที่จะปรับปรุง แต่ว่าข้อมูลยังไม่ครบถ้วน ยังไม่สมบูรณ์ อันนี้ผมก็เป็นที่หวังของ ส.ส. ของเราทุกฝ่ายนะครับที่อยากจะเห็นบ้านเมืองนั้นมีการปรับปรุง มีการพัฒนาไปสู่ในทางที่ดีขึ้น มันถึงเวลาแล้วนะครับที่รัฐบาลควรจะกล้าตัดสินใจปฏิรูปเพื่อผลประโยชน์ของประชาชนเป็นหลัก

ปัญหาประการที่ ๒ ก็คือท้องถิ่น ผมตั้งข้อสังเกตว่า ท้องถิ่นบางท้องถิ่นบางรูปแบบ ได้ใช้งบประมาณในการใช้จ่ายไปอย่างฟุ่มเฟือยไร้ประสิทธิภาพนะครับ ไม่สามารถที่จะตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ ประชาชนต้องการอีกอย่างหนึ่ง แต่ผู้บริหารท้องถิ่นนำงบประมาณไปใช้อีกอย่างหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการซื้อวัสดุ ครุภัณฑ์ บางท่านถึงกับวิพากษ์วิจารณ์ว่าทุกวันนี้ท้องถิ่นใช้งบประมาณเพื่อการหาเสียงเท่านั้นเอง ไม่ได้ใช้ไปในทำนองเพื่อแก้ปัญหาให้กับประชาชนนะครับ

ประการที่ ๓ ท่านประธานครับ ท้องถิ่นนั้นมีการร้องเรียนในเรื่องของการทุจริตมากมาย บังเอิญผมอยู่ในคณะกรรมาธิการ ป.ป.ช. ของสภาผู้แทนราษฎร ไม่น่าเชื่อว่ารูปแบบท้องถิ่นที่ถูกร้องเรียน ถ้าคิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ ท้องถิ่นรูปแบบ อบจ. นี่ถูกร้องเรียนมากที่สุด

ขณะเดียวกันรูปแบบ อบต. ซึ่งมีจำนวนถึง ๖,๗๔๔ แห่ง ถ้าคิดเป็นอัตราส่วนน้อยกว่ารูปแบบของ อบจ. ด้วยซ้ำไป อันนี้ชี้แสดงให้เห็นได้ชัดว่า ในเมื่อท้องถิ่นรูปแบบ อบจ. นั้น ไม่มีพื้นที่ที่จะต้องรับผิดชอบตัวเอง ก็ไม่สามารถที่จะเอางบประมาณนั้นไปพัฒนาตามความต้องการของประชาชนในพื้นที่ได้ เพราะว่าอยู่ในระดับจังหวัด ประชาชนไม่สามารถตรวจสอบการทำงาน การใช้งบประมาณของท้องถิ่นในรูปแบบนี้ได้ ก็ทำให้งบประมาณ ๒๕,๐๐๐ ล้านบาทต่อปีที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ใช้ไปนั้นมีนักวิชาการ นักวิจัยหลายท่านบอกว่าได้ใช้งบประมาณไปในทำนองที่ไม่ตรงกับปัญหาและความต้องการของประชาชน ซึ่งถ้าหากว่าเราเอางบประมาณ ๒๕,๐๐๐ ล้านบาท เอามาส่งเสริมให้องค์การบริหารส่วนตำบลได้มีงบประมาณในการแก้ปัญหามากขึ้นนี่ ก็จะได้งบประมาณถึงแห่งละประมาณ ๓ ถึง ๔ ล้านบาทต่อปีนะครับ แล้วผมเชื่อว่าภายใน ๓ - ๔ ปี ถ้าหากว่ารัฐบาลสามารถหรือกล้าตัดสินใจในการที่จะบูรณาการที่จะพัฒนาท้องถิ่นให้สอดคล้องกับปัญหาและความต้องการของประชาชน ผมก็คิดว่าจะทำให้บ้านเมืองนี้เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วและเปลี่ยนแปลงไปในทำนองที่ดีขึ้นนะครับ อันนี้ก็คืองบประมาณท้องถิ่นที่รัฐบาลได้พยายามกระจายอำนาจให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไป

อีกประเด็นหนึ่งครับท่านประธานนะครับสั้น ๆ เมื่อกี้ผมเห็นท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์มาอยู่แถวนี้ก็คิดว่ายังคงไม่ได้ไปไหนนะครับ ชาวเกษตรกรของจังหวัดเชียงใหม่ และจังหวัดลำพูน และจังหวัดใกล้เคียงนะครับที่เป็นเกษตรกรชาวลำไยได้ฝากถามผมว่างบประมาณ ๑ ล้านล้านบาทเศษนี่จะมีส่วนในการช่วยเหลือเกษตรกรชาวลำไยได้อย่างไรบ้าง เพราะว่าในปีที่แล้วนั้นก็ช่วยไปแล้วแต่ก็มีข้อบกพร่องมากมายนะครับซึ่งจะต้องนำไปปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น ชาวเกษตรกรผู้ปลูกลำไยได้เรียนฝากถามท่านรัฐมนตรีพาณิชย์มาว่าในปีนี้ลำไยซึ่งเป็นผลิตผลหลักของภาคเหนือนั้นมีน้อย มีประมาณครึ่งหนึ่งของปีที่แล้ว ราคาลำไยจะดีขึ้นกว่าปีที่แล้วหรือไม่ ประการที่ ๒ ปัญหาการทุจริตในเรื่องของโครงการลำไยเมื่อปีที่แล้วจะได้รับการป้องกันและแก้ไขให้ดีขึ้นหรือไม่ แล้วก็ประการที่ ๓ ครับท่านประธานครับ ก็คือในเรื่องของมาตรการในการช่วยเหลือเกษตรกรผู้ปลูกลำไย มติ คชก. เมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคมได้ออกมา แต่ไม่มีรายละเอียดนะครับ ก็อยากจะขอความอนุเคราะห์ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ได้ช่วยชี้แจงถึงมาตรการการช่วยเหลือของชาวเกษตรกรผู้ปลูกลำไยด้วยนะครับว่าปีนี้เขาจะมีความหวังแค่ไหนเพียงใด ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : เชิญครับ คุณวิทยาครับ

นายวิทยา แก้วภราดัย (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ผม วิทยา แก้วภราดัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ ผมขออนุญาตเรียนท่านประธานก่อนครับ ที่จริงก็ได้เตรียมการที่จะอภิปรายไว้เป็นทีมนะครับในเรื่องเศรษฐกิจ แต่เมื่อสักครู่ท่านรัฐมนตรีพาณิชย์ขึ้นมาตอบ ผมก็คิดว่าจะต่อเนื่องด้วยปัญหาของกระทรวงพาณิชย์เลยครับ แล้วจะได้ต่อเนื่องจากเพื่อนสมาชิกที่ได้พูดไปแล้ว แล้วถ้าจะกรุณาครับท่านรัฐมนตรีพาณิชย์ ท่านกรุณามานั่งฟังหน่อยครับ เพราะว่าท่านได้ให้คำมั่นสัญญาในสภาไว้เยอะ แล้วก็กระทรวงพาณิชย์ก็เป็นกระทรวงพิศดารครับ ก็ปีนี้เป็นหนึ่งในกระทรวงที่ได้รับงบประมาณลดลงจากเดิมนะครับ ทีนี้วิธีการที่จะดูงบประมาณนะครับว่ามันสามารถที่จะบรรลุผลได้หรือไม่ทั้งหมด ผมคิดว่าต้องย้อนกลับไปดูตอนแถลงนโยบายครับนโยบายรัฐบาลกำหนดไว้อย่างไร งบประมาณก็คือตัวสะท้อนว่าจะบรรลุตามนโยบายหรือไม่ท่านประธานครับ ท่านนายกรัฐมนตรีแถลงนโยบายไว้กับสภาเมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔

ท่านปรารภไว้หน้าฟังครับ บอกว่าประเทศไทยในวันนั้นนะครับต้องการการเปลี่ยนแปลงแทบทุกมิติ ด้วยแนวคิดของนโยบายใหม่ที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานแห่งข้อมูลความรอบรู้ สติปัญญาที่เข้าใจในรากเหง้าแห่งปัญหาและทันโลกทันเหตุการณ์ แล้วท่านนายกยังปรารภต่อไปครับว่า ประชาชนเดือดร้อนลำบากตกงาน เกษตรกรขายผลผลิตได้ราคาตกต่ำ ท่านเข้าใจปัญหาครับ แล้วจากการแถลงนโยบายไว้วันนั้นท่านก็สะท้อนว่าวิธีคิดตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไปต้องรอบรู้ด้วยความมีสติปัญญาและรอบคอบ ทีนี้เมื่อสักครู่ผมฟังท่านรัฐมนตรีพาณิชย์ชี้แจงเบื้องต้นปูพื้นไว้ก็น่าสนใจครับ กระทรวงพาณิชย์แม้ได้งบประมาณปีนี้ลดลงจากปีที่แล้วครับ ปีที่แล้วได้ไป ๕,๑๙๓ ล้านบาท ปีนี้ได้รับเพียงแค่ ๔,๗๐๗ ล้านบาท แต่สิ่งที่จะบอกว่ากระทรวงพาณิชย์บรรลุเป้าหรือไม่บรรลุเป้าในการที่จะสนองตามนโยบาย วันนี้รัฐบาลจัดงบประมาณเป็นปีที่ ๓ แล้วครับ ปีแรกไม่ว่าครับ กระทรวงพาณิชย์ขึ้นบริหารงาน แล้วข้าวหอมมะลิตกต่ำเหลือกิโลกรัมละ ๔.๕๐ บาท วันนี้ท่านพูดได้ครับ ข้าวหอมมะลิราคาดีขึ้น ถูกต้องครับ ดีขึ้นกว่าวันที่กระทรวงพาณิชย์โดยการบริหารของรัฐบาลชุดนี้ขึ้นบริหารครับ แต่ท่านยังอ้างไม่ได้ครับว่าวันนี้ราคาข้าวของท่านดีกว่าประวัติศาสตร์ที่ผ่านมาทั้งหมด ยังไม่จริงครับ วันนี้ท่านพูดถึงการส่งออกดีมาก ดีขึ้น ๆ ยอดการส่งออกดีขึ้น ๆ ผมจะสะท้อนปัญหารากหญ้าที่เป็นจริงครับว่าภายใต้การบริหารงบประมาณของปีที่แล้วที่ผ่านมาแล้วจะส่งผลมาถึงงบประมาณปีนี้ กระทรวงพาณิชย์ที่จะดูปัญหาของเกษตรกรว่าขายผลผลิตได้ราคาดีหรือไม่ดีนี่เป็นจริงหรือไม่ ท่านรัฐมนตรีพาณิชย์ชี้แจงเมื่อสักครู่ต่อสภาฟังแล้วปลื้มใจครับ แต่ผมลุกขึ้นออกจากห้องประชุมไปครับท่าน มีเพื่อน ส.ส. ทั้งฝ่ายค้านและฝ่ายรัฐบาล มีทั้งส่งเอกสาร มีทั้งบอกเสียงโทรศัพท์เข้ามา เมื่อสักครู่เพื่อนสมาชิกอภิปรายจบลงไปถามรัฐมนตรีพาณิชย์เรื่องราคาลำไยครับ ถามว่าปีที่แล้วราคาลำไยดีไหมครับ จำนำราคาดีครับ ใช้เงินไป ๕,๐๐๐ กว่าล้านบาทครับ ทีนี้ถ้าจำนำราคาดี เกษตรกรได้เงินดีก็ดีใจด้วยครับ ----------

แต่เงิน ๕,๐๐๐ กว่าล้านที่หมดไปกับการจำนำลำไยถามว่าวันนี้กระทรวงพาณิชย์ขายลำไยแห้งได้กี่กิโลกรัมครับ ที่ไปทำสัญญาทิ้งกับเขาไว้และไม่มีการส่งลำไยกันเลย ท่านระวังครับงบประมาณปีนี้พวกสภาทั้งหมดกำลังจับตามองครับ ลำไยที่ค้างอยู่ในสต๊อกปีที่แล้วถึงปลายปีนี้ลำไยออกมาอีกทีหนึ่ง ท่านจะปนลำไย ๒ ปีกันอย่างไร เพราะปีที่แล้วสต๊อกลำไยลมเป็นที่วิพากษ์วิจารณ์และก็ย้ายกัน อคส. อตก. เกือบหมดหน่วยงานแล้ว ท่านพูดถึงลิ้นจี่ ลำไยดี พอดี เป็นไปได้ ผลผลิตมากก็ราคาดี ท่านประธานครับ ที่นั่งอยู่ข้างผม ส.ส. จากจังหวัดเชียงใหม่ คุณยงยุทธ สุวภาพ วันที่อภิปรายงบประมาณ คุณยงยุทธกับเพื่อน ส.ส. ฝ่ายรัฐบาลจากจังหวัดกาญจนบุรีขนลิ้นจี่มาขายอยู่หน้าสภา และผมสอบถามแล้วทั้งหมดขายได้เท่าไร ปรากฏว่าผู้แทนช่วยขายกันได้ ๕ ตันครับ กรมการค้าภายในขายได้ ๒ ตัน ไม่นับลิ้นจี่ร่วงใต้ต้นที่ชาวบ้านไม่รู้จะเอาไปทิ้งที่ไหน ท่านพูดถึงเงาะ พูดถึงมังคุด มีหนังสือร้องเรียนมาจากจันทบุรีครับ เดี๋ยวมีอีกคนจะว่าต่อ แต่ท่านอ้างได้ ภายใต้การบริหารงานของกระทรวงพาณิชย์เป็นเรื่องปกติครับท่านประธาน ถ้าผลผลิตมาก ราคาต่ำ ดีมานด์ ซัพพลาย (Demand – Supply) แต่ถ้าดีมานด์ ซัพพลาย ถ้าผลผลิตมากแล้วราคาต่ำ ความรอบรู้และสติปัญญาก็ไม่ได้ใช้ เราไม่จำเป็นต้องใช้รัฐมนตรีเก่ง ๆ อย่างรัฐมนตรีพาณิชย์ที่ชี้แจงเมื่อสักครู่ ใช้ในกลไกการตลาดบริหารได้ ผลผลิตเยอะ ราคาต่ำ แต่สิ่งที่ผมคิดว่าประหลาดพิกลและกระทรวงพาณิชย์ใช้งบประมาณน่าจับตามอง ผมกำลังจะบอกท่านประธานสภาผ่านไปรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ถ้าผลผลิตมากแล้วราคาตกต่ำ ผมไม่ติดใจ แต่ประเภทที่ผลผลิตน้อยแล้วราคาตกต่ำ ผมคิดว่าเป็นการบริหารเชิงพิสดารแล้ว มันมีสินค้าอยู่ตัวนะครับ ๓ - ๔ ปีที่ผ่านมา ถือว่าเป็นสินค้าทางการเกษตรที่ยอดการส่งออกสูงสุดในบรรดาสินค้าการเกษตรทั้งหมด นั่นก็คือกุ้ง กุ้งกุลาดำ ไทยเคยเป็นเจ้าของตลาดโลก เป็นผู้ส่งออกรายใหญ่ที่สุดของโลก ส่งปี ๒๕๔๓ ต่อปี ๒๕๔๔ ถึง ๓ แสนกว่าตัน มากที่สุดในโลก นำรายได้เข้าประเทศมากมายมหาศาล แต่เรียนกับท่านได้เลยครับ ภายใต้การบริหารนโยบายของกระทรวงพาณิชย์ งบประมาณที่ผ่านมา ๒ งบประมาณ สิ่งที่เกิดขึ้นกับวงจรกุ้งกุลาดำคือทั้ง ๒ ปี ราคากุ้งกุลาดำตกลงมาเรื่อย ๆ ตกลงมาพร้อมกับการลดพื้นที่การผลิต ถ้าท่านประธานลงไปทางภาคใต้ ไล่ไปตั้งแต่สมุทรสาครไปจนจดจังหวัดสงขลา จังหวัดยะลา ปัตตานี ตลอดเส้นทางท่านจะเห็นว่าในรอบ ๒ ปีที่ผ่านมา เกษตรกรที่เลี้ยงกุ้งกุลาดำ

เลิกไป ๕๐ เปอร์เซ็นต์ แน่นอนผลผลิตกุ้งกุลาดำลดลงในรอบ ๒ ปีที่ผ่านมา และปีนี้ ผมเข้าใจว่าเหลือเพียง ๔๐ เปอร์เซ็นต์ครับที่เลี้ยงกุ้งกุลาดำกัน แต่ท่านทราบไหมครับว่า ในรอบ ๒ ปีที่ผ่านมา การบริหารงานของกระทรวงพาณิชย์ที่เราให้งบประมาณไปทุกปี บริหารกันภายใต้หน่วยงานที่มีกันเยอะแยะครับ ที่ทำหน้าที่ทำเรื่องการตลาดกัน ไม่ว่า สำนักปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปีที่แล้วได้งบประมาณไป ๙๓๒ ล้าน แสดงวิสัยทัศน์ไว้ดีครับ สมัยก่อนเขาเขียนเป้าหมายและภารกิจของกระทรวง เดี๋ยวนี้ใช้คำหรูครับ วิสัยทัศน์ มีวิสัยทัศน์ไว้ในงบประมาณ บอกว่า จะดูแลผู้ผลิตและผู้บริโภค ----------

มีพันธกิจไว้ด้วยครับ จะเพิ่มการแข่งขันในตลาดโลก จะพัฒนาการส่งเสริมการส่งออก เจรจาเปิดตลาดรักษาผลประโยชน์ นี่สำนักปลัดแถลงไว้ในนะครับ กรมการค้าต่างประเทศครับ ปีที่แล้วได้ไป ๑,๐๖๕ ล้านบาท ปีนี้ลดเหลือ ๕๓๖ ล้านบาท เพราะไม่ต้องไปจ่ายหนี้ค่าข้าว ลดค่าจ่ายหนี้ที่ค้างจ่ายธนาคารกรุงไทยค่าข้าวลง ก็เขียนวิสัยทัศน์ไว้ครับ ปกป้องผลประโยชน์ทางการค้า แก้ไขปัญหาอุปสรรค ข้อกีดกันที่มีผลกระทบทางการค้า กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศปีนี้ได้รับงบประมาณไป ๒๐๓ ล้านบาทครับ กรมส่งเสริมการส่งออกได้รับงบประมาณไป ๑,๙๕๐ ล้านบาท มีกัน ๔ หน่วยงานในกระทรวงพาณิชย์ครับ ดูแลเรื่องการส่งออก และผมเรียนท่านประธานนะครับ กุ้งกุลาดำเป็นผลผลิตที่ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ส่งออกเสีย ๙๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ครับ บริโภคภายในไม่ถึง ๑๐ เปอร์เซ็นต์ครับ เพราะฉะนั้นตัวนี้คือตัวส่งออก โดยเฉพาะท่านบอกว่าส่งออกดี แต่ราคากุ้งกุลาดำท่านเชื่อหรือไม่ครับ เมื่อรัฐบาลที่แล้วออกไปนะครับ กุ้งกุลาดำขนาด ๕๐ ตัวต่อกิโลกรัม ราคากิโลกรัมละประมาณ ๓๐๐ บาท มาเมื่อวันเสาร์ครับ วันอาทิตย์เกษตรกรภาคใต้ที่เลี้ยงกุ้งกุลาดำก็นัดชุมนุมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ยังไม่ได้ประท้วงรัฐบาลครับ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ราคากุ้งกุลาดำขนาด ๕๐ ตัวต่อกิโลกรัมลดเหลือ ๑๕๐ บาท ผมเรียนกับท่านประธานว่าผลผลิต พื้นที่การผลิตลดลงครึ่งหนึ่ง ราคาแทนที่จะดีขึ้นกลับปรากฏว่าราคาลดลงไปครึ่งหนึ่ง ตรงนี้ผมไม่ทราบว่าบริหารกันอย่างไรครับ แต่ผมกำลังจะเอาข้อเสนอแนะของเกษตรกรมาบอกผ่านไปยังกระทรวงพาณิชย์ เจ้าหน้าที่ทั้งหมดช่วยฟังไว้ด้วยครับ และก็จดบันทึกให้ท่านรัฐมนตรีซึ่งไม่นั่งอยู่ในที่ประชุม เกษตรกรเขาทำหนังสือมาถึงท่านรัฐบาลแล้วหาทางเสนอแนะ เกษตรกรเลี้ยงกุ้ง เป็นเกษตรกรที่มีความก้าวหน้าทางการผลิตสูงสุดในบรรดาเกษตรกรทั้งหมด เป็นกลุ่มเกษตรกรที่มีวินัยทางการเงินครับ บริหารเงินไม่ดี โฉนดหายหมด เป็นกลุ่มเกษตรกรที่มีวินัยทางเวลา ถ้าให้อาหารกุ้งผิดเวลาตายหมดครับ แล้วก็มีวิสัยทัศน์ ผมเชื่อมั่นว่าวิสัยทัศน์ดีกว่ากระทรวงพาณิชย์เขาบอกกระทรวงพาณิชย์มาอย่างนี้ครับ บอกว่าปัญหาทั้งหมดนะครับ อันนี้ท่านรัฐมนตรีดูว่ากระทรวงพาณิชย์มันควรให้งบประมาณเพิ่มหรือจะลดลง ไปทำอะไรกันบ้าง เหตุผล ๒ - ๓ ประการที่ทำให้กุ้งที่มีจำนวนน้อยแต่ราคาตกลง เหตุผลที่ ๑ ครับ การทำตลาดต่างประเทศของประเทศไทยแย่ที่สุด ตลาดใหญ่มีอเมริกา อียู และก็ญี่ปุ่น เราทำอยู่ได้ ๒ ตลาดครับ อเมริกา ญี่ปุ่น ตลาดอียูเป็นอย่างไรครับ ความต้องการของตลาดอียูต่อกุ้งปีหนึ่ง

ประมาณ ๖ แสนตัน ถามว่าประเทศไทยส่งได้เท่าไรครับ ท่านประธาน ๖,๐๐๐ ตันครับ มีปัญหาอะไรครับ เมื่อต้นปีที่แล้วมีปัญหาเรื่องการตรวจพบสารตกค้าง ผมก็กังวลครับ เพื่อนสมาชิกในสภาก็กังวล กรรมาธิการคุ้มครองผู้บริโภคกังวลครับ เดินทางไปที่อียู ขอพบกับคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคของอียูแล้วก็แลกเปลี่ยนปัญหากัน เราก็บอกให้รู้ครับ ว่ากุ้งประเทศไทยเป็นกุ้งคุณภาพดีที่สุดในโลก เขาไม่เถียงครับ กุ้งไทยดีที่สุดในโลก ขณะเดียวเราก็บอกกุ้งไทยที่มันมีปัญหามีบางส่วน แล้วก็เป็นส่วนใหญ่มันนุ่งโสร่งเข้ามาจาก พม่า มันพากันมาจากจีน มันพามาจากประเทศที่คุณภาพกุ้งไม่ดีแล้วก็มาผลิตในประเทศไทย ส่งออกไป แล้วเป็นปัญหาในทางอียู แล้วก็สอบถามอียูมีหนทางแก้ไขอย่างไร สอบถามด้วยครับ ว่ากระทรวงพาณิชย์ไปทำอะไรไว้บ้าง ท่านประธานครับพวกผมไปกันเมื่อเดือนเมษายนปีที่แล้ว กระทรวงพาณิชย์ยังไปไม่ถึงอียูเลยครับ คณะกรรมาธิการการพาณิชย์ไปกันเมื่อเดือนที่แล้วครับ กระทรวงพาณิชย์ไปยังไม่ถึงอียูเลยครับ นอกจากนั้นเกษตรกรเขาให้ตัวเลขมาครับ ประเทศไทย กับอียูเป็นอย่างไรกัน กระทรวงพาณิชย์ทำอะไร เขาบอกว่าภาษีนำเข้าอียู ประเทศไทยเป็น ประเทศเดียวที่พิศดารที่สุดคือเสียภาษีนำเข้าแพงสุดครับ เขาบอกว่าประเทศมาดากัสก้า เสียภาษีนำเข้า ๐ เปอร์เซ็นต์ เอกวาดอร์ เสีย ๓.๖ เปอร์เซ็นต์ เอาใกล้ ๆ อินโดนีเซีย เสียนำเข้า อียู ๔.๒ เปอร์เซ็นต์----------

อินเดีย ๔.๒ เปอร์เซ็นต์ เวียดนาม ๔.๒ เปอร์เซ็นต์ ท่านประธานทราบไหมครับ เราส่งกุ้งไทยเข้าอียูเราเสียภาษีเท่าไรครับ ๑๒ เปอร์เซ็นต์ครับ อย่างนี้ก็ตายสิครับ จะส่งเข้าไปแข่งกับใคร ถามว่า ๓ - ๔ หน่วยงานที่ได้รับงบประมาณรวมกันแล้ว เกือบ ๓,๐๐๐ - ๔,๐๐๐ ล้านบาททำอะไรบ้างครับรอบปีที่แล้ว ปีนี้ผมกำลังเปิดดูครับ ว่าตั้งงบประมาณสำหรับการไปเจรจาบ้างหรือเปล่า มีเจรจาเรื่องอื่นครับ แต่สินค้าทางเกษตรที่ทำรายได้หลักของประเทศไทยเป็นอันดับ ๑ ของโลกครับ ไม่มีหัวข้อการเจรจา เกษตรกรเขาเสนอมาแล้วครับ ถ้านั่งบริหารกันอย่างนี้วิสัยทัศน์ก็ไม่มี ความรู้ก็ไม่มี ใช้นายกลไกดีกว่า เกษตรกรเขาเสนอทำหนังสือถึงรัฐบาลแล้ว ผมได้รับสำเนามาครับ เป็นชมรมผู้เลี้ยงกุ้งทำกันมาหมดครับ ลงชื่อกันมาเสร็จหมด ชี้ให้เห็นว่าส่งเข้าอียูมีปัญหาอย่างนี้รัฐบาลควรดำเนินการอย่างไร รัฐบาลไม่ได้ทำอะไร ๒ ปี กระทรวงพาณิชย์ไม่ได้ทำอะไร ๒ ปี เขาเสนอมาครับ เขาบอกว่าการบินไทยที่จะไปซื้อโบอิ้งใช้เงินเป็นแสนล้านบาท ยกเป็นฝูงเป็นขบวนซึ่งจะว่ากันต่อไป เวลาไปซื้อของเพื่อนเจรจาเสียบ้างสิ ถ้าขายกุ้งเสียอัตรา ๑๒ เปอร์เซ็นต์สำหรับกุ้งแช่แข็ง ๒๐ เปอร์เซ็นต์สำหรับกุ้งปรุงแต่ง ก็อย่าไปซื้อสิโบอิ้ง เคยเอาใส่สมองบ้างไหมครับ ก็แสดงวิสัยทัศน์ไว้ตั้งแต่แถลงนโยบายปรากฏว่าไม่มีครับ นี่เกษตรกรเสนอมาตั้งแต่วันที่ ๑๒ มิถุนายน วันนั้นกุ้งขนาด ๕๐ ตัวต่อกิโลกรัม ราคา ๑๘๐ บาทครับ มาถึงเมื่อวานซืนเหลือ ๑๕๐ บาท นี่คือปัญหาที่ ๑ ที่เกิดขึ้น

ปัญหาที่ ๒ ที่เขาบอกให้ผมมาบอกกับรัฐบาลครับ รัฐมนตรีพาณิชย์ที่บอกว่าสินค้าเกษตรดี เขาฝากมาบอกว่าผลผลิตภายในประเทศไทยมันน้อย แต่เนื่องจากเราเปิดการค้าเสรีทางการเกษตร ใครจะนำเข้ากุ้งจากมาเลเซีย จากประเทศใกล้เคียงกันมาทั้งหมดนี้ภาษีเกือบจะเสียเป็น ๐ เปอร์เซ็นต์ ถ้านำเข้ามาเพื่อการบริโภค เกษตรกรคนไทยก็ไม่ขัดข้องครับถ้ากุ้งไทยไม่พอกิน แต่นี่ปรากฏว่ากุ้งไทยผลิตได้แล้ว ๙๒ เปอร์เซ็นต์ต้องส่งออกนอกประเทศ ท่านประธานทราบไหมครับ ผมก็ไม่เข้าใจว่าบริหารกันแบบไหน ในรอบปีที่ผ่านมาครับ ปี ๒๕๔๔ มีกุ้งนำเข้าจากประเทศจีน ๘๗ ตัน ปี ๒๕๔๕ กุ้งไทยเลี้ยงน้อยลงไป ทั้งตาย ทั้งราคาต่ำ กระทรวงเกษตรก็ไม่รู้ไปงมอยู่ที่ไหน โรคกุ้งก็ไม่ได้แก้ เกษตรกรดิ้นรนไม่ได้ก็ต้องหยุดเลี้ยง ผลผลิตเมืองไทยต่ำ กุ้งนำเข้า

จากจีนเพิ่มจาก ๘๗ ตันในปี ๒๕๔๕ เป็น ๓,๒๓๘ ตัน อัตราการขยายตัวเขาคิดเป็นเปอร์เซ็นต์แล้วครับ ๒,๓๑๔ เปอร์เซ็นต์ นี่ยังไม่นับที่นำเข้าต้นปีขนกันทะลักมหาศาล นำเข้าจากพม่าครับ ปี ๒๕๔๔ นำเข้า ๙๓๓ ตัน มาถึงปี ๒๕๔๕ นำเข้าเป็น ๒,๒๓๕ ตัน ถามว่านำเข้ามาแล้วเกษตรกรใครได้ประโยชน์ครับ ไม่มีครับเกษตรกรไทย คุณภาพกุ้งไทยเหนือกว่ากุ้งพม่า พม่ามีปัญหาเรื่องสิทธิมนุษยชนก็โดนกีดกันทางการค้า ก็ทะลักกุ้งเข้ามาตลาดไทย ว่าพ่อค้าก็ไม่ได้หรอกครับ พ่อค้าใครก็อยากซื้อของถูกไปขายแพง แต่ถามว่ากระทรวงพาณิชย์ที่มีกรม กอง กันอยู่เต็มหมดได้ใช้สติส่วนไหนในการแก้ปัญหาให้เกษตรกรหรือไม่ กุ้งจากจีนครับวันนี้จีนเป็นผู้ผลิตรายใหญ่ที่สุดในโลก ผลผลิตมากกว่าไทย แต่ปรากฏว่ากุ้งจากจีนทะลักเข้าไทย แปรรูปมาแช่แข็งแล้วส่งออกจากไทย ----------

๒ ปัญหานี้ถามว่ากระทรวงพาณิชย์ไปทำอะไรอยู่ครับ ก็ไหนบอกว่าส่งออกดี แต่ถ้าเอาของเกษตรกรจากจีน จากพม่ามาแข่แข็งแล้วส่งออกแล้วบอกว่าดี ผมบอกท่านบริหารผิดประเทศแล้วครับ แถลงนโยบายรัฐบาลไว้กับสภา ผมกล่าวให้ท่านประธานฟังเมื่อสักครู่แล้วตั้งแต่เริ่มต้นท่านนายกบอกไว้อย่างนั้น การบริหารงานต้องบริหารที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานแห่งข้อมูล ความรอบรู้และสติปัญญา เข้าใจในรากเหง้าแห่งปัญญา ผลผลิตมากราคาถูกยังพอกล้อมแกล้ม แต่ผลผลิตน้อยแล้วราคาตกต่ำลงหายไปครึ่งหนึ่ง ผมบอกได้เลยว่าปล่อยให้กระทรวงพาณิชย์บริหารงบประมาณไป ๔,๐๐๐ กว่าล้านบาทลำบากครับท่าน แล้วผมเรียนเตือนด้วยท่านไม่อยู่ในนี้ก็คงได้ยินเสียงครับ เรียนเตือนท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ที่คุยโอ่กลางสภาทุกครั้งด้วยครับ เดี๋ยวจะมีสินค้าแต่ละตัวที่ท่านคุยโอ่ ท่านมานั่งฟัง สินค้าเกษตรกรส่งออกดี ราคาเกษตรกรดี ที่ท่านรัฐมนตรีพร่ำบ่น ท่านลงไปดูข้อเท็จจริงเสียบ้าง เกษตรกรเขารู้ครับแล้วโดยเฉพาะเกษตรกรนากุ้งนี่รู้ครับ เขานัดหมายกันแล้วครับ นัดหมายจะมาหารือครับแต่ท่านประธานทราบไหมครับ เกษตรกรเลี้ยงกุ้งไม่เคยคิดจะมาหารือกับกระทรวงพาณิชย์ครับไม่เคยคิดที่จะมานัดหมายมาเจอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์เลยครับ เพราะ ๒ ปีที่ผ่านมาพอแล้วครับกับบริหารราชการแบบคุยโอ่อย่างเดียวถึงราคาสินค้า เขานัดหมายใครครับ นี่ผมบอกให้รู้ล่วงหน้าอาทิตย์หน้าเขาจะมาครับ เขานัดหมายน้องสาวกับนายกรัฐมนตรีครับเขาถืออำนาจเป็นจริงอยู่ที่นั่น บ้านเมืองเรากระทรวงพาณิชย์ไม่ต้องได้รับงบประมาณก็ได้ครับเวลาเกษตรกรมีปัญหาเขาไปที่นั่นล่ะครับ ศูนย์กลางอำนาจของประเทศที่เป็นจริงอยู่นั่นกระทรวงพาณิชย์ไม่มีความจำเป็นครับ เพราะฉะนั้นผมเรียนกับท่านประธานสภาได้เลยครับว่าการตั้งงบประมาณของกระทรวงพาณิชย์ไม่ได้สะท้อนนโยบายรัฐบาลที่แถลงไว้กับสภา สิ่งที่กระทรวงพาณิชย์พยายามชี้แจง ตื่นเช้าขึ้นมาเมื่อเช้าก็เห็นกรมการค้าต่างประเทศครับ ตั้งงบโฆษณากันทางจอโทรทัศน์ โฆษณากันทุกวัน เราเสียเปล่าไปกับวิธีการโฆษณาชวนเชื่อทางโทรทัศน์มากเลยครับ เพราะเกษตรกรไม่ใช่คนโง่ครับ แต่ก็ไม่อยากมารบกวนรัฐบาลหน้าทำเนียบ หน้าสภาบ่อยนัก ผมคิดว่ารีบไปแก้ปัญหาเสียเถอะ คือถ้าแก้ปัญหาเรื่องผลผลิตน้อยและราคาตกต่ำไม่ได้นี่ผมคิดว่าลำบากครับ ตั้งงบประมาณไปกี่พันล้านก็สูญเปล่าครับนโยบายที่แถลงต่อสภาก็ว่ากันไปอย่างนั้น ผมจึงเห็นว่ากระทรวงพาณิชย์ท่านรัฐมนตรีต้องมา

ชี้แจงกันหน่อยครับ ก็อยากฟังท่านชี้แจงครับ เพราะท่านชี้แจงแต่ละทีฟังรื่นหูดีครับ ขอบคุณมากครับ

นายพินิจ จันทร์สมบูรณ์ (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ ท่านประธานผมใช้สิทธิประท้วงนิดครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : เชิญ จะประท้วงอะไร

นายพินิจ จันทร์สมบูรณ์ (บัญชีรายชื่อ) : ผม พินิจ จันทร์สมบูรณ์ พรรคไทยรักไทย ส.ส. บัญชีรายชื่อ ขออนุญาตประท้วงท่านผู้อภิปรายในข้อ ๖๓ ถูกพาดพิงครับในวรรคสองครับ ด้วยความเคารพที่ผมได้เคยพูดถึงเรื่องลิ้นจี่ จริงอยู่ผมช่วยขายลิ้นจี่ ๕ ตัน แล้วกรมการค้าภายในนี่ขายแค่ ๒ ตัน เหตุผลที่ขายลิ้นจี่ผมไม่ได้กำไรเลยนะครับ และเป็นความจริงที่กราบเรียนให้ท่านประธานทราบและประชาชนจะได้เข้าใจถูกว่าผมไปขายลิ้นจี่เพราะในฐานะที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่บอกว่าให้กระจายลิ้นจี่ออกไปทั่วประเทศ ข้อที่ ๑ และข้อที่ ๒ รับจำนำลิ้นจี่กระป๋อง แต่ผลที่สุดกระทรวงพาณิชย์ไม่ได้ทำหรอกครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : เชิญ

นายยงยุทธ สุวภาพ (เชียงใหม่) : ครับ ขออนุญาตพาดพิงครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ไม่มีอะไรเสียหายนี่ครับ

นายยงยุทธ สุวภาพ (เชียงใหม่) : มีครับ มีนิดหน่อยครับ เพราะไปด้วยกันครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ลองฟังดูนะครับ เชิญครับ

นายยงยุทธ สุวภาพ (เชียงใหม่) : เรียนท่านประธาน ผม ยงยุทธ สุวภาพ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากเชียงใหม่ พรรคประชาธิปัตย์ครับ คือขั้นตอนอย่างนี้ท่านประธานครับ ก่อนที่ลิ้นจี่จะออกภายใน ๒ - ๓ เดือนพี่น้องเกษตรกร สหกรณ์ลิ้นจี่มีการประชุมหารือที่ศาลากลาง ที่ผู้ว่าราชการจังหวัด และก็ทำขบวนการบอกว่า ลิ้นจี่ตรงนี้มีปัญหาแน่นอนนะ ก็ทำหนังสือเรียนถึงผู้ว่า ผู้ว่าทำหนังสือถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ให้ช่วยดำเนินการหน่อย มาตรการให้กระจายลิ้นจี่ออกไปทั่วประเทศ ให้รับจำนำลิ้นจี่กระป๋อง แต่เป็นอย่างไรครับตอนนี้ลิ้นจี่ร่วงหมด ร่วงหมดเป็นอย่างไรครับ เกษตรกรปีหนึ่งได้ผลผลิตตรงนี้กลับไม่ได้ ก็เสียเก๊าครับ เสียต้นครับ ลิ้นจี่ก็ร่วงสู่ต้นหมดเพราะเสียหาย พอจะเก็บก็ไม่คุ้มทุนครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : เชิญสมาชิกไทยรักไทยครับ เชิญครับท่านมานิตย์ครับ

นายมานิตย์ สังข์พุ่ม (สุรินทร์) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม มานิตย์ สังข์พุ่ม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสุรินทร์ สังกัดพรรคไทยรักไทย ก็นั่งฟังตั้งแต่ท่านนายกได้แถลงตั้งแต่เบื้องต้นตอนเช้ามาถึงเวลาขณะนี้ก็สับสนอยู่ ว่าวันนี้นั้นอภิปรายงบประมาณหรือว่าอภิปรายไม่ไว้วางใจ แต่ผมเองนั้นวันนี้กราบเรียนกับท่านประธานว่างบประมาณของรัฐบาลปีพุทธศักราช ๒๕๔๗ นั้นรับอย่างเต็มใจ เหตุผลมีอยู่ไม่ค่อยมากเท่าไรหรอกครับท่านประธาน ซึ่งจริง ๆ แล้วสภาแห่งนี้นั้นก็ประชุมในเรื่องงบประมาณ พ.ร.บ. งบประมาณกันมาทุกปี ๓ ปีของรัฐบาลนี้ที่มาเขียนงบประมาณ ปีแรกนั้นค่อนข้างที่จะไม่แตกต่างกับรัฐบาลอื่น ๆ แต่พอปีที่แล้วสภาแห่งนี้นั้นค่อนข้างที่จะอภิปรายกันอย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะพี่น้องผมซีกฝ่ายค้าน ขออนุญาตที่ต้องเอ่ย ไม่ถึงกับเสียหายนะครับ ค่อนข้างที่จะรับไม่ได้ในปีที่แล้ว ผมเองนั้นก็จะลุกขึ้นมาอภิปรายก็ยังสับสนอยู่ว่า ดูว่าการเขียนงบประมาณยุทธศาสตร์ใหม่แบบบูรณาการนั้น เวลาเขามาบริหารจริง ๆ นั้นซึ่งไม่มีแผนงานและโครงการรองรับนั้นสามารถทำได้ดีกว่าในอดีตหรือไม่ เพราะในอดีตนั้นได้เขียนกันมาเหมือนกันเกือบทุกรัฐบาล พอมารัฐบาลที่แล้วนั้นวิวัฒนาการ ก็พิสูจน์ให้เห็นนะครับว่า ๑ ปีเต็ม ๆ ที่ผ่านมานั้น การบริหารงบประมาณแบบบูรณาการนั้นสามารถทำได้ดีและก็แก้ปัญหา

ให้กับประชาชน แก้ปัญหาให้กับประเทศชาตินั้นได้ดีกว่าในอดีต เหมือนกับเพื่อนสมาชิกผม หลายคนที่อภิปรายไปแล้วว่าต้องทำไปตามโครงการในอดีต แต่วันนี้สามารถถ่ายโอนกันได้ สามารถที่จะแก้ปัญหาได้ ก็ทำให้เป็นเหตุผลประการแรกที่บอกว่างบประมาณในปีนี้นั้นเชื่อมือในการบริหารของรัฐบาลชุดนี้ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมคงที่จะไม่คุยไปถึงปัญหาใหญ่ ๆ ปัญหาหลักในต่างประเทศ เพราะหลายท่านนั้นก็ได้คุยกันมาตั้งแต่เช้า แต่จริง ๆ แล้วในการทำงบประมาณทั้งหมดทั้ง ๕ ยุทธศาสตร์ ๒๖ แผนงานนั้นล้วนแล้วแต่เป็นการบริหารจัดการภายในประเทศ เอาละครับ ในเรื่องของต่างประเทศนั้น ในเรื่องของการค้าขาย ในเรื่องของการต่างประเทศนั้นก็เป็นเรื่องตามความจำเป็นที่จะต้องทำกัน แต่สิ่งหนึ่งที่เราได้คุยกันมาตั้งแต่เช้าที่ผมนั่งฟัง โดยเฉพาะพี่น้องซีกฝ่ายค้านของผมบอกว่าเป็นห่วงในเรื่องของเงินที่เอามาบริหาร เพราะเป็นภาษีมาจากพี่น้องประชาชน ท่านประธานครับ ผมอายุไม่มากวันนี้ท่านประธานก็คงจะนั่งอยู่ในสภานี้มานาน คำว่า เงินรายได้ นั้นแน่นอนครับ มาจากการจัดเก็บภาษี แล้วก็เป็นห่วงกันเหลือเกิน แต่ผมไม่เคยเห็นว่าบ้านนี้เมืองนี้นั้นมีรัฐบาลไหน เหมือนกับรัฐบาลนี้ครับ ที่นำเงินจากการเก็บภาษีของพี่น้องสะท้อนกลับไปยังพี่น้องได้มากเหมือนกับรัฐบาลนี้ ๒ ปีที่ผ่านมามีโครงการต่าง ๆ ที่ลงไปสู่ให้กับพ่อแม่พี่น้อง ตาสี ตาสา ยายมี ยายมา กันอย่างแท้จริง มันไม่เหมือนกับในอดีต เก็บภาษีมาเป็นงบประมาณแล้วก็มาบริหารในปลายยอดเป็นภาพรวม แต่คนที่เป็นหนี้ให้กับประเทศชาติด้วยนั้นกลับเป็นประชาชนชั้นรากหญ้าซึ่งมีมากที่สุดในประเทศ คือตาสี ตาสา วันนี้พี่น้องของผม ผมอาจจะเป็นผู้แทนบ้านนอก เหมือนบางครั้งได้นั่งฟังอภิปรายว่าที่ให้เงินกองทุนหมู่บ้านไปหมู่บ้านละล้านนั้น เอาไปซื้อโทรศัพท์มือถือบ้าง เอาไปทำอีลุ่ยฉุยแฉกบ้าง รู้ไม่จริงครับ ท่านประธานครับ ----------

ถ้ารู้จริงถ้าเป็นผู้แทนชนบทเป็นผู้แทนบ้านนอกอย่างพวกผมนั้นวันนี้เราจะเห็นว่าเงินเหล่านี้ที่ท่านนายกรัฐมนตรีทักษิณ หรือที่รัฐบาลชุดนี้ได้เอาไปให้กับพี่น้องประชาชนของผมนั้นมันเกิดประโยชน์อย่างมหาศาล แล้วก็มากมาย วันนี้ในชุมชนชนบทสามารถสร้างงานขึ้นมาได้ในระดับหนึ่ง แต่ผมเชื่อเหลือเกินว่าอีกไม่นานฐานรากหญ้าของประเทศจะมีการพัฒนาแบบยั่งยืน แล้วก็คงทนสามารถที่จะแก้ปัญหาให้กับประเทศได้อย่างเข้มแข็ง ก็อยากที่จะบอกกับท่านประธานสั้น ๆ ว่าวันนี้พี่น้องของผมนั้นเราได้รับอานิสงส์จากตรงนี้ ไปบ้านไหนยังถามอีกว่ามีให้อีกไหม เพราะวันนี้ในการสร้างกลุ่มอาชีพให้มันเข้มแข็งนั้นยังขาดงบประมาณอยู่ ยังอยากได้ส่วนเหล่านี้

ท่านประธานครับด้วยเวลาจำกัดนะครับก็ขอผ่านจะไปคุยในเรื่องของท้องถิ่นนิดหนึ่ง ก็เห็นรัฐบาลนี้วันนี้ได้เขียนงบประมาณที่เพิ่มให้กับท้องถิ่นขึ้นมาในปีนี้อีกเปอร์เซ็นต์กว่า ๆ ของงบประมาณ ๑ ล้านล้านกว่าบาทนั้นก็ทำให้วันนี้ท้องถิ่นนั้นเข้มแข็งขึ้นมาเป็นลำดับ แล้วก็ดีใจที่รัฐบาลมีความจริงใจกับท้องถิ่นที่ให้ท้องถิ่นซึ่งผู้รู้ปัญหากับชุมชนอย่างแท้จริงนั้นไปแก้ปัญหาโดยเฉพาะ อบต. เห็นท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมานั่งอยู่นิดหนึ่ง ผมไม่อยากให้เราดูแลแต่ อบต. อย่างเดียว ก็อยากที่จะให้ดูแลในเรื่องสวัสดิการ ขวัญกำลังใจของหน่วยงานปกครองบ้างก็คือกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งวันนี้เริ่มที่จะคุยกันไม่รู้เรื่อง เพราะกลุ่มหนึ่งนั้นรัฐบาลได้ดูแลอย่างดีเยี่ยม อีกกลุ่มหนึ่งนั้นก็คือกลุ่มของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านนั้นเพียงเพิ่มขึ้นมาเป็นลำดับไม่มากนัก ก็อยากที่จะฝากไว้ แล้วก็อยากจะฝากในเรื่องของกลุ่มอาชีพส่งเสริมอาชีพของแม่บ้านซึ่งรัฐบาลได้นำเงินกองทุนหมู่บ้านไปให้ก็ดี ได้ทำหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ วันนี้เห็น ฯพณฯ สมศักดิ์ได้วางแผนที่จะเปิดตลาดในกรุงเทพ เปิดตลาดของเมืองทองที่จะให้แม่บ้านนำสินค้ามาจำหน่ายนั้นคิดว่าเป็นเรื่องที่ดี แล้วก็อยากให้รัฐบาลรีบดำเนินการอย่างเร่งด่วน เพราะวันนี้ส่วนหนึ่งที่กู้เงินกองทุนไปนั้นก็ไปสร้างอาชีพ แต่การที่จะนำมาจำหน่ายได้นั้นก็มีปัญหาและอุปสรรคในเรื่องของการตลาดอยู่บ้างในบางส่วน

ก็อยากจะฝากอีกเรื่องหนึ่งนะครับเรื่องสุดท้ายก็คือในเรื่องของการปฏิรูปทางการศึกษา ก็ได้เห็นงบประมาณวันนี้เตรียมพร้อมแล้วที่จะให้กับวงการศึกษาได้ดำเนินการอย่างเร่งด่วน ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของเงินวิทยฐานะของเพื่อนครูบาอาจารย์ที่หลายคนบอกว่ารัฐบาลนี้นั้นไม่มีความจริงใจ จริง ๆ ไม่หรอกครับวันนี้พี่น้องบ้านครูผมรู้ โดยเฉพาะที่

จังหวัดสุรินทร์ผม หรือภาคอีสานของผมนั้นเขารู้ว่ารัฐบาลของเรามีความตั้งใจ แต่ก็อยากให้ดำเนินการให้เร่งรีบกว่านี้อีกนิดหนึ่งนะครับเพื่อที่จะเป็นประโยชน์ก็คงที่จะใช้เวลาเพียงสั้น ๆ นะครับ ขอบคุณท่านประธาน แล้วก็บอกว่ารัฐบาลนี้นั้นได้เตรียมการในการจัดทำงบประมาณของปีพุทธศักราช ๒๕๔๗ นั้นได้อย่างสมบูรณ์ แล้วก็ขอฝากกรรมาธิการที่ไปเป็นกรรมาธิการงบประมาณนะครับ อยากให้เห็นทุกอย่างที่เกิดขึ้นทั้ง ๕ ยุทธศาสตร์และ ๒๖ แผนงานเพื่อเป็นประโยชน์ให้กับประเทศชาติในปีข้างหน้าอย่างดีขึ้นครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : คุณเรวัตครับ

นายเรวัต สิรินุกุล (กาญจนบุรี) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายเรวัต สิรินุกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาญจนบุรี พรรคประชาธิปัตย์ งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๗ ซึ่งสภากำลังพิจารณาอยู่นี้นั้น กระผมใคร่กราบเรียนว่าได้ฟังท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ได้ชี้แจงไปเมื่อสักครู่ ฟังแล้วก็เพลินดีครับและสบายใจด้วย แต่ถ้าหากว่าท่านจะได้ไปดูแล้วก็ไปตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้ว ในวิถีชีวิตของพี่น้องประชาชนในขณะนี้ครับทั้งในปัจจุบันแล้วก็อนาคตเป็นห่วงครับ เป็นห่วงอนาคตที่จะมีหนี้สินเพิ่มขึ้นตรงนี้เป็นเรื่องจริงนะครับ ----------

ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่าเมื่อสักครู่ก็ได้ฟังท่านวิทยา แก้วภราดัย ท่านได้พูดถึงกระทรวงพาณิชย์ไปแล้ว ก็อยากจะเห็นครับว่ากระทรวงพาณิชย์นั้นที่ได้พูดว่าสินค้าการเกษตรในปี ๒๕๔๗ นั้นไม่มีปัญหา ส่งออกก็จะดีขึ้น ผมอยากเห็นจริง ๆ และถ้าเป็นอย่างนั้นจริง ๆ ผมก็ดีใจด้วยแทนพี่น้องประชาชน ท่านวิทยาได้พูดถึงกระทรวงพาณิชย์หลายเรื่อง แล้วก็ได้กล่าวถึงว่าคณะกรรมาธิการการพาณิชย์ได้ไปประเทศยุโรปมาหรือในสหภาพยุโรป ผมอยากจะกราบเรียนว่าคณะกรรมาธิการการพาณิชย์นั้นได้ไปศึกษาดูงานที่ประเทศสวิสเซอร์แลนด์นะครับท่านประธานตั้งแต่วันที่ ๑๓ กลับมาวันที่ ๒๒ มิถุนายน ที่สวิสเซอร์แลนด์นี่ครับ ท่านประธานก็ได้พบกับท่านดอกเตอร์ศุภชัย พาณิชภักดิ์ ก็ได้ทราบว่าทั้งเจ้าหน้าที่ที่ดับเบิ้ลยูทีโอและท่านดอกเตอร์ศุภชัยนั้นได้ทำหน้าที่อย่างดีเยี่ยม ท่านดอกเตอร์ศุภชัยก็พยายามไปในประเทศอียูทั้งหลายไปคุยครับ ไปคุยถึงปัญหาเรื่องสินค้าเกษตรที่จะเข้าอียูนะครับ แล้วคุยถึงการกีดกันสินค้าต่าง ๆ และในเรื่องของเจ้าหน้าที่ของดับเบิ้ลยูทีโอนั้นอะไรที่มันขัดต่อดับเบิ้ลทีโอก็กำลังจะฟ้องร้อง ผมก็บอกว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องดีครับ เป็นเรื่องที่สำคัญก็ฟ้องไปเลย เพื่อที่จะให้ประเทศไทยนั้นสามารถส่งสินค้าไปสู่ประเทศสหภาพยุโรปได้ในอิตาลีนี่ครับท่านประธาน ซึ่งในเดือนกรกฎาคมเขาจะเป็นประธานประชุมสหภาพยุโรป ก็ได้คุยกับรัฐมนตรีช่วยของเขา ก็ปรากฏว่าเรื่องราวทั้งหลายเกี่ยวกับการตรวจเข้มของกุ้งและไก่แช่แข็งตรวจร้อยเปอร์เซ็นต์ ซึ่งขณะนี้ก็ปรากฏว่าได้ยกเลิกไปแล้ว แต่ว่าการปฏิบัติยังไม่เริ่มต้น ทางรัฐมนตรีช่วยก็ยังไม่รู้เรื่องด้วย ผมก็เลยทำให้สงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของเราที่นั่นไม่ได้คุยเรื่องนี้หรือไม่ได้ติดตามเรื่องนี้หรืออย่างไร เขาจึงไม่รู้เรื่อง อย่างนี้เป็นต้นครับ แต่ว่าเขาก็รับปากนะครับว่าจะช่วยในฐานะที่เขาเป็นประธานดำเนินการในเรื่องนี้อยู่ แล้วเขายังกราบเรียนต่ออีกนะครับว่าเขานี่อยากจะมาดูรายละเอียดในประเทศไทย คณะกรรมาธิการของผมก็ได้ทำหนังสือถึง ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ว่าให้เชิญเขามาด้วยเพื่อเจรจาเพื่อเป็นประโยชน์ต่อประเทศไทยในการนำเข้าสินค้าต่าง ๆ ไปสู่สหภาพยุโรป สำหรับประเทศสเปนนะครับท่านประธานก็เช่นเดียวกัน ก็พร้อมที่จะสนับสนุนให้กับประเทศไทยในการนำสินค้าส่งเข้าไปขาย แต่เขาก็ฝากมาครับ ฝากเข้ามาเรื่องของเหล็กกรีด แล้วก็เรื่องของหินอ่อนอย่างนี้เป็นต้น ฝากมา ก็เพื่อที่จะให้เอื้ออำนวยซึ่งกันและกัน กระผมก็คิดว่าเป็นประโยชน์ซึ่งกันและกันเช่นเดียวกัน นี่คือส่วนที่กระผมอยากจะกราบเรียนว่าเรื่องนี้ก็เป็นส่วนที่ได้พาดพิงและเป็นส่วนที่

อยากจะกราบเรียนว่าคณะกรรมาธิการการพาณิชย์นั้นได้ไปทำหน้าที่อะไรบ้าง ก็บังเอิญมาเห็นหนังสือพิมพ์ไทยรัฐนี่ครับ วันที่ ๒๕ วันนี้เองก็ได้ลงข่าวพาดหัว เกษตรโชว์กึ๋นปลดแอกกุ้ง ผู้ส่งออกเฮ อียูยอมอ่อนข้อปลดมาตรการตรวจเข้มร้อยเปอร์เซ็นต์สินค้ากุ้งไทย ก็เป็นเรื่องของเกษตรที่ไปดำเนินการ ก็เป็นเรื่องจริงครับ ในการประชุมนั้นก็มีเจ้าหน้าที่ของเกษตรมาชี้แจงพาดอกเตอร์มาของทางอิตาลี ----------

ก็เป็นเรื่องที่น่าดีใจว่าเรื่องอย่างนี้ก็ทางกระทรวงพาณิชย์ของเรา กระทรวงเกษตรนั้น ไม่ได้ร่วมมือกันที่จะดำเนินการ ท่านประธานครับ งบประมาณในปี ๒๕๔๗ ถ้าหากว่าจะพิจารณาโครงสร้างของงบประมาณ ท่านประธานครับในปี ๒๕๔๖ เทียบกับปี ๒๕๔๗ เกือบจะไม่มีข้อแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญเลย ท่านประธานดูนะครับ รายจ่ายประจำปี ๒๕๔๖ เท่ากับร้อยละ ๗๕.๔ ปี ๒๕๔๗ ร้อยละ ๗๕.๒ ลดลงร้อยละ .๒ รายจ่ายลงทุนปี ๒๕๔๖ เท่ากับร้อยละ ๒๑.๑ ปี ๒๕๔๗ ร้อยละ ๒๑.๕ เพิ่มขึ้นร้อยละ .๔ ชำระคืนเงินกู้ในปี ๒๕๔๖ เท่ากับร้อยละ ๓.๕ ปี ๒๕๔๗ ร้อยละ ๓.๓ ลดลงร้อยละ .๒ ลดลงและเพิ่มขึ้นนี่ครับท่านประธานครับเป็นจุดทศนิยมซึ่งเท่ากันพอดี ดังนั้นกระผมจึงเห็นว่างบประมาณของปี ๒๕๔๗ ประเทศไทยเรานั้นก็จะเป็นเช่นเดียวกับปี ๒๕๔๖ ที่นี้มาดูนะครับท่านประธานที่ได้พูดกันมากว่าภาษีที่เก็บได้ซึ่งมียอดจำนวนถึง ๙๖๖,๒๐๐ ล้านบาทนั้นมากกว่าปี ๒๕๔๖ ๑๐๐,๒๒๐ ล้านบาท ซึ่งโดยการจัดเก็บของกรม ก็มีกรมอยู่ ๓ กรมด้วยกัน กรมสรรพากร กรมสรรพสามิต กรมศุลกากร ที่กระผมอยากจะกราบเรียนตรงนี้ ซึ่งความจริงแล้วท่านหัวหน้าพรรคของผม ท่านกอร์ปศักดิ์ก็ดีได้พูดถึง แต่สิ่งที่กระผมอยากจะกราบเรียนเพิ่มเติมก็คือว่า โดยข้อเท็จจริงในความเป็นจริงต้องยอมรับนะครับว่า ในส่วนที่เป็นภาษีธรรมดาที่ค้าขายกันธรรมดาก็มีครับ แต่ในส่วนที่สำคัญที่ไปเรียกเก็บซึ่งห้างร้านค้าต่าง ๆ ก็ดียังไม่ชำระภาษีอย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย ตรงนี้ครับก็เป็นหน้าที่ของกรมสรรพากรไปรีดหรือว่าไปตรวจอย่างเข้มงวดหรือว่าไปเก็บให้เต็มเม็ดเต็มหน่วยก็แล้วแต่ ก็เป็นส่วนหนึ่งนะครับที่สำคัญ ในส่วนของกรมสรรพสามิตก็ดี ภาษีที่เพิ่มขึ้นก็เป็นเรื่องเกี่ยวกับโทรคมนาคมไปเก็บจากโทรคมนาคม ไปเก็บจากสลากกินแบ่งนะครับ ของกรมศุลกากรก็ดีเป็นเรื่องที่เก็บจากผู้ซื้อรถยนต์เพิ่มขึ้น ซึ่งท่านกอร์ปศักดิ์ก็ได้อธิบายไปแล้ว ตรงนี้เป็นเรื่องจริงครับเมื่อเป็นเช่นนี้ก็ไม่มีผลกระทบที่ว่าเศรษฐกิจจะดีขึ้น หรือไม่มีผลกระทบอย่างไรทั้งสิ้นที่จะทำให้พี่น้องประชาชนกินดีอยู่ดี เพราะว่าไม่ใช่เกิดจากการค้าหรือเกิดจากการทำมาหากินโดยแท้จริง ผมอยากจะเรียนนะครับว่า อยากจะให้รัฐบาลไปดูข้อเท็จจริงจริง ๆ ว่าพี่น้องประชาชนขณะนี้เป็นอย่างไร เป็นอย่างไรครับ ไปตรวจความเป็นจริงเถอะครับ พี่น้องประชาชนขณะนี้ยอมรับว่ามีเงินใช้พอสมควรก็ด้วยเหตุที่รัฐบาลอัดฉีด

เงินลงไปครับ ไม่ว่าเงินกองทุนหมู่บ้านก็ดี หรือเงินช่วยเหลือเงินกู้ต่าง ๆ ก็ได้ แต่ตรงนี้ครับท่านประธานครับก็เป็นภาระ เป็นความเป็นห่วงทั้งในปัจจุบันและในอนาคต ท่านประธานต้องเช็คครับ ต้องเอาไปตรวจดู รัฐบาลตรวจสอบได้ครับ ที่ดีก็มี แต่ไม่ดีก็มีมาก ท่านไปตรวจเถอะครับว่าเดี๋ยวนี้ครับที่ผ่านมาการชำระเงินคืนเงินกองทุนด้วยความยากลำบากครับ ต้องไปกู้หนี้ยืมสินเขานะครับท่านประธาน ร้อยละ ๕ บ้าง ร้อยละ ๑๐ บ้างเพื่อเอามาคืน เสร็จแล้วก็กู้ใหม่ กู้ใหม่ก็ไม่เท่าเดิมครับ เพราะที่ส่งดอกเบี้ยไปก็ขาดก็เป็นหนี้สินที่เพิ่มขึ้น นี่เป็นเรื่องจริงในชีวิตประจำ ชีวิตวันนี้ของพี่น้องประชาชน ตรวจสอบได้ครับ ผมอยากจะให้ตรวจสอบข้อเท็จจริง ----------

สิ่งที่กระผมอยากจะกราบเรียนว่างบประมาณนี่ครับ ซึ่งกระผมถือได้ว่าเป็นเรื่องที่สำคัญ แต่การจัดสรรงบประมาณในปี ๒๕๔๗ นี้ซึ่งก็ไม่แตกต่างกับปี ๒๕๔๖ กระผมก็ยังไม่อยากจะหวังว่ามันจะดีขึ้น แต่ถ้าหากว่ารัฐบาลก็ดี กระทรวงพาณิชย์ก็ดีบอกว่าจะดีขึ้นก็ต้องดูกันต่อไป ในส่วนของกระทรวงพาณิชย์นี่ท่านประธานครับ อีกเรื่องหนึ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนก็คือว่าเงินที่ใช้จ่ายสำหรับดูแลหรือการเจรจานี่ ซึ่งมีถึง ๓ กรมด้วยกัน สำนักงานปลัดก็ดี กรมการค้าต่างประเทศก็ดี กรมส่งเสริมการส่งออกก็ดีนะครับ มีรายจ่ายตรงนี้ ๒๐๐ กว่าล้านบาท ซึ่งความจริงกระผมคิดว่า ๒๐๐ กว่าล้านบาทนี่ไม่มากครับ ในขณะที่จะต้องส่งสินค้าไปเป็นแสน ๆ ล้านบาทนั้น กระผมว่าไม่มาก แต่ความสำคัญอยู่ที่ว่าการเจรจานั้นเกิดประโยชน์อย่างไรหรือไม่ การเจรจานั้นทำให้สามารถที่จะขายสินค้าเข้าสู่ในประเทศทั่วโลกได้หรือไม่ อย่างไร ตรงนี้เป็นเรื่องสำคัญ ผมจึงอยากจะเห็นว่ากระทรวงพาณิชย์นี่ซึ่งอยากจะเห็นจริง ๆ ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ได้พูดไว้ ท่านประธานครับ ในส่วนของกระทรวงพาณิชย์กระผมคิดว่าเป็นเรื่องสำคัญ เพราะว่าปากท้องของพี่น้องประชาชนจะกินดีอยู่ดีแค่ไหนนั้นขึ้นอยู่กับกระทรวงนี้ ขณะนี้ข้าวของแพงก็ไม่มีใครบ่นครับ ท่านประธานครับ ไม่มีใครพูดอะไร พูดไปก็ไม่มีประโยชน์อะไรมาก แต่ว่าแพงจริง ๆ ครับ ท่านประธานครับ

อีกเรื่องหนึ่งที่ผมอยากจะกราบเรียน เมื่อกี้นี้ท่านสมาชิกก็ได้พูดถึงการค้าปลีกไปแล้ว มีการค้าปลีกที่ในขณะนี้พี่น้องประชาชนดิ้นรนครับท่านประธาน ค้าปลีกในเมืองไทยไม่ค่อยดีก็ดิ้นรนไปขายปลีกในต่างประเทศ ตรงนี้ก็เป็นสิ่งที่ไม่น่าเชื่อครับท่านประธาน ถ้าท่านประธานไปดูเขาค้าขายกันแล้วจะเห็นว่านำเงินเข้าประเทศหลายหมื่นล้านบาท มีตลอดทั้งปีเป็นหมื่นเป็นแสนล้านบาทครับ แต่ว่าไม่มีใครดูแล ไม่มีหน่วยงานไหนดูแลเลย ท่านประธานครับ เพราะฉะนั้นผมอยากจะเห็นกระทรวงพาณิชย์ดูแลตรงนี้ด้วย คณะกรรมาธิการการพาณิชย์ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญตรงนี้ ก็ได้ตั้งชมรมผู้ค้าปลีกนานาชาติขึ้น เพื่อที่จะให้เป็นกรอบแล้วก็ให้เป็นคณะที่พึ่งของแม่ค้าพ่อค้าทั้งหลายที่จะไปขายปลีกในต่างประเทศ ตรงนี้เป็นเรื่องสำคัญครับ ท่านประธานครับ ท่านประธานจะเห็นว่าพี่น้องของเราไปขายแรงงานในต่างประเทศได้เงินมามากมาย ตรงนี้ก็เช่นเดียวกัน เขาก็ดิ้นรนไปขายในต่างประเทศ ก็จึงอยากจะกราบเรียนว่ากระทรวงพาณิชย์ต้องดูแลตรงนี้ด้วย ผมเองต้องกราบเรียนถึงอธิบดีคนที่แล้วนะครับ ท่านบรรพต ขอประทานโทษที่เอ่ยนาม ท่านบรรพต หงส์ทอง ท่านไปเป็นปลัดกระทรวง

เกษตรแล้ว ท่านก็รับปากว่าถ้ามีโชว์ (Show) ที่ไหน คือหมายความว่าไปโชว์แสดงสินค้าที่ไหนก็จะมีส่วนหนึ่งให้กับแม่ค้าพ่อค้าเข้าไปขายปลีกด้วย ตรงนี้ก็อยากจะกราบเรียนว่าตรงนี้เป็นเรื่องสำคัญครับ ท่านประธานครับ

อีกเรื่องหนึ่งครับ ท่านประธานครับ อยากจะกราบเรียนเราก็พูดกันดีนะครับ รัฐบาลนี้ทำดีพูดกันเยอะแยะนะครับ ไม่มีอะไรที่ไม่ดีเลย ----------

แต่ในสิ่งที่ไม่ดียังมีอีกนะครับท่านประธานครับ พี่น้องประชาชนเดือดร้อน ท่านทั้งหลายลองกลับไปซิครับ ท่านสมาชิกทั้งหลายครับ กลับไปถามในบ้านของท่าน ในนั้นยังมีอะไรที่เดือดร้อนอีกไหม ผมอยากจะบอกกับท่านประธานและสภาแห่งนี้ว่า งบประมาณรายจ่ายตรงนี้ยังไม่ได้นำไปในหลายส่วนครับ ความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนยังมีอีกเยอะนะครับท่านประธานครับ ยกตัวอย่าง อย่างไฟฟ้า ลองไปดูนะครับ ผมไม่เชื่อว่าไฟฟ้าในประเทศไทยจะสม่ำเสมอตลอด ที่อื่นผมไม่ยังทราบนะครับ แต่ผมไม่เชื่อ แต่ในจังหวัดกาญจนบุรีขนาดอยู่ติดกับแหล่งกำเนิดไฟฟ้านี่ ท่านประธานครับ ในหมู่บ้านต่าง ๆ ไฟฟ้าตกครับ ไปนี่ ๒ สาย ไปถึงปลายทาง ไฟริบหรี่ ๆ ทำให้เกิดความเสียหาย พัดลมก็ดี ตู้เย็นก็ดี นี่ตรงนี้ครับ ทำอย่างไรถึงจะให้เกิดการใช้กระแสไฟฟ้าสม่ำเสมอตลอดเลยครับ มีบ้างไหม จะทำไหม เมื่อไรอย่างนี้เป็นต้น โทรศัพท์ประจำบ้าน จะทำไหมครับ เมื่อไรจะมีให้เขาได้ใช้กันสักทีหนึ่ง ประจำบ้าน ถนนบนคันคลอง เพื่อที่จะขนถ่ายสินค้ามานี่ เขาเดือดร้อนดูแลบ้างไหม กรมชลประทานไปสำรวจไหมว่า เส้นทางนี้มีเท่าไรที่จะลาดยางให้กับพี่น้องประชาชนทำได้ไหม เงินพอไหม มีเม็ดเงินไหม ไม่มี ถ้าไม่มีเม็ดเงินทำไม่ได้ โอนไป ให้กับหน่วยงานที่เขาทำได้เสีย อย่างนี้เป็นต้น มีอีกเยอะนะครับ ที่พี่น้องประชาชนเดือดร้อน ตรงนี้เป็นเรื่องที่เราเรียกว่าการบริการขั้นมูลฐาน แต่รัฐบาลก็ทำกันเยอะแยะ ผมก็ดูแต่ละคนพูดกันดีทั้งนั้น แต่ความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนตรงนี้ดูบ้างไหม นี่คือสิ่งที่กระผมอยากจะกราบเรียนว่าเงินงบประมาณเป็นสิ่งที่จะต้องนำไปใช้ทุกเม็ดให้เกิดประโยชน์ต่อพี่น้องประชาชนทุกหมู่เหล่าด้วย ท่านประธานครับ ที่กระผมกราบเรียนมานี้นั้นผมก็เห็นว่างบประมาณรายจ่ายปี ๒๕๔๗ โดยเฉพาะทั้งส่วนรวม ในกระทรวงพาณิชย์ก็ตาม ก็ไม่แตกต่างไปจากปีที่แล้ว อย่างกระทรวงพาณิชย์ได้พูดถึงว่า งบประมาณได้น้อยลง ก็น้อยลงเนื่องจากว่าไปชำระหนี้เกาหลีเหนือไปชำระหนี้ที่ธนาคารกรุงไทยที่ขายข้าวเกาหลีเหนือเบี้ยวหนี้ ตรงนี้ก็เลยไม่ทราบเห็นบอกว่าได้มีการรับชำระมาบ้างแล้ว ไม่ทราบว่าตอนนี้ชำระมาตรงไหน เงินอยู่ตรงไหน แต่ว่าเอางบประมาณไปใช้หนี้ตลอด ชำระมาได้เท่าไรแล้ว แล้วก็ยังเหลืออีกเท่าไรแล้ว จำนวนเงินที่ต้องไปใช้เขา ๒,๐๐๐ กว่าล้าน เพราะฉะนั้นกระผมก็ขอสรุปว่างบประมาณปี ๒๕๔๗ ซึ่งกระผมเชื่อว่าไม่แตกต่างไปจาก ๒๕๔๖ แต่กระผมก็เลยไม่อยากหวังว่าทุกสิ่งทุกอย่างจะดีขึ้น แต่รัฐบาลก็บอกว่าจะดีขึ้น รัฐมนตรีกระทรวงพาณิชย์ก็บอกจะดีขึ้น ผมก็จะเฝ้าดู

ทำให้ดี ๆ เถอะครับ ถ้าไม่ดีกระผมก็ต้องถือโอกาสนี้กราบเรียนว่าก็ฟังไม่ได้ ขอบคุณครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : เชิญสมาชิกไทยรักไทยครับ สลับกันครับ ท่านประชาเชิญครับ

นายประชา ประสพดี (สมุทรปราการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายประชา ประสพดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสมุทรปราการ เขต ๓ พรรคไทยรักไทย จากร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๔๗ ที่ท่านสมาชิกได้อภิปรายไปนั้น กระผมก็ได้ศึกษาดูในหมวดต่าง ๆ หลายกระทรวง ในที่นี้ผมก็จะขออภิปรายในเรื่องของกระทรวงสาธารณสุข จากนโยบายของรัฐบาลในเรื่องของกระทรวงสาธารณสุข โดยเฉพาะอย่างยิ่ง นโยบาย ๓๐ บาทรักษาทุกโรค ที่ได้จัดงบประมาณเพิ่มเติมขึ้นกว่าปีที่ผ่านมา นับได้ว่านโยบาย ๓๐ บาทรักษาทุกโรคนั้นรัฐบาลได้สอดส่องและให้ความสำคัญกับพี่น้องประชาชนคนยากคนจนและคนที่ไม่มีโอกาสที่จะได้รักษาชีวิตและรักษาความปลอดภัยของหัวหน้าครอบครัวและสมาชิกในครอบครัวเมื่อเกิดยามเจ็บป่วย เราปฏิเสธไม่ได้ว่าวันนี้สุขภาพของพี่น้องประชาชนยังอยู่คู่กับความยากจน มีพี่น้องประชาชนอีกจำนวนมากที่เจ็บป่วยแล้วไม่มีเงินที่จะไปรักษาก็ต้องมาใช้สวัสดิการ ๓๐ บาทรักษาทุกโรคที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน ----------

อย่างเช่น ในจังหวัดของกระผมเองก็มีอดีตกำนันปัจจุบันเป็นผู้ใหญ่บ้าน เกิดอาการเส้นโลหิตในสมองแตกไปรับการรักษาโรงพยาบาลแห่งหนึ่งในโรงพยาบาลเอกชนในพื้นที่อำเภอพระสมุทรเจดีย์ ก็ได้รับการรักษาแพทย์ทำการผ่าตัดปัจจุบันก็มีชีวิตอยู่รอดปลอดภัย นโยบาย ๓๐ บาทนั้น ถ้าเราไม่ให้ความสำคัญหรือไม่เพิ่มงบประมาณไปให้ทั่วถึงทุกส่วนก็จะทำให้พี่น้องประชาชนนั้นได้รับความทุกข์ยากขึ้นอีก

ในส่วนที่ ๒ ของกระทรวงคมนาคม กระผมได้ดูแล้วว่างบประมาณของกระทรวงคมนาคมในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณ ปี ๒๕๔๗ นี้ก็มีอยู่หลายส่วนที่เพิ่มงบประมาณเข้าไป ไม่ว่าจะเป็นเรื่องถนนหนทาง ทางหลวงแผ่นดินทางหลักต่าง ๆ ที่จำเป็นที่จะต้องทำให้เศรษฐกิจหรือการเดินทางคมนาคม การขนส่งสินค้าต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแก้ไขปัญหาในด้านการจราจร ทั้งในเขตกรุงเทพ ปริมณฑลและเขตต่างจังหวัด ซึ่งจะเชื่อมโยงไปถึงการท่องเที่ยวที่จะเข้ามาสู่สถานที่สำคัญทุกภูมิภาค ทุกภาคของประเทศไทย รัฐบาลได้จัดทำงบประมาณในร่างปี ๒๕๔๗ นี้ก็ขอกราบเรียนท่านประธานว่า รัฐบาลได้จัดทำงบประมาณไว้ ก็ก่อให้เกิดประโยชน์ ก่อให้เกิดการสร้างงานอย่างจริงจัง แต่อย่างไรก็ตามก็ขอฝากเป็นข้อสังเกตไว้สักนิดหนึ่ง ขอกราบเรียนท่านประธานว่า ผมขอยกตัวอย่างในเรื่องของการจัดงบประมาณของกระทรวงคมนาคมนั้น จะเห็นได้ว่าครอบคลุมไปแล้วทุกจังหวัดทุกส่วน แต่ก็ยังมีการใช้งบประมาณบางส่วนในจังหวัดสมุทรปราการของผมเองก็ขอยกตัวอย่างขึ้นมาว่า ยังมีเส้นทางอีกหลายเส้นทางที่พี่น้องประชาชนยังต้องใช้งบประมาณอีกเป็นจำนวนมาก เช่น เส้นทางประชาอุทิศ วัดคู่สร้างซึ่งมีระดับน้ำท่วมถึง ๓๐ เซนติเมตร ปัจจุบันที่ผมกำลังอภิปรายก็ยังท่วมอยู่ และเส้นที่ ๒ คือเส้นทางสายแหลมฟ้าผ่าก็มีระดับน้ำท่วมอยู่ประมาณถึง ๖๐ เซนติเมตรมาเป็นเวลากว่า ๑๐ ปีแล้วก็ยังไม่ได้งบประมาณไปในส่วนนั้น และโดยเฉพาะอย่างยิ่งทางหลวงแผ่นดินซึ่งเป็นทางหลัก เส้นทางสุขสวัสดิ์ สาย ๓๐๓ จากตำบลบางจากถึงกรมอู่ป้อมพระจุลจอมเกล้า ก็ฝากเป็นข้อสังเกตเอาไว้นะครับ แต่ก็เห็นว่ารัฐบาลยังต้องใช้งบประมาณอีกจำนวนมาก เพราะทุกจังหวัด ทุกตำบล ทุกอำเภอก็ยังมีความจำเป็นที่จะต้องใช้งบประมาณในการแก้ไข แต่อย่างไรก็ปัจจุบัน ความเจริญถนนหนทางที่ได้ผ่านมาก็เห็นว่ามีความเจริญ ถนนหนทางก็ดีขึ้น

ส่วนในเรื่องของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผมก็ได้ศึกษาดูว่างบประมาณในปีนี้ก็เพิ่มขึ้นมาอีก ทีนี้ในเรื่องของการป้องกันและควบคุมอาชญากรรมนั้น งบประมาณของกรมตำรวจผมก็เห็นว่าใช้งบประมาณเป็นจำนวนมาก รถสายตรวจ ไม่ว่าจะเป็นอุปกรณ์รถจักรยานยนต์สายตรวจ บางสถานีก็มีสภาพชำรุดทรุดโทรม ไม่มีงบประมาณที่จะไปจัดซ่อมกระจายกันไป แต่เมื่อไปถึงแล้วก็ไม่สามารถที่จะทำให้นโยบายในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมนั้นสัมฤทธิ์ผลได้เท่าที่ควร แต่ปัจจุบันนี้จากนโยบายของรัฐบาลที่กำชับและเร่งรัดมีคุณภาพนั้น การปราบปรามในเรื่องของยาเสพติดก็จะเห็นได้ประจักษ์ว่าเกิดประโยชน์และได้ผล ยาเสพติดปัจจุบันก็แทบจะหมดสิ้นไป และปัจจุบันก็ใช้งบประมาณเป็นจำนวนมาก ในเรื่องของสำนักงานตำรวจแห่งชาติก็ยังมีปัญหาอยู่อีกบางส่วน ในเรื่องของความเป็นอยู่ของข้าราชการตำรวจระดับล่าง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของที่พัก ที่อาศัย การเบิกค่าเช่า ความเป็นอยู่ของข้าราชการตำรวจนั้น เมื่อปีที่แล้วผมก็มีโอกาสเข้าไปเป็นกรรมาธิการงบประมาณ เรื่องของสำนักงานตำรวจแห่งชาติก็ได้ตั้งข้อสังเกตไว้ว่า ที่จะเพิ่มเติมในส่วนของความเป็นอยู่ของข้าราชการตำรวจเพิ่มขึ้น แต่อย่างไรเสียก็เห็นด้วยกับการจัดงบประมาณในส่วนของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ส่วนในเรื่องของกองทุนหมู่บ้าน ๑ ล้านบาท ปัจจุบันกองทุนหมู่บ้าน ๑ ล้านบาท ก็ทำให้เกิดการจัดซื้อจัดจ้าง พี่น้องประชาชนทั่วทั้งแผ่นดินทุกภาคของประเทศไทยก็ได้รับประโยชน์ เราปฏิเสธไม่ได้ว่ากองทุนหมู่บ้าน ๑ ล้านบาทนั้นมีความจำเป็นต่อพี่น้องประชาชนตั้งแต่ระดับรากหญ้าไปจนถึงระดับชนชั้นกลาง คนที่เคยรวยก็กลับมาเป็นคนจน แต่ปัจจุบันนโยบายของรัฐบาลกองทุนหมู่บ้าน ๑ ล้านบาทนั้นก็เปลี่ยนจากคนที่เคยจนก็กลับมามีอาชีพ กลับมามีเงินใช้ กลับมามีงานทำนะครับ กองทุนหมู่บ้าน ๑ ล้านบาทนั้นก็ช่วยให้คนที่ตกงานได้มีอาชีพไปค้าไปขาย เพราะฉะนั้นงบประมาณที่ตั้งในปีนี้และรัฐบาลเองก็ได้มุ่งเน้นในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณปี ๒๕๔๗ ไว้ด้วยในเรื่องกองทุนหมู่บ้าน ๑ ล้านบาทนั้น ก็มีกองทุนหมู่บ้านจำนวนมากเกือบทุกจังหวัดได้งบประมาณเพิ่มขึ้นอีก เข้าใจว่าเป็นกองทุนหมู่บ้านอีกหมู่บ้านละ ๑ แสนบาท ซึ่ง ๑ แสนบาทนั้นเราอาจจะมองว่าเป็นเงินน้อยก็ตาม แต่สามารถที่จะทำให้เศรษฐกิจของประเทศไทยนั้นขยับขยายไปในทางที่เจริญเติบโตนะครับ คนยากคนจนเงินแค่ ๑,๐๐๐ - ๒,๐๐๐ หรือ ๕,๐๐๐ เขาหยิบยืมกู้ไปจากกองทุนหมู่บ้าน เขาก็ไปต่อท่อ ไปต่ออาชีพ ไปสร้างรายได้ ไปเลี้ยงดูครอบครัวและบุตรหลานในครอบครัวได้เป็นอย่างดี ดีกว่าปล่อยให้เขาไปกู้เงินจากนอกระบบ ร้อยละ ๒๐ ร้อยละ ๓๐ กู้ไปแล้วก็เอาชีวิตไม่รอด เศรษฐกิจก็ไม่ดี กู้ได้ ๓ วันก็กลับมาจนอีก เพราะฉะนั้นกองทุนหมู่บ้านที่รัฐบาลได้มุ่งเน้นและให้ความสำคัญไว้ในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณฉบับนี้ผมก็ขอกราบเรียนท่านประธานว่าเป็นประโยชน์จริง ๆ แม้กระทั่งในจังหวัดของกระผมเองหัวคะแนนต่างพรรคก็ยังเข้ามาเป็นประธานกองทุนหมู่บ้าน แย่งเข้ามาเป็นกรรมการกองทุนหมู่บ้านกันเป็นแถว เพราะฉะนั้นกองทุนหมู่บ้านมีความสัมพันธ์และสำคัญด้วยก็ขอกราบเรียนท่านประธานว่ากองทุนหมู่บ้านนั้นก็ก่อให้เกิดประโยชน์ ผมก็เห็นด้วยกับในเรื่องของนโยบายในส่วนนี้นะครับ ขอกลับไปในเรื่องของกระทรวงคมนาคมอีกนิดหนึ่ง กระทรวงคมนาคมนั้นงบประมาณที่ตั้งในปีนี้ก็กระจายกันไปทั่ว แต่ก็ขอฝากท่านประธานไว้อีกนิดหนึ่งว่างบประมาณในส่วนของกระทรวงคมนาคมนะครับจังหวัดสมุทรปราการเองก็เก็บภาษีได้เป็นอันดับ ๒ ของประเทศไทยนะครับ ก็อยากจะฝากเป็นข้อสังเกตเพิ่มเติมว่าสมุทรปราการนั้นก็ยังมีความจำเป็น และโดยเฉพาะอย่างยิ่งมีสนามบินสุวรรณภูมิไปเกิดขึ้นที่จังหวัดสมุทรปราการอีก เพราะฉะนั้นการขยายตัวในด้านเศรษฐกิจการคมนาคม

การเดินทางหรือการจราจรก็คงจะต้องเกิดปัญหาก็อยากจะให้งบประมาณนั้นครอบคลุมไป โดยกระจายนะครับ สำหรับผมก็ในนามของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็ขอเห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติงบประมาณปี ๒๕๔๗ ซึ่งรัฐบาลได้จัดทำมานั้นกระผมก็เห็นว่าเกิดประโยชน์ แล้วเป็นร่างพระราชบัญญัติที่ค่อนข้างจะครอบคลุมไปทุกส่วน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ท่านตรีพล เชิญครับ

- ๘๗/๑

นายตรีพล เจาะจิตต์ (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม ตรีพล เจาะจิตต์ จากนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ ประเทศเราปกครองแบบระบอบประชาธิปไตย แน่นอนครับประชาชนเป็นใหญ่ในแผ่นดิน ประชาชนนี่เขาเป็นนายจ้างเรานะครับ ประชาชนเลือกเราเข้ามาเพื่อทำงานแทนพี่น้องประชาชน นายจ้างของเรานี่แบ่งผู้แทนเป็น ๒ ส่วน ส่วนที่หนึ่งคือจ้างให้ไปทำงานบริหารก็คือคณะรัฐมนตรี อีกส่วนหนึ่งจ้างมาเพื่อที่จะพิจารณากฎหมายบ้าง เพื่อที่จะควบคุมและตรวจสอบฝ่ายบริหารบ้าง ผมก็อยากที่จะร้องเรียนท่านประธานผ่านไปยังพี่น้องประชาชนนะครับว่า ลูกจ้างที่ท่านจ้างฝ่ายบริหารรัฐมนตรีไม่ค่อยได้เอาใจใส่กับที่ท่านได้จ้างมา เพราะว่าแม้จะเป็นงบประมาณของพี่น้องประชาชนเองนี่ก็ไม่ได้มานั่งฟัง ทั้ง ๆ ที่ว่าท่านต้องเป็นลูกจ้างของประชาชนก็ยังไม่ได้สนใจ ผมขอเรียกร้องให้ท่านรัฐมนตรีได้มารับฟังและก็ได้พิจารณางบประมาณร่วมกับฝ่ายผู้ที่ทำหน้าที่ตรวจสอบ ท่านประธานที่เคารพ เมื่อกี้มีการพูดกันมากว่าเศรษฐกิจดีหรือไม่ดี และผมจะพูดชี้ให้เห็นและฟันธงว่าดีหรือไม่ดี แล้วงบประมาณปี ๒๕๔๗ จะทำให้เศรษฐกิจดีขึ้นหรือไม่ เอาให้ตรงประเด็น ว่างบประมาณที่รัฐบาลปี ๒๕๔๗ ที่กำหนดมานั้นจะทำให้เศรษฐกิจของประเทศดีขึ้นหรือไม่ ผมได้ฟังท่าน ส.ส. กอร์ปศักดิ์บอกว่ามนุษย์เงินเดือนไม่ว่าจะเป็นมนุษย์เงินเดือนภาคราชการ หรือมนุษย์เงินเดือนภาคเอกชน ถ้าจะไปถามเขาเขาบอกว่าเศรษฐกิจไม่ดี เพราะว่าเขาถูกให้ออกจากงานมาก ทีนี้ถ้ามาเป็นมนุษย์เกษตรซึ่งถือเป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศ ท่านประธาน ๔๐ ล้านคนนี่ผมว่ามากกว่า ๔๐ ล้านคนอยู่ในภาคเกษตร ผมก็จะชี้ให้เห็นและฟันธงเลยว่าในภาคเกษตรนี่เศรษฐกิจไม่ดี ไม่ว่าท่านนายกรัฐมนตรีบอกว่าการผลิตภาคเกษตรขยายขึ้น สินค้าราคาเกษตรสูงขึ้น ๗ กว่าเปอร์เซ็นต์ แต่ผมจะชี้ให้เห็นว่าถึงอย่างไรก็ตามเกษตรกรเป็นหนี้ทุกอาชีพทุกสาขาอาชีพของการเกษตร ท่านประธานที่เคารพ มนุษย์เงินเดือนภาคราชการ ภาคเอกชนถูกออกมาก เกษตรกรมีหนี้สินมาก ผมก็ฟันธงได้เลยว่าเศรษฐกิจไม่มีทางดีขึ้น และทุกครั้งที่ผมอภิปรายผมก็ยังยืนยันตราบใดที่คนส่วนใหญ่ของประเทศไม่มีเงินในกระเป๋า เศรษฐกิจไม่มีวันที่จะดีอย่างถาวรและยั่งยืนแน่นอนครับ แต่การที่เศรษฐกิจมันดีได้นั้นผมก็เข้าใจว่าเศรษฐกิจคงจะดีในบางภาค ในบางธุรกิจ ในบางเซคชั่น (Section) และก็ดีมาก ๆ ด้วย อาจจะเป็นไปได้ที่เศรษฐกิจในบางส่วนที่ดีมาก ๆ ได้กำไรเป็นหมื่นล้าน เป็นแสนล้าน

ในบางธุรกิจมาถัวเฉลี่ยทั้งประเทศแล้วทำให้เศรษฐกิจดีขึ้น ถ้าเป็นอย่างนั้นสถานภาพของประเทศไทยก็คือรวยกระจุก แต่ว่าจนมันกระจาย รวยเป็นกระจุกเศรษฐกิจดีมันเป็นกระจุก แต่ว่าจนกระจายตั้งแต่ข้าราชการชั้นปานกลางไปจนถึงพี่น้องเกษตรกรจนหมด ถ้าอย่างนี้อันตราย เพราะเมื่อไรก็ตามเศรษฐีที่รวยเป็นกระจุกเขาออกนอกประเทศ ประเทศก็ล้ม เพราะฉะนั้นต่อไปนี้ผมจะชี้ให้เห็นว่าพี่น้องเกษตรกรเป็นหนี้ทุกสาขาวิชาชีพ แล้วก็งบประมาณของกระทรวงเกษตรที่จัดในครั้งนี้นั้นไม่สามารถที่จะทำให้เกษตรกรมีเศรษฐกิจที่เข้มแข็งขึ้นได้ ท่านประธานที่เคารพ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี บอกว่าสาระสำคัญทางยุทธศาสตร์ของรัฐบาลมีอยู่ ๔ - ๕ ประการ แต่ผมก็สามารถที่จะแย้งได้ทุกข้อ สาระสำคัญประการที่ ๑ การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างมีคุณภาพ ผมถามว่าอย่างมีคุณภาพนี่มันกระจายไปทั่วประเทศไหม ท่านนายกรัฐมนตรีต้องตอบวันนี้ มันกระจายไปทั่วประเทศไหม ที่ว่าเศรษฐกิจเจริญเติบโตอย่างมีคุณภาพ หรือว่ามันมีเศรษฐกิจอย่างมีคุณภาพเฉพาะกระจุกเดียว ผมจะชี้ให้เห็นว่าเศรษฐกิจของเกษตรกรไม่ดีขึ้นทุกวิชาชีพ สาระสำคัญที่ ๒ ก็คือว่าลดความยากจน ผมก็จะชี้ให้เห็นว่าที่ผ่านมานั้นเกษตรกรเป็นหนี้กระจายทั้งแผ่นดินแล้วก็เพิ่มการเป็นหนี้ขึ้นเรื่อย ๆ สาระสำคัญของรัฐบาลบอกว่าจะทำระดับคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น ชีวิตของคนกลุ่มไหน ถ้าชีวิตของมนุษย์เงินเดือนและชีวิตของมนุษย์เกษตรไม่ดีขึ้นแน่ ผมยืนยันในตัวเลข ----------

การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีผมไม่เชื่อว่าจะดีขึ้นถ้ามีการบริหารแบบดับเบิ้ล สแตนดาร์ด (Double standard) เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้แหละครับผมจะอภิปรายเพื่อชี้ให้พี่น้องประชาชน ซึ่งเป็นนายจ้างของรัฐมนตรีทั้งหลายได้เห็นว่างบประมาณหรือภาษีของประชาชนนั้นในส่วนของกระทรวงเกษตรไม่สามารถที่สะท้อนกลับไปช่วยเกษตรกรได้ ท่านประธานที่เคารพ การจัดสรรงบประมาณปี ๒๕๔๗ นี้จัดสรรโดยวิธีใหม่ คิดใหม่ คือวางผลสำเร็จหรือผลลัพธ์ตั้งไว้เป็นผลลัพธ์ หรือดัชนีวัดความสำเร็จตั้งไว้ก่อน แล้วก็มากำหนดยุทธศาสตร์หรือวิธีการจากยุทธศาสตร์ วิธีการมาแปรเป็นโครงการ จากโครงการก็แปรเป็นงบประมาณ ดีมากครับทฤษฎี ทฤษฎีดีมาก คิดใหม่แต่ผมว่าทำไม่เป็น ผมจะชี้ให้เห็นเฉพาะของกระทรวงเกษตรว่าดัชนีวัดความสำเร็จตั้งไว้อีกอย่างหนึ่ง แต่ยุทธศาสตร์ไปอีกแบบหนึ่ง และที่สำคัญการจัดสรรงบประมาณแบบใหม่นั้นระดับกระทรวงต้องสอดคล้องกับหน่วยงาน ท่านนายกรัฐมนตรีท่านก็อภิปรายเรื่องนี้ ผมชี้ให้เห็นว่ายังมั่วและสับสน ท่านประธานที่เคารพ การจัดสรรปีงบประมาณปี ๒๕๔๗ เป้าหมายและดัชนีวัดความสำเร็จก่อนที่จะไปถึงจุดนั้น การที่เราจะตั้งเป้าหมายนั้นเราต้องรู้สถานภาพของเป้าหมายที่เราจะพัฒนาเสียก่อน สถานภาพคืออะไร สถานภาพของเกษตรกร สถานการณ์การเกษตรของประเทศเป็นอย่างไรถึงจะได้วางเป้าหมายได้ ผมอยากจะเรียนว่าสถานภาพของพี่น้องเกษตรกรเดี๋ยวนี้เป็นหนี้กระจายทั้งแผ่นดินครับแล้วเป็นหนี้เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ โดยโครงการของรัฐบาล ไม่ว่าจะเป็นกองทุนหมู่บ้าน ๑ ล้านบาท ไม่ว่าจะเป็นโครงการธนาคารประชาชน ไม่ว่าจะเป็นคอมพิวเตอร์เอื้ออาทร คอมพิวเตอร์นี่น่าสนใจ เพราะว่าผมปรึกษากับคนที่รู้เรื่องคอมพิวเตอร์เขาบอกว่าอาจจะกลายเป็นคอมพิวเตอร์ที่หลอกหลอนประชาชนตลอดไป ๑ ล้านเครื่อง เพราะเขาบอกว่าล้าสมัยมาก ๆ แล้วประกันปีเดียว ถ้าอันนี้ดีจริงน่าจะประกันสัก ๔ - ๕ ปี แล้วผมเพิ่งทราบตอนเช้านี้ว่ามีแท็กซี่คอมพิวเตอร์ มีแท็กซี่เอื้ออาทร อย่างนี้เพิ่มหนี้ทั้งสิ้น เอากลับมาทางด้านการเกษตร ท่านประธานที่เคารพ ปี ๒๕๔๔ นี่ของ ธ.ก.ส. อย่างเดียว เกษตรกรเป็นหนี้ ๒๔๒,๐๐๐ กว่าล้านบาท ปี ๒๕๔๔ ถ้ารัฐบาลบริหารดีจริงหนี้ต้องลดลง อย่างที่รัฐมนตรีกระทรวงพาณิชย์บอกว่าสินค้าเกษตรราคาดี ขายได้ราคาดีขึ้น ถ้าราคาดีขึ้นมันต้องสามารถใช้หนี้คืนได้ แต่ทำไมปี ๒๕๔๕ หนี้กลับเพิ่มขึ้นเป็น ๒๕๕,๐๐๐ กว่าล้านบาท เพิ่มขึ้น ๑๓,๐๐๐ กว่าล้านบาท นี่ของ ธ.ก.ส. นะครับ ไม่รวมหนี้สินอย่างอื่น อย่างนี้เขาเรียกว่า

เป็นหนี้สินกระจายทั้งแผ่นดิน ผมก็ศึกษารายละเอียดเพื่อที่ผมจะขัดแย้งคำพูดของท่านนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ผมอยากจะเชิญมา เอากันสินค้าเกษตรทีละตัว ๆ ท่านประธานที่เคารพ เกษตรกรที่ปลูกข้าวปี ๒๕๔๔ ต้องกู้เงิน ๒๕,๖๐๐ ล้านบาท ปี ๒๕๔๕ กู้เงินเท่าเดิม ๒๕,๖๐๐ ล้านบาท แสดงว่าไม่เป็นหนี้เพิ่มขึ้น นี่ชาวนาละครับนี่เฉพาะของ ธ.ก.ส. ----------

- ๘๙/๑

มันสำปะหลัง พี่น้องเกษตรกรที่ปลูกมันสำปะหลัง ปี ๒๕๔๔ ต้องกู้เงินหรือเป็นหนี้นะครับ ต้องกู้เงินมาปลูกมันสำปะหลัง ๒,๘๑๒ ล้านบาท พอปี ๒๕๔๕ กู้เงินเพิ่มขึ้น ๓,๐๐๐ กว่าล้านบาท หมายความว่าอย่างไร หมายความว่าเกษตรกรไม่สามารถที่จะเอามาใช้หนี้คืนได้ แล้วต้องกู้เพิ่มเติม อย่างนี้หรือดีขึ้น เอาอีกครับเดี๋ยวจะหาว่าผมเลือก เกือบทุกอาชีพของการเกษตร ข้าวโพด เกษตรกรปลูกข้าวโพดปี ๒๕๔๔ ต้องกู้เงิน ๔,๙๙๔ ล้านบาท พอปี ๒๕๔๕ สิ้นปีนี้ละครับ กู้เพิ่มเป็น ๕,๒๑๓ ล้านบาท เป็นหนี้เพิ่มขึ้นอีกแล้ว กู้เงินเพิ่มอีกแล้ว อย่างนี้เศรษฐกิจรากหญ้าเข้มแข็งหรือครับ อย่างนี้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้นหรือครับ ไปสับปะรดบ้าง เอามันให้กระจายไปทุกภาคของประเทศ ปี ๒๕๔๔ กู้เงินมาทำสวนสับปะรด ๑,๒๘๘ ล้านบาท พอปี ๒๕๔๕ ต้องกู้เพิ่มเป็น ๑,๔๓๓ ล้านบาท เพิ่มขึ้นอีกแล้ว มาดูพืชผัก พืชไร่อื่น ๆ ปี ๒๕๔๔ กู้มาทำการเกษตร ๒,๓๓๔ ล้านบาท ปี ๒๕๔๕ ก็กู้เพิ่มมานิดเดียวประมาณ ๕๐ ล้านบาท เอายางพาราที่รัฐบาลไปที่ไหนก็พูดเรื่องยางพารา ยางพาราและยางพารา อยากจะดูสิว่าเกษตรกรชาวสวนยางพาราหนี้ลดลงไหม ปี ๒๕๔๔ ชาวสวนยางพารากู้เงินทำสวนยาง ๓,๓๘๒ ล้านบาท ปี ๒๕๔๕ กู้เพิ่มเป็น ๓,๖๓๓ ล้านบาท กู้เพิ่มอีก เอาอะไรอีกครับ ปาล์มน้ำมันเช่นเดียวกัน ส้ม เงาะ ไม้ยืนต้น เห็นไหมครับ ไหนท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์บอกว่าราคาสินค้าเกษตรดีขึ้น ท่านนายกรัฐมนตรีบอกว่าราคาสินค้าเกษตรดีขึ้น ๗.๕ เปอร์เซ็นต์ แล้วทำไมเกษตรกรจึงเป็นหนี้ทุกอาชีพ นี่ชัดเจนนะครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมยืนยันในทางด้านพืช ผมไปพูดทางด้านสัตว์บ้าง ทางด้านสัตว์ไม่ว่าจะเป็นสุกร โคเนื้อ โค กระบือ โคนม สัตว์ปีก ทุกประเภทของสัตว์ที่เกษตรกรเลี้ยงเป็นหนี้เพิ่มขึ้นครับ มีแต่อาชีพประมงที่ไม่เป็นหนี้เพิ่มขึ้นคือพอดี ๆ โดยสรุปแล้วท่านประธานที่เคารพครับ เห็นชัดไหมครับ และผมทายไว้เลยปี ๒๕๔๖ ต้องเป็นหนี้เพิ่มขึ้นมากกว่านี้ เพราะรัฐบาลเพิ่มหนี้เอื้ออาทรขึ้นไปเยอะ คอมพิวเตอร์เอื้ออาทร แท็กซี่เอื้ออาทร บ้านเอื้ออาทร มากเหลือเกิน ทายกันไว้นะครับ นี่ปี ๒๕๔๕ เป็นอย่างนี้นะครับ ปี ๒๕๔๖ จะเป็นประการใด ท่านประธานที่เคารพครับ ทีนี้เมื่อเรารู้สถานภาพและสถานการณ์การเกษตรของประเทศแล้ว รู้สถานภาพของเกษตรกรว่าเป็นหนี้แล้ว ลองมาดูงบประมาณของกระทรวงเกษตรสิ ตอบสนองเกษตรกรไหม การจัดสรรงบประมาณปี ๒๕๔๗ ดัชนีวัดความสำเร็จผมพูดตรงประเด็นของกระทรวงเกษตรเขียนเอาไว้ว่า เมื่องบประมาณปี ๒๕๔๗ ได้ใช้หมดแล้ว เกษตรกรระดับรากหญ้าต้องมีเศรษฐกิจ

เข้มแข็งขึ้น เขียนไว้อย่างนี้เลยท่านไปเปิดดูได้ในเอกสารเล่มนี้ เมื่อใช้งบประมาณปี ๒๕๔๗ หมดแล้วจะสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจของรากหญ้า ผมลองดูสิว่าเป็นหนี้ ๒๕๕,๐๐๐ ล้านบาท ดูสิตั้งงบประมาณเท่าไร จัดงบประมาณ ๖,๖๖๗ ล้านบาทเท่านั้นเอง และจะไปแก้เศรษฐกิจได้อย่างไร นี่แสดงให้เห็นว่าคิดได้แต่ไม่ได้ทำ หรือคิดได้ทำไม่เป็น แล้วโอกาสที่เศรษฐกิจรากหญ้าจะเข้มแข็งเป็นไปได้น้อยมาก เพราะว่าเป็นหนี้กระจายทั้งแผ่นดิน

- ๙๐/๑

เพราะฉะนั้นการจัดตั้งงบประมาณของกระทรวงเกษตรนั้นไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ไม่เป็นไปตามดัชนีวัดความสำเร็จนะครับที่เขียนเอาไว้ ก็เท่ากับโกหกประชาชน นี่ชัดเจน

ข้อที่ ๒ เกษตรกรเข้าถึงแหล่งทุนมากขึ้น แหล่งทุนอะไรอีกล่ะ กู้กันไม่รู้จะกู้อะไรแล้ว ธ.ก.ส. ก็กู้แล้ว กองทุนหมู่บ้าน ๑ ล้านบาทก็กู้แล้ว โครงการธนาคารประชาชนก็กู้แล้ว กู้กันทุกแหล่งทุนแล้วยังมาเขียนเป็นเป้าหมายว่าเกษตรกรเข้าถึงแหล่งทุนมากขึ้น นี่จะให้เป็นหนี้มากขนาดไหนถูกไหมครับ นี่มันเป็นไปไม่ได้ เขียนงบประมาณผมว่าไม่ใช่นั่งเทียนเขียนนะ นั่งเทียนเทียนยังมีแสงสว่าง อย่างนี้มันนั่งธูปเขียน เขียนไปเรื่อย

ข้อที่ ๓ เกษตรกรเข้าถึงบริการของรัฐมากขึ้นเมื่อใช้งบประมาณปี ๒๕๔๗ แล้วเกษตรกรเข้าถึงบริการของรัฐมากขึ้น อันนี้ยิ่งหนักเข้าไปอีกไม่มีธูป เขียนในที่มืดเลย ท่านจำได้ไหมปฏิรูประบบราชการ ข้าราชการระดับอำเภอ สหกรณ์อำเภอ ปศุสัตว์อำเภอ ที่ดินอำเภอ เข้าไปอยู่จังหวัดหมดแล้ว แล้วตอนนี้เขาเดือดร้อน ผมไม่ทราบว่าลูกจ้างที่เป็นรัฐมนตรีของประชาชนได้ทราบไหม เดี๋ยวนี้เขาต้องการปรึกษาเรื่องสัตว์ป่วย ไม่มีปศุสัตว์อำเภอในพื้นที่ได้รู้บ้างไหม แล้วยังมาเขียนดัชนีวัดความสำเร็จว่าเกษตรกรเข้าถึงบริการของรัฐมากขึ้น อันนี้เขียนงบประมาณในที่มืดเลยถูกไหมครับ อย่างนี้ผมว่ามันต้องแขวนนะครับ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ต้องแขวนต้องเอาไปเขียนใหม่ก็ต้องฝากกรรมาธิการวิสามัญพิจารณางบประมาณหรือว่าถ้าผมพูดผิดขัดแย้งมา

ข้อที่ ๔ กำหนดให้ทุกหน่วยงานส่งเสริมและพัฒนาอาชีพ ที่ผมอ่านนี่หมายถึงเป้าหมายและดัชนีวัดความสำเร็จที่ท่านนายกบอกว่าจัดแบบใหม่ ที่เพื่อนสมาชิกฝ่ายรัฐบาลบอกว่าจัดแบบใหม่ผมว่าไม่ได้จัดหรอกคิดใหม่แต่ทำไม่เป็น ๔. กำหนดให้ทุกหน่วยงานส่งเสริมและพัฒนาอาชีพและกำหนดดัชนีวัดความสำเร็จของความมั่นคงด้านอาชีพไว้ถึง ๖๐ - ๗๐ เปอร์เซ็นต์ หมายความว่าอย่างไรหมายความว่าถ้าหากว่าได้ใช้งบประมาณนี้หมดแล้วและพัฒนาอาชีพเรียบร้อยแล้วจะทำให้เกษตรกรมีอาชีพมั่นคงขึ้น ๖๐ ถึง ๗๐ เปอร์เซ็นต์ ๑๐๐ คนจะมีอาชีพมั่นคงขึ้น ๗๐ เปอร์เซ็นต์ ๗๐ คนมันเป็นไปได้หรือ แล้วตอนนี้มันเป็นหนี้มากขึ้นเรื่อย ๆ มันเป็นไปได้หรือ เป็นไปไม่ได้คำว่า อาชีพมั่นคง หมายความมีที่ดินทำกินที่มั่นคง หมายความว่ามีอาชีพที่มั่นคง หมายความว่าไม่เป็นหนี้สิน หมายความว่ามีเงินในกระเป๋า

เขาถึงจะเรียกว่ามั่นคง นี่มันเขียนได้อย่างไรเป้าหมายและดัชนีวัดความสำเร็จของงบประมาณของกระทรวงเกษตรที่เขียนเอาไว้ข้อที่ ๕ จัดสรรงบประมาณสำหรับสงครามกับความยากจน ในกระทรวงเกษตรนี่เกี่ยวกับเรื่องสงครามยากจนแล้วเขียนไว้ว่าเป็นแผนงบประมาณเชิงรุก บูรณาการ ตั้งไว้เพียง ๕,๔๕๐ ล้านบาท ๕,๔๕๐ ล้านบาท แต่ความเป็นจริงเกษตรกรเป็นหนี้ ๒๕๕,๐๐๐ ล้านบาทแล้วจะไปแก้จะไปทำสงครามความยากจนอย่างไรในกระทรวงเกษตร อันนี้ผมว่าก็น้อยเกินไปถ้าจะแก้ปัญหาเกษตรกรยากจนก็จะต้องเพิ่มงบประมาณมาให้ก็แล้วกันนะครับ ท่านประธานที่เคารพ ทางด้าน ส.ป.ก. วันนี้ต้องพูดถึง เพราะว่าเป็นนโยบายของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีที่ต้องการแปลงทรัพย์สินเป็นทุน การแปลงทรัพย์สินเป็นทุนนี่ดาบสองคมนะครับ หากแปลงทรัพย์สินเป็นทุนให้กับนายทุน นายทุนสบายไป ถ้าหากว่าแปลงทรัพย์สินเป็นทุนให้กับเกษตรกรหมายถึงที่ดินมีราคามากขึ้นก็ดาบสองคม เมื่อที่ดินราคามากขึ้นเกษตรกรก็เป็นหนี้มากขึ้นอีก หรือเกษตรกรสามารถที่จะไปไถ่ถอนหนี้ที่เป็นอยู่ให้ลดน้อยลง มันก็ดาบสองคม แต่การที่จะดำเนินโครงการแปลงทรัพย์สินเป็นทุนนั้นผมว่าต้องทำอย่างรอบคอบนะครับต้องมีการตรวจสอบสิทธิ์ที่ดิน ต้องตรวจสอบ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ----------

ผมอยากเรียนท่านประธานนะครับ งบประมาณที่จัดตั้งไว้เพียง ๑๒ ล้านบาท ที่จะให้ ส.ป.ก. ไปตรวจสอบกรรมสิทธิ์ที่ดินและติดตามการทำประโยชน์ในที่ดินเกษตรกร ๑๒ ล้านบาทแค่นั้น ซึ่งตรวจสอบได้ประมาณ ๔ แสนกว่าราย ไม่ใช่ไปตรวจสอบเฉพาะภูเก็ต ไม่ใช่ไปตรวจสอบเฉพาะกระบี่ ไม่ใช่ไปตรวจสอบเฉพาะสุราษฎร์ธานี อย่างนั้นเป็นการบริหารกิจการที่ไม่ดี ซึ่งตั้งไว้ตั้ง ๔,๐๐๐ กว่าล้านบาท เป็นการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ไม่ดี ผมอยากจะเสนอ และท่านนายกท่านก็พูดรับปากแล้วว่าจะตรวจสอบทั้งประเทศ ถ้าหากว่าตรวจสอบทั้งประเทศไม่เรียบร้อย ไม่ควรที่จะนำนโยบายแปลงทรัพย์สินเป็นทุนมาดำเนินการ เพราะอะไรหรือครับท่านประธานที่เคารพครับ เพราะว่าผมติดตามเรื่องนี้ตลอด ผมได้ติดตามทั้งประเทศเหมือนกัน โดยเฉพาะในจังหวัดสระแก้วนี่ผมอ่านทุกบรรทัด ท่านประธาน นี่คือ ส.ป.ก. ของจังหวัดสระแก้ว อ่านทุกบรรทัด มันเยอะนะ ของจังหวัดอื่นผมก็มีอย่างนี้ไม่ว่าจะเป็นที่ฉะเชิงเทรา ไม่ว่าจะเป็นที่บุรีรัมย์ ไม่ว่าจะเป็นที่อำเภอวังน้ำเขียว นครราชสีมา อำเภอสนามชัยเขต ฉะเชิงเทรา อำเภอท่าตะเกียบ ฉะเชิงเทรา อำเภอหนองกี่ บุรีรัมย์ ตามหมดนะครับ แต่ว่าเอาที่สระแก้ว สระแก้วมันมาก ประมาณ ๓๐,๐๐๐ - ๕๐,๐๐๐ ไร่ ไม่ทราบว่าท่านรัฐมนตรีเนวินนี่ท่านฟังหรือเปล่า แล้วผมก็มีอะไรแปลก ๆ นี่นะครับ มีไม่ต่ำกว่า ๑๐๐ รายที่ได้ ส.ป.ก. ๑๐๐ ไร่ หมายถึง ๑๐๐ ไร่ เป็นงานก็ไม่มี ตารางวาก็ไม่มี เหมือนกับว่ามาแบ่งกันคนละ ๑๐๐ ไร่ ๑๐๐ ไร่ ส.ป.ก. ต้องเลี้ยงสัตว์อย่างเดียว ถ้าทำการเกษตรทางพืชได้ประมาณ ๕๐ ไร่นะครับ ผมก็ลองไปตรวจสอบดูปรากฏ ๑๐๐ ไร่ไม่ทำอะไรเลย นี่แสดงว่า ส.ป.ก. ของนายทุนแล้ว แต่ใช้ชื่อเกษตรกรเข้าไป ผมไปอยู่ตั้งสัปดาห์หนึ่งไม่เห็นมีใครมา มีชื่อหมด เพราะฉะนั้นนี่การตั้งงบประมาณของ ส.ป.ก. นี่ต้องเพิ่มงบประมาณให้ ส.ป.ก. เพิ่มงบประมาณให้นะครับ ต้องตรวจทั้งแผ่นดิน ไม่ใช่ตรวจเฉพาะภูเก็ต ภูเก็ตนี่เข้ากระบวนการยุติธรรมแล้วก็ยังไปตรวจเขาอีก อ้ายอย่างนี้บริหารกิจการที่ไม่ดีของบ้านเมือง เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพครับ ผมคิดว่างบประมาณของกระทรวงเกษตรนั้นต้องไปทบทวนใหม่ นี่ผมพูดเข้าประเด็นเลย เพราะว่าเขียนนั้นไม่เขียนตรงตามที่ดัชนีวัดความสำเร็จเขากำหนดเอาไว้ คือมันเป็นขั้นตอนอย่างนี้ท่านประธาน การจัดสรรงบประมาณแบบใหม่นี่ดีครับ กำหนดความสำเร็จไว้ก่อน ถ้ากำหนดความสำเร็จขนาดนี้อย่างของกระทรวงเกษตรต้องกำหนดอย่างนี้นะครับ ว่าเมื่อใช้งบประมาณปี ๒๕๔๗ เรียบร้อยแล้ว จะสามารถลดหนี้สินเกษตรกรได้กี่เปอร์เซ็นต์ เพราะสถานภาพของเกษตรกรคือเป็นหนี้

๒๕๕,๐๐๐ ล้าน เป็นหนี้สินทุกอาชีพ เพราะฉะนั้นดัชนีวัดความสำเร็จต้องเขียนเอาไว้ว่า เมื่อใช้งบประมาณปี ๒๕๔๗ เรียบร้อยแล้ว เกษตรกรจะมีหนี้สินลดลง สมมุตินะครับ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ นี่เขาเรียกดัชนีวัดความสำเร็จ เมื่อเรารู้ว่าเราตั้งเป้าหมายอย่างนี้แล้วเราก็ใช้ยุทธศาสตร์ว่าจะใช้ยุทธศาสตร์อย่างไร จะใช้วิธีการอย่างไรถึงจะให้ถึงความสำเร็จนี้ จากยุทธศาสตร์และวิธีการก็แปรเป็นรูปโครงการ จากโครงการก็เขียนเป็นงบประมาณ อย่างนี้ได้ครับ แต่ที่เขียนมาสับสน ผมต้องฝากคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณางบประมาณให้กระทรวงเกษตรไปทบทวนมาใหม่ ถ้าท่านยังถือหลักตามนี้นะครับ ผมบอกให้ก็ได้ สิ้นปีงบประมาณปี ๒๕๔๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรโดนอภิปรายไม่ไว้วางใจแน่นอน เพราะคุณทำไม่ได้ แล้วมันผ่านสภารับปากสภาแล้วว่าเกษตรกรต้องดีขึ้น ๗๐ เปอร์เซ็นต์ ท่านถูกอภิปรายไม่ไว้วางใจแน่นอน และทำไม่ได้แน่นอน ท่านประธานที่เคารพครับ สรุป งบประมาณปี ๒๕๔๗ นี่

ข้อที่ ๑ เป็นงบประมาณที่คิดแบบใหม่ แต่ดัชนีวัดผลสำเร็จถูกกำหนดขึ้นอย่างเลื่อนลอย อย่างที่ผมบอกว่างบประมาณฉบับนั่งธูปเขียน ไม่ใช่นั่งเทียน เขียนเทียนมันยังมีสว่างบ้าง ไม่มีความชัดเจน ผลก็คือการพัฒนาการเกษตรจะไม่บรรลุวัตถุประสงค์

ข้อที่ ๒ งบประมาณปี ๒๕๔๗ ไม่สามารถแก้ปัญหาความยากจนของเกษตรกรได้ เพราะเกษตรกรเกือบทุกอาชีพมีหนี้เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เพราะฉะนั้นงบประมาณไม่สามารถแก้ปัญหาเกษตรกรได้

ข้อที่ ๓ งบประมาณปี ๒๕๔๗ ทำให้เกษตรกรเข้าถึงบริการของรัฐน้อยลง แต่ปรากฏกระทรวงเกษตรไปเขียนบอกว่า จะทำให้เกษตรกรเข้าถึงบริการของรัฐมากขึ้น มากขึ้นอย่างไร ปศุสัตว์อำเภอ ประมงอำเภอ อะไรอำเภอมันไปอยู่จังหวัดหมดแล้ว

จากผลของข้อ ๑ ข้อ ๓ นี่จึงทำให้เชื่อมั่นได้ว่างบประมาณของกระทรวงเกษตรไม่สามารถสร้างความเข้มแข็งเศรษฐกิจของรากหญ้าที่คุณวางเป้าหมายไว้ได้ แล้วเศรษฐกิจที่ว่าดีขึ้นนั้นมันจะเป็นเศรษฐกิจดีขึ้นประเภทรวยกระจุก แต่ว่าจนกระจาย หรือว่ารวยเป็นกระจุกหนี้สินกระจายทั้งแผ่นดิน เพราะฉะนั้นผมคิดว่าผมไม่สามารถที่จะรับงบประมาณฉบับนี้ได้ และขอเสนอว่าให้ไปแขวนกระทรวงเกษตรเอาไว้ แล้วให้กรรมาธิการวิสามัญแก้ไขตามที่ผมเสนอ ถ้ามิฉะนั้นแล้วผมจะติดตามและจะอภิปรายไม่ไว้วางใจถ้ายังขืนใช้ฉบับนี้ ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : เชิญคุณประเสริฐ

นายประเสริฐ จันทรรวงทอง (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายประเสริฐ จันทรรวงทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา พรรคไทยรักไทย ท่านประธานที่เคารพ กระผมต้องขออภิปรายเพื่อแสดงความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๔๗ ฉบับนี้ ซึ่งจากการที่ได้ศึกษาในสาระสำคัญแล้ว จะเห็นได้ว่ายุทธศาสตร์ที่สำคัญของรัฐบาลในการใช้งบประมาณเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการบริหารประเทศนั้น ส่งผลให้ภาพรวมของระบบสังคม เศรษฐกิจและระบบการเมืองนั้นมีความเข้มแข็งอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา สิ่งที่สำคัญนั้นวันนี้นั้นไม่ว่าจะเป็นความเข้มแข็งระดับรากหญ้า ซึ่งพี่น้องประชาชนมีความพึงพอใจอย่างมาก โดยเฉพาะในเรื่องของกองทุนหมู่บ้าน หรือโครงการ หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ นอกจากนั้นแล้วยุทธศาสตร์งบประมาณยังส่งผลให้ราคาพืชทางด้านการเกษตรหลายตัวที่มีความสำคัญต่อภาคเศรษฐกิจโดยรวมนั้น ได้มีราคาที่ปรับตัวสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา ผมขอเรียนว่าราคามันสำปะหลังขณะนี้นั้นยืนอยู่ที่ราคาประมาณ ๑ บาท เป็นราคาที่ยืนตลอดระยะเวลา ๒ ปีที่ผ่านมา โดยยังไม่มีลงต่ำกว่า ๑ บาท บางครั้งราคายืนไปถึง ๑ บาท ๒๕ สตางค์ เช่นเดียวกันครับท่านประธานที่เคารพ ที่จังหวัดในภาคใต้ยางพารานั้น วันนี้ภายใต้การบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาลนี้ ราคายางพารามีค่าเฉลี่ยไม่เคยต่ำกว่า ๓๘ บาท ทำให้หนี้สินของเกษตรกรนั้น ที่มีมาในอดีตได้ลดลงอย่างต่อเนื่องในปัจจุบัน สาระที่เป็นจุดเด่นของงบประมาณฉบับนี้ ผมเรียนว่าเป็นการตั้งงบประมาณขาดดุลที่น้อยที่สุดในระยะเวลารอบ ๑๐ ปีที่ผ่านมา ที่การตั้งงบประมาณขาดดุลนั้นไม่เกิน ๑ แสนล้านบาท เพราะฉะนั้นแล้ว ปี ๒๕๕๐ นั้น เสถียรภาพในการทำงบประมาณแบบสมดุลนั้นจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน กระผมมีเหตุผลที่อยากอภิปรายสนับสนุนในเรื่องของสาระสำคัญ ในเรื่องยุทธศาสตร์การพัฒนาสังคม การแก้ไขปัญหาความยากจนและการยกระดับคุณภาพชีวิต กระผมเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งที่รัฐบาลนี้ได้ให้ความสำคัญในเรื่องการประกันสุขภาพ ซึ่งส่งผลให้พี่น้องประชาชนทุกกลุ่มนั้นได้เข้าถึงระบบ

การประกันสุขภาพอย่างมีมาตรฐานทั่วถึงและเป็นธรรม ด้วยการจัดสรรงบประมาณในการตามแผนบูรณาการทั้งสิ้น ๗๗,๒๗๗ ล้านบาท ครอบคลุมเป้าหมายจากประชาชน ๖๒ ล้านคนทั่วประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งโครงการ ๓๐ บาท รักษาทุกโรค ต้องกราบเรียนว่าพี่น้องประชาชนนั้นมีความพึงพอใจเป็นอย่างมากครับ ท่านประธานที่เคารพ ผมได้อ่านข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ในฉบับวันที่ ๖ มิถุนายน ที่ผ่านมาพาดหัวข่าวเอาไว้ว่า บัตรทองช่วยชีวิตเด็กสาวจากจังหวัดอุดรธานีที่เจออุบัติเหตุรถจักรยานยนต์พลิกคว่ำ ค่ารักษา ๑ ล้าน ๔ แสนบาท จ่ายเพียง ๓๐ บาท นอนรักษาอยู่ประมาณ ๗ เดือน ผมถามท่านประธานที่เคารพครับว่า ถ้าไม่มีโครงการอย่างนี้ อนาคตเด็กสาวผู้นี้จะเป็นอย่างไรก็ไม่ทราบ คงไม่มีเงิน หรือต้องไปติดหนี้ติดสินเพื่อจะมารักษาตัวเองเป็นแน่แท้ กระผมจึงขอสนับสนุนยุทธศาสตร์ดังกล่าวของรัฐบาล

- ๙๓/๑

สผ ๑/๒๕๔๖ (ว.)　　นัยนา ๙๓/๑

ประเด็นที่ ๒ ในเรื่องยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศนั้น กระผมเห็นว่าประเด็นการพัฒนาระบบเทคโนโลยีและการสื่อสารซึ่งรัฐบาลนี้ได้ให้ความสำคัญในการตั้งงบประมาณถึง ๑,๕๗๒ ล้านบาท และยังเห็นว่าจำนวนเงินนี้ยังน้อยไปหน่อยนะครับ สำหรับการพัฒนาระบบสารสนเทศซึ่งมีความจำเป็นอย่างมากในสังคมชีวิตประจำวัน ท่านทราบไหมครับว่าขณะนี้นั้นมีประชาชนคนไทยเพียงร้อยละ ๒ เท่านั้นเองที่ได้เข้าถึงระบบอินเทอร์เน็ต (Internet) เมื่อเทียบกับประเทศในเขตภูมิภาคเดียวกัน ไม่ว่าจะเป็นสิงคโปร์หรืออินโดนีเซีย ประชาชนในประเทศเหล่านั้นเขาได้มีการเข้าถึงระบบสารสนเทศที่มากกว่าประเทศไทยเยอะ แต่อย่างไรก็ตามผมเองต้องขอแสดงความชื่นชมต่อความตั้งใจจริงของรัฐบาลในเรื่องของคอมพิวเตอร์เอื้ออาทร ซึ่งได้เปิดโอกาสให้กับพี่น้องประชาชนทุกกลุ่มได้เข้าสู่ถึงระบบการใช้คอมพิวเตอร์ในราคาที่ถูก ในราคาที่พี่น้องประชาชนนั้นสามารถรับซื้อได้ตามท้องตลาดโดยทั่วไป อย่างไรก็ตาม ท่านประธานที่เคารพ ผมมีข้อสังเกตที่สำคัญที่อยากกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาล ในเรื่องของงบประมาณกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ผมเรียนว่างบประมาณในส่วนนี้ได้กำหนดไว้ในมาตรา ๑๐ ของร่างกฎหมายฉบับนี้ โดยได้กำหนดวิสัยทัศน์เอาไว้ว่าให้เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการและผู้สูงอายุได้มีคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ท่านประธานครับ ในเรื่องเกี่ยวกับผู้สูงอายุนั้นสภาแห่งนี้ได้ผ่านร่างกฎหมายเรื่องผู้สูงอายุ และผมเข้าใจว่ากฎหมายนี้นั้นได้มีผลบังคับใช้เรียบร้อยแล้ว สาระสำคัญข้อหนึ่งของกฎหมายฉบับนี้ก็คือว่า มีมาตราหนึ่งได้กำหนดในเรื่องของกองทุนผู้สูงอายุแห่งชาติเอาไว้ และกองทุนนี้จะให้สิทธิ ให้ประโยชน์ที่ผู้สูงอายุนั้นพึงจะได้รับตามกฎหมาย แต่ท่านประธานครับเมื่อผมได้เปิดดูแผนงานของสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพพิทักษ์เด็ก เยาวชน คนพิการ และผู้สูงอายุแล้วกลับไม่พบการตั้งงบประมาณในเรื่องกองทุนนี้แต่อย่างใด นอกจากนั้นแล้วยังได้เปิดดูในมาตรา ๒๙ ของร่างพระราชบัญญัติงบประมาณฉบับนี้ว่าด้วยเรื่องกองทุนก็ไม่พบรายละเอียดในเรื่องกองทุนผู้สูงอายุแต่อย่างใด จึงอยากเรียนถามรัฐบาลว่าท่านมีนโยบายอย่างไรในเรื่องกองทุนผู้สูงอายุที่ได้ประกาศเป็นกฎหมายใช้ไปแล้ว และเพราะเหตุใดจึงไม่ปรากฏในเอกสารงบประมาณที่ได้นำเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร ท่านประธานที่เคารพ จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น

กระผมขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติงบประมาณฉบับนี้ เพราะถือว่าจะเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการพัฒนาประเทศชาติให้มีความเจริญก้าวหน้า และแก้ไขปัญหาที่สำคัญของประเทศชาติได้ในอนาคต จึงเรียนมาด้วยความเคารพครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่งได้กลับมาขึ้นบัลลังก์เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญคุณไพบูลย์ครับ

นายไพบูลย์ พิมพ์พิสิฐถาวร (กาญจนบุรี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายไพบูลย์ พิมพ์พิสิฐถาวร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาญจนบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ผมต้องขออนุญาตพูดถึงเรื่องกระทรวงการเกษตร ผ่านไปยังท่านประธานเพื่อไปถึงท่านรัฐมนตรี แล้วผมจะพูดถึงแหล่งน้ำ ซึ่งทราบข่าวว่าแหล่งน้ำนั้นมีการจัดสรรถึง ๕ แสนกว่าไร่ แต่ไม่ทราบว่าจะอานิสสงส์ถึงจังหวัดกาญจนบุรีหรือไม่ จังหวัดกาญจนบุรีนั้นมีแหล่งน้ำอยู่หลายที่ มีเขื่อนใหญ่ ๆ อยู่ก็มากมาย มีถึง ๔ เขื่อน มีเขื่อนท่าทุ่งนา มีเขื่อนเขาแหลม มีเขื่อนศรีนครินทร์ มีเขื่อนแม่กลองใหญ่ ----------

สาเหตุที่ผมลุกขึ้นมาพูดถึงเรื่องงบประมาณต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นและก็แหล่งน้ำที่เกิดขึ้น จังหวัดกาญจนบุรีน้อยนักที่จะได้มีโอกาสได้ใช้น้ำในแหล่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ทั้ง ๆ ที่ตัวเองนั้นมีเขื่อนอยู่ ๓ - ๔ เขื่อน และโดยเฉพาะเขื่อนศรีนครินทร์ตั้งขึ้นมา ๒๒ ปี ทำรายได้ให้กับการไฟฟ้าถึง ๑๒,๐๐๐ กว่าล้านเศษ ๆ ซึ่งเป็นความเจ็บปวดของคนเมืองกาญจน์ว่าสิ่งที่เราได้รับนั้นสักน้อยนิดก็คงจะไม่ได้ และเวลานี้เขื่อนแม่กลองใหญ่เกิดขึ้นอีกแล้ว โดยเขื่อนแม่กลองใหญ่ได้ผันน้ำเอาไปให้การประปานครหลวง ใช้การประปา ซึ่งน้ำนั้นเป็นสิ่งที่ทุกคนนำไปใช้ได้ น้ำในประเทศไทยนั้นคงไม่อาจหวงห้ามกันได้ แต่สิ่งสำคัญนั้นเจ้าของแหล่งน้ำนั้นจะได้บางส่วนหรือไม่ ในส่วนที่มีโอกาสที่เกี่ยวข้องด้วย แต่เนื่องจากบังเอิญเป็นความโชคดีสักนิดหนึ่งว่าการประปานครหลวงนั้นเห็นความจำเป็นว่าท้องที่ ๓ อำเภอ อำเภอห้วยกระเจา บ่อพลอย เลาขวัญนั้นขาดแคลนน้ำมาเป็นระยะเวลาหลายสิบปี การประปานครหลวงนั้นได้ออกแบบสำรวจให้แล้วเสร็จเมื่อไม่กี่วันนี้เอง แต่วันนี้คนจังหวัดกาญจนบุรีก็ยังเป็นห่วงอยู่ว่าเมื่อออกแบบสำรวจแล้ว เรียบร้อยแล้ว งบจะเอาที่ไหน ผมใคร่ขอฝากถึงกระทรวงเกษตรด้วยว่า ขอแบ่งปันงบ เรามิใช่ว่าวันนี้เราจะให้เสร็จเลยแล้วเสร็จ อาจจะใช้เวลานับ ๑ ปี ๒ ปี ๓ ปี ๔ ปีก็ได้ ซึ่งเป็นการรอคอยที่ยาวนาน ผมเชื่อมั่นเหลือเกินว่าคนจังหวัดกาญจนบุรีนั้นไม่ได้เป็นคนใจร้ายใจดำนะครับ คนจังหวัดกาญจนบุรีนั้นมีแต่ถูกรังแกตลอด เรามีเขื่อนคนจังหวัดกาญจนบุรีนั้นไม่ใช่อยู่ที่เกาะ แต่บังเอิญการไฟฟ้านั้นให้คนจังหวัดกาญจนบุรีย้ายไปศรีสวัสดิ์เป็นอำเภอแห่งใหม่ เดี๋ยวนี้อำเภอแห่งนั้นกลายเป็นเกาะไปแล้ว ก็เป็นความทุกข์ทรมานของคนอำเภอศรีสวัสดิ์เป็นอย่างยิ่ง ข้าราชการที่ไปทำงานที่ศรีสวัสดิ์นั้นทุกคนบ่นด้วยความทุกข์เพราะว่าไม่สามารถที่จะกลับบ้านได้ตามเวลาดังกล่าว เพราะว่าเป็นเกาะเรือเท้งก็ไม่ค่อยจะมี ฉะนั้นฝากถึงผู้ที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับเรื่องเขื่อนด้วย ผมคงอยากฝากท่านประธานผ่านไปถึงรัฐมนตรีว่าช่วยกันกรุณาดูแลคนพื้นที่ที่เขาเป็นต้นน้ำลำธาร จังหวัดกาญจนบุรีนั้นมีน้ำดิบที่ดีที่สุดในประเทศไทย ฉะนั้นวันนี้ผมมีโอกาสได้มาพูดคุยตรงนี้และอภิปรายตรงนี้ ผมอยากเห็นนะครับว่างบประมาณที่มีมากมายเหลือเกิน เจียดไปให้กับเจ้าของท้องถิ่นที่เขาขาดสิ่งที่เขาขาด มนุษย์นั้น ชีวิตนั้น ถ้าลุกขึ้นมาขอน้ำนั้นเป็นสิ่งที่ไม่น่าเกลียด และเขาเองเป็นเจ้าของน้ำเสียด้วย ฉะนั้นฝากความปรานีถึงผู้จัดสรรงบทั้งหลายว่า วันนี้สิ่งที่เขาเดือดร้อนนั้นช่วยกรุณาเถอะครับ ให้เขามีโอกาสได้ใช้น้ำบ้าง จะด้วยวิธีใด

ก็แล้วแต่นะครับ ท่านประธานครับ และมีอีกสิ่งหนึ่งที่จังหวัดกาญจนบุรีนั้น วันนี้มีอีกหลายเรื่องนะครับ โดยเฉพาะเป็นแหล่งท่องเที่ยวด้วย ฝากถึงว่ากาญจนบุรีนั้นมีสิ่งสำคัญคือมีภูเขาไฟ มีปล่องภูเขาไฟ เป็นที่เดียวในประเทศไทยและเป็นแหล่งกำเนิดพลอย ตรงนั้นจะทำเป็นแหล่งท่องเที่ยวได้หรือไม่ ผมใคร่ขอฝากความกรุณาถึงงบที่จะจัดสรรไปจังหวัดกาญจนบุรีให้มีความเป็นธรรมด้วย ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง) : เชิญคุณสุวโรชครับ

- ๙๕/๑

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม สุวโรช พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชุมพร พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ ผมอภิปรายในร่างงบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๔๗ ซึ่งจากคำแถลงประกอบงบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๔๗ ของท่านนายกรัฐมนตรีเมื่อเช้านี้ครับ ผมคิดว่าสมาชิกผู้ทรงเกียรติในสภานี้ก็ดี หรือพี่น้องประชาชนที่รับฟังอยู่ก็ดี ก็คงจะได้เห็นมุมมองและโลกของความเป็นจริงว่าสิ่งที่ท่านนายกได้แถลงไปนั้นกับสภาพพื้นฐานที่พี่น้องประชาชนได้ประสบพบมาในช่วง ๒ ปี ของรัฐบาลชุดนี้มันตรงกับความเป็นจริงที่มันเกิดขึ้นกับพี่น้องประชาชนหรือไม่ แค่ไหนเพียงไร และหลังจากนั้นผมเชื่อเหลือเกินครับว่าท่านประธานเองก็คงจะได้ฟังจากท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งมีมุมมองอีกมุมมองหนึ่ง และมุมมองของผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร และทีมงานทางด้านเศรษฐกิจของฝ่ายค้าน ผมเชื่อเหลือเกินว่าตรงนั้นเป็นภาพแห่งความเป็นจริงที่พี่น้องประชาชนประสบพบอยู่ ที่กราบเรียนตรงนี้เพื่อจะบอกกับท่านประธานครับ ว่าหลังจากที่ได้มีการแสดงความคิดเห็นไปแล้วนี่นะครับ ผมได้รับโทรศัพท์จากพี่น้องประชาชน ว่าสิ่งที่ได้พูดไปในสภาของฝ่ายค้านนั้นคือโลกของความเป็นจริง วันนี้ก็คือการเป็นหนี้กระจายทุกหย่อมหญ้า ปัญหาเรื่องหนี้เป็นปัญหาใหญ่ครับ และเป็นทุกข์ของแผ่นดิน และมันเป็นทุกข์ของพี่น้องประชาชน แต่พอไปดูในสื่อต่าง ๆ ก็กลับประสบพบว่ารัฐบาลประสบความสำเร็จ จีดีพี อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น ประเด็นปัญหาที่พี่น้องประชาชนเขาถามก็คือ เอ๊ะ ระดับรากหญ้า ระดับพี่น้องประชาชนที่รัฐบาลชุดนี้นะครับ มักจะบอกว่าใช้เงินในการกระตุ้นเศรษฐกิจระดับรากหญ้า แต่วันนี้นะครับ ระดับรากหญ้าจะตายหมดแล้ว แต่ทำไมถึงอัตราการเจริญเติบโตมันเจริญล่ะ ผมเชื่อว่าวันนี้สิ่งที่สมาชิกของฝ่ายค้านได้แสดงความคิดเห็นไปนั่นก็คือโลกของความเป็นจริงที่มันเกิดขึ้นในวันนี้ ผมขออภิปรายแสดงความคิดเห็นในมุมมองของระดับพี่น้องประชาชนที่หลังสู้ฟ้าหน้าสู้ดิน ทำมาหากินบนลำแข้งลำขาของตัวเอง และเมื่อสักครู่นี้ผมเชื่อเหลือเกินครับ ว่าพี่น้องประชาชนเองก็คงได้รับฟังจากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ เพราะ ๗๐ - ๘๐ เปอร์เซ็นต์ครับ ที่อยู่ในประเทศไทยนี้ ๗๐ - ๘๐ เปอร์เซ็นต์ เป็นพี่น้องภาคการเกษตร เกษตรผลิต พาณิชย์ขาย แต่ประเด็นของปัญหาก็คือ

ผลิตเสร็จแล้วขายคุ้มทุนไหม รัฐบาลชุดนี้บอกว่าบริหารแบบบูรณาการ ๒ กระทรวงนี้ครับ บูรณาการกัน มีความสมัครสมานฉันท์ มีน้ำหนึ่งใจเดียวกันและมีสื่อสัมพันธ์ต่อกันจริงหรือไม่ ผมเชื่อว่า ๒ ปีที่ผ่านมาครับ เมื่อสักครู่นี้ก็ฟังจากรัฐบาลมาแล้ว ลุกขึ้นมาบอกถึงขนาดว่า ลำไยอบแห้งที่ผมเองเปิดประเด็น ๕,๔๐๐ กว่าล้าน ผมบอกขาดทุนนะ มีการทุจริตนะ ทุกคนก็บอกว่าไม่จริง แต่วันนี้โลกของความจริงก็ปรากฏมาแล้วว่าวันนี้สักเม็ดหนึ่งขายได้แล้วหรือยัง และในปีนี้อีก นั่นก็คือส่วนหนึ่ง อีกส่วนหนึ่งครับที่เป็นปัญหาที่หมักหมมมา และรัฐบาลชุดนี้เองก็บอกอยู่ตลอดว่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางกระทรวงเกษตรครับบอกว่าวันนี้นะครับ สินค้าเกษตรโดยเฉพาะอย่างยิ่งทางด้านผลหมากรากไม้ประเทศอเมริกาที่เข้าไม่ได้ก็กำลังจะเข้าได้ ญี่ปุ่นเขาก็จะเปิดรับผลไม้โดยเฉพาะอย่างยิ่งราชินีผลไม้รวมทั้งประเทศจีนด้วย นั่นก็คือมังคุด ต่อไปมังคุดจะไม่คุดแล้วครับ มันจะกลมแล้วก็จะมีราคา เกษตรกรที่ปลูกมังคุดก็นั่งรอความหวังนะครับ ภาคตะวันออกวันนี้ ๒ - ๓ จังหวัด ระยอง จันทบุรี ตราด ภาคใต้บ้านผมที่ชุมพร สุราษฎร์ธานี และอีกหลายจังหวัด ปีนี้ของมีอยู่น้อยครับท่านประธาน แต่แปลกครับของมีน้อยแต่ราคาถูก เมื่อเช้าท่านรัฐมนตรีพาณิชย์บอกว่าวันนี้ผลไม้ราคาดี เกษตรกรก็โทรมาเลยครับ ก็มาบอกผมว่าให้ถามรัฐมนตรีพาณิชย์ครับว่าที่ว่าราคาดีราคากิโลกรัมละเท่าไร ๕ บาท ราคาดีใช่ไหม ๖ บาท ราคาดีใช่ไหม และเห็นทางกระทรวงเกษตรก็บอกว่าวันนี้ส่งออกต่างประเทศ ๒ - ๓ ประเทศที่ผมบอกนี่นะครับ กราบเรียนต่อท่านประธานไป คาดการณ์ว่าพี่น้องชาวสวนมังคุดจะขายมังคุดได้ถึงกิโลกรัมละเกือบ ๑๐๐ บาท ชาวสวนมังคุดเองดีใจไม่ใช่ไม่ดีใจ แต่เขาฝากมาถามว่าไปขายที่ไหน มันหาคนซื้อไม่ได้ครับ ของมีน้อยแต่ถูกมันมีที่ไหนละครับ เออถ้าของมากราคาถูก มันก็เป็นไปตามหลักเศรษฐศาสตร์ แต่นี่ของน้อยแล้วมันถูกเสียอีก แล้วทางรัฐบาลบอกว่ามังคุดราคาดี ผลไม้ราคาดี ----------

ท่านประธานที่เคารพครับ ผมกราบเรียนก่อนจะลงไปลึกในรายละเอียดของสินค้าเกษตรชนิดอื่น กราบเรียนราชินีผลไม้เรื่องมังคุดก่อน วันนี้จันทบุรี ระยอง ตราด ผมได้ข้อมูลเหล่านี้มาจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในทั้ง ๓ จังหวัด ไม่ว่าจะเป็นท่านคมคาย พลบุตร ก็ดี ท่านสาธิต ปิตุเตชะ ก็ดี หรือแม้กระทั่งท่านธีระ สลักเพชร ก็ตาม เสียงเดียวกันเลยครับ และก็เมื่อสักครู่นี้แม้กระทั่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่อยู่ในพรรคร่วมรัฐบาลเองก็ร่วมแถลงข่าว มันสวนกับที่ทางรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ได้บอกว่าผลไม้ราคาดี เงาะสีชมพูกิโลกรัมหนึ่ง ๓ บาทครับ เงาะโรงเรียน ๕ บาทครับ มังคุด ๕ - ๗ บาท ทุเรียนพันธุ์ชะนี ๓ บาทครับ ทุเรียนหมอนทองไม่เกิน ๑๐ บาท นี่ยังไม่รวมลิ้นจี่ที่พี่น้องที่อยู่ในภาคเหนือมาร้องเรียนว่าสินค้าเกษตรตกต่ำ ผมไม่ทราบว่าสิ่งเหล่านี้กระทรวงพาณิชย์ไม่รู้ไม่เห็นเลยหรือ เพราะฉะนั้นการที่กระทรวงพาณิชย์มาขออนุมัติงบประมาณเกือบ ๔,๐๐๐ ล้านบาท ผมต้องกราบเรียนต่อท่านประธานครับว่าเอาไปทำอะไร ในช่วงที่ผ่านมานั้นท่านทำอะไรที่ก่อให้เกิดประโยชน์ในการรักษาเสถียรภาพทางด้านราคาของพี่น้องชาวสวนผลไม้เหล่านี้บ้างหรือไม่ และมาตรการที่ออกมาในการที่จะดูแลรักษาเสถียรภาพทางด้านผลไม้เหล่านี้ของรัฐบาลชุดนี้มีความเป็นรูปธรรมแตะสัมผัสได้ ที่บอกว่าดีกว่าของเก่ามันดีตรงไหน พูดให้มันชัดสิครับ ผมกราบเรียนตรงนี้เพื่อจะบอกกับท่านประธานครับว่าเมื่อประมาณสัก ๒ - ๓ วันที่ผ่านมาก่อนที่สภาจะเปิด ผมฟังรัฐบาลพูดในสื่อต่าง ๆ บอกว่าปีนี้มังคุดราคาดี แต่บ้านผมกิโลกรัมหนึ่งไม่เกิน ๗ บาท และเป็นมังคุดคละ ผมลงไปในพื้นที่พร้อมทีมงานลงไปสอบถามว่าถูกได้อย่างไร กิโลกรัมละ ๖ - ๗ บาท พอโทรศัพท์เข้ามาในส่วนกลางปรากฏว่ากิโลกรัมหนึ่ง ๓๔ บาท และ ๓๔ บาทในขณะนั้นมังคุดเป็นมังคุดดอกเป็นมังคุดลูกเล็ก ๆ เขาเรียกมังคุดดอกครับก็คือมังคุดคัดออกไป ส่งออกไม่ได้มังคุดพวกนี้ครับ แต่ราคาในกรุงเทพดี แต่ราคาในพื้นที่แทบจะปาหัวกันเล่นเพราะมันไม่มีราคา แต่รัฐบาลบอกว่ามังคุดราคาดี มันดีแต่ในกรุงเทพ แต่ที่บ้านนอกซึ่งเป็นแหล่งผลิตมันถูก ผมก็ไปตามครับมันถูกได้อย่างไร จดชื่อเสียงเรียงนาม รถต่าง ๆ ที่ลงไปซื้อในพื้นที่บ้านผม แล้วก็จัดทีมงานลงมาว่าลองตามดูซิเวลาเขาซื้อเสร็จแล้วเขาขับไปที่ไหน ผมตามมาครับท่านประธาน ตามมาเจอตามปั๊มเจ๊ทตั้งแต่เพชรบุรี สมุทรสงคราม

สมุทรสาคร สิ่งที่ผมพบคืออะไรรู้ไหมครับ เขาเอามังคุดคละที่ซื้อมาจากบ้านผมซึ่งมีลูกใหญ่ลูกเล็กปนกันแล้วก็มาแบ่งลูกเล็กก็เอาไว้ลูกเล็กเขาเรียกมังคุดดอก แล้วใส่ถุงพลาสติกครับ สวย เขียนข้างถุงกิโลกรัมหนึ่ง ๑๕ บาท อีกส่วนหนึ่งเป็นมังคุดใหญ่ มังคุดที่ส่งออกได้เขาก็คัดอีกพวกหนึ่งครับ มีพ่อค้าไม่ว่าจะเป็นสี่มุมเมือง ตลาดไท ๒๐ กว่าบาทมาซื้อ เจ็บไหมละครับ ถามว่าในสิ่งเหล่านี้ผมพบแล้วผมทำอะไร ผมก็ไปพูดคุยกับเขา ผมก็ไปขอความเห็นใจจากเขา ผมทำได้แค่นั้นครับ อีกส่วนหนึ่งก็คือ ผมโทรศัพท์ติดต่อมาครับที่กระทรวงพาณิชย์บอกว่าวันนี้สถานการณ์เป็นอย่างนี้ ในอีกส่วนหนึ่งก็ติดต่อการค้าภายในจังหวัด พาณิชย์จังหวัดชุมพร สิ่งที่ผมได้รับคืออะไร รู้ไหมครับ เขาบอกว่ากำลังรวบรวมข้อมูลเพื่อเสนอระดับเบื้องบนอยู่ ตายไหมละครับ กว่าที่จะมาถึงเบื้องบน กว่าจะลงไปก็เหลือ ๓ บาทแล้วครับ ผมเลยเอามังคุดดังกล่าวมาแถลงที่พรรค แต่พอมาวันนี้ท่านรัฐมนตรีพาณิชย์เองบอกว่าผลไม้ราคาดี มันดีตรงไหน ถามว่าสิ่งเหล่านี้ครับตัวผมเองรู้ไหมว่าที่มันไม่ดีมันไม่ดีมาจากเรื่องอะไร ก็มาจากรัฐบาลพันขาตัวเอง ท่านประธานครับ ที่บอกว่ารัฐบาลพันขาตัวเอง สาเหตุที่ทำให้ผลไม้ราคาตกต่ำท่านประธานไปดูสิครับ มีมติของคณะรัฐมนตรี ลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๔๖ ครับ เรื่อง มาตรการจัดระเบียบส่งออกผัก ผลไม้ เขาซื้อขายกันอยู่ดี ๆ ส่งออกกันได้ แต่ผมไม่ทราบมันเกิดอะไรขึ้น พิกลพิการอะไร นำเรื่องนี้เข้าที่ประชุม ครม. ครับ ขออนุญาตท่านประธานที่จะอ่านมติ ครม. เมื่อวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๔๖ ครับ คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบมาตรการจัดระเบียบการส่งออกผักและผลไม้เพื่อแก้ปัญหาสารพิษตกค้างในสินค้าผักและผลไม้ ทำให้สินค้าถูกกักกันจากประเทศผู้นำเข้า ตามที่กระทรวงพาณิชย์เสนอ โดยให้ออกประกาศกระทรวงพาณิชย์เรื่องการส่งสินค้าผักและผลไม้ออกไปนอกราชอาณาจักร ซึ่งกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้ให้ความเห็นชอบร่างประกาศแล้ว เห็นไหมครับทั้งพาณิชย์ ทั้งเกษตรเห็นชอบหมด กระทรวงพาณิชย์รายงานว่าเนื่องจากปัญหาสารพิษตกค้างในผัก ผลไม้ มีความรุนแรง ส่งผลกระทบต่อการส่งออกและชื่อเสียงผัก ผลไม้ไทย รวมทั้งเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ ----------

ซึ่งล่าสุดสาธารณรัฐประชาชนจีนได้ประกาศห้ามนำเข้าลำไยสดและแห้งจากประเทศไทย ที่ท่านวิทยา แก้วภราดัย ได้อภิปรายไปแล้วนั่นนะครับ มันขายไม่ได้ครับ นี่ปลายปีนี้ก็เน่าหมดขึ้นราหมดครับ เนื่องจากตรวจพบสารตกค้างมีเบทามีโดฟอส ซึ่งมีผลบังคับตั้งแต่วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ เป็นต้นไป จึงมีความจำเป็นเร่งด่วนให้กระทรวงพาณิชย์ประกาศกำหนดให้ผู้ส่งออกพืชผัก ผลไม้ ที่มีมูลค่าการส่งออก ๑๒ ชนิดประกอบด้วย ฟังให้ดีนะครับท่านประธานครับมีอะไรบ้าง และผมเชื่อว่าพี่น้องประชาชนที่ฟังอยู่นี่ก็คงจะถามว่า เอ๊ะ พืชผักผลไม้ของเราที่ซื้อขายกันอยู่นี่มันใช่หรือเปล่า มี ๑๒ ชนิดนะครับ ประกอบด้วย ลำไย ทุเรียน ลิ้นจี่ มังคุด มะขาม มะม่วง ส้มโอ หน่อไม้ฝรั่ง ขิง กระเจี๊ยบสด ข้าวโพดฝักอ่อน และพริก ซึ่งของทั้ง ๑๒ ชนิดนี่ครับส่งออกไปยังประเทศสิงคโปร์ มาเลเซีย ญี่ปุ่น สาธารณรัฐประชาชนจีน ฮ่องกง สหภาพยุโรป และสหรัฐอเมริกา หมดแล้วครับ จบแล้วครับ ไม่ว่าจะเป็นอียู ไม่ว่าจะเป็นยุโรป ไม่ว่าจะเป็นอเมริกา ไม่ว่าจะเป็นญี่ปุ่นเขาไม่ให้เข้า แล้วของมันขายได้อย่างไรแล้วราคาจะสูงได้อย่างไรครับ ในมติ ครม. ฉบับดังกล่าวนี่ครับเขาบอกอย่างไรครับ ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขในการควบคุมสารตกค้างของกรมวิชาการเกษตร และเป็นสินค้าที่ต้องให้มีหนังสือรับรองสารตกค้างจากกรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์แสดงต่อกรมศุลกากรก่อนจึงจะประกอบวิธีการส่งออกนอกราชอาณาจักรได้ เจ๊งไหมครับ มันจะไหวหรือครับอย่างนี้ สาระสำคัญของร่างประกาศครับ มีดังนี้คือ ๑. ให้สินค้าผักและผลไม้ที่ส่งออกไปแต่ละประเทศตามชนิดและประเภทที่กรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ได้ประกาศกำหนดให้ผู้ส่งออกต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขในการควบคุมสารตกค้างเป็นสินค้าที่ต้องมีหนังสือรับรองสารตกค้างของกรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์แสดงต่อกรมศุลกากร ประกอบวิธีการส่งออกไปนอกราชอาณาจักร ท่านประธานครับ นี่ล่ะครับคือสาเหตุตั้งแต่วันที่ ๔ มีนาคม ที่ทำให้ในขณะนั้นนี่ครับมีทุเรียนซึ่งเป็นทุเรียนทะวายที่เป็นทุเรียนนอกฤดูกาลที่พี่น้องชาวสวนทุเรียนก็คิดว่าทำทุเรียนออกนอกฤดูกาลคงจะได้ราคาดี พอประกาศมติ ครม. ฉบับวันที่ ๔ มีนาคม มีผลบังคับปุ๊บ ผมไม่ทราบว่าท่านนายกรัฐมนตรีซึ่งเป็นหัวหน้ารัฐบาลปล่อยให้ประกาศลักษณะอย่างดังกล่าวนี้ออกมาได้อย่างไร ราคาทุเรียนทะวายตกมาทันทีครับเหลือประมาณกิโลหนึ่งจาก

๓๐ - ๔๐ บาทที่ขายล่วงหน้าเหลือ ๑๐ บาท พี่น้องเกษตรกรก็มาร้องกรรมาธิการการเกษตร ผมเข้าไปร่วมฟังอยู่ด้วยครับ ทางกรรมาธิการการเกษตรผมต้องขอชื่นชมเลย ได้ให้ความสำคัญเอาใจใส่ในเรื่องดังกล่าว เชิญตัวแทนกรมวิชาการเกษตรมา เชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมา ไม่ว่าจะเป็นกระทรวงเกษตรหรือกระทรวงพาณิชย์มาพูดคุยพร้อมกับพี่น้องเกษตรกรชาวสวนทุเรียนในขณะนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งหมดนี่ครับ เขาไปตรวจสอบตัวอย่างที่เก็บจากในพื้นที่ ปรากฏว่าผลจากการเก็บทั้งหมดนะครับ ไม่พบสารตกค้างใด ๆ เลยเมื่อไม่พบสารตกค้าง กรรมาธิการการเกษตรครับก็ได้ส่งเรื่องไป มีมติวันนั้นว่าจะส่งเรื่องแจ้งไปให้ท่านนายกทบทวนมติ ครม. ดังกล่าวนี้ครับ กว่าที่จะส่งไปถึงนายก ถึงวันนี้ก็ยังไม่มีผลอะไรคืบหน้าในเรื่องดังกล่าว นี่ล่ะครับเป็นสาเหตุในเบื้องต้นที่ทำให้สินค้าเกษตรทั้ง ๑๒ ชนิดราคาตกต่ำ เมื่อสิ่งดังกล่าวเกิดขึ้นรัฐบาลทำอย่างไรต่อไป ถามว่ารัฐบาลพอจะทราบไหม ผมคิดว่าคงโดนกดดันกันมาก ๆ ก็มีมติของคณะกรรมการช่วยเหลือเกษตรกรซึ่งก็พื้น ๆ อีกล่ะครับออกมาเมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๔๖ จัดสรรงบประมาณครับ ๖๗๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท ออกมาเพื่อดูแลของพวกนี้นะครับ แต่ว่ารายละเอียดในมติ คชก. ดังกล่าวนี่ครับผิดแผกแตกต่างจากอดีตที่ผ่านมา ----------

อดีตที่ผ่านมาก็มีวิธีการหลากหลาย เช่น กระจายสินค้าออกจากแหล่งผลิต มีการแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่า มีการรับจำนำ แต่ปรากฏว่าคราวนี้แปลกครับ เขาไปเน้นในเรื่องส่งเสริมการจำหน่าย โดยให้มีการจัดเทศกาลผลไม้เพื่อบริโภคปลายทาง สวยครับ ดี แต่ผมถามท่านประธานครับ เงาะทางจันทบุรีออกในวันนี้นี่ครับ เงาะสี ๓ บาท เงาะโรงเรียน ๕ บาทถึง ๖ บาท กว่าจะออกมาได้ กว่าจะระบาย กว่าจะผ่านขั้นตอนระบบราชการเน่าก่อนครับ ไปถึงปลายทาง ขอโทษนะครับ อย่าว่าแต่คนรับประทานเลยครับ ไม่อยากจะพูดครับ เดินผ่านยังไม่เดินผ่านเลย และสิ่งเหล่านี้ละครับเป็นสิ่งที่เกิดมาและรัฐบาลก็เห็นและก็ยังช้าอยู่ ไม่มีอะไรผิดแผกแตกต่างเลย ผมเคยเสนอแนะครับ ขอโทษนะครับ ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์มีอยู่ ผู้ต้องขังในเรือนจำต่าง ๆ สถานที่ราชทัณฑ์มีอยู่ครับ ของนี้เป็นของสด จันทบุรี ระยอง ตราด ชุมพร สุราษฎร์ธานีมีอยู่ตรงนั้นนะครับ ของมันกระจุกอยู่ตรงนี้ แต่คนทั่วประเทศนี่ยังไม่ได้กระจายได้ทั่ว ทำไมไม่คิดในการเอาของพวกนี้ครับ อย่างน้อย ๆ ของสดมีเวลาที่จำกัด เอาเข้าสถานที่ราชทัณฑ์ให้ผู้ต้องขังเขารับประทานไปก่อนแก้ปัญหาเฉพาะหน้า โดยซื้อของเหล่านี้ในพื้นที่แหล่งผลิตในราคาประกัน จะซื้อ ๘ บาท จะซื้อ ๖ บาทสุดแล้วแต่ เงินอาจจะไม่ได้สดทีเดียวครับ แต่ในขณะเดียวกันกระเป๋าซ้ายเข้ากระเป๋าขวาจากราชทัณฑ์ก็ค่อยผ่านมาให้ อ.ต.ก. อคส. อ.ต.ก. อคส. เอาเงินนั้นไปช่วยเกษตรกรก่อน มันทำให้เกษตรกรเขาอยู่ได้จริง ๆ ครับและไม่ตาย แต่ไม่ทำหรอกครับ สงสัยว่ามันชั่วยาก มันมีจำนวนปริมาณที่ชัดเจน ตัวเงิน เม็ดเงินมันบวก ลบ คูณ หารกันชัดก็เลยไม่ทำ ผมเคยเสนอถึงขนาดว่า เอาละเข้าราชทัณฑ์ยังไม่ทัน ยังไม่พอ ก็ยังมีครับ ทหารเกณฑ์ผลัดต่าง ๆ อยู่มณฑลต่าง ๆ เต็มไปหมด เขาก็มีค่าหัวที่ได้จากกองทัพต่าง ๆ เอาของพวกนี้ละไปให้ครับ ให้เขารับประทาน และค่าหัวเขาค่อยหักคืนมา อ.ต.ก. หรือ อคส. ก็สุดแล้วแต่ที่หน่วยงานนั้นรับผิดชอบก็ไม่ทำ แล้วก็ใช้มาตรการลักษณะอย่างนี้ครับ แต่พอไปทำแล้วเงาะเน่า มังคุดเสีย ไปถึงปลายทางมีทุจริตคนนั้นได้ คนนี้สิ แล้วชอบจริง ๆ ชอบจริง ๆ ครับในสิ่งเหล่านี้ เพราะฉะนั้นสิ่งที่กระทรวงพาณิชย์จะได้มา ๔,๐๐๐ กว่าล้านบาทนี่เอามาทำอย่างนี้อีกหรือครับ และท่านบอกว่าจัดงบประมาณฐานศูนย์ขึ้นไป และอย่างนี้ทำไมถึงจัดอีกล่ะ มีวิธีการประเมินที่ชัดเจนไหม ผมเรียกร้องต่อท่านประธานเสมอว่าการประเมินผลสำเร็จของงานลักษณะนี้ขอให้ประเมินแบบเปิดได้ไหม เพราะถ้าประเมินแบบปิดอยู่อย่างนี้ ให้หน่วยงานในองค์กรของรัฐหรือหน่วยงานที่อยู่ในการ

สผ ๑/๒๕๔๖ (วิ.) เยาวเรศ ๙๘/๒

กำกับดูแลของรัฐไปประเมินอย่างไรนี่ครับ วันนี้ถ้าประเมินโครงการไหนไม่ประสบความสำเร็จ หน่วยงานนั้นเตรียมตัวครับถูกย้าย เพราะฉะนั้นทุกโครงการประสบความสำเร็จ ลองให้อาจารย์มหาวิทยาลัยต่าง ๆ สิครับ สถาบันการศึกษาไปประเมินดูสิครับ ผลสำเร็จของงานมันมีตามเป้า ตามวัตถุประสงค์ในโครงการนี้ขนาดไหน และท่านก็ยังจัดขึ้นมาอีก และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ก็ยังมาบอกอีกครับว่าวันนี้ผลไม้ราคาดี นี่เสียดายท่านรัฐมนตรีเนวินไม่อยู่ ผมจะได้ถามครับ เมื่อไรมังคุดกิโลเกือบร้อย ที่บอกจะไปส่งออกที่ไหน ๆ น่ะ เขาออยู่ เพราะวันนี้มังคุดมันเกือบหมดแล้ว เพราะฉะนั้นสิ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนต่อท่านประธาน ก็คือประสิทธิภาพในการกำกับ ในการบริหารของฝ่ายการเมืองที่มีในการมอบนโยบายให้กับฝ่ายประจำนำไปสู่การปฏิบัติ ตรงนี้เรื่องสำคัญและจำเป็นครับ ท่านต้องไม่ฝ่าฝืนต่อโลกของความเป็นจริง วันนี้ถ้ามันของถูก ท่านต้องลงไปดู ไหนท่านบอกว่าปฏิรูประบบราชการแล้ว จิ๋วแต่แจ๋ว บริการประชาชนดีขึ้น แต่วันนี้ไปดูสิครับ บ้านแตกสาแหรกขาดหมดแล้ว ขวัญกำลังใจของข้าราชการนี่ครับ ไปคนละทิศคนละทาง สามี ครอบครัวเขาอยู่กันดี ๆ วันนี้ย้ายกันไปอยู่เหนือคน ใต้คน ตะวันออกคน ตะวันตกคน ลูกอยู่กับย่า แล้วความอบอุ่นในสถาบันครอบครัวมันจะมีอย่างไร ขวัญกำลังใจเขาจะมีอย่างไร เขาจะบริการพี่น้องประชาชนได้ดีจริงหรือ เมื่อสักครู่อาจารย์ตรีพลก็บอกแล้ว เมื่อก่อนก็ไปอำเภอได้ แต่เดี๋ยวนี้นะครับต้องไปที่จังหวัด เดินทางไปเดินทางมาและใช้งบประมาณเท่าไร ระยะทางเดินไปเดินมาเป็นจำนวนนับร้อยกิโลเหล่านี้เป็นต้น ----------

สผ ๑/๒๕๔๖ (ว.) อัมพา ๙๙/๑

ผมกราบเรียนต่อท่านประธานครับว่าสิ่งเหล่านี้เราได้นำเรียนได้นำเสนอเพื่อให้รัฐบาลนำไปสู่การปฏิบัติในการแก้ปัญหา แต่เราไม่ได้รับการสนองตอบเท่าที่ควร เพราะฉะนั้นการที่รัฐบาลมาตั้งงบประมาณโดยเฉพาะอย่างยิ่งที่กระทรวงพาณิชย์แล้วเสริมด้วยกระทรวงเกษตรที่กระทรวงพาณิชย์ถึงเกือบ ๔,๐๐๐ ล้านบาทนี่ครับ แล้วจะทำให้สภานี้พวกเราซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาจากพี่น้องประชาชนจะมีความมั่นใจได้อย่างไรครับว่าราคาสินค้าเกษตรซึ่งเป็นปัญหาปากท้องของพี่น้องประชาชนมันจะดีขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ในขณะนี้ หลังสู้ฟ้าหน้าสู้ดินให้เขาอยู่ได้จริง ๆ สิครับ อย่าอยู่ได้เพียงแค่ตัวเลข แล้วคนรวยก็คือผู้ส่งออก คนรวยก็คือระดับบนแต่ระดับล่างนี่ครับยังยากจนแสนเข็ญ ปุ๋ยแพงค่าแรงสูงหนี้เต็มทั้งบ้านทั้งเมือง และจะให้พวกผมเห็นชอบในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้อย่างไร อภิปรายกันมาตั้งนานสมาชิกของฝ่ายค้านก็ดีรัฐบาลก็ตามฝากท่านประธานเหลียวไปดูสิครับกระทรวงเกษตรเห็นสักท่านหนึ่งไหม มีกระทรวงพาณิชย์สักคนหนึ่งไหม แล้วมิหนำซ้ำท่านนายกรัฐมนตรีเองก็ไม่เห็น นี่ขอบคุณท่านรัฐมนตรีช่วยคลังท่านวราเทพนั่งอยู่คนเดียวไม่เช่นนั้นผีหลอกนะครับในสภานี้ เราพูดให้ท่านประธานสภาฟังคนเดียวก็ด้วยเหตุผลตามที่ผมกราบเรียนไปทั้งหมดนี่ครับผมต้องกราบเรียนครับว่าสิ่งที่พวกผมคิดแล้วพวกผมทำกันอยู่นี่ครับอย่างน้อย ๆ เป็นรูปธรรมให้เห็น ท่านประธานครับปีนี้มีปัญหาแต่ปีต่อไปนี่ครับผมกราบเรียนต่อท่านประธานได้เลยว่าที่จังหวัดชุมพรและจังหวัดที่มีรังนกอีแอ่นทั้งหมดวันนี้เราประมูลรังนกใหม่นะครับชุมพรบ้านผมได้ถึง ๑,๙๒๘,๖๐๐,๐๐๐ บาท เงินจะอยู่ในจังหวัดกระจัดกระจายหมด อันนี้ต้องชื่นชมท่านดอกเตอร์ไตรรงค์ สุวรรณคีรี ทีมงานทางเศรษฐกิจของผม ถ้าไม่มีท่านไม่มีพวกผมในวันนี้ เพราะฉะนั้นเงินตัวนี้ครับจะอยู่ในจังหวัดชุมพรบ้านผมทั้งหมด และเชื่อว่าผู้ว่าราชการจังหวัดแบบซีอีโอ ตามแนวคิดของท่านนายกรัฐมนตรีทักษิณ ท่านมีทั้งอำนาจท่านมีทั้งเงิน ท่านมีทุกอย่างเพราะเป็นประธานรังนกด้วย ถ้าแก้ปัญหาสินค้าเกษตรตกต่ำไม่ได้เที่ยวต่อไปนะครับ โครงการในการที่จะจัดให้มีผู้ว่าซีอีโอของท่านนายกรัฐมนตรีทักษิณผมถือว่าไม่ประสบความสำเร็จก็จะติดตามต่อไป ก็ถือโอกาสตรงนี้กราบเรียนด้วยเหตุด้วยผลต่าง ๆ นะครับ บวก ลบ คูณ หารแล้วผมกราบเรียนต่อท่านประธานครับถ้าพี่น้องเกษตรกรของผมยังอยู่ลักษณะอย่างนี้นะครับ ผมคงไม่อาจที่จะรับงบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๔๗ ของรัฐบาลชุดนี้ได้ ขอกราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง) : กราบเรียนท่านสุวโรชนะครับมีรัฐมนตรีหลายท่านนั่งอยู่ด้านหลัง แล้วก็ท่านนายกรัฐมนตรีนั่งอยู่ที่ห้องรับรองนะครับ รัฐมนตรีก็คงจะได้ฟังท่านสมาชิกได้อภิปรายกัน แล้วก็คงจะนำข้อสังเกตไปใช้ในการดูแลงบประมาณ เชิญคุณชินวรณ์ครับ

นายชินวรณ์ บุณยเกียรติ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชินวรณ์ บุณยเกียรติ พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดนครศรีธรรมราช ผมได้อ่านเอกสารประกอบร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๔๗ และเมื่อตอนเช้านี้ก็ได้มีโอกาสได้ฟังท่านนายกรัฐมนตรีได้แถลงประกอบงบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๔๗ ซึ่งเป็นวงเงินงบประมาณที่สูงถึง ๑,๐๒๘,๐๐๐ ล้านบาท ๑,๐๒๘,๐๐๐ ล้านบาท ท่านประธานครับเป็นเงินภาษีของพี่น้องประชาชนทุกบาททุกสตางค์ ในระบบประชาธิปไตยนั้น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเรามีหน้าที่ในการที่จะต้องมาตรวจสอบการใช้จ่ายเงินงบประมาณซึ่งเป็นเงินภาษีของพี่น้องประชาชน มีเพื่อนสมาชิกหลายคนในสภานี้ได้ท้วงติงว่าการจัดสรรงบประมาณที่รัฐบาลอ้างว่าเป็นงบประมาณแบบเน้นผลงานนั้นไม่ค่อยมีรายละเอียด โดยเฉพาะงบประมาณในส่วนที่เป็นค่าใช้จ่ายที่ต่ำกว่า ๑๐ ล้านบาท เพื่อนสมาชิกหลายคนได้เรียนกับท่านประธานว่าท่านรัฐมนตรีเองก็อาจจะไม่ให้ความสนใจเท่าที่ควร ผมก็มานั่งคิดดูว่าเป็นเพราะอะไรครับ มองด้วยความหวังดีก็เป็นเพราะว่างบประมาณแบบใหม่นั้น ท่านรัฐมนตรีมีพันธกิจที่จะต้องจัดทำงบประมาณเพื่อให้เกิดผลตามเป้าหมายที่ตั้งเอาไว้ โดยมีผลสัมฤทธิ์หรือตัวชี้วัดที่พวกกระผมจะต้องตามไปติดตามและตรวจสอบต่อไป หรือประการที่ ๒ เพราะว่างบประมาณฉบับนี้เรียกว่าเป็นงบประมาณที่พยายามจะไปสนับสนุนให้รัฐบาลได้ใช้จ่ายนอกงบประมาณ นั่นหมายความว่าอย่างไรครับท่านประธานครับ ในงบประมาณฉบับนี้เป็นเงินภาษีของพี่น้องประชาชนจริง ๆ ก็ประมาณกว่า ๙ แสนล้านบาท เพราะรัฐบาลตั้งงบประมาณไว้แบบขาดดุล ๙๙,๐๐๐ ล้านบาท ----------

นั่นคือหมายความว่ารัฐบาลจะต้องไปยืมเงินมาจากภายในประเทศอีก ๙๙,๐๐๐ ล้านบาท ถ้ารวม ๓ ปีที่รัฐบาลนี้จัดทำงบประมาณ รัฐบาลก็จัดทำงบประมาณแบบขาดดุลไปแล้วเกือบ ๔ แสนล้านบาท ต้องยืมเงินมากกว่าที่เก็บได้จากภาษีของพี่น้องประชาชน แต่ท่านประธานที่เคารพครับที่มากไปกว่านั้นก็คือว่ารัฐบาลนี้ทำงบประมาณแบบใหม่จริง ๆ ครับ ก็คือตั้งงบประมาณเอาไว้เพื่อไปสนองตอบต่อการนำเงินนอกงบประมาณมาใช้ ซึ่งพวกกระผมไม่มีสิทธิที่จะตรวจสอบครับ ผมพูดประเด็นนี้เพื่อที่ฝากกรรมาธิการงบประมาณไปตามออกมาครับ ไปตามออกมาว่าเงินกองทุนหมู่บ้าน ๘๐,๐๐๐ ล้านบาท ปีนี้ท่านตั้งไว้เพียง ๑๐,๐๐๐ กว่าล้านบาทครับที่จ่ายคืนให้กับธนาคารออมสิน ไปตามมาว่าท่านทำงบประมาณในเรื่องของบำเหน็จดำรงชีพที่ผมเป็นกรรมาธิการอยู่ด้วย ท่านต้องใช้อีก ๓๔,๐๐๐ ล้านบาท ท่านตั้งเอาไว้แค่ ๒,๐๐๐ ล้านบาทเท่านั้นเอง ผมสงสัยจะเป็นดอกเบี้ยที่จะไปยืมมาจากธนาคาร และยังมีค่าใช้จ่ายงบประมาณนอกงบประมาณด้านอื่นอีกหลายงบประมาณ แต่เนื่องจากว่าผมได้รับมอบหมายจากพรรคให้อภิปรายงบประมาณในด้านเกษตรครับ ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตเรียนกับท่านประธานดังนี้ครับว่า ผมฟังคำชี้แจงของท่านนายกรัฐมนตรีด้านการเกษตรเมื่อตอนเช้านี้ ผมอยากเรียนกับท่านประธานด้วยความเคารพครับว่าท่านชี้แจงว่าการพัฒนาการเกษตรได้จัดสรรงบประมาณจำนวน ๕๗,๗๐๙ ล้านบาท เพื่อการผลิตสินค้าการเกษตรที่มีความได้เปรียบ มีคุณภาพมาตรฐานระดับโลก ส่งเสริมการเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต การเพิ่มผลผลิต ลดต้นทุนการผลิต ส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มและพัฒนาสินค้าใหม่ ท่านประธานครับจริง ๆ แล้วสินค้าทางการเกษตรนั้นมีหลายตัว โดยเฉพาะสินค้าทางการเกษตรหลักที่เราเรียกว่าแชมเปี้ยน โปรดัคท์ (Champion product) ๑๒ ตัว แต่วันนี้เพื่อไม่ให้รบกวนเวลาท่านประธาน ผมขออนุญาตที่จะพูดตัวเดียวเท่านั้นเองว่าสิ่งที่ท่านนายกรัฐมนตรีแถลงนั้นไม่เป็นไปตามความเป็นจริง ไม่สอดคล้องกับสิ่งที่ท่านนายกรัฐมนตรีแถลงในสภาแห่งนี้วันนี้ และไม่สอดคล้องกับสิ่งที่นายกรัฐมนตรีได้พูดรายการพบประชาชนในวันเสาร์ เกือบทุกเสาร์ครับในช่วงปีที่ผ่านมา นั่นคือสินค้าที่เป็นพืชเกษตรหลักคือยางพารา ไม่มีครับที่ท่านบอกว่าจะไปจัดสรรให้มีการส่งเสริมคุณภาพมาตรฐานสินค้า ส่งเสริมการเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ส่งเสริมในการรวมกลุ่ม ทำไมผมถึงพูดเช่นนี้ครับท่านประธานครับ เพราะผมไปดูงบประมาณในด้านพืชเศรษฐกิจ

หลักคือเรื่องยางพารา นอกจากไม่เป็นไปตามที่พูดแล้วงบประมาณที่ท่านตั้งเอาไว้ให้กับส่วนราชการที่รับผิดชอบเกี่ยวกับเรื่องนี้ลดลงทุกส่วนราชการเลยครับ ผมจึงต้องเรียนเรื่องนี้กับพี่น้องเกษตรกรชาวสวนยางครับว่าวันนี้พอราคายางดี รัฐบาลก็มาพูดว่าราคายางดีเพราะผลงานรัฐบาล มีคำพูดหนึ่งที่ผมติดใจมากเลยครับผมจดเอาไว้ ท่านนายกรัฐมนตรีได้กล่าวตอนประชุม ๔ ปีของพรรคไทยรักไทยว่าวันนี้รัฐบาลได้แก้ไขปัญหาราคายางเสร็จเรียบร้อยแล้ว ต่อไปนี้ราคายางจะไม่ต่ำกว่ากิโลกรัมละ ๓๐ บาท และจะต้องทำให้ได้ภายในเดือนมีนาคมกิโลกรัมละ ๑ เหรียญดอลลาร์สหรัฐอเมริกา ต่อไปรัฐบาลจะแก้ปัญหาเรื่องข้าวต่อไป แต่ท่านประธานที่เคารพครับนอกจากไม่มีนโยบายในช่วง ๒ ปีที่ผ่านมาที่เป็นความชัดเจน มิหนำซ้ำครับงบประมาณที่จัดให้กับสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางที่ท่านตั้งเอาไว้ปีที่แล้ว ๑,๐๘๐ ล้านบาท ปีนี้เหลือ ๙๒๘ ล้านบาท เดี๋ยวผมจะลงไปในรายละเอียด องค์การสวนยางไม่มีงบประมาณไปเพิ่มในการเพิ่มประสิทธิภาพครับ ที่เรามีโครงการไว้ตามยุทธศาสตร์ในการพัฒนายางครบวงจรที่จะต้องให้องค์การสวนยางนั้นนำร่องในการที่จะทำผลิตภัณฑ์จากไม้ยางพารา วันนี้ไม่ได้เริ่มต้น ท่านจัดตั้งเอาไว้เพียงงบประมาณชดเชยเงินที่เรามาใช้ในโครงการแทรกแซงเท่านั้นเอง แล้วลดลงด้วยปีที่แล้ว ๑,๓๔๗ ล้านบาท ปีนี้เหลือ ๑,๒๐๕ ล้านบาท ----------

และสิ่งที่สำคัญที่สุดคืองบประมาณที่ท่านจะต้องตั้งเอาไว้ให้กับสถาบันวิจัยยาง และตลาดกลางยางพารา ที่เป็นตลาดกลางกลไกที่สำคัญที่ได้จัดตั้งขึ้นมาตามยุทธศาสตร์ในการพัฒนายางครบวงจร คือตลาดกลางหาดใหญ่ ตลาดกลางที่สุราษฎร์ธานี และตลาดกลางที่ตลาดคลองจันดี จังหวัดนครศรีธรรมราช กลับไม่ได้รับงบประมาณเติมเต็มในส่วนนี้เลย นี่คือเหตุผลประการแรกที่ผมเรียนว่าไม่เป็นไปตามคำแถลงของท่านนายกรัฐมนตรี และมีประเด็นที่ผมจะเรียนเสริมเพื่อให้กรรมาธิการได้ไปติดตามต่อไป ท่านประธานที่เคารพครับ นอกจากประเด็นตัวเลขงบประมาณที่ผมเรียนกับท่านประธานไปแล้วในเรื่องยางพารา ซึ่งเป็นพืชเศรษฐกิจหลัก ปีที่แล้วราคายางดีครับในรอบปีที่ผ่านมา ๔๕ ต่อ ๔๖ ราคากิโลกรัมโดยเฉลี่ยเหมือนที่เพื่อนสมาชิกในสภาแห่งนี้ซีกไทยรักไทยเมื่อตะกี้ได้พูดว่า กิโลกรัมละ ๓๘ บาท มูลค่าที่ได้จากราคายางพาราประมาณแสนล้านบาท แต่ท่านประธานที่เคารพครับ ผมคิดว่าเหตุผลคงชัดเจนนะครับ นอกจากขอประทานโทษที่ต้องเอ่ยนาม ฯพณฯ ดอกเตอร์ไตรรงค์ สุวรรณคีรี ได้พูดไว้แล้วตอนเช้าว่าสินค้าเกษตรที่ดีขึ้นในช่วงปีที่ผ่านมาเพราะเนื่องจากสินค้าบางตัวเป็นยุทธปัจจัยเช่น ยางหรือข้าว ประเทศที่กลัวสงครามต้องซื้อไปกักตุนเอาไว้ ประกอบกับกลไกของตลาดโลกเมื่อราคาน้ำมันแพง ราคายางเทียมนั้นแพงตามไปด้วย ยางสังเคราะห์แพงตามไปด้วยก็ทำให้ราคายางภายในประเทศสูงขึ้น ประกอบกับประเทศจีน ซึ่งประเทศที่บริโภคยางมากที่สุดในเอเชียได้เข้าสู่องค์การการค้าโลกและมีความต้องการที่จะใช้ยางเพิ่มมากขึ้น เพราะฉะนั้นราคายางของผู้ผลิตหลักทั้ง ๓ ประเทศในช่วงปีที่ผ่านมานี้ไม่แตกต่างกันเลยครับ ประเทศไทยเฉลี่ยกิโลกรัมละ ๓๘ บาท ประเทศมาเลเซียเฉลี่ยกิโลกรัมละ ๓๘ บาท ประเทศอินโดนีเซียเฉลี่ยกิโลกรัมละ ๓๘ บาท ผมถามว่าท่านนายกทักษิณไปทำให้ราคายางมาเลเซียดีขึ้นหรือเปล่า ไม่ครับ แต่ที่สำคัญและซ้ำร้ายกว่านั้นที่ผมต้องเรียนกับท่านประธานเพื่อให้กรรมาธิการไปตามก็คือว่า ท่านได้ประกาศนโยบายหลักไว้ ๒ นโยบายเรื่องยาง นโยบายแรกท่านบอกว่าท่านจะตั้งบริษัทร่วมทุนยาง ๓ ประเทศ ท่านประธานที่เคารพครับ ท่านรัฐมนตรีช่วยเนวิน ชิดชอบ แถลงเต็มหน้าจอโทรทัศน์เลยครับว่า คณะรัฐมนตรีรับทราบรายงานความร่วมมือด้านยางพาราระหว่างประเทศไทย อินโดนีเซีย มาเลเซีย มีมาตรการมีรูปแบบมีกรอบในการดำเนินงาน และสรุปรายงานต่อ ครม. ว่าคาดว่าจะเริ่มดำเนินธุรกิจในการจัดตั้งบริษัทร่วมทุนยาง ๓ ชาติได้ภายในเดือนมีนาคม

สผ ๑/๒๕๔๖ (วิ.) สันทนา ๑๐๑/๒

ปี ๒๕๔๖ นี่เดือนอะไรครับท่านประธานครับ นี่เดือนมิถุนายนนะครับ บอกว่าจะดำเนินธุรกิจได้ภายในเดือนมีนาคม ๒๕๔๖ เมื่อจัดตั้งบริษัทร่วมทุนยาง ๓ ชาติเสร็จแล้วเราจะมีอำนาจในการต่อรอง เพราะประเทศผลิตหลักร่วมมือกัน ชาวบ้านฝากผมถามครับท่านประธานครับว่าบริษัทร่วมทุนยาง ๓ ชาติที่นายกไปพูดที่นครศรีธรรมราชนั้นจะเริ่มดำเนินธุรกิจชาติไหนครับ ชาตินี้หรือชาติไหน ยังไม่มีการได้เริ่มดำเนินการธุรกิจครับ ทำไมผมพูดเช่นนี้ครับ ผมไปดูข่าวรอยเตอร์วันนี้ครับ เพื่อต้องการที่จะให้ทันกับรัฐบาลนี้เดี๋ยวจะอ้างว่าผมไม่ติดตามเรื่องข่าวสารข้อมูล ผมเรียนกับท่านประธานว่าถ้าเรื่องยางพาราผมติดตามตลอดครับ ไม่ว่าท่านจะมีการสัมมนาประชุมหรือท่านจะเปลี่ยนแปลงมติ ครม. ใดก็แล้วแต่ ท่านประธานที่เคารพครับ ข่าวรอยเตอร์ครับ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรกล่าวว่า การจัดตั้งบริษัทร่วมทุนยางพาราระหว่างไทย มาเลเซีย อินโดนีเซียคงดำเนินการต่อไป แต่ขณะนี้ยังไม่มีความจำเป็นต้องเรียกชำระเงินลงทุน แปลว่าอะไรครับ

- ๑๐๒/๑

ก็แปลว่าไม่ได้ทำ ยังไม่ได้เริ่มดำเนินการในเรื่องของการจัดตั้งบริษัทร่วมทุนยางเลย ท่านประธานครับ ผมต้องเรียนกับท่านประธานเพื่อเรียนกับประชาชนครับ ถ้าท่านประธานได้เห็นหนังสือฉบับนี้ที่ท่านจุรินทร์ ประทานโทษที่เอ่ยนาม ท่านจุรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์ ได้เขียนเอาไว้ว่า จุรินทร์กับความจริงเรื่องยางพารานะครับ ท่านจะเห็นได้อย่างชัดเจนว่าการจัดตั้งบริษัทร่วมทุนยางนั้นเป็นเรื่องที่ดำเนินการมาตั้งแต่สมัยรัฐบาลที่แล้วครับ มีเอกสารชัดเจนและบอกว่าในเอกสารที่เป็นสากลเกี่ยวกับเรื่องยางพาราคือเอกสารเดอะ รับเบอร์ (The rubber) เขียนไว้ชัดเจนครับ อาคม รับเบอร์ ซัคเซส (Success) รูปถ่ายนี้ผมอยู่ข้างหลังครับท่านประธาน เพราะเลขารัฐมนตรี ผมเรียนต่อท่านประธานด้วยความเคารพว่า วันนี้บริษัทร่วมทุนยางนั้นยังไม่เกิดขึ้น การจัดตั้งงบประมาณที่จะไปร่วมกันสมทบยังไม่ได้ดำเนินการครับ แล้วก็มีข้ออ้างมากมายหลังจากไม่มีการดำเนินการในการจัดตั้งบริษัทร่วมทุนยาง เพราะฉะนั้นประเด็นที่ว่าราคายางดีเพราะรัฐบาลจะตั้งบริษัทร่วมทุนยางนั้นเป็นการสร้างภาพและไม่มีความเป็นจริง แล้วงบประมาณไม่ได้ตั้งเอาไว้เลยครับในการที่จะดำเนินการเรื่องนี้ แล้ววันนี้ก็จะต้องมายอมรับความเป็นจริงครับ ได้มีการพูดกันว่าการจัดตั้งบริษัทร่วมทุน ๓ ประเทศ ก็คือเราต้องแก้ไขปัญหาเรื่องยาง แต่วันนี้กลไกราคามันไม่มีปัญหาไม่มีเหตุอะไรเลยที่จะต้องเอาเงินของประเทศไปลง ทำไมผมถึงพูดเช่นนี้ครับ ท่านประธานครับ เพราะว่านโยบายอันที่ ๒ สิครับ นโยบายอันที่ ๒ ก็คือว่ารัฐบาลบอกว่าจะจัดตั้งเมืองยางครับ ประสบความล้มเหลวโดยสิ้นเชิงครับ พวกกระผมท้วงติงด้วยความเคารพครับ เพราะเรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องการเมืองนะครับ วันนี้ผมจะชี้นำเพื่อให้ท่านประธานจะได้เห็นต่อไปว่ามันเกี่ยวข้องกับงบประมาณอย่างไร แต่ผมรับรองว่าไม่ใช่เรื่องการเมืองอย่างแน่นอน เพราะว่าถ้าท่านประธานจำได้ก็คือว่า ผมได้หยิบยกในเรื่องของการจัดตั้งนิคมยางขึ้นมาพูดในคณะกรรมการนโยบายยางพาราแห่งชาติในสมัยนั้น เพื่อนสมาชิกที่นั่งในสภาแห่งนี้จากพรรคไทยรักไทย ขอประทานโทษที่เอ่ยนาม พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ เป็นประธานกรรมการในขณะนั้น จากพรรคชาติไทย ขอประทานโทษครับ ได้มีการศึกษากันว่าถ้าเราต้องการจะส่งเสริมการใช้ยางภายในประเทศ เนื่องจากยางนั้นเป็นผลผลิตหลักทางด้านการเกษตรและเป็นพืชชนิดเดียวที่ต้องลงทุนในการปลูกถึง ๗ ปี รัฐบาลต้องเข้ามาดูแลในเรื่องของการใช้ยางภายในประเทศ ในท้ายที่สุดผู้ประกอบการทั้งหมดที่เราเชิญมาร่วมประชุมมาร่วมสัมมนาบอกว่าถ้าจะเอานิคมอุตสาหกรรมยางไปรวมไว้กับนิคมอุตสาหกรรมอื่น ๆ นั้น

จะมีปัญหาแน่นอน โดยเฉพาะไปไว้ที่ตำบลฉลุงที่จังหวัดสงขลา เพราะยางนั้นไม่ว่าจะผลิตเป็นถุงมือยางก็ดี หรือเป็นล้อรถยนต์ก็ดี หรือเป็นอะไรก็แล้วแต่จะเกิดมลภาวะสูงมาก อาจจะนำไปสู่ความขัดแย้งในการที่จะขอมาตรฐานไอเอสโอ ๙๐๐๒ (ISO 9002) ในอนาคต และประการที่ ๒ การที่จะให้ผู้ประกอบการเรื่องยางไปลงทุนในนิคมอุตสาหกรรมยางนั้นทำให้ผู้ประกอบการนั้นเห็นว่าเป็นเรื่องที่ไม่สามารถดำเนินการได้เพราะไม่ได้เอกสารสิทธิ์ในที่ดิน เพราะราคาที่ดินในนิคมอุตสาหกรรมกับราคาที่ดินนอกนิคมอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกัน เขาเลยแยกย้ายกันไปลงทุน เพราะฉะนั้นถ้าจะให้เกิดเมืองยางจริงก็จะต้องมาตั้งที่องค์การสวนยาง จังหวัดนครศรีธรรมราช คณะทำงานในคณะกรรมการนโยบายยางพาราแห่งชาติเลยกำหนดเป็นแผนเรียบร้อยว่าจะใช้เงินลงทุนจากกระทรวงอุตสาหกรรม ๕๐๐ ล้านที่จะมาทำอินฟราสทรัคเจอร์ (Infrastucture) มาลงทุนเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐานที่จะตั้งเมืองยางให้เกิดขึ้น แต่วันนี้ด้วยเหตุผลใดก็แล้วแต่ รัฐบาลก็ประกาศเสียใหญ่โตครับว่าจะตั้งเมืองยางที่สงขลา ๒ ปีที่ผ่านมาครับไม่มีเมืองยางครับ มีแต่เมืองโฆษณายาง ----------

ท่านประธานที่เคารพครับ เพราะฉะนั้นในส่วนที่ท่านได้แถลงเอาไว้ว่า จะเพิ่มผลประสิทธิภาพนั้นไม่เกิดขึ้น

แต่ที่สำคัญยิ่งร้ายไปกว่านั้นครับ เรื่องที่ ๓ ที่ผมจะเรียนท่านประธาน เรื่องนี้ผมคิดว่านอกจากเป็นเรื่องหาเสียงแล้ว หมิ่นเหม่ต่อการผิดกฎหมาย และเป็นเรื่องที่รัฐมนตรีที่กำกับเรื่องยางหลอกคณะรัฐมนตรี ไม่ทราบท่านนั่งอยู่ตรงไหน ผมกล่าวหาว่าท่านหลอกคณะรัฐมนตรี ท่านใช้งบประมาณนอกงบประมาณโดยผิดพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ท่านประธานที่เคารพครับ ท่านคงเห็นเล่มนี้ครับ เพราะท่านอนุมัติ เพราะท่านเป็นรัฐมนตรีด้วยขณะนั้น คือยุทธศาสตร์ในการพัฒนายางครบวงจรปี ๒๕๔๒ ถึงปี ๒๕๔๖ ยุทธศาสตร์นี้ได้ประกาศใช้เมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒ ได้กำหนดไว้ชัดเจนว่าในการที่จะดำเนินการเรื่องยางนั้นจะต้องดำเนินการให้สอดคล้องเป็นเอกภาพและมียุทธศาสตร์ที่ชัดเจน จะต้องดำเนินการทั้ง ๕ ยุทธศาสตร์ ๓๓ มาตรการ ๕๘ กิจกรรม แทนที่สิ่งเหล่านี้จะได้ดำเนินการต่อไปอย่างต่อเนื่องและที่สำคัญที่สุดก็คือว่า ผลพวงจากราคายางที่มีเสถียรภาพวันนี้ ท่านประธานครับ มาจากส่วนหนึ่งคือยุทธศาสตร์ในการพัฒนายางครบวงจรที่ประกาศใช้ในสมัย ฯพณฯ ชวน หลีกภัย เป็นนายกรัฐมนตรี ผมไม่มีเจตนาจะไปยกย่องรัฐบาลที่ผ่านมาครับ แต่นี่คือความจริงที่ปรากฏเป็นผลจากการทำประชาพิจารณ์นำไปสู่การดำเนินการจนเป็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนายาง และเป็นความร่วมมือทุก ๆ ด้าน ทั้งด้านการผลิต ด้านการแปรรูป ด้านการตลาด ด้านการบริหารภาคยางที่จะต้องเอามารวมกันให้เป็นองค์กรเดียวกัน อันนำไปสู่ประสิทธิภาพสูงสุด นำไปสู่การเพิ่มผลผลิตในการลงทุน นำไปสู่ในการแปรรูปและการส่งเสริมการใช้ยางภายในประเทศที่จะเกิดขึ้น ผมคิดว่ารัฐบาลจะเปลี่ยนชื่อจากนิคมอุตสาหกรรมการยาง เป็นเมืองยาง ผมไม่แปลกครับ รัฐบาลจะเปลี่ยนชื่อยุทธศาสตร์ในการพัฒนายางครบวงจรไปเป็นโครงการในการปฏิรูปยางครบวงจรก็ไม่แปลกครับ แต่ว่าสาระนั้นอยู่ในยุทธศาสตร์ในการพัฒนายางครบวงจรชัดเจน แต่สิ่งหนึ่งที่ผมคิดว่าผมกล่าวหาไปเมื่อกี้ว่าท่านไปใช้เงินนอกงบประมาณ และท่านไปทำให้ถูกกฎหมายโดยไปแก้ไขมติคณะรัฐมนตรี นอกจากไม่ได้ดำเนินการตามนโยบายยางพาราครบวงจรแล้ว ท่านโฆษณาทุกวันเสาร์แล้ว ท่านเชื่อว่ามันเป็นจริงครับ เป็นจริงว่ายางที่มันขึ้นราคานี่เพราะผลนโยบายของรัฐบาล พอท่านเชื่ออย่างนี้ท่านก็เลยประกาศเลยครับว่า เราจะต้องปลูกยางเพิ่มในภาคเหนือและภาคอีสาน ๑ ล้านไร่

นี่คือที่มาของปัญหาว่า มีการใช้จ่ายนอกงบประมาณ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมอยากจะฟ้องเรื่องนี้กับท่านประธาน และท่านประธานคงจำได้เพราะว่าผมได้หยิบยกเรื่องนี้ขึ้นมาหารือกับท่านประธาน ท่านประธานได้ทำบันทึกไปถึงท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรกรและสหกรณ์ ลงชื่อนายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล ว่าผมเรียกร้องว่าการที่รัฐบาลไปดำเนินการในการเปลี่ยนแปลงมติคณะรัฐมนตรีเดิม ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒ ในเรื่องของการควบคุมพื้นที่การปลูกยางไว้ ๒๒ ล้านไร่ ผมว่าพี่น้องเกษตรกรชาวสวนยางนั้นคัดค้านครับวันนี้ยิ่งจะต้องคัดค้านมากยิ่งขึ้นครับ เพราะปรากฏความเป็นจริงตามที่ ขอประทานโทษที่เอ่ยนาม ท่านดอกเตอร์ไตรรงค์ สุวรรณคีรี ได้พูดไว้ตอนเช้าแล้ว แต่มันกลับปรากฏความจริงมากยิ่งขึ้นครับท่านประธานครับ เมื่อผมได้รับข้อมูลจากบริษัทศูนย์วิจัยธนาคารกสิกรไทย จำกัด ธนาคารกสิกรไทย จำกัด ได้ศึกษาแล้วสรุปผลว่า ยางคาดว่าในปี ๒๕๔๗ นั้นปริมาณการผลิตยางจะเพิ่มขึ้นเป็น ๒.๔๙ ล้านตัน เมื่อเทียบกับปีก่อนจะเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑.๓ เนื่องจากการค้ายางในตลาดโลกจะกระเตื้องขึ้น แต่ยังไม่ถึง ๑ เหรียญดอลลาร์สหรัฐ สมัย ฯพณฯ ชวน หลีกภัย นั้น ๑.๗ เหรียญดอลลาร์สหรัฐ วันนี้ยังไม่ถึงครับ ----------

เนื่องจากว่าอุตสาหกรรมยานยนต์เพิ่มขึ้น เพราะจีนซึ่งมีปริมาณการผลิตรถยนต์เพิ่มขึ้น เริ่มหันไปผลิตรถยนต์ชิ้นส่วนจักรยานยนต์กอร์ปกับราคาน้ำมันที่อยู่ในเกณฑ์สูงทำให้ราคายางสังเคราะห์ที่ใช้ทดแทนยางธรรมชาติ ราคาอยู่ในเกณฑ์สูงกว่ายางธรรมชาติ แต่ปัจจัยพึงระวัง แต่ปัจจัยพึงระวังคืออะไรครับ คือประเทศผู้ผลิตยางหลายประเทศมีแนวโน้มที่ขยายพื้นที่ปลูกยางเพิ่มขึ้นครับ ระยะ ๕ ปีต่อไปอาจต้องเผชิญปัญหาผลผลิตยางมากเกินความต้องการของตลาด คนศึกษาเรื่องยางต้องติดตามเรื่องนี้ และมองอนาคตชัดเจนว่าต้องเป็นไปตามนี้แน่นอนครับ แต่คนเราบางทีถูกยกย่องหรือเชียร์หรือพูดแต่เรื่องที่ไม่เป็นความจริง เชื่อว่าอาจจะเป็นจริงก็ได้ ทำไมครับท่านประธานครับ ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะว่าตัวรัฐบาลเองไปตกลงในการจัดตั้งบริษัทร่วมทุนยาง นอกจากจะมีกรอบในหลายเรื่องที่ผมกราบเรียนไปแล้ว มีกรอบข้อหนึ่งครับว่าประเทศที่ร่วมทุนยาง บริษัทร่วมทุนยางนั้นจะต้องลดพื้นที่การปลูกลงร้อยละ ๔ ครับ แต่ปรากฏว่ามติคณะรัฐมนตรีของท่าน มติคณะรัฐมนตรีของท่านหลังสุดท่านไปเห็นชอบสิ่งที่น่าเกลียดมากเลยครับ ผมเลยกล่าวหาว่าท่านอาจจะถูกหลอกจากรัฐมนตรีที่กำกับในเรื่องยาง น่าเกลียดอย่างไรครับ ๑. เห็นชอบให้ยกเลิกมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๓ เฉพาะเรื่องสวนยางที่อยู่ในป่าสงวนแห่งชาติ และให้กระทรวงเกษตรกรมป่าไม้กำหนดเงื่อนไขและหลักเกณฑ์การอนุญาตเข้าทำประโยชน์เฉพาะสวนยาง ท่านไปยกเลิกให้คณะกรรมการเห็นชอบ ให้ดำเนินการปลูกได้ไม่เกินรายละ ๓๐ ไร่ หมายความว่าท่านจะยกเลิกให้ปลูกในเขตป่าสงวนได้ ซึ่งที่ผ่านมานั้นคณะรัฐมนตรีเห็นว่าไม่สมควรที่จะมีมติคณะรัฐมนตรีที่จะให้สำนักงานกองทุนสงเคราะห์อนุญาตให้ปลูกยางในป่าสงวนเพราะจะนำไปสู่การบุกรุกพื้นที่ป่า และต้องการที่จะกำหนดยางให้อยู่ในกรอบตามแผนยุทธศาสตร์ในการพัฒนายางครบวงจร มาดูข้อ ๒ สิครับ เห็นชอบให้ยกเลิกมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒ ที่กำหนดให้ขยายพื้นที่การปลูกยางไว้ ๑๒ ล้านไร่ โดยให้ขยายพื้นที่ปลูกยางใหม่ในแต่ละปีได้เท่ากับพื้นที่ปลูกยางที่ลดลงในแหล่งปลูกยาง และไม่ควรปลูกยางใหม่ในภาคเหนือและเห็นชอบให้ขยายพื้นที่ปลูกยางในทุกภาคของประเทศพื้นที่ที่กระทรวงเกษตรกำหนด ท่านประธานครับ มีความชัดเจนเลยครับว่า ถ้าเราจะดูตามยุทธศาสตร์และดูตามข้อตกลงที่เราไปตกลงกับต่างประเทศ เราจะต้องกำหนดยุทธศาสตร์ในการขยายพื้นที่ไว้ ๑๒ ล้านไร่ และควรจะลดลงด้วยซ้ำไป แต่ท่านบอกว่าให้ไปปลูกในภาคเหนือ

กับภาคอีสาน ๑ ล้านไร่ครับ ๑ ล้านไร่ท่านบอกว่าให้ปลูกได้ตามพื้นที่ที่ได้มีการลดพื้นที่การปลูกยางลงครับ และมันเป็นจริงไหมครับที่ผมว่าหลอกครับ ท่านประธานครับ ผมพูดมีข้อมูล ผมศึกษาเรื่องนี้ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางได้รายงานผลปี ๒๕๔๔ วันนี้ยางราคาดีนะครับ ไม่มีใครโค่นยางไปปลูกอย่างอื่น ขนาดราคายางไม่ดีครับ ในช่วงปี ๒๕๐๕ - ๒๕๔๔ สวนปลูกแทนที่พ้นจากการสงเคราะห์ไปแล้ว พี่น้องเกษตรกรยังปลูกยางพันธุ์ดี ๕,๗๔๗,๐๐๐ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๙๕.๘๙ ครับ ไปปลูกไม้ยืนต้นอื่นเพียงร้อยละ ๓.๙๘ ปลูกปาล์มน้ำมันเพียงร้อยละ ๐.๑๓ และจะไปเป็นล้านไร่ในภาคเหนือ ภาคอีสานอย่างไรครับ ท่านไม่ทำเรื่องนี้เพียงเพื่อการหาเสียง ท่านประธานที่เคารพครับ ๑ ล้านไร่ แล้ว ๕ ปีข้างหน้า ผมถามว่าถ้าเกิดราคายางลดลงใครจะรับผิดชอบครับ เกิดราคายางลดลง ๑ ล้านไร่ ในภาคเหนือภาคอีสานท่านอาจจะเปลี่ยนบอกว่าใช้เป็นไม้ ท่านอาจจะเปลี่ยนโค่นไปปลูกลำไย หรือไปปลูกพืชอื่น แต่พี่น้องเกษตรกรชาวสวนยางในภาคใต้ ๑๒ ล้านไร่ ท่านจะให้เปลี่ยนไปปลูกอะไรครับ ผมต้องเรียกร้องเรื่องนี้ครับ ข้อกล่าวหาข้อที่ ๒ ของผมก็คือว่า ท่านไปดำเนินการที่ไม่เป็นไปตามกฎหมายพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์ นั่นคือมติ ครม. ข้อที่ ๔ ท่านบอกว่าอนุมัติให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กรมวิชาการเกษตรใช้เงินกองทุนโครงการช่วยเหลือเกษตรกรปลอดดอกเบี้ย วงเงิน ๑,๔๔๐ ล้านบาท เพื่อดำเนินการผลิตภัณฑ์ยางจำนวน ๙๐ ล้านต้น ----------

หมายความว่าอย่างไรครับ หมายความว่าท่านตั้งงบประมาณไว้โดยเลี่ยงไปใช้เงินกองทุนโครงการช่วยเหลือเกษตรกร ๙๐ ล้านต้น ๑,๔๔๐ ล้านบาท ข้อที่ ๕ เห็นชอบให้ขอสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางใช้เงินเซสส์ (CESS) หรือเงินสงเคราะห์การทำสวนยางนะครับ วงเงิน ๑,๔๔๐ ล้านบาท ชำระเงินคืน คชก. ในระยะเวลา ๑๐ ปี นี่ละครับท่านใช้เงินนอกงบประมาณ และในท้ายสุดก็คือว่าหมิ่นเหม่ต่อการผิดกฎหมาย ท่านประธานครับมาดูพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ถ้ายังทำเรื่องนี้ต่อไปผมคิดว่าต้องตรวจสอบนะครับ ในกฎหมายพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ปี พ.ศ. ๒๕๐๓ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติ พ.ศ. ๒๕๐๕ แก้ไขใหม่ปี ๒๕๑๘ นะครับ พรรคประชาธิปัตย์เป็นคนแก้ไขให้พี่น้องที่ไม่มีที่ปลูกสวนยางมาก่อนได้ปลูกด้วยในภาคอีสาน เราเป็นคนแก้ไขให้พี่น้องชาวอีสานหรือภาคเหนือสามารถปลูกได้ด้วยครับ และปี พ.ศ. ๒๕๑๐ นั้นได้มีการปรับปรุง ปรับปรุงอย่างไรครับ ปรับปรุงที่สำคัญก็คือว่าในกฎหมายฉบับนี้บอกว่าทุก ๆ ปีสงเคราะห์ให้คณะกรรมการจัดสรรเงินสงเคราะห์เก็บได้ตามมาตรา ๕ จำนวนร้อยละ ๕ นี่นะครับท่านประธานไปให้เพื่อการค้นคว้าวิจัยให้สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตรไปค้นคว้าวิจัย อันที่จะเป็นประโยชน์แก่เจ้าของสวนยางโดยเฉพาะ เพราะเงินก้อนนี้เก็บมาจากคนที่มีสวนยาง เจ้าของสวนยางตามคำนิยามในพระราชบัญญัติฉบับนี้เขียนไว้ชัดเจนครับท่านประธานครับ หมายความว่าผู้ทำสวนยางและมีสิทธิได้รับผลิตผลจากต้นยางในสวนยางที่ทำนั้น หมายความว่าเงินแซทนี่เก็บมาจากพี่น้องชาวสวนยางที่มีสวนยางมาก่อน แต่รัฐบาลกลับมีมติคณะรัฐมนตรีให้เอาเงินก้อนนี้ไปใช้คืนเป็นหนี้ให้กับเกษตรภาคเหนือและภาคอีสานที่จะปลูกยาง ท่านประธานที่เคารพครับ ผิดไปมากกว่านั้นก็คือว่าในมาตรา ๒๑ เขียนไว้ชัดเจนครับ เอามาตรา ๑๕ ครับว่าร้อยละ ๕ เป็นเงินวิจัย ร้อยละ ๑๐ ให้จ่ายเป็นค่าบริหารสำนักงานกองทุนสงเคราะห์ ที่เหลือ ที่เหลือก็คือ ๘๕ นะครับ เป็นเงินที่จัดสรรไว้เพื่อสงเคราะห์เจ้าของสวนยางตามพระราชบัญญัตินี้ทั้งสิ้น และบัญญัติไว้เลยครับจะจ่ายเพื่อการอื่นใดมิได้ครับ นี่เป็นเจตนารมณ์ของกฎหมายว่าเมื่อคุณเก็บมาจากชาวสวนยาง คุณต้องคืนกลับให้กับชาวสวนยางให้มากที่สุดร้อยละ ๘๕ ร้อยละ ๑๐ นั้นให้กองทุนสงเคราะห์ไปบริหาร ร้อยละ ๕ เป็นงานวิจัย ท่านจะมาอ้างมาตรา ๒๑ ว่าเจ้าของสวนยางที่ปลูกใหม่ที่เราไปแก้ไขเอง พรรคประชาธิปัตย์แก้ไขเองสามารถที่จะขอทุนสงเคราะห์ได้ ขอได้ครับ

สผ ๑/๒๕๔๖ (วิ.) บังอร ๑๐๕/๒

ในมาตรา ๒๑ ทวิ ขอปลูกทำสวนยางพันธุ์ดีเพิ่มขึ้นได้ครับ แต่ท่านไปดูในวรรคสองสิครับว่าในการดำเนินการสงเคราะห์ตามวรรคหนึ่งให้ใช้เงินอุดหนุนหรือเงินจากงบประมาณประจำปีหรือเงินกู้ที่รัฐบาลจัดให้เท่านั้น รัฐบาลที่แล้วก็ไปกู้เอดีบีมาครับ ไปส่งเสริมโครงการปลูกใหม่ในภาคอีสาน แล้วก็ตั้งงบประมาณชดเชยปีนี้ ๑๓๘ ล้านคืนกลับให้ไปเอาจากเงินงบประมาณ แต่วันนี้แปลกใจว่าทำไมไม่ตั้งเงินงบประมาณ แปลกใจไหมครับท่านประธาน ๑,๔๔๐ ล้านบาท ทำไมจึงไม่กล้าเขียนว่าไปเอาเงินมาจากกองทุนสงเคราะห์เกษตรกร แล้วค่อยจ่ายเงินงบประมาณเป็นเงินอุดหนุนชดเชย ๑๐ ปีผมไม่ว่า แต่นี่ไปเอาเงินเซสส์ของพี่น้องชาวสวนยางมาให้ซึ่งผิดกฎหมาย ทำไมเป็นอย่างนี้ครับ ที่เป็นอย่างนี้เขาบอกว่าเพราะไปตั้งงบประมาณซื้อต้นยางให้ฟรีกับเกษตรกร ๑,๔๔๐ ล้านบาทครับ ราคากลางต้นละเท่าไรท่านประธานรู้ไหมครับ ต้นละ ๑๖ บาท ๙๐ ล้านต้น ต้นละ ๑๖ ๑,๔๔๐ ล้านครับท่านประธาน แต่พี่น้องเกษตรกรชาวสวนยางในภาคใต้บอกผมว่าถ้ารัฐบาลจะซื้อ ๙๐ ล้านต้นจริง ๆ นะครับตั้งไว้สูงเกินกว่าราคาที่เป็นจริง เขาสามารถที่จะขายได้ต้นละ ๑๔ บาทเท่านั้นท่านประธานครับ ----------

เหลือต้นละ ๒ บาท ๙๐ ล้านต้น ๑๘๐ ล้านบาท ผมถามว่าไปอยู่ที่ไหน ใครครับหัวแหลม ใครครับที่ไม่น่าไว้วางใจ ใครครับเมื่อทำเรื่องผลประโยชน์ด้านใดแล้วก็คิดแต่ผลประโยชน์ด้านนั้นอยู่ตลอดเวลา ตรงนี้จะต้องติดตามต่อไป เพราะในท้ายที่สุดคืออะไรครับ ท่านประธาน ในท้ายที่สุดท่านก็จะมาตั้งงบประมาณอยู่ดี ถ้าท่านดื้อดึงครับ เอาเงินเซสส์ของพี่น้องเกษตรกรชาวสวนยางไปใช้โดยไม่ถูกต้อง ผมคิดว่าเรื่องนี้เราจะต้องศึกษาทางด้านกฎหมาย และผมคิดว่าหมิ่นเหม่แน่นอนตามมาตรา ๒๑ ทวิ ท่านประธานครับ เพราะฉะนั้นการที่ท่านบอกว่าจะส่งเสริมในเรื่องพืชการเกษตรหลักให้มีประสิทธิภาพ ลดต้นทุนการผลิต เพิ่มคุณภาพ ไม่มีความเป็นจริงเลย ช่วง ๒ ปีที่ผ่านมาเป็นการสร้างภาพในเรื่องของราคายางพารา นอกจากในเรื่องของกลไกการตลาดแล้วผมย้ำอีกครั้งหนึ่งครับ และพร้อมที่จะอภิปรายร่วมกับรัฐมนตรีที่รับผิดชอบครับว่า ราคายางที่ดีทุกวันนี้นอกจากกลไกตลาดโลกที่เป็นจริงแล้ว ยุทธศาสตร์ในการพัฒนายางในสมัยนายชวน หลีกภัย นั้นเป็นผลพวงที่สำคัญ ผมจึงกราบเรียนกับท่านประธานด้วยความเคารพว่าถ้ารัฐบาลมีความจริงใจครับ ท่านจัดตั้งงบประมาณไปเลยสิครับให้กับพี่น้องภาคเหนือ ให้กับพี่น้องภาคอีสาน ผมไม่ขัดข้องครับ แต่ท่านไปเอาเงินเซสส์ซึ่งหมิ่นเหม่ต่อการผิดกฎหมาย และเป็นเงินที่พี่น้องชาวสวนยางที่สงเคราะห์ชาวสวนยางเขาควรจะได้รับ ไปเอาของเขามา ๑๐ ปีครับมาส่งคืน ท่านประธานครับ ทุกบาททุกสตางค์เลยครับ ผมมีข้อมูลด้วย ๑๐ ปีที่เก็บเงินเซสส์นี่นะครับไม่เคยมีครับที่จะเอาไปใช้หนี้ในเรื่องของที่จะทำแบบผิดแผกเหมือนกับที่รัฐบาลนี้กำลังทำอยู่ ๑๐ ปีที่ผ่านมามีรายละเอียดทั้งหมดครับว่าใช้ในการค้นคว้าทดลอง ใช้การบริหาร ใช้สงเคราะห์ รวมทั้งหมดครับ ๒๙,๘๙๗ ล้านบาท นี่คือเงินเซสส์ เงินภาษีที่มาจากพี่น้องเกษตรกรชาวสวนยาง และวันนี้พี่น้องเกษตรกรชาวสวนยางบอกว่าอย่าพูดถึงราคาเลยครับ พูดว่าทำอย่างไรให้มันมีเสถียรภาพที่มั่นคง เพราะวันนี้ถึงแม้กิโลกรัมละ ๓๘ บาทก็จริง แต่เขาบอกว่าเขาต้องรับภาระจากราคาสินค้าที่สูงเพิ่มขึ้นมากกว่าราคายางที่ได้รับ ทำไมราคายางกิโลกรัมละ ๒๕ บาท เขาซื้อปลาทูได้ ๒ กิโลครับ วันนี้ราคายางกิโลกรัมละ ๓๘ บาท ซื้อปลาทูได้กิโลเดียว และสิ่งที่เราจะต้องเรียกร้องต่อไปก็คือว่าขอให้รัฐบาลได้ดำเนินการในการที่จะทำยุทธศาสตร์ในการพัฒนายางครบวงจรนั้นให้เกิดผล ท่านต้องจัดตั้งงบประมาณให้กับตลาดกลางยางพาราให้สมบูรณ์แบบเพื่อจะเป็นตลาดซื้อขายยางล่วงหน้า ท่านจะต้องจัดงบประมาณให้กับสำนักงานกองทุนสงเคราะห์เพื่อไปดำเนินการในการปลูกทดแทน

ยางเก่าที่ขอสงเคราะห์ และปลูกใหม่ในพื้นที่ภาคเหนือ ภาคอีสาน ไม่ใช่ใช้วิธีการแบบไม่ชอบมาพากล ผมจึงเรียนกับท่านประธานว่าผมไม่เห็นด้วยกับการจัดตั้งงบประมาณด้านภาคเกษตร ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง) : คุณวิชาญครับ

นายวิชาญ มีนชัยนันท์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ ผม วิชาญ มีนชัยนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคไทยรักไทย ก่อนอื่นผมต้องขอชื่นชมกับการจัดทำงบประมาณของทางรัฐบาล ซึ่งมีแผนงานในเรื่องของการบริหารตั้งแต่เริ่มเข้ามาบริหารประเทศและแถลงต่อสภาแห่งนี้ เมื่อวันจันทร์ที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ จนกระทั่งถึงวันนี้ครับ ๒ ปี ๔ เดือน ที่ผมบอกว่ามีขั้นตอนและมีวิธีการที่ได้ดำเนินการมาด้วยดีโดยตลอดนั้น เนื่องจากว่าท่านประธานจะเห็นว่าเมื่อรัฐบาลเข้ามาดูในเรื่องของประเทศรัฐบาลเองนั้นได้มุ่งเน้นในเรื่องของวิธีการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ โดยจัดทำรูปแบบอย่างเป็นรูปธรรมโดยเฉพาะในเรื่องของยุทธศาสตร์ ซึ่งในสมัยนั้นปี ๒๕๔๔ นั้นทุกคนประหลาดแล้วก็แปลกใจว่าคำว่า ยุทธศาสตร์ นั้นไปเกี่ยวอะไรกับในเรื่องของการจัดทำงบประมาณ แต่การจัดทำยุทธศาสตร์นั้นเป็นที่มาที่ไปของการทำแผนเศรษฐกิจภาพรวมของประเทศ โดยมองและมุ่งเน้นว่าจะทำอย่างไรให้ประเทศของเรานั้นมีความยั่งยืนในเรื่องของเศรษฐกิจ ท่านประธานครับ วันนี้เป็นอีกวันหนึ่งซึ่งรัฐบาลชุดนี้ได้ดำเนินการในเรื่องของงบประมาณและก็เป็นเครื่องมือสำคัญในการที่จะบริหารประเทศ ถ้าปราศจากงบประมาณแล้วคนที่ประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อนจำเป็นที่จะต้องได้รับการดูแลแล้วก็แก้ไข ----------

ผมเองคงขออนุญาตครับว่าตั้งแต่ปีงบประมาณ ๒๕๔๕ ที่ผมเข้ามาสู่สภาแห่งนี้โดยรัฐบาลชุดนี้ได้ตั้งเงินในเรื่องของงบประมาณไว้ ๑,๐๒๓,๐๐๐ ล้านบาท เมื่อปีที่แล้วคือปีงบประมาณปี ๒๕๔๖ ตั้งไว้ ๙๙๙,๐๐๐ ล้านบาท ปีนี้ได้ตั้งงบประมาณไว้ ๑,๐๒๘,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งท่านจะเห็นตัวเลขต่าง ๆ แล้วเทียบกับงบประมาณซึ่งมีการทำงบประมาณขาดดุลเพื่อต้องการให้มีเงินในส่วนของระบบนั้นสามารถที่จะดึงเงินการออมของประชาชนนั้นออกมาใช้จ่าย อันนี้เป็นเรื่องธรรมดาครับ เพราะว่าประเทศที่กำลังพัฒนานั้นจำเป็นที่จะต้องมีการระดมเงิน แล้วการระดมเงินที่ดีที่สุดก็คือการระดมเงินภายในประเทศ ท่านประธานจะเห็นว่าในขณะนี้ประเทศของเรานั้นถึงแม้ว่าจะเป็นประเทศที่เพิ่งพัฒนา แต่ก่อนปี ๒๕๔๔ นั้นเรานั้นเป็นหนี้ต่างชาติ เศรษฐกิจที่มีปัญหามาโดยตลอดแต่ก็เริ่มฟื้นเริ่มดีขึ้น จะเห็นว่าเศรษฐกิจในปีนี้มีอัตราการเจริญเติบโตถึงแม้ว่าจะมีปัญหาในเรื่องของภาวะเศรษฐกิจจากต่างประเทศมาโดยตลอดเช่นในกรณีของสงครามที่เกิดขึ้นในประเทศอเมริกาต่ออิรัก เศรษฐกิจหลังจากนั้นก็มีโรคซาร์ส แต่ก็ไม่ได้เป็นอุปสรรคครับ เพราะสภาพเศรษฐกิจโดยการวางรากฐานของเศรษฐกิจตั้งแต่การปรับเปลี่ยนปรับปรุงโครงสร้างของประเทศโดยกลไกสำคัญคือราชการจัดหมวดหมู่จัดวิธีการต่าง ๆ ให้ตรงกับภารกิจหน้าที่ แล้วก็ลงมาดูครับบริหารในเรื่องของวิธีการจัดเก็บระบบต่าง ๆ ภาษี รวมถึงในเรื่องของข้อกฎหมายที่เป็นภารกิจที่สำคัญ จนกระทั่งทำให้ในขณะ ณ วันนี้ท่านนายกรัฐมนตรีเองนั้นเป็นที่ยอมรับของต่างชาติ และการที่ยอมรับนั้นสามารถที่จะติดต่อในเรื่องของการค้าขาย การติดต่อในเรื่องของการเป็นผู้นำในเรื่องของพันธบัตรเอเชีย บอนด์ (Asia Bond) ซึ่งเกิดขึ้น สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นที่มาของเรื่องงบประมาณผมเองคงขออนุญาตครับ เวลาสั้น วันนี้เรามีฐานการจัดเก็บภาษีที่แข็งแกร่ง ที่ผมพูดอย่างนี้เนื่องจากว่ารายได้จากการจัดทำงบประมาณนั้นปีนี้ ๙ แสนกว่าล้านบาทจากรายได้ แต่จากรายได้เราทำงบประมาณขาดดุลไม่ถึงแสนล้านบาท โดยเฉพาะต้องไปคืนเงินกู้ไอเอ็มเอฟในเดือนกรกฎาคม ส่วนหนึ่งนี่นะครับเราใช้จ่ายกับเรื่องการจัดเก็บภาษีต่ำมากครับ ประมาณร้อยละ ๙๕ สตางค์ ซึ่งเป็นรายได้ที่เป็นการจัดเก็บที่ต่ำมาก แล้วก็ต่างประเทศนั้นจัดเก็บประมาณเกือบ ๓ - ๔ เปอร์เซ็นต์ อีกสิ่งหนึ่งที่ผมจะชี้ให้เห็นนะครับว่าตรงนี้เรามีการส่งออกสูงจากปี ๒๕๔๒ ตั้งแต่ ๕๖,๐๐๐ ล้านยูเอส วันนี้เราส่งออกถึง ๗๓,๐๐๐ กว่าล้านยูเอส นี่ก็เป็นอีกตัวหนึ่งที่ชี้ให้เห็นในเรื่องของสภาพเศรษฐกิจ อีกส่วนหนึ่งซึ่งผมคิดว่าน่าจะเป็นเรื่องที่ดีก็คือ

ในเรื่องของการให้ความร่วมมือระหว่างต่างประเทศในภาคพื้นเอเชีย ซึ่งประเทศไทยนั้นถึงแม้ว่าเป็นประเทศเกษตรในย่านเอเชียที่เป็นประเทศเล็กแต่ก็มีศักยภาพสูงในการจัดประชุมอาเซียนที่จะเกิดขึ้นเร็ว ๆ นี้ ในการเป็นแกนนำในการที่จะทำให้ราคาพืชผลทางการเกษตรนั้นสูงขึ้น ผมเชื่อมั่นว่าเงินทั้งหมดที่เป็นการจัดทำในเรื่องของเศรษฐกิจที่ได้จากรายได้ของประเทศและภาษีอากรแล้วนำมาสู่งบประมาณในวันนี้ ที่สภาผู้แทนราษฎรกำลังดำเนินการอยู่นั้นจะทำให้สภาพเศรษฐกิจในปัจจุบันจะสามารถฟื้นตัวได้เร็วขึ้น โดยดูจากตรงไหนครับ ดูจากต่างประเทศขณะนี้อเมริกานี่นะครับสภาพเศรษฐกิจคนว่างงานประมาณ ๖ เปอร์เซ็นต์ เยอรมัน ๑๑ เปอร์เซ็นต์ ญี่ปุ่น ๕.๔ เปอร์เซ็นต์ แต่ประเทศไทยนะครับตั้งแต่ปี ๒๕๔๔ ๔.๘ เปอร์เซ็นต์ ปี ๒๕๔๕ ๓.๒ เปอร์เซ็นต์ และปีนี้ครับ ๒.๘ เปอร์เซ็นต์ ถ้ารายได้ต่าง ๆ และเศรษฐกิจไม่ฟื้น ผมบอกได้เลยครับว่าตัวเลขคนว่างงานตกงานก็คงจะเป็นตัวเลขที่จะต้องมีอัตราสูงขึ้น ผมขออนุญาตครับว่าในเรื่องของงบประมาณทั้งหมดนี่เป็นเรื่องที่พี่น้องประชาชนให้ความสำคัญสนใจ ----------

แต่ถ้าเราไม่มีศักยภาพในการที่จะพัฒนาบริหารประเทศในเรื่องของการจัดเก็บ การวางฐานในเรื่องของงบประมาณที่ดีก็จะไม่สามารถที่จะทำให้งบประมาณรายจ่ายของประเทศนั้นได้สามารถใช้และพัฒนาไปในทิศทางที่ถูกและยั่งยืน ผมจึงขอสนับสนุนงบประมาณที่ทางรัฐบาลได้นำเสนอต่อสภาแห่งนี้ในปีนี้คือปี ๒๕๔๗ ครับ ขอบคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังครับ

นายวราเทพ รัตนากร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ผม วราเทพ รัตนากร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ขออนุญาตท่านประธานได้ใช้เวลาในช่วงนี้ได้ตอบชี้แจงในประเด็นที่เกี่ยวข้องในส่วนของผู้อภิปรายตั้งแต่ท่านแรกของพรรคฝ่ายค้านนะครับ มีหลายประเด็นด้วยกันผมคิดว่ารัฐมนตรีแต่ละท่านก็คงจะช่วยกันตอบในเรื่องที่ได้รับมอบหมาย ในส่วนของผมขออนุญาตที่จะตอบชี้แจงในภาพรวมของเรื่องที่เกี่ยวข้องกับงานของกระทรวงการคลังแล้วก็หน่วยงานที่กระทรวงการคลังเข้าไปดูแลนะครับ ในปีนี้เป็นปีที่รัฐบาลได้จัดงบประมาณโดยวิธีการงบประมาณที่เราทราบกันดีอยู่แล้วก็คือรูปแบบงบประมาณแบบใหม่ที่เรียกว่า งบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงาน ซึ่งหลาย ๆ ท่านก็เริ่มทำความเข้าใจกันได้ดีพอสมควร ในปีนี้จะเห็นได้ว่ารัฐบาลยังอยากเห็นการจัดงบประมาณในลักษณะมุ่งเน้นผลงานและผลลัพธ์นั้นมีประสิทธิภาพมากขึ้น อาจจะเป็นปัญหาทำให้ท่านสมาชิกหลายท่านเมื่อดูจากตัวเลขงบประมาณในเอกสารแล้วก็มองว่าบางงานนั้นลดน้อยลงไป บางงานนั้นทำไมได้น้อยลง อย่างเช่น เมื่อเช้านี้ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติหลายท่าน ขออนุญาตเอ่ยนาม ท่านผู้นำฝ่ายค้านท่านได้ตั้งข้อสังเกตไว้นะครับว่างบประมาณในเรื่องของการจัดแก้ไขปัญหาความยากจนหรือยุทธศาสตร์การแก้ไขปัญหาความยากจนในปีงบประมาณ ๒๕๔๗ นี้ทำไมรัฐบาลจัดสรรน้อยลงกว่าปี ๒๕๔๖ ในขณะที่รัฐบาลเองมียุทธศาสตร์หรือว่ามีนโยบายที่จะแก้ไขปัญหาความยากจน จริง ๆ แล้วอยากจะเรียนว่าถ้าคิดตัวเลขเปรียบเทียบในปี ๒๕๔๖ กับปี ๒๕๔๗ ไม่ได้ลดลงแต่ประการใดนะครับ เป็นการเขียนตัวเลขงบประมาณในลักษณะที่เรามีการจัดหมวดหมู่กันใหม่ เนื่องจากปี ๒๕๔๗ นั้นเรามีการจัดแยกงบประมาณที่เคยอยู่ในงบประมาณเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหา

ความยากจนในปี ๒๕๔๖ ออกมาอยู่ในหมวดหมู่ใหม่ เช่น ในเรื่องของการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมประมาณ ๑๐,๔๐๐ กว่าล้านบาท ปีนี้เราจัดไปอยู่ในยุทธศาสตร์เสริมสร้างการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศ หรือเช่นการพัฒนากระบวนการยุติธรรม ๘,๕๐๐ ล้านบาท ก็จัดไปอยู่ในยุทธศาสตร์ความมั่นคงของชาติ การต่างประเทศและการอำนวยความยุติธรรม หรือเรื่องการจัดเงินอุดหนุนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติขั้นตอนการกระจายอำนาจจำนวนประมาณ ๕๒,๐๐๐ ล้านบาท ก็จัดใหม่ไปอยู่ในยุทธศาสตร์การบริหารจัดการประเทศ หรือแม้กระทั่งเรื่องอื่น ๆ นะครับ แต่ว่าเรื่องใหญ่ ๆ ที่ผมได้เรียนไปแล้วเมื่อรวมกันเมื่อมีการย้ายยุทธศาสตร์ของปี ๒๕๔๖ นะครับ ก็มาหักกลบในปี ๒๕๔๗ ได้ว่าการแก้ไขปัญหาความยากจนในปี ๒๕๔๖ ตัวเลขจริง ๆ ๓๘๗,๖๐๐ ล้านบาท ในขณะที่ปี ๒๕๔๗ มีตัวเลขถึง ๔๐๓,๘๕๒ ล้านบาท เพราะฉะนั้นปี ๒๕๔๗ จะมีวงเงินสำหรับยุทธศาสตร์ความยากจนเพิ่มขึ้นกว่าปี ๒๕๔๖ ถึง ๑๖,๒๓๙ ล้านบาท เพราะฉะนั้นก็อยากจะทำความเข้าใจว่าในเรื่องการแก้ไขปัญหาความยากจนนั้นรัฐบาลได้ให้ความสำคัญอย่างเต็มที่แล้วงบประมาณก็ไม่ได้น้อยลงนะครับ

เรื่องที่ ๒ คือประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณางบประมาณของรัฐบาลที่มีวิธีการจัดการงบประมาณที่หลาย ๆ ท่านห่วงว่ามีการจัดตั้งงบประมาณไว้ในส่วนของเงินงบกลางในปี ๒๕๔๗ ก็มีอีกจำนวนประมาณ ๑๖,๕๐๐ ล้านบาท ไม่มีรายละเอียด ตรงนี้เราได้ใช้เวลาพูดกันมาแล้ว ๒ ปีงบประมาณว่านี่คือยุทธศาสตร์การจัดงบประมาณแบบใหม่ที่รัฐบาลต้องการที่จะมีวงเงินไว้สำหรับการที่จะจัดทำในเรื่องของการแก้ไขปัญหา ไม่ว่าจะเป็นปัญหาเฉพาะหน้าหรือปัญหาที่เราคิดว่า ๑ ปีงบประมาณนั้นเราไม่สามารถที่จะมีการเปลี่ยนแปลงได้ง่าย เพราะการเปลี่ยนแปลงงบประมาณตั้งแต่ต้นเมื่อใช้ไปแล้วตั้งแต่ต้นปีเป็นเรื่องยากมาก ถ้าหากรัฐบาลมีความจำเป็นในเรื่องของการใช้งบประมาณในระหว่างปี เพราะฉะนั้นในการที่กำหนดเงินไว้จำนวน ๑๖,๕๐๐ ล้านบาทไว้ในงบกลางในปี ๒๕๔๗ นี้ก็เป็นอีกปีหนึ่งซึ่งรัฐบาลได้เห็นว่าการตั้งงบประมาณลักษณะนี้ใช้แล้วได้ผลมาแล้ว ๒ ปี ก็คือรัฐบาลสามารถที่จะไปเสริมสร้างในเรื่องของศักยภาพในการแข่งขัน ในเรื่องของการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศเกิดความคล่องตัวในการรับสถานการณ์ ตรงนี้ผมคิดว่าเรื่องความโปร่งใสไม่ต้องห่วง เราสามารถที่จะตรวจสอบได้ แล้วกระบวนการในการจัดสรรงบประมาณลักษณะนี้ก็มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกรรมาธิการติดตามงบประมาณก็ติดตามได้นะครับ เพราะฉะนั้นวิธีการจัดสรรงบประมาณอยู่ในงบกลางที่ไม่มีรายละเอียดนั้นขอเรียนยืนยันว่ารัฐบาลไม่ได้มีเจตนามุ่งที่จะปิดบังหรือว่าซ่อนเร้นอย่างที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติตั้งข้อสงสัยแต่ประการใด

เรื่องต่อไปก็คือเรื่องของการจัดสรรเงินงบประมาณให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามรัฐธรรมนูญและก็พระราชบัญญัติแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจที่กำหนดไว้ว่า ในปี ๒๕๔๙ จะต้องมีเงินอุดหนุนให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวนถึงร้อยละ ๓๕ เปอร์เซ็นต์ของรายได้ของแผ่นดิน ขอเรียนว่าตัวเลขที่ท่านผู้นำฝ่ายค้านได้อธิบายว่าอยากเห็นรัฐบาลจัดงบประมาณให้กับท้องถิ่นในลักษณะที่ชัดเจนว่าในปี ๒๕๔๗ เพิ่มอีก ๓ เปอร์เซ็นต์ ในปี ๒๕๔๘ เพิ่มอีก ๓ เปอร์เซ็นต์ เพื่อจะให้ถึงในปี ๒๕๔๙ ครบ ๓๕ เปอร์เซ็นต์ ตรงนี้ถ้าถามว่าจัดในลักษณะนั้นมันเกิดความชัดเจนจริงว่าในปี ๒๕๔๙ ตัวเลขจะถึง ๓๕ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งขณะนี้รัฐบาลโดยคณะรัฐมนตรีก็ได้มีการนำเรื่องนี้มาพิจารณากันว่าเงินอุดหนุนให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนี่นะครับซึ่งได้กำหนดไว้ในกฎหมายแล้วเราก็จะปฏิบัติตาม ในขณะนี้แต่ด้วยภาระในเรื่องของการจัดสรรงบประมาณให้กับส่วนราชการอื่น ๆ รัฐบาลเอง

ก็ได้เพิ่มในเรื่องของการจัดสรรรายได้ให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมาโดยตลอด จะเห็นได้ว่าตั้งแต่ปี ๒๕๔๔ ปี ๒๕๔๕ ปี ๒๕๔๖ เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๔๔ ๒๐.๖๘ เปอร์เซ็นต์ ปี ๒๕๔๕ ๒๑.๖๕ เปอร์เซ็นต์ ปี ๒๕๔๖ ๒๒.๑๙ เปอร์เซ็นต์ และปีนี้ปี ๒๕๔๗ เป็นจำนวน ๒๒.๕ ตัวเลขดังกล่าวนั้นยืนยันได้ว่ารัฐบาลจะพยายามที่จะจัดสรรเป็นไปตามกฎหมาย อย่างไรก็ตาม ในเรื่องของการจัดสรรรายได้ให้กับท้องถิ่นนั้นไม่ใช่เฉพาะแต่เรื่องเงินอุดหนุนเพียงอย่างเดียวนะครับ ต้องรวมในเรื่องของภาษีที่จัดเก็บโดยรัฐบาล หรือภาษีที่ท้องถิ่นจัดเก็บเองรวมกับเงินอุดหนุนที่รัฐบาล พร้อมทั้งรายได้ที่เพิ่มขึ้นของท้องถิ่น อย่างไรก็ตามเรื่องนี้อยู่ในระหว่างของการจัดสัมมนาคณะกรรมการกระจายอำนาจกำลังจะดำเนินการเรื่องนี้ให้เกิดความชัดเจนเพื่อให้ความมั่นใจกับท้องถิ่นต่อไปในเร็ว ๆ นี้นะครับ ผมมีอีก ๒ เรื่อง ๓ เรื่องสั้น ๆ นะครับ เรื่องแรกก็คือเรื่องของตัวเลขหรือว่าสถิติที่พูดกันเสมอระหว่างฝ่ายค้านกับฝ่ายรัฐบาล เมื่อเช้านี้จะได้เห็นว่ามีการพูดถึงเรื่องการให้สินเชื่อหรือว่าสถาบันการเงินของรัฐปล่อยสินเชื่อให้กับพี่น้องประชาชนในระดับฐานรากของประเทศ ห่วงว่าจะเป็นหนี้ แล้วก็การให้ไปนั้นบอกว่าให้ไม่ตรงกับเป้าหมาย มีบางท่าน ผมขออภัยที่ไม่ทราบว่าเป็นท่านใดแต่มีการพูดบอกว่าเงินกองทุนหมู่บ้านนั้นได้ให้กู้ไปโดยไม่ตรงวัตถุประสงค์ ตรงวัตถุประสงค์เพียง ๔๐ เปอร์เซ็นต์ ผิดวัตถุประสงค์ ๖๐ เปอร์เซ็นต์ ผมไม่ทราบว่าเป็นข้อมูลสถิติที่ท่านเอามาจากที่ใด แต่เรียนยืนยันว่าไม่ตรงกับของผมอย่างแน่นอน ตรงนั้นก็คิดว่าคงจะต้องไปพิสูจน์กันว่าเป็นอย่างไร แต่ตัวเลขที่ผมมีในส่วนของสำนักงานคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ ขณะนี้เรามีการจัดสรรโอนเงินให้กับกองทุนหมู่บ้านไปแล้วทั้งสิ้น ๗๔,๓๘๙ กองทุน คิดเป็นเงินก็ ๗๔,๓๘๙ ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละก็ ๙๘.๔๗ ของหมู่บ้านหรือว่ากองทุนเป้าหมายทั้งสิ้น ๗๕,๕๔๗ หมู่บ้าน การจัดสรรไปนั้นมีสถิติข้อมูลว่าได้นำเงินส่วนใหญ่นะครับผู้กู้นำไปลงทุนกิจการทางด้านการเกษตรจำนวนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๗๐.๑๙ ของวงเงินกู้ รองลงมาก็คือค้าขายร้อยละ ๑๗.๐๘ อุตสาหกรรมร้อยละ ๔.๕๗ บริการร้อยละ ๔.๔๑ ----------

นอกเหนือจากนั้นก็เป็นเรื่องอื่น ๆ นะครับ เพราะฉะนั้นตัวเลขที่ท่านบอกว่ากู้ไปโดยใช้ผิดวัตถุประสงค์ ๖๐ เปอร์เซ็นต์นั้นผมคิดว่าเป็นตัวเลขที่คลาดเคลื่อนแน่นอน แล้วเชื่อว่าท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่เป็นสมาชิกในเขตเลือกตั้ง ท่านคงจะเห็นว่ากระบวนการในเรื่องของการจัดสรรเงินกองทุนหมู่บ้านนั้นมันมีกลไกที่เราพยายามที่จะไปสร้างความแข็งแกร่งให้กับชุมชน วันนี้หลายท่านกำลังมองว่ากู้ไป ๑ ปีไม่สามารถชำระคืนได้แน่นอน เมื่อสักครู่มีท่านพูดเมื่อเช้าว่า ไม่มีธุรกิจไหนที่กู้ไปแล้ว ๑ ปีใช้คืนได้ทั้งต้นทั้งดอก ผมเรียนยืนยันว่ามีครับ มีแน่นอนในเรื่องของธุรกิจที่สามารถกู้ไปแล้วชำระคืนได้ทั้งต้นทั้งดอกภายใน ๑ ปี แล้วก็มีจำนวนมากด้วย มีเป็นเพียงบางกิจกรรม เช่น ในเรื่องของปศุสัตว์อาจจะใช้ระยะเวลา หรือพืชที่มีระยะเวลาการปลูกหรือว่าเก็บผลผลิตเกินกว่า ๑ ปี ก็เป็นส่วนน้อย แต่ทั้งหมดนั้นมาจากเจตนารมณ์ของการจัดสรรเงินกองทุนหมู่บ้าน เพื่อมีวัตถุประสงค์ในเรื่องของการที่จะให้เป็นเงินทุนหมุนเวียนระยะสั้นแล้วก็กระจายให้กับสมาชิกอย่างทั่วถึง เพราะฉะนั้นจึงได้กำหนดคืนระยะเวลา ๑ ปี ส่วนโอกาสในวันข้างหน้าเป็นไปได้ครับว่า เมื่อเขามีทักษะ กรรมการหมู่บ้านมีการบริหารการจัดการที่ดี ประสบการณ์ที่พร้อมแล้วนี่ก็เป็นสิทธิของคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านว่าจะจัดอย่างไรต่อไป เพราะฉะนั้นอยากจะเรียนยืนยันในความเป็นห่วงของท่านว่า ในเรื่องของการจัดสรรเงินกองทุนหมู่บ้านไม่ตรงเป้าหมายนั้น ตัวเลขของท่านต่างกับผมโดยสิ้นเชิง ขอเรียนยืนยันว่าส่วนใหญ่ยังเป็นไปตามวัตถุประสงค์นะครับ

เรื่องถัดไปก็คือเรื่องของโครงการบ้านเอื้ออาทรนะครับ ซึ่งมี ๒ ส่วนที่เกี่ยวข้องของธนาคารออมสินแล้วก็ของการเคหะแห่งชาติ มีความเห็นว่าเป็นเรื่องที่ท่านพยายามจะอธิบายว่าจะเป็นการสร้างหนี้ สร้างภาระ โดยเฉพาะในเรื่องของปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นว่า ผู้ที่กู้ไปแล้วนั้นจะเป็นภาระในเรื่องของการที่ไม่สามารถผ่อนชำระได้หากในอนาคตอัตราดอกเบี้ยสูงขึ้นนะครับ ตัวเลขที่ผมมีอยากจะให้เป็นข้อมูลซึ่งจะต้องหักล้างในความเห็นของท่านก็คือว่า ปัจจุบันนี้ผู้ที่ยื่นสมัครขอสินเชื่อไม่ว่าจากธนาคารออมสินเพื่อไปปลูกสร้างบ้านก็ดี หรือผู้ที่ขอสินเชื่อเพื่อให้ได้บ้านเอื้ออาทร การเคหะก็ดี ปัจจุบันนี้เขาต้องผ่อนชำระค่าเช่าบ้านสูงกว่าเงินที่เขาจะมาผ่อนชำระให้กับการเคหะแห่งชาติหรือออมสินนี่เป็น ๒ เท่าอยู่แล้ว ยกตัวอย่างเช่น ปัจจุบันมีผู้ที่ได้บ้านเอื้ออาทรหรือบ้านออมสินต้องเสียค่าเช่าบ้านจากเอกชนก็ดี หรือจากนิติบุคคลอื่นก็ดี เดือนละประมาณ ๓,๐๐๐ - ๔,๐๐๐ บาท ขณะที่เขามาขอสินเชื่อเขาผ่อนชำระให้ออมสินหรือการเคหะ

เดือนละประมาณ ๑,๐๐๐ กว่าบาท เพราะฉะนั้นเขามีรายได้เพียงพอที่จะสามารถไปประกอบอาชีพได้มากขึ้นนี่มากกว่าครึ่ง เพราะฉะนั้นในเรื่องของดอกเบี้ยซึ่งเป็นเรื่องปกติที่อัตราดอกเบี้ยลอยตัวในระยะเวลาหลังจาก ๕ ปีไปแล้วเพื่อความมั่นคงของสถาบันการเงิน ผมคิดว่าไม่น่ามีปัญหาความเป็นห่วงในเรื่องนี้แต่อย่างใดนะครับ แต่อย่างไรก็ตามก็รับข้อสังเกตว่าท่านสามารถที่จะมองในเรื่องนี้ได้นะครับ

สุดท้ายผมขอสรุปภาพรวมเบื้องต้นอย่างนี้ก่อนนะครับว่า นโยบายทั้งหมดของรัฐบาลที่ให้สถาบันการเงินของรัฐเข้าไปดำเนินการปล่อยสินเชื่อให้กับพี่น้องประชาชนในระดับฐานรากนั้นพิสูจน์ให้เห็น ๒ - ๓ โครงการ ไม่ว่าโครงการธนาคารประชาชนวันนี้เราสามารถที่จะยืนยันได้ว่าปัญหาหนี้เสียหรือเอ็นพีแอลนั้นน้อยมาก เพราะฉะนั้นโอกาสที่พี่น้องประชาชนในระดับฐานรากไม่เคยได้รับมาก่อนนั้น ผมคิดว่ายังเป็นนโยบายที่ดีที่รัฐบาลนี้คิดว่าจะดำเนินการต่อไป แล้วก็ทุกครั้งไม่ได้เป็นการไปบังคับให้สถาบันการเงินเขาปล่อยสินเชื่อโดยลักษณะที่มีความสุ่มเสี่ยงแต่อย่างใด มีการคิดนโยบายไปแล้วก็ให้ทางฝ่ายปฏิบัติคือสถาบันการเงินนั้นเขาเป็นผู้ตัดสินใจในลักษณะของการวางเกณฑ์ วางเงื่อนไข เพราะฉะนั้นความเป็นห่วงของท่านสมาชิกว่าจะเกิดหนี้เสียในอนาคตนั้น ผมคิดว่าวันนี้เราควรจะให้โอกาสคนที่ขาดโอกาสที่จะเข้าถึงช่องทางในเรื่องของการได้รับสินเชื่อ เพื่อไปสร้างรายได้ สร้างความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นให้กับพี่น้องประชาชนนั้นมากกว่าครับ ขอบพระคุณท่านประธานครับ

- ๑๑๑/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง) : เดี๋ยวนะครับ ท่านรัฐมนตรีเนวิน รัฐมนตรีช่วยกระทรวงเกษตร ผมหารือนิดหนึ่ง พอดีผมได้รับการประสานงานว่า ทางฝ่ายค้านจะเหลือผู้อภิปรายกระทรวงเกษตรอีก ๑ ท่าน ใช้เวลา ๖ นาที และท่านตอบทีเดียวเลยนะ เชิญครับ เห็นเขียนขึ้นมา ๑ คน

นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร (มหาสารคาม) : ๒ ท่านครับ ๒ ท่าน แต่สั้น ๆ แล้วก็จบแล้วครับท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง) : แล้วจบกระทรวงเกษตรนะ

นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร (มหาสารคาม) : ครับ จบแล้วครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง) : โอ.เค. ครับ เชิญครับ คุณยุทธพงศ์

นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร (มหาสารคาม) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดมหาสารคาม พรรคประชาธิปัตย์ วันนี้ผมลุกขึ้นมาอภิปรายงบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๔๗ งบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๔๗ ที่รัฐบาลตั้งไว้จำนวน ๑,๐๒๘,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งเพิ่มขึ้นจากงบประมาณรายจ่ายปี ๒๕๔๖ จำนวน ๒๘,๑๐๐ ล้านบาท ท่านประธานครับ ผมเห็นด้วยกับการใช้จ่ายงบประมาณแผ่นดินอย่างเต็มที่เพื่อใช้ในการพัฒนาประเทศ แต่การใช้จ่ายงบประมาณแผ่นดินจะต้องเกิดประสิทธิภาพ เกิดผลประโยชน์สูงสุดของงบประมาณ และการใช้จ่ายงบประมาณแผ่นดินจะต้องให้เกิดการหมุนเวียนเงินให้มากที่สุด เพื่อจะได้ประโยชน์สูงสุดกับประเทศชาติ โดยการใช้จ่ายงบประมาณจะต้องมีความโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ ยุทธศาสตร์ที่สำคัญของการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๔๗ อันหนึ่งคือยุทธศาสตร์ทางด้านการพัฒนาสังคม การแก้ไขปัญหาความยากจนและยกระดับคุณภาพให้ดียิ่งขึ้น รัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณรายจ่ายเพื่อลดปัญหาคนยากจนและเกษตรกรรายย่อยมีโอกาสและมีทางเลือกในการประกอบอาชีพ สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนในระบบ และหนึ่งในงบประมาณที่ตั้งไว้เพื่อบรรลุยุทธศาสตร์นี้ก็คือกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร ซึ่งกองทุนนี้รัฐบาลพรรคประชาธิปัตย์ที่มี ฯพณฯ ชวน หลีกภัย เป็นนายกรัฐมนตรีได้จัดตั้ง

กองทุนไว้แล้วจำนวน ๑,๘๐๐ ล้านบาท เตรียมทั้งเงิน เตรียมทั้งกฎหมายไว้เรียบร้อยแล้ว เหลือเพียงรอให้รัฐบาลนี้เข้ามาสานต่อและนำเงินไปให้ถึงมือเกษตรกรโดยเร็วที่สุด และขณะนี้เกษตรกรเขากำลังรอเงินกองทุนตรงนี้อยู่ และเป็นโอกาสอันดีครับที่ขณะที่ผมอภิปรายอยู่ในขณะนี้ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ฯพณฯ สรอรรถ กลิ่นประทุม และ ฯพณฯ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ท่านเนวิน ชิดชอบ ก็นั่งอยู่ตรงนี้แล้ว โชคดีนะครับที่ม็อบไม่ได้มาวันนี้ เพราะว่าม็อบมาเมื่อวานนี้ ถ้ามาวันนี้ทั้ง ๒ ท่านอาจจะออกจากกระทรวงไม่ได้นะครับ เขามาทำอะไรครับท่านประธานครับ เขามาทวงเงิน นานแล้วครับ เกษตรกรเขารอไม่ไหวถึงได้มาทวงเงินครับ ทวงไปทำอะไรครับ เกษตรกรเขามาทวงเงินกองทุนฟื้นฟูเพื่อนำไปพัฒนาและส่งเสริมอาชีพให้กับเกษตรกร ผมขออนุญาตท่านประธานได้อ่านเอกสารฉบับนี้ คือหนังสือเอกสารงบประมาณฉบับที่ ๓ งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๗ เล่มที่ ๑๒ หน้า ๒๒๔ ระบุไว้อย่างชัดเจนว่า กองทุนฟื้นฟูมีการจ่ายงบประมาณไปแล้วเป็นค่าดำเนินการปี ๒๕๔๒ ถึง ๒๕๔๕ เป็นเงิน ๑๘๓ ล้านบาท ปี ๒๕๔๖ เป็นเงิน ๓๐ ล้านบาท และได้มีการขอใช้งบประมาณในปี ๒๕๔๗ นี้อีก ๑,๒๙๐ ล้านบาท ผมขอเรียนถามท่านประธานผ่านไปถึง ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรว่ามีการใช้จ่ายงบประมาณในการบริหารไปแล้วกว่า ๒๐๐ ล้านบาท ----------

แต่ทำไมจนถึงขณะนี้ถึงยังไม่มีเงินแม้แต่บาทเดียวไปถึงมือเกษตรกร บริหารกันอย่างไรครับ ท่านประธานครับ ท่านทราบไหมครับว่าทำไมมีการใช้จ่ายงบประมาณไปแล้วกว่า ๒๐๐ ล้านบาท แต่กลับไม่มีความคืบหน้าในการบริหาร ผลประโยชน์ไม่ได้ไปตกถึงมือเกษตรกร แต่ไปตกถึงมือใครก็ไม่ทราบครับ ก็เพราะมีการตั้งผู้บริหารกองทุนบางคน ความรู้จบแค่ชั้น ม.ศ. ๔ อ่านงบดุลรู้เรื่องหรือเปล่าก็ไม่ทราบ บริหารงานเป็นหรือไม่เป็นก็ไม่รู้ครับ แต่ผมคิดว่าคงบริหารไม่เป็นแน่นอนครับ เพราะว่าเงินยังไม่ถึงมือเกษตรกรเลย เกษตรกรแถว ๆ บ้านผม ทางภาคอีสานและที่จังหวัดมหาสารคามที่ผมเป็นผู้แทนอยู่ฝากผมครับให้มาทวงเงินจากท่านนายกทักษิณ บอกว่าให้รีบ ๆ นำเงินไปให้เกษตรกรด้วย เพราะขณะนี้เกษตรกรกำลังรอเงินอยู่ เพื่อที่จะนำเงินไปฟื้นฟูและพัฒนาอาชีพต่อไป หากผู้บริหารกองทุนชุดนี้ไม่สามารถนำเงินไปให้ถึงมือเกษตรกร ผมอยากจะขอให้ท่านนายกเปลี่ยนเถอะครับ เปลี่ยนผู้บริหารใหม่ลองเอาที่จบปริญญามาทำงานบ้างงานถึงจะได้ประสบความสำเร็จ ท่านประธานครับ มีที่ไหนงบประมาณปี ๒๕๔๗ มีการตั้งงบประมาณไว้อีก ๑,๒๙๐ ล้านบาท ตั้งไว้ทำไม หรือจะตั้งไว้ให้ใครมาสูบกินเลือดเนื้อของเกษตรกรอีกล่ะครับ ที่สำคัญนะครับให้รีบนำเงินที่มีอยู่แล้ว ๑,๘๐๐ ล้านบาท ให้รีบ ๆ นำเงินไปให้เกษตรกรเถอะครับ เกษตรกรเขารออยู่ และกำลังอยากจะใช้เงินด้วยครับ เพราะว่าขณะนี้ไม่มีเงินจะไปซื้อปุ๋ย ปุ๋ยราคาแพงเหลือเกิน สด ๆ ร้อน ๆ ท่านประธานครับ เมื่อวานนี้เองม็อบกองทุนฟื้นฟูก็มาชุมนุมอยู่หน้ากระทรวงเกษตรของท่านรัฐมนตรีสรอรรถที่กระผมเคารพรักนี่ครับ มาเรียกร้องให้ถอนอำนาจรักษาการหัวหน้าสำนักงานกองทุนฟื้นฟูทั่วประเทศ และวันนี้ขณะที่ผมอภิปราย ท่านรัฐมนตรีเนวินท่านก็ให้เกียรติ ท่านก็มาอยู่ที่นี่ ผมขออนุญาตท่านประธานได้อ่านคำให้สัมภาษณ์ของท่านรัฐมนตรีเนวินหลังจากที่ท่านไปร่วมประชุมกับตัวแทนของเกษตรกรที่มาร่วมชุมนุมเมื่อวานนี้ ท่านรัฐมนตรีเนวินท่านให้สัมภาษณ์อย่างนี้นะครับ ท่านบอกว่า พระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูประกาศใช้มาตั้งแต่ปี ๒๕๔๒ แต่ยังไม่มีการดำเนินการใด ๆ เพื่อประโยชน์ของเกษตรกรเลย มีแต่การใช้งบเพื่อบริหารจัดการไปแล้วกว่า ๑๐๐ ล้านบาท และยังมีผู้แสวงหาผลประโยชน์จากเกษตรกรโดยการเรี่ยไรเงินโดยอ้างว่ามาเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาเรียกร้องให้กระทรวงเกษตรแก้ไขปัญหา ท่านประธานที่เคารพ ท่านรัฐมนตรีช่วยเนวินที่กระผมเคารพรัก ท่านก็ยอมรับครับว่ามีการหากิน มีการแสวงหาผลประโยชน์ในกองทุนฟื้นฟู

ซึ่งเป็นการไปแสวงหาผลประโยชน์จากเกษตรกรคนยากจนของประเทศอีกครับ ท่านประธานครับ ปัญหาของกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรที่ทำให้ไม่ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์เพราะอะไรครับ เพราะมีการแย่งชิงอำนาจกันครับ แย่งชิงผลประโยชน์ ผมอยากจะให้คนที่แย่งชิงผลประโยชน์รีบทะเลาะกันให้เสร็จก่อนเถอะครับ ในงบประมาณปี ๒๕๔๗ ที่มีการของบประมาณไว้ ๑,๒๙๐ ล้านบาท ผมขอตัดงบประมาณไว้ก่อนครับ ทะเลาะกันให้เสร็จครับแล้วค่อยมาเอาเงินงบประมาณไป ท่านประธานที่เคารพ ผมขอเรียกร้องผ่านท่านประธานไปยัง ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีให้รีบเข้ามาแก้ไขปัญหากองทุนฟื้นฟู และพัฒนาเกษตรกร เพราะกองทุนนี้ตั้งขึ้นมาเพื่อเกษตรกรทั้ง ๔๐ ล้านคนทั่วประเทศ ไม่ได้ตั้งขึ้นมาเพื่อให้ใครมาหาผลประโยชน์หรือให้ใครมาแสวงหาอะไรจากกองทุนตรงนี้ ขอให้ท่านนายกช่วยรีบ ๆ นำเงินกองทุนฟื้นฟูที่มีอยู่แล้วไปให้ถึงมือเกษตรกรโดยเร็วที่สุด เพราะขณะนี้เกษตรกรเขากำลังรอเงินเพื่อจะนำไปซื้อปัจจัยการผลิต โดยเฉพาะปุ๋ย ซึ่งขณะนี้ทางภาคอีสานก็ถึงฤดูการทำนาแล้วครับ ต้องการเงินไปซื้อปุ๋ยเคมีมาทำนา

- ๑๑๓/๑

และสุดท้ายนะครับ เพื่อให้บรรลุยุทธศาสตร์ในการแก้ไขปัญหาความยากจนให้เกษตรกร เพราะขณะนี้ท่านนายกรัฐมนตรีท่านมีโครงการบ้านเอื้ออาทร ท่านมีโครงการคอมพิวเตอร์เอื้ออาทร มีโครงการมอเตอร์ไซค์เอื้ออาทร โครงการแท็กซี่เอื้ออาทร เกษตรกรทางภาคอีสาน แถว ๆ บ้านผมเขาฝากผมมาเรียนท่านนายกครับ ว่าท่านนายกถ้าอยากจะกรุณาช่วยชาวนาให้ช่วยมีโครงการปุ๋ยเคมีเอื้ออาทรด้วยครับ โครงการข้าวหอมมะลิเอื้ออาทรด้วย จักเป็นพระคุณต่อชาวนาและเกษตรกรทั่วประเทศครับ ขอกราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง) : ครับ ท่านนครจะเป็นท่านสุดท้ายของกระทรวงเกษตรนะครับ

นายนคร มาฉิม (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผมนายนคร มาฉิม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพิษณุโลก พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานที่เคารพครับ ในทีมของเศรษฐกิจและก็กระทรวงเกษตรนะครับ เข้าใจว่าผมคงเป็นคนสุดท้ายที่จะอภิปราย ท่านประธานที่เคารพครับ เนื่องจากว่าผมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณแผ่นดิน ปีพุทธศักราช ๒๕๔๗ ของรัฐบาลที่ได้เสนอต่อสภาแห่งนี้แล้วนะครับ โดยเงินที่ทางรัฐบาลได้ตั้งไว้ทั้งหมด ๑,๐๒๘,๐๐๐ ล้านบาท ผมได้พิจารณาในรายละเอียดทุกประเด็นเพื่อที่จะพิจารณาถึงภาพรวมและก็เป็นเครื่องที่จะนำไปสู่การบ่งชี้ไปถึงอนาคตข้างหน้าว่า รัฐบาลจะบริหารชาติบ้านเมืองไปในทิศทางใดบ้าง และก็อนาคตของชาติบ้านเมืองของคนไทยทั้ง ๖๓ ล้านคนนั้น จะถูกรัฐบาลนี้นำไปในทิศทางใด จะสุ่มเสี่ยงหรือไม่ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมติดตามการบริหารราชการแผ่นดิน การเสนองบประมาณต่อรัฐสภาของรัฐบาลมาทุกปี และก็โดยเฉพาะทุกปีผมจะพิจารณาในรายละเอียดทุกกระทรวง ปรากฏว่าเป็นที่น่าห่วงใยครับท่านประธานครับ ว่ารัฐบาลกำลังนำพาประเทศชาติและก็พี่น้องประชาชนทั้ง ๖๓ ล้านคน ไปอย่างสุ่มเสี่ยงและก็เป็นอันตราย ค่อนข้างที่จะอันตรายต่อการที่จะทำให้คนไทยเข้าสู่ภาวะล้มละลาย ทำไมกระผมถึงพูดไปเช่นนี้ เนื่องจากว่าระบบและก็นโยบายที่รัฐบาลใช้นั้นเป็นที่ทราบและก็พูดกันอย่างต่อเนื่องโดยตลอดว่า เป็นระบบประชานิยม ก็คือตามใจและก็เอาคะแนนนิยมเป็นหลัก โดยที่ไม่คำนึงถึงอนาคตข้างหน้าเท่าที่ควร ลืมนะครับรัฐบาลลืมพระราโชบายอันสำคัญอย่างหนึ่งก็คือ การใช้เศรษฐกิจแบบพอเพียง การใช้เศรษฐกิจแบบพอเพียง พออยู่ พอกิน ตามอัตภาพและสร้างความเข้มแข็งจากฐานราก และหลังจากนั้น

ค่อย ๆ ออม ค่อย ๆ มีทุน และหลังจากนั้นก็ค่อย ๆ ก้าวขึ้นไปในระดับที่ดีขึ้นกว่าเดิม อันนี้คือระบบพอเพียงที่ทุกท่านทราบกันดีอยู่แล้ว แต่การใช้ระบบประชานิยมที่จะนำพาพี่น้องประชาชนคนไทย ๖๓ ล้านคน ไปอยู่ในภาวะสุ่มเสี่ยงที่ใกล้ ๆ กับพวกนานาชาติแถวละตินอเมริกานั้นเพราะเหตุผลที่ผมจะกราบเรียนต่อท่านประธาน ดังต่อไปนี้นะครับ

- ๑๑๔/๑

เรื่องแรกผมจะได้พูดซ้ำในประเด็นเรื่องกองทุนหมู่บ้านละล้านและชุมชนเมือง เพราะว่าท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติหลายท่านได้พูดถึงไปแล้ว และก็เปล่าประโยชน์ที่จะต้องพูดถึง เพราะท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังก็ได้พูดไปเมื่อสักครู่แล้วว่า เกือบ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์เต็มได้จ่ายเงินให้กับกองทุนหมู่บ้านละล้านและชุมชนเมืองไปแล้ว แต่สิ่งหนึ่งที่รัฐบาลจะต้องบอกความจริงกับประชาชนก็คือว่าในเมื่อเอาเงินประมาณ ๘๐,๐๐๐ ล้านบาทนี่นะครับ ในโครงการอันนี้ที่ทางรัฐบาลไปกู้ยืมกับสถาบันการเงินมานั้นไปให้แล้วจะต้องบอกกับประชาชนด้วยว่าประชาชนทุกคน ๖๓ ล้านคนในประเทศนี้จะต้องร่วมกันใช้หนี้ ๘ ปี ติดต่อกัน ปีละประมาณ ๑๒,๐๐๐ ล้านบาท และเงิน ๑๒,๐๐๐ ล้านบาทต่อปีโดยประมาณนี่นะครับ ก็ได้มาจากเงินในการพัฒนา งบในการพัฒนาหลายอย่างที่ถูกตัดทอนออกไป รัฐบาลต้องบอกทั้งข้อดีและก็ข้อเสียด้วยนะครับ ข้อดีก็คือเอาเงินไปถึงมือพี่น้องประชาชนในหมู่บ้าน แต่ข้อเสียก็คือทุกคนจะต้องร่วมกันรับผิด ใช้หนี้ร่วมกัน ๘ ปีติดต่อกันนะครับ เพื่อที่จะได้มองทั้ง ๒ ด้านนะครับ แต่ในผลของการปฏิบัติหลังจากที่กระจายเงินไปสู่พี่น้องประชาชนในทุกภูมิภาคทั่วประเทศประมาณ ๗๕,๐๐๐ หมู่บ้านนี้แล้วนะครับ อันนั้นคือผลที่จะต้องไปพิสูจน์กันในอนาคตว่าสำเร็จหรือล้มเหลวนะครับ อันนี้เป็นประเด็นที่ ๑ แต่สิ่งหนึ่งที่ผมอยากจะเป็นห่วงและก็ติงรัฐบาลไว้นิดหนึ่งก็คือว่า การที่รัฐบาลจะทุ่มเทงบประมาณอีก ๕ แสนบาท ๑ ล้านบาท ๒ ล้านบาท ถึง ๕ ล้านบาท ตามที่ได้หาเสียงไปทั่วประเทศเพิ่มเติมว่าถ้าเกิดว่าหมู่บ้านไหนชุมชนไหนการใช้หนี้ดีตลอด ไม่มีหนี้เสีย และจะเพิ่มเงินเข้าไปอีก ๑ เท่า อีก ๒ เท่า ถึง ๕ เท่า อันนั้นคือสิ่งที่ผมแสดงความกังวลและก็ฝากท่านประธานผ่านไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เป็นข้อคิดและก็พิจารณาด้วยนะครับ เพราะว่าจากการศึกษาวิจัยของสถาบันการศึกษาที่มีชื่อในระดับอุดมศึกษาได้ชี้และก็ให้ข้อมูลมาอย่างชัดเจนแล้วว่าใน ๗๕,๐๐๐ หมู่บ้านและชุมชนเมืองนั้น ประมาณ ๒๐,๐๐๐ หมู่บ้าน ถือว่าค่อนข้างดี ประมาณ ๒๐,๐๐๐ กว่าหมู่บ้าน เสียบ้าง ดีบ้าง และประมาณ ๒๐,๐๐๐ กว่าหมู่บ้านหนี้เสียครับ ท่านประธานครับ อันนี้คือสิ่งที่ผมเป็นห่วง เพราะถ้าเกิดว่า ๒๐,๐๐๐ หมู่บ้านเสีย ๒๐,๐๐๐ ล้าน พี่น้องประชาชนทุกคนทั่วประเทศต้องร่วมกันรับผิดชอบทั้งเงินต้นและดอกเบี้ยที่จะต้องร่วมกันใช้หนี้ต่อ ธ.ก.ส. และออมสินนะครับ อันนี้อยากจะฝากกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาลเพื่อนำไปพิจารณาด้วยนะครับ

ประเด็นที่ ๒ ที่ผมเป็นห่วง ยิ่งเมื่อมาดูการจัดสรรงบประมาณแล้วนะครับ รัฐบาลไม่ได้ใส่ใจต่อการพัฒนาแบบเศรษฐกิจแบบยั่งยืนเลย แต่ต้องการให้ใช้แต่เพียงการใช้ระบบเศรษฐกิจแบบบริโภคนิยมเป็นหลัก เศรษฐกิจยั่งยืนทำอะไรบ้างครับ ท่านประธานครับ ไม่ต้องนึกถึงในระดับนักวิชาการ เอาความรู้สึกและก็ภูมิปัญญาชาวบ้านนี่แหละครับมาพิจารณา เรื่องแหล่งน้ำเป็นปัจจัยพื้นฐาน เรื่องปัญหาที่ดินทำกินเป็นปัจจัยพื้นฐาน แต่พอมาพิจารณาถึงรายละเอียดที่รัฐบาลได้จัดสรรเกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐานที่เป็นโครงสร้าง อย่างกระทรวงเกษตร ท่านประธานครับ เกษตรกรที่พูดกันอยู่ทุกเมื่อเชื่อวัน คนยากคนจนที่พูดกันอยู่ทุกเมื่อเชื่อวัน ชาวไร่ ชาวนาทำไม ชาวไร่ ชาวนาคนไทยนี่นะครับ ทำไมจึงถูกมองว่าเป็นสัญลักษณ์ของคนยากจน ทำไมเกษตรกรของคนไทยที่ต่อเนื่องมาจากบรรพบุรุษหลายร้อยปีนะครับ จึงกลายเป็นตัวแทนหรือสัญลักษณ์ของความยากจนไป เพราะอันนี้แหละครับที่ผมจะชี้ให้ท่านประธานได้เห็นนะครับ กระทรวงเกษตร----------

กระทรวงเกษตรนี่นะครับถูกปรับลดงบประมาณลงทุกปี ๆ เช่น ปี ๒๕๔๖ งบประมาณที่เคยตั้งไว้ ๕๕,๕๐๙,๗๐๐,๐๐๐ บาท ปีนี้ถูกปรับลดลงไปแล้วครับท่านประธาน ปี ๒๕๔๗ เหลือ ๕๓,๒๒๖,๔๐๐,๐๐๐ บาท ถูกปรับลดลงไป ๒,๒๘๓,๓๐๐,๐๐๐ บาท อันนี้ครับผมจึงอยากจะถามว่ารัฐบาลจริงใจแค่ไหนในการที่จะมาดูปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน โดยเฉพาะเรื่องแหล่งน้ำ ผมเคยถามท่านรัฐมนตรีในขณะที่ตั้งกระทู้ถามตั้งแต่ปีที่แล้วตอนที่น้ำท่วม ว่ารัฐบาลได้ใส่ใจในการแก้ไขปัญหาเรื่องแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ น้ำอุปโภค บริโภค และน้ำเพื่อการเกษตรมากน้อยขนาดไหน เวลาหน้าแล้งก็พูดพร่ำกันอยู่ตลอดว่าไม่มีน้ำใช้ ไม่มีน้ำดื่ม ไม่มีน้ำเพื่อการเกษตร แต่พอเวลาหน้าฝนน้ำท่วมหางบเอาไปจ่ายทดแทนค่าน้ำท่วมหาเสียงกันไป ท่านประธานครับ กรมชลประทาน ปี ๒๕๔๖ ได้รับจัดสรรงบประมาณ ๒๘,๗๙๘,๖๐๐,๐๐๐ บาท ปีนี้ปรับลดลงอีกแล้วครับ เหลือ ๒๗,๙๓๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท ปรับลดลงไป ๖๖๖ ล้านบาท แล้วถามว่าตามยุทธศาสตร์ ๒๕ ลุ่มน้ำหลักที่รัฐบาลจำได้ชัดว่าตอนนั้นก็คือ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร ท่านสรอรรถ กลิ่นประทุม ได้มาตอบต่อที่ประชุมสภาแห่งนี้ แล้วก็ก่อนหน้านั้นท่านรัฐมนตรีชูชีพ หาญสวัสดิ์ ก็ได้มาตอบต่อสภาแห่งนี้แล้วว่ายุทธศาสตร์การพัฒนา ๒๕ ลุ่มน้ำจำเป็นที่จะต้องใช้เงินเป็นแสนล้านบาทนั้น ได้รับการจัดสรรและก็ได้รับการใส่ใจจากรัฐบาลมาโดยตลอด แต่ในขณะเดียวกันท่านก็ปรับลดงบประมาณในการจัดสรรเรื่องการแก้ไขปัญหาอุทกภัยน้ำกิน น้ำใช้ทุกปีเหมือนกัน อันนี้ผมจึงอยากจะถามความจริงใจของรัฐบาลว่าที่ท่านพูดว่า ปี ๒๕๔๗ ปี ๒๕๔๘ ที่ดินทุกแปลงของเกษตรกรจะมีน้ำไปถึง มันจะเป็นจริงได้อย่างไรครับในเมื่อท่านถูกปรับลดงบประมาณลงแบบนี้ ขออนุญาตท่านประธานอีกนิดหนึ่งนะครับ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปี ๒๕๔๖ ได้รับการจัดสรร ๑๘,๒๔๔,๑๐๐,๐๐๐ บาท พอมาปี ๒๕๔๗ ท่านปรับลดลงไป ๓,๒๖๘,๓๐๐,๐๐๐ บาท เหลือ ๑๔,๙๗๕,๘๐๐,๐๐๐ บาท ท่านประธานครับ ป่าไม้ อุทยานแทบจะไม่มีสภาพอยู่แล้วครับ ตอนนี้ป่าไม้ลดลงไปทุกปีนะครับ แหล่งทรัพยากรธรรมชาติถูกบุกรุกไปทุกปี อันนี้อยากจะถามว่ารัฐบาลจะเอาอย่างไรกันแน่ พูดอีกอย่างทำอีกอย่าง แล้วก็จัดเงินให้

สผ ๑/๒๕๔๖ (วิ.) เพทาย ๑๑๕/๒

อีกอย่างหนึ่ง โดยเฉพาะอันสุดท้ายนะครับ เรื่อง ส.ป.ก. ก็คือปัจจัยพื้นฐาน ทำไมผมจึงยกเรื่องนี้ขึ้นมาอภิปรายและก็ถามรัฐบาลในวันนี้ ท่านประธานครับ เพราะปัญหามันเกิดขึ้น ขออนุญาตที่จะยกตัวอย่างที่เกิดขึ้นสด ๆ ร้อน ๆ นี่นะครับท่านประธาน

- ๑๑๖/๑

ก็คือที่บ้านใหม่ไชยเจริญ ตำบลบ้านกลาง อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก เจ้าหน้าที่ของรัฐนี่นะครับประมาณ ๓๐ - ๔๐ คนก็ไปจับราษฎรที่ได้รับการจัดสรรที่ให้ทำกิน ผมก็ไปสอบถามรายละเอียด ก็บอกว่ากรมป่าไม้ได้ยกที่ดินให้กับสำนักงานปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ๕๐ กว่าล้านไร่ แต่สำนักงานปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมหรือ ส.ป.ก. ได้ เขาเรียกว่าประกาศแนวเขตที่ดินเพื่อที่จะรังวัดแล้วก็ออกเอกสารสิทธิ ส.ป.ก. ให้กับประชาชนแค่เพียงไม่กี่ล้านไร่ พอมาดูการจัดสรรงบประมาณของรัฐบาล ท่านประธานครับ ปี ๒๕๔๖ ได้รับการจัดสรร ๑,๕๖๐,๗๐๐,๐๐๐ บาท พอมาปีนี้นะครับแทนที่จะเพิ่มขึ้นเพื่อที่จะได้ลดข้อพิพาทระหว่างเจ้าหน้าที่ของรัฐกับประชาชนออกไป จัดสรรกรรมสิทธิ์ที่ดิน จัดสรรเอกสารสิทธิให้มันถูกต้องอันไหนที่เป็นเขตป่าก็กันไว้ อันไหนที่เป็นเขตที่ราษฎรทำกิน ออกเอกสารสิทธิให้เขา ปัญหาความเดือดร้อน ปัญหาความกระทบกระทั่งจะไม่มี ท่านกลับมาจัดให้ไว้เพียง ๑,๒๗๐,๕๐๐,๐๐๐ บาท ตัดลดลงไป ๒๙๐,๒๐๐,๐๐๐ บาท ท่านประธานครับ ที่ดินก็มีปัญหา น้ำอุปโภค บริโภค น้ำเพื่อการเกษตรก็มีปัญหา การจัดสรรงบประมาณก็ไม่ตรงกับที่รัฐบาลโดยเฉพาะ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีพูดไว้ทั่วประเทศโดยตลอด เพราะฉะนั้นนี่ครับมันก็ผูกโยงกันมาครับท่านประธานครับ ผูกโยงอย่างไรครับ ผูกโยงกันมาในเมื่อที่ดินก็มีปัญหา น้ำเพื่อการเกษตรก็ไม่พอ การคมนาคมในชนบทก็ไม่สะดวก ราคาพืชผลทางการเกษตรก็ตกต่ำแล้วพี่น้องประชาชนล่ะครับจะเอาเงินที่ไหนไปใช้หนี้คืนกองทุนเงินล้าน แล้วระบบมันก็จะพากันล้มไปทั้งระบบ อันนี้ละครับท่านประธานครับเป็นสิ่งที่ผมเป็นห่วง เพราะฉะนั้นนะครับหากรัฐบาลต้องการที่จะแก้ไขปัญหาความยากจนอย่างแท้จริงไม่ต้องเริ่มที่จุดไหน เริ่มที่ปัญหาที่ทำกินเป็นอันดับที่ ๑ เริ่มปัญหาแหล่งน้ำนี่ครับเป็นอันดับที่ ๒ ติด ๆ กัน และหลังจากนั้นนะครับ คนไทยไม่ใช่คนที่ขี้เกียจท่านประธานครับ ถ้าเกิดว่ามีที่ดินที่ถูกต้อง มีแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรสมบูรณ์ทั้งปี คนไทยไม่มีคำว่าจน ไม่จำเป็นที่จะต้องเอาเงินล้านไปให้ เขาก็อยู่กันได้นะครับ เพราะฉะนั้นนะครับผมจึงอยากจะให้รัฐบาลนะครับคิดใหม่ คิดผิดผ่านมาแล้วไม่เป็นไร แต่คิดใหม่แล้วก็ทำให้ถูก ผมเชื่อว่าประชาชนอยู่ได้ ถ้าท่านจะเป็นรัฐบาลอีก ๒๐ ปีก็ไม่มีใครว่านะครับ ขอบพระคุณครับท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง) : ท่านรัฐมนตรีจะตอบ อย่างนี้นะครับทางวิปฝ่ายรัฐบาลบอกว่าฝ่ายรัฐบาลก็เหลือ

ฝ่ายรัฐบาลก็เหลือคนเดียวจริง ๆ ใช้เวลา ๔ นาที คุณวิสิทธิ์ครับ เชิญครับ ๔ นาทีเท่านั้น ท่านรัฐมนตรีเกษตรล้วน ๆ ครับ ขออนุญาตครับ

นายวิสิทธิ์ พิทยาภรณ์ (นครราชสีมา) : ขอบคุณท่านประธานครับ กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายวิสิทธิ์ พิทยาภรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา พรรคชาติพัฒนา ท่านประธานครับ ก่อนที่ท่านรัฐมนตรีจะตอบนะครับ บังเอิญผมมีเรื่องเกี่ยวกับกระทรวงเกษตรอยู่ด้วยครับ ก่อนอื่นที่จะอภิปรายถึงกระทรวงเกษตรท่านประธานที่เคารพครับ เนื่องจากว่าเมื่อเช้านี้นะครับทางรัฐบาลเองโดยท่านนายกได้เสนองบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๔๗ จุดหนึ่งที่กระผมเองนั้นค่อนข้างสนใจนะครับแล้วก็ได้มองหลายมิติด้วยกัน แล้วก็แบ่งภารกิจโดยกำหนดยุทธศาสตร์ไว้ ๕ ยุทธศาสตร์ด้วยกัน สิ่งหนึ่งที่กระผมจะขออนุญาตอภิปรายงบประมาณเกี่ยวกับรายจ่าย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง) : คุณวิสิทธิ์ เดี๋ยว ๔ นาทีจะไม่พอนะครับ คุณเสนอขึ้นมาบอกว่าจะขออภิปรายกระทรวงเกษตรล้วน ๆ ใช้เวลาประมาณ ๔ นาที ถ้าคุณไปตรงอื่นเดี๋ยวจะไม่พอนะครับ

นายวิสิทธิ์ พิทยาภรณ์ (นครราชสีมา) : ผมขออนุญาตเท้าความนิดหนึ่งท่านครับ เกี่ยวกับภาคที่ ๓ นั้นซึ่งเป็นภารายจ่ายของงบประมาณ อันนี้ผมนั้นได้อ่านเกี่ยวกับกระทรวงเกษตรท่านครับ ขณะนี้ต้องยอมรับนะครับว่าประเทศไทยเราได้ถูกกล่าวขวัญว่าจะเป็นครัวของโลก จากการที่ได้มีการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรมใหม่นะครับ ได้มีการรวบรวมหน่วยงานที่คล้ายคลึงกัน อย่างเช่นเกี่ยวกับแหล่งน้ำเป็นต้น ท่านประธานที่เคารพครับ ปัญหาแหล่งน้ำนี้ผมเองนั้นขณะนี้ต้องยอมรับนะครับว่าเดิมนั้นเรามีกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีกรมชลประทาน ต่อมาก็มีกระทรวงทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมซึ่งดูแลเกี่ยวกับเรื่องน้ำเหมือนกันท่านครับ ขณะนี้ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างหน่วยงานของ ๒ กระทรวงนี้นะครับท่านประธานที่เคารพครับ ผมเองนั้นได้ไปติดต่อหน่วยงานของกรมชลประทานก็ได้ชี้แจงว่างบประมาณส่วนนี้ได้อยู่ในภารกิจของกรมน้ำ ผมเองนั้นได้ไปติดต่อที่กรมน้ำก็ได้รับการแจ้งนะครับว่า การขุดคลองก็ดี ขุดสระขนาดเล็กก็ดี ได้มีภารกิจถ่ายโอนให้กับส่วนท้องถิ่นไปหมดแล้ว ----------

ผมเองนั้นต้องขอกราบเรียนว่าอยากให้ทั้งสองหน่วยงานนี้ โดยเฉพาะท่านกระทรวงเกษตรก็ดี กระทรวงทรัพยากรน้ำ โดยเฉพาะกรมน้ำซึ่งดูแลแหล่งน้ำทั้งระบบ โดยเฉพาะภาคอีสาน ท่านประธานที่เคารพครับ ท่านรัฐมนตรีครับ ในอีสานนั้นผมเองนั้นก็อยู่โคราช ปัญหาที่เกิดขึ้นคือแล้งซ้ำซาก ผมขอกราบเรียนว่าโดยเฉพาะโคราชเป็นอีสานตอนล่างสุด แต่น้ำจากเทือกเขาพังเหยครับ ท่านประธานที่เคารพครับ จะไหลยาวลงไปถึงแม่น้ำมูลซึ่งเป็นลุ่มน้ำสำคัญอันหนึ่งของอีสาน ในเขตด่านขุนทด เทพารักษ์และก็อีกหลายอำเภอ ไม่ว่าเป็นโนนไทยก็ตาม โนนสูงก็ตามจะมีลุ่มน้ำอันหนึ่งครับ ท่านประธานที่เคารพครับ คือลุ่มน้ำลำเชียงไกร ถึงเวลาหน้าฝนชุกน้ำจะไหลหลากลงไปท่วม ผมจึงขอกราบเรียนผ่านไปทางท่านรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องไม่ว่าเป็นกรมน้ำก็ดี ของท่านกระทรวงเกษตร ชลประทานก็ดี อยากจะให้มีระบบ ทำให้เป็นระบบ ขณะนี้ทั้งสองหน่วยงานนั้นค่อนข้างจะยังไม่ชัดเจนในเรื่องภารกิจ ผมขอฝากตรงนี้อยากให้แก้ปัญหาเรื่องภัยแล้ง และผมเชื่อว่าถ้ามีระบบชลประทานหรือระบบกรมน้ำดูแลลุ่มน้ำต่าง ๆ ในภาคอีสาน โดยเฉพาะ ๙ ลุ่มน้ำ ผมเชื่อว่าปัญหาความแห้งแล้งของภาคอีสานก็ดี และก็ปัญหาน้ำท่วมก็จะไม่เกิดขึ้น ผมขอฝากและงบประมาณต่าง ๆ นั้นเมื่อกี้นี้ก็มีเพื่อนสมาชิกได้อภิปรายบ้างนะครับว่าได้ลดลงไป แต่อย่างไรก็ตามนั้นผมทราบว่าหน่วยงานนี้แยกกัน แต่ถ้ามีการรวมกันหรือบูรณาร่วมกันได้ ผมเชื่อเหลือเกินว่าประโยชน์ของการพัฒนาลุ่มน้ำสำคัญ ๆ ในภาคอีสานจะก่อประโยชน์ให้กับพี่น้องประชาชนอย่างสูงยิ่ง ก็ขอให้ฝากกรรมาธิการงบประมาณที่จะพิจารณา ขอพิจารณาเรื่องนี้ด้วยครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรครับ ท่านเนวิน

นายเนวิน ชิดชอบ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายเนวิน ชิดชอบ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ขออนุญาตชี้แจงต่อประเด็นคำอภิปรายของท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติที่ได้กรุณาตั้งข้อสังเกตต่อการดำเนินการและการจัดทำงบประมาณของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปี ๒๕๔๗ ประการแรก ต่อปัญหาเรื่องที่ทำกินของพี่น้องเกษตรกร ซึ่งสมาชิกหลายท่านได้ตั้งข้อสังเกตต่อการจัดทำงบประมาณอันจะนำไปสู่

การดำเนินการในเรื่องของการออกเอกสารสิทธิ ส.ป.ก. เพื่อที่จะทำให้พี่น้องเกษตรกรได้มีที่ทำกินและจะนำไปสู่นโยบายที่รัฐบาลจะดำเนินการในปี ๒๕๔๗ คือเรื่องของการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนนั้น ขออนุญาตกราบเรียนว่าแม้นดูตัวเลขงบประมาณอาจจะดูเหมือนกับว่าน้อย แต่เป้าหมายของงบประมาณที่ได้ตั้งในปี ๒๕๔๖ และปี ๒๕๔๗ นั้น เราได้ตั้งเป้าหมายในการดำเนินการโดยมีงบประมาณที่จะครอบคลุมในการออกเอกสารสิทธิให้กับพี่น้องเกษตรกรทั้งสิ้นประมาณ ๑ ล้าน ๔ แสนรายใน ๒ ปี คือปีงบประมาณ ๒๕๔๖ และปีงบประมาณ ๒๕๔๗ ถ้าเราดูตัวเลขเฉลี่ยจากพื้นที่ที่จะต้องดำเนินการในการจัดเอกสารสิทธิ ส.ป.ก. ให้กับพี่น้องเกษตรกรซึ่งรับโอนจากกรมป่าไม้มา เฉลี่ยประมาณ ๔๐ ล้านไร่ โดยเฉลี่ยคุณสมบัติของพี่น้องเกษตรกรรายหนึ่งก็อยู่ประมาณสักไม่เกิน ๕๐ ล้านไร่ เราจะเห็นว่าตัวเลขตรงนี้นี่นะครับ กับจำนวนผู้ที่จะได้รับการจัดสรรเอกสารสิทธิ ส.ป.ก. จะเป็นตัวเลขซึ่งใกล้เคียงกันมาก เพราะฉะนั้นเป้าหมายของการดำเนินการแจก ส.ป.ก. ๑ ล้าน ๔ แสนรายในปี ๒๕๔๖ ๒๕๔๗ กับเป้าหมายของที่ดินที่ได้รับโอนมา ตัวเลขมันใกล้เคียงกันครับ เป็นการใช้งบประมาณที่เหมาะสม ----------

แต่ว่าอย่างไรก็ตามแต่ต้องขออนุญาตกราบเรียนว่ากรณี ส.ป.ก. ๔ – ๐๑ แม้รัฐบาลอยากจะให้รวดเร็วขนาดไหนก็ตามแต่ อยากจะดำเนินแก้ไขปัญหาให้กับพี่น้องเกษตรกรที่ยากจนจริง ๆ ขนาดไหนก็ตามแต่ แต่ก็ต้องทำด้วยความรอบคอบระมัดระวัง เราไม่ต้องการให้เกิดปัญหาอย่างในอดีตที่ผ่านมา บนการดำเนินการในการแจกเอกสารสิทธิ แทนที่จะตกไปเป็นกรรมสิทธิ์ของพี่น้องเกษตรกรที่ยากจน กลับกลายเป็นตกไปเป็นกรรมสิทธิ์ของพี่น้องประชาชนที่เป็นเกษตรกรที่อยากจน แล้วก็เป็นประเด็นคำถามที่รัฐบาลต้องมีการบ้านหนักในการตรวจสอบและดำเนินการอยู่ เพราะฉะนั้นตรงนี้เองนี้อยากกราบเรียนเพื่อทำความเข้าใจว่างบประมาณ ๒๕๔๖ ๒๕๔๗ กับจำนวนเกษตรกร ๑,๔๐๐,๐๐๐ รายนั้นน่าจะเป็นตัวเลขซึ่งเหมาะสมและใกล้เคียงกันในการดำเนินการ แต่เรื่องภาระของการดูแลคนจนจริง ๆ ให้มีที่ทำกินนั้นเป็นข้อห่วงใยที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้สั่งการให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ดำเนินการในการแก้ไขปัญหาเพื่อให้คนจนจริง ๆ มีที่ทำกินและเพื่อให้ที่ดินของรัฐที่จะจัดสรรให้กับเกษตรกรผู้ยากจนจริง ๆ นั้นถึงมือเกษตรกรผู้ยากจน เพราะฉะนั้นขอเรียนว่างบประมาณที่ตั้งอยู่นั้นนี่อยู่ในกรอบของความเหมาะสมพอดีของการดำเนินการ

เรื่องที่ ๒ เรื่องของงบประมาณในการจัดทำเรื่องแหล่งน้ำ แน่นอนครับ ถ้ามองในกรอบงบประมาณที่ตั้งอยู่เฉพาะในส่วนของกรมชลประทานและกระทรวงเกษตรและสหกรณ์อาจจะดูว่าเม็ดเงินน้อยแล้วก็ถูกปรับลดลง ผมก็ไม่ปฏิเสธนะครับว่าภายใต้กรอบภาระที่รัฐมีอยู่ในการที่จะต้องดำเนินการแก้ไขปัญหาของพี่น้องประชาชน ๖๐ กว่าล้านคนทั่วประเทศในทุกด้านนี่ การที่จะพิจารณาในการเจียดจ่ายงบประมาณในการดำเนินการในการจัดทำแหล่งน้ำเพื่อแก้ไขในเรื่องของสาธารณูปโภคพื้นฐานทางด้านการผลิตทางการเกษตรของพี่น้องเกษตรกรก็เป็นหัวข้อใหญ่ ถามว่ากรอบงบประมาณที่ได้ตั้งในปี ๒๕๔๗ หรือกรอบงบประมาณในปี ๒๕๔๖ ในเรื่องของแหล่งน้ำนั้นมีการปรับลดลง ถ้าดูตัวเลขเฉพาะในส่วนกระทรวงเกษตรใช่ครับ แต่ถ้าจะดูงบประมาณอย่างเป็นธรรม ขอความกรุณาได้ไปตรวจสอบว่าในเรื่องของแหล่งน้ำนั้นจะมีอยู่หลายหน่วยงานด้วยกันที่จะต้องเข้าไปดำเนินการ ๑. ต้องไปดูตัวเลขว่างบประมาณในส่วนกระทรวงเกษตรเรื่องแหล่งน้ำเท่าไร และไปอยู่ในส่วนของกระทรวงทรัพยากรอีกเท่าไร แล้วก็ต้องไปดูว่าในส่วนที่ไปอยู่กับการถ่ายโอนให้ท้องถิ่นดำเนินการเรื่องแหล่งน้ำขนาดเล็กเองอีกเท่าไร เพราะฉะนั้นตรงนี้เองนี่นะครับผมอยากให้

ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติเวลาตรวจสอบรายละเอียดวงเงินงบประมาณนี่ขอความกรุณาได้พิจารณาด้วยความรอบคอบว่ารัฐบาลนี่ยังให้ความสำคัญกับการจัดการในเรื่องของแหล่งน้ำอยู่แม้ว่าจะไม่ปรากฏชัดเจน เราอาจจะเคยชินกับการดูว่าถ้าจะดูเรื่องแหล่งน้ำไปดูที่กรมชลประทานกระทรวงเกษตร แต่ในความเป็นจริงมันมีกระทรวง ทบวง กรมอื่นที่จะต้องเข้าไปรับผิดชอบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งงบประมาณที่จะต้องถ่ายโอนให้กับท้องถิ่นในการดำเนินการในเรื่องสาธารณูปโภคพื้นฐานนี่เป็นจำนวนวงเงินมหาศาลครับ เพราะฉะนั้นเป็นเรื่องซึ่งอยากจะทำความเข้าใจกับท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ

เรื่องต่อไปก็คือเรื่องที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้ตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับการดำเนินการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของพืช แล้วก็ในเรื่องของประมงและปศุสัตว์ พูดถึงขีดความสามารถพูดถึงประสิทธิภาพของการทำงานว่าในอดีตที่ผ่านมานี่ปัญหาเรื่องกุ้งก็ดี ปัญหาเรื่องไก่ก็ดีกระทรวงเกษตรทำอะไรไปถึงไหน แล้วผลเป็นอย่างไร มีแต่ปัญหาเกิดขึ้นแล้วพี่น้องเกษตรกรได้รับผลกระทบ ผมขออนุญาตกราบเรียนว่าสิ่งที่ท่านสมาชิกได้นำมาเสนอในสภาในวันนี้นี่อาจจะเป็นข้อมูลที่ไม่เป็นปัจจุบัน ถ้าเป็นปัจจุบันแล้วข้อมูลที่เป็นทางการจริงนี่อยากขออนุญาตกราบเรียนว่า แน่นอนครับในอดีตมีการใช้สารใช้ยาที่เป็นยาต้องห้ามในการเลี้ยงกุ้งเลี้ยงไก่ หรือการใช้สารเคมีหรือยาฆ่าแมลงในการผลิตพืชอันนำมาสู่ปัญหาในการส่งออกสินค้าเกษตรของประเทศไทยไปขายยังต่างประเทศ แล้วก็ด้วยเหตุที่ได้มีการเปลี่ยนแปลงในนโยบายการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งเกิดจากการที่ประเทศไทยไปเป็นสมาชิกตามข้อตกลงของ ดับเบิ้ลยูทีโอ ซึ่งในอดีตที่ผ่านมารัฐบาลได้เอาตัวไปผูกพันแล้วก็นำไปสู่เงื่อนไขทางการค้าระหว่างประเทศ จนเป็นเหตุให้สินค้าเกษตรและอาหารของไทยที่ส่งไปนี่ต้องไปเผชิญกับปัญหาใหม่คือปัญหาการกีดกันทางการค้าในเรื่องของสุขอนามัยแล้วเป็นปัญหาที่ทำให้พี่น้องเกษตรกรทั้งประเทศต้องประสบปัญหาเนื่องจากพอมีปัญหาเรื่องสุขอนามัย ซึ่งเป็นมาตรการที่แก้ไขได้ยากมาก ก็นำไปสู่การกีดกันการห้ามนำเข้าแล้วในที่สุดก็นำไปสู่การที่ทำให้พี่น้องเกษตรกรต้องรับผลกระทบในเรื่องของราคาผลผลิตตกต่ำ รัฐบาลได้ดำเนินการในการแก้ไขปัญหานี้มาตั้งแต่เดือนกันยายนหลังจากที่ได้จัดทำแผนปฏิบัติการในการแก้ไขปัญหา แล้วส่งให้กับทางสหภาพยุโรปเพื่อดำเนินการ ----------

ผลของการดำเนินการนับตั้งแต่วันที่ ๒๒ กันยายน จนถึงปัจจุบันถามว่าเกิดอะไรขึ้น

ประการที่ ๑ นะครับ จากแต่เดิมที่มีการพบในอัตราประมาณ ๓๐ - ๔๐ เปอร์เซ็นต์ของการส่งออกสินค้าเกษตรไทยไปอียู ณ ปัจจุบันหลังจากที่ได้มีการดำเนินการแล้ว เวลานี้ในกุ้งสุดท้ายตัวเลข ณ เดือนเมษายนและพฤษภาคมมีการพบเพียง ๐.๓ เปอร์เซ็นต์ ของปริมาณส่งออกจากประเทศไทยไปทั้งหมด แต่ ๐.๓ ที่ผมกราบเรียนนั้นหมายถึง ๐.๓ ที่กรมประมงได้ตรวจพบแล้วก็ไม่อนุญาตให้ส่งออก หมายความว่าไม่มีกุ้งที่ส่งออกจากประเทศไทยแล้วมีปัญหาเรื่องสารตกค้าง และผลก็ได้ปรากฏแล้วนะครับว่าวันนี้คณะกรรมการซึ่งมีอำนาจในการพิจารณาของสหภาพยุโรปได้มีการประชุมแล้วก็ลงนามประกาศเป็นทางการในการปลดการตรวจสอบกุ้งของไทยที่ส่งไปสหภาพยุโรป ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ เป็นเข้าสู่ภาวะปกติในการตรวจเหมือนกับประเทศอื่น เพราะฉะนั้นนี่คือเรื่องที่ผมต้องกราบเรียนว่าเป็นข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน

อันที่ ๒ เรื่องของไก่ วันนี้ตัวเลขจากเดือนกันยายนมาจนถึงปัจจุบัน ตัวเลขสุดท้ายที่กรมประมงพบในเดือนพฤษภาคมที่ผ่านมา ก็คือมีการพบปัญหาสารตกค้างในเนื้อไก่ที่จะส่งออกแล้วไปตรวจที่ ๐.๐๑ เปอร์เซ็นต์ แล้วเราก็ไม่อนุญาตให้ส่งออก เพราะฉะนั้นนี่คือกระบวนกลไก ถามว่าผลลัพธ์ของการดำเนินการเกิดอะไรขึ้น วันนี้เราสามารถส่งไก่ออกไปขาย ตัวเลขในเดือนกุมภาพันธ์ มีนาคม เมษายน ที่ผ่านมานี่นะครับ ไก่ไทยส่งออกเพิ่มขึ้น ๒๐ เปอร์เซ็นต์ ราคาไก่ส่งออกเพิ่มขึ้นอีก ๒๐ เปอร์เซ็นต์เช่นเดียวกัน เนื้อกุ้งเราก็ส่งออกไปขายได้มากขึ้น เหตุเพราะประเทศอื่น ๆ ไม่มีมาตรฐานเทียบเท่าประเทศไทย ซึ่งนี่เป็นนโยบายหลักของรัฐบาล ซึ่งท่านนายกรัฐมนตรีได้ผลักดันแล้วก็ให้นโยบายที่พวกผมทุกคน รัฐบาลจะต้องดำเนินการโดยทำให้ปี ๒๕๔๗ เป็นปีที่พูดถึงเรื่องความปลอดภัยทางด้านอาหารของคนไทยในประเทศ นั่นคือนโยบายและเป้าหมายในการแก้ไข รัฐบาลไม่ได้มองแต่ปัญหาการส่งออกอย่างเดียวครับ ในอดีตเราอาจจะคิดกันว่าการกำหนดมาตรฐานในการส่งออกสินค้าเกษตรและอาหารของประเทศไทยนั้นกำหนดมาตรฐานการส่งออกสูง แล้วก็มาตรฐานของคนบริโภคคนไทยที่บริโภคในประเทศเป็นอย่างไรก็ช่าง แล้วโดยนโยบายแบบนี้ในอดีตที่ผ่านมาของทุกรัฐบาลทำให้เราส่งสินค้าเกษตรและอาหารไปขายต่างประเทศแล้วเขาไม่เชื่อ เพราะเขาคิดอยู่อย่างเดียวว่าถ้าประเทศเขาของดีเขาให้คนในประเทศเขากิน ของไม่ดีเขาส่งออกไปขาย

ต่างประเทศ เพราะฉะนั้นไม่ว่ารัฐบาลในอดีตจะพยายามกำหนดมาตรฐานในการส่งออกให้สูงขนาดไหนก็ตามแต่ เวลาส่งไปแล้วไม่มีคนประเทศไหนเขาเชื่อหรอกครับว่าคนประเทศที่ส่งสินค้าออกจะรักคนประเทศผู้บริโภคมากกว่าประเทศตัวเอง ตรงนี้ครับเป็นนโยบายในเรื่องของการส่งออก การกำหนดมาตรฐานสินค้าเกษตรที่ผิดพลาดมาตลอด วันนี้ท่านนายกรัฐมนตรีถึงได้มีนโยบายว่าปี ๒๕๔๗ เป็นต้นไปจะต้องทำมาตรฐานของสินค้าเกษตรและอาหารของประเทศไทยให้เป็นมาตรฐานเดียว ผู้บริโภคที่เป็นคนไทยจะต้องมีความปลอดภัยในคุณภาพชีวิตเป็นอันดับแรกก่อนคนประเทศอื่นที่จะซื้อของประเทศเราไป แล้วถ้าเขาเชื่อว่าในประเทศปลอดภัยของที่ส่งไปขายประเทศเขา เขาก็จะปลอดภัยไปด้วย เพราะฉะนั้นนั่นเป็นยุทธศาสตร์และวิธีคิดของการจัดการในเรื่องมาตรฐานสินค้าเกษตรซึ่งคิดไม่เหมือนกันครับ ระหว่างรัฐบาลในอดีตกับรัฐบาลในปัจจุบัน

อีกเรื่องหนึ่งซึ่งเป็นเรื่องซึ่งเป็นปัญหาอยู่ก็คือเรื่องของพืช แน่นอนครับมีการอนุญาตให้นำสารเคมีมาใช้ในกระบวนการพืชโดยไม่มีการควบคุมตรวจสอบ ในอดีตที่ผ่านมาเราก็ปล่อยกันนะครับ ไม่ค่อยมีการดำเนินการอย่างเข้มงวด และผลกระทบมันก็เกิดขึ้นทำให้ผู้บริโภคในต่างประเทศเขาไม่เชื่ออีกเหมือนกัน วันนี้รัฐบาลได้กำหนดมาตรฐานและมาตรการในการจัดการ ผลผลิตยาฆ่าแมลงบางตัว สารเคมีบางตัวที่เป็นอันตรายต่อคุณภาพชีวิตของคนไทยและผู้บริโภคในโลกเราก็ห้ามนำเข้า อย่าง เมธามิโดฟอส ตอนนี้กระบวนการในการจัดการถามว่ารัฐบาลสนใจกับปัญหาสินค้าเกษตรมากขนาดไหน ลำไยซึ่งแต่เดิมเราถูกประเทศจีนห้ามนำเข้า ----------

สผ ๑/๒๕๔๖ (๖)　　สันทนา ๑๒๐/๑

เวลานี้นับตั้งแต่วันที่ ๑๘ ที่ผ่านมา ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร ท่านสรอรรถ กับท่านรองสมคิดก็ได้ไปลงนามกับทางประเทศจีน แล้วก็ทางจีนอนุญาตให้นำลำไยเข้าประเทศจีนได้แล้วตั้งแต่วันที่ ๑๘ ที่ผ่านมา แต่ไม่ได้แค่ลำไยนะครับ นอกจากลำไยแล้ว ในวันที่ ๑๘ ยังมีการลงนามระหว่างกระทรวงเกษตรของประเทศไทยกับประเทศจีน เราจะสามารถส่งตะพาบน้ำ ซึ่งมีปัญหาคาราคาซังมา ๔ - ๕ ปีที่ผ่านมา แล้วพี่น้องผู้ประกอบการที่เลี้ยงแล้วขาดทุนเป็นหนี้เป็นสินเพราะขายประเทศจีนไม่ได้ จากวันที่ ๑๘ ที่ผ่านมานี่นะครับ คนไทยที่จะเลี้ยงตะพาบน้ำจะสามารถส่งตะพาบน้ำขายประเทศจีนได้แล้ว นั่นคือสิ่งที่รัฐบาลได้ดำเนินการภายใต้กรอบของการมุ่งเน้นในการแก้ไขปัญหาของพี่น้องเกษตรกร ทั้งหมดทั้งหลายทั้งปวงนี่นะครับ มันเป็นเรื่องที่ต้องมองต่างมิติในการจัดการในการดำเนินการ ในการแก้ไขปัญหา

เรื่องต่อไปที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติห่วงใย คือเรื่องปัญหากองทุนฟื้นฟูแน่นอนครับ เรื่องปัญหากองทุนฟื้นฟูเป็นร่างพระราชบัญญัติที่ออกมาตั้งแต่ปี ๒๕๔๒ ดำเนินการมาจากปี ๒๕๔๒ จนถึงปัจจุบัน ๔ ปี ๒๕๔๖ ตัวเลขการใช้จ่ายงบประมาณ ๒๐๐ กว่าล้านบาท ใช้ไปจริงครับ ใช้ไปจริง ๒๐๐ กว่าล้านบาท แล้ว ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีก็ได้เห็นปัญหาที่มันเกิดขึ้นจริง ท่านรัฐมนตรีสรอรรถและผมได้รับนโยบายให้จัดการสะสางปัดกวาดแก้ไขปัญหาของกองทุนฟื้นฟู เมื่อวานมีม็อบ (Mob) เดินขบวนมาที่กระทรวงเกษตรปิดกระทรวง ถามว่ามาเรียกร้องอะไร ไม่ได้เรียกร้องให้ดำเนินการในการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรหรอกครับ แต่มาเรียกร้องเพื่อให้ปลดเกษตรสหกรณ์จังหวัดที่ไปรักษาการตำแหน่งหัวหน้ากองทุนจังหวัดออก เพื่อจะได้ตั้งคนที่เตรียมเอาไว้นี่มาเป็นหัวหน้าสำนักงานกองทุนจังหวัด วันนี้โดยนโยบายท่านนายกรัฐมนตรีให้ตรวจสอบครับ มีความไม่ปกติ มีการแสวงประโยชน์ในกองทุนฟื้นฟู เวลานี้พูดตรง ๆ ว่าเงินหลวงก็ถูกใช้ไป ๒๐๐ กว่าล้านบาท ชาวบ้านยังไม่ได้รับประโยชน์ ที่กระทรวงเกษตรยังไม่ยอมตามที่ม็อบมาปิดกระทรวงเมื่อวานเพราะอะไรครับ หัวหน้ากองทุนจังหวัดที่จะมีการแต่งตั้งกันนี่นะครับ วันนี้เราใช้เกษตรสหกรณ์จังหวัดรักษาการ เงินก็ไม่ต้องเสีย เพราะกินเงินเดือนของหลวงอยู่แล้ว แต่ถ้าปลดวันนี้ตูมตามแรงกดดันของม็อบ แล้วตั้งหัวหน้ากองทุนจังหวัดขึ้นนี่ ท่านทราบไหมครับว่าเงินเดือนเขาเท่าไร ๕๐,๐๐๐ บาท

ต่อเดือนครับ สูงเท่าอธิบดีในสังกัดกระทรวงเกษตรครับ คุณสมบัติคนได้หรือไม่ได้ ยังไม่ทราบ สตง. ตั้งข้อสังเกตว่ามีปัญหา เพราะฉะนั้นไม่ว่าจะขนม็อบมาเท่าไร รัฐบาลก็ยอมไม่ได้ ซ้ำร้ายไปกว่านั้นนอกจากจะใช้เงินหลวงไป ๒๑๓ ล้านบาท ยังมีกลุ่มคนซึ่งไปหลอกเก็บเงินจากพี่น้องเกษตรกรเดือนละ ๑๐๐ บาท ๒๐๐ บาท บอกว่าจะมาติดตามเรื่องเงินกู้กองทุนฟื้นฟูอยู่ตลอดเวลา ท่านนายกรัฐมนตรีได้สั่งการให้ผู้ว่าราชการจังหวัดและผู้การจังหวัดทั่วประเทศให้ดำเนินการตรวจสอบ ถ้าพบคนดังกล่าวให้ดำเนินคดีในข้อหาฉ้อโกงประชาชน ซึ่งในอดีตไม่เคยมีการสั่งการแบบนี้ครับ วันนี้ปัญหากองทุนฟื้นฟูยังต้องใช้เวลาในการปัดกวาดอีกนานพอสมควรครับ ถามว่าเมื่อไรที่จะทำให้เงินไปถึงพี่น้องเกษตรกร เมื่อกองทุนฟื้นฟูสะอาด แล้วก็ประโยชน์ทั้งหมดจะเป็นของเกษตรกรจริง ๆ ถามว่าถ้าเงินกองทุน ๑,๘๐๐ ไม่ไปนี่ ชาวบ้านเดือดร้อนไหม อาจจะมีผลกระทบอยู่บ้างสำหรับคนที่ถูกหลอกเก็บเงินไปแล้ว แต่ถามว่ามีความช่วยเหลืออื่นจากรัฐไหม กองทุนหมู่บ้านก็มีครับ ธนาคารประชาชนก็มีครับ พักหนี้เวลานี้พักหนี้ให้ไหม ก็โครงการพักหนี้ ๓ ปีของ ธ.ก.ส. ก็มีอยู่ครับ ไม่ได้หมายความว่าพี่น้องเกษตรกรไม่มีทางไป หรือรัฐบาลไม่เปิดทางในการแก้ไขปัญหาให้กับพี่น้องเกษตรกร ทุกอย่างยังมีกลไกมีช่องทางในการดูแลและช่วยเหลือพี่น้องเกษตรกรอยู่ แต่เผอิญกลไกเหล่านั้นมันเป็นกลไกที่เหมาะสำหรับคนที่มีเจตนาบริสุทธิ์ต่อการที่จะฟื้นฟูอาชีพของตัวเอง เป็นกลไกของคนที่อยากจะเข้มแข็งบนพื้นฐานของการเข้าตามตรอกออกตามประตู ผมทราบครับว่าการตอบคำอภิปรายของท่านสมาชิกในวันนี้จะนำไปสู่อะไร ก็คงจะมีคนเดินขบวนมาที่กระทรวงผม แล้วปิดกระทรวงอีก อาจจะมีคนเผาหุ่นผม เผาหุ่นท่านรัฐมนตรีว่าการ ไม่เป็นไรหรอกครับ แต่ว่าทั้งหมดนี่ถ้าจะดำเนินการในเรื่องนี้ต้องดำเนินการบนประโยชน์ของพี่น้องเกษตรกร ไม่ใช่ดำเนินการบนผลประโยชน์ของใครก็ไม่รู้ที่หากินอยู่กับเกษตรกร นี่คือจุดยืนที่ท่านนายกรัฐมนตรีบอกแล้วก็ให้นโยบายในการแก้ไขปัญหานี้กับพวกเรา

เรื่องต่อไปครับ ข้อสังเกตในเรื่องของยางพารา รู้สึกจะเป็นปัญหาที่กล่าวหาค่อนข้างฉกาจฉกรรจ์นะครับ

สผ ๑/๒๕๔๖ (วิ.) สมบัติ ๑๒๑/๑

ประเด็นแรก ขออนุญาตชี้อมความเข้าใจนะครับ ท่านบอกว่าปัญหาราคายางพารา ในปัจจุบันที่ดีขึ้นนี่เป็นผลพวงมาจากยุทธศาสตร์ที่ทำไว้ ณ ปี ๒๕๔๒ ของใครก็ไม่ทราบ ถ้ายุทธศาสตร์ ณ ปี ๒๕๔๒ มันได้ผลนี่นะครับ ขอความกรุณากลับไปดูราคายางเมื่อปี ๒๕๔๒ ปี ๒๕๔๓ ปี ๒๕๔๔ ครับ วันนั้นราคายางพาราอยู่ที่ ๒๐ บาทต้น ๆ อย่างเก่ง บางช่วงเหลืออยู่ ๑๐ กว่าบาท ถ้ายุทธศาสตร์นั้นประสบความสำเร็จมันเกิดผลจริง วันนั้นอัตราแลกเปลี่ยน ๔๕ บาทครับ ราคายางถ้าเทียบกับปัจจุบันอัตราแลกเปลี่ยน ๔๑ บาท แล้วราคายางอยู่ ๓๘ บาท วันนั้นอัตราแลกเปลี่ยน ๔๕ บาท แล้วยุทธศาสตร์ได้ผลอย่างที่ท่านพูดในวันนี้นะครับ ราคายางพี่น้องต้องขายได้ ๔๒ บาทครับ แต่วันนั้นเผอิญพี่น้องเกษตรกรชาวสวนยางในปี ๒๕๔๒ ปี ๒๕๔๓ ปี ๒๕๔๔ ราคายางอยู่ ๒๐ กว่าบาทต้น ๆ ถามว่าวันนี้ทำไมราคายางไป ๓๘ - ๓๙ บาท เพราะยุทธศาสตร์หรือเปล่า ไม่ใช่หรอกครับ เล่มนี้ครับ เขาปฏิรูปกัน ประชุมจัดทำแผนในการศึกษาและปฏิรูปยางพาราที่นครศรีธรรมราชเมื่อปี ๒๕๔๕ ทำปี ๒๕๔๕ เสร็จ ท่านไปดูตัวเลขราคายางปี ๒๕๔๕ ปี ๒๕๔๖ มันเป็นเท่าไร มันขึ้นมา ๓๐ กว่าบาท ๔๐ กว่าบาทน่ะ คือปี ๒๕๔๕ ปี ๒๕๔๖ หลังจากเขาปฏิรูปแล้วก็ไปศึกษาระบบเรื่องยางพาราแล้ว คือถ้ายุทธศาสตร์มันเกิดขึ้นปี ๒๕๔๒ ปี ๒๕๔๓ ราคาอย่างแย่ที่สุดปลายปี ๒๕๔๓ มันต้องเห็นแล้วครับ มันไม่ใช่รอจนประกาศยุทธศาสตร์มา ๓ ปีแล้วเขามาทำยุทธศาสตร์ใหม่ ปฏิรูปใหม่แล้วราคามันขึ้นหลังจากเขาปฏิรูป และมาบอกว่าเป็นผลที่เกิดจากยุทธศาสตร์ปี ๒๕๔๒ เข้าใจผิดนี่เข้าใจใหม่ได้นะครับ

เรื่องต่อไปนะครับ ถามว่ากลไกของการจัดการไม่เป็นไปตามข้อตกลงบริษัทร่วมทุน ๓ ประเทศ ไม่มีอะไรที่รัฐบาลไทยไม่ทำตามข้อตกลง เป็นแต่เพียงว่าวิธีการในการบริหารจัดการเราอาจจะคิดต่างกันครับ บนวิธีคิดและการจัดการที่ต่างกัน รัฐบาลมองประโยชน์สูงสุดของประเทศและพี่น้องเกษตรกรเป็นสำคัญ ข้อตกลงในบริษัทร่วมทุน ๓ ประเทศที่มีนี่ หลัก ๆ คือเรื่องอะไร ๑. ตั้งบริษัทร่วมกัน ๒. ไปร่วมทุนกันเสร็จแล้วตกลงกัน ๒ ข้อ ๑. ลดการส่งออกยางพารา ๒. ลดพื้นที่การปลูก ข้อตกลงในการลดพื้นที่การปลูกตกลงกันในปี ๒๕๔๔ ให้ลดพื้นที่ปลูกปี ๒๕๔๔ และปี ๒๕๔๕ ๔ เปอร์เซ็นต์ วันนี้รัฐบาลไทยทำตามข้อตกลงหมดทุกประการครับ มีการโค่นยาง ๔ เปอร์เซ็นต์ตามที่ได้ตกลงกันไว้ตามข้อตกลง ๓ ประเทศ แต่ขอประทานโทษนะครับ อีก ๒ ประเทศที่เขาตกลงกับเรานี่เขาไม่ได้ทำอย่างที่เราตกลงแต่ไม่เป็นไรครับเราเคารพ

สผ ๑/๒๕๔๖ (ว.)

สมบัติ ๑๒๑/๒

เรื่องที่ ๒ เรื่องการลดปริมาณการส่งออกยางพารา ไม่ว่าจะมีข้อตกลงมากมายขนาดไหนนะครับ ผมอยากขออนุญาตกราบเรียนตัวเลขให้ฟังว่า เราตรวจสอบตัวเลขในการส่งออกยางพาราปี ๒๕๔๕ นะครับ มาเลเซียส่งออกยางพาราเพิ่มขึ้น ๙ เปอร์เซ็นต์ อินโดนีเซียส่งออกยางพาราเพิ่มขึ้น ๕ เปอร์เซ็นต์ แล้วเป็นอย่างไรครับ แต่ว่าผลพวงที่มันเกิดขึ้นที่ทำให้กลไกของราคาเปลี่ยนไปนี่มันไม่ได้เกิดขึ้นเพราะว่าจะต้องตั้งบริษัทแต่เพียงอย่างเดียว แต่มีกลไกอื่นซึ่งรัฐบาลได้ทำ ๑. รวมกันแล้วตกลงกัน ๓ ประเทศว่าหลักที่เป็นหัวใจสำคัญที่สุดก็คือจะไม่ขายถูกอีกต่อไป ตรงนั้นเป็นหัวใจสำคัญมากกว่าการไปตั้งบริษัท เป็นหัวใจสำคัญมากกว่าการไปร่วมทุน ๒. ๓ ประเทศตกลงกันว่าจะตัดคนกลางออกให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ แล้วท่านทราบไหมครับว่าเหตุผลใหญ่ ๆ จริง ๆ ที่ทำให้ราคายางสูงกว่า ๓๐ บาทมาจนถึงปัจจุบันนี้เกิดจากอะไร มันเกิดจากผู้ใช้ ในโลกนี่คนที่ใช้ยางมากที่สุดก็คือบริษัทผลิตยางรถยนต์ครับ ผู้บริหารบริษัทมิชลินพบ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ๒ - ๓ ครั้ง ผู้บริหารบริษัทกู๊ดเยียร์พบ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ๒ - ๓ ครั้ง ----------

ผู้บริหารบริษัทบริดจ์สโตนที่ญี่ปุ่นพบท่านรองสมคิด ทั้งหมดตกลงกันยืนยันว่าพร้อมจะซื้อในราคาไม่ต่ำกว่า ๑ เหรียญ เขาพร้อมจะซื้อ แต่ขอให้เป็นธรรมสำหรับเขา ไม่ใช่หมายความว่าเขาซื้อ ๑ เหรียญ แล้วคนอื่นได้ซื้อถูกกว่า ๑ เหรียญ แล้วขอให้ยางมั่นคง ราคามันยืนอยู่กับที่มันจะได้ไม่มีปัญหาในเรื่องของราคายาง เพราะฉะนั้นถ้าจะถามว่าวันนี้ราคายางมันยืนอยู่ได้เพราะอะไร เพราะผู้ซื้อรู้แล้วว่าผู้ขายกำหนดกลไกราคาไว้อย่างไร เป็นนโยบายและเป็นวิธีการในการจัดการครับ ส่วนเรื่องบริษัท ๓ ประเทศ ถามว่าคืบหน้าไหม ก็เดินครับ วันนี้อินโดนีเซียก็โอนเงินก่อตั้งมา ๑ ล้านเหรียญ มาเลเซียก็ส่งบอร์ดมา แต่ถามว่าถ้าราคายางมันไม่ตกต่ำแล้วกลไกปกติมันเดินอยู่ได้ เรื่องอะไรจะต้องเอาเงินไปชำระครับ เพราะว่าถ้าไปชำระทุนจดทะเบียนเต็มก็คือต้องจ่ายเงินอีก ๑๐๐ ล้านเหรียญ คือ ๔,๐๐๐ ล้านบาท เอาเงิน ๔,๐๐๐ ล้านบาท ที่จะต้องไปวางไว้เฉย ๆ นี่มาใช้ในการแก้ไขปัญหาของพี่น้องเกษตรกรไม่ดีกว่าหรือครับ นี่คือวิธีคิดในการจัดการปัญหาในเรื่องของราคายางพารา

อีกเรื่องที่ท่านบอกว่า ฟลุ๊ค คงไม่ได้ว่าฟลุ๊คนะครับ แต่บอกว่าทั้งหมดนี่เอาข้อมูลเอกสารมาบอกว่ามันเป็นเพราะว่าราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกมันสูง ขอประทานโทษ ผมเข้าใจว่าข้อมูลไม่เป็นปัจจุบันอีก ถ้าราคายางพาราวันนี้มันอยู่ที่ ๓๗ - ๓๘ บาท ผมพูดถึงราคายางแผ่นดิบนะครับ แล้วมันเป็นช่วงที่เกิดสงครามอิรัก ซึ่งราคาน้ำมันดิบไปประมาณ ๓๐ เหรียญต่อบาเรล แล้วราคายางพารามันไปอยู่ที่ ๓๗ - ๓๘ บาท อันนั้นใช่ครับ เป็นเพราะว่าน้ำมันดิบราคามันสูง ท่านไปดูราคาน้ำมันดิบวันนี้นะครับ ๒๓ เหรียญต่อบาเรล เป็นภาวะปกติ แต่ราคายางแผ่นดิบยัง ๓๗ - ๓๘ บาท เพราะฉะนั้นที่มัน ๓๗ บาท ๓๘ บาท ไม่ใช่ฟลุ๊ค แล้วไม่ใช่เป็นเพราะราคาน้ำมันดิบ มันเป็นกลไกตลาดที่เกิดขึ้นบนการจัดการ แล้วการตกลงกันระหว่างผู้บริหารประเทศ ๓ ประเทศที่จะไม่ขายของถูกให้กับผู้ใช้อีกต่อไป เป็นเรื่องวิสัยทัศน์ เป็นเรื่องการจัดการครับ บางเรื่องการตั้งบริษัทขึ้นมา ๑ บริษัทเพื่อจะบอกคนทั้งโลกที่เป็นผู้ใช้ว่าเมื่อไรราคาต่ำ ๓ ประเทศจะเริ่มดำเนินการในการแทรกแซง แต่ถ้ามันไม่ตกต่ำ เอาเงินหลวงไปแทรกแซงทำไมล่ะครับ เอาเงินหลวงไปทำอย่างอื่นไม่ดีกว่าหรือครับ พอแทรกแซงเมื่อไรก็คือรัฐบาลก็ขาดทุน รัฐบาลก็เสียหาย เพราะฉะนั้นนี่คือวิธีคิด นี่คือยุทธศาสตร์ในการแก้ไขและจัดการปัญหาเรื่องยางพารา

สผ ๑/๒๕๔๖ (วิ.) รพีพร ๑๒๒/๒

เรื่องต่อไปอีกนะครับ ท่านพูดถึงเรื่องรัฐบาลมีมติคณะรัฐมนตรียกเลิกพื้นที่ปลูก ๑๒.๕ ล้านไร่ พูดกันตรง ๆ ก็คือ ๑๒.๕ ล้านไร่ก็มาจากยุทธศาสตร์ ๒๕๔๒ ที่ท่านว่า นั่นแหละครับ ปี ๒๕๔๒ กับปี ๒๕๔๖ โลกมันเปลี่ยนนะครับ เราต้องยอมรับว่าเราต้องเปลี่ยนไปตามโลก ปี ๒๕๔๒ คนใช้ยางพารา ยกตัวอย่างว่าประเทศจีนเขาใช้ประมาณ ๓ แสนตัน ๔ แสนตัน ปี ๒๕๔๕ ประเทศจีนใช้ประมาณ ๑ ล้าน ๒ แสนตันครับ โลกมันเปลี่ยนแล้ว ๕ ปีที่เปลี่ยนไปนี่มันต้องดูเพื่อนบ้านเขาบ้าง ดูคนอื่นเขาบ้าง เพราะฉะนั้นวิธีการจัดการถ้าเราล็อคอยู่ ๑๒.๕ ล้านไร่ ในขณะที่เราเป็นผู้ผลิตที่ใหญ่ที่สุดในโลกนี่ ถ้าเราไม่ปรับตัวเราเองราคาดีคนอื่นก็จะแย่งปลูก เวียดนามก็อยากจะปลูก มาเลเซียก็อยากจะปลูกเพิ่ม อินโดนีเซียก็อยากจะปลูกเพิ่ม ผมถามว่าถ้าในที่สุดสัดส่วนตลาดเรานี่มีอำนาจในการต่อรองน้อยลง ไม่เป็นเจ้าตลาด ใครจะเป็นคนกำหนดราคา จะยอมให้คนอื่นกำหนดราคาหรือครับ ----------

แต่ว่าทั้งหมดของการขยาย ๑๒.๕ ล้านไร่นี่ไม่ได้ขยายบนพื้นฐานของการมองว่าราคายางดีแล้วก็ขยาย แต่เรามองด้วย ๒ - ๓ ปัจจัยครับ ปัจจัยที่จะขยายก็คือว่า ๑. ความต้องการตลาดโลกเปลี่ยนไป ประเทศจีนในปี ๒๕๔๕ ปีเดียว ประเทศจีนมีการซื้อรถยนต์เพิ่มขึ้น ๑ ล้านคันครับ โลกมันเปลี่ยนไปเยอะ ความต้องการในการใช้มันเปลี่ยนไปมาก เราไม่ปรับตัวเราเอง ในที่สุดเราก็จะเสียเปรียบในการค้ากับคนอื่นเขา

อันที่ ๒ ในอดีตคู่แข่งของเราคือมาเลเซียกับอินโดนีเซีย เวลาส่งสินค้าก็ส่งทางเรือ ของเราในอดีตออกที่ท่าเรือแหลมฉบัง ออกที่ท่าเรือกรุงเทพ ไปออกที่ท่าเรือสงขลา ระยะทางกว่าจะไปถึงเซี่ยงไฮ้ก็ ๗ วันครับ เส้นทางทั้งหลายที่จะไป ค่าขนส่งทางเรือมันก็สูง วันนี้โลกมันเปลี่ยน ไทยกับจีนแม่น้ำโขงที่เชียงแสนนี่ ๒ วันครับ เขาขนส่งยางทางเชียงแสนนั่นเป็นเส้นทางที่ ๑ แล้วในอนาคตข้างหน้าเมื่อสะพานมุกดาหารเสร็จระหว่างไทยกับลาว จากมุกดาหารไปดานัง ๒๐๐ กิโลเมตร แล้วก็ไปลงที่ดานังส่งไปเซี่ยงไฮ้ ไปญี่ปุ่น ไปเกาหลี ย่นระยะทางอีกเท่าไรท่านไปเปิดแผนที่ดู เพราะฉะนั้นยุทธศาสตร์ในแง่ของคนคิด ท่านนายกรัฐมนตรีท่านก็มองว่าถ้าไปปลูกยางพาราที่อีสานกับที่ภาคเหนือ เราจะได้เปรียบในเรื่องระยะทางขนส่ง ระยะเวลาขนส่ง ซึ่งไม่มีวันที่มาเลเซียและอินโดนีเซียจะแข่งกับประเทศไทยได้ นี่คือเหตุผลครับ เพราะฉะนั้นอย่าผูกขาดความคิดว่ายางต่อแต่นี้จะต้องเป็นอาชีพหลักที่อยู่เฉพาะภาคใต้กับภาคตะวันออกอีกต่อไป ยอมรับความจริงนะครับว่าวันนี้คนใต้แม้นราคายางจะ ๓๘ บาท ๓๙ บาท ก็ไม่ได้มีรายได้เต็มเม็ดเต็มหน่วยอย่างที่ควรจะได้ อย่างที่รัฐบาลอยากจะให้ได้ ที่ไม่ได้เพราะอะไรครับ ที่ไม่ได้เพราะวันนี้คนใต้ยังต้องจ้างคนอีสานกรีดแบ่งกัน ๕๐ : ๕๐ หรือที่ไหนที่เป็นที่ควรหรือที่เขาก็ ๖๐ : ๔๐ คนกรีดได้มากกว่าเจ้าของสวน พอคนอีสานเริ่มไม่ไป คนอีสานกลับมาอยู่อีสานเพื่อกรีดยางเอง คนใต้ก็ต้องไปจ้างแรงงานพม่ามากรีด ก็ไหน ๆ มันก็เป็นอย่างนั้นทำไมไม่ไปให้คนอีสานปลูก คนภาคเหนือปลูก ภาคใต้ก็ปลูกพืชที่มีความเหมาะสมและมีรายได้ที่ทำให้รวยเต็มเม็ดเต็มหน่วยมากกว่าเดิม อย่าผูกขาดอาชีพยางไว้กับคนใต้อย่างเดียวสิครับ พี่น้องทางอีสานเขาจนเขาก็อยากรวย การแก้ไขปัญหามันเป็นระบบของการจัดการครับ เพราะฉะนั้นถามว่าในเรื่องของการจัดการ ในเรื่องของ ๑๒.๕ ล้านไร่ รัฐบาลตัดสินใจถูกครับ ท่านบอกว่าการยกเลิกมติให้เช่าป่าจะนำไปสู่การตัดไม้ทำลายป่า ไม่จริงครับ มติคณะรัฐมนตรีที่มีมติไปแล้วส่งให้คณะกรรมการนโยบายป่าไม้

ดำเนินการ เราจะอนุญาตเฉพาะหนึ่งนะครับ กลุ่มแรกคือกลุ่มที่เป็นปัญหาซึ่งเป็นญาติพี่น้องท่าน คนที่ลงคะแนนให้ท่านแล้วก็อยู่ในปัญหานี้มาประมาณ ๒ ล้านไร่ในทางใต้ เขาดิ้นรนทุรนทุรายในการที่จะออกจากระบบเพื่อเข้าสู่กองทุนสงเคราะห์ให้ได้ แต่ว่าบนการไม่กล้าตัดสินใจที่ผ่านมานี่ พี่น้องชาวสวนยางที่ปลูกยาง กรีดยางอยู่ในเขตป่าสงวนในทางใต้ประมาณ ๒ ล้านไร่ จะเข้าระบบกองทุนสงเคราะห์ก็เข้าไม่ได้ เพราะรัฐบาลไม่กล้าตัดสินใจในการที่จะอนุญาตให้เช่า แต่กับรายใหญ่ ๆ กลับกล้าให้เช่า รัฐบาลนี้ตัดสินใจครับ ท่านนายกรัฐมนตรีบอกว่าถ้าสำหรับเกษตรกรผู้ยากจนแล้วเขาปลูกยางอยู่แล้วรายละไม่เกิน ๓๐ ไร่ ให้เช่าครับ สิ่งที่อยากจะขออนุญาตส่งสัญญาณก็คือ สำหรับเกษตรกรที่ยากจนไม่เกินรายละ ๓๐ ไร่ เพื่อไปปลูกยางนี่ คือหลักการครับ เพราะฉะนั้นท่านไม่ต้องห่วงหรอกว่าปัญหาของป่ามันจะหมดวันนี้วิธีคิด วิธีจัดการ เรามองและเราดูด้วยความรอบคอบ

เรื่องต่อไปอีกนะครับ เรื่องที่ท่านพูดถึงเรื่องการใช้เงินผิดประเภท ขออนุญาตเรียนยืนยันว่าทั้งหมดไม่ผิดหรอกครับ ไปดูมติให้ดี ๆ นะครับ หลักก็คือว่า รัฐบาลจะใช้เงินกองทุนช่วยเหลือเกษตรกร ในการช่วยเหลือพี่น้องเกษตรกรในเบื้องต้นใน ๗ ปีแรก ๗ ปีนี้เป็นการใช้เงินจากกองทุนช่วยเหลือเกษตรกรครับ ไม่ใช่เรื่องของการไปใช้เงินกองทุนสงเคราะห์หรือเงินเซสส์ อย่างที่ท่านพูด แต่ว่าหลังจากที่เขาได้ผลผลิตทางการเกษตรแล้ว คนเหล่านี้เขาขายยางส่งออกเขาก็ต้องเสียค่าธรรมเนียมส่งออกหรือเงินเซทอย่างที่ท่านพูดนี่ละครับ ----------

มันก็จะนำมาสู่กระบวนการในการคืน ทำไมล่ะครับ เรื่องดี ๆ ที่จะทำให้เกษตรกรเขาร่ำรวยนี่ เราต้องไปปิดกั้น ไปขัดขวางเงินเหล่านี้ให้กับคนปลูกยางใหม่ไม่ได้ ต้องให้เฉพาะคนที่ปลูกยางอยู่แล้ว หมายความว่าพวกที่รวยอยู่แล้วก็รวยต่อไป พวกที่จนก็ให้จนต่อไปอย่างนั้นหรือครับ วิธีการของรัฐบาลก็คือ เราเอากองทุนช่วยเหลือเกษตรกรหรือที่เราเรียกกันว่า คชก. ไปช่วยในเบื้องต้น หลังจากเขาปลูกได้แล้ว มีผลผลิตมาเรียบร้อยแล้วก็คอยมาชำระส่วนหนึ่งนะครับ โดยมีระยะเวลา ๑๕ ปี เรื่องมันก็มีเท่านี้ครับ ผมได้ตรวจสอบดูในเรื่องของกฎหมายเรียบร้อยครับ ไม่มีเรื่องใดที่หมิ่นเหม่ต่อการกระทำผิดกฎหมาย ขออนุญาตกราบเรียน เรื่องที่พูดถึงการไม่ดำเนินการต่อยุทธศาสตร์ยางพาราที่ได้ศึกษาไว้ ขออนุญาตย้ำอีกครั้งนะครับว่า สำหรับยุทธศาสตร์ปี ๒๕๔๒ ที่ทำกันไว้นี้เราไม่ทำต่อแน่ครับ ถ้าไม่ใช่เรื่องที่เป็นประโยชน์กับพี่น้องเกษตรกร แต่เรื่องที่เราจะต้องทำต่อคือยุทธศาสตร์ที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้ไปทำไว้เมื่อปี ๒๕๔๕ ครับ นั่นคือเรื่องที่กระทรวงเกษตรจะต้องทำ เพราะฉะนั้นจึงขออนุญาตกราบเรียนเพื่อทำความเข้าใจในเรื่องที่ตั้งข้อสังเกตทั้งหมด ก็กราบเรียนแค่นี้ครับท่านประธานครับ ขอบคุณครับ

นายชินวรณ์ บุณยเกียรติ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานครับ ผมขอนิดเดียวครับ คือมีกรณีที่ผมอยากจะเรียนเป็นเหตุผลกันในสภานะครับ ก็คือว่ากรณีในเรื่องที่ท่านบอกว่าเหมือนเราไม่อยาก

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง) : ท่านชินวรณ์ครับ ท่านก็ได้ใช้สิทธิอภิปรายให้ข้อสังเกตการทำงานของรัฐบาล รัฐบาลก็ตอบแล้ว ทีนี้อยู่ที่การตัดสินใจว่าท่านจะลงมติเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบกับงบประมาณตรงนี้ เพราะถ้าตอบเถียงกันไปเถียงกันมานี้ผมว่าท่านสมาชิกยกมือเต็มเลยแล้วรวมทั้งของพรรคฝ่ายค้านก็ได้ส่งบัญชีรายชื่อมาเตรียมที่จะอภิปรายในส่วนของกลุ่มสังคมมาแล้ว ผมเกรงว่าจะใช้เวลาของสภานานครับ นิดเดียวนะ ผมขอให้สั้น ๆ นะครับ เพราะว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ก็จะตอบด้วย สั้น ๆ นะครับ

นายชินวรณ์ บุณยเกียรติ (นครศรีธรรมราช) : ขอบคุณครับท่านประธานครับ สั้น ๆ นิดเดียวครับ ก็คือว่าอยากจะทำความเข้าใจให้ตรงกัน ที่พูดทั้งหมดนี้ก็คือว่าเราต้องการที่จะเห็นเกษตรกรชาวสวนยางได้ราคาที่ดีขึ้น อันที่ ๒ ที่ท่านพยายามจะบิดเบือนว่าในกรณีที่

ทำไมไม่ให้คนจนได้มีโอกาส ผมเป็นคนเรียกร้องด้วยซ้ำไปครับว่าไม่ต้องไปเก็บเงินเซสส์จากเขาคืนกลับ รัฐบาลควรจะตั้งงบประมาณอุดหนุนตามมาตรา ๒๑ ทวิ นี่คือประเด็นที่ผมพูดนะครับ การที่ไปใช้เงิน คชก. มาก่อนแล้วก็มาตั้งเงินเซสส์กลับนี่ผมคิดว่ามันผิดกระบวนการและอาจจะหมิ่นเหม่ เมื่อท่านยืนยันก็ไม่เป็นไรครับ เรื่องนี้ก็ต้องติดตามกันต่อไป ขอบคุณครับ

นายวิทยา แก้วภราดัย (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานครับ นิดเดียวครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง) : ผมขอสั้น ๆ นะครับท่านวิทยา เพราะว่าท่านรัฐมนตรีท่านจะได้ตอบแล้วก็พวกเรารอคิวที่จะอภิปรายกันอีกเยอะ ขอสั้น ๆ นะครับ

นายวิทยา แก้วภราดัย (นครศรีธรรมราช) : ครับ นิดเดียวครับท่านครับ คือเมื่อสักครู่ผมฟังท่านรัฐมนตรีชี้แจงนะครับ ผมคิดว่ากระบวนการในการทำความเข้าใจจะเป็นประโยชน์ต่อเพื่อนสมาชิกและประชาชน ฟังข้อชี้แจงเรื่องการตรวจสารตกค้างของกระทรวงเกษตรนะครับ ผมเข้าใจว่าผมอภิปรายและก็ท่านรัฐมนตรีอภิปรายเข้าใจตรงกันเรื่องสารตกค้างที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นเมื่อปีที่แล้ว แต่ดูท่านจะอธิบายยาวความไปถึงว่ารัฐบาลก่อน ๆ ไม่มีใครสนใจเรื่องมาตรฐานสินค้าการส่งออก แล้วท่านกับผมก็เห็นตรงกันครับว่าเรื่องการตรวจสารตกค้างเป็นเรื่องของการกีดกันทางการค้าครับ มีอียูที่เดียวที่มีมาตรฐานที่ผิดปกติจากที่อื่น ช่วงที่เราส่งข้าวอียูไม่ได้ ส่งข้าวญี่ปุ่นได้ ส่งข้าวอเมริกาได้ ผมก็เห็นความตั้งใจกระทรวงเกษตรครับพยายามจะสร้างมาตรฐาน ก็คือไปไล่ตรวจสารตกค้างกันเสร็จแล้วก็ยินดีครับ ท่านบอกว่าเขาปลดออกจากเรื่องสารตกค้างแล้วเราปลอดภัยแล้ว ----------

แต่ท่านครับ วัวหายแล้วอย่าล้อมคอก พอเลิกหายแล้วอย่าไปหยุดด้วยครับ นี่ใบรับรองที่ท่านทำมาหยุดไปเดือนหนึ่งแล้วครับ เกษตรกรฝากมาถามว่าจะเอาอย่างไรอีกถ้าเกิดสารตกค้างขึ้นอีก กระทรวงเกษตรจะเอาอย่างไรอีก เพราะฉะนั้นที่ผมอภิปรายทั้งหมดไม่ได้ว่าครับ เพียงแต่ว่าเมื่อมีมาตรการอย่างนั้นรัฐบาลควรมีท่าทีในการแก้ปัญหา ไม่ใช่ปล่อยเฉยครับ กระทรวงเกษตรตั้งใจแก้ปัญหาครับ แต่ผมคิดว่าการกีดกันทางการค้ากระทรวงพาณิชย์ทำอะไรอยู่ครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสุชาติ ตันเจริญ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ครับ

นายอดิศัย โพธารามิก (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม นายอดิศัย โพธารามิก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ กระทรวงพาณิชย์ได้โดนพาดพิงถึงค่อนข้างจะมากนะครับจากผู้อภิปรายหลายท่านด้วยกัน ผมคงจะต้องพูดสรุป ๆ ไม่อย่างนั้นต้องใช้เวลานานที่จะตอบทั้งหมด ผมจะกลับมาเรื่องของกุ้งตอนท้ายนะครับ ตอนแรกผมอยากจะตอบอดีตรัฐมนตรีช่วย ซึ่งท่านได้มีการอภิปรายผมในเรื่องของการสร้างสรรค์ต่าง ๆ และก็พูดเป็นเชิงว่าในอดีตนั้นท่านเป็นรัฐมนตรีท่านได้ดูแลงานหลายเรื่องด้วยกัน แล้วก็ถามผมหลายคำถามว่าผมเข้าใจเรื่องนั้นไหม และก็แนะนำมาหลายเรื่องด้วยกัน ซึ่งผมก็ต้องขอบคุณท่านนะครับ ปีที่แล้วท่านได้อภิปรายผมเหมือนกัน แต่ว่าก็เสียดายที่ท่านไม่ได้อภิปรายผมตอนอภิปรายไม่ไว้วางใจ จะได้ตอบกันให้มาก ๆ ขึ้นกว่านี้นะครับ เป็นเรื่องที่แปลกนะครับกระทรวงพาณิชย์นี่งบประมาณแค่ ๔,๔๐๐ ล้านบาท ท่านอภิปรายได้แปลกมากแต่ละคน บางคนก็บอกมันน้อยไป บางคนก็บอกว่ามันมากไป บางคนบอก ๔,๔๐๐ ล้านบาท ไม่น่าให้เลย ไปทำอะไรอยู่ หลายท่านด้วยกัน ผมก็ยังสงสัยว่าท่านไม่ได้รวมกันมาเป็นภาพใหญ่ก่อนหรืออย่างไรว่าจะเอาอย่างไรกับกระทรวงพาณิชย์ดี จะให้งบประมาณหรือไม่ให้งบประมาณ ท่านอดีตรัฐมนตรีช่วยที่ผมเคารพนับถือนะครับ ท่านก็บอกว่าไปดูชำแหละงบแต่ละจุดแล้วนี่มันน้อยเหลือเกิน บางแห่ง ๕ ล้านบาท

งบการเจรจา งบการตั้งที่ปรึกษากฎหมายเพื่อเข้าไปแก้ไขเรื่องการเจรจาต่อรองการค้า ๘ ล้านบาท อย่างนี้ไหวหรือเปล่า แล้วก็ถามว่าทำไมไม่ตั้งให้มาก ๆ กว่านี้ เรื่องการศึกษาเขตการค้าเสรีตั้งไว้แค่ ๘ ล้านบาท ๙ ล้านบาท แล้วก็ศึกษาถึง ๓ - ๔ ประเทศ ท่านบอกว่าประเทศหนึ่งควรจะสัก ๑๐ ล้านบาท อย่างน้อยผมควรจะต้องได้เงินสักประมาณไม่ต่ำกว่า ๓๐ ล้านบาท หรือ ๔๐ ล้านบาท ตรงนี้ก็เป็นความเข้าใจของท่าน การทำงานของท่านเมื่อสมัย ๒ - ๓ ปีที่แล้วมากับวันนี้ต่างกันโดยสิ้นเชิง ท่านก็แนะผมว่าการทำ เอฟทีเอ (FTA) หรือว่า การเขตการค้าเสรีที่เราทำกันเยอะ ๆ นี่นะครับ วันนี้จะเป็นผลเสียกับเราหรือเปล่า ท่านไม่แน่ใจท่านบอกต้องศึกษาก่อน แล้วก็บอกว่าภาษีของประเทศเรานี่มันสูง อย่างสหรัฐอเมริกาภาษีต่ำไปทำกับเขานี่ลดภาษีเป็นศูนย์ด้วยกันนี่เราเสียเปรียบ ได้มีการศึกษาหรือเปล่า ตรงนี้เป็นประเด็นที่ท่านอาจจะติดตามงานกระทรวงพาณิชย์มา แต่ว่าไม่เข้าใจเรื่องที่เราทำปัจจุบันนี้เลยนะครับ ผมต้องขอใช้เวลาไม่ยาวจะอธิบายเรื่องนี้นิดหนึ่งนะครับว่ามันเป็นความเข้าใจซึ่งรัฐบาลที่แล้วต้องเรียนภาพจริงไปถึงรัฐมนตรีพาณิชย์เดิม ซึ่งวันนี้ท่านก็ไปอยู่ที่องค์การค้าโลก ซึ่งก็เป็นหน้าเป็นตาประเทศไทยนะครับ ผมพบท่านมาเมื่อ ๒ วันที่แล้วนี่เองแนวคิดของท่านก็เหมือนกับที่ในอดีต และบังเอิญวันนี้ท่านก็เป็นผู้อำนวยการการค้าโลก ซึ่งท่านต้องการให้การเจรจา เอฟทีเอ นี่ไม่ต้องการให้เกิดขึ้นในโลกนี้เลย ซึ่งมันเป็นไปไม่ได้ วันนี้มันเกิดประมาณ ๖๐ - ๗๐ สัญญาด้วยกัน ----------

แล้วการทำอย่างนี้ประเทศไทยเราได้เปลี่ยนยุทธศาสตร์ใหม่ เป็นยุทธศาสตร์ที่เราทำกับประเทศใหญ่ ๆ ทั้งหมด ท่านฟังข่าวดูท่านจะรู้ว่าวันนี้เราทำกับจีน ทำกับอเมริกา กำลังจะทำกับอเมริกา ทำกับบาห์เรนไปแล้ว ทำกับจีนไปแล้ว จะทำกับญี่ปุ่นนะครับ ทำกับหลาย ๆ ประเทศด้วยกัน ตรงนี้ทุกคนก็กลัวว่า สมมุติว่าถ้าหากว่าภาษีเป็นศูนย์ทั้งหมดแล้วนะครับ สินค้าจะไหลเข้ามาในเมืองไทยทั้งหมดนะครับแล้วเราจะทำอย่างไรดี ท่านลืมนึกไปว่าสินค้าไหลออกก็มีนะครับ ภาษีศูนย์ที่อื่นเราก็ไหลออกไปที่อื่นได้ สินค้าตัวไหนที่เป็นปัญหาที่โดนประเทศอื่นทุ่มเข้ามาเราก็อาจจะขายประเทศอื่นได้เหมือนกันนะครับ ตรงนี้คือต้องมองภาพรวม เพราะฉะนั้นเวลาที่ผมศึกษาเรื่องนี้ผมไม่ได้ศึกษาอย่างรัฐบาลที่แล้ว ผมไม่ได้ศึกษาทีละประเทศ เช่น ชิลีว่าอย่างไร ออสเตรเลียว่าอย่างไร ก็ใช้วงเงิน ๑๐ ล้านบาท ๑๐ ล้านบาท ศึกษาเรื่องเม็กซิโกว่าอย่างไร ตรงนี้ไม่จำเป็นต้องทำ เราศึกษาภาพรวมทั้งหมดนะครับ เพราะการที่รัฐบาลได้มีโอกาสออกเดินทางไปต่างประเทศ โดยเฉพาะท่านนายกนี่ไปประจำนะครับ เราถึงเห็นมูฟเม้นท์ (Movement) ต่าง ๆ ประเทศต่าง ๆ นี่เขาคิดอย่างไรกับเรื่องพวกนี้ของเรา เรามองภาพรวมทั้งหมดแล้วดูแล้วนี่เราไม่ขาดทุนแน่ รับรองไม่ขาดทุนแน่นะครับ แต่ว่ากำไรมากกำไรน้อย ท่านเตือนผมบอกว่าอเมริการะวังนะ ประเทศเขาใหญ่ ภาษีเขาต่ำ เราภาษีสูง พอทำเอฟทีเอปั๊บนี่อะไรเกิดขึ้น เราโดนกินทั้งประเทศเลย เข้าใจผิดนะครับ ผมวันหลังมีโอกาสต้องขอเชิญท่านคุยตัวต่อตัวเล่าให้ท่านฟัง อเมริกาวันนี้เราค้าขายยังไม่มีเอฟทีเอนะครับ เป็นคู่ค้าเบอร์ ๑ แล้วเอ็กปอร์ตในเมืองเขานี่สูงที่สุดเป็นอันดับ ๑ เราได้ดุลการค้าอเมริกาเกือบ ๔ แสนล้านบาททุกปีนะครับ ทีนี้ถ้าเราเปิดเอฟทีเอกับอเมริกานี่รับรองเลยว่าดุลการค้าเราขึ้นแน่ เราขาดดุลการค้ากับญี่ปุ่น ขาดกับจีนนะครับ เราได้ดุลการค้ากับอียู ๔ - ๕ ตัวพวกนี้ต้องมานั่งรวมกันดูทั้งหมด วันนี้รัฐบาลเดินถูกทางนะครับ ผมยืนยัน ผมได้ประกาศเรื่องของการส่งออกเมื่อสักครู่นี้เองว่าเดือนพฤษภาคมเราส่งออกได้ถึง ๖,๗๗๓ ล้านเหรียญสหรัฐเป็นสถิติใหม่ของประเทศไทยอีกแล้ว สถิตินี้ ๒ - ๓ เดือนเบรค (Break) ที ได้เงินเหลืออยู่ ๘๐๐ กว่าล้านเหรียญสหรัฐ ๘๗๘ ล้านเหรียญสหรัฐ เงินนี้คือเงินที่เราหักลบกันระหว่างส่งออกและนำเข้า ที่เรียกว่าดุลการค้านะครับ ทำให้ยอด ๕ เดือนวันนี้กลายเป็น ๒,๔๐๐ ล้านเหรียญสหรัฐ ผมประกาศไปแล้วเมื่อกี้นี้บอกว่าปีนี้ต้องได้ ๔,๕๐๐ ล้านเหรียญสหรัฐ ถึง ๕,๐๐๐ ล้านเหรียญสหรัฐ เพราะผมกล้าพูดเพราะอย่างไร เพราะว่าวันนี้เราเดินแผนต่าง ๆ เรื่องของเอฟทีเอทั้งหมด

สผ ๑/๒๕๔๖ (วิ.)　　อุษารัตน์ ๑๒๖/๒

นี่นะครับ ต่อไปเราจะทำอย่างนี้หมดกับทุก ๆ ประเทศ ออสเตรเลียก็วิ่งมาหาอยากจะทำกับเราทั้งหมดนะครับ เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมเชื่อว่าเราไม่มีทางแพ้นะครับ ก็ขอยืนยันทางฝ่ายค้านนะครับว่าอย่างไรรัฐบาลนี้ทำงานเพื่อประเทศชาติ แล้วก็วิธีการอย่างนี้เป็นวิธีการที่รัฐบาลที่แล้วคงคิดไม่ได้หรอกครับ แล้วทำไม่ได้ด้วย ผมไม่ได้อวดว่าเราเก่งกว่านะครับ แต่ว่าปัจจุบันนี้โลกมันอาจจะเปลี่ยนไป เพราะฉะนั้นมันต้องมีการพัฒนาความคิดต่าง ๆ ด้วย เรื่องจีนกับไทยนะครับ วันนี้เราได้ไปลงนามสัญญาเรื่องผักผลไม้ ผมเข้าประเด็นเรื่องผักผลไม้ของท่านนะครับระหว่างจีนกับไทย จีนกับไทยวันนี้เราส่งออกไปจีนนี่ขึ้นมา ๘๕ เปอร์เซ็นต์ ๕ เดือนนะครับ มกราคมถึงพฤษภาคม ยอดส่งออกขึ้น ๘๕ เปอร์เซ็นต์ จีนเป็นคู่ค้าอันดับ ๔ และอันดับ ๓ เป็นบางเดือน แล้วจะขึ้นเป็นอันดับ ๓ ถาวรภายในเวลาอีกไม่กี่เดือนข้างหน้า ผักผลไม้ ภาษียังเป็นศูนย์ คนก็กลัวว่าจีนจะส่งกระเทียมเข้ามาเยอะ ส่งแอปเปิล (Apple) เข้ามาเยอะนะครับ เรากินไม่หวาดไม่ไหว เราส่งทุเรียนเข้าไป เงาะนี่ไม่ค่อยได้ส่งเลยนะครับ นี่อยากจะส่งเงาะของท่านสุวโรช ขออนุญาตเอ่ยนามนะครับ ไปจีน อาทิตย์ที่แล้วนี้เริ่มส่งไปแล้วนะครับ ไปโปรโมชั่น (Promotion) ทั่วโลกเลยครับ ๒๐ ประเทศ ๒๓ เมือง ได้เริ่มแล้วนะครับ วันนี้เรื่องผลไม้นี่ผมดูแลเป็นอย่างยิ่งเลย ไม่ได้บอกว่ามันขึ้นราคาแล้ววันนี้ แต่ความหมายวันนี้ที่ราคามันตกนั้นมันตกน้อยกว่าทุก ๆ ปีนะครับ ----------

เพราะฉะนั้นที่บอกว่าผมบอกว่าขึ้นราคานั่นไม่ใช่นะครับ แต่มันตกน้อยทุกปี ผมยังยืนยันนะครับว่าเงาะนี่ราคาวันนี้ที่จันทบุรี เดี๋ยวท่านไปถามชาวสวน นี่ผมพูดเกรดนะครับ เกรด ๒๘ - ๓๐ ลูก ไม่ใช่เกรดที่ท่านบอกเกรดคละนะครับ ๘ บาท ๕๐ สตางค์ ยืนยัน นี่ต่ำสุดแล้วนะครับ แล้วกำลังขึ้น ผมมี เคิร์ฟ (Curve) มาอยากจะให้ดูเหมือนกัน มันเริ่มไหลลงมาเรื่อย ๆ แล้วก็ขึ้นมา ลิ้นจี่ปีนี้ไหลลงมาที่ ๑๗ บาท ปีที่แล้วลงไปประมาณ ๑๓ บาท ผมเทียบกับปีที่แล้วกับปีนี้ผมถือว่าผมสำเร็จขึ้น แต่ถ้าเอาเกรดคละมาว่ากับผม เอาเกรดประเภทที่มันจะเน่าแล้วมาว่ากับผมนี่ ต้องพูดกันอีกเรื่องหนึ่งแล้วนะครับ ๓ บาท ๕ บาท ใช่ อันนั้นใช่ แต่เราต้องพูดถึงสแตนดาร์ด (Standard) ของเรานะครับ ผมกลับมาพูดเรื่องจีน จีนนี่ถ้าเราส่งสินค้าออกไปที่จีน เราเริ่มจากผักผลไม้ก่อน วันนี้ผมมีความคิดว่าผลไม้ผมไม่ค่อยกลัวแล้ว ผลไม้ถ้าผมทำให้จีนมีความรักผลไม้ไทยมากขึ้น รักมาก ๆ ขึ้นนี่ ท่านอาจจะต้องการซื้อผลไม้ไทยสูงขึ้น ๓ - ๔ เท่าที่เรามีอยู่ เช่น ทุเรียนในวันนี้นะครับ ทุเรียนเป็นสินค้าที่ทุกคนชอบหมด ถ้าขึ้น ๓ เท่าความต้องการนะครับ เรามีของไม่พอ สมมุติอย่างนั้นนะครับ แล้วจะไปจีนอย่างนั้นด้วย ราคาขึ้นแน่ นี่ผมยังมีปัญหาเรื่องเงาะว่าผมจะต้องส่งไปจีนให้ได้ เงาะนี่ผมส่งไปอเมริกาได้แล้ว เพราะอเมริกายอมรับแล้วว่าถ้าใช้ อิเล็กตรอน บีม (Electron beam) ฆ่าแมลงแล้วนี่อเมริการับเงาะ วันนี้กำลังทำกันอยู่นะครับ แล้วสินค้าผลไม้ทั้งหมดนี่รัฐบาลนี้ได้บริหารจัดการขึ้นมาดีขึ้น ๆ นะครับ แล้วก็ต่อไปผมมีความมั่นใจว่าพี่น้องทุก ๆ คนที่เกี่ยวกับผลไม้นี้จะไม่ส่งจดหมายถึงผมล่วงหน้า มีหลายคนส่งจดหมายถึงผมล่วงหน้ามาตลอดนี่นะครับ จันทบุรีส่งมาตลอดเลย กลัวอย่างนั้นกลัวอย่างนี้ ก็จริงนะครับเพราะว่าเขาเกรงจริง ๆ แต่ว่าถามวันนี้ว่าเขามีความรู้สึกอย่างไรบ้าง การจัดการผลไม้ในประเทศพูดง่าย ๆ นะครับ มันจะเป็นสินค้าที่ราคาสูงตอนแรกตอนออกใหม่ ๆ แล้วก็ตกลงมาแล้วก็เริ่ม ๆ ขึ้นตอนของหมดไป ถ้าเรามองเคิร์ฟของราคากับของปริมาณมันจะกลับหัวกัน ที่นี้วิธีการก็คือว่า ๑. ต้องระบายสินค้าออกไปต่างประเทศ ในประเทศอย่างรวดเร็วนะครับ ที่แล้วมานี่เราไม่ได้ระบายอย่างรวดเร็ว สมัยที่ท่านเป็นรัฐบาลอยู่เราก็ให้เงินต่างจังหวัดไป เช่น เงาะออกที่จันทบุรีให้ไป ๑๐๐ กว่าล้านบาท ให้ระบายกันเองนะครับ ให้ซื้อกันเอง ให้แปรรูปกันเอง ให้ส่งออกกันเอง ไม่ได้ผลหรอกครับ กว่าเงินจะออกไปถึงใครสักคนหนึ่งออกลำบากมาก ทำไม่ได้นะครับ ผมเข้ามาปีแรกก็ติดวิธี

สผ ๑/๒๕๔๖ (วิ.) พัชรี ๑๒๗/๒

ของท่านอยู่ ผมก็ทำอย่างนั้นเหมือนกันไม่ได้ผลครับ แล้วต่อมาผมก็ปรับเปลี่ยนวิธีการต่าง ๆ วันนี้ก็มานั่งนึกดูว่า เอ๊ะ เมืองไทยนี่ถนนก็ดี รถก็เยอะ รถบรรทุกก็เต็มไปหมด ทำไมที่จังหวัดที่ผลไม้ออกนี่นะครับ เช่น ลิ้นจี่ออก ผมเจอลิ้นจี่ก่อนอันดับแรก ๒ วันเน่าแล้วนะครับลิ้นจี่ ถนนก็เยอะ ปักษ์ใต้ลิ้นจี่ไม่มี ๔๐ บาท ที่ท่านจะขายแค่ ๑๐ บาท โดนกดราคา คำว่า กดราคา แปลว่า พ่อค้าไปจ้องซื้อของที่ราคาต่ำแล้วพยายามจะซื้อต่ำ ๆ อำนาจต่อรองของเกษตรกรไม่มีนะครับ วิธีใหม่ก็คือว่าให้ทุกจังหวัดวันนี้เรามีผู้ว่าซีอีโอนะครับ ตุลาคมจะประกาศเป็นซีอีโอทุกจังหวัด เรามีคณะกรรมการจังหวัดที่เรียกว่าเกี่ยวข้องกับพืชผลเกษตร มีทุกคนพร้อมอยู่ในนั้นหมด ทุกหน่วยงาน กระทรวงเกษตร กระทรวงการคลัง ทุก ๆ แห่งอยู่ในนั้นหมด เป็นกรรมการจังหวัด กระทรวงพาณิชย์ด้วยนะครับ ทุกกรรมการจังหวัดนี่ก็เป็นผู้เข้ามาซื้อผลไม้

- ๑๒๘/๑

เราก็แจกเงินไปที่นั่นจังหวัดละ ๒ ล้านบาทบ้าง ๓ ล้านบาทบ้างนะครับ แล้วให้มาซื้อผลไม้จากแหล่งผลิต ผมใช้จังหวัดทั้งหมด ๔๕ จังหวัดในการเข้าไปตะลุมบอนกับผลผลิตที่พะเยา เชียงใหม่ เชียงราย สินค้าผมราคาไม่ตกนะครับ ราษฎรไม่เดินขบวน ทำท่าจะเดินขบวนพอเห็นแล้วใจชื้น กำลังมดครับมากันทุกวัน วันหนึ่ง ๒ - ๓ คันรถ จังหวัดนั้นเอาไป ๓ ตัน ๕ ตัน พรุ่งนี้มาอีกแล้วนะครับ ขายไปหมุนเงินกลับมาแล้วก็ทำให้ราคาไม่ตก ก็แปลว่าพ่อค้าที่เข้ามาซื้อที่กดราคานี่ต้องยอมว่าวิธีการรัฐบาลเขาไม่สามารถจะรอราคาที่ต่ำกว่านี้ได้อีกแล้ว เขาต้องซื้อราคาแข่งกับเรา ลิ้นจี่ผมเคลมได้บอกผมสำเร็จแน่นอนนะครับ เรื่องเงาะนี่ต้องบอกท่านว่าสำเร็จ วันนี้มันลงไปถึงต่ำสุดแล้วนะครับ มันจะออกมาจนกระทั่งถึงวันที่ ๕ กรกฎาคม อีกกี่วันครับ ๑๐ วัน ประมาณนั้น ๑๐ วัน อีกอาทิตย์กว่า ๆ ผมเริ่มซื้อเงาะที่ราคา ๒๐ บาท ประมาณสัก ๓ อาทิตย์ที่แล้ว วันนี้ซื้อลงมาถึง ๗ บาท ๘ บาท ผมย้ำนะครับ เงาะที่คุณภาพดีเกรดเอนะครับ วันนี้เริ่มผงกหัวขึ้นแล้ว ผมไม่ได้พูดไม่มีหลักฐาน ผมมีชอร์ทเคิร์ฟ (Short – curve) มาทุกวันนะครับ ดูทุกวันว่าราคาเป็นอย่างไร วันนี้การต่อสู้เรื่องเงาะต่าง ๆ เราซื้อประมาณ ๑๕๐ ตันต่อวันจาก ๖๕ จังหวัดมารุมซื้อ ท่านจะไม่เห็นเลยว่าใครเป็นใคร แต่รถจะเข้าไปรับของทั้งหมด นี่ผมบุ๊ค (Book) ของไว้อีกประมาณ ๒๐ ตันนะครับ วันที่ ๑ เงาะ มังคุด ทุเรียน จะส่งไปให้ฟิลิปปินส์นะครับ ให้ตอบแทนเขาครับ เขาซื้อข้าวจากเรา ๒,๐๗๐,๐๐๐ ตัน เป็นเงินพันกว่าล้านบาท ผมขออนุญาตท่านนายกขอตัดเงินสัก ๕ ล้านบาทส่งสินค้าไปให้เขาเป็นกิฟว์ (Give) นะครับเป็นเครื่องคล้าย ๆ กับว่ามีการแลกเปลี่ยนกัน แถมคล้าย ๆ อย่างนั้นจะคิดอย่างไรก็ได้นะครับ อันนี้คือวิธีใหม่ แต่ท่านมาบอกผมว่าเอา ๕ ล้านบาทไปไหน ทำอย่างไรเสียหายไหม ผมถึงบอกว่ามันมีวิธีการที่ทำอยู่นะครับ แต่ถ้าเราทำตรงนี้ขึ้นมาแล้วพ่อค้าที่จะแข่งกับทางเรารัฐบาลนี่นะครับ พ่อค้าคนไทยนี่ละครับ แต่พ่อค้าคนไทยซึ่งเป็นมือของคนต่างประเทศก็เยอะ ประเทศไต้หวันก็มี จีนก็มี ญี่ปุ่นก็มีนะครับมาซื้อสินค้าเรานี่ เราคนไทยเป็นคนซื้อ แล้วกดราคาเราตลอดเวลา ทั้งหมดนี้คือกระบวนการที่เราทำอย่างยั่งยืนนะครับ ผมเป็นรัฐมนตรีพาณิชย์มา ๒ ปีเกือบ ๖ เดือนนะครับ ก็น่าจะอยู่ถึงตุลาคม แน่นอนท่านนายกบอกไว้อย่างนั้น เพราะฉะนั้นปีหน้าผมมั่นใจว่าสินค้าทุกอย่างราคาจะดีขึ้นแต่ถ้าท่านพูดถึงว่าสินค้าแต่ละตัวราคาตกอย่างนั้นอย่างนี้ท่านเอาประเด็นมาพูดเฉพาะเป็นบางเรื่องบางราว

สผ ๑/๒๕๔๖ (ว.)　　วัฒนี ๑๒๘/๒

ก็ไม่ว่ากันนะครับ แต่เราพูดถึงงานจริง ๆ ทั้งหมดแล้วลองไปถามกันดูนะครับถ้าฝ่ายค้านจะพยายามบอกว่าสินค้าทุกอย่างราคาตกมัน เป็นเรื่องไม่ใช่นะครับ ถ้ามันตก จีดีพี ประเทศมันจะขึ้นพราะสินค้าเกษตรราคาสูงขึ้นได้อย่างไร ๘ เปอร์เซ็นต์ เป็นไปไม่ได้นะครับ สภาพัฒน์ไม่มั่วขนาดนั้นนะครับ เพราะฉะนั้นภาพใหญ่ผมยังยืนยันว่าวันนี้สินค้าเกษตรทั้งหมด รวมทั้งข้าว รวมทั้งปศุสัตว์ ๖๕๐,๐๐๐ ล้านบาท วันนี้ขึ้นเป็น ๗๕๐,๐๐๐ ล้านบาท ถึงเกษตรกร ถึงพ่อค้าไปอีกต่างหาก ถึงนอกประเทศไปอีกต่างหาก ที่ผมต้องการวันนี้คือว่าทำอย่างไรที่จะให้คนที่กินต่างประเทศนี่นะครับ ที่ภาษาอังกฤษเขาเรียกว่า ฟอร์ม ฟาร์ม ทู เทเบิ้ล (From farm to table) อะไรทำนองนี้นะครับ จากผู้ผลิตจนกระทั่งถึงผู้กินนี่เราได้ส่วนหนึ่งออกมามากขึ้นได้ไหม ก็คือว่าเราต้องเป็นผู้ค้าเอง เราควรจะต้องเป็นผู้ค้าเองบางส่วน สิ่งนี้เป็นสิ่งที่รัฐบาลอยากจะทำมากนะครับ เพราะฉะนั้นราคาสินค้าวันนี้ผมไม่ค่อยห่วงแล้วเรื่องจะตก พูดถึงสินค้าอื่นนะครับ สินค้าอื่น ๆ สินค้าเกษตรอื่น ๆ เช่น ข้าว มันสำปะหลัง ยางพาราไม่พูดนะครับ ท่านเนวินพูดไปแล้ว ก็ต้องบอกว่าราคามันอยู่แล้วนะครับ ถามว่าอยู่แบบแปลว่าอะไร มีเสถียรภาพ เสถียรภาพแปลว่าอะไร มีราคาขายแล้วกำไรเกษตรกรกำไร ท่านบอกว่าขายได้กำไรทำไมยังเป็นหนี้อยู่ โอ้โฮ หนี้มันสะสมกันมานานแล้วครับท่าน คนเรานี่เป็นหนี้กันมานานนะครับ ทุกคนเป็นหนี้ทั้งนั้นและครับ ถ้าถามใครก็ตามทุกคนก็มีหนี้มีสิน ผมก็มีหนี้มีสิน มีทรัพย์สินมีหนี้สินเหมือนกัน เพราะฉะนั้นอย่านึกว่าเราจะใช้หนี้กันได้วันเดียว ๒ วัน แต่ว่าถ้าเราสามารถทำให้เขามีอาชีพมีรายได้มั่นคงแน่นอน มีหนี้สินบ้าง แต่หนี้สินเพื่อประกอบอาชีพ วันหนึ่งเราจะเห็นคนไทยหายจน คำว่า หายจน ต้องไปพูดอีกทีนะครับ บางท่านพูดถึงว่าจะมีอะไรนะ เขาเรียกว่า พรอพเพอตี้ ไลน์ (Property line) นะครับเท่าไรผมก็ไม่ทราบ หายจน แปลว่าอะไร อันนี้ก็ต้องมาว่ากันอีกที ----------

แต่แน่ ๆ คือรายได้ต้องเพิ่มขึ้น รายได้เพิ่มขึ้น ๑. ใช้หนี้ส่วนหนึ่งนะครับ ใช้หนี้ไม่ใช่ปีเดียวหมดนะครับ ต้องทยอยใช้กันออกไป เพราะหนี้ส่วนมากเป็นหนี้ที่ลอง เทิร์ม (Lon-term) ระยะยาว ส่วนหนึ่งมีเงินเหลือจับจ่ายใช้สอย ทำให้สินค้าเรามีการค้าขายขึ้น ภาคบริการในประเทศเกิดขึ้น ที่เราเรียกว่า คอนซัมพ์ชั่น หรือว่าการบริโภคนั่นแหละครับ ผมพูดตั้งแต่เมื่อเช้าแล้วนะครับ ตรงนี้เป็นสิ่งที่เราต้องการมาก ถามว่าภาคบริโภคจะเกิดขึ้นไหมถ้าสินค้าเกษตรไม่ขึ้นราคา เกิดไม่ได้หรอกครับ ไม่ว่าท่านจะเอาเงินไปจ่ายตรงไหน อย่างไร กระตุ้นอย่างไรก็ตาม รัฐบาลมีเงินแค่ประมาณ ๑๐ กว่าเปอร์เซ็นต์เท่านั้นเอง ภาคเอกชนจะมีเงินมากกว่า ฉะนั้นการบริโภคจะกระตุ้นเกิดขึ้นนี่ อันดับแรกคือ คนส่วนใหญ่ของประเทศที่จะเป็นพื้นฐาน ก็คือเกษตรกรต้องมีรายได้เพิ่มขึ้น ๒ ปีที่แล้วเป็นอย่างนั้นครับ จีดีพี ปีที่แล้ว ๕.๒ เปอร์เซ็นต์ ควอเตอร์ที่ ๔ ปีที่แล้ว ๖.๒ เปอร์เซ็นต์ ดีขึ้นทุกควอเตอร์นะครับ ควอเตอร์ที่ ๑ ของปีนี้ ๖.๗ เปอร์เซ็นต์ ถามว่ามาจากอะไร สินค้าเกษตรเป็นพระเอกพอสมควร การส่งออกสูสีกับสินค้าเกษตร นอกนั้นเป็นเรื่องของระดับ เอสเอ็มอี แล้ว ระดับกลาง มีการซื้อขาย มีอาชีพต่าง ๆ เกิดขึ้น มีการขายรถยนต์มากขึ้น อะไรต่าง ๆ เหล่านี้ เกษตรกรทั้งนั้น ถ้าถามว่าเกษตรกรไปกู้เงินกองทุนหมู่บ้านมาซื้อรถยนต์จริงหรือเปล่า ผมบอกว่าไม่จริงนะครับ มันอาจจะมีบางส่วนนิด ๆ หน่อย ๆ แต่ไม่ใช่ทั้งหมด ถ้ารายได้เขาไม่ได้อย่างนี้เขามากู้เงินไม่ได้หรอกครับ ใครจะให้กู้เงิน ถามว่าแบงเกอร์ (Banker) ไม่ได้เกี่ยวข้อง แต่ว่าพวกเราทั้งหมดที่ทำงานอยู่นี่ที่เป็นผู้เข้ามาดูแล เช่น คณะกรรมการหมู่บ้านเขาก็จะต้องดูแลกันเอง ผมจะไม่ลงไปตรงนั้นละครับ อันนี้นอกเหนือกระทรวงผม แต่ผมจะกลับมาในประเด็นที่ว่าสินค้าเกษตร ขอพูดถึงสินค้าเกษตรนิดหนึ่งนะครับ พูดไปพูดมาหนีเรื่องข้าวไม่พ้น เมื่อกี้นี้มีท่านหนึ่ง ๒ ท่านพูดเรื่องข้าวกับผมนิดหนึ่ง ก็ต้องบอกวันนี้ต้องจัดการใหม่นะครับ ท่านก็บอกว่ามันจัดการใหม่ได้อย่างไรยังจำนำเหมือนเดิม ผมได้ใช้ประสบการณ์ของท่านแล้วผมมาอ่านมาศึกษาดูแล้วผมต้องแก้ไขปัญหา ผมต้องแก้ไขปัญหานะครับ ที่แล้วมานี่เราไปใช้จำนำข้าว จำนำใช้เงินไปเยอะ มหาศาลเลย ผมมีตัวอย่างอยู่เยอะเคยพูดไว้แล้ว ถ้าอยากพูดวันนี้อีกก็ได้นะครับ ใช้เงินไปสมมุติปี ๒๕๔๒ นี่ง่าย ๆ เลย เราเอาเงินไปจำนำข้าวสาร ๗ แสนตัน จำนำข้าวสารแปลว่าอะไร ให้โรงสีรับซื้อข้าวสาร แล้วก็ไปซื้อข้าวเปลือกต่อ สุดท้าย ณ ราคาหนึ่ง หลังจากนั้นก็เอามาขายทอดตลาดกัน มาประมูลกันนะครับ ปรากฏว่าราคาก็ต่ำ เงินก็ไม่ได้มากขาดทุนนะครับ เสียค่าใช้จ่ายเยอะแยะ รายจ่ายมากมาย ทั้งหมดนี่ใช้เงินไป ๕,๓๔๒ ล้านบาท ยกตัวอย่างง่าย ๆ

ทั้งหมดนี่ใช้เงินไป ๕,๓๔๒ ล้านบาท ยกตัวอย่างง่าย ๆ ขายข้าวได้แค่ ๔,๑๓๒ ล้านบาท ขาดทุนไป ๑,๒๑๐ ล้านบาท มีค่าใช้จ่ายขาดนะครับ คำว่า ขาด คือจ่ายแน่ ๆ เลยอีก ๑,๕๕๑ ล้านบาท รวมแล้วรัฐบาลได้จ่ายเงินไปถึง ๒,๗๖๑ ล้านบาท คิดเป็น ๕๑.๖ เปอร์เซ็นต์ของราคาเงินซื้อทั้งหมด นี่เกิดขึ้นในสมัยปี ๒๕๔๒/๒๕๔๓ ผมก็ถามว่าข้าวที่เราเข้าไปทำสมัยนั้นมันมาจากอะไร เราใช้กระบวนการโรงสีเป็นผู้จัดการทั้งหมดในสมัยของท่านรัฐมนตรีที่แล้วมา โรงสีเป็นใหญ่นะครับ ผู้อำนวยการ อคส. ก็เป็นโรงสีเก่า คณะกรรมการในนั้นก็เป็นโรงสีเข้ามาด้วย และทุกสิ่งทุกอย่างนี่การขายข้าวก็ขายจากของที่เก็บที่โรงสีเท่านั้น เงินจ่ายขาดทั้งหลายมีทั้งเรื่องค่าดูแลคุณภาพข้าว ค่าแรงกรรมกร ค่ากระสอบ ค่าใช้จ่าย ค่าคลัง ค่าเช่าคลัง ทั้งหมดนี่รวม ๆ กันแล้วเยอะแยะ ๔๐๐ กว่าล้านบาท ----------

- ๑๓๐/๑

สผ ๑/๒๕๔๖ (วิ.) ชนิกา ๑๓๐/๑

ที่รัฐบาลจ่ายจริง ๆ ก็คือดอกเบี้ย ดอกเบี้ยให้กับ ธ.ก.ส. แล้วก็ค่าใช้จ่ายดำเนินการให้กับ อคส. อีกนิดหน่อย สรุปแล้วเงินทั้งหมดนี่อยู่ในกระบวนการของการจำนำข้าว ซึ่งวันนั้นต้องถือว่าโรงสีเป็นใหญ่ แล้วผมไปเช็คราคาข้าวปีนั้นนะครับ เดือนเมษายน พฤษภาคม มิถุนายน ๔,๗๐๐ บาท ข้าวเปลือกเหมือนกัน ไม่ต่างกันกับวันนี้ โครงการอย่างนี้ไม่ได้ผลนะครับ ผมถึงเอาตัวนี้มาเป็นเครื่องศึกษาว่าผมทำอย่างไรดีกับเรื่องแบบนี้ ผมต้องใช้วิธีการ ๑. รวดเร็ว ผมจะต้องพึ่งโรงสีเหมือนเดิม แต่พึ่งไม่มากนัก เพราะฉะนั้นกระบวนการที่เกิดขึ้นก็คือว่า มีการจำนำข้าวเปลือก แล้วก็สีข้าวเป็นข้าวสารทันที ผมเอาข้าวสารมาเก็บสต็อกไว้ทันที เพราะพอเป็นข้าวสารแล้วใครจะมามั่วกับผมไม่ได้แล้ว ถ้าเป็นข้าวเปลือกยังมั่วได้อยู่ แล้วทำอย่างนี้มาตลอด ผมเจอมาแล้ว นาปรัง นาปี นาปรัง นาปี นาปรัง ๕ ครั้งแล้ว สินค้ามันถึงขึ้นราคานะครับ สินค้าเกษตรวันนี้ราคาข้าวถึงขึ้นราคา เพราะว่าเราไปจับทุจริต ต้องจับทุจริต โรงสีต้องเช็คให้แน่ ๆ ว่าข้าวไม่ปนกัน สมัยก่อนท่านให้ข้าวปนกันได้ ท่านเชื่อไหมครับมีมติอนุกรรมการเขียนไว้ชัดเจนเลยบอกว่าอนุญาตให้เอาข้าวออกไปใช้จ่ายได้ก่อน นี่ครับเขียนไว้ชัดเลยเป็นมติกรรมการ ผมมาดูแล้วบอก มิน่าถึงเป็นอย่างนี้ พิจารณาอนุมัติให้มีการสับเปลี่ยนหมุนเวียนข้าวเปลือกที่เก็บไว้ในโกดังเพื่อรักษาให้คุณภาพดีขึ้นได้ เพราะสมัยก่อนท่านคิดไม่ออกทำอย่างไรกับข้าวเปลือกดีมันเข้ามาเต็ม ท่านปล่อยให้เขาเอาออกไปได้ โอ้ คราวนี้ละครับเกิดเรื่องยุ่งเลย นี่คือมติอนุกรรมการนะครับ แล้วสั่งจังหวัดให้ทำตามนี้หมด พอสมัยผมมาเป็น ผมต้องหยุดหมดทุกเรื่อง ต้องหยุดหมดครับ ทั้งหมดนี่คือการรั่วไหลอย่างยิ่ง ผมไม่ได้เจตนาจะกล่าวหารัฐมนตรีที่แล้ว แต่ผมว่าวิธีการอย่างนี้เป็นความรั่วไหลจริง ๆ นะครับ อุดการรั่วไหลคือ ๑. ต้องเอาข้าวออกเป็นข้าวสาร แล้วผมต้องเอาข้าวสารมาเก็บรักษาไว้อย่างดีในโกดังของรัฐบาล ตรงนี้ใครมาแตะเราไม่ได้แล้ว การทุจริตก็ยังมี เพราะของเก่ามันยังล้ำเข้ามาอยู่ทุกวัน ก็ไปตรวจสอบ ก็ยังมีนะครับ จำนำข้าวปั๊บก็เอาข้าวไปขายต่อทันทีก็แบบเดียวกันอย่างนี้ เพราะเป็นมติเดิม ๆ ออกมา เพราะฉะนั้นผมถึงรู้สึกว่าทุกคนไม่ค่อยเป็นมิตรกับผมเท่าไรนัก

สผ ๑/๒๕๔๖ (วิ.) ชนิกา ๑๓๐/๒

ในช่วงแรกที่ผมมาทำงาน เพราะไปเปลี่ยนวิธีการหมด วิธีการเปลี่ยนเหล่านี้เป็นวิธีการที่พอเราเปลี่ยนอะไรปั๊บก็ตาม ทุกอย่างต้องมีการต่อต้านทั้งนั้น แต่วันนี้ต้องบอกท่านว่าการต่อต้านเกือบไม่มีมากแล้ว ถือว่าทุกสิ่งทุกอย่างพอไปได้แล้ว โรงสีกับผมนี่ก็เข้ากันได้หมดแล้ว ผู้ส่งออกก็เข้ากันได้หมดแล้ว เข้าใจว่าวันนี้รัฐบาลเดินแนวนี้ สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่เกิดขึ้น แล้วผมต้องเปลี่ยนวิธีการใหม่ ที่ต้องเล่ายาวๆ ก็เพราะว่าอย่างนี้เพราะว่าเป็นสิ่งที่ถ้าท่านพูดไปท่านพูดประเด็นเล็ก ๆ ผมอธิบายลำบากมาก แต่ผมจะตอบท่านใหญ่ ๆ อย่างนี้เสียก่อน แล้วผมจะตอบรายละเอียดให้ท่าน คือเรื่องทั้งหมดนี่นะครับ สิ่งที่เราพูดกันวันนี้เป็นเรื่องที่มี ๔ - ๕ เรื่องด้วยกันที่ผมจะต้องตอบตรงนี้ แต่ผมไม่อยากใช้เวลาตรงนี้มาก เพราะว่าดู ๆ แล้วท่านก็ไม่ได้แตะผมแรงนัก แต่ว่าก็มาบอกกับท่านให้ทราบว่าวันนี้เรื่องที่ท่านถามเรื่องผัก ผลไม้ ผมก็พออธิบายให้พอเข้าใจได้นะครับ เรื่องกุ้งกุลาดำต้องตอบอย่างนี้ครับว่า เราได้เข้าไปดูแลเรื่องกุ้งกุลาดำใช้เวลาพอสมควรตั้งแต่ต้นปีที่แล้ว ปลัดกระทรวงพาณิชย์ไปเลยนะครับ พอมีปัญหาเกิดขึ้น เราไปเลยไปทำงานก่อนทันที แล้วจากนั้นมาก็มีกระบวนการของกระทรวงเกษตรเข้าไปทำงานกันต่อจนกระทั่งวันที่ ๑๘ เดือนนี้ ก็มีการปลดปล่อยทั้งกุ้งและทั้งไก่ทั้งหมดนะครับ แล้วก็ไก่ก็ใช้เวลาอีกประมาณ ๑ เดือน ก็จะปลดปล่อยได้ เรื่องจีเอสพี เรื่องจีเอสพีต้องขอชี้แจงนิดหนึ่งมันเกิดตั้งแต่สมัยท่าน จีเอสพี เขาตัด จีเอสพี ตั้งแต่ปี ๒๕๔๑ แล้ว ๒๕๔๒ - ๒๕๔๓ - ๒๕๔๔ - ๒๕๔๕ - ๒๕๔๖ กุ้งเราเคยได้ภาษี ๔ เปอร์เซ็นต์ พอเขาตัดไปเป็น ๑๒ เปอร์เซ็นต์ ประเทศที่ไม่ตัด เช่น อินเดีย อินโดนีเซีย เขาไม่ตัด เพราะว่าถือว่าเป็นประเทศที่พัฒนาที่ยังมีรายได้น้อยอยู่ เราก็ไม่ตัดจีเอสพี ก็เป็น ๔.๒ เปอร์เซ็นต์ ประเทศที่ภาษีศูนย์นะครับคือประเทศที่เป็นเมืองขึ้นเก่าของทางด้านโน้น ก็มี ๗ ประเทศ คนไหนทำเรื่องกุ้งเอามาขายเขาให้ภาษีศูนย์ เพราะฉะนั้นตรงนี้เป็นกระบวนการที่เขาตัดจีเอสพี แล้วก็ตัดนี่ไม่ได้ตัดมาสมัยรัฐบาลนี้นะครับ ตัดตั้งแต่สมัยรัฐบาลที่แล้ว ขยับมาเรื่อย ๆ นะครับ เราก็มีการเจรจาต่อรองกัน เพราะฉะนั้นถามว่าเรื่องจีเอสพีนี่เป็นเรื่องอะไร เรื่องจีเอสพีเป็นเรื่องที่เขาต้องตัดออกไปเหมือนกัน ถ้าเราอยู่ในขั้นที่เราสามารถที่จะช่วย

สผ ๑/๒๕๔๖ (วิ.) ชนิกา ๑๓๐/๓

ได้มากขึ้นแล้ว ตรงนี้ผู้ส่งออกถามว่ามีปัญหาไหม ผู้ส่งออกไม่มีปัญหามาก ปัญหาที่เกิดขึ้นก็คือเรื่องที่เขามาตรวจสอบสารตกค้าง แล้วเป็นข้อก้ำกึ่งระหว่างสารตกค้าง หรือเรื่องของการกีดกันทางการค้า วันนี้ทุกคนพูดกันเป็นแนวเดียวกันหมด เพราะฉะนั้นตรงนี้กระทรวงพาณิชย์ได้พยายามทำงานเต็มที่ ในการประชุมเอเปคเราก็ตั้งคณะทำงานขึ้นมา เพื่อจะทำเรื่องนี้ เรื่องเอ็นทีบี (NTB) แปลว่าการกีดกันทางการค้าแล้วก็ เอสพีเอส (SPS) ก็คือเรื่องสารตกค้าง ว่าตรงไหนเป็นจุดที่เราจะมีการทำงานร่วมกัน วันนี้ทางอียูกับทางผมได้มีการคุยกันว่าต่อไปนี้เรามาทำเป็นคล้าย ๆ มีสซัวร์ (Measure) กันว่า ๒ ประเทศนะครับ มีการตรวจสอบระหว่างกันและกันก่อนในประเทศเลย โดยกำหนดมาตรฐานขึ้นมาใหม่ วันนี้กำลังเจรจากันอยู่นะครับ ----------

สุดท้ายนี้เราหวังว่าในอนาคตการส่งกุ้งของเราไปก็ตาม เขาจะมาตรวจสอบที่เมืองไทยได้เลย แล้วก็จะมาเซอทิไฟ (Certify) โรงงานให้ ที่นี้มาตรการคือต้องออกกฎหมายต่าง ๆ ออกระเบียบต่าง ๆ ออกมาแข็งแรงนี่เพราะอย่างนี้นะครับ ไม่ใช่เป็นการที่ไปกีดกันการค้าของพวกเราเอง ผัก ผลไม้ เราก็ตรวจสอบพวกเขาเข้ามา เขาต้องมีไลเซนซ์ (Licence) เหมือนกัน เขาต้องมีเซอทิฟิเคท (Certificate) เหมือนกัน เวลาเดียวกันของเราไปนี่ท่านเนวินท่านก็ต้องตรวจสอบ เพราะฉะนั้นต่อไปนี้ทั้งโลกในการค้าขายนี่ต้องมีการตรวจสอบซึ่งกันและกัน แต่ไม่ใช่ว่าตรวจสอบแล้วถือว่าเอาเป็นข้ออ้างในการกีดกันทางการค้านะครับ ทั้งหมดนี้เป็นประเด็นที่ผมอยากจะกราบเรียนว่าได้ดำเนินการไปเยอะนะครับ แต่ไม่มีโอกาสมาชี้แจงอย่างเท่าที่ทำในวันนี้ ต้องขอขอบคุณทุก ๆ ท่านที่ได้กรุณานำเรื่องนี้ขึ้นมาพูดนะครับ แล้วก็ให้ผมมีโอกาสได้ชี้แจงครับ ผมขอใช้เวลาแค่นี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ต่อไปอภิปรายกลุ่มสังคมนะครับ

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตท่านประธานนิดเดียวได้ไหมครับเรื่องที่ท่านรัฐมนตรีได้ตอบไปเมื่อสักครู่นี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ก็อภิปรายแล้วท่านรัฐมนตรีก็ชี้แจง

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : เข้าใจครับ แต่ว่าสิ่งที่ผมจะกราบเรียนต่อท่านประธานนี่ครับ เพื่อที่จะให้เกิดความเข้าใจด้วยเหตุด้วยผลตรงกันในสภาตรงนี้ เพราะเราเป็นสภาที่มีเหตุมีผลกันท่านประธานครับ เพราะประโยชน์ที่มันจะได้นี่ครับก็คือพี่น้องเกษตรกรโดยส่วนรวม ซึ่งสิ่งที่ผมจะกราบเรียนต่อท่านประธานตรงนี้ครับ ผมเข้าใจว่าในบางครั้งท่านรัฐมนตรีเองอาจจะไม่ทราบในวิธีปฏิบัติก็ได้ ก็เลยเพื่อประโยชน์ของประเทศชาติตรงกันขออนุญาตท่านประธานนิดเดียวครับท่านประธานครับ คงใช้เวลาไม่มากครับท่านประธานท่านประธานอนุญาตใช่ไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ท่านจะอภิปรายกรณี

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : ไม่ใช่อภิปราย ท่านประธานครับ คือสิ่งที่ท่านรัฐมนตรีได้ตอบไปนี่ครับ ผมเข้าใจว่าในบางประเด็นมันคลาดเคลื่อนกับสิ่งที่ผมมีข้อมูลอยู่ แล้วคนที่ได้รับผลกระทบนี่ไม่ใช่ท่านประธาน ไม่ใช่ผม ไม่ใช่รัฐมนตรี แต่คือพี่น้องเกษตรกรครับ เพราะฉะนั้นเราหาวิธีการในการแก้ปัญหาร่วมกันเท่านั้นเอง เพราะประโยชน์ที่ได้นี่ก็คือเกษตรกรโดยส่วนรวม ก็ขออนุญาตท่านประธานนิดเดียวครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ครับ ๕ นาทีครับ เชิญ

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : ขอบคุณครับท่านประธานครับ ความจริงผมจะใช้เพียงแค่ ๓ นาที เพราะฉะนั้นเติมอีก ๒ นาที เป็น ๕ นาทีครับ ขอบคุณครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ผม สุวโรช พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชุมพร พรรคประชาธิปัตย์ ต้องกราบขอบพระคุณท่านประธานที่ได้ให้ความกรุณากับผมในเรื่องดังกล่าวนี้ครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมกราบขอบพระคุณท่านรัฐมนตรีทั้งสองท่านก็คือ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์นะครับที่ได้ตอบในคำซักถามที่ผมได้ตั้งประเด็นเอาไว้เพื่อที่จะเกิดความเข้าใจตรงกัน เพราะหลังจากที่รัฐมนตรีได้ตอบไปแล้วนี่ครับ ก็ได้รับโทรศัพท์จากพี่น้องเกษตรกรเช่นเดียวกันครับว่าเงาะที่บอกว่า ๒๘ - ๓๘.๕๐ บาท ท่านบอกว่าจะถึงวันที่ ๕ กรกฎาคม เฉพาะภาคตะวันออก แต่ในภาคใต้ครับ ท่านรัฐมนตรีครับ หลังจาก ๕ กรกฎาคมไปแล้วผมเข้าใจว่ากลางเดือนนี้ถึงปลายเดือน ภาคใต้ที่ชุมพร สุราษฎร์ธานี ระนอง ในละแวกตรงนั้นก็จะออกสู่ท้องตลาดเช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นทางภาคใต้เองนี่ครับผลผลิตปีนี้ถึงแม้จะน้อยก็ตามครับ แต่เราเป็นห่วงว่ากลัวสถานการณ์จะเหมือนเรื่องมังคุดที่เป็นอยู่ในขณะนี้ เพราะฉะนั้นที่ท่านรัฐมนตรีตอบว่าถึงวันที่ ๕ กรกฎาคมนั้นคงจะต้องกราบเรียนผ่านท่านประธานไปว่าต้องดูไปถึงภาคใต้ด้วยนะครับ เพราะไม่อย่างนั้นผลกระทบก็จะเกิดขึ้นอีก นั่นก็คือในเรื่องที่ ๑

ในเรื่องที่ ๒ ครับ ก็คือสิ่งที่เป็นปัญหาที่ท่านนายกได้พูดไว้ที่จังหวัดตราดที่เกาะช้าง ว่าต่อไปนี้ครับผลไม้ราคาจะดีหมด จะมีมิสเตอร์เงาะ มิสเตอร์ทุเรียน มิสเตอร์มังคุด มิสเตอร์ลองกอง อะไรเต็มไปเสียหมดครับ ๒ ปีมาแล้วเรายังไม่เห็นมิสเตอร์สักคนหนึ่ง แล้ววันนี้เจ้าภาพในเรื่องของมิสเตอร์มังคุดของผมนี่อยู่ที่ไหน ที่ชุมพรผมเดินตามหาทั้งจังหวัด

สผ ๑/๒๕๔๖ (วิ.) นัยนา ๑๓๑/๓

ไม่เจอครับว่ามิสเตอร์มังคุดอยู่ตรงไหน เพราะฉะนั้นต้องกราบเรียนถามท่านประธานตรงนี้ไปยังท่านรัฐมนตรีครับว่ามิสเตอร์ต่าง ๆ ตรงนี้อยู่ตรงไหน ผมจะได้ไปหาถูกเวลามีปัญหา
นั่นก็คือเรื่องที่ ๒

- ๑๓๒/๑

สผ ๑/๒๕๔๖ (วิ.) วัชรี ๑๓๒/๑

ในเรื่องที่ ๓ ครับ ท่านรัฐมนตรีช่วยเนวินที่ได้กรุณาตอบในเรื่องของกรมวิชาการเกษตร กรมวิชาการเกษตรเรื่องเกี่ยวกับใบรับรองสินค้าเกษตร ท่านบอกว่าท่านต้องการที่จะให้พี่น้องภายในประเทศ ๕๐ - ๖๐ ล้านคน บริโภคผลไม้ที่ไม่มีสารตกค้าง แต่ในมติ ครม. วันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๔๖ มันไม่ได้พูดในเรื่องตรงนี้เลยนะครับ พูดแต่เพียงว่าผู้ประกอบการที่จะส่งออกพืช ผัก ผลไม้ ต้องมีหนังสือรับรองของกรมวิชาการเกษตร คราวนี้มันสวนทางกันนั่นก็คือท่านพูดไปแล้ว แต่ว่ามติ ครม. ออกดูประหนึ่งคล้าย ๆ กับว่าคนที่บริโภคภายในประเทศ ถ้ามีสารตกค้าง กินไปแล้ว ตายไม่เป็นไร แต่ถ้าใครจะส่งออก ต้องดูก่อนมีสารตกค้างหรือไม่ มันสวนทางกัน แล้วเราเคยพาเข้ากรรมาธิการเกษตร ทางกรรมาธิการเกษตรก็ทำหนังสือไปแล้วครับว่าให้ทบทวนมติ ครม. ดังกล่าวเสีย เพราะผลจากการตรวจสอบมันไม่มีสารตกค้างตามที่ปรากฏในมติ ครม. นี้แต่ประการใด แต่ในเรื่องดังกล่าว รัฐบาลไม่ได้ดำเนินการ เพราะฉะนั้นตรงนี้ที่ผมคิดว่าเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ราคาผลไม้มันตกต่ำ ก็ฝากกราบเรียนผ่านท่านประธานไปครับว่า เพื่อประโยชน์ของพี่น้องเกษตรกรทั้ง ๑๒ ชนิด ผมคิดว่าถึงเวลาแล้วครับ เมื่อไปตรวจสารตัวอย่างแล้วมันไม่มี ก็ต้องเพิกถอน ต้องทบทวน มิเช่นนั้นจะกลายเป็นว่ารัฐบาลฆาตกรรมทำลายพี่น้องเกษตรกรชาวสวนผลไม้ทั้ง ๑๒ ชนิดนะครับ ขอบคุณครับ

นายตรีพล เจาะจิตต์ (นครศรีธรรมราช) : ผมขอปรึกษานิดเดียว ปรึกษา ๑ นาทีครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : คงจะพอแล้วละครับ

นายตรีพล เจาะจิตต์ (นครศรีธรรมราช) : ไม่ ๑ นาที ท่านประธานครับ คือผมสงสัยว่ารัฐมนตรีกระทรวงเกษตรตอบหมดแล้วหรือยัง เพราะว่าผมก็มีคำถามเกี่ยวกับเรื่องการจัดสรรงบประมาณของผมชัดเจน เรื่องงบประมาณกระทรวงเกษตร ซึ่งจัดไม่ถูกต้องไม่เหมาะสมตามดัชนีวัดผลสำเร็จ ผมอยากจะเรียนถามท่านประธานและขอปรึกษาว่ารัฐมนตรีเลือกตอบเฉพาะที่ตอบได้ใช่ไหม ในส่วนที่ตอบไม่ได้ไม่ตอบใช่ไหม และผมก็มีข้อบังคับนะครับว่ารัฐมนตรีจะไม่ตอบก็ได้ ถ้าเห็นว่าข้อซักถามนั้นยังไม่ควรเปิดเผย เพราะเกี่ยวกับความปลอดภัยหรือประโยชน์สำคัญของแผ่นดิน ข้อ ๒๑ แต่ผมว่าการซักถาม

งบประมาณ มันไม่ใช่เป็นเรื่องความปลอดภัยอะไรของแผ่นดินเลย ผมจึงเรียนปรึกษาท่านประธานว่ารัฐมนตรีเลือกตอบเฉพาะที่ตอบได้ใช่ไหม ส่วนที่ตอบไม่ได้ไม่ตอบใช่ไหม ผมจะได้รับทราบ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ครับ ก็เป็นสิทธิของท่านรัฐมนตรีที่ท่านจะตอบคำถามที่จดไว้ทั้งหมด หรือจะตอบเกินที่จดไว้ หรือจะตอบอย่างไรผมก็ไม่ทราบนะครับ อยู่ที่ท่านรัฐมนตรีตอบ ส่วนการลงมติว่าจะรับร่างพระราชบัญญัติหรือไม่ ข้อมูลที่รัฐมนตรีตอบจะเพียงพอหรือไม่ ก็ไปว่ากันตอนลงมติ เชิญท่านศาสตราจารย์ ดอกเตอร์วิจิตรต่อครับ

นายวิทยา แก้วภราดัย (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานครับ ผมติดใจในข้อตอบของท่านรัฐมนตรีครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ผมไม่อนุญาตครับ เชิญท่านดอกเตอร์วิจิตรครับ เชิญต่อครับ

นายวิทยา แก้วภราดัย (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานครับ ผมกำลังพิจารณางบประมาณนะครับ ไม่ได้ไม่ไว้วางใจ เพราะฉะนั้นงบประมาณจะเอาไปใช้จากสภาอย่างน้อยสภาต้องเข้าใจตรงกันครับ ผมมีหน้าที่ทำอย่างนั้นครับ แล้วข้อตอบของท่านรัฐมนตรีเป็นข้อที่ผมติดใจ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ก็ท่านได้อภิปรายแล้ว ท่านรัฐมนตรีก็ตอบแล้ว

นายวิทยา แก้วภราดัย (นครศรีธรรมราช) : ผมเข้าใจครับว่าผมอภิปรายแล้ว ท่านรัฐมนตรีตอบแล้ว แต่ปัญหาพวกผมกำลังพิจารณางบประมาณรายจ่ายแผ่นดินแทนประชาชนทั้งหมด ผมก็ขออนุญาตที่จะเพิ่มเติมนิดเดียวครับท่าน ไม่ยาว อันนี้ไม่ใช่ไม่ไว้วางใจนะครับท่าน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : เข้าใจ ผมเข้าใจ ก็ในเมื่อท่านถามแล้ว ท่านรัฐมนตรีก็ตอบชี้แจงแล้ว ไม่อย่างนั้นแล้วมันก็อยู่กันอย่างนี้ ก็ไม่เสร็จเสียที ๒ วันก็ไม่เสร็จ

นายวิทยา แก้วภราดัย (นครศรีธรรมราช) : คือจะเอาเงิน ๔,๐๐๐ ล้าน ไปใช้ อย่างน้อยสภาต้องเข้าใจสักนิดว่าประโยชน์มันคุ้มต่อการใช้หรือไม่ใช้ แต่เมื่อข้อตอบของท่านมาก็ยังแย้งกับความเป็นจริงทั้งหมด ผมก็อยากจะติติงไปไม่มากครับ มี ๒ - ๓ ตัว ตัวที่ ๑ ครับ

(นายสุทิน คลังแสง ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : มีผู้ประท้วงครับ เชิญครับ

นายสุทิน คลังแสง (บัญชีรายชื่อ) : ขออนุญาตประท้วงท่านประธานนะครับ ที่จริงแล้วแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการอภิปราย เราไม่จำเป็นต้องให้ทุกคนตรงกันเสียทีเดียว ถึงจะได้ผ่านไป ก็รัฐมนตรีชี้แจงแล้ว คนฟังก็อาจจะเห็นด้วย ไม่เห็นด้วย แต่ในที่สุดผมคิดว่าทุกคนก็ต้องใช้วิจารณญาณไป ถ้าวันนี้จะต้องจูน (tune) ให้ทุกคนตรงกันทั้งหมด ผมว่าอย่าว่าแต่เดือนหนึ่งเลยไม่จบ เพราะฉะนั้นวันนี้ผมเห็นว่าท่านประธานได้กรุณาทางฝ่ายค้านก็พอสมควร ขอให้ดำเนินการไปตามมาตรฐานเถอะครับว่า รัฐมนตรีชี้แจงแล้ว ฝ่ายค้านก็พูดพอสมควรแล้วก็ปล่อยให้ท่านคิวต่อไปเถอะครับ ไม่อย่างนั้นไม่จบครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ครับ ก็กำลังจะอธิบายท่านวิทยานะครับว่า จริง ๆ แล้วท่านรัฐมนตรีก็ได้ตอบชี้แจงแล้ว ซึ่งท่านวิทยาก็แย้งมาว่าเนื่องจากว่าอาจจะตอบชัดเจน ไม่ชัดเจน ตรงนั้นก็ยังเหมือนกับที่ท่านสุทินได้ประท้วงว่า หลายท่านก็ฟังว่าชัดเจน แต่บางท่านก็ยังฟังว่าไม่ชัดเจน มันก็คงจะต้อง ก็ตอบได้ระดับนี้ละครับ ส่วนแบบที่ท่านสุทินว่าคือระดับของการรับฟังของแต่ละคนอาจจะไม่เท่ากัน คงจะให้เคลียร์หมดทุกคนคงจะไม่ได้หรอกครับ ไม่อย่างนั้นคงไม่จบ ๒ วัน

นายวิทยา แก้วภราดัย (นครศรีธรรมราช) : มันอย่างนี้ครับท่านครับ เรากำลังพิจารณาพระราชบัญญัติ แล้วสภานี้จะผ่านพระราชบัญญัติ ผมคิดว่าการทำความเข้าใจในพระราชบัญญัติเป็นสาระสำคัญที่มวลสมาชิกต้องได้ชัดแจ้ง ไม่เช่นนั้นแล้วเราก็ผ่านกันอย่างคลุมเครือ ถ้าพิจารณาเรื่องอื่นผมไม่ว่า นี่คือพระราชบัญญัติที่พวกผมต้องผ่าน

สผ ๑/๒๕๔๖ (ว.)

แล้วหัวใจของสภา หัวใจของการเป็นผู้แทนก็คือการควบคุมการใช้จ่ายงบประมาณ ถ้าท่านไม่ให้พวกผมทำหน้าที่ตรงนี้ ความเป็นผู้แทนราษฎรมันก็หายไป

- ๑๓๓/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ครับ ท่านได้ทำหน้าที่มาทั้งวันแล้วครับ ท่านวิทยาครับ เพราะว่าการอภิปรายก็ยังไม่สิ้นสุด เพราะฉะนั้นท่านมีโอกาสที่จะแทรกถามต่อไปก็ได้ครับ ในโอกาสต่อไป

นายวิทยา แก้วภารดัย (นครศรีธรรมราช) : ตรงนี้จะได้จบครับ คือท่านมาสอดแทรกอีกผมวางเป็นระบบไว้แล้วจบด้านการนี้ก็จะไปต่อด้านการศึกษา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ท่านมีอะไรติดใจครับ

นายวิทยา แก้วภารดัย (นครศรีธรรมราช) : นิดเดียวครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ประเด็นไหนครับ

นายวิทยา แก้วภารดัย (นครศรีธรรมราช) : ผมก็จะพูดให้ท่านฟังครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ให้ ๑ นาทีนะครับ เชิญ

นายวิทยา แก้วภารดัย (นครศรีธรรมราช) : ประเด็นที่ ๑ ครับ ท่านชี้แจงผมเรื่องลิ้นจี่ สิ่งที่ผมดีใจครับที่ท่านบอกว่าสินค้าราคาลิ้นจี่ดี แต่ผมต้องฝากท่านประธานไปยังท่านรัฐมนตรีที่กำกับดูแลจะเอางบประมาณไปใช้ด้วยครับ ฝากว่าทีหลังท่านฟัง ส.ส. บ้างครับ เพราะ ส.ส. ที่ตอบในสภาเมื่อกี้ยืนยันท่าน ส.ส. จากเชียงใหม่ ซึ่งเป็นฝ่ายค้านท่านไม่อยากฟัง แต่เพื่อน ส.ส. ที่มาจากซีกรัฐบาลครับ ท่านเข้าไปร่วมแก้ปัญหาลิ้นจี่แล้วดูว่าประสิทธิภาพการทำงานของกระทรวงพาณิชย์เราแย่มาก ท่านรับรายงานอย่างเดียวไม่ได้ครับ ท่านบริหารบ้านเมืองฟัง ส.ส. สิครับ และ ส.ส. ไปฟังชาวบ้าน เขาบอกว่ากรมการค้าภายในขายได้ ๒ ตัน เพื่อน ส.ส. ซีกรัฐบาลไปช่วยกันขายได้ ๕ ตัน เพราะฉะนั้นสิ่งที่รัฐมนตรีรายงานต่อสภาว่าราคาดี เขาบอกว่ามันล่วงใต้ต้นหมดแล้วครับ เพราะลิ้นจี่มันช่วงสั้น

เรื่องที่ ๒ ครับ ที่ผมติดใจที่ท่านบอกว่าการพัฒนาเรื่องราคาผลผลิตทางการเกษตรจะยั่งยืน ท่านยกกรณีในการที่จะส่งเงาะไปเป็นของขวัญให้กับฟิลิปปินส์ ท่านจะขอเงินนายกรัฐมนตรี ๕ ล้าน ผมเข้าใจว่าไม่ใช่เงินส่วนตัวของท่านนายกรัฐมนตรี ท่านจะส่งเงาะไป ๒๐ ตัน ท่านลองคำนวณดูครับ ๕ ล้าน ๒๐ ตัน เงาะท่านจะตกกิโลละ

กี่ร้อยครับ และผมอยากให้ท่านสุวโรชตามต่อว่าส่งเงาะหลังสวนไปด้วย ถ้าได้ราคาขนาดนั้น

เรื่องที่ ๓ ครับ ที่เป็นเรื่องใหญ่แล้วก็ท่านก็อธิบายไม่ได้ผมก็ไม่ติดใจครับ เป็นเรื่องที่เกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งเขาต้องมาทวงกับท่านเอง เพราะเขาฝากผมมาพูดเท่านั้นเอง แต่สิ่งที่ผมคิดว่าท่านพิงอยู่ตลอดเวลาครับ คือเรื่องที่ ๑ ราคาข้าว ท่านทำได้ดีกว่าวันที่ท่านเข้ามาปีแรก เรื่องที่ ๒ คือเรื่องราคายาง ซึ่งท่านรัฐมนตรีช่วยเกษตรตอบไปแล้วครับ ยุทธศาสตร์ยางที่จังหวัดนครศรีธรรมราชสำเร็จมาหนึ่งเล่ม หลังจากนั้นก็คือรัฐบาลติดต่อบริษัททำยางลดรถ ๓ บริษัทเขาจะซื้อ จะซื้อนะครับ เรื่องที่ ๓ ก็คือจีนซื้อยางมากขึ้น ราคายางมันขึ้น ถามว่ายุทธศาสตร์ที่รวมเป็นเล่มทำอะไร ยังไม่ได้ทำอะไรครับ อันนี้ท่านรัฐมนตรีพาณิชย์ไม่ต้องไปพิงราคายางครับ กระทรวงเกษตรเขาว่ากัน แล้วเขาตอบชัดแล้ว ยุทธศาสตร์ที่ทำมายังไม่ได้ทำอะไรเลยครับ ยางมันขึ้นไปแล้ว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : เชิญท่านดอกเตอร์วิจิตรครับ ต่อไปเป็นกลุ่มสังคมนะครับ เชิญ

นายวิจิตร ศรีสอ้าน (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม วิจิตร ศรีสอ้าน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ กระผมได้รับมอบหมายจากท่านผู้นำฝ่ายค้าน และพรรคของกระผมให้เป็นผู้ประสานงานการอภิปรายงบประมาณในลักษณะบูรณาการ โดยได้นำเอาเรื่องที่เป็นภารกิจทางด้านสังคมทั้งหมดเข้ามาเป็นชุด แล้วก็อภิปรายต่อเนื่องเพื่อให้จบในชุดนี้ไป เรื่องของแผนงานที่เกี่ยวกับภารกิจทางด้านสังคมนั้น ถ้าว่าโดยแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐที่ได้ระบุไว้ในรัฐธรรมนูญ ซึ่งมีอยู่ ๑๗ มาตรา แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับนโยบายด้านสังคมอยู่ทั้งหมด ๗ มาตรา ก็แสดงว่าขอบเขตของเรื่องนี้เกือบจะครึ่งหนึ่งของแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ถ้าจะดูในแง่ของงบประมาณ เช่น ในปี ๒๕๔๗ ก็ได้มีงบประมาณส่วนที่จัดไปสนับสนุนภารกิจทางด้านสังคมถึง ๔๒ เปอร์เซ็นต์ของงบประมาณทั้งหมด----------

ก็เป็นเครื่องยืนยันอีกทางหนึ่งว่าเรื่องของงบประมาณด้านสังคมนั้น เมื่อเทียบกันกับงบประมาณด้านอื่นก็เป็นส่วนที่มากที่สุดส่วนหนึ่ง เรื่องทั้งหมดนี้จะไปเกี่ยวข้องกับเรื่องการศึกษา เรื่องศาสนา เรื่องวัฒนธรรม เรื่องสาธารณสุข เรื่องกีฬา เรื่องพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์และสิ่งแวดล้อม ซึ่งฟังดูเหมือนกับว่าเป็นเรื่องที่หลากหลายและมากเรื่อง แต่ทั้งหมดนี่ครับพุ่งไปสู่จุดหมายปลายทางเดียวกันก็คือต้องการให้คนไทยมีคุณภาพชีวิต และต้องการจะส่งเสริมความเจริญของบุคคลและสังคม เพื่อสันติสุขสถาพรของสังคมไทย และถ้าย่อที่สุดก็คงจะพูดได้ว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับคนและสังคมเป็นสำคัญ ผมเองจะอภิปรายนำในส่วนที่เกี่ยวกับงบประมาณด้านการศึกษา ที่เอาเรื่องการศึกษามาเป็นการอภิปรายนำนั้นก็เนื่องจากทั่วโลกยอมรับว่าในโลกไร้พรมแดนเช่นปัจจุบันมีการแข่งขันสูงมากและจะสูงยิ่งขึ้น มีการประเมินด้วยเกณฑ์ต่าง ๆ และหลายหน่วยงานทำหน้าที่ประเมินชี้ตรงกันครับว่าปัจจัยหนึ่งซึ่งเป็นปัจจัยที่บ่งชี้ถึงขีดความสามารถในการแข่งขันในระดับนานาชาตินั้นมีเรื่องการศึกษาเป็นปัจจัย ๑ ใน ๕ แล้วผลประเมินเช่นที่องค์การนานาชาติที่ตั้งอยู่ที่ประเทศสวิสเซอร์แลนด์ประเมินทุกปี แล้วล่าสุดประเมินออกมาว่าขีดความสามารถในการแข่งขันของการศึกษาไทยอยู่อันดับที่ ๔๔ จาก ๔๙ ประเทศ และเทียบกับประเทศเพื่อนบ้านทั้งหมดเขาก็ชนะเราเกือบจะทั้งหมด เราจะอยู่ในอันดับที่เหนือกว่าอินโดนีเซีย อินเดีย เป็นต้น แล้วในที่สุดเขาก็สรุปบอกว่าเรื่องศักยภาพของคนเป็นเรื่องสำคัญที่ว่าจะแข่งขันได้หรือไม่ แล้วธนาคารโลกก็เลยสรุปบอกว่าจริง ๆ แล้วเรื่องของการลงทุนในด้านการพัฒนาคนในตัวของมันเองก็คือการพัฒนาที่แท้จริง เพราะส่งผลไปสู่การพัฒนาอื่น ๆ ทุกด้าน เมื่อเป็นเช่นนี้ภารกิจด้านสังคมนั้นมีคนเป็นศูนย์กลาง ผมจึงขออภิปรายนำด้านที่เกี่ยวกับคนมากที่สุดด้านหนึ่งคือด้านการศึกษา ผมจะดูง่าย ๆ ครับว่าด้านการศึกษางบประมาณปี ๒๕๔๗ ที่เรากำลังจะรับหลักการหรือไม่รับหลักการนั้นเป็นเครื่องมือที่จะทำให้นโยบายของรัฐบาลบรรลุผลหรือไม่ เพียงใด เพราะนโยบายคือสิ่งที่อยู่ในกระดาษครับ นโยบายนั้นจะแปลงไปสู่การกระทำได้หรือไม่ งบประมาณเป็นเครื่องมือสำคัญเครื่องมือหนึ่ง ----------

ถ้างบไม่พอหรือจัดไม่เหมาะสมนโยบายก็อาจจะไม่บรรลุ แต่เนื่องจากว่าการศึกษาไทยนี่ไม่ได้มีแต่เรื่องที่มากับนโยบาย แต่มีปัญหาสำคัญที่ต้องการแก้ปัญหาอย่างต่อเนื่องก็จะดูด้วยครับว่างบประมาณที่จัดในปี ๒๕๔๗ ให้กับทางด้านการศึกษานั้นจะช่วยแก้ปัญหาสำคัญของการศึกษาได้แค่ไหน ผมจะเลือกเอาแต่เฉพาะปัญหาสำคัญ ๆ ขอนำเอานโยบายของรัฐบาลมาทบทวนนะครับ ซึ่งจริง ๆ แล้วก็เป็นทั้งนโยบายข้อ ๑๑.๑ แล้วจริง ๆ ก็เป็นข้อกฎหมายที่มีสภาพบังคับอยู่ด้วย ก็คือการปฏิรูปการศึกษาตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งเป็นนโยบายหลัก นโยบายสำคัญที่รัฐบาลได้ประกาศต่อสภาแห่งนี้ ส่วนปัญหาสำคัญที่การศึกษาไทยเผชิญเป็นปัญหาที่ต้องแก้ไขอย่างต่อเนื่องและต้องเร่งรัดดูแลแก้ไขนั้น งบประมาณที่จัดปีนี้ผมขอเอามาพิเคราะห์เฉพาะส่วนที่เกี่ยวกับฐานะของครูทั้งด้านเศรษฐกิจและด้านโอกาสความก้าวหน้า เพราะถ้าเราไม่แก้ปัญหาครูซึ่งจะเป็นผู้ขับเคลื่อนการปฏิรูป การปฏิรูปครั้งนี้ไม่สำเร็จหรอกครับ รวมทั้งเรื่องของนักเรียนที่จะต้องดูว่าโอกาสทางการศึกษาและความเสมอภาคของเขาเป็นอย่างไร มาตรการที่จะต้องสนับสนุนอย่างต่อเนื่องในส่วนที่เกี่ยวกับนักเรียนและครูมีมาตรการอะไร และจัดงบสนับสนุนเรื่องเหล่านั้นอย่างไร จากการศึกษาวิเคราะห์งบประมาณด้านการศึกษาปี ๒๕๔๗ ผมมีข้อค้นพบดังต่อไปนี้ครับ

ประการแรก งบประมาณสนับสนุนการปฏิรูปการศึกษาซึ่งเมื่อเช้านี้ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ตอนที่ท่านแถลงเรื่องงบประมาณ ท่านบอกว่าการปฏิรูปการศึกษานั้นต้องทำเป็นเชิงรุก กระผมเห็นด้วย แต่ว่างบประมาณการศึกษาปี ๒๕๔๗ นี่มันเป็นเชิงรับนะครับ มันไม่ไปด้วยกันหรอกครับกับเชิงรุก แล้วเดี๋ยวผมจะชี้ให้เห็นว่ามันเป็นเชิงรับตรงไหน เพราะว่าดูแล้วนี่ไม่ได้รับการจัดสรรให้สอดคล้องสนองตอบต่อนโยบายปฏิรูปการศึกษาซึ่งเป็นเชิงรุก ขอยกตัวอย่างที่ ๑ เรามีพระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับฉบับใหม่ ซึ่งมีผลบังคับใช้ไปตั้งแต่ ๑ มกราคม ๒๕๔๖ เป็นของขวัญปีใหม่สำหรับคนไทย แล้วก็จะต้องมีการได้รับการสนับสนุน ซึ่งผลนี่ก็จะมาเกิดในปีงบประมาณ ๒๕๔๖ ตอนปลายปีและปีงบประมาณ ๒๕๔๗ อย่างเต็มที่ แต่ว่าการจัดงบประมาณปีนี้ครับ ปี ๒๕๔๗ ท่านจะจัดอุดหนุนการศึกษาภาคบังคับเสมือนหนึ่งว่ามันเป็นส่วนของการศึกษาพื้นฐานเท่านั้นล่ะ ทั้ง ๆ ที่โดยสภาพบังคับตามกฎหมายนี่ การศึกษาภาคบังคับนี่ท่านไปเกณฑ์เขามาเรียน เขาไม่มาเข้าเรียนเมื่อเขามีอายุ

ตามเกณฑ์นี่เขาผิดกฎหมาย เป็นการทำหน้าที่พลเมือง เมื่อบังคับเอาแก่เยาวชนก็ต้องบังคับรัฐบาลด้วยว่าท่านต้องจัดการศึกษาให้เขาได้ทำหน้าที่พลเมือง ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ----------

- ๑๓๖/๑

มิฉะนั้นฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งก็ต้องผิดกฎหมาย และการที่จะจัดให้ได้ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์นี่ครับ มันไม่หมายความแต่เพียงว่าไม่เก็บค่าใช้จ่ายแล้วก็คือการให้การศึกษาภาคบังคับ อ่านกฎหมายดูให้ดีนะครับ การศึกษาภาคบังคับท่านต้องขจัดอุปสรรคที่จะทำให้เด็กที่อยู่ในเกณฑ์เข้าเรียนไม่ได้ ต้องทำถึงขั้นให้เสื้อผ้า อาหาร ให้อุปกรณ์การศึกษาหรือแม้แต่ต้องจัดโรงเรียนรองรับกรณีที่เด็กอยู่ไม่เป็นที่เป็นทาง เป็นต้น ซึ่งมันต้องการงบประมาณในลักษณะที่ไม่ใช่แต่เพียงจัดรายหัวเหมือนพื้นฐาน ประถมก็เอาไป ๑,๑๐๐ บาท ม. ต้นก็เอาไป ๑,๘๐๐ บาท ม. ปลายเอาไป ๒,๗๐๐ บาท แต่เผอิญการศึกษาภาคบังคับเรา ๙ ปี ไปหยุดอยู่แค่ ม. ต้น ม. ปลายก็เป็นส่วนของการศึกษาขั้นพื้นฐาน รวมทั้งเรื่องที่ปฏิบัติมาที่ผ่านไปเมื่อเดือนพฤษภาคม ผมฟังดูแล้วก็เศร้าใจครับ เด็กที่เข้า ม. ๑ มีการสอบคัดเลือก มีการเสียเงินเสียทอง เอ๊ะ การศึกษาภาคบังคับมีการสอบคัดเลือกด้วยหรือครับ ในเมื่อท่านต้องสำรวจแล้วเด็กอยู่ในเกณฑ์ท่านต้องจัดสถานศึกษารองรับเขาให้ได้ แต่นี่มีการสอบคัดเลือกกันเสมือนหนึ่ง พ.ร.บ. การศึกษาภาคบังคับยังไม่เกิด แล้วก็มีการเสียเงินเสียทองต้องไปทุบกระปุกเพื่อจะเอาเงินไปให้โรงเรียน นี่หรือครับคือการบริหารการศึกษาภาคบังคับ เพราะฉะนั้นเมื่อพิจารณาในแง่งบประมาณ งบประมาณไม่มีคำว่า การศึกษาภาคบังคับอยู่เลยนะครับ ท่านจัดงบเสมือนหนึ่งว่ามันเป็นการศึกษาพื้นฐาน แต่ในข้อเท็จจริงไม่ใช่ครับ มันทับซ้อนกันอยู่ก็จริง แต่งบประมาณการศึกษาภาคบังคับจะต้องมี ไม่ใช่แต่เพียงจัดเงินอุดหนุนรายหัว แล้วก็ที่เป็นข่าวที่กาฬสินธุ์ว่าโรงเรียนอนุบาลแห่งหนึ่งบังคับซื้อโต๊ะ ๖๕๐ บาทเพื่อเรียน ป. ๑ นี่หมายความว่าอย่างไร ตรงนี้เป็นประเด็นที่ ๑ ที่ขอชี้ว่างบไม่ได้จัดสอดคล้องกับเรื่องปฏิรูปแน่นอน ประการที่ ๒ ครับ งบประมาณด้านการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๑๒ ปีที่มาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ว่า บุคคลมีโอกาสเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปี โดยรัฐจะต้องจัดให้ทั่วถึงมีคุณภาพและไม่เก็บค่าใช้จ่าย อันนี้เป็นสิทธิที่ประชาชนพึงมีตามมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแล้วก็มีผลบังคับใช้ตั้งแต่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๔๕ เป็นต้นมาครับ การจัดสรรงบประมาณปี ๒๕๔๖ นี่ครับที่ผ่านไป ท่านรัฐมนตรีก็ได้มีประกาศของกระทรวงศึกษาธิการเพื่อจะยกเว้นไม่เก็บค่าบำรุงและก็ให้แนวทางในทางปฏิบัติ ----------

แล้วก็มีการคำนวณว่าเมื่อไม่เก็บค่าบำรุงแล้วควรจะจัดเงินอุดหนุนรายหัวอย่างไร ผลก็ออกมาว่าชั้นประถม ๑,๑๐๐ บาท ม. ต้น ๑,๘๐๐ บาท ม. ปลาย ๒,๗๐๐ บาท อาชีวะอีกอัตราหนึ่ง โรงเรียนสำหรับคนพิการอีกอัตราหนึ่ง ซึ่งก็ดีนะครับที่ทางท่านรัฐมนตรีได้ออกระเบียบให้แนวทาง แต่เคยติดตามบ้างไหมครับว่าหลังจากที่ทำไปแล้ว ๑ ปีนี่ผลเป็นอย่างไร ก็แน่นอนครับไม่เพียงพอ แล้วก็จะจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพนี้ไม่ได้ และโดยเฉพาะเมื่อโรงเรียนในประเทศไทยระหว่างในเมืองกับชนบทมีคุณภาพที่แตกต่างกันอย่างมากอยู่แล้วนี่ การที่จัดหัวละเท่า ๆ กันนี่มันก็ไม่ช่วยที่จะพัฒนาคุณภาพของโรงเรียนที่ด้อยกว่า แล้วที่สำคัญที่สุดก็คือว่าเมื่อไปเปิดทางให้มีการระดมทรัพยากรและรับบริจาคได้เพื่อเอาไปจัดบริการเสริมโดยความสมัครใจของผู้ปกครอง โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการโรงเรียน ผลที่ออกมาเป็นข่าว ขอร้องเรียนมาที่กรรมาธิการการศึกษาก็มี บางเรื่องกำลังจะไปศาลปกครอง ก็คือมีการระดมการบริจาค ถึงแม้จะไม่บังคับแต่บางทีผู้ปกครองก็อยู่ในภาวะจำยอม จนกระทั่งมีคำถามครับว่าการศึกษา ๑๒ ปีฟรีจริงหรือ มีการเก็บกันจิปาถะ อันนี้คือถ้อยคำที่ปรากฏในสื่อมวลชน การจัดรายหัวเท่ากันนี่กระทบโรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนในชุมชนยากจนซึ่งระดมเท่าไรก็ไม่ได้ บริจาคก็ไม่พอ กระทบแม้แต่โรงเรียนสาทิตของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ซึ่งรายหัวที่จัดไปเขาอยู่ไม่ได้หรอกครับ เพราะฉะนั้นผมก็มาดูครับว่าเมื่อเจอปัญหาอย่างนี้กันแล้วนี่ปี ๒๕๔๗ มีโอกาสที่จะปรับแต่ง ก็ยังจัดเงินอุดหนุนเหมือนเดิมครับ อัตราเดิมทั้ง ๆ ที่เป็นปัญหากระทบทั้งโรงเรียนก็มีภาระในการหาเงิน ผู้ปกครองก็ยังต้องจ่ายอยู่ แล้วก็ตัวนักเรียนเองกระทบอย่างมาก จนมีคำกล่าวนะครับว่าระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการที่เปิดช่องให้มีการระดมทรัพยากรและการบริจาคนี้ทำให้เกิดการเรียกเก็บแป๊ะเจี๊ยะในรูปใหม่ เพราะฉะนั้นงบประมาณเรื่องนี้ของปี ๒๕๔๗ ที่เรากำลังจะรับหลักการไม่แก้ปัญหาอะไรเลยครับ และมิหนำซ้ำตรงนี้ยังเกิดความสับสนอีก เพราะเดิมนี่นับการศึกษาขั้นพื้นฐานตั้งแต่ ป. ๑ ถึงมัธยมปลายคือ ม. ๖ ก็มีดำริว่าทำไมไม่นับอนุบาลถึง ม. ต้น แล้วพอซักถามทางสำนักงบประมาณว่าจัดเงินมาให้นี่จัดแบบไหน เขาบอกว่าคำนวณแบบรวมอนุบาลถึง ม. ต้น ทั้ง ๆ ยังไม่ได้เปลี่ยนแปลงครับ เพราะฉะนั้นความสับสนเรื่องนี้ก็มีส่วนกระทบกับงบประมาณด้วย แต่แน่นอนผมก็เข้าใจดีว่าเรื่องนี้คงไม่ได้ใช้ทันที เพราะว่าเดือนตุลาคมนี่มันเป็นเทอม

ที่ ๒ การจะเปลี่ยนแปลงอะไรทางการศึกษานี่ก็ควรจะไปเปลี่ยนเอาเทอมแรก ซึ่งจะเป็น
เดือนพฤษภาคมปีหน้า ----------

ประการที่ ๓ นี่เรื่องใหญ่ครับ คือเรื่องการปรับโครงสร้างใหม่ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการซึ่งก็ล่าช้ามา ๑๐ เดือนแล้วครับ แล้วก็ดีใจว่ากำลังจะมีผลบังคับใช้ ข่าวก็คาดกันว่าอาจจะมีผลบังคับใช้ในวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๔๖ อีกประมาณสัปดาห์หนึ่งนี่ครับ ผมก็ดูว่าการที่ปรับเข้าโครงสร้างใหม่ของกระทรวงใหญ่ ๆ มีครูตั้ง ๖๐๐,๐๐๐ - ๗๐๐,๐๐๐ คน มีนักเรียนตั้ง ๑๔ - ๑๕ ล้านคน เขาจัดงบรองรับการปรับโครงสร้างไว้อย่างไร ก็พบว่าจัดไว้ทั้งหมด ๒๙ ล้านบาทครับ ผมไม่ทราบว่าส่วนนี้คือส่วนที่ไปอยู่ในงบบูรณาการที่ท่านหัวหน้าพรรค ท่านผู้นำฝ่ายค้านอภิปรายเมื่อเช้าครับว่าบูรณากันอย่างไรก็ไม่ทราบ ๒๖ แผนงาน แผนงานปฏิรูปการศึกษาได้ไป ๑,๔๐๐ กว่าล้านบาท และท่านก็เลยบอกว่าดูจะไม่ให้ความสำคัญกับปฏิรูปหรืออย่างไร ตรงนี้ยิ่งชัดเลยครับ และไปจัดไว้ที่ไหนครับ สำนักปลัด ๑๖ ล้านบาท กศน. ๑ ล้านบาท สปช. ๘.๓๑ ล้านบาท สถาบันราชภัฏ ๔ ล้านบาท ๔๑ แห่งนะครับ ก็ยังจัดแนวเดิมล่ะครับ งบประมาณก็กระจายตามโครงสร้างเดิม ท่านก็อาจจะบอกผมจะจัดใหม่ได้อย่างไร เมื่อโครงสร้างใหม่ยังไม่ออก จัดได้ถ้าท่านให้ความสำคัญกับเรื่องการปฏิรูปการศึกษาท่านก็จัดได้เหมือนรัฐบาลจัดปฏิรูประบบราชการน่ะครับ เอาเงินไปกองไว้ในการปรับโครงสร้าง ๑,๕๐๐ ล้านบาท เอาเงินไปกองไว้ตรงการบริหารจัดการที่ดีเป็นหมื่น ๆ ล้าน ทำไมจะทำไม่ได้ แต่นี่ไม่ทำครับ ก็กระจายเอาไว้ตามโครงสร้างเดิม ที่สำคัญกว่านั้นนะครับ งบปี ๒๕๔๗ ไม่ได้เตรียมรับหน่วยงานที่เกิดใหม่เลยครับ หน่วยงานที่เกิดใหม่ไปแล้วตั้งแต่วันที่ ๑๑ คือสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งแยกคุรุสภาออกเป็น ๒ ส่วน ส่วนที่ยังใช้ชื่อคุรุสภาแต่กลายเป็นสภาวิชาชีพกับส่วนที่เป็นสำนักงานสวัสดิการสวัสดิภาพครู เท่ากับนิติบุคคลเกิดอีก ๒ นิติบุคคลนะครับ ไม่ได้จัดงบรองรับเลย แล้วขณะนี้ก็เร่งกันใหญ่ครับ จะตั้งสถาบันพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา เพราะเรื่องการพัฒนาครูประจำการนี่สำคัญเหลือเกินต้องมีสถาบันขึ้นมาทำ ก็ได้ทราบว่ากฎหมายก็เดินหน้าไปแล้วครับ แต่งบประมาณไม่มีครับ ท่านอาจจะตอบผมบอกว่าไม่เป็นไร รัฐบาลได้เอาเงินไปกองไว้ตรงกลางเรียกว่างบกลาง เป็นหมื่น ๆ ล้าน ค่อยไปโยกมาก็ได้ แต่ในแง่ของการปฏิรูปครับ เราอยากจะเห็นความชัดเจนเหมือนกันกับที่รัฐบาลจัดงบปีที่แล้วรองรับการปฏิรูประบบราชการครับ

สผ ๑/๒๕๔๖ (ว.)

จีรภา ๑๓๘/๒

ในประเด็นต่อไปนะครับ คือเรื่องของการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา ผมห่วงเรื่องครูประจำการครับ ครูใหม่ท่านใช้เวลาอีก ๕ - ๖ ปีครับ ถึงจะจบมา ครูประจำการผมถือว่าเป็นกำลังหลักในการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษา แม้จะมีการฝึกอบรมในระยะ ๒ ปีที่ผ่านมาไปบ้างแล้ว แต่ก็ยังต้องพัฒนาต่อเนื่องอีกมาก โดยเฉพาะผู้บริหารคณะกรรมการและครูที่จะเป็นกำลังสำคัญในการบริหารและจัดการศึกษาตามโครงสร้างใหม่ ทั้งในส่วนกลาง ๕ แห่ง ก็จัดในรูปที่บริหารโดยคณะกรรมการ เขตพื้นที่ ๑๗๕ ก็จัดขึ้นมาใหม่โดยไม่เคยมีมาก่อน แล้วก็เลือกรูปแบบบริหารโดยคณะกรรมการ แล้วสถานศึกษาก็เพิ่งหยก ๆ นี่ครับให้เป็นนิติบุคคลด้วย แล้วก็บริหารโดยมีคณะกรรมการ การพัฒนาบุคลากรในระยะเปลี่ยนผ่านเข้าสู่โครงสร้างใหม่เฉพาะผู้บริหารและคณะกรรมการทุกระดับท่านทราบไหมครับจะมีกี่คน เผอิญผมเคยเป็นประธาน สปศ. ครับ เคยทำตัวเลขไว้ ที่จริงตอนอยู่ สปศ. มากกว่านี้ครับ ท่านรัฐมนตรีไปลดเขตพื้นที่เหลือ ๑๗๕ เลยทำให้ปรับลดลงได้บ้าง ----------

จะเกี่ยวข้องกันทุกระดับประมาณ ๗๓๐,๐๐๐ คนครับ แล้วถามว่าท่านตั้งงบประมาณไว้เท่าไร งบประมาณที่ท่านตั้งไว้กระจายอยู่ตามกรมนี่ ไปเอาของราชภัฏซึ่งจะเป็นงบไปทำหลักสูตรพัฒนาครูพันธุ์ใหม่เข้ามาด้วย รวมแล้ว ๔๕๘ ล้านบาท แต่จริง ๆ ไม่ถึงหรอกครับ เพราะ ๔๘๕ ล้านบาท จำนวนหนึ่งมันจะเป็นงบไปสนับสนุนการผลิตครูใหม่ ตัวเลขที่ผมได้มานี่ไม่ได้ยกเมฆนะครับ ส่วนกลางผมคำนวณดูแล้วว่าจะมีผู้บริหารระดับกลาง ระดับสูง ประมาณ ๓,๐๐๐ ของกระทรวงใหม่ที่ยุบรวม เอา ๓ หน่วยงานมารวมกัน จะมีคณะกรรมการอยู่ประมาณ ๓๐๐ ครับ เพราะจะมีคณะกรรมการสภาการศึกษา จะมีคณะกรรมการพื้นฐาน จะมีคณะกรรมการอุดมศึกษา จะมีคณะกรรมการอาชีวศึกษา จะมีคณะกรรมการ ก.ค. จะมีคณะกรรมการสภาครูอะไรต่าง ๆ นี่ เขตพื้นที่ ๑๗๕ เขตครับ ผมใช้ผู้บริหารเขตละ ๒๐ คนนะครับตั้งแต่ระดับกลางถึงระดับสูง รวมแล้ว ๓,๕๐๐ คนครับ คณะกรรมการก็ไม่เอามากแล้วครับ เอาเขตละ ๒๐ คนก็ ๓,๕๐๐ อีกครับ สถานศึกษา ๔๐,๐๐๐ คูณด้วยผู้บริหาร ๓ คน คือ ครูใหญ่กับรอง เราเรียกใหม่แล้วนะครับ ผู้อำนวยการกับรองผู้อำนวยการแต่ที่มากนี่ครับ คณะกรรมการสถานศึกษา ๔๐,๐๐๐ โรง คือ ๖๐๐,๐๐๐ ถามว่าเข้าโครงสร้างใหม่โดยไม่มีการอบรมทำความเข้าใจคนเหล่านี้แล้วเขาบริหารได้หรือครับ แล้วท่านก็ทำตอนนี้ไม่ได้ เพราะท่านแบ่งส่วนงานในระดับโรงเรียน ระดับเขตพื้นที่ ระดับกระทรวง ถ้าจะเสร็จก็เสร็จหมาด ๆ ละครับ กว่าจะลงตัวนี่ครับ แล้วสำคัญที่สุดคู่มือทั้งหลายที่ท่านจะต้องพัฒนาขึ้นเพื่อให้เป็นคู่มือของคณะกรรมการ คู่มือของผู้บริหาร ถ้าเสร็จได้ในระยะเดือน ๒ เดือนนี่ก็เก่งแล้วมันเป็นคู่มือก็คือคู่มือครับ ถ้าไม่มีการฝึกอบรม ไม่มีการนำไปใช้ ตรงนี้เรื่องใหญ่นะครับ แล้วผมลองคำนวณอย่างถูกที่สุดว่า ถ้าจะอบรมคนเหล่านี้ในปี ๒๕๔๗ ให้หมด แล้วถ้าไม่หมด คำว่า ปฏิรูป คือการเปลี่ยนแปลงใหญ่นะครับ ทั้งระบบครบกระบวนการ และจะต้องเป็นการเปลี่ยนแปลงที่อยู่ภายใต้เงื่อนเวลาด้วยนะครับ เงื่อนเวลานี้เราไม่เคยทำได้นะครับ เราช้ามาตลอด บัดนี้กฎหมายมีสภาพบังคับแล้ว ท่านช้าไม่ได้แล้ว ถ้าคิดหัวละ ๒,๐๐๐ บาท ค่าใช้จ่ายเฉพาะส่วนนี้มันก็ ๒,๐๐๐ ล้านบาทแล้วครับ แล้วท่านมีอยู่ ๒๐๐ - ๓๐๐ ล้านบาท ท่านจะปฏิรูปได้หรือ อันนี้ผมช่วยท่านนะครับ เพื่อให้เห็นว่าถ้าจะแปรญัตติเหมือนปีที่แล้ว ซึ่งขาดไป ๑๐,๕๐๐ ล้านบาท ปีนี้ก็ขาดน้อง ๆ นั้นนะครับ ก็จะได้เตรียมแปรญัตติเสีย ในส่วนนี้ก็คือเป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการปรับโครงสร้าง ทีนี้มันไม่ใช่เท่านี้นะครับ พ.ร.บ.

การศึกษาแห่งชาติยังได้กำหนดด้วย ว่าเรื่องของการพัฒนาครู ส่งเสริมครูนี่สำคัญเหลือเกิน ท่านนายก ท่านเน้นถูกต้องครับ อยากให้ครูมีวิญญาณครู อยากให้ครูมีจรรยาวิชาชีพ อยากให้ครูอุทิศตัว แต่สิ่งที่จะช่วยให้วิญญาณอยู่กับเนื้อกับตัวนี่ครับเราไม่ค่อยได้ทำให้ครู แล้วมิหนำซ้ำสิ่งที่เคยทำให้เขาก็ไม่ทำให้เสียด้วย แล้วเดี๋ยวผมจะชี้ ----------

- ๑๔๐/๑

คือกำหนดให้มีกองทุนพัฒนานั่นกองทุนหนึ่ง และกองทุนส่งเสริมครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาอีกกองทุนหนึ่งครับ ทั้ง ๒ กองทุนนี้ไม่เคยจัดสรรงบประมาณให้เลย และปี ๒๕๔๗ ก็ไม่ได้จัดแม้แต่บาทเดียว อันนี้ผิดกฎหมายด้วยนะครับ แต่ไม่สำคัญครับเรื่องผิดกฎหมาย ที่สำคัญก็คือว่าเมื่อไม่มีกองทุนแล้วก็ไม่ได้จัดงบอย่างเพียงพอ แล้วท่านต้องพัฒนาคนตั้ง ๖ - ๗ แสนคนเป็นไปได้หรือครับ พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติกำหนดไว้ในมาตรา ๕๕ ในสภาแห่งนี้เราได้อภิปรายกันมากตอนที่พิจารณาร่างระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาว่าจะแนบบัญชีเงินเดือนหรือไม่แนบ แล้วในที่สุดสภาเราก็บอกว่าไม่แนบ ตัดออกทั้ง ๆ ที่ผ่านกรรมาธิการวิสามัญมาแล้ว ไปถึงวุฒิสภาเขาก็ทำบัญชีแนบเข้ามาอีก ต้องตั้งกรรมาธิการร่วม ขณะนี้ก็อยู่ในขั้นกรรมาธิการร่วมพิจารณาร่วมกันอยู่ ผมเชื่อมั่นครับว่าเรื่องนี้คงจะต้องเป็นกฎหมายในสมัยประชุมที่จะเปิดนี้ เพราะมิฉะนั้นครูจะวังเวงนะครับ เพราะบทบาทเปลี่ยน ฐานะเปลี่ยน อะไรเปลี่ยนหมด สิ่งที่ไม่ไปด้วยก็คือเรื่องระบบค่าตอบแทน จริง ๆ ไม่ว่าท่านจะใช้บัญชีไหนก็มีการคำนวณตัวเลขไว้แล้วว่า เมื่อ พ.ร.บ. ที่มีบัญชีเงินเดือนมีผลบังคับใช้จะต้องมีงบประมาณเพิ่มเพื่อเป็นค่าวิทยฐานะ นี่อย่าไปพูดว่าเพิ่มเงินเดือนนะครับ ไม่ใช่ เพราะเป็นการทำบัญชีเงินเดือนตามระบบวิทยฐานะของวิชาชีพชั้นสูง แต่แน่นอนมันมีบางส่วนที่ต้องจ่ายค่าวิทยฐานะเพิ่มขึ้น เงินเดือนไม่ได้เพิ่ม ก็เพิ่มไปตามปกติของรายปี ก็เลือกเอาสิครับ มีตั้งแต่บัญชีที่บอกว่าสัก ๕๐๐ ล้านบาทก็พอ บัญชีที่ ๑,๐๐๐ ล้านบาทก็พอ บัญชีของวุฒิสัก ๖,๐๐๐ - ๗,๐๐๐ ล้านบาทก็พอ แต่ท่านไม่ได้ตั้งเงินไว้รองรับแม้แต่บาทเดียว ไม่มีเลยนะครับ งบประมาณที่จะรองรับเรื่องเงินที่ต้องเพิ่มขึ้นตามบัญชีเงินเดือน ท่านก็ตอบผมอีกไม่เป็นไรหรอก เรื่องนี้ไปเอางบกลางเขาได้ แต่ตอนที่เขาทำปฏิรูประบบราชการเขาไม่ได้ทำอย่างนั้นนะครับ เพราะเขาตั้งงบกลางไว้ให้เลย แล้วก็สามารถเอาไปใช้ตรงได้เลย ส่วนที่สาหัสสากรรจ์ก็คือเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาครับ เพราะความตกต่ำของคุณภาพการศึกษาไทยใครประเมินก็บ่วย แล้วเราก็บอกว่าถ้าจะให้การศึกษาไทยเป็นปัจจัยสำคัญสูงสุดต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศก็จะต้องแก้ปัญหาเรื่องคุณภาพการศึกษาให้ได้ มาตรา ๔๓ ก็เขียนเรื่องคุณภาพ พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติไปไกลเลยบอกว่าต้องมีระบบประกันคุณภาพทั้งภายในและภายนอก ภายในทำเองกลัวว่าจะเกาหลังตัวเองไม่ถูกที่คันก็อุตส่าห์ให้มี สมศ. คือสำนักงานมาตรฐานและประเมินผลการศึกษาขึ้นเป็นองค์การมหาชนตั้งมาเกือบ ๒ ปีแล้วให้ทำ

หน้าที่ประเมินภายนอก โดยถือว่ามาตรการประกันคุณภาพจะเป็นเรื่องสำคัญมาก เพราะถ้าเราไม่ประเมินและชี้ให้ชัดเสียก่อนว่าคุณภาพสถานศึกษาเราอยู่ตรงไหน เราพัฒนาต่อไม่ได้หรอกครับ แล้วก็มาเถียงกันว่าดีแล้ว ๆ จนกระทั่งบ่วยแล้ว เมื่อเราให้ความสำคัญถึงขนาดนั้นนะครับ พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติกำหนดไว้เลยว่าการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษาทุกแห่ง ทุกระดับด้วยนะครับ อย่างน้อยต้อง ๑ ครั้งในทุก ๕ ปีนับตั้งแต่มีการประเมินครั้งสุดท้าย แต่อันนี้รอบแรกครับ กฎหมายก็รอบคอบรู้ว่าโรงเรียนมันเยอะ การพัฒนาระบบต้องใช้เวลาก็บอกว่า ภายใน ๖ ปีนับแต่วันที่ พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติใช้บังคับให้มีการประเมินคุณภาพครั้งแรกของสถานศึกษาทุกแห่ง ----------

ก็หมายความว่า ๔๐,๐๐๐ โรง ทั้งมหาวิทยาลัยรัฐและเอกชน ทั้งการศึกษาพื้นฐานรัฐ เอกชน ทั้งประถม หมดเลย รวมกัน ๔๐,๐๐๐ โรงครับ จะต้องได้รับการประเมินภายนอกจาก สมศ. ภายใน ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๘ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๘ ก็คือเหลืองบประมาณอีก ๒ ปี คืองบประมาณปี ๒๕๔๗ กับงบประมาณปี ๒๕๔๘ โอกาสที่ สมศ. จะได้รับงบประมาณสนับสนุนเพื่อประเมินภายนอกให้ครบ ๔๐,๐๐๐ โรงนี่ เหลืออีก ๒ ปีงบประมาณเท่านั้น หน่วยงานที่รับผิดชอบประเมินภายนอกคือ สมศ. นี่เป็นองค์การมหาชนในสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี ผมก็ไม่ทราบว่าจะโยกมาให้กำกับกระทรวงศึกษาธิการหรือเปล่า ใจผมน่ะอยากให้มากระทรวง แต่ว่าตอนนี้เขารีบตั้งขึ้นมาก่อน เขาก็เลยอยู่ในกำกับของสำนักนายก งบประมาณการศึกษาเพื่อเพิ่มศักยภาพในส่วนนี้ ในส่วนของการประกันคุณภาพ ผมมีรายละเอียดอย่างนี้ จำนวนสถานศึกษาทุกระดับ คือ พื้นฐาน อาชีวะและอุดมศึกษาที่ สมศ. จะต้องประเมินตามที่กฎหมายกำหนดภายในปี ๒๕๔๘ นี่มีทั้งหมด ๔๐,๐๐๐ แห่งครับ ประเมินไปแล้วในปี ๒๕๔๕ และ ๒๕๔๖ ๒ ปี ที่ตั้ง สมศ. มา ประเมินไปได้ ๙,๒๐๐ แห่ง อาจจะบอกเอ๊ะก็ ๒ ปีทำได้เพียง ๙,๒๐๐ แห่ง เขาเสียเวลาในปีแรกไปปีกว่านะครับ กว่าจะพัฒนาระบบการประเมิน ทดลองใช้ กว่าจะคัดผู้ประเมิน กว่าจะทดสอบระบบว่ามันใช้ได้ การประเมินจริง ๆ ก็เพิ่งทำไปได้ปีเดียว เขาก็ทำได้ ๙,๒๐๐ แห่ง เหลือที่จะต้องประเมินในปี ๒๕๔๗ ตามแผนของเขา ๒๐,๖๕๐ แห่ง และเขาจะต้องทำให้ได้ แล้วก็เหลือไปปี ๒๕๔๘ ซึ่งเป็นปีงบประมาณสุดท้ายที่เขาจะต้องทำให้เสร็จอีก ๑๐,๑๕๐ แห่ง จึงจะทำได้ตามที่กฎหมายกำหนด ทำไม่ได้นี่ผมอาจจะต้องขอถอดถอนผู้อำนวยการ สมศ. หรือว่าผู้กำกับผู้อำนวยการ สมศ. อีกครับ ทีนี้การจัดงบประมาณทำอย่างไร การจัดงบประมาณปี ๒๕๔๗ นี่ให้เขา ๓๐๐ ล้านบาทครับ น้อยกว่าปี ๒๕๔๖ นะครับ ปี ๒๕๔๖ เขาได้รับ ๓๕๐ ล้านบาทครับ ทั้ง ๆ ที่ปี ๒๕๔๗ เขามีสถานศึกษาที่จะต้องประเมินมากกว่าปี ๒๕๔๖ แล้วในวงเงิน ๓๐๐ ล้านบาท รวมทั้งงบบริหารสำนักงานอยู่ในนี้เสร็จนะครับ เขาจะประเมินสถานศึกษาได้เพียง ๕,๘๐๐ แห่ง ซึ่งก็จะต่ำกว่าเป้าหมายถึง ๑๔,๘๕๐ แห่ง ซึ่งถ้าจะทบไปประเมินในปี ๒๕๔๘ ก็จะมีจำนวนถึง ๒๕,๐๐๐ แห่งในปี ๒๕๔๘ ซึ่งไม่มีทางทำได้ครับ เพราะฉะนั้นจะเลื่อนไปทบให้ทำใน ๒๕๔๘ ก็ทำไม่ได้ สมศ. ก็ขอตั้งงบเท่าไรครับ เขาขอตั้งงบ ๑,๐๑๓ ล้านบาท จัดให้เขา ๓๐๐ ล้านบาทครับ มันขาดไปถึง ๘๐๐ ล้านครับ ผมก็ถาม สมศ.

ด้วยความตกใจ เพราะผมถือว่าเครื่องมือตรงนี้สำคัญมากเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพ เขาบอกว่าอย่างน้อยนี่ต้องอีก ๕๐๐ ล้านบาท เพื่อว่าถ้าจะเหลือ คือทำได้ไม่หมด ๒๐,๖๕๐ แห่ง ก็ให้มันเหลือสัก ๔๐๐ - ๕๐๐ แห่ง ยกไปปีต่อไป ----------

- ๑๔๒/๑

แต่ถ้ายกไปทั้งหมดตั้ง ๑๐,๐๐๐ กว่าแห่งและไปทบกันแล้วเป็น ๒๕,๐๐๐ แห่ง ทำไม่ได้ ต่อให้เอาเงินไปกองไว้ในปี ๒๕๔๘ ก็ทำไม่ได้ เพราะฉะนั้นเรื่องนี้มีสภาพบังคับตามกฎหมายครับ แล้วก็มีความสำคัญในเรื่องการปฏิรูป เพราะหัวใจของการปฏิรูปการศึกษาคือการปฏิรูปการเรียนรู้ครับ แล้วปฏิรูปการเรียนรู้ไปทำไม ปฏิรูปการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพคนไทย แล้วเมื่อมาตรการที่จะดูแลเรื่องคุณภาพไม่ได้รับการสนับสนุนทำได้หรือครับปฏิรูป หัวใจก็จะกลายเป็นไม่ครบ ๔ ห้องนะครับ แต่สิ่งที่ผมสนใจอีกเรื่องหนึ่งแล้วก็ถือว่าเป็นเรื่องสำคัญมาก แล้วชอบใจมากด้วยที่รัฐบาลนี้มียุทธศาสตร์เรื่องการเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน แล้วก็ถือว่าการศึกษานี่เป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่งของการเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน การศึกษาทุกระดับมีความสำคัญต่อการเพิ่มศักยภาพของคน แต่ระดับที่มีความสัมพันธ์โดยตรงมากที่สุดก็คืออาชีวศึกษาและอุดมศึกษา เพราะในระดับนี้เป็นระดับผลิตและพัฒนากำลังคนเข้าไปสู่ตลาดแรงงาน เข้าไปเป็นกำลังในการพัฒนางาน งบประมาณปี ๒๕๔๗ มันไม่ไปในยุทธศาสตร์ เพราะทั้ง ๒ ระดับได้รับงบประมาณลดลงครับ เมื่อเทียบกับปี ๒๕๔๖ อาชีวศึกษาท่านประธานครับ ปี ๒๕๔๖ ได้รับอยู่ ๙,๑๑๓ ล้านบาท ปี ๒๕๔๗ เหลือ ๘,๗๗๘ ล้านบาท ลดลง ๓๓๕ ล้านบาท ลดลงไป ๔ เปอร์เซ็นต์ ผมก็ตามไปดู ว่ามันลดเพราะว่างบก่อสร้างลด หรือว่าลดเพราเหตุอื่น เราทราบดีครับ โรงเรียนอาชีวะไม่ว่าจะเรียกชื่อวิทยาลัยการอาชีพและอะไรทั้งหลาย สิ่งที่ขาดแคลนมากก็คืออุปกรณ์เครื่องมือ ซึ่งอาชีวะต้องใช้เพื่อฝึกและเสริมทักษะให้แก่นักศึกษา แต่ปรากฏว่าไม่ได้รับงบสนับสนุนแล้วเราจะผลิตกำลังคนตามที่ดอกเตอร์ไตรรงค์พูดเมื่อเข้าไปสู้กับเขาได้อย่างไร เพราะบางทีจบอาชีวะก็ไม่มีทักษะก็เหมือนกับคนจบ ม. ๖ หรือบางทีท่านไตรรงค์บอกว่าเหมือนกับจบ ป. ๔ ด้วยซ้ำ วงการธุรกิจเขาทราบดีว่าเขาพัฒนาลำบากเพราะกำลังคนด้านอาชีวะซึ่งเป็นกำลังหลัก คุณภาพยังไม่ได้ทักษะยังไม่พอ จะใช้ระบบโรงเรียน โรงงานโดยไปพึ่งฝึกกับทางด้านโรงงานก็เป็นส่วนหนึ่ง แต่มันต้องมีเองด้วย อุดมศึกษานะครับ นี่ผมเอาตัวเลขมาจากสมุดงบประมาณจริง ๆ ไม่ได้โคท (Quote) ตัวเลขตามรายกระทรวงเพราะเห็นว่าอยากจะให้วิเคราะห์เชิงแผนงาน อุดมศึกษาเดิมนั้น ๓๑,๖๓๙.๒ ล้านบาท ปี ๒๕๔๖ นะครับ ปี ๒๕๔๗ ได้รับ ๒๙,๒๕๒.๓ ล้านบาท ลดลง ๒,๐๐๐ กว่าล้านบาท หรือประมาณ ๘ เปอร์เซ็นต์ ก็ดูอีกแหละว่ามันลดลงเป็นงบก่อสร้าง งบลงทุน เช่น ครุภัณฑ์หรืออย่างไร ไม่ใช่ครับ และเดี๋ยวจะชี้ให้เห็น ทั้ง ๒ ระดับ

นี่นักศึกษาเพิ่มและจะมีแต่เพิ่มขึ้น เพราะการศึกษาภาคบังคับส่งผล เพราะการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ไม่เก็บค่าใช้จ่ายส่งผลได้ตามจุดมุ่งหมายว่าเราจะยกระดับการศึกษาของประชาชน เราต้องการให้การศึกษานั้นเป็นการศึกษาสำหรับทุกคน ก็แน่นอนถ้าขยายประถม ขยายมัธยมมันก็ต้องไปขยายอุดมศึกษาด้วย ต้องมีการปฏิรูปเรื่องคุณภาพ เพราะเขาประเมินมหาวิทยาลัยไทยจาก ๔๙ ประเทศ เพื่อนก็อยู่อันดับที่ ๔๗ เพื่อนผมเอง เพราะผมเป็นคนวงการมหาวิทยาลัยอยู่ด้วย แล้วการศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยก็ต้องมีเครื่องมือ ต้องมีเทคโนโลยีรองรับการจัดการศึกษา แล้วอย่างนี้จะเสริมสร้างศักยภาพคนไทยเพื่อให้แข่งขันได้ ได้อย่างไร ในเมื่อผลประเมินเปรียบเทียบเราก็อยู่ที่ ๔๔ จาก ๔๙ ในภาพรวม ----------

แล้วถ้าเราจัดงบประมาณกันแบบนี้มันเพิ่มขีดความสามารถไม่ได้หรอกครับ เราคงไม่อยากจะปฏิรูปการศึกษาในเชิงปริมาณนะครับ เพราะปัญหาหลักของเราที่ทำให้เราต้องปฏิรูปไม่ใช่เชิงปริมาณอย่างเดียว สำคัญมากกว่านั้นก็คือเชิงคุณภาพ แต่นี้ตัวอย่างที่ขอนำมาตัวอย่างเดียวครับประกอบว่าทำไมไปสอบสวนทวนข้อมูลกันแล้วนี่การปรับลดของสถาบันอุดมศึกษานี่จริง ๆ ไม่ใช่ไปปรับลดงบก่อสร้าง งบครุภัณฑ์หรอกครับ ตัวอย่างแล้วก็น่าห่วงเลยก็คือสถาบันราชภัฏ ๔๑ แห่งนี่กำลังยกฐานะเป็นมหาวิทยาลัยหมดเลยนะครับ งบประมาณทั้งหมดลดลงจากปี ๒๕๔๖ ๔.๐๙ เปอร์เซ็นต์ ถ้าลดเพราะงบก่อสร้างไม่ติดใจ แต่ปรากฏว่างบดำเนินการราชภัฏ ๔๑ แห่งเคยได้รับปี ๒๕๔๖ ๗๓๖ ล้านบาท ปีนี้เหลือ ๓๙๖ ล้านบาทครับ ลดลงถึง ๓๓๙ ล้านบาท หรือ ๕๗.๕ เปอร์เซ็นต์ครับ ทั้ง ๆ ที่มีนักศึกษาเพิ่ม แล้วราชภัฏก็ต้องการพัฒนาคุณภาพเป็นอย่างมาก งบดำเนินการลดนี่อันตรายนะครับ เพราะมันจะมีผลกระทบต่อค่าใช้จ่ายที่ไปถึงตัวเด็ก ผมก็ไปแอบถามว่าทำไมลด ผมไม่ได้ถามสำนักงบประมาณนะครับ ไปถามราชภัฏ เขาบอกอาจารย์รู้ไหมเขาจะบีบให้ราชภัฏเอาเงินรายได้ของราชภัฏเองมาใช้ วิธีบีบวิธีเดียวก็คือไปลดงบดำเนินการจะได้ดึงเอาเงินออกมาใช้ ผมก็ว่าจริง ๆ มหาวิทยาลัยก็โดนมาตรการนี้ แล้วเขาก็ได้มีการระบุไว้ชัดในสมุดงบประมาณว่าเรื่องใดเขาใช้เงินของเขาเองเท่าไร เขาใช้เงินงบประมาณเท่าไร โดยหลักการนี้ผมไม่ได้เห็นอะไรผิดนะครับ แต่ผมรู้สึกว่าการลดฮวบฮาบถึง ๕๗.๕ เปอร์เซ็นต์ในงบดำเนินการนี้ผิดปกติ ตอนนี้ขอกลับมาในเรื่องที่ ๒ ที่ตรวจสอบ คือตรวจสอบเรื่องแรกว่างบปฏิรูปมันจะช่วยปฏิรูปได้ไหม ทีนี้งบสนับสนุนการแก้ปัญหาสำคัญด้านการศึกษา ผมก็เลือกเอาครับปัญหาสำคัญด้านการศึกษานั้นเกี่ยวกับครู เกี่ยวกับนักเรียน เกี่ยวกับสถานศึกษา ผมไม่เอาหน่วยอื่นเลย แล้วก็เลือกเอาว่าเป็นงบประมาณที่เคยได้รับจัดสรรเป็นกองทุนหรือเงินทุนหมุนเวียนต่อเนื่องมา เพราะเป็นปัญหาที่ต้องแก้ต่อเนื่องระยะยาวจึงต้องใช้ระบบกองทุน ใช้ระบบจัดสรรเป็นปี ๆ ไม่ได้ แต่ปีงบประมาณ ๒๕๔๗ นี่ครับบางกองทุนก็จัดให้ไม่พอทั้ง ๆ ๒ ปีที่ผ่านมามันก็ไม่พอ บางกองทุนนี่ไม่จัดให้เลยครับ ทั้ง ๆ ที่จัดต่อเนื่องมาหลายปีแล้วยังไม่ถึงเป้าหมายก็ไม่จัดให้เลย พูดแค่นี้ก็ยังไม่รู้ว่ากองทุนอะไรใช่ไหมครับ เอาชัด ๆ กองทุนแรกคือกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา เริ่มไว้ตั้งแต่ปี ๒๕๓๙ จัดต่อเนื่องมา ๘ ปีนะครับ จัดงบไปแล้ว ๑๕๘,๓๕๐ ล้านบาท มีผู้กู้ไปแล้วประมาณ ๒ ล้าน ๕ แสนบาททั้ง ม.ปลาย และระดับปริญญาตรี ----------

ผมดูปัญหาตั้งแต่ปี ๒๕๔๖ แล้วก็ตั้งกระทู้สดที่ท่านรัฐมนตรีช่วยได้กรุณามาช่วยตอบว่า งบประมาณกองทุนที่รัฐบาลจัดปี ๒๕๔๖ มันลดลงจากเดิม ๑,๐๐๐ ล้านบาท เดิมเคยได้ ๒๘,๐๐๐ ล้านบาท ลดลงเหลือ ๒๗,๐๐๐ ล้านบาท ในขณะที่ผู้ต้องการกู้ยืมนี่เพิ่มขึ้น นั่นก็เป็นส่วนหนึ่ง อีกส่วนหนึ่งก็ไปตามดูว่าแล้วได้เงินมาแล้ว ๒๗,๐๐๐ ล้านบาท บวกกับเงินที่เขาใช้คืนมาอีก ๑,๐๐๐ กว่าล้านบาท เงินนี้ไปให้ใครกู้ ปรากฏว่า ๙๔ เปอร์เซ็นต์ จัดสรรให้ผู้กู้ยืมรายเก่า เพราะว่างบประมาณกับปีการศึกษามันกลับหัวกลับหางกันครับ งบประมาณเริ่ม ๑ ตุลาคม ก็เทอมสอง เด็กใหม่เข้ามานี่เข้าพฤษภาคมครับ ก็กลายเป็นปลายปีงบประมาณคือต้นปีการศึกษา ในที่สุดเมื่อเด็กเก่าเอาเงินไปหมดหรือเกือบจะหมด เด็กใหม่ที่เข้ามานี่มีความประสงค์จะกู้จากผลสำรวจ ๑๕๐,๐๐๐ รายครับ ปรากฏว่าใน ๑๕๐,๐๐๐ ราย ปีนี้เทอมที่เพิ่งเปิดไปนี่จะจัดให้ได้เพียง ๒๘,๐๐๐ ราย ในวงเงิน ๑,๗๐๐ ล้านบาท ๒ กองทุนนี่ละครับกองทุนทางทบวงกับกองทุนทางกระทรวงจะเหลือเงินแค่นี้ และถามว่าคิดเป็นกี่เปอร์เซ็นต์ของเด็ก ปรากฏว่าได้เพียง ๑๘ เปอร์เซ็นต์ของผู้ต้องการกู้รายใหม่ และถ้าจะให้พอต้องการเท่าไร ต้องการ ๗,๓๐๐ ล้านบาทนี่ปี ๒๕๔๖ ทีนี้พอมาดูปี ๒๕๔๗ ปี ๒๕๔๗ ประมาณการว่าจะมีผู้กู้ยืมรายเก่า ๗๒๑,๐๐๐ ราย อันนี้มาจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเขาส่งตัวเลขเองเลย และคาดว่าจะมีผู้กู้รายใหม่ ๑๕๐,๐๐๐ ราย จะต้องใช้เงิน ๓๐,๖๕๐ ล้านบาท แต่ได้รับจัดสรรมาเพียง ๒๗,๔๖๐ ล้านบาท ปีนี้ดีนะครับเพิ่มขึ้นจากปีที่แล้ว ๔๖๐ ล้านบาท แต่ ๔๖๐ ล้านบาทมันกลายเป็นงบบริหารสำนักงานไปประมาณ ๓๐๐ ล้านบาท ที่จริงมันก็ได้เท่าเดิมละครับ ถามว่าตัวเลขนี้เงินจะขาดไปเท่าไร ถ้าจะแปรญัตติละก็ต้องแปรญัตติอีก ๓,๑๙๐ ล้านบาท ท่านลองบวกดูเถอะครับ ท่านประธานที่ผมกล่าวตัวเลขขาด ๆ ไปนี่มันไม่ต่ำกว่าปีที่แล้วหรอกครับที่ขาดไป ๑๕,๐๐๐ ล้านบาท ก็ไปแปรญัตติเอาครับ แต่ทีนี้เงินแก้ปัญหาที่เป็นกองทุนสำคัญและอันนี้ที่ผมบอกว่าอยากให้มีวิญญาณครู อยากให้ครูอุทิศตัว อยากให้ครูมีจรรยาบรรณ ผมเห็นด้วยทั้งหมด แต่ส่วนจะสนับสนุนให้วิญญาณอยู่กับเนื้อกับตัวนี่เราไม่ค่อยได้ทำให้ครู เคยทำเงินทุนหมุนเวียนเพื่อแก้ไขปัญหาหนี้สินของข้าราชการครู ซึ่งในปี ๒๕๓๙ ก.ค. ได้มีการสำรวจพบว่าข้าราชการครูในจำนวนประมาณ ๗ แสนคน ๕๐๗,๖๐๗ คน เป็นหนี้ แล้ววงเงินที่เป็นหนี้ ๘๑,๑๖๒ ล้านบาท แล้วหนี้ที่เป็นปัญหาอย่างยิ่งและจะต้องใช้คืนและดอกเบี้ยสูงนี่

ก็คือหนี้นอกระบบ แล้วตอนนั้นพบว่าครูเป็นหนี้นอกระบบประมาณ ๑๕,๐๐๐ ล้านบาท ก็เสนอรัฐบาลสมัยนั้นขอให้ตั้งกองทุนหมุนเวียนด้วยเงินงบประมาณ ๕๐๐ ล้านบาท และขอให้จัดต่อเนื่องไป ๑๐ ปี ก็จะมีทุนหมุนเวียน ๒,๕๐๐ ล้านบาท และก็คาดว่าจะเพียงพอให้ครูกู้ไปชำระหนี้โดยคิดอัตราดอกเบี้ยต่ำร้อยละ ๖ ผมก็ดูว่าแล้วจัดสรรอย่างไร ปี ๒๕๔๐ จัดให้ ๕๐๐ ล้านบาท ปี ๒๕๔๑ ๑๐๐ ล้านบาท และปีต่อ ๆ มา ๒๐๐ ล้านบาท รวมกันทั้งหมดถึงปี ๒๕๔๖ คือปีที่แล้วจัดให้ ๒๐๐ ล้านบาท จัดสรรไปแล้ว ๑,๒๐๐ ล้านบาท ยังได้เพียงครึ่งเดียวนะครับ เพราะเป้าหมายต้องการให้กองทุนโต ๒,๕๐๐ ล้านบาท จะช่วยครูได้ ปี ๒๕๔๗ ไม่จัดเลยสักบาทเดียว แล้ววิญญาณอยู่ที่ไหนครับ ในเมื่อเราเองก็ไม่มีวิญญาณที่จะช่วยครู ปัจจุบันนี้เงินทุนหมุนเวียนรวมเงินต้นและดอกเบี้ยประมาณ ๑,๕๐๐ ล้านบาท นี่ก็ได้ดอกเบี้ยจากครูมาด้วยนะครับ ----------

กู้ยืมนี่ให้รายละไม่เกิน ๒ แสน ดอกเบี้ยร้อยละ ๖ ต่อปี ผ่อน ๘ ปีครับ มาถึงมกราคม ปี ๒๕๔๖ ครูกู้ยืมชำระหนี้ไปแล้ว ๑๘,๕๑๖ ราย รวมเป็นเงินประมาณ ๑,๔๐๐ ล้านบาทก็ไม่เหลือ เหลืออีก ๑๐๐ ล้านบาทครับตอนนี้ แต่มาถึงเดือนนี้อาจจะหมดแล้ว เพราะฉะนั้นความต้องการเงินทุนหมุนเวียน ๒,๕๐๐ ล้านบาท จัดไปแล้วทบกันมาหลายปีได้เพียง ๑,๒๐๐ ล้านบาท แต่ไปได้ดอกเบี้ยมาจึงกลายเป็น ๑,๕๐๐ ล้านบาท ปี ๒๕๔๗ ผมก็ถามเขาว่าตั้งเท่าไร เขาบอกตั้ง ๕๐๐ ล้านบาทตามมติ ครม. เพราะมติ ครม. บอกให้ปีละ ๕๐๐ ล้านบาท เขาก็ตั้งปีละ ๕๐๐ ล้านบาท ได้ปีละ ๕๐๐ ล้านบาทอยู่ปีเดียวครับ นอกนั้นไม่เคยได้ ๕๐๐ ล้านบาท ปรากฏว่าไม่ได้สักบาทหนึ่งครับ เพราะฉะนั้นกองทุนเงินให้กู้ยืมนี่แหละที่ผมบอกว่าเป็นการแก้ปัญหาอย่างต่อเนื่องแล้วถ้าเราลงทุนไปนี่มันไม่สูญเลยครับ เพราะดอกเบี้ยก็ได้ เงินกองทุนก็โตขึ้น แล้วก็แก้ปัญหาให้ครูโดยที่ไม่ต้องไปขายประกัน โดยที่ไม่ต้องไปขายสินค้าขายตรง ไม่อยากเอ่ยชื่อยี่ห้อครับ มีอีก ๒ กองทุนครับ แล้วผมก็จะจบ กองทุนหมุนเวียนเพื่อพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน รัฐธรรมนูญบัญญัติว่าต้องส่งเสริมให้เอกชนร่วมจัด พ.ร.บ. การศึกษาชาติ เขียนชัดว่าต้องมีการส่งเสริมสนับสนุน ทบวงก็ดีนะครับจัดตั้งกองทุนโดยมติ ครม. เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๒ ตอนนั้นผมยังเป็นปลัดทบวงอยู่ครับ ขอเครดิตนิดหนึ่ง ในวงเงิน ๕๐๐ ล้านบาท แล้วต่อมาก็ขยายเป็น ๒,๐๐๐ ล้านบาท โดยรัฐบาลจะจัดให้เต็มวงเงินภายในปี ๒๕๔๘ ครับ นี่มติ ครม. นะครับ เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนกู้ยืมเป็นส่วนสมทบ ไม่ใช่กู้เต็มครับ เป็นส่วนสมทบในค่าก่อสร้างอาคารเรียน การจัดหาอุปกรณ์การศึกษาสำหรับเพิ่มคุณภาพและมาตรฐานและการขยายสาขาวิชาที่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน อัตราดอกเบี้ยร้อยละ ๔ ครับ งบประมาณที่จัดไปแล้วนี่ตั้งแต่ปี ๒๕๓๓ ถึงปี ๒๕๔๖ ครับ อันนี้กองทุนนี้ยาวมาก ๙๕๐ ล้านบาทครับที่จัดไปแล้ว ปีงบประมาณ ๒๕๔๗ เขาขอตั้ง ๑๐๐ ล้านบาทไม่ได้รับจัดสรรเลยครับ ทั้ง ๆ ที่มติ ครม. นี่ตั้งเป้าหมายไว้ ๒,๐๐๐ ล้านบาทนี่เดินทางมาตั้งแต่ปี ๒๕๓๓ ถึงปี ๒๕๔๖ ๑๓ ปี ได้ ๙๕๐ ล้านบาทครับ ถ้าเราเติมให้กองทุนนี้เต็มมันก็จะหมุนแล้วในที่สุดก็ไม่ต้องเติม แล้วดอกเบี้ยก็ได้ ก็อาจจะมีคนแย้งบอกก็ปีนี้จริง ๆ เงินในบัญชีก็ยังพอมีให้ยืมอยู่ ผมว่าไม่ใช่นะครับ กองทุนคือกองทุนการกู้ยืมอาจจะมีมากมีน้อย บางปีอาจจะเป็นการยืมมาก บางปีอาจจะยืมน้อย เอาอันนั้นมาเป็นข้ออ้างคงไม่ได้ อีกกองทุนหนึ่งครับ เป็นเงินทุนหมุนเวียนเพื่อพัฒนาอาจารย์สถาบัน

อุดมศึกษาเอกชน ก็ตั้งเมื่อปี ๒๕๔๐ ครับ วงเงิน ๒,๐๐๐ ล้านบาทเหมือนกัน เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนกู้ยืมให้อาจารย์ไปศึกษาต่อระดับปริญญาโทและปริญญาเอก สาขาขาดแคลนในต่างประเทศ อัตราดอกเบี้ยร้อยละ ๔ ครับ ไม่ฟรีครับ แต่เราถือว่าถ้าจะพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้มีคุณภาพได้มาตรฐานนี่ต้องพัฒนาที่อาจารย์ ก็จัดสรรงบไปครับ ตั้งแต่ปี ๒๕๔๑ ถึงปี ๒๕๔๖ ๓๕๐ ล้านบาท ถ้าจำไม่ผิดปีที่แล้วได้ไป ๕๐ ล้านบาท ปีนี้เขาขอตั้ง ๑๐๐ ล้านบาทครับ เพราะมันยังห่างเป้าหมายที่กำหนดไว้ ๒,๐๐๐ ล้านบาทนี่ไม่ได้เลยสักบาทหนึ่งครับ มีสถาบันที่กู้ยืมไปแล้วขณะนี้ไปเรียนปริญญาเอกอยู่ต่างประเทศ ๑๐๐ คนแล้วนะครับ แล้วก็จะกู้ยืมเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ อันนี้ก็ไม่ได้จัดให้ครับ แล้วเราจะมาอ้างว่าเราสนับสนุนสถาบันเอกชนเพราะสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนี่เราไม่ได้ให้ความช่วยเหลือการเงินแม้แต่บาทเดียวนะครับ เราถือว่าสนับสนุนในรูปให้กู้ยืมก็เป็นความช่วยเหลือของรัฐแล้วโดยไม่ต้องไปให้เงินเขา แล้วเราก็ได้คืน ----------

สผ ๑/๒๕๔๖ (ว.)　　พัชรี ๑๔๖/๑

ท้ายที่สุดนี้ครับปีที่แล้วอภิปรายงบประมาณผมจำไม่ผิด มันมีงบที่ทำนองเดียวกับปีนี้ แต่ปีที่แล้วมากกว่าปีนี้ ที่ตั้งยอดรวมไว้ตรงกลางแล้วไม่ระบุรายละเอียดครับ แล้วพวกเราก็ไม่รู้จะไปใช้จ่ายอะไร แล้วเห็นจะเป็นเพราะปีที่แล้วมันเป็นปีแรกที่เจองบประมาณแบบนี้ ก็เลยมีเพื่อนสมาชิกอภิปรายว่าเป็นงบประมาณผี ๔ ตัว ปีที่แล้วผมเป็นกรรมาธิการงบประมาณด้วยก็เข้าไปดูมันจริงหรือที่ไปเรียกว่าผี ๔ ตัว ก็ไปซักไซ้ไล่เลียงว่าแต่ละตัว ๆ เงินเป็นหมื่น ๆ ล้านเอาไปใช้จ่ายอะไร ผมไปรับผิดชอบอยู่ตัวหนึ่งตัวน้อย ๆ ครับ ตัวนั้นคืองบปรับโครงสร้างของการปฏิรูประบบราชการ ๑,๕๐๐ ล้านบาท ก็เข้าไปเป็นอนุกรรมาธิการดูว่า ๑,๕๐๐ ล้านบาทนี่ใช้อะไร แล้วในที่สุดเราก็ผ่านให้ทั้ง ๑,๕๐๐ ล้านบาทนะครับ เขาก็อธิบายว่าปฏิรูประบบราชการมันจะเกิดกระทรวงใหม่ขึ้นมา ๖ กระทรวง แล้วใน ๖ กระทรวงจะต้องมีงบประมาณรองรับเป็นพิเศษเพื่อเอาไปจัดให้กระทรวงใหม่เข้าโครงสร้าง แล้วผมก็ซักรายละเอียดว่าเอาไปจ่ายอะไรกันบ้าง ก็จำได้แม่นเลยครับว่ามันจะไปเกี่ยวกับรัฐมนตรี ๖ คน อาจจะมากกว่า ๖ ถ้ามีรัฐมนตรีช่วย อาจจะไปเกี่ยวกับปลัดกระทรวง ๖ คน อาจจะไปเกี่ยวกับรองปลัด ๑๒ คน กระทรวงละ ๒ จะต้องไปเกี่ยวกับอธิบดีอีก ๓๐ กว่ากรมของ ๖ กระทรวง แล้วก็รองอธิบดีอีก ๖๐ กว่าคน กรมละ ๒ รวมแล้วคนประมาณ ๑๐๐ คน แล้วถามว่าเอาไปทำอะไร เพราะคน ๑๐๐ คนโดยประมาณ หน่วยงานระดับกรมประมาณ ๔๐ หน่วยใช้เงิน ๑,๕๐๐ ล้านบาท ปรับเข้าโครงสร้างครับ คำอธิบายที่ให้กระผมนี่มีอยู่ในรายการหนึ่งจำได้แม่นแล้วผมก็ซักเองด้วย เขาบอกว่านี่นะอาจารย์ถ้ามีห้องก็ต้องปูพรม ต้องติดแอร์ โต๊ะต้องตัวใหญ่ ต้องมีเลขานั่งหน้าห้อง ผมบอกอันนี้ให้ เพราะมันเป็นไปตามมาตรฐาน ต้องมีรถตำแหน่งครับ ผมก็ถามว่ารถตำแหน่งเอารถเก่ามาใช้ก่อนไม่ได้หรือ ไม่ได้ถ้าอาจารย์เป็นรัฐมนตรีอาจารย์ก็ต้องการรถใหม่ เผอิญผมไม่มีโอกาสได้เป็นรัฐมนตรีก็เลยพูดไม่ออกว่าต้องการรถใหม่หรือเก่า ก็ โอ.เค. ครับ ก็คำนวณว่ามันต้องมีรถยนตร์ตำแหน่งกี่คัน คำนวณว่าคันหนึ่งมาตรฐานงบประมาณให้กี่บาท ผมไม่ได้ติดใจเลยครับเพราะประสบการณ์ผมตอนที่เขาไปโอนผมมาจากจุฬามาเป็นรองปลัดเขาก็ต้องทำอย่างเดียวกันละครับ กว่าผมจะมาสำนักงานได้ เขาบอกอาจารย์รอสักเดือนหนึ่งเขาต้องปรับปรุงสำนักงาน เขาต้องจัดองคาพยพทั้งหมด อัฐบริขารให้ ทั้ง ๆ ที่ผมเป็นอาจารย์อยู่จุฬาผมก็นั่งโต๊ะตัวเดียว ตัวคนเดียวด้วย เพราะฉะนั้นเข้าใจแล้วก็ยอมรับว่ามันไม่ใช่ผีแล้วละ เพราะเขาสามารถอธิบายรายละเอียดจะไปใช้จ่ายได้ เอ๊ะ พอมาปีนี้ครับ

สผ ๑/๒๕๔๖ (วิ.) พัชรี ๑๔๖/๒

เผอิญผมดูกระทรวงทางด้านสังคมผมไม่อาจเอื้อมไปดูกลุ่มอื่นเขา ไม่รู้จะเหมือนกันหรือเปล่า ก็ปรากฏว่าปี ๒๕๔๗ มี ๓ กระทรวงทางสังคมครับ ท่องเที่ยวและกีฬา วัฒนธรรม กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ตั้งงบประมาณซื้อรถประจำตำแหน่งรัฐมนตรี ปลัดกระทรวง รองปลัดกระทรวง เลขานุการรัฐมนตรี อธิบดี ทั้งหลาย แจงให้ฟังก็ได้ครับ มากที่สุดคือกระทรวงวัฒนธรรมครับ มีของรัฐมนตรีของคณะแล้วยังไปมีของอธิบดีอีก รวมกันแล้วสักประมาณ ๑๔ - ๑๕ ล้านบาทนะครับ กระทรวงท่องเที่ยวก็สัก ๑๑ ล้านบาท กระทรวงพัฒนาสังคมนี่ก็รวมรถโดยสารไปอีก ๓๓ คันก็เข้าไป ๓๐ กว่าล้านบาท ๕๑ - ๕๒ ล้านบาท รวมแล้ว ๗๐ กว่าล้านบาท ----------

ผมไม่ติดใจอีกเหมือนกันครับ เพราะสิ่งเหล่านี้มันมีมาตรฐานครับที่มีได้ ก็ต้องถามแล้วงบที่เขาเรียกว่างบผีตัวหนึ่ง ๑,๕๐๐ ล้านบาท แล้วผมไปตรวจสอบแล้วว่าจะไปซื้อรถทั้งหลายเหล่านี้เอาไปไหนครับ ไปใช้อะไรครับ แล้วทำไมมาตั้งซ้อนปีนี้อีก อันนี้กระทรวงศึกษาธิการคงไม่ต้องตอบหรอกครับ เพราะไม่เกี่ยวกับกระทรวงศึกษาธิการ แต่มันเป็นเรื่องที่เมื่อเราทำหน้าที่ตรวจสอบและเราเข้าไปร่วมเราก็เห็นด้วยมาแล้วนะครับ เสียใจที่มาเจออย่างนี้อีก เพราะฉะนั้นอันนี้ผมคิดว่าใครเป็นกรรมาธิการขอให้ไปดูด้วย ไปเรียก ๑,๕๐๐ ล้านบาทซึ่งมีรายละเอียดเดิมมาดูครับมันซ้อนกันจริงหรือเปล่า ผมขอสรุปอย่างนี้นะครับว่าการจัดสรรงบประมาณปี ๒๕๔๗ เท่าที่วิเคราะห์มันจะไม่ช่วยให้นโยบายการปฏิรูปการศึกษาของรัฐบาลบรรลุเป้าหมายแน่นอน ถ้าไม่มีการแปรญัตติเพิ่มให้ได้ จะไม่ช่วยแก้ปัญหาสำคัญที่นักเรียน นักศึกษา ผู้ปกครอง ครู คณาจารย์ สถานศึกษาเขาเผชิญอยู่ให้บรรเทาเบาบางลง แล้วในที่สุดการศึกษาไทยก็จะไม่ช่วยให้ประเทศไทยพึ่งตนเองได้ พัฒนาได้ แข่งขันได้ตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญและ พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ ถ้าไม่ดูแลแก้ไขให้ดีนะครับผมก็เสียใจที่จะต้องเรียนว่าผมอาจจะรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่ได้ครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ครับ ขอสลับพรรคชาติไทย ๑ ท่านนะครับ แล้วจากนั้นผมจะเชิญพรรคประชาธิปัตย์ยาวเลยนะครับ เชิญท่านวราวุธครับ

นายวราวุธ ศิลปอาชา (สุพรรณบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ ผม วราวุธ ศิลปอาชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคชาติไทย จังหวัดสุพรรณบุรีครับ ก่อนที่ผมจะเริ่มอภิปรายขออนุญาตท่านประธานใช้อุปกรณ์ในการที่จะช่วยการอภิปรายของผมในวันนี้นะครับ ขอทางเจ้าหน้าที่ขึ้นจอข้างบนด้วยนะครับ จอข้างหลังท่านประธานนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ใช้เพาเวอร์ พอยท์ (Power point) นะครับ

นายวราวุธ ศิลปอาชา (สุพรรณบุรี) : ใช้เพาเวอร์ พอยท์ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : เชิญเจ้าหน้าที่ครับ

นายวราวุธ ศิลปอาชา (สุพรรณบุรี) : ในส่วนของวันนี้นะครับขออนุญาต

ท่านประธานกล่าวสักเล็กน้อยนะครับเกี่ยวกับกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร หรือที่เรียกว่า กระทรวงไอซีที (ICT) ก่อนที่จะพูดนั้นต้องขออนุญาตชื่นชมกับทางรัฐบาลชุดนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีที่ได้ให้ความสำคัญกับเทคโนโลยีสารสนเทศกับประเทศไทยนะครับ ไม่ว่าจะเป็นโครงการคอมพิวเตอร์เอื้ออาทรที่ให้ประชาชนทุกหมู่เหล่าทุกระดับชั้นได้มีโอกาสเข้าถึงเทคโนโลยีทั้งหลายนะครับ โครงการที่จะทำ อี-ไทยแลนด์ (e-Thailand) ไม่ว่าจะอี-เอดดูเคชั่น (e-Education) อีทั้งหลายเพื่อที่จะทำเอาประเทศไทยนั้นเข้าไปอยู่ถึงส่วนหนึ่งของอี-อาเซียน (e-Asian) หรือแม้แต่ล่าสุดนะครับโครงการสำนักงานปฏิบัติการของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีหรือที่เรียกว่า พีม็อค (PMOC) ไพรมินิสเตอร์ โอเปอเรชั่นเซ็นเตอร์ (prime-minister operation center) หรือว่าระดับกระทรวงนะครับ ม็อค (MOC) ในส่วนของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารปี ๒๕๔๗ นั้นได้รับงบประมาณทั้งหมด ๒,๒๑๒,๒๘๔,๖๐๐ บาท ซึ่งถ้าเทียบกับปีที่แล้วนั้นได้เพิ่มขึ้น ๒.๑ เปอร์เซ็นต์ ถ้าหากเทียบกันแล้วพูดถึงความสำคัญของกระทรวงนี้และบทบาทของกระทรวงในการที่จะนำไปพัฒนารากฐานไอที (IT) ของประเทศนั้นต้องขอเรียนตรง ๆ นะครับว่ายังค่อนข้างน้อยอยู่พอสมควร ในส่วนของบทบาทของกระทรวงเอ็มไอซีทีนั้นตามพันธกิจแล้วก็วิสัยทัศน์ของกระทรวงนั้น ผมขออนุญาตให้ข้อแนะนำคำเสริมเป็นข้อสังเกตอีกสักเล็กน้อยดังนี้นะครับ ว่าหน้าที่ของกระทรวงเอ็มไอซีทีนั้นเป็นหน้าที่ที่จะวางแผนและส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของประเทศให้ทุก ๆ คนนั้นมีโครงการที่จะนำเอาเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาใช้ แต่สิ่งที่สำคัญที่อยากจะขอฝากทางท่านรัฐมนตรีนะครับ ท่านนายแพทย์สุรพงษ์ว่า ทางกระทรวงเอ็มไอซีทีนั้นควรจะวางมาตรฐานของระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่จะใช้ในหน่วยราชการของทุก ๆ หน่วย เพราะว่าในปัจจุบันนั้นเรามีทั้งหมด ๒๐ กระทรวงหลายหน่วยงานด้วยกัน ๒๐ กระทรวงนั้นอาจจะมีความคิดทางด้านไอทีหลายแบบ ๒๐ แบบ แล้วเมื่อเอาแบบทั้งหลายเหล่านั้นมารวมกันแล้วเกิดปัญหา แน่นอนครับถ้าหากทางกระทรวงไอซีทีนั้นไม่วางรากฐาน ไม่วางมาตรฐานไว้อย่างน้อยแต่ละกระทรวงจะต้องมีระบบอย่างไร จะต้องมีฐานข้อมูลอย่างไร มิฉะนั้นแล้วเวลาเอามารวมกันทำเป็น อี-กัฟเวิร์นเมนท์ (e-Government) แล้วรับประกันได้ครับท่านประธานครับตีกันแน่นอนแล้วก็ระบบนั้นจะใช้การไม่ได้ ----------

อีกประเด็นหนึ่งที่มีความสำคัญคือการแก้ปัญหาความแตกต่างของทางด้านฐานข้อมูล ขณะนี้นั้นคำว่า ฐานข้อมูล เป็นสิ่งจำเป็นมากในการบริหารราชการของรัฐบาลในชุดปัจจุบัน ทุก ๆ กระทรวงมีฐานข้อมูล ไม่ว่าจะเป็นดาต้า เบส (Data base) ยกตัวอย่างเช่น กระทรวงการท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยวของประเทศไทย หรือในส่วนของกระทรวงอีกหลาย ๆ กระทรวงนะครับ แต่ประเด็นที่สำคัญเกี่ยวกับฐานข้อมูลนั้นคือว่าใช้กันหลายระบบครับ ยกตัวอย่างเช่น ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเองนั้นมีระบบฐานข้อมูลใช้ถึง ๖ ระบบด้วยกัน ลองนึกสภาพสิครับท่านประธาน อีก ๒๐ กระทรวงนั้นจะมีฐานข้อมูลกี่ระบบ รวมกัน ๒๐ กระทรวงมิเป็น ๑๐๐ ระบบหรือครับ แล้วเมื่อเอาฐานข้อมูลทั้งหลายเข้ามารวมกัน เพื่อที่จะทำให้เกิด พีม็อค ไพรมินิสเตอร์ ออพเปอร์เรชั่น เซ็นเตอร์ หรือ มินิสเตอร์ ออพเปอร์เรชั่น เซ็นเตอร์แล้วนั้น เมื่อเอาฐานข้อมูลทั้งหลายมารวมกันตีกันตายแน่นอนครับ แล้วก็จะไม่ได้ข้อมูลอะไรเลย เพราะข้อมูลแต่ละคนนั้นจะเป็นฐานที่แตกต่างกัน ฉะนั้น อยากจะขอฝากทางกระทรวงไอซีทีว่าอยากจะขอให้ท่านวางมาตรฐานของดาต้า เบส วางมาตรฐานของระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของแต่ละกระทรวงให้มีมาตรฐานเดียวกัน เพื่อที่ว่าเวลาเราบูรณาการ อินทิเกรด ซีสเต็ม (Integrade system) เข้ามาด้วยกันแล้ว อินทิเกรดระบบเข้ามาด้วยกันแล้วจะไม่เกิดปัญหาภายหลังนะครับ

ในอีกส่วนหนึ่งนะครับท่านประธานครับ ในส่วนของการพัฒนาบุคลากร เป็นที่น่าสังเกตว่าในปีพุทธศักราช ๒๕๔๗ นั้น ทุกกระทรวง ทบวง กรมมีงบประมาณในการจัดซื้อคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์คอมพิวเตอร์มากมาย ไม่ว่าจะเป็นฮาร์ดแวร์ (Hardware) ซื้อคอมพิวเตอร์ ซื้อปริ๊นเตอร์ (Printer) ซื้อเครื่องแฟกซ์ (Fax) รวมไปถึงซอฟต์แวร์ (Software) ในการที่จะมาบริหารงานในบางส่วน แต่ท่านประธานครับ อยากจะขอฝากไปถึงท่านรัฐมนตรีนะครับว่าเทคโนโลยีสารสนเทศหรือไอทีนั้นไม่ได้แปลว่าเราจะต้องมีเครื่องไม้เครื่องมือที่ไฮเทค ไม่ได้แปลว่าเราจะต้องมีเครื่องไม้เครื่องมือที่ทันสมัยนะครับ การที่จะมีเทคโนโลยีสารสนเทศที่ได้ผลมีประสิทธิภาพนั้น เราจะต้องมีบุคลากรที่สามารถจะนำเอาเทคโนโลยีเหล่านั้นไปประยุกต์ใช้กับชีวิตประจำวัน ไปประยุกต์ใช้กับการบริหารงานของราชการได้ ถ้าหากสามารถทำเช่นนี้ได้แล้วจะเกิดประโยชน์ทั้งในส่วนของเครื่องไม้เครื่องมือและบุคลากร ถ้าหากจะเปรียบไปแล้วนะครับท่านประธานครับ เทคโนโลยีสารสนเทศนั้นถ้าหากเรามีเทคโนโลยีแต่เราใช้กันไม่เป็น มีคอมพิวเตอร์

๓ กิกกะเฮิร์ต ฮาร์ดไรท์เป็น ๑๐๐ กิกกะไบท์เอยอะไรเอย บางท่านยังไม่รู้ด้วยซ้ำไปว่าคืออะไร ถ้าหากเรามีเทคโนโลยีเหล่านี้ เราลงทุนกับเทคโนโลยีเหล่านี้แล้วเรายังใช้ไม่เป็นละก็ ไม่ต่างอะไรเลยกับเรามีรถสปอร์ตสวยหรูแต่ว่าเราขับรถกันไม่เป็นนะครับ

ในประเด็นต่อมาท่านประธานครับ ในสังคมในปัจจุบันนี้ในวงการไซเบอร์ (Cyber) หรือวงการไอทีนั้นมีคำศัพท์ที่เกิดขึ้นคือดิจิตอล ดีไวด์ (Digital divide) หรือว่าความเหลื่อมล้ำช่องว่างทางสังคมเกี่ยวกับทางความรู้ด้านไอที ช่องว่างทางสังคมนั้นถ้าเกิดในส่วนของสังคมในไพรเวท เซคเตอร์ (Private sector) กับประชาชนนั้นก็จะต้องเป็นหน้าที่ของทางรัฐบาลนะครับที่จะต้องหานโยบายหรือหามาตรการทำอย่างไรก็แล้วแต่ ยกตัวอย่างเช่น คอมพิวเตอร์เอื้ออาทรเป็นต้น ในการที่จะลดช่องว่างระหว่างคนในชนบทกับคนในเมืองให้มีความรู้ทางด้านไอที ให้มีความรู้ทางด้านคอมพิวเตอร์ใกล้เคียงกัน นี่คือหน้าที่ของรัฐบาลที่จะต้องทำ แต่ท่านประธานครับสิ่งที่น่ากลัวที่สุดไม่ใช่ดิจิตอล ดีไวด์ ในสังคมครับ แต่เป็นในวงการราชการ ในวงการราชการของเราทุกวันนี้ผู้บริหารระดับสูงของบางกระทรวงยังขาดความรู้ที่มากพอสมควร ในการที่จะนำเอาไอทีหรือเทคโนโลยีสารสนเทศนั้นไปบริหารราชการในกระทรวง ----------

ในขณะที่ข้าราชการในระดับคณะทำงานนั้นมีความรู้มากมาย แต่ว่าบางครั้งไม่สามารถสื่อกันได้ ระดับท่านข้าราชการบริหารระดับสูงกับระดับล่างนั้นคุยกันคนละภาษา เพราะว่าต่างคนนั้นต่างไม่เข้าใจว่าอีกฝ่ายหมายถึงอย่างไร ฉะนั้นอยากจะขอฝากท่านรัฐมนตรีผ่านทางท่านประธานว่า ในราชการนั้นสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ยกตัวอย่างเช่น จะเป็นไปได้ไหมถ้าหากทางกระทรวงไอซีทีนั้นจะจัดตั้งสถาบันขึ้นมาสัก ๑ สถาบันในการที่จะมาอบรมให้ความรู้กับข้าราชการ ในการที่จะเอาไอทีนั้นไปประยุกต์ใช้กับชีวิตประจำวันในการบริหารราชการ ตัวอย่างเช่น ก.พ. นั้นก็มีสถาบันอบรมข้าราชการพลเรือนอยู่แถวใกล้ ๆ กับกระทรวงสาธารณสุข ฉะนั้นเป็นไปได้ไหมครับถ้าหากกระทรวงไอซีทีของเรานั้นจะมีสถาบันอะไรคล้าย ๆ กัน เพื่อที่จะมาฝึกให้ความรู้กับข้าราชการทุก ๆ คน เพื่อที่จะอัพเดท (Update) เพราะเทคโนโลยีนั้นก้าวไปไกลทุก ๆ นาทีมีการเปลี่ยนแปลงไปตลอด ก็อยากจะขอฝากท่านรัฐมนตรีผ่านทางท่านประธานเทคโนโลยีสารสนเทศนะครับท่านประธานครับ เปรียบเสมือน ๒ ด้าน ซัพพลาย (Supply) กับดีมานด์ (Demand) อุปสงค์และอุปทาน ทางด้านซัพพลายนั้นเปรียบเสมือนอุปกรณ์ไม่ว่าจะเป็นเครื่องไม้เครื่องมือทั้งหลาย คอมพิวเตอร์ เครื่องแฟกซ์ อินเทอร์เน็ต โมเด็ม (Modem) เรามีซัพพลายให้กับทุก ๆ คน แต่ถ้าหากเราไม่มีผู้ใช้ หรือดีมานด์นั้น ขาดซึ่งบุคลากรแล้วล่ะก็ สิ่งทั้งหลายที่เราให้ไปนั้นย่อมไม่เกิดประโยชน์อย่างที่ผมได้เรียนไปแล้วนะครับ มีรถแล้วขับไม่เป็น อย่ามีรถเสียดีกว่า เอางบประมาณที่จะซื้อรถไปทำอย่างอื่นดีกว่า ฉะนั้นก็อยากจะขอฝากท่านรัฐมนตรีผ่านทางท่านประธานว่า ขอให้ความสำคัญกับการพัฒนาบุคลากร ให้ความรู้กับบุคลากรของประเทศด้วย

ในส่วนต่อไปครับท่านประธานครับ ในส่วนของกฎหมายทางด้านธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ หรือกฎหมายในส่วนของไอทีนั้น ปัจจุบันนี้ต่างชาติมากมายยังไม่สามารถที่จะเข้ามาทำธุรกรรมในประเทศเราได้ หรือว่าสามารถเข้ามาได้แต่ยังมีความลังเลใจอยู่ เพราะอะไรครับ เพราะเรายังไม่มีกฎหมายในการที่จะมาคุ้มครองผู้บริโภคทางด้านไอที ในขณะนี้เรามีกฎหมายฉบับแรกออกมาแล้ว คือพระราชบัญญัติธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ ประกอบไปด้วย พ.ร.บ. พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ หรืออีคอมเมิร์ซ (e-Commerce) แล้วก็ลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์รวมเข้าด้วยกัน ออกมาเป็นพระราชบัญญัติธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่ง พ.ร.บ. ฉบับนี้นั้นยังขาดส่วนสุดท้ายซึ่งเป็นส่วนที่สำคัญที่สุดครับท่านประธานครับ คือคณะกรรมการพาณิชย์

สผ ๑/๒๕๔๖ (วิ.) ชนิกา ๑๔๙/๒

อิเล็กทรอนิกส์ คณะกรรมการชุดนี้มีความสำคัญเปรียบเสมือนกับ กกต. ในวงการการเมือง มีอำนาจที่จะมาดูแล วางแผนแม่บท แล้วก็ดูแลวงการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ในประเทศไทย ฉะนั้นก็อยากจะขอฝากท่านรัฐมนตรีผ่านทางท่านประธานว่า ช่วยเร่งรัดคณะกรรมการชุดนี้ด้วย วงการไอทีบ้านเราจะพัฒนาไปเร็วได้มากกว่านี้ถ้าหากคณะกรรมการชุดนี้ได้มีการจัดตั้งขึ้น ยังเหลือกฎหมายอีก ๔ ฉบับครับท่านประธานครับ ที่กำลังรอเข้าสู่การพิจารณาของคณะรัฐมนตรี กฎหมายฉบับแรกก็คือร่างพระราชบัญญัติอาชญากรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ร่างพระราชบัญญัติโครงสร้างพื้นฐานทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ แล้วก็ร่างพระราชบัญญัติโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ ถ้าท่านประธานดูโครงสร้างของกฎหมายเหล่านี้แล้วล่ะก็ ท่านจะเห็นได้ว่าทั้ง ๕ ฉบับนี้ ถ้าออกมาแล้วจะคุ้มครองผู้บริโภคได้อย่างไร ถ้าหากกฎหมาย ๕ ฉบับนี้ออกมาแล้วล่ะก็ ต่างชาติ และจะมีคนอีกหลายคนเริ่มเข้ามาทำอี-คอมเมิร์ซ เริ่มเข้ามาทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์มากมาย แล้วกฎหมาย ๕ ฉบับนี้ท่านประธานครับจะส่งเสริมอะไรครับ จะส่งเสริมอี-ไทยแลนด์ ครับ อี-ไทยแลนด์ที่ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีต้องการจะให้ประเทศไทยเราไปถึงการที่จะดิจิต ไทพ์ (Digit type) ประเทศไทยให้กลายเป็นดิจิตอล (Digital) อี-ไทยแลนด์นั้น ประกอบไปด้วยส่วนแรกคือ อี-กัฟเวิร์นเมนท์ หรือรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ แล้วก็มี อี-เอดดูเคชั่น การเรียนการสอนผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ผมเชื่อมั่นว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการคงจะทราบเป็นอย่างดีอยู่แล้ว ต่อมาก็มี อี-โซไซตี (e-Society) สังคมแห่งอิเล็กทรอนิกส์ อี-อินดัสทรี (e-Industry) และท้ายที่สุดก็คือ อี-คอมเมิร์ซ ในส่วนของอี-คอมเมิร์ซท่านนายกรัฐมนตรีก็ให้ความสำคัญอีกเช่นกัน อี-โพรเคียวเมนท์ (e-Procurement) ต้องขอประทานอภัยนะครับ ถ้าหากมีศัพท์ภาษาอังกฤษเยอะ ตัวอี (e) นั้นแปลว่าอิเล็กทรอนิกส์ (Electronics) ไม่ได้แปลว่าอย่างอื่นอย่างใดในคำพูดของผมมีอีเยอะพอสมควร ไม่ได้หมายถึงอย่างอื่นอย่างใด อี-โพรเคียวเมนท์นั้นก็คือการจัดซื้อจัดจ้างทางอิเล็กทรอนิกส์ การจัดซื้อจัดจ้างทางอิเล็กทรอนิกส์นั้นท่านประธานครับ จะช่วยรัฐบาล จะช่วยทางราชการประหยัดเงินได้มากมาย และย้อนกลับไปที่ผมพูดในตอนแรกครับ ถ้าหากเรามีอุปกรณ์ที่ทันสมัย มีศักยภาพ

บวกกับบุคลากรที่มีความสามารถในการที่จะนำเอาอุปกรณ์นั้นไปใช้ในการบริหารราชการแผ่นดินบวกกับสิ่งล่าสุด กฎหมายทั้ง ๕ ฉบับ ถ้าเราผ่านสภาออกไปได้แล้วละก็ ทั้ง ๓ สิ่งนี้รวมกัน นำมาใช้เป็นอี-โพรเคียวเมนท์แล้วละก็ รัฐบาลเราจะสามารถประหยัดงบประมาณลงไปได้อีกจากที่ประหยัดอยู่แล้วนั้น ลงไปอีก ๑๕ - ๒๐ เปอร์เซ็นต์ และจำนวนเงินที่เราสามารถประหยัดลงไปได้นี้ผมเชื่อมั่นว่าทางรัฐบาลนั้นยังมีโครงการอีกมากมายรอที่จะไปทำอยู่ ----------

- ๑๕๐/๑

ฉะนั้นขอสรุปง่าย ๆ ครับ ท่านประธานครับ ในเทคโนโลยีสารสนเทศของประเทศไทยนั้น ทุกฝ่ายจะต้องร่วมมือกัน เราจะต้องมีคนใช้ มีบุคลากรที่มีประสิทธิภาพ มีศักยภาพที่จะใช้คอมพิวเตอร์กันให้เป็น ไม่ใช่ให้คอมพิวเตอร์มานั่งดูเรา เราต้องใช้คอมพิวเตอร์ให้ถูกนะครับ ประกอบกับเราจะต้องมีอุปกรณ์ที่ทันสมัย ที่มีประสิทธิภาพตามโลกข่าวสารให้ทัน เพราะโลกไอทีนั้นเปลี่ยนแปลงอยู่ทุกนาที ถ้าหากเรามี ๒ อย่างนี้รวมกันแล้วละก็ ท่านประธานครับ รัฐบาล ราชการก็จะสามารถประหยัดงบประมาณไปได้มากมายในระยะยาว ผมขอเน้นว่าระยะยาว เพราะว่าในระยะสั้นนั้นการลงทุนทางด้านฮาร์ดแวร์ ทางซอฟท์แวร์ หรือบุคลากรนั้นอาจจะต้องใช้เงินทุนสูงอยู่พอสมควร ฉะนั้นในระยะยาวแล้วรัฐบาลจะประหยัดงบประมาณแล้วในที่สุดอะไรครับ ท่านประธานครับ ในที่สุดก็จะสามารถบริหารงานราชการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ข้อมูลต่าง ๆ สามารถไปได้ทั่วถึงถึงทุกกระทรวง ทบวง กรม ท่านนายกเองก็สามารถดูภาพรวมของประเทศไทยเพียงเปิดคอมพิวเตอร์ขึ้นมาแค่เครื่องเดียว ท่านรัฐมนตรีสามารถทราบถึงภาพรวมของกระทรวงของท่านเองโดยการเปิดคอมพิวเตอร์ออกมาเพียงแค่เครื่องเดียว ฉะนั้น ท่านประธานครับ เทคโนโลยีสารสนเทศไม่ใช่สิ่งที่น่ากลัว ไม่ใช่สิ่งที่ยากเกินไป ถ้าหากเราให้ความสำคัญกับการพัฒนาบุคลากรพอ ๆ กับการที่เราให้ความสำคัญกับการซื้อคอมพิวเตอร์ ซื้ออุปกรณ์ทั้งหลาย เทคโนโลยีสารสนเทศในบ้านเรา วงการของเราคงจะพัฒนาไปได้มากไกลกว่านี้อีกหลายเท่าตัวนัก และในส่วนของวันนี้ก็คงขอฝากไว้เพียงเท่านี้แหละครับ ท่านประธานครับ ขอกราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : เชิญท่านสมมารถครับ

นายสมมารถ เจ๊ะนา (ปัตตานี) : เรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม สมมารถ เจ๊ะนา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดปัตตานี พรรคประชาธิปัตย์ ที่จริงเรื่องงบประมาณของกระทรวงศึกษา ปี ๒๕๔๗ นั้นเพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๔๖ ก็ประมาณ ๔,๖๐๐ ล้านบาทเศษ ซึ่งนับว่าน้อยมากกับภารกิจที่รัฐบาลจะต้องแก้ปัญหาการศึกษาของชาติ ไม่สามารถที่จะสนองตอบวิสัยทัศน์ของกระทรวงศึกษาธิการที่ว่ากระทรวงศึกษาธิการเป็นองค์กรเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพทั่วถึง บริการแก่สังคมเป็นที่พึงพอใจของผู้รับบริการ ไม่สามารถตอบสนองพันธกิจที่ว่าการจัดและส่งเสริมให้จัดการศึกษาอย่างมี

คุณภาพ มีมาตรฐานทั่วถึง เพื่อให้ประชาชนมีสมรรถภาพสูงในการดำเนินชีวิตควบคู่กับการเติมเต็มปัญญาให้กับสังคม ท่านประธานครับ ผมเองอยากจะเน้นเรื่องปัญหาการศึกษาใน ๓ จังหวัดภาคใต้ซึ่งมีปัญหาอยู่ขณะนี้ คือปัญหาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามใน ๓ จังหวัดภาคใต้ ปัญหาแรกก็คือปัญหาเงินอุดหนุนที่ไม่เท่าเทียมกัน ซึ่งฯพณฯ นายกรัฐมนตรีก็คงจะทราบแล้วนะครับ มีการสนับสนุน ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ตามมาตรา ๑๕ (๑) แล้วก็มีการสนับสนุนตาม (๒) ๖๐ เปอร์เซ็นต์ ----------

- ๑๕๑/๑

ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ไม่เป็นธรรมสำหรับโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามใน ๓ จังหวัดภาคใต้ ซึ่งที่จริงเรื่องนี้มีรัฐธรรมนูญกำหนดไว้ว่า บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่า ๑๒ ปี ที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าเล่าเรียน ทีนี้ในเมื่อเงินอุดหนุนไม่เท่ากัน มันจะมีคุณภาพเหมือนกันได้อย่างไร เพราะฉะนั้นอยากจะฝากให้กับ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่พูดกันมานาน โดยเฉพาะในกรรมาธิการการศึกษา การดูแล ๓ จังหวัดภาคใต้ ก็พูดมานานแล้ว ฉะนั้นในปีนี้ก็คิดว่าพี่น้องที่อยู่ใน ๓ จังหวัดภาคใต้ก็คงจะได้รับอานิสงส์จากงบประมาณในปี ๒๕๔๗ นี้ คงจะได้รับการสนับสนุนให้ได้ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์กันทั่วถึง

ปัญหาอีกปัญหาหนึ่งก็คือปัญหาด้านการเรียนการสอน โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามนั้นนะครับเขามีการเรียนการสอนไม่เหมือนกับโรงเรียนเอกชนสามัญทั่วไป ที่ไม่เหมือนคือว่า ๑. ก็คือไม่เหมือนตรงที่ว่าสอนวิชา ๒ ส่วน ส่วนแรกก็คือสอนวิชาสามัญทั่วไป วิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และนอกจากนั้นก็เป็นสอนวิชาศาสนา ซึ่งแต่ละวันนั้นมีการสอนถึง ๙ ถึง ๑๐ ชั่วโมง ปัญหาอยู่ที่ว่าครูที่สอนภาคศาสนานั้นไม่ได้รับการสนับสนุนงบประมาณ งบประมาณส่วนหนึ่งที่ให้เป็นเงินเดือนของเขานั้นก็คือเจียดจากเงินที่ให้รายหัวกับสายซีกวิชาสามัญ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ทางครูที่สอนศาสนาก็ได้เรียกร้องมากับผมและคณะกรรมาธิการการศึกษามาเป็นลำดับเป็นเวลานานแล้วนะครับ ก็อยากจะให้การสนับสนุนสำหรับวิชาศาสนาด้วย ซึ่งเป็นสิ่งที่หนักมากนะครับ ในแต่ละวันโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามสอนทั้ง ๙ คาบ สอน ๙ คาบและก็ ๖ วันด้วย ปิดแค่วันอาทิตย์วันเดียว แต่งบประมาณนั้นให้ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ แบบโรงเรียนเอกชนสามัญทั่วไป ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะเรียนให้ ฯพณฯ ทราบว่าเป็นสิ่งที่ต้องให้การสนับสนุนให้ได้ สิ่งหนึ่งที่ผมได้ฟังจากข่าวหนังสือพิมพ์ว่าท่านจะพยายามบูรณาการในการจัดการศึกษาใน ๓ จังหวัดภาคใต้ให้ได้อย่างเร่งด่วน

เรื่องที่ ๓ ก็คือเรื่องค่ารักษาพยาบาลของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามนั้น เขาเหมาจ่ายว่าปีหนึ่ง ๒๐,๐๐๐ บาท ท่านประธานครับ ๒๐,๐๐๐ บาทนี้ถ้าเป็นโรคที่หนัก ครั้งเดียวก็จบแล้ว ๒๐,๐๐๐ บาทต่อครอบครัว โดยเฉพาะพี่น้องมุสลิมใน ๓ จังหวัดภาคใต้เขามีลูกเยอะนะครับ มีลูกมาก ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่อยากจะให้รัฐบาล

ได้ช่วยแก้ไขในเรื่องของงบประมาณในการที่จะให้ค่ารักษาพยาบาล ซึ่งครูเรานั้นเป็นครูที่ต้องเสียสละอยู่แล้ว โดยเฉพาะในเรื่องการรักษาพยาบาล ถ้าไม่มี เขาก็มีความกังวลในการที่เมื่อเขาเจ็บป่วย เขาจะเอาเงินที่ไหนมารักษาตัวเอง

เรื่องต่อไปก็คือเรื่องอาคารสถานที่ อาคารสถานที่ของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามไม่เคยได้รับจากรัฐบาลเลย ทีนี้จากการที่ผมลงไปพื้นที่เมื่อวันที่ ๑๙ มิถุนายนนี้ มีเจ้าหน้าที่ของรัฐไปสืบเสาะว่าเอาเงินมาจากไหน อาคาร ๒ - ๓ ชั้นเอาเงินมาจากไหน

- ๑๕๒/๑

ซึ่งเป็นที่หวาดระแวงของพี่น้องครูที่สอนที่นั้นเป็นอย่างมากนะครับ ปัญหานี้ปัญหาที่สร้างความสับสน ทำให้ผู้รับอนุญาตบางคนต้องมาระบายกับ ส.ส. พื้นที่นะครับ บางคนในช่วงนี้นะครับ จะเรียนท่านประธานให้ทราบว่า ความกังวลในเรื่องของกลัวที่จะถูกจับว่าตัวเองไม่รู้จะคิวเมื่อไรจะโดนจับอีก ซึ่งเขาก็มีความกังวล อย่างโต๊ะครูบางคนเวลาเขากลับบ้าน ปกติเขาจะใส่หมวกครับ เขาจะใส่หมวกอย่างนี้ครับ ตอนนี้เขาไม่กล้าจะใส่หมวกครับ เขาไม่กล้า เกรงว่าจะมีปัญหา เกรงว่าจะเสียชีวิต เกรงว่าจะถูกจับนะครับ ผมเองก็เห็นใจโรงเรียนเหล่านี้เป็นอย่างมาก เพราะเขาได้ระบายให้ทางคณะกรรมาธิการการศึกษาที่ไปเยี่ยมนี่ว่าเขากังวลว่าเขาไม่รู้ว่าจะถูกคิวเมื่อไหร่ จะถูกอุ้มไปเมื่อไหร่ ตอนนี้ครับครูที่สอนศาสนากลับกลายเป็นว่าจะกลายเป็นตัวปัญหาของรัฐบาลแล้ว จริง ๆ เขาทุ่มเทชีวิตจิตใจเสียสละเวลาเสียสละชีวิตจิตใจให้กับการศึกษาของ ๓ จังหวัดภาคใต้มานานนะครับ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่เราไปกังวล เราไปหวาดระแวงเขา โดยเฉพาะโต๊ะครู เขาอุตส่าห์พยายามหางบประมาณในการที่จะสร้างอาคาร เขาติดต่อกับต่างประเทศ เพราะติดต่อกับเราก็ไม่ให้ เราไม่ให้เขา ก็จำเป็นจะต้องติดต่อรับบริจาคจากต่างประเทศ อย่างประเทศมาเลเซีย วันก่อนมาบริจาคที่โรงเรียนพิสัยบุรีก็เป็นล้าน ซึ่งผมก็นั่งอยู่ด้วย ที่นราธิวาสก็เยอะ พอบริจาคมา บริจาคกลายจะเป็นเจไอ (JI) ครับ เจไอไม่ใช่อะไรครับท่านประธานครับ เจไอคือกลุ่มศาสนาที่เขาช่วยเหลือกัน ภาษาอาหรับเขาบอกว่า ยามีอะอิสลามมิยะห์ แค่นี้เอง เป็นกลุ่มศาสนาที่เขาช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ซึ่งศาสนามันไม่มีพรมแดน รัฐบาลทำเป็นเรื่องใหญ่ว่าเป็นเรื่องของเจไออะไร อย่างนี้ทำให้สับสนไปหมด ทำให้ครูปอเน๊าะ ครูสอนศาสนาอิสลามมีปัญหาด้านขวัญกำลังใจเป็นอย่างมากนะครับ

เรื่องต่อไปก็คือเรื่องอัตรากำลังครู การปฏิรูปการศึกษาจะไม่ได้ผลครับ ถ้าครูไม่มี ถ้าครูไม่พอ ผมเองเคยไปเยี่ยมที่จังหวัดขอนแก่น ท่านประธานครับ ครู ๓ คน สอน ๒ โรง ครูใหญ่ ๑ คน ๒ โรงนะครับ ครูน้อยก็อยู่ โรง ก โรงหนึ่ง โรง ข โรงหนึ่ง น่าสงสารมาก และถ้าครูอยู่อย่างนี้จะมั่นใจได้อย่างไรว่าการปฏิรูปการศึกษาจะได้ผล ไม่ได้ครับ ถ้าครูใหญ่ต้องไปราชการ ครูน้อยเขาลาละครับ อะไรจะเกิดขึ้น วุ่นวายไปหมดทั้งโรง นี่คือปัญหาของการศึกษาที่ครูไม่พอ ครูไม่พอเท่าไรครับ ๗๐,๐๐๐ กว่าคน ผมไปที่จังหวัดเชียงใหม่ ครูใหญ่ ๑ คน บริหารโรงเรียน ๓ โรง ลอง ฯพณฯ เช็คดูว่าจริงไหมที่จังหวัดเชียงใหม่ ครูใหญ่ ๑ คน รับผิดชอบ

สผ ๑/๒๕๔๖ (วิ.) สติมา ๑๕๒/๒

โรงเรียน ๓ โรง เขาใช้รถตู้รับส่งเด็ก ซึ่งปัญหาเหล่านี้เป็นปัญหาที่จะทำให้คุณภาพศึกษาด้อย คุณภาพไม่สามารถที่จะปฏิรูปการศึกษาให้ได้ผลตามที่กำหนดไว้ในตามเป้าหมายของกระทรวง ได้นะครับ ----------

สผ ๑/๒๕๔๖ (วิ.) เพทาย ๑๕๓/๑

สำหรับ ๓ จังหวัดภาคใต้อัตราการขาดแคลนครูจังหวัดละ ๑,๐๐๐ คนครับ จังหวัดละ ๑,๐๐๐ คน และครูที่บรรจุใน ๓ จังหวัดภาคใต้ขอย้ายทุกปี ปีละ ๔๐๐ - ๕๐๐ คน ที่นี้ปัญหาอยู่ที่ว่าเวลาสอบบรรจุ เมื่อก่อนผมไปดูที่ ส.ป.จ. นราธิวาส คนนราธิวาสได้แค่ ๓ คน นอกนั้นก็คนจากภาคอื่น แล้วพอถึงเวลาย้ายเขาก็ขอย้าย ช่วงว่างระหว่างที่ครูขอย้ายจะบรรจุมันก็เป็นปัญหา ในฐานะที่ผมเองก็เป็นครูมาก่อน กว่าจะได้ครูมา ๔ - ๕ เดือนครับ และเด็กจะอยู่กับใคร การศึกษาจะปฏิรูปไม่สำเร็จถ้าอัตรากำลังครูไม่พอเพียงสำหรับที่จะจัดการเรียนการสอนได้ และปัญหาก็คือที่บรรจุไปไม่ถูกต้องตามวิชาเอก เราสอนภาษาอังกฤษ ๑๒ ปีครับท่านประธาน ป. ๑ ถึง ม. ๖ แต่เด็กของเราพูดภาษาอังกฤษไม่ได้ ๑๒ ปี วันก่อนผมไปกับคณะกรรมาธิการการศึกษาที่ประเทศมาเลเซียที่รัฐเคดาร์ เด็ก ม. ๓ ของเขาพูดภาษาอังกฤษปร๋อเลยครับ ม. ๖ ไม่ต้องพูด ดีกว่าครูบางคนด้วยซ้ำไป สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งสำคัญที่เรื่องงบประมาณด้านของการศึกษาจะต้องจัดการอย่างไรที่จะจัดเอาครูที่ตรงกับวิชาเอกที่เราจะให้ไปสนองหลักสูตรให้ได้ ผมทราบจากที่ไปเยี่ยมโต๊ะครูที่นราธิวาสเมื่อวันที่ ๑๙ ที่แล้ว ก็ทราบว่าลูกของเขาไปเรียน ๖ เดือน วันนั้นฝรั่งมาเยี่ยมเขาพอดีเขาพูดกับฝรั่งจ๋อยเลยครับ แค่เรียน ๖ เดือน แต่เราเรียน ๑๒ ปี พูดไม่ได้ นี่แสดงว่าสมรรถภาพการศึกษาของเราไม่ได้รับการดูแลในเรื่องของครูในการที่จะทำงานให้กับโรงเรียนเพื่อให้ประเทศไทยของเรามีสมรรถภาพสูง เรื่องต่อไปที่เราขาดไม่ได้ก็คือสื่ออุปกรณ์ ท่านประธานครับนักเรียนของเราทั้งหมดมี ๑๔ ล้านคน แต่มีเครื่องคอมพิวเตอร์เพียง ๑๖๐,๐๐๐ เครื่องเท่านั้นเอง ๑๔ ล้านคนมีคอมพิวเตอร์เพียง ๑๕๐,๐๐๐ เครื่องเท่านั้นเอง ๑ ต่อ ๙๐ แล้วเด็กของเราจะเก่งได้อย่างไร ผมไปที่โรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่งมีคอมพิวเตอร์ ๓ เครื่อง เด็กเป็นพัน ๓ เครื่องไม่ใช่สอนเด็ก ๓ เครื่องอยู่ห้องธุรการ ในโรงเรียนประถมของเราที่ไม่มีคอมพิวเตอร์ตั้ง ๒๒,๕๒๘ โรง ถ้าคิดเป็นเด็กก็เป็นแสนที่ไม่สามารถที่จะเรียนรู้เรื่องคอมพิวเตอร์ได้ ท่านประธานครับ เรื่องนี้เป็นสิ่งสำคัญ ผมคิดว่างบประมาณในด้านสื่อการสอน ก็อยากจะเรียนท่านประธานผ่าน ฯพณฯ รัฐมนตรี อย่างไรคอมพิวเตอร์

สผ ๑/๒๕๔๖ (วิ.) เพทาย ๑๕๓/๒

จะต้องจัดให้ได้ บางโรงเรียนผมไปถาม นี่อะไรลูก ผมไปถามเขาบางโรงเรียนเด็กขนาดเล็ก ไปถามว่านี่อะไรลูก เขาบอกว่าโทรทัศน์ โทรทัศน์สีขาว ผมว่าปัญหาหนักของเรา ----------

- ๑๕๔/๑

ต่อไปเรื่องสวัสดิการของข้าราชการครูใน ๓ จังหวัดภาคใต้ เรื่องเงินเสี่ยงภัย เรื่องเงินเสี่ยงภัยนี่ทั่วประเทศที่เขาให้ประมาณ ๒๕ จังหวัดนะครับ เสี่ยงภัยเขาเอาเกณฑ์อะไรครับ เกณฑ์ถนนลูกรังว่ากี่กิโลจะได้ให้ มียุงเยอะไหม มีประปาไหม เกณฑ์แบบนี้ที่ทางกระทรวงการคลังเขาตั้งไว้แต่สำหรับ ๓ จังหวัดภาคใต้ไม่ใช่นะครับ ไม่ใช่ เรื่องเกณฑ์ความเสี่ยงภัย จะต้องตั้งแบบอื่น นี่ผมจดมาเมื่อเดือนพฤษภาคมนะครับ ที่อำเภอยะรัง ในจังหวัดปัตตานีมีหลายที่ ๆ ครูโดนรังแก ในวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ครูวนิชา เพชรจรูญ โดนเตะ รายที่ ๒ ๒๒ พฤษภาคม ครูเครือวัลย์ แซ่อ่อง โดนเตะ โดนถีบ รายที่ ๓ ครูทัศนัย บุญส่ง ครูอาสาถูกฆ่าตาย ถูกยิงตาย รายที่ ๔ ๑ มิถุนายน ครูประไพ ถูกวัยรุ่นทำร้าย แล้วรายที่ ๕ อันนี้จับโต๊ะครู อันนี้ไม่ใช่ผู้ร้ายเป็นเจ้าหน้าที่ เขาจับอย่างไรครับ ตำรวจตั้งร้อยคนครับไปจับโต๊ะครูช่วงที่เขาจะละหมาดเกือบสว่างแล้ว มาเป็นทัพเลยไปจับโต๊ะครู เป็นการไม่ให้เกียรติกันนะครับ สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ทำลายขวัญของคนทั้ง ๓ จังหวัด ๔ จังหวัด ๕ จังหวัดสงขลาด้วยนี่ เป็นสิ่งที่ไม่น่าจะเกิดก็เกิดไปแล้วครับ ทีนี้ทางราชการก็บอกว่าหลักฐานแน่น หลักฐานชัดเจน ถ้ามีระเบิด มีเอ็ม ๑๖ มีเอกสารหลักฐานเห็นให้ประชาชนทราบได้ พี่น้อง ๓ จังหวัดไม่คิดอะไรเลย ไม่ติดใจนะครับ สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่อยากจะเรียนท่านประธานให้ผ่าน ฯพณฯ รัฐมนตรีว่า การปฏิบัติการของเจ้าหน้าที่บ้านเมือง ลักษณะนี้ถือว่าทำให้ประชาชนมีความไม่ปลอดภัยนะครับ ทีนี้เรื่องงบประมาณตรงนี้ไม่มีงบประมาณเสี่ยงภัยในจังหวัดปัตตานีไม่มี ที่นราธิวาส ยะลาก็น้อย อย่างน้อยเขาอยู่ใน ๓ จังหวัดนี้นะครับเขาทนอยู่ได้ทางรัฐบาลจะต้องจัดสรรงบประมาณเสี่ยงภัยให้เขาด้วยหรือจะเรียกเป็นอย่างอื่นก็ได้นะครับ แต่ผมดูในงบประมาณไม่มีครับ ไม่มี ซึ่งเรื่องนี้เราคุยกันเมื่อปีที่แล้วก็คุยแล้วแต่ก็ไม่ได้จัดสรรให้ การเสี่ยงภัยใน ๓ จังหวัดนี่ต้องเอาข้อมูลอื่น ข้อมูลที่ครูถูกทำร้าย ข้อมูลที่ครูถูกเรียกค่าคุ้มครอง ข้อมูลที่ครูเขาเสียชีวิต เขาตายนี่เอาข้อมูลเหล่านี้เขาจึงจะได้รับอานิสงส์จากรัฐบาลนะครับ ท่านประธานที่เคารพครับ เรื่องสร้างขวัญกำลังใจให้กับครูนั้น อีกเรื่องหนึ่งก็คือเรื่องการทำผลงานทางวิชาการ การทำผลงานทางวิชาการมีปัญหา คนที่สอนไม่ได้ คนไม่ได้สอนได้นะครับ คนที่สอนหนังสือเต็มที่ ดูแลเด็กเต็มที่ไม่ได้ ส่วนใหญ่นะครับเท่าที่ผมลงพื้นที่ แต่ก็ไม่ได้ลงพื้นที่ใน ๓ จังหวัด ผมไปลงในภาคกลางที่จังหวัดสมุทรสาคร ซึ่งเป็นเรื่องที่จะสร้างขวัญกำลังใจให้กับครูทั่วประเทศได้

ท่านประธานครับ สิ่งหนึ่งที่อยากจะพูดเป็นเรื่องสุดท้ายก็คือ เรื่อง โอกาสการศึกษาของพี่น้อง ๓ จังหวัดภาคใต้ เรามีมหาวิทยาลัยปัตตานีเป็นมหาวิทยาลัยหลักที่จะบริการรับนักศึกษาจาก ๓ จังหวัด ----------

- ๑๕๕/๑

แต่สิ่งที่เขารับก็คือ ๓ จังหวัดนี้ไม่ถึง ๑๐ เปอร์เซ็นต์ที่ไปเรียนในมหาวิทยาลัยปัตตานี ไม่ถึง ๑๐ เปอร์เซ็นต์ได้จากคนภาคอื่น ซึ่งจริง ๆ แล้วเรื่องคุณภาพการศึกษา ๓ จังหวัด ผมก็ยอมรับว่ามันด้อย ด้อยเพราะอะไร ด้อยเพราะเขาเรียนหลายวิชา เรียนศาสนาด้วย วัน ๆ หนึ่งเขาเรียนตั้ง ๙ ถึง ๑๐ ชั่วโมง แล้วจะให้เน้นเรื่องคุณภาพกับเขาได้อย่างไร ก็อยากจะเรียนท่านประธานผ่านรัฐมนตรีว่าอย่างไรต้องหาวิธีการที่จะให้เด็ก ๓ จังหวัดนี้ มีโอกาสได้เรียนในมหาวิทยาลัยที่เขาอยู่ ที่ใกล้บ้านเขานี่ให้ได้นะครับ แล้วเวลาเขาสอบจบแล้วน่าจะให้โอกาสเข้าทำงานที่ ๓ จังหวัดนี้จะได้ไม่ต้องย้าย จะได้ไม่ต้องมีปัญหา ดูตัวอย่างที่ผมดูที่นราธิวาสที่ว่าครูที่สอบบรรจุรับเป็นร้อย ๆ คน คนนราธิวาสได้แค่ ๓ คน นี่ถ้าสอบปัตตานี เด็กคนปัตตานีก็ได้ประมาณคน ๒ คน นอกนั้นก็คนที่อื่นและก็มีปัญหาในเรื่องภาษา ปัญหาวัฒนธรรม ปัญหาศาสนาตามมาอีก สุดท้ายก็ต้องย้ายนะครับ อยากจะเรียนท่านประธานผ่าน ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าอย่างไร ๓ จังหวัดนี้จะต้องแก้ปัญหาให้ได้ เพราะผมฟังท่านรัฐมนตรีช่วยบอกว่าอย่างไรจะจัดการกับ ๓ จังหวัดนี้ให้เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ ท่านประธานครับ การจัดการศึกษาใน ๓ จังหวัดภาคใต้ ถ้าหากเราส่งคนที่มีความรับผิดชอบสูงไปแก้ปัญหา ผมมั่นใจว่าแก้ได้ แก้ปัญหาระยะยาวของ ๓ จังหวัดคือแก้ด้วยการศึกษา ผมเองอยากจะเรียนว่าญาติพี่น้องผมเป็นโจรทั้งนั้นครับท่านประธาน เป็นโจรครับ ผมมีพ่อแก่คนเดียว มีพี่น้อง ๓ คน พี่น้อง ๒ คนไปหมด ตายกันแล้ว เพราะการศึกษาผมอยู่ตรงนี้ได้ เพราะการศึกษาผมเป็นครูอาจารย์ได้ เพราะการศึกษาผมเป็น ส.ส. ได้นะครับ นี่คือปัญหาของการศึกษา ต้องเน้นในเรื่องของการศึกษา การศึกษาแก้ปัญหาของพี่น้อง ๓ จังหวัดได้ แล้วก็แก้ปัญหาของประเทศได้ด้วยครับ ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านต่อไปเชิญเลยครับ คุณสนั่นใช่ไหมครับ ในรายชื่อที่แจ้งขึ้นมาไม่มีนะครับ นอกโผหรือเปล่า เพิ่มเติมไหม เท่าที่ผมได้รับนะครับ มีคุณสมมารถพูดไปแล้วนะครับ เหลือคุณประกอบ คุณอภิชาต คุณสุพัฒน์ คุณศิริศักดิ์ มีสนั่นใช่ไหมครับ เชิญเลยครับ คุณสนั่นครับ

นายสนั่น สุธากุล (สตูล) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม สนั่น สุธากุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสตูล พรรคประชาธิปัตย์ ผมคิดว่าในการพิจารณางบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๔๗ นี้เป็นปีที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง

สผ ๑/๒๕๔๖ (วิ.) เยาวเรศ ๑๕๕/๒

สืบเนื่องจากภายใต้การบริหารงานของรัฐบาลชุดปัจจุบันนั้นท่านได้ประกาศให้สังคมได้รับรู้ก่อนที่ท่านจะเข้ามาเป็นรัฐบาลเสียด้วยซ้ำว่า จะชูเรื่องของการปฏิรูปการศึกษาเป็นวาระแห่งชาติ เมื่อเข้ามาเป็นรัฐบาลแล้วท่านก็แถลงนโยบายต่อสภาแห่งนี้ว่าจะเร่งปฏิรูปการศึกษาโดยยึดเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญและ พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติเป็นสำคัญ ทั้งนี้ก็เพื่อที่จะใช้การศึกษานั้นเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคน เพื่อให้คนไปพัฒนาชาติ ที่สำคัญประการหนึ่งก็คือว่าในนโยบายของท่านนั้นถ้าไปดูแล้วมันจะมีนโยบายอยู่อย่างน้อยใน ๒ ประการที่เสริมให้เห็นว่าท่านมุ่งเน้นที่จะให้ความสำคัญเรื่องการพัฒนาการศึกษาเป็นพิเศษ ท่านบอกว่าต้องการที่จะพัฒนาสังคมไทยนั้นให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ ----------

- ๑๕๖/๑

สผ ๑/๒๕๔๖ (วิ.) อัมพา ๑๕๖/๑

และนอกจากนั้นมีนโยบายของท่านอีกส่วนหนึ่งก็บอกว่ารัฐบาลนี้มุ่งเน้นที่จะพัฒนาการเมืองการปกครองของประเทศนั้นไปสู่การปกครองระบอบประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมของประชาชน เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนสามารถปกครองตนเองและพิทักษ์สิทธิของตนเองได้มากขึ้น แต่สิ่งหนึ่งที่ผมอยากจะหยิบยกขึ้นมาเพื่อที่จะเชื่อมโยงให้เห็นว่ารัฐบาลให้ความจริงใจให้ความสำคัญกับการดำเนินนโยบายดังกล่าวนั้นอย่างจริงใจหรือไม่ ก็คือกรณีที่เกิดขึ้นในการพิจารณางบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๔๗ นี้ล่ะครับ แล้วก็โยงไปถึงการพิจารณาญัตติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีในช่วงที่ผ่านมา นั่นก็คือการใช้เวทีของสภาแห่งนี้ เพื่อที่จะเสริมสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ เพื่อที่จะพัฒนาประชาธิปไตยเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารไปสู่ประชาชน เพื่อที่จะให้ประชาชนได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการบ้านการเมืองให้สมกับที่เป็นการปกครองของประชาชนโดยประชาชนเพื่อประชาชนสภาแห่งนี้เป็นที่ทำงานของผู้แทนประชาชน แต่ปรากฏว่าโอกาสที่รัฐบาลจะสามารถสนองตอบนโยบายดังกล่าวได้โดยการอนุญาตให้ ช่อง ๑๑ และช่อง ๙ ได้ถ่ายทอดตามประเพณีที่ปฏิบัติกันมาโดยตลอด เพื่อที่จะเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับประชาชนในทางการเมืองในทางข่าวสารของบ้านเมืองเพื่อที่จะทำให้สังคมนี้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้เป็นการถือโอกาสใช้เวทีของสภาแห่งนี้ในการที่จะพัฒนาประชาธิปไตยให้ประชาชนนั้นได้มีความรู้ความเข้าใจ ได้มีส่วนร่วมในระบอบประชาธิปไตยอย่างชัดเจน ท่านทำไม่ได้ครับ แค่ลงทุนเท่านี้เองทำไม่ได้ครับ การที่ลงทุนแค่นี้ไม่ได้นี่ครับมันขาดทุนอะไรไปบ้าง สิ่งที่ขาดทุนไปก็คือขาดโอกาสของประชาชนที่จะรับรู้ข่าวสารของบ้านเมือง ขาดโอกาสของประชาชนที่จะเพิ่มข้อมูลในการที่จะรับรู้ว่าผู้แทนของเขาที่มาทำหน้าที่ในสภาแห่งนี้ และผู้แทนของเขาที่ไปอยู่ฝ่ายบริหารนั้นทำเพื่อประโยชน์ของเขาอย่างแท้จริงหรือไม่ เขาไม่มีโอกาสครับ แล้วท่านแถลงไว้ทำไมครับ นโยบายที่บอกว่าจะพัฒนาให้สังคมนี้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ ท่านแถลงไว้ทำไมครับ บอกว่าจะพัฒนาการเมืองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในรูปแบบของการมีส่วนร่วมของประชาชน แถลงไว้ทำไม ท่านประธานที่เคารพครับเมื่อมาดูลึกลงไปในเรื่องของการจัดการศึกษาก็จะเห็นได้ว่างบประมาณรายจ่ายประจำปีแต่ละปีที่ตั้งนั้น ท่านดำเนินการให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญของ พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ และของกฎหมายที่เกี่ยวข้องนั้นอย่างจริงจังชัดเจนสมกับที่เป็น

นโยบายสำคัญของรัฐบาล เป็นวาระแห่งชาติที่รัฐบาลเคยแถลงไว้ก่อนเข้ามาบริหารประเทศ หรือไม่ ผมอยากให้ท่านได้ดูในมาตรา ๖๐ แห่ง พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ ๒๕๔๒ บัญญัติไว้นะครับว่าให้รัฐจัดสรรงบประมาณแผ่นดินให้กับการศึกษาในฐานะที่มีความสำคัญสูงสุดต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศ โดยจัดสรรเป็นเงินงบประมาณเพื่อการศึกษาดังนี้ จัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปเป็นค่าใช้จ่ายรายบุคคลที่เหมาะสมแก่ผู้เรียนการศึกษาภาคบังคับ การศึกษาขั้นพื้นฐานที่จัดโดยรัฐและเอกชนให้เท่าเทียมกัน แล้วก็มีวรรคอื่น เช่น จัดสรรงบประมาณและทรัพยากรทางการศึกษาอื่นเป็นพิเศษให้เหมาะสมสอดคล้องกับความจำเป็นในการจัดการศึกษาสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการเป็นพิเศษแต่ละกลุ่ม จัดสรรงบประมาณเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการงบลงทุนให้สถานศึกษาของรัฐตามนโยบายแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ภารกิจของสถานศึกษาโดยให้มีอิสระในการบริหารงบประมาณทรัพยากรทางการศึกษา ทั้งนี้ให้คำนึงถึงคุณภาพและความเสมอภาคในทางการศึกษา นี่ผมยกตัวอย่างมาเป็นเพียงบางตอนบางมาตราบางวรรคเท่านั้นครับ และที่สำคัญไปกว่านั้นก็คือถ้าเรามองย้อนไปถึงรัฐธรรมนูญก็จะมีบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญอย่างน้อยก็ในมาตรา ๔๓ บัญญัติไว้อย่างชัดเจนว่าบุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาขึ้นพื้นฐานไม่น้อยกว่า ๑๒ ปี ที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย และพอไปดูในตอนท้ายของรัฐธรรมนูญฉบับนี้ก็บอกว่ามาตราดังกล่าวนั้นจะมีผลบังคับใช้เมื่อรัฐธรรมนูญประกาศใช้ครบ ๕ ปี นั่นก็คือตั้งแต่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๔๕ ----------

พวกผมได้ติดตามครับว่ารัฐบาลได้ดำเนินการให้เป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมายรัฐธรรมนูญ บทบัญญัติของกฎหมายการศึกษาแห่งชาติดังกล่าวอย่างจริงจังหรือไม่ โดยเฉพาะในมาตรา ๖๐ ที่บอกว่า ให้รัฐจัดสรรงบประมาณแผ่นดินให้กับการศึกษาในฐานะที่มีความสำคัญสูงสุด ต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศนั้น จัดจริงหรือไม่ ดูแล้วไม่ใช่ครับ ขอประทานอภัยครับดอกเตอร์ไตรรงค์ สุวรรณคีรี ได้อภิปรายไปเมื่อเช้า ท่านบอกว่ารัฐให้ความสำคัญกับเรื่องของการศึกษาเป็นอันดับท้าย ๆ ครับ ท่านให้ความสำคัญกับการจัดงบประมาณเพื่อสนองนโยบายที่ท่านหาเสียงไว้ สนองนโยบายประชานิยมเป็นอันดับต้นครับ เป็นอันดับสูงสุดครับ ถามว่านโยบายดังกล่าวนั้นเป็นนโยบายพัฒนายั่งยืนเหมือนที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๖๐ หรือเปล่า ไม่ใช่ครับ เป็นที่หวั่นวิตกว่าเป็นนโยบายแบบฉาบฉวย หาเสียงหาคะแนนนิยมเสียมากกว่า แต่นโยบายที่ยั่งยืนนั้นก็คือในเรื่องของการศึกษาครับ กฎหมายบัญญัติไว้ชัดเจนในมาตรา ๖๐ ว่ารัฐจะต้องให้ความสำคัญกับการจัดงบประมาณเพื่อการศึกษาเป็นอันดับสูงสุดครับ แต่ท่านไปจัดไว้เป็นอันดับท้าย ๆ ครับ อย่างนี้หรือครับที่เรียกว่าท่านให้ความสำคัญกับเรื่องของการศึกษาเป็นอันดับสูงสุดเป็นอันดับต้น ๆ มันไม่ใช่หรอกครับ

ท่านประธานที่เคารพครับ มาดูงบประมาณที่จัดลงไปในส่วนของการศึกษาในปีนี้ งบเพื่อการศึกษาในปีนี้ครับได้มา ๒๕๑,๒๓๓.๖ ล้านบาท เป็นงบลงทุนเสีย ๒๙,๓๘๒ ล้านบาทเศษ เป็นงบประจำเสีย ๒๒๑,๐๐๐ ล้านบาทเศษ และถ้าดูลึกลงไปก็จะเห็นว่าเป็นงบที่เกี่ยวกับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ไม่เกี่ยวกับเงินเดือน ค่าจ้างประจำ ไม่เกี่ยวกับรายจ่ายประจำเป็นเงินประมาณ ๒๔,๐๐๐ ล้านบาทเศษ นอกจากนั้นก็มีบางส่วนที่เป็นงบที่เกี่ยวข้องกับรายจ่ายประจำ และนอกจากนั้นจะเห็นได้ว่างบประมาณที่จัดลงไปนี้เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องการศึกษาขั้นพื้นฐานนั้นมันจะมีกฎหมายที่มีส่วนกำกับอยู่อีกอย่างน้อยก็ ๒ ฉบับ อย่างน้อยก็อีก ๒ ส่วนเหมือนที่ท่านศาสตราจารย์ดอกเตอร์วิจิตร ศรีสอ้าน ขอประทานอภัยที่เอ่ยนามท่านได้อภิปรายไปแล้วว่ามีกฎหมายรัฐธรรมนูญมาตรา ๔๓ ที่ผมอ้างถึงบังคับรัฐอยู่ว่า รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึง มีคุณภาพ ไม่เก็บค่าใช้จ่าย นั่นบังคับรัฐอย่างชัดเจน จะต้องปฏิบัติตั้งแต่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๔๕ และมีกฎหมายที่บังคับประชาชนว่าจะต้องส่งลูกเข้าเรียนอย่างน้อย ๙ ปี นั่นก็มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๔๖ ๒ ส่วนนี้มันทับซ้อนกันอยู่ในส่วนของการศึกษาขั้นพื้นฐาน แต่ในทางปฏิบัติรัฐบาลไม่ได้แสดงความชัดเจนในการจัดสรร

งบประมาณลงไปเพื่อสนับสนุนการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๑๒ ปี และไม่ได้จัดงบประมาณลงไปเพื่อสนับสนุนการจัดการศึกษาภาคบังคับ ๙ ปีอย่างชัดเจน คลุมรวมกันไปหมดครับ คลุมรวมกันไปหมดโดยที่มันครอบคลุม ชัดเจน เพียงพอตามเงื่อนไขและเจตนารมณ์ของกฎหมายก็ไม่ว่ากัน แต่พอลึกลงไปในรายละเอียดของงบประมาณนี่ไปตรวจสอบดูแล้วปรากฏว่าไม่ใช่ครับ ท่านไม่ได้ทำอย่างนั้นเลยครับ เมื่อปีงบประมาณ ๒๕๔๖ ครับ ทางคณะกรรมาธิการการศึกษาของสภาผู้แทนราษฎรผมเป็นกรรมาธิการอยู่ด้วย ได้มีการศึกษาติดตามว่ารัฐบาลได้เตรียมการจัดตั้งงบประมาณเพื่อรองรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๑๒ ปี ตามมาตรา ๔๓ ไว้หรือไม่อย่างไรในช่วงที่กฎหมายงบประมาณปี ๔๖ กำลังจะเข้าสภา ปรากฏว่าในปี ๒๕๔๖ ครับ กฎหมายเข้าสภาผ่านคณะรัฐมนตรีมาเข้าสภาโดยที่ไม่มีการบรรจุรายการงบอุดหนุนการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๑๒ ปี แม้แต่บาทเดียว กรรมาธิการได้ทำข้อสังเกตไปถึงกรรมาธิการวิสามัญพิจารณางบประมาณครับ ถึงได้ไปถกเถียงกันที่นั่น ศาสตราจารย์วิจิตร ศรีสอ้าน เป็นผู้หนึ่งที่เข้าไปนำเสนอเหตุผลตรงนี้จนกระทั่งมีการแปรญัตติเพิ่ม ๕๐๐ ล้านบาท แล้วต่อมารัฐบาลจึงจัดงบกลางเพิ่มให้ รวมแล้วก็ไม่เพียงพอครับ ได้แค่ประมาณ ๗,๐๐๐ กว่าล้านบาท ----------

ในขณะที่ตัวเลขซึ่งสภาการศึกษาได้ศึกษาไว้ว่าจะต้องจัดเพิ่มเติมอย่างน้อย ๑๑,๕๐๐ ล้านบาท ขาดไป ๔,๐๐๐ กว่าล้านบาท ๕,๐๐๐ ล้านบาท ถามว่าแล้วในทางปฏิบัติโรงเรียนเขาทำกันอย่างไร สิ่งที่โรงเรียนทำก็คือเมื่องบประมาณไม่เพียงพอก็จะต้องดิ้นรนหาเงินมาชดเชยให้เพียงพอ และที่สำคัญก็คือกฎหมายบังคับไม่ให้โรงเรียนเก็บค่าธรรมเนียม เก็บค่าเล่าเรียน เพราะถ้าเก็บแล้วจะผิดกฎหมาย กฎหมายบังคับให้รัฐรับผิดชอบแบกเอาบ่าเข้าไปรับทั้งร้อยเปอร์เซ็นต์ นั่นก็คือทั้งค่าใช้จ่ายพื้นฐานถ้าเทียบกับได้กับ เอ (A) ค่าใช้จ่ายเพื่อพัฒนาคุณภาพเทียบได้กับ บี (B) เอ บวก บี เท่ากับ ๑๐๐ รัฐต้องแบกไปเต็ม ๆ โรงเรียนไม่ต้องและกฎหมายเปิดช่องให้โรงเรียนไประดมทรัพยากรมาเพิ่มเติมถ้าเทียบได้เป็น ซี (C) เอ บวก บี เท่ากับ ๑๐๐ และมีสิทธิบวกกับ ซี ได้แต่ในทางปฏิบัติการจัดสรรงบประมาณในปี ๒๕๔๖ ปรากฏว่า เอ บวก บี มันไม่เท่ากับ ๑๐๐ ครับ มันจะต้องเป็น เอ บวก บี บวก ซี เท่ากับ ๑๐๐ นั่นก็คือรัฐบาลแอบผลักภาระไปให้ประชาชนแบกแทนรัฐบาลประมาณ ๔๐ เปอร์เซ็นต์ มีการตั้งข้อสังเกตว่าการทำอย่างนี้หมิ่นเหม่ต่อการผิดรัฐธรรมนูญ รัฐบาลบอกว่า ทำตามเงื่อนไขของรัฐธรรมนูญแล้ว ที่โรงเรียนเก็บนั้นก็เป็นการเก็บเพิ่มเติม จริงครับเป็นการเก็บเพิ่มเติมตามประกาศของกระทรวงที่บอกว่าโรงเรียนสามารถเก็บเพิ่มเติมได้ถ้าเป็นการรับบริจาคโดยไม่บังคับ เป็นการเก็บค่าธรรมเนียมพิเศษเพิ่มเติมเพื่อพัฒนาคุณภาพต้องผ่านการรับรู้ การเห็นชอบของกรรมการสถานศึกษา ทำอย่างนั้นแหละครับ แต่ที่ทำอย่างนั้นไม่ใช่เอามาบวกเข้าไปกับส่วนที่รัฐจัดให้ร้อยเปอร์เซ็นต์ แต่เอามาบวกกับ เอ กับ บี ที่เป็นหน้าที่ของรัฐ แล้วก็บวกกับ ซี ที่โรงเรียนไปเก็บเพิ่มมันเท่ากับร้อย นั่นก็คือประชาชนต้องมาแบกแทนรัฐครับ ตรงนี้เองครับที่ทำให้เกิดปัญหาแป๊ะเจี๊ยะที่มีการวิพากษ์วิจารณ์กันอย่างลือลั่นสนั่นเมืองในปีนี้ว่า ภายใต้กฎหมายรัฐธรรมนูญมาตรา ๔๓ ที่ประชาชนมีสิทธิส่งลูกหลานเข้าเรียนฟรีทั่วถึงมีคุณภาพไม่เสียค่าใช้จ่ายนั้น ปรากฏว่าผู้ปกครองแบกรับภาระค่าใช้จ่ายมากกว่าทุก ๆ ปีที่ผ่านมา มากกว่าก่อนที่รัฐธรรมนูญจะมีผลบังคับใช้ มันหมายความว่าอย่างไรครับ หมายความว่ารัฐบาลหลีกเลี่ยงความรับผิดชอบในเรื่องของการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลักภาระไปให้ประชาชน ถามว่าทำไม ผมก็สงสัยเหมือนกันว่าทำไม ผมก็เคยตั้งข้อสังเกตว่าเพราะรัฐบาลต้องการเจียดเอางบส่วนนี้ เอางบประมาณส่วนนี้ไปใช้ในนโยบายประชานิยมที่มันเห็นทันตาเร็วกว่าอย่างนั้นใช่ไหม ผมก็ยังไม่สามารถยืนยันได้ว่าใช่หรือเปล่า

แต่ผมมีสิทธิที่จะสงสัยว่าเป็นเพราะเหตุนั้น ท่านประธานที่เคารพครับ นั่นคือในเรื่องของการศึกษาขั้นพื้นฐาน เมื่อปี ๒๕๔๖ มาถึงปี ๒๕๔๗ ปี ๒๕๔๗ ปีนี้ พวกผมได้ติดตามอีกครับ ติดตามว่า แล้วท้ายที่สุดนี่ปีนี้รัฐบาลได้มีการปรับการจัดตั้งงบประมาณการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ดีกว่าเดิม แก้ปัญหาที่เคยเกิดขึ้นในปีงบประมาณที่ผ่านมาหรือเปล่า ปรากฏว่าไม่ใช่ ไม่มีครับ เพราะผมได้ติดตาม ปรากฏว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการขอประทานอภัยครับ วันนี้ท่านก็มานั่งฟังอยู่ด้วย ท่านกรุณาให้เกียรติไปชี้แจงต่อที่ประชุมกรรมาธิการการศึกษาของสภาผู้แทนราษฎร ผมเรียนถามท่านว่า ท่านครับ ในการตั้งงบประมาณการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๑๒ ปีนั้น ผมเรียนถามท่านครับว่า เป็นการตั้งงบประมาณตามข้อจำกัดของเงินแผ่นดินหรือของเงินงบประมาณหรือเป็นการตั้งตามเงื่อนไขของรัฐธรรมนูญ ผมเรียนถามท่านอย่างนี้ ท่านคงจำได้ครับ ท่านบอกว่าตั้งตามเงื่อนไขของรัฐธรรมนูญ แต่ก็ต้องคำนึงถึงภาวะเศรษฐกิจ ภาวะการเงินการคลังของประเทศด้วย ซึ่งเมื่อคำนึงถึงตรงนั้นมันก็เป็นปัญหาเหมือนที่ผมได้กราบเรียนท่านประธานนะครับ นั่นก็คือกลายเป็นว่า เอ บวก บี บวก ซี มันถึงจะเท่ากับร้อย ไม่ใช่ เอ บวก บี ในหน้าที่ของรัฐเท่ากับร้อย แล้วไปบวกกับ ซี ในส่วนที่เป็นการระดมทรัพยากรจากประชาชน จากแหล่งภายนอก มันไม่ใช่อย่างนั้นนี่ครับ นั่นแสดงชัดเจนว่าเป็นการตั้งงบประมาณที่คำนึงถึงภาวะทางด้านการเงินการคลังหรือข้อจำกัดทางงบประมาณที่รัฐบาลอ้างเป็นที่ตั้ง ไม่ได้ตั้งงบประมาณตามเงื่อนไขของรัฐธรรมนูญที่บัญญัติไว้ ----------

สผ ๑/๒๕๔๖ (วิ.) สมบัติ ๑๕๙/๑

นี่คือในเรื่องของการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ผมอยากจะกราบเรียนกับท่านประธานว่า มาถึงในปีงบประมาณ ๒๕๔๗ ก็ยังมีปัญหาเดิม ๆ ดังกล่าวอยู่ท่านประธานที่เคารพ นั่นคือปัญหาในเรื่องของการจัดเงินอุดหนุนครับ แต่ที่มากไปกว่านั้นก็คือภายใต้การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๑๒ ปีนั้นนะครับ มันยังมีเงื่อนไขมีองค์ประกอบอื่นที่จะขับเคลื่อนการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ทั่วถึงมีคุณภาพและไม่เก็บค่าใช้จ่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดสรรปัจจัยอื่น ๆ ลงไปเพื่อขับเคลื่อนการศึกษาขั้นพื้นฐาน เช่น ในเรื่องของอัตรากำลังครูถามว่ารัฐบาลได้จัดอัตรากำลังครูลงไปในระบบการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างเพียงพอหรือไม่คำตอบคือไม่ คุณสมมารถ เจ๊ะนา ขอประทานอภัยที่เอ่ยนาม พูดชัดเจนครับอัตราขาดแคลนครูทั่วประเทศประมาณเกือบ ๗๐,๐๐๐ อัตรา นี่ตัวเลขที่ทางคณะกรรมาธิการการศึกษาได้ศึกษาไว้เมื่อปี ๒๕๔๕ พบว่า สปช. มีจำนวนครูที่ขาดตามเกณฑ์อยู่ ๕๖,๓๑๓ อัตรา กรมสามัญศึกษา ๔,๕๔๗ อัตรา กรมอาชีวศึกษา ๕,๙๘๘ อัตรา แล้วก็ไล่กันไปตามลำดับรวมหมดทุกกรมในกระทรวงศึกษาธิการขาดแคลนอัตรากำลังอยู่ ๗๘,๒๐๙ อัตรา ปัญหาอัตรากำลังที่ขาดแคลนนั้นมันส่งผลกระทบอะไรครับคนที่มีอยู่ต้องแบกภาระแทนคนที่ขาดหายไปไม่มาสอน เขาก็ต้องสอนหนักกว่าปกติ สอนหนักกว่าปกติแล้วไม่ว่าครับ ยังมีภาวะอื่นที่เข้ามากระทบกับเขาอีกมากมาย สิ่งที่รัฐบาลช่วยเหลือทำอย่างไรครับ อัตราเกษียณที่ถูกคุมจากมาตรการควบคุมอัตรากำลังคนภาครัฐนั้นก็คืนให้กับระบบการศึกษาขั้นพื้นฐานเพียงเล็กน้อยไม่เพียงพอกับปัญหาที่ประสบอยู่ มีการจัดอัตราจ้างลงไปเพื่อแก้ปัญหา ก็ปรากฏว่าให้ไปกะปริดกะปรอยอีกไม่เพียงพอ อัตราจ้างที่จัดลงไปก็จัดแบบปีต่อปี คนที่เข้าไปทำงานก็ขาดขวัญกำลังใจ เงินเดือนเงินค่าจ้างก็คงที่เท่าเดิมตลอดในขณะที่คนอื่นเขาขึ้น และก็ไม่ได้เอาผลงานการทำหน้าที่อัตราจ้างนั้นมาเป็นเครื่องประเมินในการที่จะปรับเขาให้มีสถานภาพเป็นข้าราชการเป็นครูที่ถาวรในโอกาสต่อไปแต่อย่างใด ตรงนี้ก็ทำให้เราได้ครูชั่วคราวมาทำหน้าที่แทนครูวิชาชีพชั้นสูงที่จะต้องเกิดขึ้นภายใต้พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติภายใต้ พ.ร.บ. ที่เกี่ยวข้อง เพราะฉะนั้นเราจะไปหวังอะไรกับเรื่องของคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน เมื่องบก็ไม่พอ บุคลากรก็ไม่พอ นี่คือสิ่งที่มันน่าเป็นห่วงว่าคุณภาพการศึกษาของชาติจะเกิดขึ้นได้อย่างไร พอไปดูในเรื่องของด้านอาคารสถานที่ก็ไม่เพียงพอครับ โดยเฉพาะในที่กันดารอาคารสถานที่ก็ไม่เพียงพอขาดแคลนอยู่เยอะ โรงเรียนที่มีการเติบโตการขยายตัวเป็นพิเศษมีเด็กนักเรียนเข้ามาเรียนเพิ่ม เพราะมีการต่อยอดชั้นมัธยม

มีการต่อลงไปข้างล่างเรียนชั้นก่อนประถมมีเด็กเพิ่มขึ้นมาก แต่งบประมาณที่ไปสนับสนุนการก่อสร้างอาคารสถานที่ครับ ผมดูแล้วในปีนี้ก็ไม่สอดคล้องกับสภาพปัญหาที่เป็นอยู่ครับ แล้วจะให้เขาจัดการเรียนการสอนกันอย่างมีคุณภาพได้อย่างไร ผมไปดูที่โรงเรียนราษฎร์ประชานุเคราะห์ที่นครศรีธรรมราช อาคารสถานที่นอกจากอาคารเรียน อาคารประกอบแล้ว หอพักก็เป็นปัญหากับเขาครับ เป็นปัญหาเพราะอะไร เพราะเด็กในโรงเรียนราษฎร์ประชานุเคราะห์อยู่ ๒๔ ชั่วโมงจะต้องอยู่หอพัก อยู่หอพักนี่หอพักขยายไม่เพียงพอ เด็กยัดเข้าไปในหอพักที่มีอยู่อย่างจำกัดบวกเข้าไปอีกเท่าตัวครับ ภาระความรับผิดชอบของครูก็เพิ่มขึ้นมา เรื่องของค่าสาธารณูปโภค ค่าน้ำ ค่าไฟก็เพิ่มขึ้นมา แต่การจัดสรรงบประมาณในส่วนอื่น เช่น ค่าสาธารณูปโภคก็ไม่ได้จัดเพิ่มเติมให้เขาสอดคล้องกับภารกิจที่มีการเพิ่มขึ้นมาเป็นพิเศษ ตรงนี้เป็นเรื่องใหญ่มากครับ ท่านประธานที่เคารพ หันไปมองในเรื่องของโครงการ ๑ อำเภอ ๑ โรงเรียนในฝัน นี่ก็เป็นอีกส่วนหนึ่งที่ซ้ำเติมปัญหาของโรงเรียนการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในขณะที่กฎหมายบัญญัติว่ารัฐจะต้องดูแลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานทุกโรงทั่วประเทศให้มีคุณภาพเท่าเทียมกัน รัฐยังทำไม่ได้ เหมือนกับว่ากฎหมายบังคับว่าเขาจะต้องมีข้าวกินกับแกง ๑ อย่างเป็นอย่างน้อย แต่ปรากฏว่ารัฐยังให้เขากินข้าวกับน้ำปลาอยู่แกงยังไม่มี แต่ท่านไปจัดโต๊ะจีนเลี้ยงขึ้นมา ๗๐๐ โต๊ะทั่วประเทศ ผมถามว่ามันเป็นธรรมและมันสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญของกฎหมายการศึกษาแห่งชาติหรือเปล่า มันไม่ใช่มันเป็นการซ้ำเติมความเหลื่อมล้ำที่มีอยู่แล้ว เป็นการซ้ำเติมความบกพร่องของท่านในการจัดสรรงบประมาณเพื่อการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตรงนี้เป็นเรื่องที่ผมจึงตั้งข้อสังเกตไว้อีกประการหนึ่ง

ท่านประธานที่เคารพครับ ในเรื่องของการศึกษาภาคบังคับก็เหมือนกัน เมื่อสักครู่ท่านอาจารย์วิจิตร ศรีสอ้าน ได้กรุณานำเสนอปัญหาไปบางส่วนแล้ว ผมอยากจะขยายเพิ่มเติมอีกประเด็นสั้น ๆ นิดเดียวครับ กฎหมายการศึกษาภาคบังคับมีผลตั้งแต่ ๑ มกราคม ๒๕๔๖ โรงเรียนปอเนาะ ที่อาจารย์สมมารถ เจ๊ะนา พูดถึง โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจะมีอยู่ประเภทหนึ่งที่เขาสอนศาสนาอย่างเดียว ไม่ได้สอนวิชาสามัญครับ เด็กที่จบจากการศึกษาภาคบังคับเดิมคือ ป.๖ เขามาเรียนที่โรงเรียนปอเนาะ เขาก็ต่อยอดวิชาศาสนา เขาไม่ได้เรียนวิชาสามัญ ก็ไม่มีปัญหา เพราะกฎหมายบังคับเขาแค่ชั้น ป.๖ แต่ ณ วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๔๖ เป็นต้นมา กฎหมายบังคับให้พ่อแม่เขาส่งเขาเรียนอย่างน้อย ม.๓ แต่วันนี้เด็กจบ ป.๖ ไม่ได้เรียนต่อ ม.๑ ไปเรียนปอเนาะเลย เรียนศาสนาอย่างเดียว ไม่ได้เรียนวิชาสามัญ ผมถามครับว่าผู้ปกครองเขาถ้าหากว่านายอำเภอเอาเรื่องขึ้นมา ไม่เดือดร้อนหรือครับ และที่สำคัญก็คือว่าเขาเป็น ๑ ในจำนวนเด็กที่อยู่ในวัยการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขามีเงินรายหัวติดตัว เงินรายหัวของเขารัฐบาลเคยดูไหมครับว่า จะจัดการอย่างไร บางคนบอกว่าให้ไปเรียน กศน. ซิ เด็กจบ ป.๖ อายุยังไม่ถึง ๑๕ นะครับ เขายังไม่เข้าเกณฑ์ที่จะเรียนการศึกษานอกโรงเรียนจะให้เขาทำอย่างไร จะให้ผู้ปกครองทำอย่างไร จะให้นายอำเภอทำอย่างไร จะให้ครูสอนศาสนาที่ปอเนาะนั้นทำอย่างไร นี่คือคำถามที่ผมอยากจะถามท่านรัฐมนตรีเหมือนกัน ท่านประธานที่เคารพครับ นี่คือประเด็นปัญหาที่มันสะท้อนให้เห็นว่าที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้เรียนต่อที่ประชุมแห่งนี้ว่าจะใช้นโยบายปฏิรูปการศึกษาในเชิงรุกนั้นมันไม่ใช่หรอกครับ เป็นการตามแก้ปัญหา เป็นการตามหลังปัญหาทั้งสิ้นเลยครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ในเรื่องของการศึกษาขั้นพื้นฐานนั้นผมขออนุญาตที่จะผ่านไปแค่นี้ครับ

สิ่งที่ผมจะขออนุญาตเพิ่มเติมก็คือว่า ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาจังหวัดชายแดนภาคใต้ ที่ท่านสมมารถ เจ๊ะนา ได้พูดไปแล้วบางส่วนนั้น ผมขออนุญาตที่จะขยายเพิ่มเติมดังนี้นะครับ นั่นก็คือในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาทางด้านศาสนาอิสลาม ไม่ใช่ในส่วนที่เป็นความรับผิดชอบของปอเนาะ หรือโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม แต่เป็นการศึกษาในโรงเรียนขั้นพื้นฐาน เช่น ในโรงเรียนประถม โรงเรียนมัธยม จะมีอิสลามศึกษาที่เปิดสอนในโรงเรียนประถมใน ๕ จังหวัดชายแดนภาคใต้ แต่สิ่งที่ทำมานั้นทำเฉพาะใน

๕ จังหวัด เป็นการดำเนินการตามนโยบายความมั่นคงที่ผ่านมา แต่วันนี้รัฐธรรมนูญมีผลบังคับใช้จะเลือกปฏิบัติไม่ได้ เด็กมุสลิมที่อยู่นอกเขต ๕ จังหวัด เช่น ตรัง กระบี่ พังงา ภูเก็ต เชียงใหม่ เชียงราย ที่มี ๕๐ เปอร์เซ็นต์ในโรงเรียน ก็ไม่มีสิทธิได้เรียนอิสลามศึกษาเหมือนเด็กใน ๕ จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่เขาได้เรียนตามสิทธิในฐานะที่อยู่ในเขตพื้นที่ความมั่นคง ตรงนี้ก็อยากจะถามท่านรัฐมนตรีว่า ท่านได้ดูแลได้ติดตามเพื่อที่จะสนับสนุนส่งเสริมให้มีการสอนอิสลามศึกษาอย่างทั่วถึงหรือไม่ และประการที่ ๒ ก็คือ การสอนอิสลามศึกษาในวัดและมัสยิด ศูนย์เด็กก่อนเกณฑ์ในวัดและมัสยิดเป็นสิ่งที่ครูเขาน้อยเนื้อต่ำใจและเขามีปัญหาอยู่หลายเรื่อง แม้ว่าวันนี้จะมีการเพิ่มค่าตอบแทนรายเดือนเป็น ๔,๑๐๐ บาทต่อเดือนแล้ว แต่การใช้จ่ายเงินเดือนผ่าน อบต. นั้นเป็นปัญหาที่กระทบกระเทือนขวัญกำลังใจเขาค่อนข้างมาก อยากจะให้ทางกระทรวงศาสนา วัฒนธรรม วันนี้ท่านไม่มาได้เข้าไปดูแลด้วย ----------

- ๑๖๑/๑

ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของบุคลากรทางศาสนาในจังหวัดชายแดนภาคใต้ก็เป็นเรื่องละเอียดอ่อนที่อยากจะเรียนไปยังท่านรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องผ่านท่านประธานนะครับว่าขอความกรุณาเถอะครับ ดูแลขวัญกำลังใจให้กับบุคลากรเหล่านี้เป็นพิเศษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งโต๊ะอิหม่าม คอเต็บ บิหลั่นในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้และจังหวัดอื่นนั้น ปัจจุบันนี้ภายใต้นโยบายของรัฐบาลในการปราบยาเสพติดอะไรก็ดีเขามีภารกิจมากมายยิ่งกว่าข้าราชการอีกครับ แต่ค่าตอบแทนรัฐบาลไม่เพิ่มให้เขา ฝากช่วยเพิ่มให้เขาหน่อยครับ บรรดาโต๊ะครูก็เหมือนกันที่สอนอยู่ในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม แม้ว่าจะไม่เพิ่มเงินให้เขาแต่ให้เกียรติเขาหน่อยในฐานะที่เขาเป็นผู้นำศาสนาเป็นผู้ทรงคุณธรรม เป็นผู้ที่สอนคนให้เป็นคนดีมีความรู้คู่คุณธรรมทำงานด้วยความเสียสละ อย่าไปกล่าวหาเขาว่าเป็นผู้ก่อการร้ายหรือเกี่ยวข้องกับการก่อการร้ายแบบง่าย ๆ ไร้หลักฐานเหมือนที่รัฐบาลกำลังดำเนินการอยู่ในขณะนี้มันอันตราย มันทำลายขวัญกำลังใจให้กับคนดี ๆ ที่กำลังทำงานเพื่อสังคมเพื่อบ้านเมือง ตรงนี้เป็นสิ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานเกี่ยวกับเรื่องของการจัดการศึกษา เพื่อที่จะให้มันมีความรู้คู่คุณธรรมสมตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ ท่านประธานที่เคารพครับ เท่าที่ผมได้ตรวจสอบงบประมาณของรัฐบาลที่นำเสนอในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาและการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมแล้ว ผมยังเห็นว่ามีหลายประการที่ยังจำเป็นจะต้องเพิ่มเติม ยังจำเป็นที่จะต้องปรับปรุงแก้ไข ก็ขอความกรุณาท่านกรรมาธิการที่จะเข้าไปได้พิจารณาในรายละเอียดต่อไปนั้นได้กรุณาช่วยดูแลประเด็นต่าง ๆ เหล่านี้เป็นพิเศษด้วย ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านต่อไปครับ คุณประกอบนะครับ

นายประกอบ รัตนพันธ์ (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม ประกอบ รัตนพันธ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ ผมขออนุญาตท่านประธานอภิปรายในส่วนของกระทรวงศึกษาธิการสืบเนื่องต่อจากท่านศาสตราจารย์ ดอกเตอร์วิจิตร ศรีสอ้าน สืบต่อจากท่านสมมารถ เจ๊ะนา และท่านสนั่น สุธากุล ท่านประธานครับ งบประมาณรายจ่ายปี ๒๕๔๗ ในจำนวน ๑,๐๒๘,๐๐๐ ล้านบาท ผมกราบเรียนว่าเป็นงบประมาณที่ค่อนข้างมากพอสมควร แต่เราก็สงสัยอยู่ว่าทำไมรัฐบาลได้จัดสรรให้กับการศึกษา ซึ่งรัฐบาลได้มีความสำคัญอย่างมาก ดังที่เพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ท่านสนั่น สุธากุล ได้บอกว่าแล้วว่าการศึกษาสร้างชาติ

สผ ๑/๒๕๔๖ (วิ.) ประทีป ๑๖๑/๒

การศึกษาสร้างคนเพื่อให้คนไปสร้างชาติ ผมกราบเรียนด้วยความเคารพว่า การแก้ปัญหาทุกอย่างถ้าปราศจากให้การศึกษาแล้วนี่ก็คงจะแก้ปัญหาไม่ได้ เพราะฉะนั้นรากฐานที่สำคัญของการแก้ปัญหาชาติก็คือการให้การศึกษา อย่างไรก็ตามครับ เราดูเหมือนว่ารัฐบาลไม่ให้ความสนใจในการศึกษามากเป็นพิเศษ เพราะถ้าดูลำดับงบประมาณระหว่างกระทรวงศึกษาธิการกับกระทรวงอื่น ๆ แล้วนี่ผมยอมรับว่ามาอันดับหนึ่ง แต่ถ้าดูจำนวนงบประมาณกับภารกิจการศึกษาของชาติแล้วผมเรียนว่าน้อยนิด ตัวเลขอันดับหนึ่งนั้นเป็นตัวรวมมากกว่า ผมเรียนว่าอันดับนี่ไม่สำคัญครับ แต่ว่างบประมาณจัดสรรให้เพียงพอหรือไม่อย่างไรเป็นเรื่องที่สำคัญมาก ท่านดอกเตอร์วิจิตรพูดในภาพกว้าง ท่านสมมารถมาพูดในรายละเอียดของการศึกษาเอกชน ท่านสนั่นมาพูดของพื้นฐาน ผมรับภาระที่จะมาวิเคราะห์งบประมาณในส่วนของกระทรวงศึกษาธิการ เฉพาะ ๒ หน่วยงานหลักก็คือวิทยาลัยชุมชนกับกรมอาชีวศึกษา ท่านประธานครับ ผมกราบเรียนว่าการจัดสรรงบประมาณนั้นรัฐจะต้องจัดงบประมาณตามคำแถลงนโยบายของรัฐบาลที่ให้ไว้ต่อรัฐสภาแห่งนี้ ----------

- ๑๖๒/๑

รัฐบาลจะต้องจัดงบประมาณให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยซึ่งถือว่าเป็นเรื่องที่สำคัญมาก ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตอ่านคำแถลงนโยบายของ ฯพณฯ พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ที่แถลงไว้ต่อรัฐสภาเมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ ในส่วนของกระทรวงศึกษาธิการ ๒ เรื่องที่กระผมจะพูดก็คือใน (๔) จัดให้มีวิทยาลัยชุมชนโดยเฉพาะจังหวัดที่ยังขาดแคลนสถาบันอุดมศึกษา ผมเน้นนะครับ จังหวัดที่ขาดแคลนสถาบันอุดมศึกษา และในนโยบายข้อ ๑๒ ของนโยบายกระทรวงศึกษาธิการก็คือเรื่องของการปฏิรูปอาชีวศึกษาให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น และพัฒนาถึงระดับปริญญาตรี พัฒนาถึงระดับปริญญาตรีนะครับท่านประธานครับ เพื่อตอบสนองต่อภาคเกษตร อุตสาหกรรมและภาคบริการ รวมทั้งสนับสนุนให้ผู้เรียนได้เข้าฝึกทักษะในสถานประกอบการ ผมจะพูดตรงนี้ละครับเพื่อจะวิเคราะห์ให้เห็นว่ารัฐบาลได้ตั้งงบประมาณสอดคล้องกับคำแถลงนโยบายหรือไม่อย่างไรใน ๒ เรื่องที่ผมกราบเรียนให้ท่านประธานได้รับทราบ ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตมาเริ่มต้นด้วยวิทยาลัยชุมชน ถ้าท่านประธานจำได้ ท่านประธานจะเห็นว่ากระผมเองเป็นคนที่ทักท้วงให้ข้อสังเกตนโยบายของรัฐบาลที่เกี่ยวข้องกับวิทยาลัยชุมชน ถ้าท่านจำได้ ผมได้กราบเรียนท่านประธานในที่ประชุมรัฐสภาแห่งนี้เมื่อวันที่รัฐบาลแถลงนโยบายในส่วนของวิทยาลัยชุมชน ผมให้ข้อสังเกตว่าวิทยาลัยชุมชนในประเทศไทยนั้นเราตั้งมาหลายครั้งล้มลุกคลุกคลานและไม่ประสบความสำเร็จ ผมอยากให้ทางกระทรวงศึกษาธิการรัฐบาลที่จะจัดตั้งวิทยาลัยชุมชนขึ้นมาใหม่นั้นได้ศึกษาบทเรียนเก่าทั้งวิทยาลัยชุมชนในสังกัดของทบวงมหาวิทยาลัย เช่น วิทยาลัยชุมชนภูเก็ต ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ว่าเราเขาสำเร็จเขาล้มเหลวอย่างไร วิทยาลัยชุมชนในกระทรวงศึกษาธิการซึ่งได้จัดขึ้นในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี วิทยาลัยพลศึกษา วิทยาลัยช่างศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลป์ สำเร็จหรือไม่อย่างไร และก็ในที่สุดรัฐบาลภายใต้การนำของ ฯพณฯ พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร ก็ได้หยิบยกเรื่องนี้ขึ้นมาพูดอีก ผมบอกว่าให้รัฐบาลแถลงให้ชัดเจนว่าวิทยาลัยชุมชนที่จะจัดตั้งขึ้นใหม่นั้นมีภารกิจอันใดจะทำอย่างไรเหมือนของเก่าหรือไม่ ท่านประธานครับท่านคงจำได้ คำตอบว่าอย่างไรครับ คำตอบว่าวิทยาลัยชุมชนที่รัฐบาลจะจัดตั้งขึ้นมาใหม่นั้นมีหลักการอยู่ ๓ ประการใหญ่ ๆ ด้วยกัน ประการที่ ๑ ต้องไม่ใช้งบประมาณเพิ่มเติมให้มากนัก นั่นหมายความว่าจะไม่ใช้งบประมาณ

สผ ๑/๒๕๔๖ (วิ.) บังอร ๑๖๒/๒

ในการจัดตั้งวิทยาลัยชุมชนให้มากเกินเหตุ ประการที่ ๑ ประการที่ ๒ บอกว่าจะจัดตั้งวิทยาลัยชุมชนเฉพาะจังหวัดที่ขาดแคลนสถาบันอุดมศึกษา ประการที่ ๒ ประการที่ ๓ บอกว่าจัดหลักสูตร ๒ ปีแรกของมหาวิทยาลัยคือ ๒ ปีแรกของปริญญาตรีหรือที่เรียกว่าหลักสูตรอนุปริญญา ตรงนี้ผมถามชัดเจนมากครับว่าจะจัดอย่างไร ดอกเตอร์เกษมสมัยนั้นท่านดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการบอกว่าจัด ๒ ปีแรกของหลักสูตรปริญญาตรี เมื่อนักเรียนต่างจังหวัดซึ่งไม่มีสถานอุดมศึกษาในจังหวัดนั้นเรียน ๒ ปี ก็ต่อปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยของรัฐอีก ๒ ปี เป็นการประหยัดค่าใช้จ่ายของผู้ปกครอง นั่นหมายความว่าเด็กที่มาเรียนในหลักสูตร ว.ช.ช. หรือวิทยาลัยชุมชน ๒ ปี ในท้องที่ในจังหวัดที่จัดตั้งวิทยาลัยชุมชน แล้วต่อจากนั้นทางรัฐบาลประสานกับทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐเพื่อทำหลักสูตรต่อเนื่องให้ศึกษาต่อปี ๓ ปี ๔ ในวิทยาลัย กลายเป็นว่าได้ปริญญาตรีนั่นคือหลักการเดิม ----------

- ๑๖๓/๑

แต่ท่านประธานครับเรื่องนี้ผมกราบเรียนว่าผมติดใจมาก ผมไม่ได้ขัดข้อง ผมไม่ได้ทัดทาน เรื่องวิทยาลัยชุมชน ผมกราบเรียนว่าการศึกษาของชาติจัดไปเถอะ จัดรูปไหนก็ได้ครับ ประชาชนได้ผลประโยชน์เท่านั้น แต่เราเกรงเรื่องการซ้ำซ้อน การสิ้นเปลืองงบประมาณ เกรงว่าไม่เอาบทเรียนเก่ามาปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพ ทำให้ชาติเสียประโยชน์แทนที่จะได้ประโยชน์ ท่านครับ สิ่งที่ผมท้วงติงในวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ นั้น ปรากฏว่าทุกอย่างเหมือนสิ่งที่ผมคาดคิด คือทุกเรื่องไม่เป็นไปตามที่แถลงไว้ต่อรัฐสภาแห่งนี้

เรื่องที่ ๑ เรื่องหลักสูตร ยกเรื่องหลักสูตรก่อนชัด ๆ เลยครับ ผมดีใจมากที่ ฯพณฯ ดอกเตอร์สิริกรนั่งอยู่ด้วย ผมยอมรับว่าท่านเอาจริงเอาจังเรื่องนี้มาก ผมชมเชยท่าน ท่านพยายามศึกษาดูแล เชิญผู้เชี่ยวชาญต่างประเทศมาที่เขาสำเร็จในเรื่องของ วชช. ท่านนำทีมไปศึกษาดูงานต่างประเทศ ผมก็หวังว่า วชช. ในประเทศไทยต่อไปนี้คงประสบความสำเร็จอย่างแน่นอน และเป็น วชช. มิติใหม่ คิดใหม่ ทำใหม่ คงไม่เหมือนของเก่าแน่ แต่แล้วน่าเสียดายครับผมกราบเรียนท่านประธานไปถึง ฯพณฯ ดอกเตอร์สิริกรที่เคารพว่าเสียดายที่มันไม่เป็นตามที่เราต้องการ ไม่ได้เป็นไปตามที่รัฐบาลได้แถลงไว้ต่อรัฐสภาแห่งนี้เกี่ยวกับเรื่องหลักสูตร แล้วหลักสูตรนี่ ๒ ปีแรกของมหาวิทยาลัย แต่แล้วท่านทราบไหมครับหลักสูตรที่จัดในวิทยาลัยชุมชนทั้ง ๑๐ วิทยาลัยชุมชนขณะนี้นี่เป็นหลักสูตรของวิทยาลัยอาชีวศึกษา เป็นหลักสูตรของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี เป็นหลักสูตรของวิทยาลัยเทคนิค นั่นหมายความว่าเป็นหลักสูตรของกรมอาชีวศึกษา อย่างนี้มันซ้ำซ้อนกัน ผมถามว่าถ้าจัดหลักสูตรเหล่านี้แล้วนี่เรื่องอะไรที่กระทรวงศึกษาธิการไปจัดตั้ง วชช. ทำไมไม่มอบภารกิจตรงนี้ให้วิทยาลัยในสังกัดกรมอาชีวศึกษาซึ่งมีหลายร้อยโรงครับ ทั้งวิทยาลัยการอาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษา วิทยาลัยเทคนิค วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี ถ้าท่านประธานไม่เชื่อผมขออนุญาตเอาของจริงมาให้ท่านดูหลักสูตรที่เปิด ไม่ได้เป็น ๒ ปีแรกของมหาวิทยาลัย แต่เป็นหลักสูตรอนุปริญญาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ คอมพิวเตอร์ธุรกิจ สถาบันอาชีวศึกษาเขาสอนกันเกร่อเยอะเลยครับ ไม่ต้องเปิดใหม่ แล้ววิทยาลัยในสังกัดอาชีวศึกษามีครบทุกจังหวัดด้วยซ้ำไป หลักสูตรคอมพิวเตอร์ บัญชี เทคโนโลยียานยนต์ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เทคโนโลยีไฟฟ้ากำลัง อุตสาหกรรมเทคโนโลยีการเกษตร พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ หลักสูตรการปกครองท้องถิ่น หลักสูตรพัฒนาชุมชน ซึ่งหลายหลักสูตรสอนใน

สถาบันราชภัฏอยู่แล้ว ตรงนี้ละครับที่ผมกราบเรียนว่ามันไม่ได้ใหม่เลย มันไม่ได้ทำตามที่ได้พูดไว้ในสภาแห่งนี้ ผมได้ศึกษาตัวหลักสูตรแล้วพบว่าแทบจะเหมือนหลักสูตรของ ปวส. อาชีวศึกษาทุกประการ มีผิดบ้างเล็กน้อยเท่านั้นเอง ไม่มีอะไรแปลกใหม่ น่าเสียดายมากครับ ผมคิดว่า วชช. ที่รัฐบาลคิดใหม่ทำใหม่นี่จะทำใหม่ แต่ไม่ใช่ครับ ไม่ใช่ ต่อไปมาศึกษาดูไปว่าแล้วไปจัดตั้งในจังหวัดที่ขาดแคลนสถาบันอุดมศึกษาจริงหรือไม่ ขออภัยครับ ไม่จริงอีกครับ ----------

เพราะว่าทั้ง ๑๐ จังหวัดที่จัดตั้งวิทยาลัยชุมชนนั้นล้วนแต่เป็นจังหวัดที่มีสถาบันอุดมศึกษาแทบทั้งสิ้น บางจังหวัดก็มีสถาบันราชภัฏ บางจังหวัดก็มีวิทยาลัยในสังกัดกรมอาชีวศึกษา ซึ่งเปิดสอนในระดับ ปวช. ปวส. และบางจังหวัดเปิดถึง ปทส. ระดับเทียบเท่าปริญญาตรีนะครับ ผมคงไม่ขออ่านรายชื่อจังหวัดนะครับ เพราะเกรงว่าจะเสียเวลาจนเกินไป แต่กราบเรียนท่านประธานว่าสิ่งเหล่านี้ละครับเป็นสิ่งที่มันสับสนและไม่ได้ตามที่พูดไว้ ผมยอมรับอย่างเดียวว่าเรื่องของงบประมาณใช้ไม่มากจนเกินไปแต่ก็มากพอสมควรครับ ผมขออนุญาตงบประมาณย้อนหลัง ๓ ปี เริ่มจากปีงบประมาณ ๒๕๔๕ นะครับ ใช้งบประมาณ ๕๐ ล้านบาท ปี ๒๕๔๖ ๒๐๐ ล้านบาท ปี ๒๕๔๗ ๒๒๑ ล้านบาท ก็ไม่มากครับ รวมเบ็ดเสร็จนี่ ๔๗๑ ล้านบาท แต่ผมกราบเรียนว่า ๔๗๑ ล้านบาทนี่ถ้าจัดหลักสูตรอย่างนี้ไม่ต้องจัดครับ วงเงินก้อนนี้นี่ไปอุดหนุนวิทยาลัยอาชีวศึกษา วิทยาลัยในสังกัดกรมอาชีวศึกษาที่เขาจัดหลักสูตรนี้อยู่แล้วนะครับ ยังดีกว่าด้วยซ้ำไป เป็นการได้ประโยชน์ให้กับสถานศึกษาด้วยซ้ำไปนะครับ ในเรื่องของวิทยาลัยชุมชน ผมอยากจะให้ข้อสังเกตอีกนิดหนึ่งท่านประธานที่เคารพครับ ก็เรื่องของความสับสน ความสับสนอย่างไรครับ ผมบอกว่าขณะนี้วิทยาลัยชุมชนของประเทศไทยเรามันเริ่มมีความสับสน สับสนอันที่ ๑ เรื่องของภารกิจ เรื่องของหลักสูตร ที่สับสนเพราะว่ามันไม่ตรงกับที่ได้แถลงไว้ต่อรัฐสภาแห่งนี้ อนุปริญญากับ ปวส. นี่มันต่างกันตรงไหน อนุปริญญาคอมพิวเตอร์ธุรกิจกับอนุปริญญา ปวส. คอมพิวเตอร์ธุรกิจมันต่างกันอย่างไร ต่างกันอย่างเดียวนะครับ ถ้าเกิดว่านักศึกษาที่จบอนุปริญญาคอมพิวเตอร์ธุรกิจกับนักศึกษาที่จบ ปวส. คอมพิวเตอร์ธุรกิจซึ่งใช้เวลาเรียนเท่ากันคือจบ ม. ๖ แล้วเรียนต่อ ๒ ปี เงินเดือนไม่เท่ากัน ตรงนี้ผมเคยติงแล้วนะครับว่ารัฐบาลจะต้องหาทางแก้เมื่อเด็กจบไปแล้วนี่จะทำอย่างไรถ้าเวลาเรียนเท่ากันสูตรเหมือนกัน เงินเดือนแตกต่างกัน ทำอย่างไรเมื่อเรียน ๒ ปีแล้ว ถ้าเกิดว่าไปต่อปริญญาตรีนี่ไม่ใช่อีก ๒ ปี อาจจะเป็น ๒ ปีครึ่งหรือ ๓ ปี กลายเป็น ๕ ปี ในหลักสูตรปริญญาตรีเดียวกัน นี่คือเกิดมาแล้วในวิทยาลัยชุมชนภูเก็ต ซึ่งในที่สุดก็ต้องสลายตัวไปเพราะว่าความไม่ต่อเนื่อง ความไม่ชัดเจน ซึ่งเหมือนกับ วชช. ของกระทรวงศึกษาธิการในขณะนี้ สวนที่ ๓ ที่มีความสับสน ผมอยากเรียนถามว่า วชช. ในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการคือของเราขณะนี้ครับ วชช. ในสังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ก็คือในสังกัดของวิทยาลัยพลศึกษา วชช. ในสังกัดกระทรวงวัฒนธรรมคือของวิทยาลัยนาฏศิลป์ วิทยาลัย

ช่างศิลป์ มันต่างกันอย่างไรครับ มันต่างกันอย่างไร มันเหมือนกันหรือไม่ มันต่างกันอย่างไร เพราะสับสนหมด พอพูดถึง วชช. ในประเทศไทยแล้วนี่ต้องบอกว่า วชช. สังกัดไหน อย่างนี้ ผมกราบเรียนว่ามันไม่ใช่ วชช. แต่มันเป็นการจัดการศึกษาตามความรู้สึกนึกคิดของตัวเอง ที่ตัวเองอยากจะทำอย่างไรให้มันแปลกใหม่ขึ้นมาอย่าให้เหมือนคนอื่น เราก็จัดอย่างนั้น ผมกราบเรียนว่าตรงนี้เป็นความเสียหายอย่างมากมาย ก็อยากกราบเรียนท่านประธาน ด้วยความเคารพนะครับ แล้วก็อยากกราบเรียน ฯพณฯ รัฐมนตรี และรัฐมนตรีช่วยว่าการ ที่เคารพเช่นเดียวกันครับว่า ผมไม่ได้สกัดกั้น วชช. แต่ผมอยากให้ วชช. เกิดขึ้นตามอุดมการณ์ ที่รัฐบาลได้แถลงไว้ต่อรัฐสภาแห่งนี้ ซึ่งผมเห็นด้วย ถ้าเป็นอย่างนั้นเห็นด้วยครับ แต่ถ้าเป็น อย่างนี้ผมไม่เห็นด้วย มันผิดหมดนะครับ ผิดเงื่อนไขเดิมไปทั้งหมดเลย นี่คือส่วนของวิทยาลัย ชุมชน ส่วนที่ ๒ ครับ ก็คือส่วนของการอาชีวศึกษา ตรงนี้ที่จริงต้องพูดกันนานหน่อยครับ แต่บังเอิญว่าเวลาจำกัดมาก ก็กราบเรียนว่าการอาชีวศึกษานั้นเกิดขึ้นมาในสภาแห่งนี้ถ้า ท่านประธานจำได้ รัฐบาลนี้ได้ให้ความสำคัญกับการอาชีวศึกษา โดยการสนับสนุนของ พวกกระผมซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเพราะเราเห็นว่าการอาชีวศึกษานั้นเป็นการจัดการ ศึกษาของชาติที่มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนกว่าการศึกษาพื้นฐานและการอุดมศึกษา ----------

เพราะฉะนั้นการที่มี ๓ แท่งเกี่ยวข้องกับการศึกษานั้น ใน พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาตินั้น เป็นสิ่งที่สมควรอย่างยิ่ง คือคณะกรรมการการศึกษาพื้นฐาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษา และคณะกรรมการการอุดมศึกษา ท่านประธานที่เคารพครับ อาชีวศึกษาเป็นการผลิตกำลังคนระดับฝีมือ ระดับเทคนิค ระดับเทคโนโลยี ไปป้อนโรงงานอุตสาหกรรม ไปตอบสนองแผนพัฒนาชาติ คนที่มาศึกษาอาชีวศึกษานั้นถ้าท่านประธานได้ศึกษาภูมิหลังจะเห็นว่าไม่ใช่ลูกคนรวยเป็นลูกหลานของคนที่พอมีฐานะปานกลางถึงยากจน คนที่ตัดสินใจมาเรียนอาชีวศึกษานั้นเพื่อที่จะประกอบอาชีพ ไม่ว่าอาชีพอิสระ รับราชการหรือว่ารับจ้าง แต่ต้องการให้มีอาชีพอย่างรวดเร็วและพอประทังชีวิต ผมกราบเรียนท่านประธานที่เคารพว่า การจัดการอาชีวศึกษานั้นรัฐจะต้องให้ความสำคัญเป็นพิเศษ เหตุผล ๒ ประการด้วยกัน ท่านประธานครับ

ประการที่ ๑ การอาชีวศึกษานั้นเป็นเรื่องที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาชาติ ไม่ว่าการผลิตกำลังคนระดับกึ่งฝีมือ ระดับฝีมือ ระดับเทคนิคและระดับเทคโนโลยี ซึ่งเป็นเจตนารมณ์ของรัฐบาลที่จะให้อาชีวศึกษานั้นผลิตกำลังคนถึงระดับปริญญาตรี นั่นประการที่ ๑

ประการที่ ๒ ที่ผมกราบเรียนว่าเป็นการช่วยเหลือบุตรหลานของพี่น้องประชาชนของเราที่เขามีฐานะไม่ค่อยดี แต่ต้องการให้บุตรหลานนั้นได้มาเล่าเรียนอาชีวศึกษาเพื่อไปประกอบอาชีพต่อไปนะครับ แต่น่าเสียดายครับ การจัดการอาชีวศึกษาในขณะนี้ค่อนข้างจะมีปัญหาพอสมควร หลายคนบอกว่าอาชีวศึกษาไม่มีคุณภาพ ผมถามว่าทำไมไม่มีคุณภาพ มันมีที่มาที่ไปครับ มีคุณภาพ ไม่มีคุณภาพ มันแล้วแต่มุมมองนะครับ แต่สิ่งที่น่าสนใจมากที่สุดก็คือตัวที่นำไปพัฒนาอาชีวศึกษา ปัจจัยที่สำคัญที่สุดท่านประธานครับคืออะไรครับ งบประมาณ งบประมาณสำคัญที่สุด ผมกราบเรียนท่านประธานที่เคารพว่า ผมมาวิเคราะห์จำนวนนักเรียน งบประมาณ ปี ๒๕๔๖ กับปี ๒๕๔๗ และมาวิเคราะห์งบประมาณที่รัฐจัดสรรให้การอาชีวศึกษาในปี ๒๕๔๖ และปี ๒๕๔๗ มันมีตัวเลขที่ไม่น่าเชื่อครับท่านประธานครับว่าทำกันได้อย่างไร มันไม่สอดคล้องกับการจัดสรรงบประมาณ เพราะว่างบประมาณที่รัฐบาลจัดสรรจำนวน ๑,๐๒๘,๐๐๐ ล้านบาทนั้นดูความสำคัญที่ผลงานผลผลิตนะครับ ทั้งในด้านปริมาณและในด้านของคุณภาพ ท่านประธานครับ จำนวนนักศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนนักศึกษากับงบประมาณของกรมอาชีวศึกษา ผมเปรียบเทียบ ๒ ปีใกล้ ๆ นะครับ

สผ ๑/๒๕๔๖ (วิ.) พัชรี ๑๖๕/๒

คือปีงบประมาณ ๒๕๔๖ กับปีงบประมาณ ๒๕๔๗ ทั้งระดับ ปวช. ปวส. และ ปทส.
ปี ๒๕๔๖ มีนักเรียน นักศึกษา ทั้งสิ้นร่วม ๗ แสนคนนะครับ ----------

- ๑๖๖/๑

งบประมาณที่ได้รับเมื่อปี ๒๕๔๖ นี่ ๙,๐๐๐ เกือบหมื่นล้านครับ ๙,๙๔๔.๕๙ ล้านบาท เมื่อดูปี ๒๕๔๗ จำนวนนักเรียนทั้ง ๓ ระดับ ทั้ง ปวช. ปวส. และ ปทส. เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๔๖ จำนวน ๑๓๑,๙๓๘ คน เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๔๖ ประมาณ ๑๘ เปอร์เซ็นต์ แต่งบประมาณของปี ๒๕๔๗ ในส่วนของกรมอาชีวศึกษาได้ลดลง ๔.๕ เปอร์เซ็นต์ถ้าคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ ถ้าคิดเป็นตัวเงินก็ลดลงประมาณ ๔๔๗ ล้านบาท คนเพิ่มเงินลด และอย่างนี้ละครับที่รัฐบาลมุ่งเน้นในการพัฒนาการอาชีวศึกษาของชาติ ผมกราบเรียนว่ามันเป็นการตั้งงบประมาณที่ต้องทบทวนในวาระ ๒ ที่จะมีขึ้นในลำดับต่อไปหลังจากรับหลักการไปแล้วนะครับ นี่คือส่วนของงบประมาณซึ่งมันไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนนักเรียน ต่อไปผมมาวิเคราะห์อีกนิดหนึ่งท่านประธานครับเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างผลผลิตตัวชี้วัดความสำเร็จ หรือเรื่องของคุณภาพกับงบประมาณที่จัดสรรให้กรมอาชีวศึกษา ผมกราบเรียนว่าไม่สอดคล้องกันตั้งแต่เรื่องที่ ๑ ตัวชี้วัดเชิงปริมาณจำนวนนักศึกษาเพิ่มงบประมาณลด อย่างนี้ถือว่ามันไม่ไปด้วยกัน ส่วนที่ ๒ ตัวชี้วัดเชิงคุณภาพอันที่ ๑ ปวช. วัด ปวช. ท่านประธานฟังผมนะครับแปลกมากเลยครับผมอยากถามท่านรัฐมนตรีว่าเป็นอย่างนี้ได้อย่างไร ปวช. มีตัวชี้วัดคุณภาพ ๓ ข้อด้วยกัน ก็คือ ๑. เรื่องอัตราการศึกษาต่อและมีงานทำเมื่อนักเรียนจบ ปวช. เรื่องที่ ๒ สิ่งประดิษฐ์ของคนรุ่นใหม่ที่นักศึกษาไปประดิษฐ์แล้วได้เป็นประโยชน์กับชุมชน เรื่องที่ ๓ จำนวนสถานประกอบการที่เข้าร่วม เพราะว่ากรมอาชีวศึกษานั้นต้องจัดการศึกษาระบบทวิภาคีให้สถานประกอบการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน แต่พอไป ปวส. ตัวชี้วัดในเรื่องของคุณภาพลดเหลือ ๒ เรื่อง คือ เรื่องการศึกษาต่อกับเรื่องของการเข้าร่วมสถานศึกษา พอมาถึงปริญญาตรีเหลือตัวชี้วัดเพียงอันเดียวครับศึกษาต่อ ผมเลยงงเลยครับว่ายิ่งเรียนสูงคุณภาพยิ่งลดลงอย่างนั้นหรือ หรืออย่างไรผมไม่เข้าใจจริง ๆ ครับในเรื่องของตัวชี้วัด และตัวชี้วัดตรงนี้นะครับมันมีผลกระทบต่อจำนวนงบประมาณที่กระทรวงศึกษาธิการจัดสรรให้มาด้วยผมสรุปอย่างนี้นะครับ ปวช. ตัวชี้วัดมากกว่า ปวส. ปวส. ตัวชี้วัดมากกว่าปริญญาตรี และถามว่าอะไรถูกอะไรผิด แสดงว่าปริญญาตรีคุณภาพน้อยกว่า ปวช. อย่างนั้นหรือ ผมไม่เข้าใจจริง ๆ ครับเรื่องนี้ ท่านประธานครับผมขออนุญาตสรุปสุดท้ายเลยนะครับว่า ในเรื่องของงบประมาณกรมอาชีวศึกษาผมฝากไว้นะครับสัก ๒ - ๓ เรื่องที่ทางกระทรวงศึกษาธิการต้องทบทวนใหม่ และขอฝากคณะกรรมาธิการวิสามัญที่จะพิจารณาในวาระที่ ๒ นั้น

ช่วยกรุณาดูเป็นพิเศษเพื่อการศึกษาของชาตินะครับ ก็คืองบประมาณเรื่องของค่าที่ดินสิ่งก่อสร้างซึ่งปีนี้ได้น้อยมากครับ ได้อาคารที่ดินสิ่งก่อสร้าง ๙ หลังทั้งกรมไม่รู้กี่ร้อยสถานศึกษาครุภัณฑ์ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญมาก ท่านประธานครับ ได้งบประมาณน้อยนิดเมื่อเทียบกับปี ๒๕๔๖ น้อยมาก งบประมาณในเรื่องของการพัฒนาบุคลากร ซึ่งท่านอย่าลืมนะครับว่า พ.ร.บ. การอาชีวศึกษานั้นเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของอาชีวศึกษาจัดเป็นรูปสถาบันอาชีวศึกษา ซึ่งเปิดสอนถึงปริญญาตรี ๒๘ สถาบัน แต่งบประมาณไม่ได้จัดเพื่อพัฒนาบุคลากรตรงนี้เลย ท่านประธานครับ เรื่องของอัตราจ้าง เรื่องของอัตราครู อาจารย์และลูกจ้างประจำก็ไม่สมดุลกับจำนวนนักศึกษา และเป็นปัญหาของกรมอาชีวศึกษามาตลอดเวลา ตั้งแต่ผมเป็นผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาในสังกัดกรมอาชีวศึกษาก็มีปัญหา รัฐบาลก็แก้ไม่ได้ เรื่องของอัตราครู อาจารย์ที่สมดุลกับจำนวนนักศึกษา จำนวนลูกจ้างชั่วคราวหรือครูสอนพิเศษก็ไม่เพียงพอ ตรงนี้เป็นปัญหาของกรมอาชีวศึกษามายาวนาน ผมกราบเรียนว่าถ้ารัฐบาลต้องการที่จะให้การจัดการอาชีวศึกษานั้นมีคุณภาพรัฐบาลก็ต้องใจถึงสิครับ ต้องจัดสรรงบประมาณไม่ต้องมากเกินพอครับ แต่ว่าพอที่จะบริหารจัดการอาชีวศึกษาให้มีคุณภาพได้ครับ ผมขอฝากท่านประธานด้วยความเคารพเพียงเท่านี้ครับ สวัสดีครับ

- ๑๖๗/๑

สผ ๑/๒๕๔๖ (วิ.) สุภปภา ๑๖๗/๑

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปเชิญคุณอภิชาตนะครับ

นายอภิชาต การิกาญจน์ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อภิชาต การิกาญจน์ พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดนครศรีธรรมราชครับ ประเด็นที่ผมจะอภิปรายนี้เป็นประเด็นของกระทรวงเล็กแต่ภารกิจที่ยิ่งใหญ่มากครับ เป็นกระทรวงที่ตั้งขึ้นใหม่โดยการยกขึ้นมาจากสำนักงานวัฒนธรรมแห่งชาติมาเป็นกระทรวงวัฒนธรรม เป็นกระทรวงเล็ก ๆ ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตของผู้คนอีกมุมหนึ่ง ซึ่งเราค่อนข้างจะละเลยในช่วงเวลาหนึ่ง และมาวันนี้ผมคิดว่าเป็นมุมที่รัฐบาลน่าจะหยิบขึ้นมาพิจารณาแล้วก็มองเห็นเป็นความสำคัญว่าเป็นเรื่องยิ่งใหญ่ ภายใต้ทิศทางการพัฒนาประเทศตลอดระยะเวลาเกือบ ๕๐ ปีที่เรามุ่งเน้นไปสู่ความเจริญ ไปสู่ความทันสมัย และเราก็ได้เห็นผลที่ตามมาว่าวิกฤติในทางสังคมสิ่งที่ตามมาจากการพัฒนาไปสู่ความทันสมัยนี่ ชีวิตของผู้คนจำนวนไม่น้อยตกอยู่ในภาวะที่ทุกข์ระทมแล้วก็ไม่มีความสุข เพราะฉะนั้นการจัดตั้งกระทรวงวัฒนธรรมแห่งชาติจึงเป็นกระทรวงที่ถือว่าสำคัญกระทรวงหนึ่ง ถือว่าเป็นโอกาสดีที่สุดที่คนไทยของเราจะได้ทำความเข้าใจในเรื่องวัฒนธรรมอย่างจริงจัง แล้วก็สามารถตั้งหลักในการรับกับการรุกรานทางวัฒนธรรมที่เราประสบอยู่ในวันนี้ ตัวอย่างที่เราเห็นปรากฏการณ์ในทางสังคมที่ค่อนข้างชัดเจนคือ คนกลุ่มหนุ่มสาวที่ตกเป็นทาสวัฒนธรรมเกิดอาณานิคมของการแต่งกาย ไม่ว่าจะเป็นเกาะอกสายเดี่ยว เกิดอาณานิคมของการบริโภคในเรื่องของอาหารจานด่วนต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นแมคโดนัล ไม่ว่าจะเป็นเคเอฟซีนะครับ สิ่งเหล่านี้เป็นปัญหาที่เกิดขึ้น แล้วนอกเหนือจากปัญหาในเรื่องการดำรงชีวิตง่าย ๆ แล้ววันนี้สิ่งที่ปรากฏในสังคมเด็กก็คือการใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหา เรื่องนี้ถ้ากระทรวงวัฒนธรรมไม่เข้ามาดำเนินการหรือจัดการ หรือหามาตรการในการดำเนินการในการแก้ไขเสียแต่วันนี้ ปัญหาที่จะลุกลามขึ้นในวันข้างหน้าและจะเป็นความยุ่งยากของสังคมเป็นสิ่งที่เราจะหลีกหนีไม่ได้ เราต้องยอมรับนะครับว่าเราเป็นสังคมเปิด เพราะฉะนั้นการรุกทางวัฒนธรรมในเรื่องแบบนี้ภายใต้ความทันสมัย ภายใต้ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีการผลิต เทคโนโลยีการสื่อสาร โลกาภิวัฒน์ด้านการค้า ความทันสมัยหรือความก้าวหน้าในเชิงวิชาการ กระแสไหลหลั่งของสิ่งเหล่านี้มันได้โถมทับแล้วทำให้เกิดปัญหาคนรุ่นใหม่ของเราอย่างมากมายมหาศาล ปัญหาในทางวัฒนธรรมที่เราเผชิญอยู่ในขณะนี้ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการดำรงชีวิต การแข่งขันเสรีในโลกเสรีนิยม ทำให้เกิดช่องว่างระหว่างคนรวยกับคนจนที่ค่อนข้าง

ห่างไกลมากขึ้น ความยากจนค่นแค้นในการดำรงชีพของคนในระดับล่าง ซึ่งแม้รัฐบาลจะพยายามแก้ปัญหา แต่วัฒนธรรมของความยากจนถ้าเราไม่ศึกษา เราไม่หาทางแก้ แล้วเราใช้วิธีการแก้ตามที่เราคิดอยู่ทุกวันนี้ แก้ปัญหาเฉพาะหน้าไปเรื่อยนี่ เราไม่มีทางแก้ปัญหาเหล่านี้ได้หรอกครับ ผู้คนสับสนวุ่นวาย ขาดสติ ไม่รู้จักตนเอง คนรุ่นใหม่ไม่สามารถตัดสินใจได้ว่าสิ่งไหนถูกควรทำ สิ่งไหนไม่ถูกไม่ควรทำ คนเน้นในเรื่องบริโภคนิยมจนไม่สามารถตัดสินใจได้ว่าสิ่งนั้นเป็นความจำเป็นหรือไม่จำเป็นของชีวิต แล้วก็การไม่สามารถตัดสินใจได้เหล่านั้นละครับส่งผลให้นักธุรกิจที่สามารถฉกฉวยโอกาสเหล่านี้ได้ประโยชน์อย่างมากมายมหาศาลบนความไม่สามารถตัดสินใจของผู้คนว่าเป็นสิ่งจำเป็นหรือไม่ ปัญหาในทางสังคม สถาบันครอบครัวเปลี่ยนไป การหลั่งไหลของคนจากชนบทเข้ามาสู่เมืองยังคงไม่ลดลงไป การใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหาเพิ่มสูงขึ้น การเอารัดเอาเปรียบของบุคคลในสังคม คนที่ด้อยโอกาส คนที่ขาดทรัพยากรยังคงถูกเอาเปรียบอยู่ในทุกพื้นที่ของประเทศแห่งนี้ เพราะฉะนั้นปัญหาในทางจริยธรรมและศีลธรรมของประชาชนที่เสื่อมโทรมลงไป จึงเป็นภาระของกระทรวงวัฒนธรรมที่ต้องดำเนินการให้สามารถเกิดประโยชน์สูงสุดในการแก้ไขปัญหาให้ได้ คราวนี้มาดูในส่วนของการจัดสรรงบประมาณนะครับ การจัดสรรงบประมาณของส่วนที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมและนันทนาการ เราได้รับงบประมาณ ๒,๖๘๐ ล้านบาท คิดเป็น ๐.๓ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งน้อยมาก

ซึ่งน้อยมากในประเทศที่เขาเน้นและก็เห็นว่าวัฒนธรรมเป็นทุนทางสังคมที่จะเป็นประโยชน์อย่างมาก อย่างเยอรมันนีนะครับ เขาจะจัดสรรงบประมาณอย่างน้อยในเรื่องการส่งเสริมวัฒนธรรมนี่ ๑ เปอร์เซ็นต์ของรายได้ประชาชาติ ด้วยเหตุผลว่าวัฒนธรรมไม่เพียงแต่เกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิตของผู้คน แต่อานิสงส์หรือสิ่งตกทอดของการมีอารยธรรม มีวัฒนธรรมนั้น มันจะส่งผลในทางเศรษฐศาสตร์ที่ทำรายได้อย่างมากมายมหาศาลให้กับประเทศ คนทั่วโลกมาชมปราสาทนครวัดในกัมพูชา คนทั่วโลกเดินทางมาชมอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัยศรีสัชนาลัย มาชมประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา สิ่งเหล่านี้ชี้ให้เห็นว่าวัฒนธรรมเป็นทุนแล้วสามารถจะส่งผลในทางเศรษฐศาสตร์ในการสร้างรายได้ให้กับชาติบ้านเมืองได้อย่างมหาศาล เพราะฉะนั้นการลงทุนทางวัฒนธรรมที่จะให้เกิดประโยชน์ ถือว่าเป็นมิติหนึ่งในทางสังคมที่วันนี้เราต้องเรียกกลับคืนมา แล้วผมคิดว่ากระทรวงวัฒนธรรมละครับ จะต้องเป็นหลักในการดำเนินการ ในฐานะที่เป็นกระทรวงใหม่ การเริ่มต้นด้วยหลักที่ดีตั้งแต่วันแรกที่เราเริ่มตั้งกระทรวง ผมคิดว่าเป็นความจำเป็นที่ต้องทำ ผมได้ดูในความมุ่งหมาย เป้าหมายของการดำเนินการของกระทรวงวัฒนธรรมนะครับ มีการสร้างสำนึก สร้างองค์ความรู้ การให้บริการ การสร้างบุคลากร การเพิ่มแหล่งวัฒนธรรมเพื่อการท่องเที่ยว และก็ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ผมคิดว่าสิ่งแค่นี้คงไม่เพียงพอกับความสำคัญของวัฒนธรรม แต่สิ่งที่กระทรวงวัฒนธรรมจะต้องทำก็คือ ๑. เราละเว้น หรือละเลยสิ่งเหล่านี้มาเป็นเวลายาวนานตั้งแต่หลังยุคจอมพล ป. พิบูลสงคราม สิ่งที่ต้องเริ่มต้นอย่างมั่นคงก็คือ ๑. จะต้องทำความเข้าใจอย่างถ่องแท้ถึงความดีงามของวัฒนธรรมก่อนที่จะดำเนินการในการพัฒนา ๒. จะต้องยืนยันและส่งเสริมความเป็นเอกลักษณ์ของชาติ ว่ามีสิ่งใดบ้างที่เราจะต้องถือว่าเป็นเอกลักษณ์สำคัญของชาติไทย ๓. ต้องขยายเขตของความรู้ความเข้าใจในเรื่องวัฒนธรรมเข้าไปสู่จิตใจของคนให้ผู้คนในชาตินี้ได้มีความรู้สึกว่า ในชีวิตหนึ่งเขาควรจะได้มีส่วนร่วมในทางวัฒนธรรมในฐานะที่เป็นคนไทย ประการที่ ๔ ส่งเสริมร่วมมือทางวัฒนธรรมระหว่างประเทศ โดยใช้วัฒนธรรมเป็นสื่อในการทำความเข้าใจ หรือสร้างความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องวัฒนธรรมร่วมสมัย สิ่งเหล่านี้ละครับ ผมคิดว่า

กระทรวงวัฒนธรรมซึ่งเป็นกระทรวงใหม่ เริ่มต้นใหม่ จำเป็นจะต้องเริ่มต้นด้วยหลักที่มั่นคง เพื่อการพัฒนาไปสู่ความก้าวหน้าในวันข้างหน้า ถ้าเราสามารถทำความเข้าใจในส่วนเหล่านี้ได้ ถ้ารัฐบาลได้เห็นถึงความสำคัญของกระทรวงวัฒนธรรมในการที่จะมาสืบทอดภาระ สร้างมาตรการในการแก้ไขปัญหาสังคมที่เป็นผลอันตามมาจากการพัฒนาที่เร่งเร้าไปสู่ความทันสมัยตลอดระยะเวลาเกือบ ๕๐ ปีที่ผ่านมา ผมคิดว่าวันนี้จำเป็นอย่างยิ่งนะครับที่ผู้บริหารของกระทรวงนี้ที่รัฐบาลหันกลับมามอง แล้วจะต้องไม่ทำให้เกิดสิ่งที่เราชื่นชมว่าเป็นวัฒนธรรมอันดีนั้นได้กลายเป็นเพียงสินค้าและบริการ สิ่งนี้เป็นเรื่องน่าหนักใจนะครับ ถ้าเรามองว่าวันนี้เรากินบุญเก่า เราใช้วัฒนธรรมเพื่อการเป็นสินค้าและการบริการแล้ว มันจะไม่มีความหมายเลยในเชิงวัฒนธรรม และหน่วยงานเดียวเท่านั้นที่จะทำความเข้าใจที่จะศึกษาวิจัยดำเนินการหาข้อสรุป แล้วใช้มาตรการในทางสังคมที่จะเป็นประโยชน์สูงสุดในการสร้างความมีวัฒนธรรมของเราให้มั่นคงยั่งยืนสมประโยชน์ เพราะฉะนั้นภารกิจของกระทรวงวัฒนธรรม จึงสมควรได้รับการดูแลในเรื่องการจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอ แม้จะไม่ถึง ๑ เปอร์เซ็นต์ของรายได้ประชาชาติ แต่ให้เพิ่มจาก ๐.๓ ในวันนี้ ผมคิดว่าเป็นเรื่องสำคัญและก็เป็นมิติในทางสังคมที่คิดว่าวันนี้เป็นความจำเป็นอย่างยิ่งของกระทรวงเล็ก ๆ ที่มีภาระที่ยิ่งใหญ่ต้องดำเนินการครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ผมคิดว่ากลุ่มสังคมคงจะเหลือท่านสุพัฒน์ แล้วผมจะให้รัฐมนตรีได้ตอบ ท่านสุพัฒน์เชิญเลยครับ

สผ ๑/๒๕๔๖ (วิ.) นัยนา ๑๖๙/๑

นายสุพัฒน์ ธรรมเพชร (พัทลุง) : ท่านประธานที่เคารพ ผม สุพัฒน์ ธรรมเพชร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์ ก็ได้รับมอบหมายจากพรรคให้อภิปรายงบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๔๗ ในส่วนของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ซึ่งก็ถือว่าเป็นกระทรวงน้องใหม่ซึ่งตั้งขึ้นมา เดิมคิดว่ากระทรวงกีฬาควรจะแยกจากการท่องเที่ยว แต่หลังจากที่มีการประกาศจัดตั้งแล้วนั้นทั้งกีฬาและท่องเที่ยวมาอยู่ด้วยกัน หลายท่านก็ว่ามีการสอดรับซึ่งกันและกันเพื่อให้การท่องเที่ยวนั้นสามารถเอื้อต่อการดำเนินการกิจการกีฬาได้ แต่ในขณะเดียวกันหลายท่านก็บอกว่าการกีฬานั้นจะเอื้อต่อการท่องเที่ยว จนวันนี้ถึงอย่างไรก็แล้วแต่ก็ต้องไปด้วยกัน แต่ท่านประธานที่เคารพครับ จากการแถลงนโยบายของรัฐบาลเมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ ผมได้ตั้งข้อสังเกตเอาไว้ว่า ในขณะนั้นยังไม่มีกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา แต่เป็นข้อสังเกตว่านโยบายด้านการกีฬานั้นมีอยู่ ๒ ข้อ ใน ๒ ข้อนั้นเป็นการเขียนนโยบายโดยไม่ได้ดูแลเรื่องแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ เป็นข้อสังเกตนะครับ เพราะอะไรท่านประธานครับ เนื่องจากว่าสิ่งที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ นั้นมีสาระอีกมากมาย มียุทธศาสตร์ที่สำคัญ ๖ ยุทธศาสตร์ แต่เมื่อมี ๒ ข้อนั้นเราจะเห็นชัดเจนว่าการดำเนินการเรื่องของการกีฬาของรัฐบาลจึงมีปัญหาจากการดำเนินการแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ ตั้งแต่ปี ๒๕๔๕ ถึงบัดนี้กำลังจะใช้งบประมาณปี ๒๕๔๗ ก็เท่ากับ ๓ ปีงบประมาณ ยังเหลือเวลาอีก ๒ ปีท่านประธานครับ เมื่อเปิดดูเรื่องของแผนงบประมาณรายจ่ายประจำปีของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาแล้วค่อนข้างรับไม่ได้ จึงนำเรียนท่านประธานว่า ที่รับไม่ได้เพราะว่าการจัดสรรงบประมาณด้านการกีฬานั้นไร้ทิศทางมาก ในขณะเดียวกันการจัดสรรนั้นไม่สอดคล้องกับแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ ๒ อย่างนี้ผมจึงไม่สามารถรับ พ.ร.บ. งบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๔๗ ได้ ท่านประธานที่เคารพ ด้วยเหตุผลก็คือว่าแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติมาจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๙ ซึ่งเป็นแผนหลักในการชี้นำทางการพัฒนาประเทศในภาพรวม ได้กำหนดแนวทางแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติไว้ ๒ ระดับ ก็คือระดับชาติ การศึกษาก็มี พ.ร.บ. ว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ การกีฬาก็ไปทำแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติขึ้นมา แต่เมื่อมีการทำแผนฉบับที่ ๑ การจัดทำแผนฉบับที่ ๒ ก็มีการใช้มา ๕ ปีครั้ง ๕ ปี ๑ ฉบับ ในแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ เป็นแผนที่ใช้เมื่อปี ๒๕๔๐ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๔๔ มีการสรุป

สผ ๑/๒๕๔๖ (วิ.) นัยนา ๑๖๙/๒

เอาไว้ ท่านประธานครับ ว่า จากเมื่อใช้มาครบ ๕ ปีแล้วนั้นพบว่าการดำเนินการเป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ร้อยละ ๓๓ ยังไม่เป็นไปตามเป้าหมายร้อยละ ๖๗ นั่นหมายถึงว่าแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ นั้นไม่ประสบความสำเร็จ เพราะว่าผลการดำเนินการ ๕ ปีนั้นบรรลุตามเป้าหมายเพียงร้อยละ ๓๓ แผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ ก็หมดวาระลงเมื่อปี ๒๕๔๔ สอดรับกับมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๙ พร้อมกับมีการจัดทำแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ พร้อมกัน คือปี ๒๕๔๕ ถึงปี ๒๕๔๙ ----------

- ๑๗๐/๑

แต่ท่านประธานครับ แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ นั้น มาจากการประเมินผลแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ ว่าเมื่อใช้ไปครบ ๕ ปีแล้ว มันไม่บรรลุตามเป้าหมาย เลยตั้งเป็นแผนฉบับที่ ๓ ขึ้นมา แผนฉบับที่ ๓ นั้น จริง ๆ ท่านประธานครับ ตามคำสั่งของการกีฬาแห่งประเทศไทยที่ ๒๓๘/๒๕๔๓ เรื่อง แต่งตั้งอนุกรรมการจัดทำกรอบและแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ สิ่งที่นำเรียนท่านประธานก็คือว่า ในการจัดทำกรอบและแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาตินั้นมันประกอบด้วยองค์กรต่าง ๆ บุคคลสำคัญ ๆ ในหน่วยราชการจะมีตัวแทนของกระทรวงต่าง ๆ มากมายครับ ทั้งหมด ๒๒ ท่านด้วยกัน จะมีรองเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นประธานอนุกรรมการ มีผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทยเป็นรองประธานอนุกรรมการ และมีตัวแทนกระทรวงต่าง ๆ เข้ามาเป็นคณะทำงาน เป็นอนุกรรมการจัดทำกรอบและแผน นั่นก็หมายถึงว่าในการจัดทำแผนครั้งนี้นั้น ต้องอาศัยความร่วมมือจากกระทรวงต่าง ๆ ในการกำหนดกรอบและแผน เพื่อต้องการจะให้แผนพัฒนากีฬาแห่งชาตินั้นประสบความสำเร็จให้ได้ จึงประกาศเป็นยุทธศาสตร์ออกมาเป็น ๖ ยุทธศาสตร์ด้วยกันท่านประธานครับ ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬา ยุทธศาสตร์แรกเป็นการพัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐาน มีเป้าหมายอยู่ ๗ ข้อด้วยกัน ในจำนวน ๗ ข้อนั้น ประกาศเป็นเป้าหมายที่สำคัญ ๆ ที่อยากจะเรียนต่อท่านประธานว่า เป้าหมายแรกก็คือให้เด็กและเยาวชนร้อยละ ๘๐ ออกกำลังกายและเล่นกีฬาเป็นประจำตามความถนัดและความสนใจของตนเองอย่างน้อยวันละ ๓๐ นาที ไม่น้อยกว่า ๓ วันต่อสัปดาห์ นี่เป็นเป้าหมาย เป้าหมายต่อไปมีการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรพลศึกษา ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาขั้นพื้นฐานถึงระดับอุดมศึกษาเพื่อให้เด็กและเยาวชน รวมทั้งบุคคลกลุ่มพิเศษได้เรียนวิชาพลศึกษาและเข้าร่วมกิจกรรมโครงการพลศึกษาในสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง

เป้าหมายต่อไปครับ ให้มีครูพลศึกษาที่มีวุฒิทางพลศึกษาทำหน้าที่สอนและจัดกิจกรรมพลศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานเพิ่มขึ้น อย่างน้อยร้อยละ ๕ ต่อปี และครูสอนพลศึกษาและกีฬาได้รับการพัฒนาความรู้อย่างต่อเนื่องทุกปี นี่เป็นยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเป็นยุทธศาสตร์แรก ในขณะเดียวกันครับ เป้าหมายอีกข้อที่สำคัญมากนะครับที่แผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ ละเลยไป และไม่ประสบความสำเร็จในแผนพัฒนากีฬาขั้นพื้นฐานก็คือ มีอาสาสมัครกีฬาที่มีความรู้ความสามารถทางการกีฬาทำหน้าที่

สผ ๑/๒๕๔๖ (วิ.) วัชรี ๑๗๐/๒

ผู้ฝึกสอนกีฬาขั้นพื้นฐาน และจัดกิจกรรมออกกำลังกายและเล่นกีฬาในทุกตำบลเพื่อเป็นแกนนำในการสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชน ----------

- ๑๗๑/๑

ท่านประธานครับ ในส่วนการพัฒนากีฬาขั้นพื้นฐานนั้นจะเห็นชัดเจนว่าเรามีอาสาสมัคร ที่เราเรียกว่า อกฟ. อยู่ นั่นคือสมัยรัฐบาล ฯพณฯ ชวน หลีกภัย เป็นนายกรัฐมนตรี เราใช้แผน ๒ แต่เมื่อมาถึงรัฐบาลนี้ท่านประธานครับ เป้าหมายของแผน ๒ ซึ่งดำเนินการไปตามเป้าหมายแล้วนั้น ปรากฏว่าในส่วนอาสาสมัครทางด้านการกีฬานั้นรัฐบาลนี้ตัดออกไป หมายความว่าอย่างไรครับท่านประธาน หมายความว่าตั้งแต่วันแรกที่มีการแถลงนโยบาย ก็คือว่ารัฐบาลเขียนนโยบายไม่ดูแลเรื่องแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ เมื่อมาเขียนแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ เกิดขึ้น สิ่งเหล่านี้รัฐบาลก็ไม่ได้เสริมเติมเต็มเข้ามา จึงขาดคนที่มีความรู้ ความสามารถทางด้านการกีฬาที่ทำหน้าที่เป็นผู้ฝึกสอนกีฬาขั้นพื้นฐานในตำบลต่าง ๆ ซึ่งกำหนดว่าต้องมีทุกตำบล ท่านประธานที่เคารพครับ ในยุทธศาสตร์ที่ ๒ เป็นยุทธศาสตร์ว่าด้วยการพัฒนากีฬาเพื่อมวลชน สาระที่สำคัญมีเป้าหมายอยู่ทั้งหมด ๑๐ เป้าหมายด้วยกัน แต่ที่เรียนท่านประธานเป็นเป้าหมายสำคัญก็คือว่า มีสวนสุขภาพสำหรับประชาชนครบทุกอำเภอในแผน ๓ และมีสวนสุขภาพระดับตำบลตามความพร้อมของท้องถิ่นรวมทั้งมีสถานที่ออกกำลังกายหรือลานกีฬาทุกหมู่บ้าน ในเรื่องของการพัฒนากีฬาเพื่อมวลชน ท่านประธานครับ เรื่องของการให้มีสวนสุขภาพสำหรับประชาชนนั้น เดิมตั้งอยู่ที่การกีฬาแห่งประเทศไทย ปีที่แล้วมีครับ ปีนี้นั้นดูแผนของการกีฬาแห่งประเทศไทยที่อยู่ในมือของผมนั้น ปรากฏว่าสวนสุขภาพนั้นถูกตัดทิ้งหมด แผนกำหนดให้มี ลานกีฬาซึ่งเคยมีอยู่ทุกปี อยู่ที่การกีฬาแห่งประเทศไทยบ้าง อยู่ที่กรมพลศึกษาเดิมบ้าง อยู่ที่สำนักงานการอุดมศึกษาแห่งชาติบ้าง บัดนี้เหลืออยู่ที่เดียว อยู่ที่สำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ ซึ่งทางสำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาตินั้นได้ขอไป ปรากฏว่าสำนักงบประมาณหรือรัฐบาลได้ตัดจากที่ทำเรื่องไว้ในแผน ท่านประธานครับ ในปี ๒๕๔๗ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติได้รับการจัดสรรการก่อสร้างลานกีฬาอเนกประสงค์ ซึ่งขอไว้เดิม ๔๐๙ สนาม งบประมาณ ๔๐ล้าน ๙ แสนบาท รัฐบาลจัดสรรให้ ๒๐๐ สนาม จาก ๔๐๙ สนาม เหลือประมาณ ๒๐ ล้านบาท สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติขอการก่อสร้างสนามฟุตบอล ๕๔ สนาม ๕,๔๓๔,๐๐๐ บาท รัฐบาลตัดไม่เหลือแม้แต่สนามเดียว ขอค่าก่อสร้างสนามบาสเก็ตบอล ๓๖ สนาม ๖ ล้าน ๗ แสนกว่าบาท รัฐบาลตัดไม่เหลือแม้แต่สนามเดียว ท่านประธานครับ แผนพัฒนากีฬาแห่งชาติมอบภารกิจให้การกีฬาแห่งประเทศไทยเป็น

ผู้ประสานแผน นั่นหมายถึงว่าในการดำเนินการจัดงบประมาณรายจ่ายประจำปีนั้น การกีฬาแห่งประเทศไทยมีหน้าที่ดูแลหน่วยงานราชการที่รับผิดชอบเรื่องการกีฬา เพื่อต้องการให้แผนนั้นประสบความสำเร็จ ว่าเรื่องของการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ ไปอยู่ที่กระทรวงสาธารณสุข หน้าที่ของการกีฬาต้องดูแล----------

สผ ๑/๒๕๔๖ (วิ.) เพทาย ๑๗๒/๑

เรื่องของลานกีฬาที่อยู่ในโรงเรียนประถมทั่วประเทศเป็นหน้าที่ของสำนักงาน
การประถมศึกษาแห่งชาติ หน้าที่ของกรมสามัญศึกษา ท่านประธานที่เคารพครับ
กรมสามัญศึกษารับผิดชอบหลังจากประสานภารกิจกับการกีฬาแห่งประเทศไทยแล้ว
รับผิดชอบดูแลเรื่องการพัฒนาโรงเรียนให้เป็นศูนย์กีฬา นโยบายก็คือว่าโรงเรียน
มัธยมจังหวัดละ ๑ โรง ให้เป็นศูนย์กีฬาเพื่อพัฒนาศักยภาพผู้ที่มีทักษะกีฬา
และยกระดับมาตรฐานการกีฬา ซึ่งในขณะนี้นั้นตามเป้าหมายให้มีทั่วประเทศ
๓๔๒ แห่ง ก็คือ ๓๔๒ โรง ได้ดำเนินการให้มีศูนย์กีฬามาตั้งแต่ปี ๒๕๓๕ ต่อเนื่อง
มาเป็นระยะท่านประธานครับ ปี ๒๕๓๕ ถึง ปี ๒๕๓๙ ได้รับงบประมาณ
๙๔๘ ล้านบาท ปี ๒๕๔๐ ซึ่งเริ่มแผน ๒ ได้รับงบประมาณเพื่อจัดสร้างศูนย์กีฬา
ในโรงเรียนมัธยมครับ ๓๒๑ ล้านบาท ปี ๒๕๔๑ ๑๑๑ ล้านบาท ปีนี้ครับท่านประธาน
ปี ๒๕๔๗ ครับ รัฐบาลตัดเหลือ ๓๐ ล้านบาท ท่านประธานครับ เป็นข้อสังเกตของ
สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินได้พิจารณาว่าสถานศึกษาใช้ประโยชน์จากอาคารศูนย์กีฬา
และสระว่ายน้ำไม่คุ้มค่า เห็นควรงดการก่อสร้าง จึงไม่สามารถดำเนินการได้ครบตาม
เป้าหมาย จริง ๆ ท่านประธานครับ ต้องดำเนินการไปตามแผน ในแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ
ฉบับที่ ๓ นั้นต้องมีสนามกีฬาที่มีมาตรฐานทุกจังหวัด จังหวัดละ ๑ สนาม แผนนี้
มาจากไหนท่านประธานครับ มาจากแผน ๒ ซึ่งกำหนดไว้แล้วแต่ว่าแผน ๒ ไม่สามารถ
ทำได้ตามเป้าหมาย แผน ๓ จึงกำหนดเพิ่มเติมว่าต้องทำให้ครบ เมื่อมาดูงบประมาณ
ของการกีฬาแห่งประเทศไทยเมื่อกรมสามัญศึกษาถูกปรับลดออกไป คือถูกตัดออกไป
นึกว่าการกีฬาแห่งประเทศไทยน่าจะได้รับการจัดสรรการก่อสร้างสนามกีฬาระดับ
จังหวัดที่มีมาตรฐาน ปรากฏว่าท่านประธานครับ การก่อสร้างโรงพลศึกษาจุ
๔,๐๐๐ ที่นั่งที่จังหวัดชัยภูมิที่จะเป็นเจ้าภาพกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ ๒๑ อยู่ด้วย
๕๐ ล้านบาท รัฐบาลตัดออก ก่อสร้างสนามกีฬากลางจังหวัดนครพนมเพิ่มเติม
๑๙ ล้านบาทตัดออก ก่อสร้างสนามกีฬากลางจังหวัดอุบลราชธานีเพิ่มเติม ๒๒ ล้านบาท
ตัดออก นี่สนามกีฬาจังหวัดท่านประธานครับ ที่สำคัญที่เป็นเพิ่มเติมสนามกีฬาใหม่
ก่อสร้างสนามกีฬากลางจังหวัดมหาสารคาม ๓๓ ล้านบาท รัฐบาลไม่ให้ ----------

ก่อสร้างสระว่ายน้ำมาตรฐาน ๕๐ เมตร จังหวัดยโสธรและจังหวัดกาฬสินธุ์ ๔๔ ล้านบาท ไม่ให้ก่อสร้างโรงพลศึกษา จุ ๒,๕๐๐ ที่นั่ง อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก ๗๐ ล้านบาท ไม่ให้ ท่านประธานครับ ในฐานะที่ผมเป็นนายกสมาคมกีฬาจังหวัดอยู่ด้วย ผมเป็นประธานสมาพันธ์กีฬาภาคใต้อยู่ด้วยจังหวัด ๆ หนึ่ง ท่านประธานครับมีปัญหามาก ในขณะนี้เป็นปัญหาทางการเมืองใน ๕ จังหวัดชายแดนภาคใต้ด้วย ท่านผู้ว่าราชการจังหวัดนราธิวาส สมาคมกีฬาจังหวัดนราธิวาส เดินทางมาหาผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทยเพื่อขอสนับสนุนการก่อสร้างสนามกีฬากลางจังหวัดนราธิวาสซึ่งไม่มีเลย เป็นจังหวัดซึ่งไม่มีสนามกีฬากลางเลย การก่อสร้างสนามกีฬากลางจังหวัดนราธิวาสตั้งไว้ ๖๓,๘๐๐,๐๐๐ บาท รัฐบาลก็ตัดออก ผมจึงตั้งข้อสังเกตว่ากระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยเฉพาะงบประมาณเรื่องการกีฬานั้นไม่สามารถจัดให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติได้ ท่านประธานครับ มันจะมียุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ จะมียุทธศาสตร์ที่ ๔ ว่าด้วยการพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ และมียุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา และยุทธศาสตร์ที่ ๖ ซึ่งเป็นยุทธศาสตร์สุดท้ายว่าด้วยการพัฒนาการบริหารการกีฬา ทั้งหมดนี้เมื่อดูรายละเอียดตามแผนตามยุทธศาสตร์ทั้ง ๖ ยุทธศาสตร์แล้วนั้น รัฐบาลไม่สามารถที่จะจัดงบประมาณสอดรับกับแผนพัฒนากีฬาได้ เรื่องของคน เรื่องของ อกฬ. เรื่องอุปกรณ์กีฬา เรื่องลานกีฬา ทั้งหมดนี้เหลือแผนอีก ๒ ปี เพราะใช้ ๒๕๔๕ ถึง ๒๕๔๙ อีก ๒ ปีนั้นต้องเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีว่าการครับ ถึงแม้ว่าไม่มานั่งฟังอยู่นะครับ แต่ก็เชื่อว่าอาจจะฟังอยู่ข้างนอกเพราะถ้าอยู่ในสภาก็คงจะเห็นหน้าแล้ว รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬามีหน้าที่เพราะเป็นประธานบอร์ดของการกีฬาแห่งประเทศไทย มีหน้าที่ต้องทำให้แผนเป็นจริง มีหน้าที่ในการติดตามเร่งรัดแผนพัฒนากีฬาของชาติให้มันเป็นไปตามยุทธศาสตร์ที่กำหนดไว้ แต่อีก ๒ ปีผมไม่มั่นใจท่านประธานครับ ผมเรียนฝากท่านประธานไว้เรื่องหนึ่งครับ เรื่องนี้เรื่องใหญ่พอสมควร เป็นเรื่องรายละเอียดครุภัณฑ์อุปกรณ์วิทยาศาสตร์การกีฬาซึ่งต้องจัดให้สอดคล้องกับแผนพัฒนากีฬาชาตินะครับตามยุทธศาสตร์ที่ ๕ ก็คือการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโยลีการกีฬา ๒ ปีท่านประธานครับ ในเรื่องครุภัณฑ์วิทยาศาสตร์ ผมเอาเอกสารงบลงทุน กรมพลศึกษาเดิมซึ่งจัดสรรงบประมาณปี ๒๕๔๖ เป็นรายละเอียดครุภัณฑ์ประจำปี แนวทางการชี้แจงงบประมาณปี ๒๕๔๖ ต่อ

สผ ๑/๒๕๔๖ (วิ.) ชัญญาภัค ๑๗๓/๒

คณะกรรมาธิการงบประมาณ ตรงนี้สำคัญครับท่านประธาน ผมอยากให้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวอยู่ครับ ท่านได้รู้ว่าอะไรเป็นอะไร ขณะนี้กำลังจัดซื้ออุปกรณ์กีฬาอยู่ครับทั่วประเทศ ขณะนี้กำลังจัดซื้อครุภัณฑ์วิทยาศาสตร์อยู่ทั่วประเทศ ----------

- ๑๗๔/๑

นโยบายก็คือว่าต้องให้มีศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาทุกจังหวัด กรมพลศึกษาเดิมจึงจัดงบประมาณไว้เพื่อต้องการที่จะให้ทุกจังหวัดนั้นมีการจัดซื้อหรือโครงการจัดตั้งศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาประจำจังหวัดทุกจังหวัด โดยได้ตั้งงบประมาณในการจัดซื้อไว้ทั้งหมด ๒๒ ล้าน ๕ แสนบาท ในขณะนั้นทางกรมพลศึกษาได้ชี้แจงต่อกรรมาธิการงบประมาณมีรายละเอียดครุภัณฑ์ เมื่อมีรายละเอียดออกไปในการชี้แจงต่อกรรมาธิการ ท่านประธานครับ กรมพลศึกษาไปเปลี่ยนแปลงสเปค ไปเปลี่ยนแปลงรายละเอียดซึ่งไม่เอาตามรายละเอียดที่ดำเนินการต่อกรรมาธิการไว้ ปรากฏว่ามีครุภัณฑ์อยู่ชิ้นหนึ่งครับ มีบริษัทเดียวนำเข้ามา ซึ่งในปี ๒๕๔๕ ไม่เป็นอย่างนี้ เมื่อมีบริษัทเดียวนำเข้ามา ท่านประธาน อะไรเกิดขึ้น ปรากฏว่าขณะนี้มีการประมูลไปทั่วประเทศ ถ้าไม่เอาอุปกรณ์ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาหรือไม่เอาครุภัณฑ์วิทยาศาสตร์การกีฬาชนิดนี้ บริษัทอื่นไม่มีโอกาสยื่นประมูล ผมจึงนำเรียนท่านประธานครับ ๒๒ ล้านบาทนี่มากท่านประธาน จังหวัดละ ๓ แสนบาท เพราะฉะนั้นขอเรียนท่านประธานครับ ไปถึงท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ท่านจะฟังหรือไม่ฟังก็แล้วแต่ครับ แต่ว่าผมได้อภิปรายบันทึกไว้ว่าเป็นข้อสังเกตที่ต้องให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้ติดตามตรวจสอบในการจัดซื้อครุภัณฑ์วิทยาศาสตร์ซึ่งกำลังดำเนินการจัดซื้ออยู่ มีหลายจังหวัดครับท่านประธานที่ไม่กล้าจัดซื้อ ผู้อำนวยการศูนย์การท่องเที่ยวกีฬาและนันทนาการหลายจังหวัดไม่กล้าจัดซื้อ ในบางจังหวัดยังไม่มีการจัดซื้อเพราะกลัวจะมีความผิด ผมไม่ทราบว่าล็อคสเปคไหม แต่ว่าขณะนี้ข้าราชการระดับ ผอ. นี่เขากลัวกันมาก ผมจึงนำเรียนท่านประธานครับว่าอยากให้มีการตรวจสอบในเรื่องนี้เพื่อเป็นประโยชน์ของทางราชการ เพื่อเป็นประโยชน์ของประชาชนผู้ใช้ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาทั่วประเทศซึ่งคิดว่าจะเป็นประโยชน์มาก นักกีฬาที่มีการฝึกซ้อม ในประเทศไทยไม่ค่อยประสบความสำเร็จเพราะขาดเรื่องของการทดสอบสมรรถภาพทางกาย ขาดการทดสอบเรื่องกล้ามเนื้อในส่วนต่าง ๆ ฉะนั้นศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬานั้นจะหนุนแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ สนับสนุนเรื่องแผนของการพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ จะช่วยผู้สูงอายุในประเทศไทยทุกจังหวัดที่มาวิ่งออกกำลังกายในสนามกีฬาทุกวัน เขาก็สามารถเข้าไปใช้ทดสอบกล้ามเนื้อได้ เห็นไหมท่านประธาน ทุกเพศ ทุกวัยใช้ได้หมด นักกีฬายุวชนก่อนจะไปแข่งขันผู้ฝึกสอนนี่เขาจะรู้เลยว่า ถ้าเล่นเทนนิสควรจะพอกกล้ามเนื้อส่วนไหน ถ้าเล่นวอลเล่ย์บอล

ควรจะพอกกล้ามเนื้อส่วนไหน แต่ว่าในขณะนี้นั้นถ้าเป็นอย่างนี้นั้นท่านประธานครับ ความเสียหายก็จะเกิดขึ้นแน่นอนในอนาคต และปีนี้ปี ๒๕๔๗ งบประมาณรายจ่ายประจำปีได้ตั้งไว้อีก ๑๗ ล้านบาท แผนในการจัดซื้อต่อเนื่อง ๕ ปีเหมือนกัน นี่ ๓ ปีแล้วนะครับ ๒๕๔๕ หมายถึงว่าทำเรื่องศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาตามแผนว่าด้วยแผนวิทยาศาสตร์ ๒๕๔๕ ๒๕๔๖ ๒๕๔๗ ๒๕๔๗ ๑๗ ล้านบาท ๒๕๔๘ มี ๒๕๔๙ ปีนะครับ จึงเรียนท่านประธานเพื่อต้องการที่จะให้มีการตรวจสอบเรื่องนี้ให้เกิดประโยชน์ต่อแนวทางในการพัฒนากีฬาต่อไป

- ๑๗๔/๑

ท่านประธานครับ ที่ต้องนำเรียนท่านประธานต่อไปครับ เรื่องของการก่อสร้างศูนย์ฝึกกีฬาแห่งชาติในแผนงบประมาณของการกีฬาแห่งประเทศไทย การก่อสร้างศูนย์ฝึกกีฬาแห่งชาติภาคตะวันออกรองรับการแข่งขันกีฬาเอเชียนอินดอร์เกมส์ งบประมาณก่อสร้างผูกพัน ๒ ปี ๔๕๗,๙๐๐,๐๐๐ บาท ปี ๒๕๔๗ ตั้งไว้ ๒๑๓ ล้านบาท ปี ๒๕๔๘ ผูกพันงบประมาณ ๒๔๔ ล้านบาท ถามว่าทำไมผมหยิบยกเรื่องนี้ขึ้นมาพูด เพราะได้ฟังผู้ใหญ่ ๒ ท่านให้สัมภาษณ์รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ก็อยากจะนำไปสร้างที่จังหวัดชลบุรี ซึ่งเป็นจังหวัดของท่านรัฐมนตรี ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทยอยากจะสร้างที่สนามกีฬาหัวหมาก ก็ให้สัมภาษณ์กันไป แต่ท่านประธานครับจะสร้างที่ไหนก็ถูกทั้งนั้นครับ ถ้าสร้างที่สนามกีฬาหัวหมากหลังจากที่มีการแข่งขันกีฬาเอเชียนอินดอร์เกมส์เสร็จแล้ว ประโยชน์ในการใช้น่าจะมีการคุ้มค่า แต่ถ้าจะสร้างที่จังหวัดชลบุรีมันก็เป็นไปตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ ก็คือว่าให้มีศูนย์ชาติ ๑ ศูนย์ ให้มีศูนย์ภาค ๔ ศูนย์ทั่วประเทศ ศูนย์ภาคใต้มีอยู่แล้วก็คือที่จังหวัดสงขลา ศูนย์ภาคเหนือมีแล้วที่จังหวัดเชียงใหม่ ศูนย์ภาคกลางมีที่จังหวัดสุพรรณบุรี ศูนย์ตะวันออกลงจังหวัดชลบุรี แต่ท่านประธานครับ มันมีข่าวอย่างนี้ครับมีข่าวว่าเมื่อเอาไปสร้างที่จังหวัดชลบุรีแล้วนี่ จะสร้างในเขตเทศบาลเมืองพัทยาเนื้อที่ ๗๐ ไร่ ท่านประธานครับ ศูนย์กีฬาเมืองหลักศูนย์กีฬานานาชาติทุกจังหวัดที่ผ่านพ้นมานี่ไม่น้อยกว่า ๕๐๐ ไร่ครับท่านประธาน มันมีแต่สนามกีฬาจะมีสระว่ายน้ำ จะมีโรงยิมเนเซียมหลายโรง จะมีการปรับภูมิทัศน์ มันต้องใช้พื้นที่หลายร้อยไร่ แต่ถามว่ามีที่ไหนครับ มันที่ที่หนึ่งท่านประธานมีพื้นที่ซึ่งพระกิตติวุฒิโฒ สำนักสงฆ์จิตภาวันซื้อที่จากประชาชนให้สร้างศูนย์กีฬานานาชาติภาคตะวันออกอยู่บนเนินสูงมองเห็นเมืองพัทยาเนื้อที่ที่ซื้อท่านประธานครับ เนื้อที่ ๓๗๐ ไร่ ขณะนี้ ส.ป.ก. ออกสิทธิที่ทำกิน ส.ป.ก. ข่าวว่าถ้าเป็นศูนย์กีฬานานาชาติลงในพื้นที่ ๗๐ ไร่ ท่านประธานคิดดูนะครับ ท่านประธานก็อยู่จังหวัดชลบุรี ๗๐ ไร่อยู่กลางเมืองก็จริง แต่ว่าถ้าศูนย์กีฬาเมืองหลักนี่มันไม่สามารถที่จะทำให้งบประมาณหัวแตกได้ ท่านประธานหลายจังหวัดอันนี้ครับ จังหวัดศรีสะเกษท่านประธานดูครับ นี่รู้จักกีฬาที่พ้นมาผมไปนี่โรงยิมเนเซียมอยู่ที่หนึ่งนะครับ สนามกีฬากลางไปอีกที่หนึ่งนะครับ เพราะอะไรครับ เพราะไม่สามารถที่จะรวมศูนย์ที่เป็นสนามกีฬาเมืองหลักได้

สผ ๑/๒๕๔๖ (วิ.) อัมพา ๑๗๕/๒

ท่านประธานไปดูที่หาดใหญ่ บ้านพลุ สวยมาก เรียนฝากท่านประธานถึงท่านประธานครับ เพราะท่านประธานก็คงจะแลเห็นและฝากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและการกีฬาอยากให้ ----------

- ๑๗๖/๑

ผมคิดว่าความต้องการของผู้ว่าการกีฬาแห่งประเทศไทยก็มีความต้องการเหมือนกับคนวงการกีฬา เหมือนกับกรรมาธิการการกีฬาที่เราคิดเหมือนกัน ไม่อยากให้ไปตั้งอยู่ที่เนื้อที่น้อย อยากให้ไปตั้งอยู่เนื้อที่มาก สร้างที่ชลบุรีก็ไม่เป็นไร จังหวัดชลบุรีค่อนข้างมีปัญหาเรื่องสนามกีฬาเหมือนกัน ท่านวิทยา คุณปลื้ม พูดตลอดเวลาว่าอยากได้สนามกีฬาเมืองหลัก อยากได้สนามกีฬาที่มีมาตรฐาน แต่ว่าได้ไปแล้วเอาไปตั้งให้มันถูกทิศถูกทางมันจะประโยชน์ถึงแนวทางในการพัฒนากีฬาของชาติต่อไปนะครับ อันนี้เรียนฝากท่านประธานผ่านไปถึงรัฐมนตรีว่าการครับที่จะไปสร้างสนามกีฬาในจังหวัดชลบุรีต่อไปนะครับ อันนี้เรียนฝากเอาไว้ท่านประธานครับผมได้นำเรียนท่านประธานตั้งแต่เบื้องต้นแล้วว่าผมไม่สามารถที่จะรับงบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๔๗ ได้ เนื่องจากการจัดสรรงบประมาณการกีฬาไร้ทิศทางไม่สอดคล้องกับแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ จึงเรียนท่านประธานว่าผมรับไม่ได้ครับขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกเราใช้เวลามาก็ดึกแล้วนะครับ แล้วก็ไม่ทราบว่าชาวบ้านหลับกันหมดหรือยัง ผมคิดว่าน่าจะไว้ตอบพรุ่งนี้ แล้วเอาท่านศิริศักดิ์เป็นเชื้อสำหรับหมวดนี้ ไม่อย่างนั้นเดี๋ยวจบหมวดนี้แล้วพรุ่งนี้ไม่รู้รัฐมนตรีจะตอบให้ใครฟังนะครับ วันนี้ผมก็ขอปิดการประชุมและประชุมพรุ่งนี้เช้า ๙.๓๐ นาฬิกา ขอให้ท่านสมาชิกที่ไม่ได้รับมอบหมายอภิปรายได้มาลงชื่อเพื่อโปรดโอกาสให้สมาชิกที่รับมอบหมายได้อภิปราย คุณศิริศักดิ์มีอะไรครับ

นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย (ชุมพร) : นิดหนึ่งนะครับท่านประธานครับ ผม ศิริศักดิ์ อ่อนละมัย พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดชุมพร ขอความชัดเจนจากท่านประธานว่าพรุ่งนี้ผมคิวแรกใช่ไหมครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ

นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย (ชุมพร) : แล้วก็รัฐมนตรีตอบมานั่งฟังด้วยนะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ

นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย (ชุมพร) : ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอบคุณสมาชิกครับ วันนี้ดึกแล้วนะครับ พรุ่งนี้ขอให้ ๙.๓๐ นาฬิกา ขอย้ำอีกนะครับ สำหรับเพื่อนสมาชิกที่ไม่ได้รับมอบหมายให้อภิปราย

ก็ขอให้มาลงชื่อให้ครบองค์ประชุมตามรัฐธรรมนูญด้วย เพื่อสมาชิกได้ทำหน้าที่ของท่านอย่างสมบูรณ์ในวันพรุ่งนี้ครับ ขอบคุณสมาชิกทุกท่านครับ ผมปิดประชุมสำหรับวันนี้ครับ

เลิกประชุมเวลา ๐๐.๑๘ นาฬิกา ของวันพุธที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๖

สภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๑ ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๓ (สมัยวิสามัญ)
วันพุธที่ ๒๕ เดือนมิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๔๖

<u>รายชื่อผู้จดรายงานการประชุม</u>

เพทาย เรือนเรือง
เยาวเรศ เจริญเฉลิมศักดิ์
จีรภา เตี่ยวสกุล
สมบัติ จันทร์ไพจิตร
ประทีป รักเมือง
นนท์สภรณ์ ขุนทองจันทร์
พัชรี ไชคำพา
สุภปภา หน่องพงษ์
นัยนา เปรมประพันธุ์
สติมา จันทร์ไพจิตร
ชัญญาภัค ทองมา
อัมพา กันทิโกวิทย์
สันทนา ทรัพย์พูนผล
รพีพร ดียามา
บังอร วิบูลโกศล
อุษารัตน์ เกิดโสดศรี
วัฒนี อุดมภักดี
ชนิกา ศรีสมวงษ์
วัชรี สะหาบ

สำนักรายงานการประชุมและชวเลข

ประชุมครั้งที่ ๓๕๐

ตรวจวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๖ เวลา ๐๙.๓๐ นาฬิกา ถึง ๑๒.๐๐ นาฬิกา

เริ่มตรวจหน้า ๑ - ๓๕๕ ตรวจรายงาน ครั้งที่ ๑ (สมัยวิสามัญ)

วันพุธที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๖

หน้า	บรรทัด	ข้อความเดิม	ข้อความที่แก้ไข
๑	๑๑	โปรดเกล้า ฯ	โปรดเกล้า
๑๐	๑๒	นายประธาน	นายประกอบ
๒๔	๑๑	ตัวเลขใยนเอกสาร	ตัวเลขในเอกสาร
๔๒	๒๓	ที่ไดจัดสรร	ที่ได้จัดสรร
๖๓	๔	ก็ต้งอตอบปัญหา	ก็ต้องตอบปัญหา
๖๓	๑๗	เพราะมียเล่นเพชร	เพราะเมียเล่นเพชร
๗๘	๑	จจะจัดให้มี	จะจัดให้มี
๘๒	๕	๑๐,๐๐๐ ล้านบาท	๑๐,๐๐๐ บาท
๑๐๑	๑๗	รัฐบาลใจป้า	รัฐบาลใจป้ำ
๑๐๑	๒๔	ใจป้า	ใจป้ำ
๑๐๓	๖	ท่านนายก ฯ	ท่านนายก
๑๐๓	๘	ฯพณฯ นายก ฯ	ฯพณฯ นายก
๑๐๔	๑๒	ท่านนายก ฯ	ท่านนายก
๑๑๕	๑๑	พวเลิกกิจการ	พวกเลิกกิจการ
๑๓๐	๑๕	อาจจจะเสียหาย	อาจจะเสียหาย
๑๕๕	๕	อตก.	อ.ต.ก.
๑๘๗	๕	เสียงเดยวกัน	เสียงเดียวกัน
๒๒๘	๑๑	ปริญญ	ปริญญา
๒๕๓	๑๓	แต่นี้ครับ	แค่นี้ครับ
๒๖๓	๒	ลอง เทิร์ม (Lon – term)	ลอง เทิร์ม (Long – term)
๓๓๕	๒๐	สูตรเหมือนกัน	หลักสูตรเหมือนกัน
๓๔๑	๘	ภายใตทิศทาง	ภายใต้ทิศทาง

๓๖๒

สภาผู้แทนราษฎร (สมัยวิสามัญ) ครั้งที่ ๑/๒๕๔๖

คณะกรรมาธิการตรวจรายงานการประชุม

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมาธิการ		ลายมือชื่อ
๑	นายมงคล กิมสูนจันทร์	ประธานคณะกรรมาธิการ	
๒	นายนิยม วรปัญญา	รองประธานฯ คนที่หนึ่ง	
๓	นายถวิล ฤกษ์หร่าย	รองประธานฯ คนที่สอง	
๔	นายประทวน เขียวฤทธิ์	รองประธานฯ คนที่สาม	
๕	นายเวียง วรเชษฐ์	รองประธานฯ คนที่สี่	
๖	นายฉลาด ขามช่วง	รองประธานฯ คนที่ห้า	
๗	นายสุชาติ แก้วนาโพธิ์	ที่ปรึกษาคณะกรรมาธิการ	
๘	นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรรักษ์	โฆษกคณะกรรมาธิการ คนที่หนึ่ง	
๙	นายพงษ์พิช รุ่งเป้า	โฆษกคณะกรรมาธิการ คนที่สอง	
๑๐	นายแสวง ฤกษ์จรัล	โฆษกคณะกรรมาธิการ คนที่สาม	
๑๑	นายนริศ ขำนุรักษ์	กรรมาธิการ	
๑๒	นายภูมิ สาระผล	กรรมาธิการ	
๑๓	นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร	กรรมาธิการ	
๑๔	นายวิทยา ภูมิเหล่าแจ้ง	กรรมาธิการ	
๑๕	นายมานพ จรัสดำรงนิตย์	เลขานุการคณะฯ	
๑๖	น.ท.รวยลาภ เอี่ยมทอง	ผู้ช่วยเลขานุการฯ คนที่หนึ่ง	
๑๗	นายอิสรา สุนทรวัฒน์	ผู้ช่วยเลขานุการฯ คนที่สอง	

ตรวจแล้ว วันที่ 19 **เดือน** พฤศจิกายน **พ.ศ.** 2546

สภารับรองในคราวประชุม

ครั้งที่...../...../.....

วันที่.....

.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

รายชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มาประชุม ลาประชุม และขาดการประชุม
ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 1 สมัยวิสามัญ
วันพุธที่ 25 เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2546

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
1	นายกมล จิระพันธุ์วาณิช	✓			
2	นายสุภาพ คลี่ขจาย	✓			
3	นางนงค์นาถ เตชะไพบูลย์	✓			
4	นายพุทธิพงษ์ ปุณณกันต์	✓			
5	นายกริช กงเพชร	✓			
6	นางกรุณา ชิดชอบ	✓			
7	นายกฤษฎา สัจจกุล	✓			
8	นางสาวกฤษณา สีหลักษณ์	✓			
9	นางกอบกุล นพอมรบดี	✓			
10	นายกอบศักดิ์ ชุติกุล	✓			
11	นายกอร์ปศักดิ์ สภาวสุ	✓			
12	นางสาวกัญจนา ศิลปอาชา	✓			
13	นางกันตวรรณ กุลจรรยาวิวัฒน์	✓			
14	คุณหญิงกัลยา โสภณพนิช	✓			
15	นายก่ำชุง ประภากรแก้วรัตน์	✓			
16	นายกิตติ สมทรัพย์	✓			
17	พันจ่าอากาศโท กิตติคุณ นาคะบุตร	✓			
18	นายกิตติศักดิ์ หัตถสงเคราะห์	✓			
19	ร้อยโท กุเทพ ใสกระจ่าง	✓			
20	นางกุสุมาลาวตี ศิริโกมุท	✓			
21	นายเกรียง กัลป์ตินันท์	✓			
22	นายเกรียงไกร ไชยมงคล	✓			
23	นายเกษม ปานอุดมลักษณ์	✓			
24	นายเกษม อุประ	✓			
25	หม่อมราชวงศ์เกษมสโมสร เกษมศรี	✓			
26	นายเกื้อกูล ด่านชัยวิจิตร	✓			
27	นายแก้ว บัวสุวรรณ	✓			
28	นายโกเมศ ขวัญเมือง	✓			
29	นายขจรธน จุดโต		✓		
30	นายคงกฤช หงษ์วิไล	✓			
31	นางสาวคนึง ไทยประสิทธิ์	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
32	นางคมคาย พลบุตร	✓			
33	นายคำรณ ณ ลำพูน	✓			
34	นายเงิน บุญสุภา	✓			
35	นางสาวจณิสตา ลิ่วเฉลิมวงศ์	✓			
36	นายจองชัย เที่ยงธรรม	✓			
37	นายจักริน พัฒน์ดำรงจิตร	✓			
38	นายจาตุรงค์ เพ็งนรพัฒน์	✓			
39	นายสุพจน์ ฤชุพันธุ์	✓			
40	นายภาคิน สมมิตร	✓			
41	นายจินดา วงศ์สวัสดิ์	✓			
42	นายจิรพันธ์ ลิ้มสกุลศิริรัตน์	✓			
43	นายจุรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์	✓			
44	นายจุฤทธิ์ ลักษณวิศิษฏ์	✓			
45	นายเจริญ คันธวงศ์	✓			
46	นายเจริญ จรรย์โกมล	✓			
47	พันตำรวจโท เจ๊ะอิสมาแอ เจ๊ะโมง	✓			
48	นายเจือ ราชสีห์	✓			
49	นายฉลาด ขามช่วง	✓			
50	ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง	✓			
51	นายเฉลิมชัย จีนะวิจารณะ	✓			
52	นายเฉลิมชัย ศรีอ่อน	✓			
53	นายเฉลิมชัย อุฬารกุล	✓			
54	นางสาวเฉลิมลักษณ์ เก็บทรัพย์	✓			
55	นางสาวชรินรัตน์ พุทธปวน	✓			
56	นายชลน่าน ศรีแก้ว	✓			
57	นายชวน หลีกภัย	✓			
58	นายชวลิต มหาจันทร์	✓			
59	นายสมศักดิ์ วรคามิน	✓			
60	นายชวลิต วิชยสุทธิ์	✓			
61	นายชัยวัฒน์ กุลศักดิ์วิมล	✓			
62	นายชัยวุฒิ ธนาคมานุสรณ์	✓			
63	นายชัยวุฒิ บรรณวัฒน์	✓			
64	นายชาญชัย ชัยรุ่งเรือง	✓			
65	นายชาญชัย ปทุมารักษ์	✓			
66	นายชาญศักดิ์ ชวลิตนิติธรรม	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
67	นายชาตรี พิริยะกิจไพบูลย์	✓			
68	นายชำนิ ศักดิเศรษฐ์	✓			
69	นายชิงชัย มงคลธรรม			✓	
70	นายชินวรณ์ บุณยเกียรติ	✓			
71	นายชุมพล กาญจนะ	✓			
72	นายชูชัย มุ่งเจริญพร	✓			
73	นายชูวิทย์ กุ่ย พิทักษ์พรพัลลภ	✓			
74	นายชูศักดิ์ แอกทอง	✓			
75	นายเชน เทือกสุบรรณ	✓			
76	พลเอก เชษฐา ฐานะจาโร	✓			
77	นายไชยยศ จิรเมธากร	✓			
78	นายไชยยศ สะสมทรัพย์	✓			
79	นายสุชาติ ศรีสังข์	✓			
80	นายไชยา พรหมา	✓			
81	นายไชยา สะสมทรัพย์		✓		
82	นายฐานิสร์ เทียนทอง	✓			
83	นายจรัส พั้วช่วย	✓			
84	นายณรงค์เลิศ สุรพล	✓			
85	นายณัฐพล เกียรติวินัยสกุล	✓			
86	นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ	✓			
87	นายอมรเทพ สมหมาย	✓			
88	หม่อมราชวงศ์ดำรงดิศ ดิศกุล	✓			
89	นายชูวงศ์ ฉายะบุตร	✓			
90	นาวาโท เดชา สุขารมณ์	✓			
91	นางสาวตรีนุช เทียนทอง	✓			
92	นายตรีพล เจาะจิตต์	✓			
93	นายต่อพงษ์ ไชยสาส์น	✓			
94	นายตี๋ใหญ่ พูนศรีธนากูล	✓			
95	นายไตรรงค์ สุวรรณคีรี	✓			
96	นายถวิล ฤกษ์หร่าย	✓			
97	นายถาวร ตรีรัตน์ณรงค์	✓			
98	นายถาวร เสนเนียม	✓			
99	นายทนุศักดิ์ เล็กอุทัย	✓			
100	นายทรงชัย วงศ์สวัสดิ์	✓			
101	นายทรงศักดิ์ ทองศรี	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
102	นายทวี สุระบาล	✓			
103	นายทวีศักดิ์ อนรรฆพันธ์	✓			
104	นายทศพร เสรีรักษ์	✓			
105	นายทศพล สังขทรัพย์	✓			
106	นายทองดี มนิสสาร	✓			
107	นายทองหล่อ พลโคตร	✓			
108	นายระวัง เนตรโพธิ์แก้ว	✓			
109	พันตำรวจเอก ทิน วงศ์ปลั่ง	✓			
110	นายเทวฤทธิ์ นิกรเทศ	✓			
111	นายเทวัญ ลิปตพัลลภ	✓			
112	นายเทอดพงษ์ ไชยนันทน์	✓			
113	นายธนญ ตันติสุนทร			✓	
114	นายธนเทพ ทิมสุวรรณ		✓		
115	นายธนิตพล ไชยนันทน์	✓			
116	นายจตุพร เจริญเชื้อ	✓			
117	นายธราพงษ์ สีลาวงษ์	✓			
118	นายธวัชชัย สัจจกุล	✓			
119	นายธวัชชัย อนามพงษ์	✓			
120	นายธานินทร์ ใจสมุทร	✓			
121	นายธานี ยี่สาร	✓			
122	นายธารินทร์ นิมมานเหมินท์	✓			
123	นายธีรโชต กองทอง	✓			
124	นายประแสง มงคลศิริ	✓			
125	นายธีระ สลักเพชร	✓			
126	นายธีระชัย ศิริขันธ์	✓			
127	นายธีระชัย แสนแก้ว	✓			
128	นายธีระยุทธ วานิชชัง	✓			
129	นายนคร มาฉิม	✓			
130	นายนพคุณ รัฐผไท	✓			
131	นายนพดล พลเสน	✓			
132	นายนราพัฒน์ แก้วทอง	✓			
133	นายนริศ ขำนุรักษ์	✓			
134	นายนริศร ทองธิราช	✓			
135	นางสาวนริศา อดิเทพวรพันธุ์	✓			
136	นายนัจมุดดีน อูมา	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
137	นายนิทัศน์ ศรีนนท์	✓			
138	นายนิพนธ์ คนขยัน	✓			
139	นายนิพนธ์ บุญญามณี	✓			
140	นายนิพนธ์ พร้อมพันธุ์	✓			
141	นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ	✓			
142	นางนิภา พริ้งศุลกะ	✓			
143	นายนิมิตร นนทพันธาวาทย์	✓			
144	นายนิยม วรปัญญา	✓			
145	นายนิรันดร์ นาเมืองรักษ์	✓			
146	นายนิโรธ สุนทรเลขา	✓			
147	นายนิสิต สินธุไพร	✓			
148	พันตำรวจโท บรรยิน ตั้งภากรณ์	✓			
149	นายบรรหาร ศิลปอาชา	✓			
150	นายบัญญัติ บรรทัดฐาน	✓			
151	นายบัวสอน ประชามอญ	✓			
152	นายบุญจง วงศ์ไตรรัตน์	✓			
153					
154	นายบุญชู ตรีทอง	✓			
155	นายบุญเติม จันทะวัฒน์	✓			
156	นายบุญทรง เตริยาภิรมย์	✓			
157	นายบุญพันธ์ แขวัฒนะ	✓			
158	นางบุญรื่น ศรีธเรศ	✓			
159	นายบุญลือ ประเสริฐโสภา	✓			
160	นายบุญส่ง ไข่เกษ	✓			
161	นายบูราฮานูดิน อุเซ็ง	✓			
162	นายปกรณ์ บูรณุปกรณ์	✓			
163	นายพีระพงษ์ เฮงสวัสดิ์	✓			
164	นายประกอบ รัตนพันธ์	✓			
165	นายประกิจ พลเดช	✓			
166	นายประจวบ อึ๋งภากรณ์	✓			
167	นายประจักษ์ แกล้วกล้าหาญ	✓			
168	นายประชา ประสพดี	✓			
169	นายสัมพันธ์ เสิศนุวัฒน์	✓			
170	พลตรี ศรชัย มนตริวัต	✓			
171	จ่าสิบเอก อนันต์ สุขสันต์	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
172	นายประชาธิปไตย คำสิงห์นอก	✓			
173	นายประดิษฐ์ ภัทรประสิทธิ์	✓			
174	นายประดุจ มั่นหมาย	✓			
175	นายประทวน เขียวฤทธิ์	✓			
176	นายประทีป กรีฑาเวช	✓			
177	นายธนกร นันที	✓			
178	นางประไพพรรณ เส็งประเสริฐ	✓			
179	นายประภัตร โพธสุธน	✓			
180	นางนัฐมล สมบูรณ์เทอดธนา	✓			
181	นายประมณฑ์ คุณะเกษม	✓			
182	พันตำรวจเอก ปรีดี เจริญศิลป์	✓			
183	นายประมวลศิลป์ โภคสวัสดิ์	✓			
184	นายวิชิต ปลั่งศรีสกุล	✓			
185	นายประวิช นิลวัชรมณี	✓			
186	นายประวิช รัตนเพียร	✓			
187	นายประศาสตร์ ทองปากน้ำ	✓			
188	นายประสานต์ บุญมี	✓			
189	นายประสิทธิ์ จันทาทอง	✓			
190	นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตนะ	✓			
191	นายประสิทธิ์ ตั้งศรีเกียรติกุล	✓			
192	นายประเสริฐ จันทรรวงทอง	✓			
193	นายประเสริฐ เด่นนภาลัย	✓			
194	นายประเสริฐ บุญเรือง	✓			
195	นายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ	✓			
196	นายปราโมทย์ สุขุม	✓			
197	นายปรีชา มุสิกุล	✓			
198	นายปรีชา เร่งสมบูรณ์สุข	✓			
199	นายปรีชา เลาหพงศ์ชนะ	✓			
200	นางปวีณา หงสกุล	✓			
201	นายบุญถึง ผลพานิชย์	✓			
202	นายปัญญา จีนาคำ	✓			
203	นายปิติพงศ์ เต็มเจริญ			✓	
204	นายปิยะ ปิตุเตชะ		✓		
205	นายปิยะณัฐ วัชราภรณ์	✓			
206	นายญาณเดช ทองสิมา	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
207	นายเปรมศักดิ์ เพียยุระ	✓			
208	นางผณินทรา ภัคเกษม	✓			
209	นางผ่องศรี แซ่จึง	✓			
210	นายเผดิมชัย สะสมทรัพย์	✓			
211	นายอริสมันต์ พงศ์เรืองรอง	✓			
212	ว่าที่ร้อยตรี พงศ์พันธ์ สุนทรชัย	✓			
213	นายพงศ์เวช เวชชาชีวะ	✓			
214	นายพงษ์พิช รุ่งเป้า	✓			
215	นายพงษ์ศักดิ์ บุญศล	✓			
216	นายพงษ์ศักดิ์ วรปัญญา	✓			
217	ร้อยตำรวจเอก พเยาว์ พูลธรัตน์		✓		
218	นายพรชัย อรรถปรียางกูร	✓			
219	นางพรพิชญ์ พัฒนกุลเลิศ	✓			
220	นายพรวุฒิ สารสิน	✓			
221	นายพรศักดิ์ เจริญประเสริฐ	✓			
222	นายพรศักดิ์ เปี่ยมคล้า	✓			
223	นายพรเสก กาญจนจารี	✓			
224	นายพฤฒิชัย ดำรงรัตน์	✓			
225	นายพลกฤษณ์ หงษ์ทอง	✓			
226	นายพ้อง ชีวานันท์	✓			
227	นายพายัพ ปั้นเกตุ	✓			
228	นางพิชญ์สินี กิตติรักษกุล	✓			
229	นายพิชาญ พิบูลย์วัฒนวงษ์	✓			
230	นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล	✓			
231	พันโทหญิงฐิติยา รังสิตพล	✓			
232	นายพิทยา บุญเฉลียว	✓			
233	นายพิทักษ์ สันติวงศ์เดชา	✓			
234	นายสุรนันทน์ เวชชาชีวะ	✓			
235	นายพินิจ จันทรสุรินทร์	✓			
236	นายสำเร็จ อัจฉริยะประสิทธิ์	✓			
237	นายพิมล ศรีวิกรม์	✓			
238	นายพิษณุ พลไวย์	✓			
239	นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค	✓			
240	นายพีระเพชร ศิริกุล	✓			
241	นายพูลสวัสดิ์ โหตระไวศยะ		✓		

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
242	นายโพธิพงษ์ ล่ำซำ	✓			
243	นายไพฑูรย์ แก้วทอง	✓			
244	นายไพบูลย์ พิมพ์พิสิฐถาวร	✓			
245	นายไพร พัฒโน	✓			
246	นายไพโรจน์ โล่ห์สุนทร	✓			
247	ว่าที่ร้อยตรี ไพโรจน์ สุวรรณฉวี	✓			
248	นายไพศาล จันทรภักดี	✓			
249	นายไพศาล จันทวารา	✓			
250	นายไพศาล ยิ่งสมาน	✓			
251	นางฟาริดา สุไลมาน	✓			
252	นายภัทรศักดิ์ โอสถานุเคราะห์	✓			
253	นายภิญโญ นิโรจน์	✓			
254	นายภิมุข สิมะโรจน์	✓			
255	นายภูมิ สาระผล	✓			
256	นายภูมินทร์ ลีธีระประเสริฐ	✓			
257	นางสาวภูวนิดา คุนผลิน	✓			
258	นายมงคล กิมสูนจันทร์	✓			
259	นายประสงค์ บูรณ์พงศ์	✓			
260	นายมณเฑียร สงฆ์ประชา	✓			
261	นายมนตรี ปาน้อยนนท์	✓			
262	นางมยุรา มนะสิการ	✓			
263	นายมหิดล จันทรางกูร	✓			
264	นายมานพ จรัสดำรงนิตย์	✓			
265	นายมานิตย์ สังข์พุ่ม	✓			
266	นายมาโนชญ์ วิชัยกุล	✓			
267	นายมารุต บุนนาค	✓			
268	นางมุกดา พงษ์สมบัติ	✓			
269	นายมุข สุไลมาน	✓			
270	นายเมธี ฉัตรจินดารัตน์	✓			
271	นายยงยศ อดิเรกสาร	✓			
272	นายยงยุทธ ติยะไพรัช	✓			
273	นายยงยุทธ สุวภาพ	✓			
274	นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร	✓			
275	พลเอก รัตนะ เฉลิมแสนยากร	✓			
276	นายยุทธศิลป์ ฐาปนะกุล	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
277	นางเยาวภา วงศ์สวัสดิ์	✓			
278	นายรณฤทธิชัย คานเขต	✓			
279	นาวาอากาศโท รวยลาภ เอี่ยมทอง	✓			
280	นายระวี หิรัญโชติ	✓			
281	นางสาวรังสิมา รอดรัศมี	✓			
282	นางสาวเรวดี รัศมิทัต	✓			
283	นายเรวัต สิรินุกุล	✓			
284	พลเรือโท โรช วิภัติภูมิประเทศ	✓			
285	นายนพดล อินนา	✓			
286	นางลลิตา ฤกษ์สำราญ	✓			
287	นายลาภศักดิ์ ลาภาโรจน์กิจ	✓			
288	นางลาวัณย์ ตันติกุลพงศ์	✓			
289	นายลิขิต หมู่ดี	✓			
290	พลตำรวจโท วรรณรัตน์ คชรักษ์	✓			
291	นายวรรณรัตน์ ชาญนุกูล	✓			
292	นายวรวัจน์ เอื้ออภิญญกุล	✓			
293	นายวรวุฒิ ภุมมะกาญจนะ	✓			
294	นายสถาพร มณีรัตน์	✓			
295	นายวราวุธ ศิลปอาชา	✓			
296	นายวัชรา ณ วังขนาย	✓			
297	นายวัฒนา เซ่งไพเราะ	✓			
298	นายลิขิต ธีรเวคิน	✓			
299	นายวัยโรจน์ พิพิธภักดี	✓			
300	ว่าที่เรือโท วัลลภ ยังตรง	✓			
301	นายวัลลภ สุปริยศิลป์	✓			
302	นายวารุจ ศิริวัฒน์	✓			
303	นายวาสิต พยัคฆบุตร	✓			
304	นายวิจัย วัฒนาประสิทธิ์	✓			
305	นายวิจิตร พรพฤฒิพันธุ์	✓			
306	นายวิจิตร ศรีสอ้าน	✓			
307	พันตำรวจโท วิจิตร สุวิทย์	✓			
308	นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล	✓			
309	นายวิชัย สามิตร	✓			
310	นายวิชาญ มีนชัยนันท์	✓			
311	นายวิเชษฐ์ เกษมทองศรี	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
312	นายวิฑูรย์ นามบุตร	✓			
313	นายวิฑูรย์ วงษ์ไกร	✓			
314	นายวิทยา แก้วภราดัย	✓			
315	นายวิทยา คุณปลื้ม	✓			
316	นายวิทยา ทรงคำ	✓			
317	นายวิทยา เทียนทอง	✓			
318	นายวิทยา บุรณศิริ	✓			
319	นายวิทยา ภูมิเหล่าแจ้ง	✓			
320	พันเอก วินัย สมพงษ์	✓			
321	นายวินัย เสนเนียม	✓			
322	นายวิรัช ร่มเย็น	✓			
323	พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์	✓			
324	พลเอก วิโรจน์ แสงสนิท	✓			
325	นายวิลาศ จันทร์พิทักษ์	✓			
326	นายวิวรรธนไชย ณ กาฬสินธุ์	✓			
327	นายจำนงค์ โพธิสาโร	✓			
328	นายวิวัฒน์ นิติกาญจนา	✓			
329	นายวิเศษ ใจใหญ่	✓			
330	นายวิสันต์ เดชเสน	✓			
331	นายวิสาร เตชะธีราวัฒน์	✓			
332	นายวิสิทธิ์ พิทยาภรณ์	✓			
333	นายวิสุทธิ์ ไชยณรุณ	✓			
334	นายจุติ ไกรฤกษ์	✓			
335	นายวีระชัย วีระเมธีกุล	✓			
336	นายวีระพล อติเรกสาร	✓			
337	นายวุฒิชัย กิตติธเนศวร	✓			
338	นายวุฒิชัย สงวนวงศ์ชัย	✓			
339	นายวุฒิพงศ์ ฉายแสง	✓			
340	นายเวียง วรเชษฐ์	✓			
341	พันตำรวจโท ไวพจน์ อาภรณ์รัตน์	✓			
342	นายศรคม ฦาชา	✓			
343	นายศราวุธ เพชรพนมพร	✓			
344	นายศักดา คงเพชร	✓			
345	นายกิตติพงษ์ เทียมสุวรรณ	✓			
346	นายศักดิ์สยาม ชิดชอบ	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
347	นางสาวศันสนีย์ นาคพงศ์	✓			
348	นาวาอากาศตรี ศิธา ทิวารี	✓			
349	นายศิริ หวังบุญเกิด	✓			
350	นายพงศกร อรรณนพพร	✓			
351	นายศิริโชค โสภา	✓			
352	นางศิริวรรณ ปราศจากศัตรู	✓			
353	นายศิริวัฒน์ ขจรประศาสน์	✓			
354	นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย	✓			
355	นายศุภชัย โพธิ์สุ	✓			
356	นางสาวศุภมาส อิศรภักดี	✓			
357	นายศุภรักษ์ ควรหา	✓			
358	นายสงกรานต์ คำพิไสย์	✓			
359	นายสงวน พงษ์มณี	✓			
360	นายสง่า ธนสงวนวงศ์	✓			
361	นายชัย ชิดชอบ	✓			
362	นายสนั่น สบายเมือง	✓			
363	นายสนั่น สุธากุล	✓			
364	นายสมเกียรติ ฉันทวานิช	✓			
365	นายสมควร โอบอ้อม	✓			
366	นายวิรัตน์ ตยางคนนท์	✓			
367	นายสมเจตน์ ลิมปะพันธุ์	✓			
368	นายสมชัย ฉัตรพัฒนศิริ	✓			
369	พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ	✓			
370	นายสมชาย โล่สถาพรพิพิธ	✓			
371	นายสมชาย สหชัยรุ่งเรือง	✓			
372	นายสมชาย สุนทรวัฒน์	✓			
373	นายสมบัติ รัตโน	✓			
374	นายสมบูรณ์ ไพรวัลย์	✓			
375	นายสมบูรณ์ วันไชยธนวงศ์	✓			
376	นายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล	✓			
377	นายสมมารถ เจ๊ะนา	✓			
378	นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์	✓			
379	นายสมศักดิ์ คุณเงิน	✓			
380	นายยงยุทธ นพเกตุ	✓			
381	นายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
382	นายสมศักดิ์ พันธ์เกษม	✓			
383	นายสมศักดิ์ โสมกลาง	✓			
384	นายสรรเสริญ สมะลาภา	✓			
385	นายจักรพันธุ์ ยมจินดา	✓			
386	นายสฤษฎ์ อึ้งอภินันท์	✓			
387	นางสลิลทิพย์ ชัยสดมภ์	✓			
388	นายสัญชัย วงษ์สุนทร	✓			
389	นายสันติ ตันสุหัช	✓			
390	นายสันทัด จีนาภักดิ์	✓			
391	นายสัมพันธ์ ทองสมัคร	✓			
392	นายสากล ม่วงศิริ	✓			
393	นายสาคร พรหมภักดี	✓			
394	นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย	✓			
395	นายสาธิต ปิตุเตชะ	✓			
396	นายสานิต ว่องสัธนพงษ์	✓			
397	นายสามารถ แก้วมีชัย	✓			
398	นายสาวิตต์ โพธิวิหค	✓			
399	นายสิทธิชัย กิตติธเนศวร	✓			
400	นายสิทธิชัย โควสุรัตน์	✓			
401	นายสิน กุมภะ	✓			
402	นายสินิตย์ เลิศไกร	✓			
403	นายสุขวิช รังสิตพล	✓			
404	นายสุขุม เลาวัณย์ศิริ	✓			
405	นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ	✓			
406	หม่อมราชวงศ์สุขุมพันธุ์ บริพัตร	✓			
407	นายสุชน ชามพูนท	✓			
408	นายสุชาติ แก้วนาโพธิ์	✓			
409	นายการุญ จันทรางศุ	✓			
410	นายสุชาติ ตันเจริญ	✓			
411	นายสุชาติ ตันติวณิชชานนท์	✓			
412	นายสุชาติ บรรดาศักดิ์	✓			
413	นายสุชาย ศรีสุรพล	✓			
414	นายปกิต พัฒนกุล	✓			
415	นายสุทธิชัย จันทร์อารักษ์	✓			
416	นายสุทัศน์ เงินหมื่น		✓		

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
417	นายสุทิน คลังแสง	✓			
418	นายสุเทพ เทือกสุบรรณ	✓			
419	นาวาตรี สุธรรม ระหงษ์	✓			
420	นายพินิจ จันทร์สมบูรณ์	✓			
421	นายสุธา ชันแสง	✓			
422	นายสุนทร วิลาวัลย์	✓			
423	นายสุพล ฟอองงาม	✓			
424	นายสุพัฒน์ ธรรมเพชร	✓			
425	นายสุภรณ์ อัตถาวงศ์	✓			
426	ว่าที่ร้อยตรี สุเมธ ฤทธาคนี	✓			
427	นายจำรัส เวียงสงค์	✓			
428	นายสุรชัย เบ้าจรรยา	✓			
429	นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์	✓			
430	นายสุรเชษฐ์ มาศดิตถ์	✓			
431	นายสุรพงษ์ อึ้งอัมพรวิไล	✓			
432	นายสุรพล เกียรติไชยากร	✓			
433	นายสุรวิทย์ คนสมบูรณ์	✓			
434	นายสุรศักดิ์ นาคดี	✓			
435	นายสุรศักดิ์ อนรรฆพันธ์	✓			
436	นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรรักษ์	✓			
437	นายสุรินทร์ พิศสุวรรณ	✓			
438	นายรุ่งเรือง พิทยศิริ	✓			
439	นายสุลัยมาลย์ วงษ์พานิช	✓			
440	นายสุวรรณ กู้สุจริต	✓			
441	นายสุวโรช พะลัง	✓			
442	นายปานปรีย์ พหิทธานุกร	✓			
443	นายสุวัฒน์ ม่วงศิริ	✓			
444	นายสุวัฒน์ วรรณศิริกุล	✓			
445	นายสุวิชญ์ โยทองยศ	✓			
446	นายสฤต สันติเมทนีดล	✓			
447	นายสุวิทย์ เสงี่ยมกุล	✓			
448	นางสาวสุวิมล พันธ์เจริญวรกุล	✓			
449	นายเสกสรรค์ แสนภูมิ	✓			
450	นายเสนาะ เทียนทอง	✓			
451	นายเสริมศักดิ์ การุญ	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
452	นายเสรี สาระนันท์	✓			
453	นายแสวง ฤกษ์จรัล	✓			
454	นายโสภณ ซารัมย์	✓			
455	นายโสภณ เพชรสว่าง	✓			
456	นายองอาจ คล้ามไพบูลย์	✓			
457	นายอดิศร เพียงเกษ	✓			
458	นายอดิศักดิ์ โภคกุลกานนท์	✓			
459	นายบุรินทร์ หิรัญบูรณะ	✓			
460	พันตำรวจโท อดุลย์ บุญเสรฐ	✓			
461	นางอนงค์วรรณ เทพสุทิน	✓			
462	นายอนันต์ ฉายแสง	✓			
463	นายอนันต์ อนันตกูล	✓			
464	นายอนุชา นาคาศัย	✓			
465	นายอนุสรณ์ ปั้นทอง	✓			
466	นายอภิชาต การิกาญจน์	✓			
467	นายอภิชาติ ตีรสวัสดิชัย	✓			
468	นายอภิชาติ สุภาแพ่ง	✓			
469	พันเอก อภิวันท์ วิริยะชัย	✓			
470	นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ	✓			
471	นางสาวอรดี สุทธศรี	✓			
472	นายอรรคพล สรสุชาติ	✓			
473	นายอรรถพล มามะ	✓			
474	นายอรรถพล สนิทวงศ์ชัย	✓			
475	นายอรรถสิทธิ์ กาญจนสินิทธ์	✓			
476	นายอรรถสิทธิ์ (คันคาย) ทรัพยสิทธิ์	✓			
477	นางสาวอรุณี ชำนาญยา	✓			
478	นายอลงกรณ์ พลบุตร	✓			
479	นางอัญชลี วานิช เทพบุตร	✓			
480	นายอาคม เอ่งฉ้วน	✓			
481	นายอาทิตย์ อุไรรัตน์	✓			
482	นางสาวอาภาภรณ์ พุทธปวน	✓			
483	นายอารีเพ็ญ อุตรสินธุ์	✓			
484	นายอำนวย คลังผา	✓			
485	นายอิทธิ ศิริลัทธยากร	✓			
486	นายอิทธิเดช แก้วหลวง	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
487	นายอิทธิพล คุณปลื้ม	✓			
488	นายอิทธิรัตน์ จันทรสุรินทร์	✓			
489	นายอิสรา สุนทรวัฒน์	✓			
490	นายอุดม ไกรวัตนุสสรณ์	✓			
491	นายอุดมเดช รัตนเสถียร	✓			
492	นายอุทัย พิมพ์ใจชน	✓			
493	นายเอกกมล คีรีวัฒน์	✓			
494	นายเอกธนัช อินทร์รอด	✓			
495	นายเอกพจน์ ปานแย้ม	✓			
496	นายเอกภาพ พลซื่อ	✓			
497	นายเอนก ทับสุวรรณ	✓			
498	นายเอนก หุตังคบดี	✓			
499	นายเอนก เหล่าธรรมทัศน์	✓			
500	นางฮูวัยดีย๊ะ พิศสุวรรณ อุเซ็ง	✓			
	รวม = 499	489	7	3	

(นางสาววรรณภัสสร รุจิกุลสิริ)

บุคลากร 5

(นางบุญพา เผ่าสำราญ)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานทะเบียนประวัติและสถิติ